

இளமகிழ் சுவடு

PREMIER
CANADIAN
TAMIL JOURNAL

கனடிய
முத்த
தமிழ் இதழ்

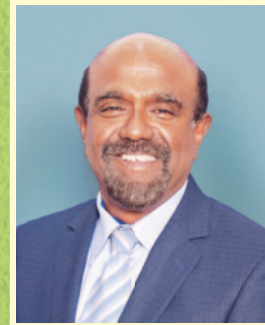
ஆகஸ்ட் 2022 August

தமிழர்
தகவல்
TAMILS' INFORMATION

ESTD From The Community
To The Community 1991

Life has its
Rewards
-
Work has its
Awards

சமூகத்துடன் இணைந்த வளர்ச்சி - Growing with the community

Proud Sponsors of the 30th Annual Awards

Nathan Sritharan

Barrister & Solicitor

416 499 2760

Selva Vettyvel

HomeLife/Future Realty Inc.

905 201 9977

Thas Shanmugalingam

Times Iron Works, Toronto

416 817 1114

Sugan Sivarajah

Broker, Royal LePage Ignite, Scarborough.

416 890 9999

Ajith Sabaratnam

Insurance & Investment Inc.,

647 401 5800

416 439 2800

New Ranganas Jewel House

6055 Steels Ave. East, Unit: 102, Scarborough

647 702 2159

Sabesan's Choice

For your dream home

416 605 1990

Nimal Vinayagamoorthy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant **416 494 4777, 416 888 1128**

Sasikala Naren

AGA Beauty Academy, Toronto

647 716 5252

Vibrant Hospitality Group

vibranthospitalitygroup.com **Toll Free: 1 888 674 7770**

R. R. Rajkumar B.Com (Hon), MBA

JRB Universal Inc.,

647 289 6164

சுகமான சுகை !

ஒவ்வொரு பத்தாண்டையும் பூர்த்தி செய்யும்போது சமூகம் சார்ந்த பாரமொன்றை இறக்கியது போன்ற சுகம் இதயத்தை நெருடிச் செல்லும்.

ஊரெல்லாம் கூடித் தேர் இழுத்தது என்று சொல்வது போல, புகலிட மண்ணில் நாமெல்லாம் ஒன்றிணைந்து எம்மால் முடிந்தவரை சமூகத்துக்கு ஏதோ ஒன்றை செய்தோம் என்ற மகிழ்வினால் ஏற்படுவது இந்தச் சுகம்.

ஆனால், முப்பதாவது ஆண்டைப் பூர்த்தி செய்த வேளை அந்தச் சுகம் மனதைச் சற்று இறுக்கியது. உலகையே அச்சுறுத்திய பேரிடர் - கொரோனா கொடிய நோய் லட்சம் லட்சம் மக்களை (இதுவரை உண்மையான எண்ணிக்கை வெளிவரவில்லை) கொன்று குவித்ததை அருகிலிருந்து பார்க்க நேர்ந்ததால் ஏற்பட்ட வித்தியாசமான மனப்பாரம் இது.

வலியை வலிமையாக்கி வாழப்பழகிய எம் மக்கள், இதையும் கடந்து போவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்ததால், ஓராண்டு கழித்து 2021-2022 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளையும் இணைத்து, இரட்டைச் சுவடாக இந்த மலர் பிரசவமாகியுள்ளது.

உண்மையை உண்மையாகச் சொல்வதானால் இந்தப் பிரசவம்கூட முன்னைய இருபத் - தொன்பது பிரசவங்களைவிட சற்று வலியானது. ஒருபுறம் மனித இறப்பு சனாமியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், எங்கள் பிரசவம் அதிலிருந்து விலக முடியாதிருந்தது.

Delightful Load !

The completion of each decade surged with a heartrending feeling of having unloaded a societal onus.

This comforting feeling is caused by the joy that in this land of our refuge we did something to our society in full solidarity, nearly akin to the saying that the entire village came together to pull the chariot.

But when we completed the thirtieth year, that delightfulness became stressful. We saw in proximity, the formidable threat of the deadly Corona disease that menaced the whole world and caused a few million deaths (exact death count is still unavailable) and it shattered our comfort zone.

This annual is born as a double volume because we were compelled to combine the two years 2021 and 2022 as we were determined to continue our life as a people who have learned to be resilient in the midst of hardships and never yielding to despair.

As a matter of fact, the birth of this volume was more painful than the birth of the previous twenty-nine. It was impossible to extricate ourselves from the tsunamis of deaths that was happening around us.

புகலிட மண்ணில் பரந்து விரிந்து பல்கிப் பெருகி வாழும் தமிழர்களின் இருப்பை ஆவணப்படுத்துவதும், ஆவணப்படுத்தலை பதிவுக்குள்ளாக்குவதும் தமிழர் தகவலின் தலையாய பணி. அந்த வகையில் இம்மலரில் இடம்பெற்றிருக்கும் பல ஆக்கங்கள் நிகழ்காலத்தின் கண்ணாடியாக விளங்கும். காலத்தின் பதிவு என்பது துன்பியலையும் உள்ளடக்கியதுதானே.

சாதனச் சமூகவியலில் (media sociology) தகவல் பதிவும், தகவல் பரிமாற்றமும் பிரிக்க முடியாத இரட்டைக் குழந்தைகள். இந்த இலக்குடன்தான் முப்பதாண்டு காலம் தமிழர் தகவல் உருமாறாது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

மனித வாழ்வின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் நேர்த்தியான மேம்பாட்டுக்கும் தொடர்பாடலே (communication) மூலவேர். இதனைப் பூரணமாக உணர்ந்துள்ள தமிழர் தகவல் கடந்த கால - நிகழ்கால மாற்றங்களையும் வளர்காலத்தில் வரப்போகும் மாற்றங்களை எதிர்வு கூறுவதையும் சமூக நடைமுறைக்கு உட்படுத்தி பதிவாக்கி வருகிறது.

புலம்பெயர் அகதிச் சமூகமாக கணிக்கப்பெற்ற நாங்கள், இன்று கனடிய வாழ்வின் அம்சங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எங்களை இணைத்து வருகின்றோம். இதனால், எம்மக்களின் வரலாற்றெழுத்தியலுக்கு அறிகை முறையான பதிவாகவும், உறுதுணையாகவும் தமிழர் தகவல் தன்னை உட்படுத்தியுள்ளது.

முன்னொரு தடவை குறிப்பிட்டது போன்று, வரலாற்றைப் பதிவாக்கி - பதிவை வரலாற்றாக்கும் பணியில் முப்பதாண்டை நிறைவு செய்துள்ளதை, எமது சமூகத்தின் வெற்றிச் சாதனையாகப் பார்க்கிறோம். இது ஒட்டகப் பயணம் என்பதை மீண்டும் நினைவிற் கொள்வோம்.

இந்தத் தொடர் பயணத்தின் பங்காளிகளான நாம் ஒவ்வொருவரும், எமக்குள் நாமே நன்றியையும் பாராட்டையும் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

இந்த உவகையுடன், இளமகிழ் சுவடு மலரை நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் கைகளில் ஏந்துவோம்.

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்

The primary duty of Tamils' Information is the documentation and preservation of the growth, spread and subsistence of the diaspora Tamil community in the lands where they have sought of asylum. In that respect, many creative contributions in this volume are like a mirror that reflects the suffering that is an inseparable part of our life and times.

Needless to state, that in Media Sociology, the documentation of information and the sharing of information are like conjoint twins. For the past thirty years, Tamils' Information has been published with this ideal in mind.

Communication is the foundational root for the growth, development, and advancement of human life. Tamils' Information which is fully cognizant of this radical reality has been documenting the changes of the past by linking them to the present while also forecasting the future in the larger context of our social mutation.

As a diaspora refugee community, we have integrated ourselves and become a vital part of every aspect of Canadian life. In this context, Tamils' Information provides the documentary base and archival record of our historiography.

As we have stated sometime ago, we cherish this completion of thirty years of preserving and documenting our history as a victorious achievement of our society. Let us never forget that this is a camel journey.

As participants in this onward journey let us proudly share with each other our appreciation and gratitude.

Let us hold in our hands this volume of Youthful Delight with lasting joy.

Thiru S. Thiruchelvam
Editor in Chief

Origin and Growth

Tamils' Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamils' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamils' Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 30+ year of publication with this issue (2022). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamils' Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 30 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

Notable among our Life Time Achievement Award recipients in the recent past are: Prof. Peter Schalk of Uppsala University in Sweden (A Scholar in Ancient Tamil Literatures), Chevalier S.A. Adikalamuthu, Prof. Sivalingam Sivanandan of Illinois University, who was also honoured by the White House for his contributions on Solar Photovoltaic Research , Dr. Sanjayan Muthulingam who has made significant contributions to the preservation of the environment and wild-life conservation, Madam Kim Phuc (UNESCO Peace Ambassador), Dr. Shan Shanmugasundaram (a leading medical practitioner and Community Activist from California), Professor Sir. Sabaratnam Arulkumaran, Professor Ajith Yoganathan (Emory University, USA), and Mr.S. Sittampalam.

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamils' Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

Our total number of award recipients is 271 so far, and we hope we can honour many more. Tamils' Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

Established: February 1991 **Tel:** 416 920 9250 **E-mail:** tamilinfo@sympatico.ca
Produced by: Eelam Tamil Information Centre (ETHIC) & Tamil Information Research Unit (THIRU)
Published by: Ahilan Associates **Circulation:** Monthly 5000 Copies, Annual 6000 Copies
Address: P.O. Box - 3, Station F, Toronto, ON.M4Y 2L4, Canada. **Web:** www.tamilinformation.info

ISSN: 1206-0585

Editor in chief
Thiru S. Thiruchelvam

Associate Editor
Ranji Thiru

**Assistant Editor &
Production Manager**
Sasi Pathmanathan

General Manager
R. R. Rajkumar

Assistant Editor
Anojini Kumaradasan

Assistant Editor
Quintus Thuraisingam

Public Relation
N. Kumaradasan

Public Relation
V. Vivekananthan

Public Relation
R. Sivalingam

Public Relation
P. Sivasubramaniam

Public Relation
N. Vimalanathan

Tamils' Information

Tamils' Information as a monthly journal prominently stands out as the First-born International bond of Communication amidst Eelam Tamils scattered across the globe.

As this monthly journal and its Annual Compendium grew strong in years, it began publishing articles, news items, events and biographical notes on prominent Tamil creative writers and on the laurels and achievements of Tamils in more than eight countries across the globe where Eelam Tamils have made their permanent home and live, study, work and grow in sizeable numbers.

Tamils' Information has Promoted and Nurtured Young Tamil Writers.

Very few Tamil journalists, if any had guided, mentored, advised, nurtured and promoted as many young Tamil women and men to write and to publish both in Tamil and English as Mr. Thiru S. Thiru - chelvam did single-handedly through this journal and its Annual. The numerous essays in his monthly and annual volumes are a living and an eloquent testimony to this claim.

A Healthy Criticism and Advancement of Arts and Literature.

In this monthly journal he has given adequate and ample space almost every month to promote Tamil Performing Arts and creative Literature in all its many forms, playing a quiet but firm leadership role in advancing traditional Tamil arts, cultural performance, and literary events. He did this not only in the major cities across Canada but he also reached out across many other countries giving prominence and importance to major Tamil cultural and literary events happening across the world especially in many European capitals as well as in major cities of Australia where substantial numbers of Eelam Tamil families have made their permanent home.

Insightful Political Observations and Commentary.

Tamils' Information emphasized the fact that journalism without insightful political comments, active involvement and sincere participation in the social forces that impact our daily life will only be a mere reportage in a vacuum. This journal has always promoted an integrated vision where Canadian Tamils could give their best to the mainstream Canadian national life while retaining their specific ethno-cultural space and identity. This journal carried comments not only about Tamil politics but was also disseminating equally instructive and informative comments on Canadian Federal, Provincial and municipal politics.

Persistent Emphasis on Media Sociology.

Deeply and personally conscious of the fact that from its very origin mass media of communication and all efforts related to it are neatly grounded in the dialectics and dynamics of the social forces; and while being fully conscious of the colossal growth of media technology, this journal relentlessly educated the Tamil-speaking members who have difficulties in perceiving current issues in the English language, by providing an open social forum in Tamil. Editor Mr. Thiruchelvam rightly claimed that "...the Tamils Information which is engaged in an onward historic journey in the open space of media sociology takes abundant delight in the feedback it unceasingly received from our Tamil community that this journal is considered a radiant reservoir of documentation for the Tamil diaspora at large." This was the most powerful dialectics of his societal rapport through his journal.

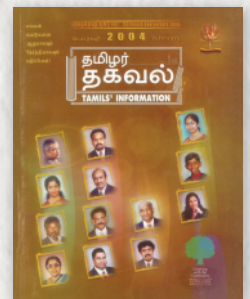
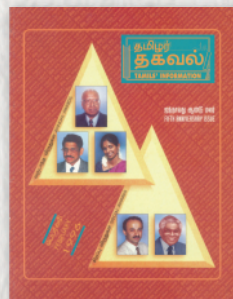
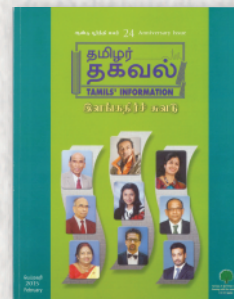
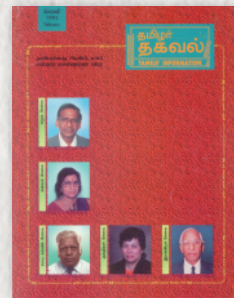
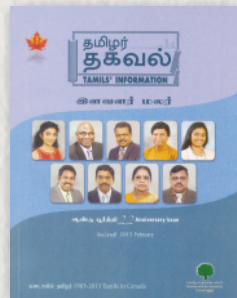
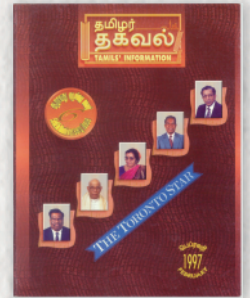
The Canadian Tamil community will ever be grateful to Mr. Thiruchelvam for his vision as he spelt out in the Silver Jubilee Volume, along the lines that Tamils' Information is both, a documentation of history and a history of documentation of Tamil life primarily in Canada and also across the world.

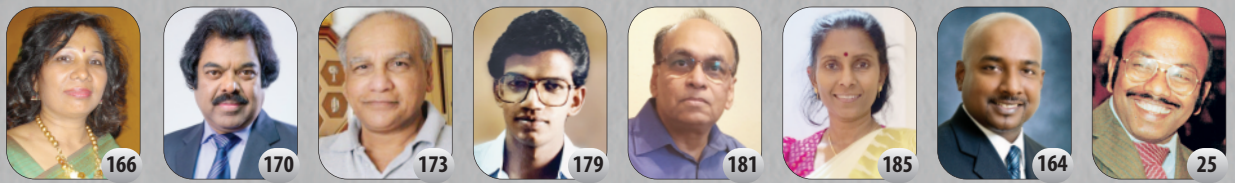
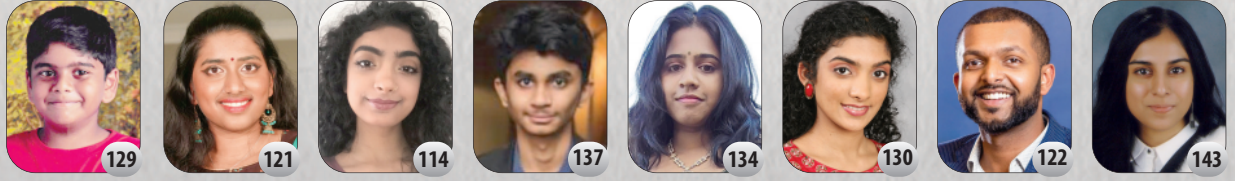
(Extracts from the Keynote Address delivered by Rev. Professor Amuthu Joseph Chandrakanthan at the Tamils' Information Annual Award Ceremony held in the Toronto City Hall Chambers on February 25, 2018)

தமிழர் தகவல்
ஆண்டு
மலர்கள்
1992-2020

TAMILS'
INFORMATION
ANNUALS
1992-2020

தமிழர் தகவல் முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி என்ற வெகுஜன தொடர்புச் சாதனத்தின் சகல பரப்பிலும் ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளைத் தாண்டியும் தொடர்ச்சியாக பணியாற்றிவரும் துறைசார் அனுபவம் பெற்ற மூத்த ஊடகவியலாளர். 1989ஆம் ஆண்டு கனடா வருவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் இரண்டு தமிழ் நாளேடுகளை ஆரம்பித்து அதன் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். 1998ஆம் ஆண்டு இவருக்கு கனடிய பலவின ஊடக அமைப்பு ஆளுமை ஊடகவியலாளர் விருது வழங்கி சிறப்பு செய்தது. 2001இல் சர்வதேச தொண்டர் ஆண்டு வைபவத்தையொட்டி ரொறன்ரோ நகர முதல்வரினதும், ஒன்ராறியோ அரசாங்கத்தினதும் சிறப்பு விருதுகள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 2007ஆம் ஆண்டு ஒன்ராறியோ மாகாண அரசாங்கம் 'புதிய குடிவரவாளர் சாம்பியன்' விருதினை அறிமுகம் செய்து வழங்கியபோது முதலாவது ஆண்டிலேயே அவ்விருதைப் பெற்றவர்களில் இவரும் ஒருவர். கனடாவின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான 'ஜான் கால்வூட்' ஞாபகார்த்தமாக பிரஜாவுரிமை அமைச்சு வழங்கிய அதியுயர் சேவை விருது 2012ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 2019ஆம் ஆண்டில் கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் இவரது அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலான ஊடகப்பணிக்காக சிறப்பு விருது வழங்கி மதிப்பளித்தது.

The Editor in Chief of the Tamils' Information Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with over fifty-five (55) years experience in both print and electronic media. He was awarded as an outstanding editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and cultural sensitivity in the monthly magazine Tamils' Information in the year 1998. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario government at the International year of Volunteerism celebrations in 2001. Mr. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario governments 'Newcomer Champion Award' in 2007. He received the 'June Callwood outstanding Achievement Award' from the Ministry of Citizenship in 2012. The Tamil Literary Garden of Canada honored him with an special award in 2019 for his outstanding contribution in the field of media and literature for over fifty years. He was the pioneer editor of two Tamil dailies in Sri Lanka.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

அலைவுத் தமிழர் வாழ்வு:

அறியாத வாழ்தளங்களில் புதிய பரிமாணங்கள்

தமிழர்கள் தாயகத்தை விட்டு அகதி என்ற அளவில் புலம்பெயரத் தொடங்கி ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. தொடக்க காலத்தில் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அகதிகளாகவே பெருமளவில் குடியேறியதால் தமிழர் அகதிச் சமூகமாகவே கருதப்பட்டனர். அவ்வேளை, அகதி என்ற அழைப்புச் சொல்லும் அது ஏற்படுத்திய அனுபவங்களும் எம் சமூகத்துக்குப் புதியதாகவும் சில பொழுதுகளில் பெரும் துயராகவும் இருந்தன.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இன வேற்றுமையாளர் இருந்தனர். அகதிகளை இழிவுபடுத்தும் அத்தகையோரின் நோக்கும் போக்கும் பலருக்கும் வலிகளை ஏற்படுத்தின.

இவ்வாறான வலிகளையும் இடர்களையும் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றிச் செல்லும் படிகளாகவே கருதி ஒரு தலைமுறைக்கான வாழ்வைச் சிறுகச் சிறுகக் கட்டமைத்தனர் தமிழர். குறுகிய காலத்தில் பொருளாதாரத்திலும் கல்வியிலும் பெருவளர்ச்சி கண்டுவரும் இனமாகத் தமிழர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறானதொரு வளர்ச்சி வேகத்தைப் பலவினத்தவரும் கொண்டிருப்பதில்லை. கடின உழைப்பும் இடையறாத முயற்சியும் தமிழர்களின் தனித்துவச் சிறப்பு என்பதைத் தமிழர் குடியேறிய நாடுகளிலும் உறுதிப்படுத்தினர்.

தமிழர் பெயர்வு நாடுகளில் குடியேறிய முதல் கால்நூற்றாண்டைத் தாயக விடுதலைப் போராட்டப் பங்களிப்பிலும் புதிய வாழ்வுத் தளத்தைக் கட்டமைப்பதிலுமே செலவிட்டனர். எனினும் அடுத்த தலைமுறையினரை வார்த்தெடுக்கும் பணிகளில் அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்டனர். இதன் விளைவாக, குடியேறிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் வியந்து நோக்கும் வண்ணம் புதிய தலைமுறை தோற்றம் கொண்டுள்ளது. இப்புதிய தலைமுறையினர் வாழும் நாடுகளின் தேசிய நீரோட்டத்தில் தம்மை முழுமையாக இணைத்துக்கொண்டு, நாட்டின் பல்துறை வளர்ச்சிகளில் மனப்பூர்வமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தமிழர் தலைமுறைத் தொடர்ச்சியின் இவ்வாறான பங்களிப்புகள் தமிழினத்துக்கான நிரந்தரமானதொரு தளத்தை வாழும் நாடுகளில் உருவாக்கி வருகின்றன. இத்தளங்களில் தமது இருப்பை வலுப்படுத்தியவாறே தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இனிக் கோலோச்சுவர்.

தொடக்க காலத்தில் பிறரால் அகதிச் சமூகம் என்றும் நாமே நம்மைப் புலம்பெயர் தமிழர் என்றும் குறித்துக் கொண்டோம். இப்போது பிறர் எம்மை அகதிச் சமூகம் என்றழைக்கும் நிலை மாறிவிட்டது. குடிவரவாளர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டனும் அந்நாட்டின் குடிமக்களாகவே பலரும் தம்மை உணரத் தலைப்பட்டுவிட்டனர். வாழும் நாடுகளின் சட்டங்களும் அந்த அங்கீகாரத்தைக் குடிமக்கள் என்ற தகுதி பெற்றோருக்கு வழங்குகின்றது.

இருப்பினும் நாம் எம்மைப் புலம்பெயர் சமூகம் எனக் கூறிக்கொள்வது எத்துணை காலத்துக்குப் பொருந்தி வரும்? இவ்வாறான புலம்பெயர்வு தமிழர்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல, காலங்காலமாக உலகின் பல சமூகங்கள் புலம்பெயர்ந்து புதிய தளங்களில் வாழ்வை அமைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறாகத் தாயகத்தை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வேறு நாடுகளில் நிரந்தரமாக வாழத் தலைப்பட்ட இனங்களை 'Diaspora' என ஆங்கிலத்தில் அழைப்பர். இதற்குப் பொருத்தமாகத் தமிழர் அலைவுச் சமூகம் என்ற தொடரைக் கருதலாம். இக்கட்டுரை எங்கும் இத் தொடரே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

தலைமுறை இடைவெளியும் அதை உணர்தலும்

அலைவுச் சமூகத்தின் புதிய தலைமுறையினரின் வாழ்வு தொடர்பாக நோக்கும் போக்கும் விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதொரு தலைப்பாகும். தமிழருடைய நீண்ட தலைமுறைத் தொடர்ச்சியில் இருதலைமுறையினருக்கு இடையிலான பாரிய இடைவெளிகளைக் கொண்ட தன்மை முதல் தடவையான அலைவுச் சமூகத்தினரிடையேதான் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

தாயகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்த தலைமுறையினருக்கும் இள வயதில் பெற்றோருடன் குடியேறிய அல்லது இங்கு பிறந்த தலைமுறையினருக்கும் இடையே காணப்படும் இடைவெளி மிகப் பெரியது. குடியேறிய பெற்றோர் பெரிதும் தாயக வாழ்வியல் நடத்தைகளைப் பின்பற்ற, பிள்ளைகள் வாழும் நாடுகளுக்குரிய வாழ்வியல் நடத்தைகளையே பெரிதும் பின்பற்றுவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த இடைவெளியைச் சாதாரணமாகக் கருதிவிட முடியாது. வாழ்புலங்களில் எதிர்காலத் தமிழ்த்தலை - முறைகளைக் கட்டமைப்பதில் இந்த இடைவெளியே பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தப் போகின்றது என்பதினால் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இந்த இடைவெளி வெறுமனே வாழ்வியல் நடத்தைகளுக்கான இடைவெளி என்று மேலோட்டமாகக் கணித்துவிட முடியாது. ஓரினத்தின் தனித்துவத்தைக் கட்டமைப்பதில் மொழி, பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், மரபுகள், கலைகள், விழாக்கள், வழிபாடுகள் என்பன முதன்மைப் பங்குகளை வகிக்கின்றன. இவை தமிழர்களால் காலங்காலமான சிறிதளவிலான மாற்றங்களை ஏற்றுப் பேணப்பட்டு வருபவை. மேற்கூறிய அனைத்தும் இந்தத் தலைமுறை இடைவெளியில் மாற்றத்துக்குட்பட்டிருக்கின்றன என்பதே இங்கு நோக்குதற்குரியது. இவ்வாறான பேரிடைவெளி - களைக் கொண்ட தலைமுறை இடைவெளி இதுவரை தமிழினத்துக்குள் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்பு இல்லை.

இந்த இடைவெளி தற்செயலாகவோ அல்லது பெற்றோரின் கவனக்குறைவாலோ ஏற்பட்டதல்ல. தமிழர் குடியேறியுள்ள நாடுகளில் இதுபோன்ற பாரிய தலைமுறை இடைவெளிகள் இயல்பானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முற்றிலும் மாறுபட்டதோர் பௌதீக, பண்பாட்டுச் சூழலில் குடிபுகும் ஓரினம் பெரிதும் தவிர்ந்துச் செல்ல முடியாத மாற்றம் இதுவாகும்.

இந்தத் தலைமுறை இடைவெளிக்குக் காரணம் பெற்றோர் எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர். பெற்றோர் தீவிரமாக முயன்றிருப்பின் இடைவெளியின் அளவைக் குறைத்திருக்கலாம். ஆனால் முற்றிலும் தவிர்ந்திருக்க முடியாது.

பாரிய மாற்றங்களை உள்வாங்கியிருக்கும் இந்த தலைமுறை இடைவெளியானது, எதிர்காலத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளம் சார்ந்த இருப்புகளுக்கு மிகவும் சவாலானதாகவே அமையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

இதுபோன்ற வாழ்புலங்களில் வாழும் தமிழினமானது காலந் - தோறும் தனித்துவமான மரபுகளைப் பேணி வலுவானதோர் சமூகக் கட்டமைப்பாகத் திகழ வேண்டுமென்றே இனஞ்சார் அமைப்புகளும் ஆர்வலர்களும் விரும்புவர். இந்த விருப்பினை நடைமுறையாக்குதல் தமிழினத்தைப் பொறுத்தவரை இலகுவான தல்ல. ஏனெனில் தலைமுறை இடைவெளி மாற்றங்களை ஆய்வு செய்வதோடு அவை சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களையும் அளவிட்டு அவை ஏற்படுத்தவல்ல சவால்களைத் தெளிவுற அடையாளம் கண்டிருக்க வேண்டும். அந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் முறைமைகளை வகுத்து, இத்துறை சார்ந்து தொடர்ந்து இயங்குவதற்கான தளங்களை உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறான முன்னெடுப்புகள் எதுவும் சுட்டிக்காட்டத் - தக்க வகையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிய - வில்லை. இது குறித்த முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்காகக் காலம் இன்னும் கடந்துவிடவில்லை. இவற்றை முன்னெடுப்பதற்கு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட முயற்சிகளே தேவை என்பதை மனதிற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொரு இனத்தினதும் தனித்துவ அடையாளங்களை ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் கடத்திச் செல்வது என்பதைத் தனித்துச் சிந்திப்பதற்கான தேவை தாயகச் சூழலில் எழ வாய்ப்பில்லை. அங்கு வாழ்வானது கணந்தோறும் மேற்குறித்த அடையாளங்களுக்கிடாகவே நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் அலைவுச் சமூக வாழ்வானது இனத்தின் தனித்துவ அடையா - ளங்களைத் தலைமுறை தோறும் கடத்திச் செல்வதற்குக் கல்விசார்துறை ஒன்றை நிறுவ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஏற்கனவே கூறியதைப் போல் இந்த நிர்ப்பந்தம் தற்செயலான - தல்ல, முந்தைய நாட்களிலேயே கணித்திருக்கக் கூடிய இயல்பான சவாலே.

இவ்வாறான வாழ்புலங்களில் இனவடையாளங்களைத் தலைமுறை தோறும் கடத்திச் செல்வதில் வெற்றி பெற்ற இனங்கள் அதிகளவில் இல்லை. குறிப்பாக, யூதர், ஆர்மேனியர், சீக்கியர் என்போரை இச்சவால்களை எதிர்கொண்டு வெற்றி பெற்றோராகக் கருதலாம். இவ்வினங்கள் மொழி, கலை, பண்பாட்டுக் கல்வியையும் வழிபாட்டையும் ஒரேயிடத்தில் ஒருங் - கமைத்துச் சமூகத்தை அங்கே வரவழைத்தன. இவ்வினஞ்சார் மக்களும் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட இச்செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவு வழங்கினர். இவ்வாறானதொரு சூழல் எமது சமூகத்தில் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால அலைவுச் சமூக வரலாற்றில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பண்பாட்டுப் பேணல்கள் குறித்த செயற்பாடுகளைச் சுருக்கமாக நோக்குதல் நன்று.

அடையாளப் பேணல்கள்

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் புலப்பெயர்வு திட்டமிட்டோ, இயல்பா - கவோ நடந்தவொன்றோ அல்ல. எதிர்பாராத சூழலில் சடுதியாக ஏற்பட்ட நிகழ்வாகவே நோக்க வேண்டும். உயிரைப் பாதுகாக்க - கவும் இருப்புக்கான ஒரு பாதுகாப்பான தளத்தைத் தேடவும் நிகழ்ந்ததே இந்தப் பெயர்வு. தொடக்கத்தில் புதிய புலத்தில் வாழ்வைக் கட்டமைப்பதில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளும் போராட் - டங்களுமே வாழ்வாகவும் வாழ்வின் வரலாறாகவும் இருந்தது. இதில் அடையாளப் பேணல்கள் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கான தேவைகளும் கால இடைவெளிகளும் இருந்திருக்க வாய்ப் - பில்லை. பெரும்பாலான நாடுகளில் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து ஏறக்குறைய பத்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரே இளையோரு - க்கான நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட தாய்மொழிக்கல்விக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்க முற்பட்டனர். அடையாளப் பேணல் பற்றிய சமூகத்தின் சிந்தனையின் தொடக்கநிலையாக இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

முதல் பத்து ஆண்டுகளில் வழிபாட்டு நோக்கில் ஒரு சில ஆலயங்கள் தோற்றம் கொண்டன. சில கலை ஆசிரியர்கள் வருமான நோக்கில் கலைத்துறை வகுப்புகளை ஆரம்பித்திருந் - தனர். தாயக விடுதலைப் போராட்டங்களை மையப்படுத்தி ஆங்காங்கே தமிழர் மரபுசார் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இவை அடையாளப் பேணல் என்பதை இலக்காகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

சமூக அமைப்புகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட மொழிக்கல்வி நிறுவனங்கள் மொழிக்கல்வியோடு அடையாள விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகளை மெல்ல மெல்ல ஏற்படுத்தின. பல்கிப் பெருகிய கலை வகுப்புகள் வருவாயையே இலக்காகக் கொண்டிருப்பினும் கலைசார் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வை ஓரளவுக்கு மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது என்பதை மறக்க முடியாது.

எனினும் அலைவுச் சமூகப் பெற்றோருடைய அடையாளம் சார்ந்த வாழ்வே புதிய தலைமுறையினருக்குச் சற்றேறும் வழிகாட்டலாக அமைந்தது என்றே கூற வேண்டும். தாயகத்தில் போராட்டம் வலிமை பெற்றிருந்த காலப்பகுதியில் அலைவுச் சமூகத்தின் நோக்கும் போக்கும் கணிசமான அளவு போராட்டம்

சார்ந்து இருந்தமையும் அடையாளம் பற்றிய விழிப்புணர்வுக்குக் காரணமாக இருந்தது என்றே கூற வேண்டும். தாய்நாட்டின் மீதும் இனத்தின் மீதும் பற்றுக் கொண்டோர் இயல்பாகவே அடையாளம் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருந் - தனர். இத்தகையோருடைய பிள்ளைகளே பெரிதும் மொழிக்கல்வி வகுப்புகளை நிறைத்தனர்.

தாயகம் நோக்கிய பயணங்களும் அடையாளப் பேணல்களுக்கு உதவின. குறிப்பாக ஐரோப்பாவில் வாழும் தமிழர் கணிசமானோர் தாயகம் சென்று வருவர். அவ்வாறான பயணங்கள் இனவடையாளம் பற்றிய விழிப்புணர்வுக்கும் தேடலுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன.

தமிழ் அடையாளங்களைப் பெருமளவில் துறந்து மேற்குலகப் பண்பாட்டைப் பெரிதும் ஏற்று வாழும் சில தமிழ்க் குடும்பங்க - ளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் சிலர் தமது இனத்தின் வேர்களையும் அடையாளங்களையும் தேட முற்படுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கனடாவில் தோற்றம் கொண்டுள்ள தை மாதத்தை மையப்படுத்தி - திய தமிழர் மரபுரிமை நிகழ்வுகள் இன அடையாளம் பற்றிய விழிப்புணர்வு அண்மைக்காலத்தில் முதன்மை பெற்று வருகின்றது. கணிசமான இளைய தலைமுறையினர் இந்நிகழ்வுகளுக்கூடாக உள்வாங்கப்பட்டு வருகின்றனர். இந்த மரபுரிமை செயற்பாடுகள் பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ்மொழி உலகச் செம்மொழிகளில் ஒன்றாக இடம் பெற்றிரு - ப்பதுவும் பல்கலைக்கழக மாணவர் மட்டங்களில் தாய்மொழி குறித்த சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றது.

மேற்குறித்த நிகழ்வுகளும் நடைமுறைகளும் தொடர்ந்து அடையாளப் பேணல்களைத் தக்கவைக்க உதவி வருகின்றன. அடையாளப் பேணல் தொடர்பில் தமிழ்மொழி முதன்மைப் பங்கு வகித்து வருவதைப் பலரும் அறிவர். அலைவுச் சமூகத்தின் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால வாழ்வில் தமிழ்மொழி பெற்று வருந் பங்கினைச் சிறிது ஆய்வு செய்வோம்.

அலைவுச் சமூகத்தில் தாய்மொழி

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போன்று தொடக்ககாலத்தில் அகதிக - ளாகப் புலம்பெயர்ந்தோரிடையே இனவடையாளம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு இருக்கவில்லை. எனினும் தமது முதன்மையான தொடர்பாடல் மொழியாக இவர்கள் தமிழைப் பயன்படுத்தி வந்து - ள்ளனர். தமிழர் வேறுபட்ட பல மொழிகளைப் பேசும் நாடுகளில் குடியேறியபோதும் அந்தந்த நாடுகளுக்குரிய மொழியைப் பயன்படுத்தும் வல்லமையை தொடக்ககாலத்திலேயே அவர்கள் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை.

ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட நாடுகளில் குடியேறி - யவர்கள் ஓரளவு ஆங்கிலத்தில் தொடர்பாடலை மேற்கொண்டனர். குறிப்பாகப் பணியிடங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்களிலும் வாழிட மொழியின் பயன்பாடு அவசியப்பட்டது. அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்தோர் பெரும்பாலானோருக்குத் தொடர்பாடல் மொழியாக - கவே தமிழ் திகழ வேண்டியமை தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழிடமொழி பெரிதும் அவசியப்படாத பணிகளையே கணிசமான தமிழர் மேற்கொண்டனர். இவர்கள் தேவை கருதி

வாழிடமொழிப் பயன்பாட்டுக்குட்பட்டபோது, மொழிபெயர்ப்பாளர் - கள் உதவினர். காலவோட்டத்தில் வாழிட மொழியில் தொடர்பாடல் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றோர் கல்வி மற்றும் தொழில் சார்ந்து வாழிட மொழிகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

புலம்பெயர்ந்தோருடைய வாசிப்புத் தேவைகளை நிறைவேற்ற பெரும்பாலான வாராந்த, மாதாந்த சஞ்சிகைகளும் நூல்களும் தமிழகம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்டன. ரொறன்ரோ, பாரிஸ், இலண்டன் போன்ற நகரங்களில் நூல் விற்பனை நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இந்நகரங்களில் உள்ள நூலகங்களில் தமிழ் நூல்களும் இடம்பெற்றன.

தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் இறக்குமதியான சில சஞ்சிகை கள் வாரமொன்றுக்கு சிலவாயிரம் படிக்க விற்பனையாகியிருக் - கின்றன. அக்காலத்தில் கனடாவில் வெளியான சில வாரப் பத்திரிகைகள் ஒரு டொலர் விலையில் சிலவாயிரம் படிக்க விற்பனையாகியிருந்தன. சில வாழிட நாடுகளில் தரமான சில சஞ்சிகைகள் தோற்றம் பெற்று மக்களின் வரவேற்பைப் பெற்றன. 1991இல் தொடங்கப்பட்ட தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்து மாதந்தவறாது இன்றும் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இக்காலகட்டத்தில் வாழிட நாடுகளில் பல தமிழ் வானொலிகள் தோன்றி மக்களின் செல்வாக்கைப் பெற்றன. தகவல் தொழில் - நுட்பம் வளர்ந்திராத காலம் அது என்பதால் பெரும்பாலான மக்கள் வானொலி ஒலிபரப்புகளோடு கட்டுண்டு கிடந்தனர். தொடர்ந்து தோன்றிய தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகளும் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றன.

பாரிஸ் நகரில் உள்ள லாச்சப்பல் என்ற இடம், தமிழரின் வணிக மையமாக உருவானபோது திறக்கப்பட்ட இரு நூல் விற்பனை நிலையங்கள் இன்றும் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த பல படைப்பாளிகள் வார இதழ்களிலும் சஞ்சிகை - களிலும் எழுதினர். கவிதை, கதை, கட்டுரை என அவர்கள் எழுதிய படைப்புகள் நூல்களாகவும் வெளிவரத் தொடங்கின. இக்காலத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற தனித்துவமான இலக்கியப் பரப்பும் அடையாளம் காணப்பட்டது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் குடும்பக் கட்டமைப்பு வாழ்வு கனடா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் தொடக்கத்தில் சிறிதளவு காணப்பட்டாலும் தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில்தான் அது அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து உருவான இளந்தலைமுறை வாழிடநாடுகளில் கல்வி கற்கத் தொடங்கிய பின்னரே, தாய்மொழிக்கான கல்வித் தேவையை அலைவுச் சமூகம் உணரத் தொடங்கியது. வாழிடப் பள்ளிகளில் வாழிட மொழியில் தேர்ச்சி பெற்ற இளந்தலைமுறையினர் அம்மொழித் தொடர்பாடலில் வல்லமைபெறத் தொடங்கினர். வாழிட மொழியில் எழுதுதல் வாசித்தல், பேசுதல் என்ற மொழித்திறன்களில் மேம்பட்ட இளையோர், தமிழ்மொழியில் பேசுதல் திறனை மட்டுமே சிறப்பாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் தாய்மொழிக்கல்விக்கான அவசியத்தை உணர்ந்த சமூக அமைப்பினர் தாய்மொழிப் பள்ளிகளை நிறுவத் தொடங்கினர். தொடக்கத்தில் சிலர் தனிப்பட்ட முறைகளில் வீடுகளில் தமிழ் கற்பிக்க ஆரம்பித்திருந்தனர்.

வாழிட நாடுகளில் தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் தாய் - மொழிக்கல்வி நிறுவனமயமாக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்தது. தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தின் சமூகக் கட்டுமானங்களுக்குள் ஒன்றாகவே இந்தக் கல்விச் செயற்பாடுகள் அமைந்தன. தாயகத் தலைமைகளின் கண்காணிப்புக்குக் கீழ், வாழிட நாடுகள் தோறும் அமைக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்கள் சிறப்பான வளர்ச்சி கண்டன என்றே கூற வேண்டும்.

கனடா, பிரித்தானியா தவிர்ந்த பிற நாடுகளில் தாய்மொழிப் பயன்பாடு தொடர்பாடல் என்ற அளவில் 2010 வரையில் உச்சம் தொட்டிருந்தது என்றே கூற வேண்டும். கனடாவும் பிரித்தானியாவும் ஆங்கிலச் சூழலைச் சார்ந்தவை என்பதால் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டின் உச்சநிலை 2000க்குப் பின் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது என்றே கருத வேண்டும். காரணம் வாரப்பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளின் விற்பனை வீழ்ச்சி இரண்டாயிரத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே தொடங்கிவிட்டது.

பிரித்தானியா தவிர்ந்த ஐரோப்பிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்த பெற்றோர் வாழும் வீடுகளிலும் சமூக நிகழ்வுகளிலும் தமிழ்மொழியே முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இளங் குடும்பங்களாக மாறத் தொடங்கியிருக்கும் இளைய தலைமுறையினர் தமது வீடுகளில் தமது நட்பு வட்டங்களில் வாழிட மொழியே பேசுகின்றனர். இனஞ்சார்ந்த சமூக அமைப்புகளில் பங்குபற்றும் இளையோர் தமக்குள் சரளமாகத் தொடர்பாடுவதற்கு வாழிட மொழியையே பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் தங்குதடையின்றி தமிழிலும் தொடர்பாட வல்லவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2010ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான காலம், அலைவுச் சமூகத்தின் - ரிடையே தமிழ்மொழிப் பயன்பாடானது வீழ்ச்சியடைந்து வருவதையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. குறிப்பாக ஆங்கிலப் பின்புலம் கொண்ட நாடுகளில் காணப்படும் மொழிப் பயன்பாட்டின் வீழ்ச்சி துயரத்தையே தருகின்றது.

தொடக்க காலத்தில் ரொறன்ரோவில் மேடை நிகழ்ச்சிகளைத் தமிழில் மட்டுமே தொகுத்து வழங்கினர். பின்னர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தொகுத்து வழங்கினர். இப்போது குறிப்பாகக் கலை அரங்கேற்றங்களை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தொகுத்து வழங்கும் போக்குகளைக் காணலாம். பல கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தமது கூட்டங்களை இப்போது முழுமையாக ஆங்கிலத்திலே நடத்துகின்றனர். கலைத்துறை ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் மொழியாக ஆங்கிலம் முழுமை பெற்று வருகின்றது.

வாழிட நாடுகளில் வாசிப்புப் பழக்கம் கணிசமாகக் குறைந்து - விட்டது என்பதை இறக்குமதியாகும் மற்றும் உள்நாட்டில் வெளியாகும் வார, மாதாந்த இதழ்களும் சஞ்சிகைகளும் வெளிப்படுத்துகின்றன. 90களில் ஆயிரம் என்ற அளவில் இறக்குமதியான சஞ்சிகைகள் நூற்றுக்குக் கீழே குறைந்து விட்டன. இதற்கு இணையத்தளங்களின் வளர்ச்சியும் ஒரு காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

வாழிட நாடுகளில் வெளியான வார இதழ்களை விற்பனை செய்ய முடியாத சூழல் 2000த்திலேயே தோன்றிவிட்டது. வணிக விளம் - பரங்களை நம்பி இதழ்களைக் கட்டணமின்றி வழங்கும் நிலை பின்னர் தோன்றியது.

2010 வரை கொடிகட்டிப் பறந்த தமிழ் வானொலிகள் மெல்ல மெல்லக் கேட்போர் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சியைக் கண்டன. இதனால் வணிக விளம்பரங்களும் குறைந்தன. மைய அலை- வரிசைகளில் இயங்கிய ஒரு சில வானொலிகள் தப்பித்தன எனினும் அங்கும் வீழ்ச்சி அவதானிக்கப்பட்டது. இந்த வீழ்ச்சிக்கு இணையத்தள வளர்ச்சிகளும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது. இன்றும் பல வானொலிகள் குறுகிய நேயர் வட்டங்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றன.

தமிழ்த்தொலைக்காட்சிகளும் பெருவீழ்ச்சி கண்டன என்றே கூற வேண்டும். இந்த இடத்தைக் கணிசமான அளவு தமிழகத் தொலைக்காட்சிகள் பிடித்துக் கொண்டன.

அச்சு, ஒலி, ஒளி ஊடகங்களைப் பாதித்த திறன்பேசிகளின் பெருவளர்ச்சி வாழிடத்தில் எழுந்த தமிழ் ஊடகங்களையும் பாதித்தது.

நூலகமொன்றில் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாகப் பயன்படுத்தப்படாத நூல்களை அந்த நூலகம் அப்புறப்படுத்துவது வழமை. ரொறன்ரோவில் உள்ள நூலகமொன்று கடந்த ஆண்டு அங்குள்ள தமிழ் நூல்களை அகற்ற முயன்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிப்பயன்பாட்டின் போக்கு தொடர்பில் நாம் பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டாலும் அது அலைவுச் சமூகத்தில் குறைவடைந்து வருகின்றது என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்.

வாழிட நாடுகளின் தாய்மொழி ஆளுமைக்குட்பட்டே வாழ்வைக் கட்டமைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. தாய்மொழிப் பயன்பாடு ஏறக்குறைய வீட்டுமொழி என்ற குறுகிய வட்டத்துக்குள் மட்டுமே பயன்படும் மொழியாகிச் செல்கின்றது. தாயகத்திலிருந்து வரும் புதிய குடிவரவாளர்கள் மிகவும் குறைந்து விட்ட சூழ்நிலையில் தாய்மொழிப் பயன்பாட்டின் வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி - விட்டது.

மொழிக்கல்வி

தொடர்பாடல் என்ற அளவில் எழுதுதல், வாசித்தல், பேசுதல் என்ற மொழித்திறன்களை மையப்படுத்திய மொழிப்பயன்பாடு வீழ்ச்சியடையும் போது அடிப்படைத் தொடர்பாடல் திறன்களை மையப்படுத்திய தாய்மொழிக் கல்வி அவசியமாகின்றது.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்ககாலத்தில் தமிழ்க்கல்வி நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தொடங்கப்பட்டபோது, பெரிதும் தாயக மொழிக்கல்வி முறையை ஒட்டியே கற்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னர் கற்கும் மாணவர் தொகையில் பெருவளர்ச்சி கண்ட தாய்மொழிக் கல்வி கற்பித்தலிலும் புதிய நுட்பங்களை உள்வாங்கத் தொடங்கியது. தாயகப் பாடத்திட்டம் மற்றும் கற்பித்தல் முறைகளிலிருந்து மாறுபடத் தொடங்கி, வாழிடச் சிறார்களுக்கான தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு புதிய கல்விமுறைமைகளை வகுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கியது. எனினும் மாணவரின் தொடர்பாடல் திறன்களை மேம்படுத்துவதிலேயே இக்கல்வி பெரிதும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. வரலாறு, பண்பாடு, கலை சார்ந்த கருப்பொருட்களை பாடநூல்கள் கொண்டிருந்தாலும் அவை மாணவரின் தேவைக்கும் விருப்பக்கும் ஏற்ப, பொருத்தமான மாற்றுருவம் கொள்ளவில்லை.

பாடத்திட்டங்களை வகுத்து அதற்கேற்ப நூல்களை உருவாக்கி வாழிட நாடுகள் அனைத்துக்கும் அவற்றை வழங்கித் தமிழ்க்கல்வியை ஒருங்கிணைத்து வருகின்றது, பாரிஸ் நகரைத் தலைமையகமாகக் கொண்டியங்கும் தமிழர் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை. பெரும்பாலான வாழிட நாடுகளில் உள்ள தாய்மொழிக்கல்வி அமைப்புகள், சமூகக் கட்டமைப்பான பேரவையுடன் இணைந்தே இயங்குகின்றன. ஏறக்குறைய ஐம்பதினாயிரம் மாணவர்கள் இந்த அமைப்புகளில் இணைந்து தமிழ் பயின்று வருகின்றனர். எனினும் பிரித்தானியா, கனடா போன்ற நாடுகளில் பிற அமைப்புகள் சிலவும் தாய்மொழியைக் கற்பித்து வருகின்றன.

சுவிற்சர்லாந்து நாட்டில் உள்ள தமிழ்க் கல்விச் சேவை அரசு ஆதரவுடன் தனித்துச் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. கனடாவில் அரசு ஆதரவுடன் ஆரம்பநிலை தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்படுகின்றது. நோர்வே, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளிலும் மொழிக்கல்விக்கான அரசு உதவிகள் கிடைக்கின்றன. பிரித்தானியாவிலும் அரசு ஆதரவு மொழிக்கல்விக்கு உண்டு.

வாழிட நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அனைத்து மாணவர்களும் தமிழ்மொழியைக் கற்கின்றனர் எனக் கூற முடியாது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இங்கிலாந்து பிரான்ஸ் தவிர பிற நாடுகளில் என்பது விழுக்காட்டுக்கு மேற்பட்ட இளையோர் தமிழ் பயிலத் தொடங்குகின்றனர். இங்கிலாந்து பிரான்ஸ் நாடுகளில் ஏறக்குறைய அறுபது விழுக்காடு மாணவரும் கனடா ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் ஏறக்குறைய ஐம்பது விழுக்காடு மாணவர்களும் தமிழ் பயின்று வருகின்றனர். மொன்றியலில் இந்த எண்ணிக்கை அதிகம்.

இளையோர் தமிழ் கற்கும் சூழலில் இருபெரும் சவால்கள் குறித்து சமூகம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒன்று, மழலை வகுப்பில் பெரும் மாணவ எண்ணிக்கையோடு தொடங்கும் மொழிக்கல்வி வகுப்புகள் ஐந்தாவது, ஆறாவது வகுப்புகளைத் தொடும் நிலையில் பயிலும் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவடையத் தொடங்குகின்றது.

உயர்வகுப்புகளில் இந்த எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவடைந்து விடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, தொடங்கும் எண்ணிக்கையில் இருந்து கணக்கிட்டால் பத்து விழுக்காட்டுக்கும் குறைவான மாணவர்களே உயர்கல்வி வரை செல்கின்றனர். கனடாவில் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் புள்ளிகள் பயன்படுகின்றன என்பதால் கணிசமான தொகையினர் உயர் வகுப்புகளில் தமிழ் பயில்கின்றனர்.

இரண்டாவது சவால், தமிழ்மொழி கற்பித்தலுக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை. இந்தப் பற்றாக்குறை இப்போது பெரிதும் உணரப்படவில்லை. தற்போது கற்பித்துவரும் ஆசிரியர்களில் எழுபத்தைந்து விழுக்காட்டினர், அறுபது அல்லது ஐம்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே. இவர்கள் ஓய்வுபெறும் நிலையில் கற்பிக்கவல்ல ஆசிரியர்கள் இப்போதே திட்டமிட்டு உருவாக் -

கப்பட வேண்டும். ஜெர்மனி, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் இளைய ஆசிரியர்கள் உருவாகி வருகின்றமை சிறப்பு.

பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்

அமெரிக்காவில் பல பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி கற்பிக் - கப்பட்டு வருகின்றது. அங்கு பன்னிரண்டு பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் ஸ்காபரோ வளாகத்தில் பல ஆண்டுகளாக - கத் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஹாவாய் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு தமிழ் இருக்கை அமைக்கப் - பட்டுள்ளது. டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழகத்திலும் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் இருக்கைகள் அமைக்கும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பிரித்தானியாவிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழ்க்கல்வியை முன்னெடுப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழர்களிடையே பொருளாதார வளம் பெருகும் நிலையில் கல்விசார் கட்டமைப்புகளை வலுப்படுத்திச் செல்லமுடியும். எனினும் தமிழ் கற்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியிருக்கின்றது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

அலைவுச் சமூகத்தின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் பெற்றோடு - க்கும் பிள்ளைகளை இப்போது தமிழ் பயிலும் மாணவர்களாக உள்ளனர். இந்த மாணவர்கள் வளரும் வீடுகளில் தமிழ்மொழி - க்குச் சமமாக வாழிட மொழிகளே புழக்கத்தில் இருக்கின்றன. இந்நிலையில் தாய்மொழிக்கல்வியின் உள்ளடக்கமும் கற்பித்தல் முறைகளும் மாற்றத்துக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டியது இப்போதைய தேவையாகின்றது.

இன்றுவரை நோர்வே தவிர்ந்த பிற வாழிட நாடுகளில் கல்வி நிறுவனங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே இயங்குகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கட்டுரை வாயிலாகத் தொடரும் தலைமுறையினரின் அடையாளம் சார்ந்த இருப்பு தொடர்பாகப் பல பல விடயங்கள் பகிரப்பட்டுள்ளன. அடுத்த தலைமுறை குறித்து ஆழமாகச் சிந்திப்போர் தலைமுறை இடைவெளியை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும் என்பது இங்கே சுட்டிக்காட்டப் - பட்டுள்ளது. புதிய தலைமுறையை அடையாளம் சார்ந்து பேணும் நோக்கில் முதற் தலைமுறையினர் எவ்வாறு இயங்கினர் என்பதுவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை, கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால வரலாற்றில் தாய்மொழிப் பயன்பாடு, தாய்மொழிக் கல்வி என்பவற்றின் போக்குகளும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவை யாவும் தொடரும் தலைமுறையினரின் தமிழியல் இருப்பைக் கருத்திற்கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளன. அலைவுச் சமூகத்தினரின் தமிழியல் தொடர்ச்சி வலுவானதாக இருக்க வேண்டுமெனில் வாழும் தலைமுறையில் அர்ப்பணிப்பான நிறுவனமயப்பட்ட செயற்பாடுகள் அவசியமாகின்றன.●

Arul S. Aruliah

Genesis of the Tamil Community in Canada

Introduction

The Tamil community in Canada today, in 2020, is of significant size that is well established and well rooted into the fabric of Canadian society at large. It is the largest Tamil community in Canada and indeed in North America, and that is outside their traditional homelands. The community is well integrated into the social, cultural and the political aspects of the society. Since 1983 there has been a sizable Tamil community in every continent, especially in Europe and Australasia besides North America.

This article looks at the evolution of the settlement of the Tamil community in Canada to 1990 and to the initiatives taken by the previously settled miniscule community activists during the communal upheaval in Sri Lanka.

In the last half- a-century, and more specifically in the last thirty-five years, the Tamil community in Canada has flourished, and has formed a sustainable and integrated community in Canada.

Ampikapathy who arrived in Canada in the mid-1970s after being sponsored by his brother Kodeeswaran once told me that there were thirty-four young Tamil men in Toronto besides about ten couples in 1976. Young men were mostly university graduates from England. There were few directly from Ceylon as well.

To note just one such arrival: Rajan narrated that he and his brother Vicky visit Jaffna Library frequently and it carries foreign newspapers as well. Vicky saw an ad in the Globe and Mail in 1970 for a certain technical position and fired off his resume to a firm in Stratford. He received a reply from the manager a month later with an offer that when he was in Canada to come and meet him. He took that letter to the Canadian High Commission Visa Office and they processed his application for landing subject to verification of the offer. Vicky got the visa a month later in

1971 and Rajan followed soon and then their friend Jegatheeswaran.

This was the nucleus of the Tamil community then. It would be difficult to comprehend the same by the society at large and by the community of its size in Canada in 2020. By almost all accounts, all post-1960s communities in Canada had their nucleus in the same pattern. Canada's immigration policies were liberalized after 1967 and until then it had expressly stated policies were geared for British and European immigrants. Within a peaceful environment the Tamil community is thriving well in education and business.

Traditional homelands of the Tamil people are in North and East of Ceylon and in Southern India. There was major migration, from India during the British colonial period, to Malaysia, Singapore, Mauritius, Fiji, South Africa and to the Caribbean countries, especially to Guyana, and to Ceylon to the estates in the hill country. Ceylon Tamils had migrated to Malaysia /Singapore just before the Second World War and one Sinnathamby Rajaratnam was one of the founding people of independent Singapore with Lee Kuan Yew in 1965. Tamil is an official language of Singapore.

Elucidation: Ceylon and Sri Lanka are being used in this article interchangeably, and generally the period prior 1972 is referred to as Ceylon and thereafter as Sri Lanka with the name change. Ethnicity of Tamils from North and East Sri Lanka is still being identified as Ceylon Tamils, signifying the ancient people inhabiting that island nation. Tamils of Sri Lanka refers to Ceylon Tamils and the Hill Country (Malaiyaga) Tamils, and this distinction is prerequisite since the freedom struggle after independence is by Ceylon Tamils only for the security of the people in the traditional homeland. Ceylon Tamils are also euphemistically known as Jaffna Tamils who form the largest segment of Tamil migration to the West.

There is significant migration of Tamils from India to North America and Britain as well, and mostly for higher education and employment purposes including the mother of the US Vice President, Kamala Harris, and the Google chief, Sundar Pichai. Ceylon Tamils migration due to war in Sri Lanka forms the larger block and it is formed with a cross section of the then community.

With events in Sri Lanka in July 1983, the community in Canada, more specifically that in Toronto had been active on two fronts, advocacy on the events in the former homeland and support for the new arrivals.

Backgrounder to Ceylon Tamil Migration

In 1948 Ceylon became an independent Dominion, from its former status as a colony of Britain. Eight years later, after 1956, Tamil migration to Canada from Ceylon began. As can be seen in the Table below, the total landings from Ceylon, including Tamils, Sinhalese, Burghers (Eurasians) and Malays, was not a substantial number until 1983. Accelerated arrivals began after significant events in Sri Lanka in 1983 to form the genesis of the Canadian Tamil community. Many of the new communities in Canada from the Philippines, Jamaica, Chile, Salvador, Iran, Ethiopia, and Somalia, to name a few, were formed in a similar manner, though the events that generated migration were different in each originating country.

Tamil community in Canada largely comprises of Ceylon Tamils and a much smaller portion from other countries including India. Ceylon Tamils trace their history in the island over two thousand years with distinct sociocultural and kinship structures from that of India, and that of the Sinhalese society in Sri Lanka. Ceylon Tamils are in or with origin in the North and Eastern Provinces. Eelam is the ancient name in Tamil for Ceylon that came under occupation by Portuguese in from 1505, then by Dutch in 1658 and followed by the British from 1796 who had merged the Tamil and Sinhalese kingdoms/territories and left it as a unitary state in 1948. Hence came the follow up tragedy in Ceylon/Sri Lanka with power held by an ethnic majority without respect for the fundamental rights of all its citizens. Leaders had so commonly and effortlessly demagogued democracy for electoral purposes since independence.

Riots and Community Bifurcation

The first ethnic riot in Sri Lanka was in 1956, just eight years after the British left. The riots began with the introduction of a Sinhala Only Act that replaced English as the official language for both linguistic communities, which effectively denied recognition of Tamil as an official

language for administration in Tamil areas. This action immediately initiated outward migration of mainly Burgher communities to Britain, Australia, and Canada and by other communities in the later years. Philip Michael Ondaatje, who originates from this group is a famous Ceylon-born Canadian novelist and filmmaker.

Ceylon changed its Dominion status in 1972 with Britain to the Republic of Sri Lanka that since drifted the society to a festering communal cauldron. Ceylon Tamil community in Canada at time was small but cohesive and a community organization was formed after next round of communal riot in Sri Lanka that commenced on August 12, 1977.

Tamil Eelam Society of Canada (“TESOC”) was formally formed in 1978. TESOC became a more organized entity after the Jaffna Library was burnt on June 1, 1981 by a visiting Sinhalese mob, apparently led by a government minister. A remembrance was held in Toronto in the following year. With the advent of name change from Ceylon to Sri Lanka, the Ceylon Tamil community went back to its historical identity to retain the distinctive status.

Until 1983, there were a total of about 400 hundred Tamil families and single men, mainly in Toronto and in Montreal. Most had arrived via England in the prior years, after studying there, and could not or would not return to Sri Lanka due to continuing ethnic tension in the country. There were also a handful of young Tamil men seeking refuge in Canada in 1981 and 1982 who had not yet been processed for landing.

July 1983 Communal Riot in Sri Lanka and its aftermath

The massive communal riot in Sri Lanka in July 1983 and the follow up conflagration was the most significant change to Tamil migration to Canada. The Tamil community in Canada came together after this July 1983 riot to urge the Canadian government to undertake a series of actions to provide protection for the affected people in Sri Lanka over the following years.

One of the actions was, within days of the July 1983 riot in Sri Lanka, few community members met at TESOC ‘head office’, which is the home of Mr. and Mrs. N. Sivalingam in Don Mills to express the community’s anguish. A public meeting was held in the first week August at David and Mary Thompson Collegiate in Scarborough, Ontario and I was chairing that meeting. Though the meeting was organized by the Tamil Eelam Society of Canada, TESOC, a chair was nominated to accommodate the people who were not members of TESOC.

One of the tangible expressions felt by the community was the formation of a three-member committee with Mrs. Rosalind Rasanayagam, Mrs. Vimala Edward, and the writer to liaise with the government to request for an appropriate response for the affected people in Sri Lanka besides its expression of deep concern at events in Sri Lanka. Among others who have been actively participated were Mr. Viji Edwards, Mr. Sri Gugan Sriskandrajah of Jane-Finch Legal Clinic and who had also served as president TESOC, Mr. Sivasundaram, Mr. Kodeeswaran, Mr. Gnana (Dave) Thevathasan and Mr. N. Vijayanathan. Another person who was active was Hassan Sheriff, who was active politically but not with TESOC. Vimala's brother Mano Gunanayagam was the secretary of TESOC. His family and other members of the extended family and friends had a network of contacts with the church groups. The Late Kathleen Ptolemy, who was the coordinator of the Anglican Diocese for refugee affairs had facilitated the access required for the governmental contact.

We had a meeting in Toronto with a delegation from Immigration Department from Ottawa on the issues of the affected people in Sri Lanka, and of the refugee claimants in the system. Within weeks, Ottawa brought in the Sri Lanka Special Measures Program (the "Program") in the first week of September 1983. This formed the solid bedrock and the building block of the community to grow. It became an easier task with ample goodwill of the various levels of governments and the media.

Once the program kicked in, there was certain incomprehension of the program within certain refugee claimants since no one can be landed without adequate security verification. Once landed they joined the queue to assist their loved ones. The program provided for extended family members to be assisted. Those who claimed refuge after the program came into effect were streamed into the existing refugee determination process.

Meanwhile, there was not any support system to adequately serve the new arrivals at the governmental agencies; they were mainly served by the Ontario Welcome House. In later years representation was made to Ontario Welcome House for hiring a Tamil speaking service provider and it was accommodated.

The Program came to effect in September 1983 and on November 25, 1983, an organization named as the Society for the Aid of Ceylon Minorities (SACEM) and came into existence and this did create a small consternation within the community for the first time, not because it's another entity but its name. Majority of Ceylon Tamils have always been seen not as a minority but as a 'people' in Sri Lanka.

Identifying them as a minority within the multicultural society is viewed by TESOC not as a true representation of the people it purported to serve. It changed its name after about two decades with its abbreviated name unchanged to the Society for the Aid of Community Empowerment. It has been the source for the development of a co-housing in Toronto in the late 1980s and the sowing the seed for the development of a chamber of commerce in 1990s.

By then the Tamil community in Canada was perceived well as a hardworking people by the society at large. Thus began a flourishing Ceylon Tamil community in Canada.

Period 1985-1990.

By 2018 the Tamil community is generally seen as a successful community within Canadian mosaic in just over 30 years. There are elected representatives in the Parliament, in the Legislature and in the Boards of Education. There are entrepreneurs, academics, and professionals in virtually every known field in science, industry, and commerce.

Yet in 1985, that is one year after the Special Program, the total number of landed persons, with Ceylon/Sri Lanka as their citizenship, that include persons from all three linguistic communities in Sri Lanka, stood around 5,000 in Canada. This includes those who were landed following the introduction of the Special Program in 1983.

It allowed affected claimants in the system to apply for landing within Canada contrary to some of the forceful telephone calls from those who had not bothered to comprehend the program. This process, once landed, allowed them to apply for their affected family members.

It was indeed like the first chapter in Genesis in the development of a community in Canada. In the following sections, events and actions that contributed to the incremental growth in the size of the community that was naturally intertwined with the then evolving Immigration and refugee laws of the land and is focused on this article.

Determination under Refugee Status Advisory committee- (RSAC)

There were several thousand more refugee claimants who had arrived after the special program came into effect among the then existing Refugee Status Advisory Committee (RSAC) system for all refugee claimants. RSAC through its paper-based review of claims was backlogged in processing the claimants for landing. It was not designed to handle a large volume of claimants then in the system and hence the development of backlog.

TESOC (the “Society”) continued its representation to the Department and the Minister’s representatives, and RSAC was cognizant of the presence of Special Program on Sri Lanka, the source country conditions in processing the claims. The Backlog of claim was overloaded by a Charter based Supreme Court of Canada decision on April 4, 1985, known as the Singh Decision, that entitled every claimant for a personal oral hearing. Lawyer Barbara Jackman brought that successful case to the Court. Armed with the court decision, the then vibrant refugee advocacy group -- TESOC was part of it -- was urging the government to rectify the deficiency in the determination system.

Inclusion of Sri Lanka in the B1 List of Countries and ADR

The claimants who were accepted and landed were able to sponsor and bring the affected extended family members under the Special Program and those who were in the claim system were anxious on the plight of their loved ones in and out of Sri Lanka. Determined to assist them outside the RSAC system, TESOC had several meetings with immigration officials that culminated in a meeting with then Minister of State Walter McLean in April 1986 to address the community’s concern. Our delegation included Anglican Primate of Canada, Rev. Ted Scott, and Kathleen Ptolemy of the Church refugee advocacy groups.

The delegation submitted that the Tamil claimants are miscategorized, as Professor Howard Adelman articulated, and urged the Minister to include the Sri Lankan claims in B1 List of countries. This list was designed by the previous governments to facilitate admissions from Soviet Bloc countries during the Cold War, and later updated to include displaced people from countries like dictator Pinochet’s Chile. Once included in the group, claimants are issued with Minister’s Permit on arrival at a border point for the claimant to commence settlement into the society immediately. We were happy to see Sri Lanka was included in that B1 list of countries on May 25, 1986 for new claimants. An Administrative Review (ADR) process was introduced to evaluate the claimants in RSAC refugee backlog. This process enormously benefitted the Tamil community and the landings had increased exponentially; see Aruliah, “Accepted on Compassionate Grounds: An Admission Profile of Tamil Immigrants in Canada”, Refuge Vol.14, No. 4, (Aug.- Sept. 1994).

Summer of ’86: Arrival of Refugees off the Coast of Newfoundland

With the introduction of the Minister’s Permit system and administrative (ADR) review of the backlog of claims,

Tamil refugee claimants were placed on a relatively easier process for being considered for landing within Canada. Then it happened, and it was a notable milestone in the annals of Canadian Tamil community.

On August 11, 1986, the news media was full blown with Newfoundland fishermen finding two boatloads of people in the Atlantic Ocean. The totally exhausted people told the fishermen that they wanted to go to Montreal and the ship that carried them had dropped us in these boats and gone. Thus began the arrival of 155 Tamil asylum seekers, women, children, and men, off the coast of Newfoundland. It was a usual news for us at TESOC as there was a steady flow of claimants into Canadian airports on regular days, except for the location and the number of people involved. Forthwith on learning I contacted Ontario Immigration Director Phil Pirie and offered to provide all possible assistance to care for them in Ontario as the system in St. John’s, Nfld., will find it difficult. Immigration was happy that the community is willing to cooperate with the government to assist the asylum seekers.

One thing I have learnt in my role as the volunteer chair of the immigration and refugee affairs is that I make no judgment of anyone. Hence it did not make any difference whether the claimants are in detention at the Toronto Airport detention or anywhere else except to know that they will need our assistance. The next day a meeting was held Lawyer Lorne Waldman, Kathleen Ptolemy, N. (Siva) Sivalingam and Gnana Thevathasan, who was current TESOC president, and that evening I reached St. John’s, Newfoundland. The intention was not to meet the individual claimants but as to how we could bring them to Toronto or Montreal where they can be easily cared for. We St. John’s cannot handle that number of people for too long. There I met Mr. Ponnusamy from Montreal who had come with lawyer Joyce Yedid. And so was the media from far and wide to cover the arrival of asylum seekers.

It later emerged that Captain Gus Dalton, his brother, and other shipmates on duty on August 11, 2016 had finished their full catch for the day that afternoon. Captain Dalton later stated that it was a very hazy afternoon; they were about six nautical miles from their fishing village of St. Shotts, Nfld. Captain Dalton reported a blip in his radar and sailed towards the location fearing they must be the survivors from a shipwreck or so. It turned out to be there were two lifeboats of people on the verge of collapsing and who claimed that they have been bobbing in the Atlantic Ocean for three days. They told him that the freighter Captain Bindel had disembarked them in the middle of the ocean from the freighter (Freighter Aurige) and sailed

away. The refugees said that on August 9, 1986 they were ordered to climb down the rope ladders into two lifeboats. Thus began bobbing for two nights and three days in the Atlantic Ocean, nearly horror filled.

The public later learnt that Captain Dalton immediately sprang into action and called the coastguards for additional support. He had dumped all his catches into the ocean to make room for new occupants who had emptied all the water bottles in the ship to quench their thirst (and hunger). One young mother told me that she was on the verge of jumping into the ocean with her baby because she did not have anything to give to her baby. All asylum seekers were later transferred to the coastguard vessel, Leonard Cawley, that sailed into St. John's harbour next day morning.

By then the rescued had rested and most were clean-shaven by the morning after over a two-week period in the hold of a freighter followed by bobbing in the Atlantic Ocean for three days from August 9 afternoon to the 11th. The media refused to believe that they were, in fact, bobbing in the two dinghy boats as Captain Dalton saw them. There were no other ships in the vicinity from the coastguard's searches. Clearly Aurige had sailed farthest in three days. One of my acquaintances at the Globe and Mail, Victor Malerek, told me after seeing the images from Leonard Cawley that there is no way these people were in the sea for three days. All were well looked after by St. John's Red Cross and all were housed at the Memorial University as the students were on their Summer break. The new arrivals were mostly recovered from their horrendous ordeal.

In 2018, mass migration by sea in the Mediterranean is so common with significant loss of lives and that procedures sadly normalized, it is difficult today to comprehend an isolated event that took place 30 years ago. This Newfoundland arrival was the first in the post-World War II period. The last ship load of Jewish refugees fleeing Nazi regime were not allowed to land and sailed back to Europe to the concentration camps. Hence there was plenty of interest in the rescued from the government to the media.

The Minister's permit system was already in place for asylum seekers from Sri Lanka. Immigration Minister Benoît Bouchard had assumed the portfolio about six weeks beforehand on June 30, 1986, along with Minister of State (Immigration) Gerry Weiner. Minister instead of stating that the asylum seekers will be dealt with in the normal manner, they had stated all will be 'accepted,' especially in the light of new details of the origin of their departure

point. It produced a storm of protest in the print and airwaves, especially from all the communities of the new immigrants who were waiting to bring their sponsored relatives, besides the uproar of mainstream.

However, pursuant to the then existed process for claimants from B1 list of countries, all were issued with Minister's permit, and the government provided a flight, and all asylum seekers were brought into Montreal and Toronto. Host Tamil communities in both cities had quickly arranged for them to be received into various homes.

Fate of Komagata Maru arrivals and MS St. Louis Refugees

It is pertinent note that two other ships that had carried refugees were turned away by Canada. On May 23, 1914, Komagata Maru brough 376 Sikhs (just labelled as Hindoos at that time) expecting admission into Canada. It was turned away by the government of Prime Minister Robert Borden after waiting in Vancouver for two months due to strong opposition in British Columbia. The technical reason was that it did not meet the then existing immigration rules of non-continuous journey from India to Canada!

Again twenty-five years later, On June 7, 1939, the German liner MS St. Louis with 907 Jewish refugees -- who already been denied landings first in Cuba and then in the U.S. -- was off Halifax and was seeking to land in Canada. It was denied by the then government of Prime Minister William Lyon Mackenzie King and the ship sailed back to Europe and many to the Nazi concentration camps though the government might not have been aware of their impending fate in Europe.

Thankfully, the Tamil refugees who were hauled in from the Atlantic Ocean by fisherman Captain Dalton on August 11, 1986 received the best reception for any refugees from a Canadian government, that of the government of Prime Minister Brian Mulroney. Nevertheless, the same vociferous opposition from the mainstream did greet the refugees once it came to be known that the voyage was in fact non-continuous as claimed initially.

Earlier news reports were that the ship had originated in India. By the time we were in St. John's there were news reports claiming that, in fact, it had originated in Germany and its effect on public was very difficult to douse. Though it is not unusual for refugee claimants to be upfront with accurate itinerary of their travel to a safe country, this case was different with massive publicity of their arrival. In any event the treatment of refugees in Germany in the 1980s, they claimed, was totally different.

It became incumbent on the community to straighten this non-continuous arrival issue. An interview was facilitated through my contacts at the media for direct personal interview by one of the rescued persons to have a one to one interview with Toronto Star on August 16, 1986. The spokesman on behalf of the claimants acknowledged their fear of being not allowed land and sent back to Germany and tended the group's apology to the Canadian public. A similar event happened in Montreal.

"We will always err on the side of justice and on the side of compassion"

- Prime Minister Brian Mulroney on the acceptance of refugees

Coming clean on the routes taken by the refugees enabled the Prime Minister Brian Mulroney to come in defense of the government decision of the affected claimants stating that "if we err, we will always err on the side of justice and on the side of compassion." That nearly well quelled the disgruntlement. Toronto Star headlines on August 18, 2018 "Show compassion for Tamil refugees Mulroney urges."

Twenty-five years later Canadian Tamil Congress (CTC), spearheaded by the community activist Gary Anandasangaree, invited Gus Dalton and his family to Toronto and thanked them for their invaluable contribution in saving those lives from imminent tragedy. It was the most heartwarming 'thank you' to a great human being. It did not stop at that. On the 30th anniversary of the arrival in 2016, a team of well-wishers that included a number of rescued and their children together with the then Minister of State Gerry Weiner went to visit Gus Dalton at his home in St. Shotts, Nfld., to convey community's gratitude and celebrated with a big thank you dinner to him and his family in St. John's Nfld., this time Gary had become and is active as a Member of Parliament.

After Effect on B1 List and Ministerial Permit, Designated Class, and IRB

Due to significant public consternation with B1 List operation, this list was abolished in February 1987 and the refugee determination reverted to RSAC for determination. Meanwhile, the government brought in Bill C-55 to address the Supreme Court decision on the requirement of oral hearing, and the legislation was to take effect on January 1, 1989, and did come into effect.

Concurrent to this there was another backlog of refugee claims in the system and, as it would have an adverse effect on the new Immigration and Refugee Board (IRB) if

the backlog is uploaded, a designated class known as Refugee Backlog Clearance Designated Class was created to handle the backlog. A significant number of claimants in the system significantly benefitted from the program as the focus was on settlement status of the individual while in the backlog without infringing on the claimant's refugee claim.

Tamil refugee claimants in the early '80s were mainly composed of young men and women that began to change in the latter part of the '80s with families coming with university aged children. This posed a new constraint to the family as non-residents children were required to pay foreign students' fee.

Access to University while Embedded in the Landing System

International student fee applies if a student is not a Canadian citizen or permanent resident for certain period. I was tasked by the directors to seek a solution to this delay in university education. In Ontario, Lyn MacLeod was then the Minister of Colleges and Universities (1987-89). Made representation to the Minister on the plight of students who were accepted to apply for landing and waiting for formal landing documentation that invariably took couple of years. Minister listened to submission and agreed that once accepted as a convention refugee or for landing under other programs, then the student shall be deemed to be eligible for tuition fees same as that of local students. It is one of the most satisfying tasks that I was able to complete as it benefitted students from all communities to become productive members of the land. However, it was heavily criticized by Bob MacDonald, a conservative columnist with Sun newspaper chain.

Commencement of Settlement Services

Incremental Landings of the refugee claimants and their sponsored relatives warranted a significant review of Society's operation. It had been a volunteer driven operation without financial backing, and it was taking a heavy toll on few, especially over the period many of the mature activists had gradually moved on especially due to changing demography of the target population. Of the former group of people Mr. Sivalingam was there besides the writer. It became incumbent on the Society to prepare itself to deliver such settlement services, hitherto delivered through other agencies.

The Society as an advocacy entity did not want to get indebted to any level of governments. Now that the advocacy as far as providing an effective claim determination process has come through the effort of active community

and church organization, focus was directed to provide settlement services within a formal structure. A significant reservoir of goodwill was built over the period with the governments at the provincial and federal levels as a trusted entity and this was utilized to file an application for settlement services that were promptly received. Thus, TESOC was effectively restructuring itself in 1990 as a settlement agency.

By then, among the two long-serving members of the Society, Mr. N. (Siva) Sivalingam has been active with the Society over fifteen years in 1990 as a founder member and yours truly for seven years non-stop to transform the Society as an advocacy and a service providing entity. There were a good number of well-intentioned people who contributed to the formative years. Incredible amount of cooperation from Siva, as the leader, was the key ingredient for our success. May his soul be in peace. Not many times one would have the opportunity of creating pathways in founding a new and a successful community in a new country. As volunteers, it has taken a toll on us, yet glad that we were able to lend a hand when needed. Concurrently and coincidentally, as when the Society can run on a sustainable basis, there was an incredible interest in the Society from multiple fronts and it was time to hand over the reign to the newly interested in 1990. TESOC celebrated its 40th anniversary in October 2018 and it was happier to see the event with diverse communities being the beneficiaries at present.

Tamil Population in Canada

The Tamil community is identified in various groups in the statistical data: Canadian, Canadian Tamil, Tamil, Ceylon Tamil, Eelam Tamil, Sri Lankan Tamil, Sri Lankan, British and Indian or Malaysian Tamil. A Tamil child born in Canada will simply and directly elect to go as Canadian or at best Canadian Tamil in statistical date, with choices populated only for the first generation. Tamil population was reliably around 73,000 in 1993, (Aruliah. 1994) and the current Tamil population size is conservatively estimated at 250,000 with follow up immigration and significant natural increase in the last twenty-seven years in the year 2020.

The Community

Tamil community is fortunate to embed itself in the society with community initiated successive programs, commencing with a Special Program in 1983 and Ministerial Permit System in 1986 for our community, and Administrative Landing Programs in 1986 (ADR) and

1988 (Backlog Clearance), and all in a layered succession. This enabled the community to root itself well within this multicultural society of Canada. The current Covid-19 pandemic has all but eliminated all the regular cultural programs of the community, and now extolling the virtue of virtual meetings.

Today Canada has a population of only about 39 million people with one of the lowest crime rates with people from over 200 countries that is harmonious and most educated. Our country has 150,000 miles of coastlines, more lakes and fresh water than any other country for all the people to enjoy and contribute forever. The Tamil community is blessed to join this land and the society.

This is an updated version of the article published in the Toronto periodical, Tamils' Information, February 2019.

Arul S. Aruliah, a chemical engineer, former managing editor of the periodical Refuge, published by CRS, York University, is a consulting technical advisor to sole practitioner law firms.●

Canadian Confederation

Canadian Confederation was the process by which three British North American provinces, the Province of Canada, Nova Scotia, and New Brunswick, were united into one federation called the Dominion of Canada, on July 1, 1867. Upon Confederation, Canada consisted of four provinces:

Ontario and Quebec, which had been split out from the Province of Canada, and the provinces of Nova Scotia and New Brunswick. Over the years since Confederation, Canada has seen numerous territorial changes and expansions, resulting in the current number of ten provinces and three territories.

குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்

கனடாவின் அரசியற் கட்டமைப்பு

அரசியல் என்பது பொதுவாக அரசமைப்புகளின் செயல்பாட்டைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அரசியல் உண்மையில் அலுவலக, கல்வி, மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் உட்பட அனைத்து மனித குழு தொடர்படல்களிலும் காணப்படுகின்றது.

அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது தான் அரசியல் சாணக்கியம் என்று வாதாடுபவர்கள் மத்தியில், பெற்றுக் கொள்ளும் அதிகாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்ற கலைதான் அரசியல் என்று விவாதிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

பொதுத் திட்டங்களுக்காக, மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டுவதன் மூலம், முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் ஒரு நடைமுறை என்று மிகப் பழைமையான பாடநூல்கள் விளக்கம் கொடுக்கின்றன.

புகழ்பெற்ற பெருந்தலைவர் மாவோ செதுங் கூறுகையில், “அரசியல் என்பது இரத்தம் சிந்தாத போர். போர் என்பது இரத்தம் சிந்தும் அரசியல்” என்று விளக்குகிறார்.

1600களில் தோமஸ் ஹோப்ஸ் என்ற எழுத்தாளர் வழங்கிய கருத்தின்படி, ஒவ்வொரு மனிதனும், இயற்கையின் வளங்கள் தொடர்பில் சம உரிமை கொண்டிருந்ததுடன், அவ்வளங்களை அடைவதற்கு எத்தகைய வழியையும் பயன்படுத்துவதற்கான சுதந்திரத்தையும் பெற்றிருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட பாதுகாப்புக்காக, ஒரு சமூக ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்துகொண்டு முழு அளவு உரிமையை விட்டுக்கொடுக்கவும் மனிதர்கள் தயாராக இருந்தார்கள் என குறிப்பிடுகின்றார்.

கனடிய அரசியல் கட்டமைப்பு

கனடிய ஆட்சியமைப்பு, பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகம் (Representative Democracy) என்று சுட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கனடியப் பிரஜைக்கும், தனது அரசையும், தங்களது ஆட்சியாளர் களையும் தெரிவு செய்வதற்குரிய உரிமை உண்டு என்பதையும், இப்படி கனடிய குடிமக்களால் தெரிவாகும் பிரதிநிதிகளுக்கு, இந்நாட்டின் சட்டம், ஒழுங்கு, நடைமுறைகள் மற்றும் நாட்டைப் பாதிக்கக்கூடிய அனைத்து விடயங்களிலும் முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் உண்டு என்பதையுமே, மக்கள் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகம் என்று உத்தியோகபூர்வ விளக்கமளிக்கிறது இந்த நாடு.

1867ல் ஒரு தனிநாடாக கனடா உருவானபோது, ஒன்றாயியோ, கியுபெக், நியூபிரன்ஸ்விக், நோவா ஸ்கோசியா ஆகிய

மாகாணங்கள் தாமாக இணங்கி, ஒன்றிணைந்து கனடா என்ற நாட்டை, கனடியக் கூட்டமைப்பு (Confederation) என்று அறிவித்தனர். அப்போது எடுக்கப்பட்ட இரு முக்கிய தீர்மானங்களாக, கனடா ஒரு கூட்டாட்சி (Federal Union) அமைப்பாக, மத்திய மற்றும் மாகாண ஆட்சிக் கட்டமைப்புகளைக் கொண்டதாக அமையும் என்பதும், அத்துடன், கனடாவின் மத்திய நாடாளுமன்றம் (Central Parliament), மூன்று முக்கிய அங்கங்களைக் கொண்டதாக, மகாராணியின் அதிகாரங்கள் (Monarch), மூதவை (Senate) மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் சபை (House of Commons) என்பன அடங்குமெனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1867ல் உருவான இந்தக் கூட்டாட்சியில், படிப்படியாக மனிட்டோபா, வடமேற்குப் பிரதேசங்கள், பிரிட்டிஸ் கொலம்பியா, பிறின்ஸ் எட்வர்ட் ஜலன்ட், யூக்கோன் பிரதேசம், அல்பேர்ட்டா, சஸ்கச்சுவான், நியூபவுன்ட்லாண்ட் - லப்டோர் என்பவற்றுடன், இறுதியாக 1999ல் நுணாவிற மாகாணமும் உத்தியோகபூர்வமாக இணைந்து கொண்டன.

கனடிய கூட்டாட்சிக்கான சட்ட ஆவணமாக, 1867ல் உருவாக் கப்பட்ட பிரித்தானிய வடஅமெரிக்க அரசாசனம் (British North America Act, 1867), பின்னர் 1982ல் மேலதிக அரச சட்ட ஆவணங்களையும் (Constitution Act, 1982), 1867ற்குப் பின்னர் அறிமுகமான உத்தியோகபூர்வ சட்ட மாற்றங்களையும் (Legal Amendments), கனடிய உரிமை மற்றும் சுதந்திர சாசனம் (Charter of Rights and Freedom) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அரசாசனம், முன்னாளில் இராச்சிய நீதிசாசனம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

கனடிய அரசாங்கக் கட்டமைப்பு

கனடாவில், மூன்று அரசு தளங்கள் இயங்குகின்றன. மத்திய அரசு (Federal), மாகாண (Provincial) அல்லது பிரதேச (Territory) அரசு, மற்றும் நகராட்சி என மூன்று தளங்கள் உள்ளன. மத்திய அரசுக்கான ஆங்கிலச் சொற்பதம் பெடரல் (Federal) என்று பாவிக்கப்படும் நிலையில், பெடரல் என்பதற்கான இன்னுமொரு கருத்தாக சமஷ்டி என்பதும் இருப்பதால், கனடிய மத்திய அரசை, தமிழர்கள் தவறாக, கனடிய சமஷ்டி அரசு என்று சுட்டுவதைப் பரவலாகக் காணலாம். பல ஊடகங்களும் துறைசார் நிபுணர்களும் கூட இந்தத் தவறை இழைப்பது வருந்தத்தக்கது. உண்மையில் சமஷ்டி அமைப்பு என்பது, மத்திய, மாகாண மற்றும் நகரசபை அதிகாரங்கள் எவ்வாறு பரவலாக்கப்பட்டு நிர்வாகம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை ஒட்டுமொத்தமாகக் குறிப்பிடும் சொற்பதமே.

கனடிய மத்திய அரசமைப்பு

கனடிய மத்திய அரசுக்கான பொறுப்புக்களாக, தேசிய பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டலுவல்கள், தொழிற் காப்புறுதி, வங்கி மற்றும் நிதித்துறை, மத்திய அரசுக்கான வரிகள், தபாந்துறை மற்றும் தொலைத்தொடர்பு, கடல்-ஆகாய மற்றும் ரயில் சேவைகள், எண்ணைக் குழாய்கள், சட்டங்களின் நம்பகத்தன்மை பேணல், குற்றவியல் சட்டத்துறை ஆகியன அடங்குகின்றன.

மாகாண ஆட்சியின் கீழ், மாகாண வரிகள், வைத்தியசாலைகள், சிறைச்சாலைகள், கல்வித்துறை, மாகாண பொலிஸ் பாதுகாப்பு, பூங்கா மற்றும் நூலகங்கள், திருமண விவகாரங்கள், சொத்து மற்றும் குடிசார் மனிதவள சட்டத்துறை, வீதிப் போக்குவரத்து, வயது சார்ந்த சட்டங்கள் ஆகியன அடங்குகின்றன.

நகரசபை ஆட்சியில், கட்டிட மற்றும் பிரதேசவாரி அனுமதி, நகர வாகனத் தரிப்புகள், பொதுப் போக்குவரத்து, குப்பை-கழிவுப் பொருள் மற்றும் மீள் - சுழற்சிப் பொருள் நிர்வாகம், நீர் மற்றும் கழிவுநீர் நிர்வாகம், தீயணைப்பு, நகர வீதிகள் மற்றும் தெரு நடைபாதைகள், வளர்ப்புப் பிராணிகளுக்கான அனுமதி மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியன அடங்குகின்றன.

கனடாவின் பூர்வீக குடிகள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களில், அவர்களது சட்டம் மற்றும் அரசு நிர்வாகங்களைக் கவனிப்பதற்கென, விசேட சபை அமைக்கப்படுகிறது. இந்த சபையை, அப்பகுதியில் வாழும் பூர்வீக குடிகளுக்கான சபையில் அங்கம் வகிக்கும் அங்கத்தவர்களை வாக்கெடுப்பின் மூலம் தெரிவு செய்கிறார்கள். இது கனடிய மாகாண ஆட்சியதிகாரத்திற்கு இணையான வரம்புகளையும் அதிகாரங்களையும் கொண்டதாக அமைகிறது.

கனடிய நாடாளுமன்ற மற்றும் மாகாண ரீதியான ஜனநாயகம்

கனடாவின் மத்திய நாடாளுமன்றம் மூன்று முக்கிய அங்கங்களைக் கொண்டதாக, மகாராணியின் அதிகாரங்கள் (Monarch), செனட் (மூதவை அல்லது மேற்சபை) மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் சபை என்பன அடங்குகின்றன.

கனடா ஒரு தனிநாடாக உருவாவதற்கு முன்னர், பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்தின் உரித்துடன், அப்போதைய மன்னர் ஆட்சியின் கீழ் இயங்கியதன் காரணமாக, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய முடியாட்சிக் கட்டமைப்பு (Constitutional Monarchy) கனடாவில் தொடர்ந்தும் பேணப்படுகிறது. கனடிய நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பின் மன்னர் அல்லது மகாராணியின் பிரதிநிதியும், நாட்டின் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பாக பிரதம மந்திரியும் இருப்பார்கள். இதன்படி, தற்போதைய மகாராணியின் பிரதி - நிதியாக ஆளுநர் நாயகம் (Governor General) நியமிக்கப்படுகிறார். ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை, ஆட்சியிலுள்ள பிரதம மந்திரியால் மகாராணியிடம் பரிந்துரைக்கப்படும் பிரதிநிதிக்கு இந்த நியமனம் வழங்கப்படும்.

கனடிய மத்திய அரசு, மாகாண அரசு மற்றும் நகரசபை ஆகியவற்றிற்கான பிரதிநிதிகளை பொதுத்தேர்தலில் இடம்பெறும் வாக்கெடுப்பின் மூலம் கனடியக் குடிமக்கள் தெரிவு செய்கிறார்கள். ஆட்சி கவிழும் சூழ்நிலை எழுந்தாலன்றி, நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை, இந்த மூன்று மட்டங்களிலும் தேர்தல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

செனட் சபை (மூதவை அல்லது மேற்சபை)

பிரித்தானியாவின் ஆட்சியமைப்பில் காணப்பட்ட உயர்மட்ட அரசு சட்ட அமுலாக்கல் சபையான, பிரபுக்கள் சபையை (House of Lords) ஒத்ததாக, கனடாவில் செனட்சபை (மூதவை) உருவாக்கப்பட்டது. கனடிய நாட்டின் சட்டங்களை செனட்சபையே இறுதியாக விவாதித்து, வாக்கெடுப்பின் மூலம் முடிவுசெய்யும். நாடாளுமன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் எடுக்கின்ற முடிவுகள் அனைத்தும், செனட்சபையில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவர்களது அனுமதி பெறப்பட்டால் மட்டுமே நிறைவேற்றப்படும். ஒரு தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் அங்கீகாரம் பெற்றாலும்கூட, செனட்சபை அதை நிராகரிக்கும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளது.

105 பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இந்த கனடிய செனட் சபைக்கான உறுப்பினர்களை, ஆட்சியிலுள்ள பிரதம மந்திரியின் சிபாரிசில் ஆளுநர் நாயகம் நியமனம் செய்வார். கனடிய நாட்டை நான்கு பிரதான பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் 24 செனட் - சபை உறுப்பினர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றாயியோ, கியுபெக், மேற்குப் பிரதேசம், கடலோரப் பிரதேசம் எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நான்கு பகுதிகளுடன், நியூபவுன்ஸ்லாந்த் - லப்ரடோர் பகுதிக்கு ஆறு உறுப்பினர்களும், மூன்று வடபிரதேசங்களுக்கும் தலா ஒரு உறுப்பினர் என்ற வகையில் மொத்தம் 105 செனட்சபை உறுப்பினர்கள் செனட் - சபையில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். செனட்சபை உறுப்பினர்களின் பணிக்கால வயதெல்லை 75 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

கனடிய தேர்தல் முறைமை

கட்சி வேற்றுமைகளைக் கடந்து, நடுநிலைமையுடன் இயங்கும் ஒரு அரசு அமைப்பாக, கனடிய தேர்தல் திணைக்களம் (Elections Canada) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுத் தேர்தல்கள் (General Election), இடைத் தேர்தல்கள் (By-Election) மற்றும் பொதுசன வாக்கெடுப்பு (Referendum) போன்ற அனைத்தையும், இந்த தேர்தல் திணைக்களமே தலைமையேற்று நிர்வகிக்கிறது. இதன் பொறுப்பாளராக தலைமைத் தேர்தல் அதிகாரி (Chief Electoral Officer) கடமையாற்றுகிறார்.

நாடாளுமன்றத்தில் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கென, நாடு தழுவிய ரீதியில் தேர்தல் தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஆங்கிலத்தில் Constituency அல்லது Riding என்றும் அழைக்கிறார்கள். தேர்தல் மூலம் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு பிரதிநிதி தெரிவுசெய்யப்படுவார். தேர்தல் தொகுதிக்கான எல்லைகளை, இதற்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள சுயாதீன ஆணையம் (Independent Commission) நிர்ணயம் செய்கிறது. பத்து வருடங்களுக்கு ஒருதடவை புதிதாக நியமனம் செய்யப்படும் இந்த சுயாதீன ஆணையம், மூன்று அடிப்படை விடயங்களை ஆராய்ந்து தொகுதி எல்லைகளைத் தீர்மானிக்கின்றது. சனத்தொகை, சமூகம், பொருளாதார சூழல் ஆகியவற்றைக் கருத்திலெடுத்து, உரிய மாற்றங்களுடன் இந்த தொகுதி எல்லைகள் மீள்நிர்ணயம் செய்யப்படும்.

1867ல் இத்தகைய தேர்தல் தொகுதி பற்றிய யாப்பு வெளியானபோது, மொத்தம் நான்கு தொகுதிகள் முதலாவது தேர்தலுக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்டன. காலக்கிரமத்தில் படிப்படியாக அதிகரித்த தொகுதி எண்ணிக்கை, தற்போது 338.

கனடிய தேர்தல் முறைமையை பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக மரபு (Representative Democratic Process) என்று அழைக்கிறார்கள். இதன் வழியொற்றி, தொகுதி வாழ் குடும்பங்களின் வாக்குகளில் அதிக வாக்குகளை முதலில் பெறுகின்ற முறையில் (First Past the Post – FPTP) வெற்றியாளர் அறிவிக்கப்படுவார். வேறு சில நாடுகளில், விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் (Proportional Representation), விருப்பு வாக்கின் அடிப்படையில் பிரதிநிதிகள் தெரிவாகும் முறைமை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு கட்சிகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்து, வேட்பாளர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் களமிறங்கி பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுவார்கள். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அதிக வாக்குகளைப் பெறுகின்ற பிரதிநிதி, அத்தொகுதிக்கான நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவாகி, நாடாளுமன்றத்தின் 338 ஆசனங்களில் ஒன்றைப் பெறுவார். அதிக ஆசனங்களைப் பெறுகின்ற கட்சி, ஆளும் கட்சியாக அறிவிக்கப்படுவதுடன், இரண்டாவது இடத்திலுள்ள கட்சி, எதிர்க் கட்சியாக அறிவிக்கப்படும். இருப்பினும், அதிக ஆசனங்களைப் பெறுகின்ற கட்சியின் ஆசன எண்ணிக்கை, 50 வீதத்திற்கும் அதிகமாக இருப்பது அவசியம் என்ற விதி கனடாவில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதனால், தற்போதுள்ள 338 ஆசனங்களில், 169 ற்கும் ஒரு ஆசனமாவது அதிகம் பெற்றால், அதாவது 170 ஆசனங்களைப் பெறுகின்ற கட்சி, ஆளும் கட்சிக்குரிய அந்தஸ்தை சட்டப்படி பெற்றுக்கொள்ளும். இப்படி 50 வீத ஆசனங்களை எந்தக் கட்சியும் பெறாதவிடத்து, அதிக ஆசனங்களைப் பெறுகின்ற கட்சி, ஏனைய சிறு கட்சிகளுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து, 170 ஆசனங்களையாவது உறுதி செய்து, இணையாட்சியை (coalition) அல்லது நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஆதரவுடன்கூடிய ஆட்சியை, ஆளுநர் நாயகத்தின் அனுமதியுடன் அமைக்க முடியுமென யாப்பு கூறுகிறது.

2019ல் நடைபெற்ற கனடிய பொதுத் தேர்தலின்போது, தொகுதிகள் பின்வருமாறு காணப்பட்டன:

அல்பேட்டா _ 34 ஆசனங்கள்
பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா _ 42
மனிற்றோபா) _ 14
நியூ புனன்ஸ்விக் _ 10
நியூபவுண்ட்லாண்ட்-லப்ரடோர் - 7
வடமேற்குப் பிரதேசங்கள் _ 1
நோவா ஸ்கோசியா _ 11
நுனாவூர் _ 1
ஒன்ராறியோ _ 121
பிறின்ஸ் எட்வர்ட் ஐலன்ட் _ 4
கியூபெக் _ 78
சஸ்கச்சுவான் _ 14
யூக்கோன் _ 1

2007ம் ஆண்டு வரை, ஐந்து வருடத்துக்குள் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்ற சட்டம் நடைமுறையிலிருந்தது. பிரதமர் விரும்பினால், எந்த நேரத்திலும் பொதுத் தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுக்கலாம். ஆளுநர் நாயகத்திடம் பிரதமர் விடுக்கும் விண்ணப்பத்தை, ஆளுநர் நாயகம் ஏற்றுக்கொண்டு, நாடாளுமன்றத்தைக் கலைப்பார். இது தவிர, நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்று நாடாளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படும்போது,

அதற்கு பெரும்பான்மை ஆதரவு அவசியம். அதனால், சிறுபான்மை ஆட்சியிலிருக்கும் ஆளும் கட்சிக்கெதிராக இத்தகைய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படும்பொழுது, ஆட்சியைத் தக்கவைக்க ஏனைய சிறிய கட்சிகளின் வாக்குகள் தேவைப்படும். இதற்கான பேரம்பேசலின் பின்னர், வாக்கெடுப்பில் அக்கட்சிகள் ஆதரவு வழங்கி ஆளும் கட்சியைக் காப்பாற்ற வாய்ப்பிருக்கிறது. இதுவரை கனடாவில் ஆறு தடவை, நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை வெற்றிபெற்றுள்ளது. 1926, 1963, 1974, 1979, 2005, 2011 ஆகிய ஆண்டுகளில், மத்திய அரசு நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை மூலம் கவிழ்க்கப்பட்டுள்ளது.

இது தவிர, அவசியம் ஏற்படுமிடத்து ஆளுநர் நாயகம், தானே ஆட்சியை நீக்கி, தான் விரும்பும் ஒரு கட்சியை ஆட்சியமைக்கும்படி கோருவதற்கு சட்டம் இடம்கொடுக்கிறது. கனடிய வரலாற்றில் ஒரேயொரு தடவை, 1926ல், கனடிய ஆளுநர் நாயகம் இப்படி தான் விரும்பிய ஒரு கட்சியை ஆட்சியமைக்கும்படி பணித்தார். இந்த அதிகாரத்தை மன்னர் - பைங்கைங்கரியம் (King-Byng Affair) என்று அழைக்கிறார்கள். அப்போது ஆளுநர் நாயகமாக இருந்த பிரபு பைங் விம்மி அவர்களின் தன்னிச்சையான முடிவு என்பதால், இப்படிச் சுட்டப்படுகிறது. மேற்கூறிய தேர்தல் விடயங்கள், மத்திய அரசுக்கு மட்டுமன்றி, மாகாண அரசுக்கும் பொருந்தும். மாகாண ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை, வடமேற்குப் பிரதேசங்கள் மற்றும் யூக்கோன் பிரதேசங்களுக்கு பொதுத் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. இந்தப் பிரதேசங்களில் விசேட பிரதிநிதிகள் மூலம் மாகாண மட்டத்தில் வாக்கெடுப்பு இடம்பெற்று, பதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

வேட்பாளர் தெரிவு

ஒரு தொகுதியில் பல்வேறு கட்சிகளும், சுயேட்சைக் குழுக்களும் தங்களது வேட்பாளர்களைக் களமிறக்கலாம். வேட்பாளர் யார் என்பதை அந்தக் கட்சிகளே தீர்மானிக்கின்றன. ஒவ்வொரு கட்சியும், தங்களது கட்சி சார்பில் யாரை வேட்பாளராக நியமிப்பது என்பதில் வெவ்வேறு செயல்முறையைப் பின்பற்றுகின்றன. சிறிய கட்சிகளும் சுயேட்சைக் குழுக்களும், எந்தவித கடினமான சட்டவிதிகளைப் பின்பற்றும் நடைமுறைகள் இன்றி, இலகுவாக வேட்பாளர்கள் யார் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன. இருப்பினும், பிரதான கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை, வெற்றி வாய்ப்புள்ள பிரதான கட்சிகள் ஒவ்வொன்றும், மிகக் கடுமையான விதிமுறைகளைப் பின்பற்றியே வேட்பாளரைத் தீர்மானம் செய்கின்றன. லிபரல் மற்றும் கொன்சர்வேட்டிவ் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொகுதியில் வேட்பாளர் யார் என்பதைத் தெரிவு செய்வதற்கான உள்ளகத் தேர்தல் இடம்பெறும்.

லிபரல் கட்சியைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொகுதியின் உள்ளகத் தேர்தலில் ஒருவர் குதிக்க விரும்பினால், அந்நபர் தனது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்து, அத்தொகுதியில் தனக்கு கணிசமான ஆதரவு உண்டு என்பதை உறுதி செய்வதற்காக, அத்தொகுதியின் கட்சி அங்கத்தவர்களில் குறிப்பிட்ட தொகையினரின் கையெழுத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதுடன், புதிய அங்கத்தவர்களைச் சேர்த்துக்கொடுப்பது அவசியம். மேலதிகமாக அதிகபட்ச அங்கத்தவர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கடப்பாடு இருப்பினும், அங்கத்தவருக்கான கட்டணம் எதுவும்

அறிவிக்கப்படுவதில்லை. இப்படி உள்ளகத் தேர்தலில் களமிறங்கும் பலரில், கட்சி அங்கத்தவர்களின் அதிகப்பட்ச வாக்குகளைப் பெறுபவர், அத்தொகுதியின் வேட்பாளராக அறிவிக்கப்படுவார்.

கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொகுதியின் உள்ளகத் தேர்தலில் ஒருவர் குறிக்க விரும்பினால், அந்நபர் தனது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்து, அத்தொகுதியில் தனக்கு கணிசமான ஆதரவு உண்டு என்பதை உறுதி செய்வதற்காக, அத்தொகுதியின் கட்சி அங்கத்தவர்களில் குறிப்பிட்ட தொகையினரின் கையெழுத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதுடன், அவர்களில் புதிதாக இணையும் அங்கத்தவர்களிடமிருந்து அங்கத்தவர் கட்டணத்தையும் பெற்றுக்கொடுப்பது அவசியம். இது தவிர, அதிகப்பட்ச புதிய அங்கத்தவர்களை கட்சியில் இணைப்பதுடன், அவர்களிடமிருந்தும் அங்கத்தவர் கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இப்படி உள்ளகத் தேர்தலில் களமிறங்கும் பலரில், கட்சி அங்கத்தவர்களின் அதிகப்பட்ச வாக்குகளைப் பெறுபவர், அத்தொகுதியின் வேட்பாளராக அறிவிக்கப்படுவார்.

புதிய ஜனநாயகக் கட்சியைப் பொறுத்தவரை, உள்ளகத் தேர்தல் நடைமுறை வழக்கிலிருந்தாலும், அதிக தொகுதிகளில், கட்சி விரும்பும் வேட்பாளரை நியமிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சில தொகுதிகளில் உள்ளகத் தேர்தல் நடைபெறுவதும் உண்டு. பசுமைக் கட்சியும் ஏனைய சுயேட்சைக் கட்சிகளும், தங்களது வேட்பாளர்களை கட்சித் தலைமையுடன் பேசி முடிவெடுக்கின்றன.

நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மத்திய மற்றும் மாகாண அரசுக்கான தேர்தல்கள் நடைபெறுகிறது. இது தவிர, நகரசபைக்கான தேர்தல்கள் (Municipal Election) நான்கு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை தனியாக இடம்பெறும். உதாரணமாக, 2010, 2014 மற்றும் 2018ல் நடைபெற்ற நகரசபைத் தேர்தல்களைக் குறிப்பிடலாம். நகரசபைத் தேர்தலின் -போது, பிரதேசசபைப் பிரதிநிதிகளுக்கான தேர்தலும், கல்விச் சபைப் பிரதிநிதிகளுக்கான தேர்தலும், அத்துடன் தனியாக நகர முதல்வருக்கான (மேயர்) தேர்தலும் நடைபெறும். நகரசபைத் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கான எல்லைகள், மத்திய மற்றும் மாகாண எல்லைகளை விட வேறாக இருக்கின்றன. ரொறன்ரோவில் கடந்த தேர்தலின் போது இந்த எல்லைகள், மத்திய மற்றும் மாகாண தேர்தல் தொகுதிகளை ஒத்ததாக மாற்றப்பட்டன. இருப்பினும் ஏனைய இடங்களில் இந்த நகரசபைத் தொகுதிகள், தனி எல்லைகளைக் கொண்டனவாக இருக்கின்றன. இத் தேர்தலின்போது, ஒருவர் தனது தொகுதிக்கான நகரசபை உறுப்பினர் (Councillor) ஒருவரையும், தனது பிரதேசத்திற்கான பிரதேசசபை உறுப்பினர் (Regional Councillor) ஒருவரையும், தனது நகருக்கான நகர முதல்வர் ஒருவரையும், கல்விச்சபைக்கான உறுப்பினர் ஒருவரையும் தெரிவு செய்வதற்கு வாக்களிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில நகரங்களில் மட்டுமே பிரதேச சபைகள் உள்ளன.

நகரசபை சார்ந்த இத் தேர்தலில் வேட்பாளராகக் களமிறங்குவதற்கு, ஒருவர் தாம் வாழ்கின்ற அல்லது சொந்த முகவரியை உறுதிசெய்யக்கூடிய தொகுதியிலேயே வேட்புமனுவைத் தாக்கல் செய்ய முடியும். மத்திய மற்றும் மாகாணசபை உறுப்பினருக்கான தேர்தலைப் பொறுத்தவரை, வேட்பாளர்கள் அதே தொகுதியில் வாழ்கின்ற அல்லது சொந்த முகவரியைக் கொண்டவரென்பதை உறுதிசெய்யும் அவசியம் இல்லை.●

The First Canadian Federal Election - 1867

The 1867 Canadian federal election was held from August 7 to September 20, 1867, and was the first election for the new nation of Canada. It was held to elect members representing electoral districts in the provinces of Nova Scotia, New Brunswick, Ontario and Quebec to the House of Commons of the 1st Canadian Parliament. The provinces of Manitoba (1870) and British Columbia (1871) were created during the term of the 1st Parliament of Canada and were not part of this election.

Sir John A. Macdonald had been sworn in as prime minister by the Governor General, Lord Monck, when the new Canadian nation was founded on 1 July 1867. As leader of the Conservative Party of Canada (known as the Liberal-Conservative Party until 1873), he led his party in this election and continued as Prime Minister of Canada when the Conservatives won a majority of the seats in the election, including majorities of the seats (and votes) in the new provinces of Ontario and Quebec.

The Liberal Party of Canada won the second most seats overall, including a majority of the seats (and votes) in the province of New Brunswick. The Liberals did not have a party leader in the election. George Brown, who was the leader of the Liberal Party of Ontario, was considered the "elder statesman" of the national party. Brown ran concurrently for seats in the Legislative Assembly of Ontario and the House of Commons of Canada, and might well have been Prime Minister in the unlikely event that the Liberals prevailed over the Conservatives in the national election.

The Anti-Confederation Party, led by Joseph Howe, won the third most seats overall, based solely on a majority of seats (and votes) in the province of Nova Scotia. Their main desire was the reversal of the decision to join Confederation, which had become highly unpopular in that province. The goals of the Anti-Confederation Members of Parliament (MPs) were openly supported by five of the Liberal MPs of New Brunswick. The Anti-Confederation MPs sat with the Liberal caucus. When the government in Britain refused to allow Nova Scotia to secede, a majority of the Anti-Confederation MPs (11 of 18) moved to the Conservatives.

எஸ். பத்மநாதன்

மருத்துவ - விஞ்ஞானத்துறைகளில் கனடியர்களின் பங்களிப்பு

கனடா ஒரு நாடாக உருவாகியதிலிருந்து கனடியர்கள் இன்றுவரை பல்வேறு துறைகளில் ஆய்வுகளைச் செய்து உலக அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். எதுவித பரபரப்பும் இல்லாது அமைதியான முறையில் மிகவும் ஆழமான ஆய்வுகளை இவர்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இதுவரை 50க்கு மேற்பட்ட பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகளை கனடியர்கள் செய்துள்ளனர். குறிப்பாக மருத்துவ விஞ்ஞானம், மின்னணுத் துறை, ஒலிபரப்பு, பனிஅகற்றுதல், உணவுப் பொருள் தயாரிப்பு ஆகியவற்றில் இவர்களது ஆய்வுகளும், கண்டுபிடிப்புகளும் இருந்து வருகின்றன. இதற்கு இணையாக கணினிப் பொறி, காலநிலை, விளையாட்டுத்துறை, போக்குவரத்துத்துறை தொடர்புகள் என்பனவற்றில் பல்வேறு சாதனைகளை இவர்கள் புரிந்துள்ளனர்.

கனடிய தேசிய ஆராய்ச்சி மன்றம் (National Research Council of Canada) இவற்றினை பல்வேறு வெளியீடுகளாக வெளியிட்டு வருகின்றது. கனடியர் ஒருவர் தனிப்பட்ட பிரஜையாக வாழ்ந்து கொண்டு குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம் சம்பந்தமாக ஆய்வினை நடத்தும் பட்சத்திலேயே அவர் கனடிய ஆய்வாளர் - ராகக் கருதப்படுகின்றார். இவர்களது கண்டு பிடிப்புகள் கனடாவுக்கு மாத்திரமன்றி முழு உலகிற்குமே உதவி வருகின்றன. அண்மையில் பல்வேறு மருந்து வகைகள், மருத்துவ உபகரணங்கள், தடுப்பூசிகள், ஆகியவற்றினைக் கண்டு பிடித்தும், புற்று நோய் தடுப்பு சம்பந்தமான ஆய்வுகளை செய்தும் கனடிய விஞ்ஞானிகளும், மருத்துவர்களும் புதியதொரு அங்கீகாரத்தினைப் பெற்று விளங்குகின்றனர். தகுதி அடிப்படையிலும், கால அடிப்படையிலும் இவற்றினை பிரிப்பது கடினமாகும். எனவே சில உறுதியான அடிப்படையின் கீழ் கனடிய மருத்துவர்களையும், விஞ்ஞானிகளையும் இணைத்து இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இன்றைய உலகில் கனடியர்களை நினைவு கூர்வதில் முன்னிலை வகிப்பவர்கள் நீரிழிவிற்குரிய மருந்தான இன்சலினை கண்டு பிடித்த பிரடெரிக் பான்டிங், சான்ஸ் பெஸ்ட் ஆகியோராவர். இன்று கோடிக்கணக்கான நீரிழிவு நோயாளிகள் உயிர் தப்பி வாழ்வதற்கு “இன்சலின்” மருந்தின் கண்டுபிடிப்பு காரணமாகும். பிரதான மருத்துவ விஞ்ஞானியான பிரடெரிக் பான்ரிங் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் 1916ல் மருத்துவப் பட்டம் பெற்றவர். இவர் ஆரம்பம் முதலே நீரிழிவு நோய் பற்றிய ஆய்வினைச் செய்வதில் முனைப்பாக இருந்துவந்தார். அதேவேளையில் தனது சமகால ஆய்வாளரான சான்ஸ் பெஸ்ட் என்பவருடன் இணைந்தே ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வந்தார். அதில் 1923ம் ஆண்டில் கிடைத்த வெற்றி காரணமாக பிரடெரிக் பான்டிங்கிற்கு நோபல்

பரிசு கிடைத்தது. அதில் அரைப் பங்கினை திரு. சான்ஸ் பெஸ்டுக்கு வழங்கி அவரையும் கௌரவித்தார்.

அதே வருடம் ‘பான்ரிங் ஆராய்ச்சி நிலையம்’ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் உலகில் உள்ள பல்வேறு நீரிழிவு நோயாளர்கள் பலன் பெற்றனர். இவரது இன்சலின் கண்டு பிடிப்பிற்கு நிகராக இன்று வரை மருந்தெதுவும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவேதான் மருத்துவ விஞ்ஞானத் துறையில் பெரும் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியாக இவரைக் கருதுகின்றனர். சார்ள்ஸ் பான்ரிங் (1891-1941) முதலாவது நோபல் பரிசு பெற்ற கனடியராவார். இச்சாதனை 32 வயதிலேயே இவரால் புரியப் பட்டது. இன்றுவரை இத்துறையில் இளம் வயதினர் எவருக்குமே நோபல் பரிசு கிடைக்கவில்லை. இவர் ஒன்ராறியோவைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் எமக்கும் பெருமையுண்டு.

நியூபவுண்ட்லாந்தில் இடம்பெற்ற Lockheed L-14 Super Electra விமான விபத்தில் இவர் இறந்துவிட்டார். இவரது பெயரில் நூற்றுக் கணக்கான நிறுவனங்கள் தற்போதும் உள்ளன. ஏழு பல்கலைக் கழகங்கள் கௌரவ கலாநிதி பட்டங்களை வழங்கியுள்ளன. அமெரிக்காவிலுள்ள நீரிழிவு மன்றம் (American Diabetics Association) இவரது பெயரால் பதக்கங்களை வழங்கி வருகின்றது. உலகில் அவரைக் கௌரவிப்பதற்காகவே அவரது பிறந்த நாள் (Nov.14) நீரிழிவு தினமாக கொண்டாடப்படுகின்றது.

மருத்துவ விஞ்ஞானத் துறையில் டேவிட் ஹீபூபெல் (David Hubel) என்ற இவர் 1926 முதல் 2013 வரை வாழ்ந்தவர். அமெரிக்க கனடியரான இவரது மூளையின் அமைப்பு உலகப் புகழ் பெற்றது. இவரது ஆய்வு மூளையிலுள்ள அமைப்பும், அதன் மேலுறை பற்றியதுமாகும். அதாவது “Structure And Function of the visual Cortex” மூளையிலுள்ள இப்பகுதியை பார்வை, வெளிச்சம், நிறம், அசைவு பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றது. Windsor என்ற நகரத்தில் அமெரிக்க பெற்றோருக்கு 1926ல் பிறந்த இவர் மொன்றியலில் உள்ள ‘மக்கில்’ பல்கலைக் கழகத்தில் உயர் கல்வி கற்றார். 1946ல் John Hopkins School of Medicine நிலையத்தில் நரம்பியல் தொகுதியில் பணிபுரிந்தார். அங்கேயே மூளை பற்றிய ஆய்வினை Torsten Wiesel என்பவருடன் சேர்ந்து மேற்கொண்டார்.

இவர்கள் இருவரும் இணைந்து மூளையிலுள்ள பார்வை பகுதி பற்றி ஆய்வு செய்தனர். அங்கிருந்து ஹாவாட் பல்கலைக் -

கழகத்துக்கும் சென்று மேலதிக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். அதனால் 1981ல் மருத்துவ துறையில் நோபல் பரிசு பெற்றார். எனினும் துணை ஆய்வாளரான Torsten Wiesel க்கு பணத்தைப் பகிர்ந்தளித்தார். நரம்பியல் ஆய்வில் டேவிட் ஹியூபெல் அவர்களது ஆய்வு பெரிதும் விரும்பப்பட்ட ஒன்றாகும். மூளை அணுக்கள் எவ்வாறு உலகினை பார்க்க உதவுகின்றன என்பதனை இவர்கள் ஆய்வு செய்த விதம் மிக நுட்பமானதாகும். டேவிட் ஹியூபெல் 2013ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 22ல் மரணித்தார். இவர் புல்லாங்குழல் இசை, படப்பிடிப்பு, மொழியியல், வழியியல் துறைகளில் தனது இயற்பியல் அறிவினைப் பயன்படுத்தி பெரும் புகழ் சேர்த்தார். இவருக்கு American Academy of Arts & Science 1965ல் கௌரவம் வழங்கியுள்ளது. பல்வேறு விருதுகள் கிடைத்தாலும் நோபல் பரிசு உன்னதமாகும்.

கனடிய மருத்துவத் துறையில் தடம் பதித்த மற்றுமொரு விஞ்ஞானி மைக்கல் சிமித். இவர் உயிர் வாழும் தாவரங்களின் வகை மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வில் புகழ் பெற்றுள்ளார். தாவரங்களில் உள்ள சில இரசாயனங்கள் அதாவது டி.என்.ஏ. (DNA) எவ்வாறு மாற்றுகின்றன என்ற நுட்பமான ஆய்வு மிகவும் புகழ்பெற்ற ஒன்றாகும். உலகிலுள்ள பக்ரீரியாக்கள் பற்றிய ஆய்வினை செய்தமையால் உலக விஞ்ஞானிகளே அதனை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் இன்சலின் உற்பத்தியிலும் சாதனை புரிந்துள்ளார். ஏற்கனவே பசுவின் கணையங்களில் இருந்து இன்சலின் பெறப்படும் முறையினை மாற்றி அமைத்து மலிவான முறையில் தயார் செய்ய உதவினார். இங்கிலாந்தி - லுள்ள லிவர்பூல் என்ற இடத்தில் 1932ல் பிறந்திருந்தாலும் 1956ல் வன்குவருக்கு வந்து குடியேறி கனடிய விஞ்ஞானியாக மாறியுள்ளார். இவரது DNA ஆய்வுக்காக 1993ல் நோபல் பரிசு பெற்றுள்ளார். மான்செஸ்டர் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதி பட்டம் பெற்ற இவர் வேதியியல் (Physics) காப்புக்காக தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த ஒருவராவார். இவரது ஆய்வு Site Specific Mutations என்பதாகும். 18க்கு மேற்பட்ட உயர் விருதுகளைப் பெற்றாலும் அவரது நோபல் பரிசு மிகவும் உன்னதமானதாகும். தனது நோபல் பரிசு தொகையில் அரைவாசியை முரண் மூளை நோய் (Schizophrenia) நோய் ஆய்வாளருக்கு வழங்கியதுடன் மறுபாதியை பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் உள்ள விஞ்ஞான கழகத்துக்கும், விஞ்ஞான தொழில் நுட்பம் பெறும் பெண்களுக்கும் வழங்கினார். இவர் 2004ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் இயற்கை எய்தினார்.

கனடிய விஞ்ஞானிகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை செய்தவர் கெர்காட் ஹேர்ஸ்பேக் (Gerhard Herzberg) என்பராவார். இவர் ஜேர்மனியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கனடிய விஞ்ஞானியாவார். இவர் 1904ல் ஜேர்மனியில் பிறந்து கல்வி கற்றாலும் 1935ல் ஓர் அகதியாக வெளியேறி சஸ்கெச்சுவான் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வாளராக இணைந்து உயர்ந்தவர். பௌதிகவியல்துறையில் (Physics) தனது ஆய்வுகளை செய்தவர் இவர். சிறிய வயதிலேயே தொலை - நோக்கி கருவியை உருவாக்க கற்றுக்கொண்ட இவர் இங்கு இயற்பியல் துறையில் பல சாதனைகளை செய்துள்ளார். மின்னணுவியல் அமைப்பு பற்றிய இவரது ஆய்வுகள் சிறப்பானவை. பல பல்கலைக் கழகங்கள் இவரது சேவையை பெற்றுக்கொண்டன. 1973-1980 வரையில் ஒட்டாவா கால்ரன் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றியுள்ளார். அத்துடன் பல ஆய்வு நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டு புகழ்பெற்ற இவரது முக்கிய ஆய்வின் மூலம் Molecular

Spectra என்ற அணுத்திண்ம வண்ணப்பாடு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் தனது ஆய்வுகளுக்காக 1993ல் நோபல் பரிசினை பெற்றுக் கொண்டார். மிகநீண்ட காலம் - 94 வயது வரை இவர் வாழ்ந்தமையால் பல்வேறு சாதனைகளை இவரால் புரிய முடிந்தது. “விஞ்ஞானத்தை பணத்தை சேகரிக்க பயன்படுத்தக் கூடாது. மனித நாகரிகம், அறிவு ஆகியவற்றுக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்” என்ற அவரது உயரிய கோட்பாடு பலரால் பாராட்டப்பட்டது.

மருத்துவ விஞ்ஞான துறையில் பாரிய அளவில் சாதனை புரிந்தவர்களில் Willard Boyle என்பவரும் அடங்குவார். இவர் 1924ல் நோவஸ்கோவ்யாவில் பிறந்தாலும் கியூபெக்கில் வாழ்ந்தவராவார். மொன்றியலில் உள்ள மக்கில் பல்கலைக் கழகம் அவரது உயர்கல்வி நிலையமாகும். ஆரம்பத்தில் அவர் தமது படிப்பை இடைநிறுத்தி ‘ரோயல் கனடியன்’ கடற்படையில் இணைந்தார். பின்னர் டாக்டர் பட்டம் பெறும்வரை கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1953ல் Bell Labs நிறுவனத்தில் இணைந்து றூபி லேசர் பற்றி அறிவு பெற்றார். இவர் முதலில் மின்சார சுற்றுமை பற்றியும், அதனை எவ்வாறு டிஜிட்டலாக மாற்றுவது என்பது பற்றியும் ஆய்வு செய்தார். இவர் 1973ம் ஆண்டு முதல் பல பரிசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் 2009ம் ஆண்டில் நோபல் பரிசினை பெற்றுக் கொண்டமையே உச்சமானது. இவரது ஆய்வின் மூலம் பல்வேறு படப்பிடிப்புக் கருவிகள் பயன்பெற்றன. Camcorder எனப்படும் கமராக்களில் பாவிக்கப்படும் “Micro Chip” என்பது இவரது ஆய்வில் உருவாகியதாகும். உடலில் பச்சை குத்துவோர்கள் அந்த அடையாளங்களை அழிப்பதற்கு இவரது ‘லேசர்’ கருவிகளே உதவுகின்றன. C.D.Player கூட இவரது கண்டு பிடிப்பாகும்.

அத்துடன் இவரது பல கண்டுபிடிப்புக்கள் விண்வெளி பயணத்திற்கும் உதவி வருகின்றன. விண்வெளி ஆய்வு நிறுவனமான ‘நாசா’விலும் ‘அப்பலோ’ நிகழ்ச்சி திட்டத்திலும் பணியாற்றி உள்ளார். 2011 மே மாதம் உயிர்த்த இவர் தனது வாழ்நாளில் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளமையால் கனடாவின் உயர் விருதான Order of Canadaவுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். கனடிய விஞ்ஞான ஆய்வில் கணினி மூலம் வானிலை (Meteorology) பற்றி ஆய்வு செய்தமை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இன்று உலக அளவில் அவரது ஆய்வுகள் பயன்பெறுகின்றன. புவிவியல் வழி மண்டலத்தை முப்பரிமாண அடிப்படையில் கணிதவியல் ரீதியில் பிரித்து அறிய உதவுவதே இம்முறையாகும். Roger Daley என்பவர் செய்த ஆய்வு இதுவாகும். இவர் இங்கிலாந்தில் பிறந்தாலும் இளம் வயதிலேயே (1943ல்) கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்தார். பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்திலும், மக்கில் பல்கலைக் கழகத்திலும் படித்துப் பட்டம் பெற்றார். டென்மார்க்கில் இரண்டு வருடங்கள் கடமையாற்றி பின்னர் மொன்றியலில் உள்ள வானிலை ஆய்வு மையத்தில் கடமையாற்றினார்.

இவர் Atmospheric Data Analysis என்ற நூலினையும் எழுதிப் புகழ் பெற்றார். வானில் உள்ள சற்றலைற்றுக்கள் மூலம் தரைக்கு கிடைக்கும் வான்வெளி புள்ளி விபரங்களை சேகரிப்பது பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளார். வானிலை எப்படி இருக்கும் என்பதனை மூன்று தினங்களுக்கு முன்னரே கணினி மூலம் கண்டறியக் கூடிய வழிமுறையினை கண்டறிந்தவரும் இவரேயாவார். 1985 முதல் Downs Viewவில் உள்ள காலநிலை

(30 ஆம் பக்கம் வருக)

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைச் சொத்துகள்

“நான் சிந்திக்கிறேன், எனவே நான் இருக்கிறேன்” என்ற இருத்தியலாளர் தெகார்த்தேயின் கூற்று தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு மட்டுமன்றி ஒரு குழு அல்லது சமூகம் அல்லது இனத்துக்கும் பொருந்தி வருகிறது. இந்தச் சிந்தனைத் தொடர்பாடல், அறிவியக்கத்தின் முதன்மையானதாக இன்று முன்வைக்கப்படுகிறது. தொடர்பு என்பது ஒரு சமூக இயக்கத்துக்கு முதுகெலும்பு. இத்தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் வழிமுறைகள் ஊடகம் (media) என அழைக்கப்படுகிறது. பறை ஒன்றின் அறிவிப்பில் செய்திகளை பரப்பும் முறையில் ஆரம்பித்த தமிழர் ஊடகம், அச்ச ஊடகங்களுடாகப் பயணித்து இன்று மின்னியல் ஊடகங்களின் படையெடுப்பின் மூலம் வளர்ச்சி கண்டு நிற்கிறது.

ஊடகங்களுக்கு சமூகம் சார்ந்த வரலாறு, பண்பாடு குறித்த பல முறைமைகள் உள்ளன. அதனை சத்தியமாகவும் நேர்மையாகவும் சமூகத்தின் நம்பிக்கைக்கு உரியதாகவும் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுகள் உண்டு. இம்முறைகள் சரியாக இயங்காவிடின் சமூகத்தில் எங்கோ தவறு இருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் ஊடகங்களின் கேந்திர நிலையமாக கொழும்பு மாநகரம் இருப்பதற்கு தலைநகரம் என்ற அந்தஸ்து, வியாபார மையம், போக்குவரத்து வசதிகள், வேலைவாய்ப்புகள் என பல காரணிகள் உள்ளன. மற்றைய பிராந்தியங்களில் ஊடகம் ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான சாத்தியங்கள் அப்போது குறைவாகவே காணப்பட்டன. 1832ம் ஆண்டில் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்ட Colombo Journal என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையே இலங்கையின் முதல் பத்திரிகை. இதனையடுத்து உதயதாரகை என்ற முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை 1841ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்தது. இதன் சந்தாதாரர்கள் இந்தியா, மலேசியா, தென்னாபிரிக்கா, பிஜி தீவுகள், மொறிசியஸ் ஆகிய நாடுகளிலிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைத் தமிழரைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக தமிழர் வாழும் தமிழ்நாட்டில் நாற்பத்தொரு வருடங்களின் பின்னர் - அதாவது 1882ம் ஆண்டில் சுதேசமித்திரன் என்ற முதல் தமிழ் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. இலங்கையின் முதலாவது சிங்களப் பத்திரிகையான Lakimimi Panana என்பது 1862ல் கொழும்பிலிருந்து வெளியானது.

அடுத்து யாழ். குடாநாட்டில் ஊடகங்களின் தோற்றுவாயும் வளர்ச்சியும் அபரிமிதமாக உருவானது. ஆரம்பத்தில் இங்கிருந்து மதம் சம்பந்தமான பிரசுரங்கள் வெளிவந்தன. போர்த்துக்கீசரின் மதமாற்றச் செயற்பாடுகளுக்கு எதிரான ஆறுமுக நாவலரின் இயக்கத்துக்கு அச்ச ஊடகங்கள் பெருந்துணை புரிந்தன.

1876 காலப்பகுதியில் இலங்கை சைவபரிபாலன சபையினரால் வெளியிடப்பட்ட இந்துசாதனம் என்ற பத்திரிகை இதற்கு நல்ல உதாரணம். இப்பத்திரிகையின் சில பக்கங்கள் Hindu Organ என ஆங்கிலத்தைக் கொண்டவையாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் இது மாதப்பத்திரிகையாகவிருந்தது. இதேபோன்று உதயதாரகை பத்திரிகையின் சில பக்கங்கள் Morning Star என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையின் ஆரம்பத்துக்கும் சமூக நல பின்னணி காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. இலங்கையில் டொனமூர் அரசியல் சீர்திருத்தப் பரிந்துரைகளுக்கும் அவற்றை நிறைவேற்று வதற்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்புக்கும் எதிராக சுயாட்சி கோரி யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் தோற்றம் பெற்று பகிஷ்கரிப்புப் பேராட்டங்கள் வலுபெற்றிருந்த காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஈழகேசரி என்ற பத்திரிகை தோற்றம் பெற்றது. சுன்னாகம் பகுதியில் திருமகள் அச்சக்கூடம் என்ற நிறுவனத்தை நடத்திவந்த திரு. நா. பொன்னையா என்பவரால் இப்பத்திரிகை 1930ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது.

வாரப்பத்திரிகையான இதன் முதலாவது ஆசிரியர் தலையங்கம் இவ்வாறு சொல்கிறது. “..... அரசியற் திருத்தங்களை மாற்றவும், சீர்திருத்தம் செய்யவும், அதிகாரிகளுக்கு உணர்ச்சியை எழுப்பவும், கல்வி சமயம் தத்துவம் பொருளாதாரம் கமத்தொழில் கைத்தொழில் வாணிபம் முதலாய எல்லாத்துறைகளிலும் பத்திரிகைகளின் கருத்துகள் பெரிதும் தழுவப்படுகின்றன. ஒருவர் உள்ளக் கருத்தை மட்டும் உணர்த்தாது ஒரு குழுவினர் ஒரு வகுப்பினரின் துணிந்த முடிவுகளையே எடுத்துரைப்பதற்கும், அறியாமை வயப்பட்டு உறங்கிக் கிடக்கும் மக்களைத் தட்டியெழுப்பி அறிவுச்சுடர் கொழுத்துவதற்கும் ஏற்றது நல்விளக்குப் பத்திரிகையே.... அடிமைக் குழியிலாழ்ந்து, அந்நியர் வயப்பட்டு, அறிவிழந்து, மொழிவளம் குன்றி, சமயம் இழந்து, சாதிப்பேய்க் கோட்பாட்டுச் சன்மார்க்க நெறியழிந்து உன்மத்தராய் மாக்களாய் உண்டுறங்கி வாழ்தலே கண்ட காட்சியென கொண்டாடுமிக் காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் தோன்றினாலும் மிகையாகாது.”

மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம் சொல்வதுபோல் ஹுமையும் நெருக்கடிமும் போர்களும் அறிவுகளும் பெரும் நாசமும் சமுதாயத்தில் ஏற்படும்போது மனிதன், மனிதனிடமிருந்தும் இயற்கையிடமிருந்தும் தன் உழைப்பிலிருந்தும் தன்னிடமிருந்தும் அயலவனாகிவிட வாழ்க்கை பொருளிறந்து போகின்ற நிலையில் தொடர்பு ஊடகங்களின் பங்கு முக்கியத்துவம்

பெறுகிறது. தனக்கு எதிராக உலகில் நடைபெறும் பல்வேறு போராட்டங்களின் உண்மைத் தன்மைகளை பத்திரிகைகள் வெளிப்படுத்துமென வாசகர்கள் நம்புகிறார்கள். தன் மனதில் எழும் கேள்விகளுக்கு விடை தரும் குரலாக, உணர்வுகளுக்கு உயிர்தரும் குரலாக, தம் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு தரும் நீதிபதியின் குரலாக பத்திரிகைகளை வாசகர்கள் நோக்குகிறார்கள்.

ஈழகேசரியின் முதலாவது ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் பிறிதொரு இடத்தில், தாம் நினைத்த செயலை முடிப்பதற்காகவோ அல்லது ஒரு சிலர் கொண்ட கோபம் காரணமாகவோ, அறியாமையாலோ ஒருவரையொருவர் தூசித்தலும் சாதி மத சம்பந்தமான விதண்டா-வாதங்கள் சொல்வதும் ஏனையோர் மனதை புண்படுத்துமான வீண்செயல்களில் காலத்தைக் கழிக்காது அறநூல் வழி நின்று திறமையோடும் ஒத்துழைப்பதே சாலச் சிறப்புடையதாகுமென பதிவிடப்பட்டுள்ளது. பத்திரிகா தர்மம் குறித்த இந்த வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கு அன்று எமக்கு இருந்த தேவை நூறு வருடங்கள் ஆகப்போகின்ற இன்றும் சாசுவதமாக இருப்பது எமது சமூகத்தின் சோகம்.

யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசின் அரசியலை ஆதரித்த ஈழகேசரி வாரப்பத்திரிகை உள்ளூர் புதினங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தது. நீதிமன்ற வழக்குகள், கோயில் திருவிழாக்கள் கமத்தொழில் சம்பந்தமான செய்திகளை பிரசுரிப்பதன் மூலம் ஒரு பிராந்தியத்துக்குரிய தனித்துவத்தை அது பேணியது. சி. கணேசையர், இலங்கையர்கோன், வைத்திலிங்கம், குமாரசாமி, மா. மங்களநாயகி, கனக செந்திநாதன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன.

தமிழர் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களுக்கு வெளியே - அதாவது கொழும்பிலேயே தமிழ்த் தினசரி பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. அரசு, தனியார் துறைகளில் பெருமளவில் பணியாற்றியவர்கள், வணிகத்தில் ஈடுபட்டோர், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்களென தமிழர் செறிந்து வாழ்ந்த இடமாகவும், தமிழ்த் தலைவர்கள் வாசம் செய்த இடமாகவும், அரசியல் மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளின் மையமாகவும் கொழும்பு நகரம் இருந்ததால் தமிழ் தினசரிகளின் வருகை இங்கு இலகுவாயிற்று. தொலைபேசி மூலமான செய்தி சேகரிப்பும் பிற மாகாணங்களுக்கான பத்திரிகை விநியோகமும் சுலபமாக இருந்ததால் இத்தினசரிகள் வளர்ச்சி கண்டன.

ஆரம்ப நாட்களில் கொழும்பிலிருந்து வீரகேசரி, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. பின்னர் தினபதி, தினக்குரல் ஆகிய தினசரிகளும், சிந்தாமணி என்ற வாரப்பத்திரிகையும் வெளிவர - லாயிற்று. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் குரலான சுதந்திரன் ஏடு மாதம் இரு தடவை கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தது.

இலங்கையின் தலைநகருக்கு வெளியே வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்த் தினசரியாக 1958ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்த ஈழநாடு சாதனை படைத்தது. அப்போது கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகள் வலுவான பொருளாதார பின்னணி, ஆளணி, விநியோக வசதிகள் என்பவற்றுக்கு மத்தியில் ஈழநாடு பத்திரிகை ஊடாட்டம் காணாது நிலையாக வெளிவந்தது. ரெலிபிரண்டர், தொலைநகல் வசதிகள் இல்லாத, தொலைபேசி வசதிகூட சீராக இல்லாத நிலையில் ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து தினசரி ஒன்றை

வெளியிடுவது சாதாரண விடயமல்ல. முக்கிய செய்திகளுக்கு இலங்கை வானொலியையும், பி.பி.சி. செய்தி அறிக்கையையும் அவர்கள் கேட்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் பிராந்திய வயப்பட்டு உள்ளூர் செய்திகளை முதன்மைப்படுத்தும் பத்திரிகையாக ஈழநாடு விளங்கிற்று. எனினும், தமிழரசுக் கட்சியின் அரசியல், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தோற்றம், அதன் செயற்பாடுகள், மாவட்ட சபைத் தேர்தல், கோகிலாம்பாள் மற்றும் அல்பிரட் துரையப்பா கொலை வழக்குகள் காரணமாக யாழ்ப்பாண மக்களின் அன்றாட வாசிப்புக்கு அவசியமானதாக ஈழநாடு மாறியது.

டாக்டர் கே.சி. சண்முகரட்ணம், கே. சி. தங்கராஜா சகோதரர் - களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழநாடுவின் ஆரம்ப ஆசிரியர்களாக திருவாளர்கள் இராஜ அரியரத்தினம், கே.பி.ஹரன் ஆகியோர் பணியாற்றினர். பின்னைய காலத்தில் நிர்வாக ஆசிரியராக ந.சபாரத்தினமும் ஆசிரியராக எஸ்.பெருமானும் பணியாற்றினர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளையும் அதற்கான வழிமுறைகளையும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுதி ஈழநாடு எங்கள் பத்திரிகை என மக்களை நினைக்க வைத்தவர் ந. சபாரத்தினம். தமிழியல் நிறுவனம் இதில் வெளியான ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'ஊரடங்கு வாழ்வு' என்ற மகுடத்தில் நூலாக்கியது. அபாயகரமான நெருக்கடியுள்ளும் வியப்பூட்டும் வகையில் அஞ்சாமையுடன் எழுதப்பட்ட இந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் கருத்தின் வலிமையால் உரம்பெற்றவை. அமைதி ஏற்பட ராணுவத்தை அகற்றுக, காணாமல் போனவர்கள், பூதம் கிளம்ப இடந்தரலாமா, தீ(மை)யணைக்கும் படை, ராணுவ பலாத்காரம் உள்நாட்டுப் பிரச்சனையா என்பவை 1984ல் எழுதப்பட்டவற்றுள் சில.

1981ல் இலங்கை அமைச்சர்கள், உயர் அதிகாரிகளின் வழி - நடத்தலில் அரசு படைகளும், சிங்களக் காதையர்களும், யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய அந்த நள்ளிரவில் ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகமும் தீக்கிரை - யாக்கப்பட்டது. ஈழநாடு பத்திரிகையின் தொடக்க விழாவில் யாழ்ப்பாணத்துச் சித்தர் யோகர் சுவாமிகள் வழங்கிய ஆசியுரையில் "ஏசுவர்கள், எரிப்பார்கள், அஞ்ச வேண்டாம். உண்மையை எழுதுங்கள், உண்மையாய் எழுதுங்கள்" எனக் கூறியிருந்தார்.

தமிழர் பிரச்சனைகளை தேசிய ரீதியில் மக்களுக்குச் சொல்லவும் சர்வதேச மட்டத்தில் எடுத்துச் செல்லவும் 1982ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் 'சற்றர்டே நிவியு' என்ற ஆங்கில வாரப்பத்திரிகை உருவாக்கம் பெற்றது. எமது பிரச்சனைகள் குறித்த சீரிய கருத்துகளை தீவிர நடையில் எழுதிய இப்பத்திரிகையின் வருகைக்காக கடைகளின் வாசல்களில் காத்திருந்து வாசகர்கள் வாங்கிச் சென்றமை நினைவுகொள்ளத்தக்கது. வழக்கறிஞர் கே. கந்தசாமி தமிழ் ஆர்வலர் கே. சி. தங்கராஜா உட்பட சிலர் ஒன்று சேர்ந்து ஆரம்பித்த இப்பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியராக எஸ். சிவநாயகம் பணியாற்றினார். 1983 யூலை 1ம் திகதி இலங்கை அரசினால் அமலாக்கப்பட்ட அவசரகால சட்ட விதிகளின் கீழ் இப்பத்திரிகையும் சுதந்திரன் பத்திரிகையும் வேறு சில பத்திரிகைகளும் தடை செய்யப்பட்டன. மீண்டும் 1984ல் காமினி நவரட்ணவை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சற்றர்டே நிவியு 1987ல் மீளவும் தடைசெய்யப்பட்டதோடு நின்றுவிட்டது. இதன் பின்னர் இதன் வாரப்பத்திரிகையான திசை திரு. மு. பொன்னம்பலத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1989களில் வெளியிடப்பட்டது.

1983 யூலையில் இடம்பெற்ற இனவழிப்பைத் தொடர்ந்து மூன்று புதிய தினசரிகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தன. அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வரப்படுத்தியிருக்கையாக வெளிவர ஆரம்பித்த ஈழமுரசு, 1984 பெப்ரவரியில் தினசரியாக வெளிவர ஆரம்பித்தது. 1985ல் உதயன் பத்திரிகை வி.எம். கார் - மேகநாதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவர ஆரம்பித்தது. 1986 முற்பகுதியில் ஈழமுரசிலிருந்து விலகிய திரு எஸ். திருச் - செல்வம் முரசொலி என்ற புதிய தினசரியை ஆரம்பித்து அதன் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவ்வாறு ஏற்கனவே வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஈழநாடு பத்திரிகையுடன் சேர்ந்து மொத்தம் நான்கு தினசரிகள் நெருக்கடியான வேளையில் - சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்தமை இலங்கைப் பத்திரிகை வரலாற்றில் முக்கியமான பதிவு.

அக்காலத்தில் சிங்களப் பகுதிகளில் எந்தவொரு பிராந்தியத்திலிருந்தும் ஒரு சிங்கள தினசரிகூட வெளிவரவில்லையென்பதை இங்கு சுட்ட வேண்டும். அந்த நாட்களில் மக்களுக்கு யுத்தச் செய்திகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமும் அதற்கான தேவையும் இருந்தது. குறிப்பாக குண்டுவெடிப்புகள், சுற்றி - வளைப்புகள். வீதித்தடைகள் போன்றவற்றை அறிந்து தங்கள் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யவும் தாம் பயணிக்க வேண்டிய பாதையை தீர்மானிக்கவும் தினசரிகளின் செய்திகளை நாடினர். கொழும்புப் பத்திரிகைகளின் நிச்சயமற்ற விநியோகம், பத்திரிகைகளை பணம் கொடுத்து வாங்கி வாசிக்கும் பழக்கம் அல்லது வசதிகள் இருந்தமையே யாழ்ப்பாணத்தில் நான்கு தினசரிகள் சமகாலத்தில் வெளிவர காரணங்களாக அமைந்தது.

அதேசமயம் இக்காலகட்டம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்திருந்தது. இந்திய ராணுவம், இலங்கை அரசு படையினர், இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் அடக்குமுறைக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் மத்தியிலேயே இவைகள் வெளியிடப்பட்டன. உண்மைகளை எழுதாமல் விடுங்கள் என்றும் பொய்களை எழுதுங்கள் என்றும் இவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பலவேறு இயக்கங்கள் இயங்கிய அக்காலத்தில் பத்திரிகையாளர் நிலைமை பெரும் தண்டாட்டமாக இருந்தது. பத்திரிகைகள் இயங்காமல் தடை செய்யப்பட்ட நாட்களும், உண்மைகளை எழுத முடியாத நெருக்கடி வேளைகளில் பத்திரிகைகளை வெளியிடாமல் தாங்களே தங்களுக்கு தடை போட்ட நாட்களும் இருந்தது.

இதன் உச்சமாக 1987ல் இந்திய ராணுவத்தால் முரசொலி, ஈழமுரசு பத்திரிகை நிறுவனங்கள் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டன. இவற்றின் ஆசிரியர்கள் இந்திய ராணுவத்தால் யாழ்ப்பாணம் கோட்டையிலும் பலாலியிலும் சிறை வைக்கப்பட்டனர். முதன்முதலாக ஒரு பத்திரிகையாளர் மீதான கொலை முயற்சி இலங்கையில் 1989ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முரசொலிப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அக்கொலை முயற்சியிலிருந்து உயிர் தப்பினார். இதனைத் தொடர்ந்து சில பத்திரிகையாளர்களின் குடும்பத்தவர்கள், செய்தியாளர்கள், விநியோக மற்றும் அலுவலக பணியாளர்கள் என சிலர் கொல்லப்பட்டனர். பல பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். தொடர்ச்சியான வன்முறைத் தாக்குதல்களுக்கு மத்தியில் தொடர்ந்து பணியாற்றிவரும் பத்திரிகையாளர்கள் என்றென்றும் போற்றத் தக்கவர்கள்.

இவ்வாறான அச்சுறுத்தல் நிலவிய காரணத்தால் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல முடியாமல்போன விரக்தியும். எந்நேரமும் எதுவும் நடக்கலாமென்ற மனோவியல் பாதிப்பும் இவர்களுக்கு இருந்தது. அதேசமயம் ஊதியக் குறைபாடு நிலவியதும் சமூக மட்டத்தில் இவர்கள் குறித்த குறைவான மதிப்பீடும் தமிழ் ஊடகங்களில் அவலங்களாக இருந்தன. ஆயினும் பின்னாட்களில் இக்குறைபாடுகள் ஓரளவுக்கு களையப்பட்டது. முரசொலி பத்திரிகை அலுவலகத்தில் முழுநேர மற்றும் பகுதிநேர ஊழியர்களாக ஏறத்தாழ நூறு பேர்வரை கடமை புரிந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைநகருக்கு அடுத்தபடியாக பத்திரிகைகளின் சாம்ராச்சியமாக யாழ்ப்பாணம் திகழ்ந்ததற்கு யாழ்ப்பாணத் தனித்துவமே முக்கிய காரணம். இக்கூற்று பிரதேசவாதமாக தென்பட்டாலும் யாழ்ப்பாணத் தனித்துவம் என்பதே யதார்த்தமாக இருக்கிறது. 1707ம் ஆண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாண தேசவழமைச் சட்டம் இதற்கு நல்ல சான்று. வரண்ட பூமியாக, அரசினால் அபிவிருத்திகள் செய்யப்படாத பகுதியாக, அவ்வப்போது அழிக்கப்பட்ட பிரதேசமாக அமைகின்றபோதிலும் அறிவியல், பொருளாதாரம், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பவற்றில் உச்ச நிலையில் இருந்தது யாழ்ப்பாணம். தமிழர் அரசியல் எழுச்சிகள் இந்த மண்ணிலேயே தோற்றம் கண்டன. அரசியல் கட்சிகள், அமைப்புகள். இயக்கங்கள் என்பனவும் இவையெல்லாவற்றினது தலைவர்களும் இங்கேதான் உருவாகினர். அனைத்துக்கும் மேலாக இலங்கையில் தமிழர் மீதான இனவழிப்பு நடக்கின்ற போதெல்லாம் தெற்கில் பாதிக்கப்படுகின்ற தமிழர்களை அனுப்பி வைக்கின்ற இடமாக யாழ்ப்பாணம் இருப்பது பல செய்திகளைச் சொல்லும்.

வாசிகசாலைகள் இல்லாத யாழ்ப்பாணத்து ஊர்களை காணமுடியாது. அந்நாட்களில் வாசிகசாலையில் ஒரு பத்திரிகையின் முன்பக்கத்தை ஒருவர் வாசிக்க, இன்னொருவர் அதன் பின்பக்கத்தை வாசிக்கும் ரசனை அங்கிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் நூலகங்கள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் ஆதரவுடன் பெரியளவில் நூலகமொன்று இயங்கியது. பாடசாலைகளில் வாரத்தில் ஓரிரு பாட நேரங்கள் மாணவர்கள் நூலகத்தில் பயன்பெறுவதற்கென நேர அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரியர்கள் வருகை தராத பாடநேரங்களில் மாணவர்கள் நூலகத்துக்குச் செல்லுமாறு கேட்கப்படுவர். யாழ்ப்பாண மையத்தில் அமைந்திருந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பொதுசன நூலகம் விலைமதிக்க முடியாத ஓலைச்சுவடிகள், கையேடுகள், காலத்தை வென்ற ஆவணங்கள் போன்ற பொக்கிஷங்களால் நிறைந்திருந்தது. இத்தகைய வசதிகளால் ஏற்பட்ட அறிவியல் தேடல், வாசனைத் திறன் என்பன யாழ்ப்பாண ஊடக வளர்ச்சிக்கு உதவிற்று.

அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமய பரப்புரை பிரசுரங்கள் வெளியிடுவதற்காக அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சகங்கள் நிறுவப்பட்டன. ஆறுமுக நாவலரின் எழுச்சிக்குப் பின்னர் சைவசமய நூல்கள் அச்சிடுவதற்காக அச்சகங்கள் உருவாகின. பாடப்புத்தகங்கள், அப்பியாசக் கொப்பிகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூல்கள், நாட்காட்டிகள், பஞ்சாங்கங்கள் போன்றவை அச்சிடுவதன் தேவைக்காக பலவேறு அச்சகங்கள் இங்கு தோற்றம் பெற்றன. சிறீலங்கா அச்சகம், ஆனந்தா அச்சகம், சிறீகாந்தா அச்சகம், சண்முகநாத அச்சகம்,

விவேகானந்தா அச்சகம், திருமகள் அச்சகம், சிறீபார்வதி அச்சகம், ஆசீர்வாதம் அச்சகம், விஜயா அச்சகம், கலைவாணி அச்சகம், புனிதவள்ளன் கத்தோலிக்க அச்சகம் என்பவை இவற்றுள் பிரதானமானவை.

இதேபோன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சிறீலங்கா புத்தகசாலை, தலைவெட்டி புத்தகசாலை, தம்பித்துரை புத்தகசாலை, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, திருமகள் புத்தகசாலை, பஸ்தியாம்பிள்ளை புத்தகசாலை, வசந்தம் புத்தக நிலையம், ஞானசுரபி புத்தக நிலையம் என்பவற்றோடு வேறுசில புத்தக நிலையங்களும் இங்கிருந்தன.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இந்து மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்வதால் அவர்களின் அன்றாட சமூக சமய வாழ்வில் பஞ்சாங்கம் இடம்பிடித்த முக்கியத்துவம் குறித்தும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். வாக்கிய மரபு, கணித மரபு என இருவேறு பஞ்சாங்கங்கள் உள்ளபோதிலும் வாக்கிய பஞ்சாங்க மரபே யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகளவில் காணப்படுகிறது. இதனால் இருநூத ஐயர் வாக்கிய பஞ்சாங்கம் தலைமுறை தலைமுறையாக தமக்கென ஓர் அச்சகத்தைக் கொண்டு பஞ்சாங்கத்தை வெளியிட்டு வருகிறது.

யுத்தம் முடியும்வரை நிச்சயமற்ற நிலையிலிருந்த ஊடகங்கள் இப்போது நிலைமை மாறி பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, மின்னியல் செய்திச் சேவைகள் என கிளைபரப்பி களைகட்டியுள்ளது. நெருக்குவாரங்களுக்கு மத்தியிலும் தொடர்ந்து வெளிவரும் உதயன் பத்திரிகை இதில் முக்கியமானது. வலம்புரி, யாழ். தினக்குரல், தீபம், ஈழநாடு, காலைக்கதிர், எனப் பல பத்திரிகைகள் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவருகின்றன. நமது ஈழநாடு பத்திரிகை 2020 இலிருந்து மீண்டும் வெளிவருகிறது. புதுவிதி என்ற வாரப்பத்திரிகையும் இப்போது வெளிவருகிறது. இவற்றின் நோக்கு போக்கு வளர்ச்சி தளர்ச்சி என்பவை குறித்து தனியான ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட வேண்டும்.

பத்திரிகைகள் போன்று தலைநகருக்கு அப்பால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து, ஐபிசி தொலைக்காட்சி, - டான் தொலைக்காட்சி, டிடி தொலைக்காட்சி, கப்பிற்றல் தொலைக்காட்சி என்பவை இயங்கி வருகின்றன.

இலங்கையில் தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் பாக்கியம் செய்தவர்கள் அல்லர். ஒவ்வொரு இரவும், இருளும் அமைதியும் அவர்களை அழுத்துகின்றன. இந்த அமைதிதான் அவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தருகிறது. அமைதி என்பது வெறுமனே ஒரு தோற்றமே. அதன் உள்ளே ஓர் அபாயம் ஒளிந்திருக்கிறது என்ற உணர்வு அவர்களுக்குள் எப்போதும் உள்ளது. அந்த அமைதியை உடைத்து நொறுக்குவதற்கு ஒரு பைத்தியக்காரனின் சைகை ஒன்றே போதுமானது.●

மருத்துவ - விஞ்ஞானத்துறைகளில்

(26ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

தகவல் நிலையத்தில் பிரதம விஞ்ஞானியாகப் பணிபுரிந்தார். இவரது ஆய்வு உலகெங்கும் சென்றிருக்கின்றது. இதனால் பிரான்ஸ், கனடா, சீனா போன்ற நாடுகளில் வரவேற்கப்பட்டார். 2001ம் ஆண்டு இவர் இயற்கை எய்தினார்.

விஞ்ஞானத் துறையில் வில்லியம் ரிக்கர் (William Ricker) செய்த சேவை மிகவும் போற்றப்படுகின்றது. கனடாவின் மிகப்பெரும் மீன் வள ஆராய்ச்சியாளராக இவர் விளங்கியுள்ளார். ஒன்ராறியோவில் 1908ல் பிறந்த இவர் மீன் வளத்துறை விஞ்ஞானத்தில் மேதையாவார். மீன்கள் எங்கெல்லாம், எவ்வாறு பரந்துள்ளன என்பதை அறியக்கூடிய Ricken Model என்ற ஆய்வு முறையினை கண்டு பிடித்தார். 1936ம் ஆண்டு கலாநிதி பட்டம் பெற்ற இவர் “Journal of the Fisheries Research Board”ன் ஆசிரியராக விளங்கினார். இவரது மீன்பிடி ஆய்வு முறை இன்று உலகெங்கும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. 2001ம் ஆண்டு இவர் இயற்கை எய்தினார்.

அண்மையில் மருத்துவத்துறையில் சாதனை புரியும் ஒரு விஞ்ஞானி Takwa Mak ஆவார். இவர் நுண்ணிய உயிரியல் மற்றும் எதிர்ப்பு சக்தி பற்றி (Micro Biology & Immunity) பற்றி ஆய்வு செய்து வருகின்றார். இவர் ஒரு மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர், புற்று நோய் நிபுணர், மரபுரிமையாளர், உயிரியல் வேதியல் நிபுணர். இவர் 1983ல் T-Cell என்ற ஒரு கலத்தை கண்டு பிடித்தார். 1946ல் பிறந்த இவர் சீன நாட்டவராயினும் கனடியராக வாழ்பவர். அல்பேட்டா பல்கலைக் கழகத்தில் உயர் கல்வி கற்றுள்ளார். தற்போது ‘பிரின்செஸ் மாக்கிரட்’ புற்று நோய் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விஞ்ஞானியாக உள்ளார். உலகில் மிகப் பெரிய தொழில்நுட்ப நிறுவனமான “Amgen American Multi National Bio Pharmaceutical Company” மூலம் ரொறான்ரோவில் ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகின்றார். அதற்கான சன்மானம் கிடைக்கின்றது. பல பல்கலைக் கழகங்கள் இவருக்கு கௌரவ பட்டங்களை வழங்கி உள்ளன. இவருக்கு 2007ல் Order of Canada விருது கிடைத்தது.

குருத்தணு (Stem Cell) ஆய்வில் கனடியருக்கு அண்மையில் உலக அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. மருத்துவ விஞ்ஞானியான Ernes McCulloh என்பவர் James Till என்பவருடன் இணைந்து ஆய்வு செய்து குருத்தணு ஆய்வில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இரத்த புற்றுநோய்க்கு இவ்வாறான எலும்பு மச்சை மாற்று சிகிச்சையில் இக்குருத்தணு உதவுகின்றது. கனடிய அரசு 6.9 மில்லியன் டாலர் முதலீடு செய்து இத்துறையை மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி உள்ளது. James Till 1931ல் சச்சுச்சுவானில் பிறந்தார். Ernest McCulloch 1926ல் ரொறான்ரோவில் பிறந்தார். இவர் 2011ல் காலமாகி விட்டார். இவ்விருவரும் Transplantable Stem Cells என்பதனை உலகெங்கும் பிரசித்திபெறச் செய்துள்ளனர்.

கனடா தனது மருத்துவ விஞ்ஞான ஆய்வாளர்களால் பெருமை கொள்கின்றது. சகல துறைகளிலும் அவர்களது செயற்பணி மிகவும் போற்றப்பட வேண்டியதாகும். பலர் உயிருடன் இல்லையெனினும் அவர்களின் ஆய்வுகளை இன்றும் உலகம் மெச்சுகின்றது. சனத்தொகை குறைவான கனடா தேசம் உலகினை மாற்றக்கூடிய பல ஆய்வுகளில் முன்னணியில் திகழ்கிறது. உலகின் 34 மேற்குலக ஆய்வு நாடுகளில் 14வது இடத்தினை கனடா பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.●

Benedict Thomas (Benny)

Blessed to live in Canada

Recently I had a severe pain in my right arm, from the shoulder all the way to the wrist. My family doctor (Primary Healthcare Provider) ordered some X-Rays and Ultrasound done to investigate the illness. Within a short time, I had all these diagnostic tests done in a nearby facility and returned home after thanking my doctor and the clinic staff. I did not pay a cent for these services; thanks to the Government of Canada that paid out all my healthcare expenses. A thought struck me that if I had to do these tests in Sri Lanka, the country of my birth, it would have cost me at least Rs. 1 million

I consider myself blessed to live in Canada for many reasons particularly for its excellent and free healthcare to all legal residents. I will, therefore, describe about Canadian unique Healthcare System before moving to the other benefits we receive.

Healthcare in Canada, also known as Medicare, is administered by the provincial insurance plans, which pays out all necessary Healthcare expenses of the patients. It is funded by the provisions of the Canada Health Act of 1984, one of the most far reaching pieces of legislation passed by the Canadian Federal Government. This legislation provides medical care, mostly free, to all citizens without any distinction. The Canada Health Act does not however, cover prescription drugs, home care or long term care, prescription glasses or dental care which means most Canadians have to meet these expenses but Provincial Governments absorb the cost of most of the prescription drugs for seniors and children. Recently, the Provincial Government of Ontario has approved free dental services to seniors and also undertaken to absorb the cost of prescription drugs for patients under 24 years of age

Canada's national Healthcare (Medicare) is a network of Health Insurance Plans that are managed by Canada's ten Provinces and three Territories. These Plans must meet the standards set by the Federal Government. For example, residents of Ontario Province are covered by the Ontario Health Insurance Plan (OHIP). Residents in a Province or Territory must apply for health coverage. Upon approval, a Health Card with a unique identification number would be issued to the applicant which is necessary to obtain healthcare services in his/her Province or Territory.

New immigrants will have to wait about 3 months before their healthcare coverage begins.

Under the Canada Healthcare Act, primary care doctors, specialists and hospitals are all covered by the Provincial Insurance Plan. Primary care providers are the frontline medical practitioners who perform basic diagnostics, prescribe medications, give medical advice and make referrals to specialists for specialized services. There are about 30,000 primary care providers who account for nearly half of the total Physician population in the country. Specialists are providers of specialized services outside the scope of primary care physicians and they number around 28,000 in the country now. Hospitals operate both with referrals from physicians as well as on emergency basis. Ambulance services are provided for those unable to transport themselves to a hospital in the event of an emergency.

Family physicians (GPs) receive their fees based on the number of patients seen by them. Their fees are fixed by the Provincial and Territorial Governments. Most drug prices are negotiated with suppliers by each Province or Territory on the basis of international standards. To save costs, many Provincial and Territorial Governments have moved from International Brands to generic drugs. Patients can still opt for Brands but they have to pay for them. Hospital care is delivered by publicly funded private hospitals. Amalgamation of hospitals is now encouraged to curtail costs.

Although life-threatening patients are dealt with immediately at the hospitals, some services are considered as non-urgent or not essential, and the patients have to wait for days, weeks and even months for diagnostic services such as MRI, CT scan, Ultrasound etc. Statistics reveal that Canada has the largest elderly waiting times for primary and specialist cases out of 11 Commonwealth countries. Canadian government has allocated around \$5.5 billion annually in recent years to reduce waiting times.

Healthcare expenditure in Canada has increased by leaps and bounds over the years causing concern to successive governments. The amount of funding from Federal to Provincial and Territorial Governments averages around \$35 billion annually which is approximately 10% of

Canada's Gross Domestic Product. While governments, both Federal and Provincial, stand committed to the continued operation of the Canadian Healthcare system, ways and means are being sought to keep cost to the minimum. Some measures that have been adopted are the introduction of generic drugs, restriction of routine consultations such as with specialist Doctors to once a year, and restrictions on diagnostic tests.

Moving on to other benefits provided by the Canadian Government to her citizens; no other country in the world is so benevolent. Canada is actually a Welfare State with a multi-million dollar system of government programs that transfer money and services to Canadians to deal with an array of societal needs including but not limited to poverty alleviation, homelessness, unemployment, immigration, ageing, illness, workplace injury, disability and needs of children, women and the aged. The major welfare state programs include Social Assistance, the Canada Child Tax benefit, Old Age Security and the Guaranteed Income Supplement, Employment Insurance, Canada Pension Plan, Quebec Pension Plan, Workers' Compensation, Public Education, Medicare, Social Housing and Social Services. Programs are funded and delivered by the Federal, Provincial/Territorial Governments and Municipal authorities. It can be seen that practically every section of the society is taken care of specially, the elderly, children and the sick.

An English author had categorized the concept of 'Welfare State' into three types back in 1967:

- (i) Provision of minimum income,
- (ii) Provision for the reduction of economic insecurity, resulting from such contingencies as sickness, unemployment and old age
- (iii) Provision to all members of society of a range of social services.

Under this definition, Canada became a Welfare State after the passage of social welfare reforms in the 1960s. Although Canadian Government has changed between Liberals and Conservatives back and forth, the welfare measures that had been introduced in the 1960s have largely remained firm except for a few minor changes. On the whole, Governments at all levels have continued to help people who are unable to provide for themselves and their families.

The Covid-19 Pandemic descended from nowhere into the world with disastrous consequences. Canada had its own impact but not as much as in several other countries like U.S.A., Italy and India. Such a pandemic occurs perhaps once in a century and it is unfortunate that it has occurred in our times. The impact on society has been terrific, deaths, unbearable physical and emotional suffering to those afflicted, loss of jobs, secluded life etc. In Canada we had the misfortune of watching a number of deaths in long term care homes for the elderly.

However, Canadian Government both at Federal and Provincial/Territorial level has faced this pandemic with various relief measures made available to the citizens to reduce the impact as far as possible. No section of the society has been left out and it is to the eternal credit of the Federal Government that it spearheading these relief measures directly to the public as well as through the Provincial and Territorial Governments. In spite of the heavy financial burden on the national economy, relief measures are continuing.

Another blessing we have in Canada is the peace, goodwill and tolerance that prevail here. Although the crime rate has shown an increase in recent times, most of the population live in peace minding their own affairs in the manner they want, following their own culture and traditions.

To those of us who have come from the tropics, the extreme climatic conditions for most part of the year are challenging but this is one aspect immigrants have to get accustomed. The heating system in our homes during winter is generally good and there is protective clothing to wear when we move out of our homes. We, Sri Lankan Tamil immigrants live here in the same manner as we were used to back in our home country, enjoy the same food, talk freely and even read newspapers and periodicals published regularly in our own language. We do not even need to cook at home as there are a multitude of Take-away outlets which offer our own food at affordable prices. Hindu Temples abound in Toronto and devotees throng them on Fridays and Festival days. Tamil Grocery shops offer food items at competitive prices and we are able to buy virtually all the items we need, some of them at lesser prices than prevailing in Sri Lanka.

More than anything else we can be very proud of our new generation. They have grown up as intellectuals and leading very successful lives. Most children have acquired University Education from world class Canadian Universities and gained top positions with excellent compensation. The Sri Lankan Tamil community has produced many Professionals and Academics among them while those who took up to commerce have also done commendably well. In short, they have generally succeeded in availing themselves of the facilities made available in this country of opportunity.

We have our representatives in the political field as well; one of them is a state minister in the Federal Cabinet, and the other two are MPs in the Ontario Provincial Parliament. If we stand united, we can see more of them both in the Federal Parliament as well as in the Provincial Assemblies and Municipal Councils.

Much as we are concerned with happenings in our home country and bound to help those afflicted as much as we can, we have to remember that we are Canadians first and last and have to be loyal to this country.

We are indeed blessed to live in this country. ●

Sinnathamby Sittampalam

REFUGEES ARE NOT BORN THEY ARE MADE

Refugees were there from ancient times. There was free movement of refugees from one country to another. The right to asylum for refugees was recognized and honored. There were several waves of refugees in history and they crossed national frontiers without any restrictions. Centuries later, the emergence of closed state borders and the need for passports and visas created the refugee problem. The free movement of refugees across national borders is not there anymore and asylum cannot be taken for granted. While some countries grant asylum, several others do not. Refugees are now all over the globe. Are these stateless and homeless migrants born as refugees?

A person does not become a refugee by inheritance. There is no refugee gene in the human genome, known to science. Refugees are not born, they are made. They are normal human beings by birth. No person becomes a refugee of his own accord. Refugee status is not anyone's seeking. It is the making by his fellow human beings. The preponderance of evidence is that others' actions make a person a refugee. They are the victims of man's inhumanity to man. It is therefore relevant to understand how people are made refugees.

Long past, people were made refugees as a result of racial and religious intolerance. Religious and racial authorities expelled groups of people to enforce conformity. Later political and ideological wars forced mass migration of people from war zones to take refuge elsewhere.

The last century saw a proliferation of refugees. In the 1930s Jews were expelled from Nazi Germany. Armenians were forced out of Turkey. Exodus of Palestinian Arabs from Palestine during the creation of Israel. Hindus forced out of Pakistan and Muslims from India, during the partition of the sub-continent. Many from Russia, China and Cuba, left their countries after the communist revolutions. Rohingyas are now fleeing persecution from Myanmar. Syrians are escaping their war-torn homeland.

A case of persecution as a result of racial and religious intolerance is that of Eelam Tamils in Sri Lanka. There were two Nations in the island of Sri Lanka from ancient times. A majority Sinhalese Buddhists occupied the south and a minority Tamil Hindus occupied the North and East of the island, each with its separate kingdoms. Both nations were under the British colonial rule for a century and a half. During this period both were brought under a single colonial administration. The British quit the Island in 1948 leaving a unitary constitution, which ensured that the Sinhala Buddhist majority inherited the political control of the Island. Sinhalese politicians moved to deprive the Tamil Nation of its distinct Nation hood by a series of legislative and executive measures. When the Tamils peacefully protested, the Sinhalese mob supported by politicians and saffron-robed Buddhist monks attacked innocent Tamils killing many of them, raping their women, looting their property and burning their homes. The Sinhalese state police stood by watching the carnage and enjoying it. Thousands of Tamils made homeless and stateless fled the Island as refugees.

More recently Middle East is rampant with conflicts even involving major powers. Syria is a theatre of war for a long time. In Africa, there are tribal wars in countries East to West. The combined effect of these causes a surge of refugee population moving towards Europe. They migrate both by land and sea. On their journey by land they have to cross several countries where they face hardships at the borders. When they cross the Mediterranean Sea, in overcrowded boats often they are not allowed to land at the shores of some countries.

Crushing poverty and horrible living conditions, in Central and South America as a result of corrupt regimes is forcing waves of thousands of people to seek refuge in North America. They trek thousands of miles of hard terrain to reach the border of the United States to claim asylum. They are not allowed to enter the country and detained in unhealthy accommodations at the border.

Rohingyas are banished from Myanmar. Thousands are crammed in refugee camps in the neighbouring Bangladesh. Many of them leave the camps and board trawlers towards Indonesia and Malaysia. They drift in the sea for months and only a few reach their destination.

The burgeoning refugee problem after the two world wars of the 20th century drew the attention of the United Nations. The Article 14(i) of the Universal Declaration of Human Rights of 1948 recognised the right of persons to seek asylum from persecution in other countries. Founded on this, the United Nations in its 1951 Convention on refugees in Geneva with 145 countries as parties, developed a comprehensive list of the rights of refugees, and also the obligation of Countries to observe the provisions of the convention. It also urged the countries that are non-signatories as well to follow the rules. The Convention together with its Protocol of 1967 which removed the limits in the Geneva Convention and extended its application, is almost universal in application. The United Nations High Commission for Refugees (UNHCR) monitors the compliance of the rules by countries and supervises its operation. It has no enforcement authority.

The reality of the fate of refugees in today's world is pathetic and a picture of cruelty of man. Thousands of refugees are left in the Greek island of Lesbos in camps without shelter. They sleep in the open without food or drinks for days. There were reports of boat loads of refugees reaching the shores of some countries, turned back to drown in the Mediterranean Sea. At the United States refugee detention center several hundreds of children and even babies are separated from their parents and housed in cages. Visitors to the detention centers at the border of the United States have reported that the children separated from their parents were holding their legs crying and begging them to take them to their parents. But the immigration is not in a position to locate the parents of more than 500 children. Recently Syrian refugees are fleeing in large numbers. Two boats taking them are reported to have overturned in the seas killing all of them. The Rohingya refugees from Myanmar have said that the Myanmar military raped their women and killed many before banishing them from their homes. When they left in very crowded trawlers they had to throw several dead bodies overboard. These stories of the fate of our fellow human beings are heart breaking.

To crown all these is the image of a four year old child refugee walking alone across the scorching Jordanian desert, with a bag carrying the cloths of his mother and sister killed in Syria. It should haunt any human being for a life time. The above illustrations though not exhaustive are sufficiently illuminative of a lack of empathy in some people towards refugees. What is worse is to shirk the duty to

provide asylum by branding refugees as criminals, drug traffickers, economic migrants etc. Refugees are involuntary migrants. They are fleeing persecution and violence. Their pain and suffering cannot but touch our hearts and stir our souls.

Men, women and children are on the move looking for a safe haven and seeking asylum in many countries. Canada and European countries follow the rules of the Convention in letter and spirit. They provide asylum and rehabilitation to all refugees who reach their borders based on the provisions of the Geneva Convention. But the refugees are not welcome everywhere. There is a huge backlog of refugees lingering for asylum outside many countries. The blatant violation of the rules of the Geneva Convention by some countries is deplorable. There are even reports of forceful deportation of refugees to their home countries where they suffered persecution. The forceful deportation is a violation of the principle of non-refoulement, expressly prohibited by the Geneva Convention and is a violation of International Law. However it is not observed by some countries with impunity.

The current perilous refugee situation that pervades the globe demands an urgent solution. Unfortunately the human society is itself the architect of this nagging refugee problem. The society is divided by races and religions and the world is partitioned as countries. The world history is the story of racial and religious persecutions and wars that made people to flee their homelands. The society is the super refugee maker. A change of attitude from intolerance to tolerance and avoiding wars by resolving conflicts peacefully will help to eliminate making of refugees. As it is, these are wishful thoughts and is very unlikely to succeed.

The reality is that the refugees are going to be there anyway. Therefore the only solution is to get countries to provide asylum. However, despite the 70 years long operation of 1951 Geneva Convention with the management by UNHCR, the protection of the rights of refugees has a lot to be desired. The United Nations High Commissioner for refugees is making all efforts to help stranded refugees. But lack of an enforcement authority limits his ability to get countries to provide asylum. The culprit nations that grossly violate the rules of the convention hide behind the steel curtain of sovereignty to prevent United Nations intervention.

It is inevitable that UNHCR needs an enforcement authority and a mechanism available to compel countries to strictly implement the rules of the Convention with respect to refugees. The United Nations could consider sanctions as a first step towards dealing with noncompliance.●

இளமாறன் நாகராசா

கடல் சுமந்த கப்பலில் வலி சுமந்த ஊடகன்!

கொழும்பு வெள்ளவத்தை காலி வீதிக்கு அருகில்தான் எனது ஊடக அலுவலகத்தை நிறுவியிருந்தேன். 2009ம் ஆண்டின் மார்ச், வன்னியில் மோதல்கள் உக்கிரம் பெற்றிருந்த காலமது. வழக்கமாக இரத்தமலாணை விமானப்படைத் தளத்திலிருந்து காயப்பட்ட படையினரை காவிய வண்ணம், பெரும் ஊளையிட்டுச் செல்லும் அவசர நோயாளர் காவு வாகனங்களை அக்காலங்களில் காண முடியாதிருந்தது. இது பல கேள்விகளை எழுப்பியதெனினும், கொழும்பு அமைதியாக இருப்பதற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

வன்னியைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கிய ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள் பெருமளவில் அக்காலத்தில் தடைப்பட்டிருந்தன. போரின் நிலைவரங்களில் உண்மைகளை அறிந்து கொள்வதற்குக்குக் கடும் முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டியிருந்தது. நாளில் ஓரிரு தடவை மட்டுமே கிடைக்கும் வன்னி இணைப்புகளுக்காக நாள் முழுவதும் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு கிடைக்கும் இணைப்புகள் கூடச் செய்திகளை முழுமையாகப் பெறுவதற்குள் துண்டிக்கப்படுவதும் உண்டு. எமக்குச் செய்தி - களை அனுப்பும் இடங்களில் மின்சாரம், எரிபொருள், உணவு என்பன இல்லாதிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிந்திருந்தோம்.

வன்னிக் களமுனைகளில் அரசு ஊடகப் பணியாளர்கள் மட்டுமே செய்திகளைச் சேகரித்தனர். அவை அரசுக்குச் சார்பாகவே வெளியாயின. நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போரைக் கண்காணிக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகளை வெளியுலகுக்குத் தெரியப்படுத்தவும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற அமைப்புக்களுக்கு அனுமதி இல்லை. கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டபடி, சில செய்திகளையேனும் தந்துகொண்டிருந்த ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் கிளிநொச்சி பிராந்திய அலுவலகமும் மூடப்பட்டு அதிகாரிகளும் வெளியேற்றப்பட்டனர். சாட்சியங்களற்ற தமிழினக் கருவறுப்பை அன்றைய அரசு முன்னெடுத்துக்கொண்டிருந்த கோரமான காலம் அது.

இவ்வாறானதோர் இக்கட்டான சூழலில் கொழும்பிலிருந்தபடி, ஒரு சில தொடர்புகள் மூலம் கிடைக்கும் தகவல்களை வெளி உலகுக்கு கொண்டு செல்லும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

தமிழ் ஊடகத்துறையினர் மட்டுமன்றி, அரசு பயங்கரவாதம் குறித்த செய்திகளை வெளியிடும் சிங்கள ஊடகத்துறையினரும் அரசால் குறிவைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

வெள்ளை வான் கடத்தல், தடயம் இன்றிய கொலைகள், ஆதாரமற்ற கைதுகள் என ஊடகப் பணியாளர்களும் மனிதநேயச் செயற்பாட்டாளர்களும் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

இவை யாவற்றையும் எதிர்கொண்டபடியே எனது ஊடகப்பணிகளை ஆற்ற வேண்டியிருந்தது. 2009 மே மாதம் அளவில் வடக்கில் போர் முடிவுக்கு வந்த பின்னரும் கொழும்பை அண்டிய பகுதிகளில் தேடுதல்களும் கைதுகளும் தொடர்ந்தன. கொழும்பில் தொடர்ந்தும் என்னைப் பாதுகாப்பது கடினம் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். என் பெயர் சிலரால் உச்சரிக்கப்பட்டத் தொடங்கியதை நான் அறிந்தேன்.

இனியும் கொழும்பில் செய்தி அலுவலகத்தைத் தொடர முடியாது. அனைத்தையும் மூடிவிட்டு வெளியேறியாக வேண்டும். அலுவலகத்தையும் இருப்பிடத்தையும் விட்டு வெளியேறி எங்கு செல்வது? கிழக்கில் இருக்கும் என் ஊருக்குச் செல்வது எவ்வகையிலும் சாத்தியமில்லை.

ஆயினும் நான் என்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய வனாக இருந்தேன். அரசு பயங்கரவாதம் மற்றும் தமிழினப் படுகொலைகளின் உயிருள்ள சாட்சியாகவும், சாட்சியங்கள் பலவற்றைக் கொண்டவனாகவும் நான் இருந்தேன். அந்தவேளையில் கடலுக்குள் பாய்ந்து செல்வதுதான் ஒரேவழியாகவும் இருந்தது.

தவிப்புடனும் இயலாமையின் உச்சத்திலிருந்த எனக்கு வந்த ஓர் அழைப்பு, இதயத்தில் ஒளிப்புள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. துரிதகதியில் சில ஏற்பாடுகள் நடந்தேறின.

நம்பிக்கைக்குரிய ஓரிரு நண்பர்களின் உதவியுடன், தென்கிழக் - காசிய நாடொன்றைச் சென்றடைந்து உயிர்ப் பெருமூச்சொன்றை வெளிவிட்டேன்.

நான் அடுத்து என்ன செய்யப் போகின்றேன் என்பது தொடர்பில் எவ்விதமான தெளிவும் இலக்கும் என்னிடம் இருக்கவில்லை. உயிர் பேணப்பட்டதே தவிர, வாழ்வு கேள்விக்குறியாகவே இருந்தது. ஊரில் தனித்திருந்த என் மனைவியும் 5 அகவைக் குழந்தையும் மனதில் நிழலாடி நினைவுகளை நனைத்தனர்.

ஒருநாள் எனக்கு அங்கு உதவிக்கொண்டிருந்த நண்பர் வேகமாக என்னிடம் வந்து 'புறப்படு' என்றார். எங்கு ஏன் என்று

விசாரித்து, விடையறிந்து ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்கும் நிலையிலா நான் இருந்தேன்? சட்டுப்புட்டெனக் கிடந்ததைச் சுருட்டிக் கொண்டு அவரோடு புறப்பட்டேன். அப்போது அது நள்ளிரவு.

அந்த நாட்டின் மீனவப் படகொன்றில் நான் ஏற்றப்பட்டபோது, அங்கே என்னைப் போலவே பல தமிழ் இளைஞர்களும் இருந்தார்கள். யாரும் அறிமுகமானவர்கள் இல்லை. அறிமுக - மாகிக் கொள்ளும் சூழலும் அப்போது இல்லை. அது பெரிய படகு. பல மூட்டைகளும் பீப்பாய்களும் அதில் இருந்தன.

இரவையும் நீரையும் கிழித்துக்கொண்டு படகு கரையை விட்டு நீண்டநேரம் ஓடிய பின், ஓரிடத்தில் வேகத்தைக் குறைத்தது. எனினும் வேகமான அலைகள் படகைப் பலமாகவே ஆட்டின.

கடலில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு கப்பலை அண்டியவாறு படகு நிலை கொண்டது. ஒவ்வொருவராகக் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டோம். படகில் எடுத்துவரப்பட்ட மூட்டைகளும் பீப்பாய்களும் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டன.

சாடைமாதையாக ஒரு கப்பலில் ஏற்றப்படப் போகின்றோம் என்பதை நான் அறிந்திருந்தாலும் அது யாருடைய கப்பல், எங்கு செல்லப் போகின்றது என்ற வினாக்களுக்கு விடை தெரியாதவனாகவே இருந்தேன்.

அந்தக் கப்பலில் ஏற்கனவே பல இளைஞர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கப்பல் பணியாளர்களாக இருப்பார்களோ என்று நான் கருதியதில் தவறில்லை. அவர்களுள் கப்பல் பணியாளர்களும் இருந்தார்கள்.

அப்போது எதுவும் தெரிந்துகொள்ளும் மனநிலை இல்லை. பலமணிநேர படகுப்பயண அசதி, குமட்டலாகவும் சோர்வாகவும் இருந்தது. கப்பல் என்றதும் டைட்டானிக் மாதிரித்தான் இருக்கும் என்ற பிரமை ஏற்கனவே மனதில் எழுந்திருந்தது. ஆனால் அது பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் சரக்குக் கப்பல் என்பதையும் தங்குவதற்கான தனியான அறைகள் எதுவும் கிடையாது என்பதையும் உள்ளே சென்ற பின்னரே தெரிந்து கொண்டேன்.

கோவில் மண்டபத்தில் உறங்குவதைப் போல, தரப்பட்ட பாயில் உடையை மாற்றிக் கொண்டு உறங்க முயன்றேன். என் அருகே பனங்கிழக்கு அடுக்கியதைப் போல பலரும் தம்மை அடுக்கிக் கொண்டார்கள். என் இரு புறத்திலும் உறங்கியவர்களை அன்று நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

கண் விழித்தபோது அது அதிகாலையா, காலையா என்பது தெரியாமல் இருந்தது. பலர் ஏற்கனவே எழுந்து விட்டிருந்தார்கள். மேலே ஏறி வந்தேன். காலைதான். கடலுக்கு மேலே கதிரவன் வெளிச்சமாகி நின்றான். கப்பல் இரவே புறப்பட்டு நீண்ட தூரம் ஓடியிருக்க வேண்டும். நாற்புறமும் எந்தக் கரையும் தெரியவில்லை.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். என்னைப் போலவே பலரும் கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோருக்குமே இந்தப் பயணம் புதிதுதான். சிலருக்குக் கடலே புதிதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அந்தக் கப்பலில் பணியாளர்களையும் சேர்த்து 75 பேர் இருந்தார்கள். ஆனால் எல்லோருமே தமிழர்களாக இருந்தார்கள். எனக்கு ஆச்சரியம். எல்லோருமே இளைஞர்கள். யாருமே

கப்பல் பணிகளுக்கான சீருடைகளை அணிந்திருக்கவில்லை. சாதாரணமான காற்சட்டைகளுடனும் சாரத்தோடும் இயல்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் சீராக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

அந்தக் கப்பலின் பெயர் எம்.வீ. ஓசன் லேடி என்று அறிந்து கொண்ட போதும் எங்கு செல்லப்போகின்றது என்பது குறித்து எமக்குத் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. சில நாட்களின் பின்னர்தான் அக்கப்பல் பசுபிக் சமுத்திரத்தைக் கடந்து கனடா செல்லப் போகின்றதோ என்ற சந்தேகம் எனக்குள் ஏற்பட்டது. அப்படியானால், இப்பெருங்கடலைக் கடந்து செல்லப் போகும் இக்கப்பலை தமிழர்களா செலுத்தப் போகின்றார்கள்? அதில் எனக்கும் ஒரு பெருமை ஏற்பட்டாலும் அச்சமும் தோன்றியது. முன்னரே தெரிந்திருந்தால் ஏறியிருக்க மாட்டேனோ? கப்பலும் நான் நினைத்த அளவுக்குப் பெரிய கப்பல்ல. காங்கேசன் - துறையில் அரிசி இறக்கும் கப்பலைப் போன்றே இருந்தது.

அங்கு சமையலுக்கெனவும் கப்பலின் சிறு சிறு பணிகளைச் செய்வதற்கும் யாருமே சிறப்பாக நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்னாருக்கு இன்ன பணி என்றும் இல்லை. கப்பலில் போதிய உணவுப் பொருட்களும் குடிநீரும் இருந்தன. இளைஞர்- களே அத்தனை பணிகளையும் செய்தார்கள். நானும் நாள்தோறும் பல பணிகளைச் செய்தேன்.

கூட வந்தவர்களைப் பார்த்தேன். இவர்கள் யாரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இல்லை. முகவர்களுக்குப் பணம் கட்டிப் பயணமாகும் ஆட்களும் இல்லை. எஞ்சிய உயிரைக் காத்துக்கொள்ள, வாழ்வைத் தொடர, ஒரு போக்கிடம் தேடிப் போகின்றார்கள். என்னைப் போலவே ஒரு துயரமான பின்புலம் இவர்களுக்கும் இருக்கின்றது என்று எண்ணிக் கொண்டேன்.

மறுநாளே ஒருவரோடு ஒருவர் பழக ஆரம்பித்தோம். சிலர் சிலரை ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தார்கள். அவர்களுள் சிலர் உடற்காயங்களுடன் இருந்தார்கள். போர்முனையில் காயப்பட்ட - வர்களாக இருக்கலாம் எனக் கருதிக் கொண்டேன்.

தொடக்கத்தில் ஒரு புன்முறுவலோடு கடந்து சென்ற நாம், பின்னர் ஒருவரோடு ஒருவர் சரளமாகவே பேச ஆரம்பித்தோம்.

பேசத் தொடங்கிய பின்னரே புரியத் தொடங்கியது நான் சுமக்கும் துயரங்களும் வலிகளும் சாதாரணமானவையென. ஒருவருக் - கொருவர் மனத்திறந்து பேசிக்கொள்வதைத் தவிர, ஆறுதல் பெற வேறு வழிகள் இருக்கவில்லை. அவர்களில் பலர் கரையிறங்கும் வரை கண்ணீர் விட்டு அழுததை நான் கண்டிருக்கின்றேன். என் வலிகளைக் கூறுவதை விடவும் அவர்களை ஆறுதல்படுத்தித் தேற்றுவதே என் பணியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

சிங்கள இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் சிறைப்பட்டிருந்த ஒருவன், தனக்காகக் காத்திருந்தவளை மண - முடித்துச் சில மாதங்களிலேயே தாலி உட்பட அனைத்தையும் விற்று - கர்ப்பிணி மனைவியையும் உறவுகளையும் விட்டுத் தப்பிவந்து கப்பல் ஏறியிருக்கின்றான். இன்றுவரை அவளுக்கு என்னாயிற்று என்பது அவனுக்குத் தெரியாது.

இப்படித்தான் பெரும்பாலானவர்கள் கடல் சுமந்த கப்பலில் வலி சுமந்தவண்ணமிருந்தார்கள்.

நான் நாட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டேன். எனினும் அரசு புலனாய்வுத் துறையின் நெருக்குவாரத்தை எதிர்கொள்ளும் என் மனைவி, மகள் பற்றிய வேதனை என்னைக் கடல் காற்றை விடக் கடுமையாக வாட்டியது.

ஒரு வாரங்களில் நாம் கப்பலுக்கும் கடல் காற்றுக்கும் பழகி விட்டோம்.

ஒரு வாரங்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலாக இருக்கவும் துயரங்களையும் கடற்பயணத்தின் ஆபத்துகளையும் புறந்தள்ளி, கடக்கும் நிமிடங்களை கலகலப்பாக்கக் கற்றுக் கொண்டோம்.

வாழ்நாளில் இனி ஒருபோதும் சந்திப்பதற்கான வாய்ப்பில்லாத பெரும் சமுத்திரத்தில் பேரழகையும் பேராபத்துகளையும் நாம் இந்தப் பயணத்தில் கண்டிருந்தோம்.

அதிகாலைப் பொழுதில் சிவக்கும் கிழக்கு, அப்பெருங்கடலையே சிவப்பாக்கி மகிழும். செம்மஞ்சள் வட்டமாய் எழும் இளம் கதிரவனின் பிஞ்சுக் கதிர்கள் கப்பலைத் தழுவும் போது எமக்கும் பேராணந்தம் எழும். இதைப்போன்றே கதிரவன் அந்திப் பொழுதில் கடலில் கரையும் காட்சியும் இன்பத்தைச் சுரக்கும்.

நாம் டொல்பின் மீன்களை பெரிதும் திரைப்படத்தில்தான் பார்த்திருப்போம். சில நூறு டொல்பின்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு கடலைக் கிழித்து மேலெழுந்து கீழிறங்கும் அற்புதமான காட்சியைப் பசுபிக் பேராழியில் கண்ணாரக் கண்டவன் நான். கப்பலோடு போட்டியிட்டு ஓடும் டொல்பின்கள் எமக்குத் துணையாக அவ்வப்போது தோன்றி மறைந்தன.

சில நாட்களில் பெருமழை கொட்டும். மழை கொட்டும் போதெல்லாம் எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. அப்போதுதான் சமையலுக்கும் குடிப்பதற்கும் தேவையான நீரை எம்மால் சேமிக்க முடியும். அது மட்டுமல்ல, நாம் நன்றாகக் குளித்துக்கொள்ளும் பொழுதும் அதுதான். கப்பலில் நன்னீர்ப் பயன்பாடு மிகவும் கட்டுப்பாடாகவும் கண்டிப்பாகவும் காணப்பட்டது.

நான் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்தவன். அவ்வப்போது சிறு புயல்களையும் சுனாமியையும் கண்டவன். ஆனால் இப் பெருஞ் - சமுத்திரத்தில் எழுந்த எட்டுப் பெரும் புயல்களை நாம் சந்தித்த போதுதான் இயற்கையின் கோரத்தையும் கொடுமையையும் நான் உணர்ந்தேன்.

புயல் வரும் என்பதைக் கப்பல் ஓட்டி முன்னரே அறிந்திருந்தாலும் பயணத்தை நிறுத்தவோ, பாதையை மாற்றவோ முடியுமா? இருந்தும் சில சமயங்களில் புயல்களின் தாக்கத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள தற்காலிகமாக திசைகள் மாற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. எனினும் புயலிலிருந்து ஒருபோதும் முழுமையாகத் தப்பிக்க முடிந்ததில்லை.

பெரும் பிசாசுகளென எழும் பேரலைகளில் தள்ளாடும் கப்பலில் எமது உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும். ஒரு தடவை அலையின் நுனிகளில் கப்பல் மிதக்கும். மறு கணத்தில் கடலின் ஆழத்தில் கப்பல் இருக்கும்.

எட்டாவதாக வந்த பெரும்புயல் எம்மை வாழ்வின் ஓரத்துக்கே கூட்டிப்போனது. அது ஓர் இரவுப் பொழுது. பலமாக எழுந்த பேரலைகள் கப்பலைப் பந்தாடின. தூங்கியிருந்த நாங்கள் கப்பலின் இரு ஓரங்களும் உருட்டப்பட்டோம். ஒவ்வொருவரும்

உதைபந்தாட்டப் பந்தினைப் போல ஒருவரால் ஒருவர் உதைபட்டோம்.

யாரும் மேலே செல்ல முடியாதளவுக்கு பெருஞ் சூறைக்காற்று பேரிரைச்சலுடன் வீசிக் கொண்டிருந்தது. அன்று அந்தப் பேரலைகளில் நாம் போட்ட ஆட்டம் சிவனின் ருத்திர தாண்டவத்துக்கு ஒப்பானது. அன்றுதான் கூடவிருந்த இளைஞர்களின் மதங்கள் என்ன என்பதையும் இறைபக்தியையும் கண்டு கொண்டேன். அவரவர் தமக்குத் தெரிந்த தேவார, திருவாசகங்களையும் பைபிள் வாசகங்களையும் ஓதத் தொடங்கினார்கள். ஒரு கட்டத்தில் அனைவரும் இணைந்து சர்வமதப் பிரார்த்தனையே நடத்தினோம்.

எந்தப் பிரார்த்தனைகளுக்கும் கட்டுப்படாத புயல் கோரத் தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. புயல் உச்சம் தொட்ட ஒரு பொழுதில் ஓர் இளைஞன் என்ன நினைத்தானோ தெரியாது. திடீரென எழுந்து ஆடத் தொடங்கினான். கப்பலின் ஆட்டமும் அவனுக்குத் துணை செய்தது. எனக்கு டைட்டானிக் திரைப்படத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருந்த கப்பலில் ஓர் இசைக்குழுவினர் இசையை இசைத்தபடியே கப்பலோடு மூழ்கும் காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. அந்த உயிர்ப்பயத்தின் உச்சம் நிறைந்த கணங்களில் அவன் ஆடத் தொடங்கியமை ஏனையோரையும் உசுப்பியது. எல்லோரும் எழுந்து ஆடத் தொடங்கினார்கள். எழுந்து ஆட முடியாதவர்கள் பாத்திரங்களைக் கொண்டு தாளம் தட்டினார்கள். மிகுந்த உணர்ச்சிகரமான பொழுதாக அது இருந்தது. புயல் மெல்லத் தணியத் தொடங்கியபோதுதான் ஆட்டமும் ஓய்ந்தது.

சாவை மிக அருகில் அழைத்து வந்த அந்தப் புயலை நாம் எமது வாழ்நாளில் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. அந்த புயலில் இருந்து மீண்ட நாம் எமது கப்பலோட்டிகளின் ஆற்றலை எண்ணி வியந்தோம்.

திசைகளைத் தொலைத்த எமது பயணத்தின் 44வது நாள், எமது கப்பலின் மேலே ஒரு விமானம் பறந்து எம்மை வட்டமிட்டது. அது கனடிய விமானப்படை விமானம் என்று அறிந்த போது இளைஞர்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினர். கனடாவின் கரையை அண்மித்து விட்டோம் என்ற நம்பிக்கை ஒளி எல்லோர் நெஞ்சத்திலும் எழுந்தது.

சற்று நேரத்தில் எம்மை கனடாவின் கடற்படைக் கப்பல் ஒன்று நெருங்கிப் பின் தொடர்ந்து. அது கரையைச் சென்றடையும் பாதைகளை எமது ஓட்டிகளுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

அன்று இரவு நாம் அனைவரும் மனதார அமைதியாகத் தூங்கினோம் என்றுதான் கூற வேண்டும்.

அதிகாலை கப்பலில் தடபுடல் சத்தங்கள் கேட்டு நாம் கண்ணிழிக்க, கண்ணெதிரே கடற்படை வீரர்கள் கை விலங்குகளோடு நின்றார்கள். கப்பல் ஸ்ரீலங்காவின் கரையைத் தொட்டுவிட்டதோ என நான் நினைக்கும் தருணத்தில், அனைவருமே கொடும் குற்றவாளிகளைப் போன்று கைது செய்யப்பட்டோம்.

கப்பல் இன்னமும் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் கனடா கப்பற்படையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அது முழுமையாக வந்து விட்டிருந்தது.

கப்பலுக்குள்ளேயே கைது செய்யப்பட்ட நாம், உணவு தயாரித்தல் உட்பட எப்பணிகளையும் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. பல தடவை விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக்குப் பின்னர் தேநீர் அருந்த மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டோம்.

கனடா எம்மை அன்போடும் ஆதரவோடும் அரவணக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு வந்த நாம் நொறுங்கிய கனவுகளுடன் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தோம்.

எம்.வீ. ஓசன் லேடி என்ற எமது கப்பல் வன்கூவர் விக்டோரியா துறைமுகத்தைச் சென்றடைந்து தனது இறுதிக் கடற்பயணத்தை முடித்துக் கொண்டது.

45 நாட்களுக்குப் பின்னர், நாம் கைதிகளாகக் கனடிய மண்ணில் கால் பதித்தோம். அங்கு கைவிலங்கு கால்விலங்கு இடப்பட்டு, கைதிகளை கொண்டு காவும் வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு விக்டோரியா சிறைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டோம்.

மறுநாள் வன்கூவர் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டபோது, எதிர்பார்த்த பல மட்டங்களிலான உடற்பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட போது, நாம் ஏன் இவ்வாறு நடத்தப்படுகின்றோம் என்பதை அறியாமல் திண்டாடினோம்.

நாம் செய்த குற்றம்தான் என்ன? உயிரைப் பாதுகாக்க உயிராபத்தான ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டு அடைக்கலம் கோரியமை பெரும் பயங்கரவாதக் குற்றமா என்ற பல்வேறு விடை தெரியாத கேள்விகளுடன் நான் மேலும் இரண்டு பேருடன் ஒரு சிறைக் கூண்டுக்குள் தள்ளப்பட்டேன்.

கைவிலங்குடன் சிறைக் கூண்டில் நான் அடைக்கப்பட்டமை என் வாழ்நாளில் முதற் தடவையான பெருவலியுடன் கூடிய அனுபவமாக இருந்தது.

அன்று இரவு சிறைச்சாலையில் வழங்கிய உணவை பெரும் - பாலும் யாரும் உண்ணவில்லை என்பதைப் பின்னர் அறிந்தேன்.

அவ்வேளைகளில் நாம் அனுபவித்த வலிகளை வார்த்தைகளால் கூற முடியாது. உயிரைக் காக்கவும் புதிய வாழ்வைத் தேடியும் பேராபத்துகளைக் கடந்து கரை தொட்ட நாம், அறுபட்ட பட்டம் போல் சிறைகளில் தூடித்துக் கிடந்தோம். கனடா மீதான நம்பிக்கை, எம் வாழ்வு மீதான நம்பிக்கை இரண்டும் சேர்ந்தே குறைந்தது.

யாரோடும் நாம் தொடர்பு கொள்ளவும் எம்மோடு யாரும் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பின்றியும் சிறைகளில் சிதைந்து கிடந்தோம்.

சில நாட்களின் பின்னர் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பணியாளர் சிலர் எம்மைச் சந்திக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். எம்மை ஒரு மண்டபத்தில் தங்க வைத்து விசாரணைகளை முன்னெடுக்கலாமே என்ற கோரிக்கையை நாம் அந்த அதிகாரிகளிடம் முன் வைத்தோம். யாரும் அதற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை.

பலரும் மெல்ல மெல்ல மனவலிமையை இழக்கத் தொடங்கினர். சடாமுடியும் அடர்தாடகளுமாய் நம் இளைஞர்கள் சிறைகளில் நடைப்பிணங்களாகக் கிடந்தனர்.

கனடிய தமிழ் பேரவை உள்ளிட்ட சில ஆர்வலர்கள் தொடர்பு -

களை ஏற்படுத்தி எம்மைப் பார்வையிட்டு எமது உறவுகளுடனும் நண்பர்களுடனும் பேசும் சிறு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தந்தனர்.

சிறைவாழ்வு, நாட்கள் வாரங்களாகி, வாரங்கள் மாதங்களாகி நீண்டன.

நான்கு மாதங்களின் பின்னர், பல்வேறு நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலும் பலவாயிரம் டொலர் ரொக்கப் பிணையிலும் நாம் விடுதலை செய்யப்பட்டோம்.

குறிக்கப்பட்ட ஓரிடத்தில் மட்டுமே தங்க வேண்டும். இரவுப் பொழுதில் எங்கும் செல்லக் கூடாது. வாரத்துக்கு ஒரு தடவை எல்லைக்காப்பு அலுவலகம் சென்று கையெழுத்திட வேண்டும் என்பது போன்ற நிபந்தனைகளுடன், திறந்தவெளிச் சிறைக்குள் உட்பட்ட வாழ்வையே எமக்கு அனுமதித்தனர்.

சிறையில் இருந்து வெளியேறி என் குரலைக் கேட்ட பின்னர்தான் தமக்குப் போன உயிர் திரும்பியதாகக் குடும்பத்தார் கூறினார்கள்.

இந்த மண்ணில் நான் முன்வைத்த எனது ஏதிலிக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, மூன்றாம் உலக நாடொன்றில் ஏதிலிக் - ளாக இருந்த என் மனைவியையும் மகனையும் கனடாவுக்கு அழைத்துவர ஏழரை ஆண்டுகள் ஆயிற்று.

‘பென் கனடா’ எனும் ஊடகவியலாளர்களின் உரிமைக்கும் சுதந்திரத்துக்கான அமைப்பினரின் கடும் முயற்சியுடனேயே என் குடும்பத்தை என்னோடு இணைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. எனினும் வாழ்வாதார இடர்ப்பாடுகளை நான் எதிர்கொண்டவாறே இன்றும் வாழ்கின்றேன்.

இத்தனைக்குமிடையே என் தாயகம் சார்ந்த மனிதவுரிமைப் பணிகளையும் நான் தொடர்கின்றேன். தமிழினக் கருவறுப்பின் உயிருள்ள சாட்சியாளனாக ஐக்கிய நாடுகள் மனிதவுரிமை ஆணையம் வரை சென்று எனது சாட்சியத்தைப் பதிவு செய்துள்ளதுடன், தொடர்ந்தும் மனிதவுரிமை விடயத்தில் பின்வாங்காது செயற்பட்டு வருகின்றேன்.

கனடா எனக்கும் என் குடும்பத்தினருக்கும் உயிர்ப் பாதுகாப்பை வழங்கியுள்ளது. இரண்டு ஏதிலிக் கப்பல்களிலும் கனடாவில் அடைக்கலம் கோரிய ஏறக்குறைய அறுநூறு ஈழத்தமிழ் ஏதிலிக் - ளுக்கும் போதியளவு உயிர்ப் பாதுகாப்பை வழங்கியுள்ளது.

எனினும் எம்மிடையே விடை தெரியாத வினாக்கள் இன்னமும் இருக்கின்றன. போரால் பாதிக்கப்பட்டு உயிர்த் தஞ்சம் கோரிய ஏனைய சமூகத்தினர் நடத்தப்பட்ட முறைகளுக்கும், கடந்த பத்தாண்டுகளில் கப்பல் ஏதிலிகளான நாம் நடத்தப்பட்ட விதத்துக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடுகள் இருந்தன. பத்து ஆண்டுகள் கடந்தும் முடிவடையாத ஏதிலித் தஞ்சம் கோரிய வழக்குகளால் பலர் அலைக்கழிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். வேறு சிலருக்கு தஞ்சக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பல ஆண்டுகள் சென்றுவிட்ட நிலையிலும் அவர்கள் தமது குடும்பத்துடன் இணையும் வாய்ப்புகள் இழுத்தடிக்கப்படுகின்றது. நிரந்தர வதிவிட உரிமம் வழங்கப்படாது அலைக்கழிக்கப்படுகின்றனர்.

ஓர் உயிருள்ள சாட்சியாளனாக ஒட்டாவா சென்று இந்த ஏதிலிக் கோரிக்கையாளர்களின் அவலநிலையை அவர்களின் பிரதிநிதியாக எடுத்துக் கூறியிருந்தேன். எனினும் கோவிட் -19 நுண்ணிப் பெருந்தொற்றால் ஏற்பட்டுள்ள அசாதாரண சூழ்நிலையில், அதன் தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் இடர்கள் ஏற்றப்பட்டுள்ளன.

பலரது வழக்குகள் கனடிய நீதிமன்றங்களின் நடைமுறைக்கு அமைவாக சரிவர ஆவணப்படுத்தப் - படவில்லை. கப்பல் ஏதிலிகளின் துயர் ஒருபுறமிருக்க, பல வழிகளிலும் கனடா வந்த ஏதிலிகள் பலர் தஞ்சக் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில் செய்வறியாது பெருவலி சுமந்து வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பலரோடும் நான் தொடர்பில் உள்ளேன். இவர்களின் உயிராபத்து சார்ந்த உண்மைகள் முறையாகப் பதிவு செய்யப் - படாததால் பெரும் இடர்களை இவர்கள் சந்திக்கின்றனர்.

இந்த மண்ணிலே அமைதியானதொரு வாழ்வைத் தேடும் இவர்கள் இடர்களைக் களையும் நோக்கில் இவர்களின் வழக்குகள் மீண்டும் சரியான முறையில் ஏதிலிச் சபையில் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் இவ்வகையான பேரிடர்களைச் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்த மண்ணில் மட்டுமன்றி, தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் அல்லலுறும் நூற்றுக்கணக்கான எம் உறவுகளின் துயரங்கள் நாள்தோறும் எம்மை வந்தடைகின்றன. தாயக மண்ணின் தேவைகளோ பல்வேறு வடிவங்களில் எம்மை நெருக்குதல்களுக்கு உள்ளாக்குகின்றன.

இவை எல்லாவற்றையும் சிந்தையில் சுமந்தவாறே என் வாழ்வு தொடர்கின்றது. என் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்கிடையே இப்பணிகள் தொடர்பிலும் நான் செயற்பட்டு வருகின்றேன்.

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு மனிதநேயத்துடன் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டிய பணிகள் சிலவற்றையே நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இவை தனி மனிதனால் முன்னெடுக்கப்படக் கூடிய பணிகள் அல்ல.

வீறு கொண்ட வலிமையான இனமே தமிழினம். எனினும் சமூகம் தொடர்பான தன்னலமற்ற புரிதலும் செயற்திறன் நோக்கில் ஒற்றுமையற்ற போக்குமே இவ்வாறான பணிகளை முன்னெடுப்பதற்குத் தடையாக உள்ளதாக நான் உணர்கின்றேன்.

எமது இனத்தின் மீட்சிக்காக, பல்லாபிரக்கணக்கான இளையோர் தங்களை ஆகுதியாக்கியுள்ளனர். அவர்கள் ஈகங்களை முன்னிறுத்தி, நாம் எம் இனத்துக்காக என்ன செய்யப் போகின்றோம் என்பதே என் வினா?●

The United Nations Convention Relating to the Status of Refugees

1951: The United Nations Convention Relating to the Status of Refugees was created. It was an international agreement that defined who was a refugee and the protocols that guided the relationship between refugees and their host nations. It entered into force in 1954 to deal with Second World War refugees and Displaced Persons, and expanded in 1967 to include refugees from other parts of the world facing a broader range of social, economic, political and religious afflictions. Canada signed both treaties. In the end, the United Nations determined a refugee to be a person with a “fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion.”

1960: Prime Minister John Diefenbaker, whose grandfather was a German refugee of the Napoleonic Wars, introduced Canada’s first Bill of Rights. Created during a period of broad social reform and in the spirit of national independence, the Bill of Rights was a federal charter that recognized and protected the human rights and fundamental freedoms of Canadians. It formally put into legislation the right to life, liberty and personal security, and provided Canadians with freedom of speech, assembly and association. It also expressed Canada’s respect for the dignity and worth of the human person and its respect for moral and spiritual values regardless of race, colour, religion, sex or national identity. The 1960 Bill of Rights set the groundwork for the creation of the Charter of Rights and Freedoms of 1982.

1976: During the 1970s, in response to the increasing need to find places for migrating populations and with a restrictive policy that had not been changed since 1962, Canadian immigration and population policies were officially reviewed. The Immigration Act of 1976 (proclaimed in 1978) established for the first time the fundamental objectives of Canada’s immigration policy, setting the cornerstone of modern immigration policy. The expressed goals included the promotion of Canada’s demographic, economic, social and cultural goals; family reunification; non-discrimination; the fulfilment of Canada’s international obligations in relation to refugees; and cooperation between all levels of government, as well as with the voluntary sector, in promoting the adaptation of newcomers to Canadian society.●

முனைவர் பால சிவகடாட்சம்

சான்றோன் என்றொரு தகைமை

ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் (குறள் - 69)

தன் மகனைச் 'சான்றோன்' எனப் பிறர் குறிப்பிடுவதைக் கேட்கும் போது அவனைப் பெற்றபோது அடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் கூடுதலான மகிழ்வை ஒரு தாய் அடைகின்றாள் என்கிறார் வள்ளுவர். 'சான்றோன்' என அறியப்படும் தகுதி மற்றைய அனைத்துத் தகைமைகளிலும் மேலானது, பெருமதிப்பு உடையது. இந்தத் தகுதி ஒருவரது கல்வியாலோ, செல்வத்தாலோ, வீரத்தாலோ, அரசியல் செல்வாக்காலோ பெறப்படுவதில்லை. இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டது. சான்றோரை மற்றவர்கள் தமது அனுபவத்தின் மூலம் அடையாளம் கண்டு கொள்ளுகின்றார்கள். எனவேதான் 'சான்றோன்' என்பதற்கு நேரடியான வரைவிலக்கணம் கிடையாது.

'சான்றோர்' என்போர் 'அறிஞர்' என்கிறது நா. கதிரவேற்பிள்ளையின் தமிழ் மொழி அகராதி. அறிஞர் என்பது அறிவு உடையோர் என்பதை குறிக்கின்றது. அந்த அறிவு எத்தகையது? பொதுவாக 'அறிவு' என்பது கல்வியைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். எனினும் கல்வி மட்டுமே ஒருவரை அறிஞராக, சான்றோராக ஆக்கிவிடமுடியாது. அறிவு என்பது எது என்பதற்கு வள்ளுவரே ஒரு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு
(குறள் - 423)

பலரிடமிருந்தும் பல்வேறுவழிகளிலும் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறு பெற்றுக்கொண்ட கல்வியின் மூலம் உண்மையைத் தேடுவதே அறிவு. உண்மையைத் தேடுபவனே அதனைத் தரிசிக்கின்றான். இந்த உண்மையின் தரிசனத்தை 'மாசறு காட்சி' என்கிறார் வள்ளுவர்.

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.
(குறள் - 352)

“உண்மை ஒளியின் தரிசனம் பெற்றவர்களுக்கு அறியாமை என்னும் இருள் நீங்கப் பெறும் இன்பம் கிடைக்கின்றது” என்கிறார் வள்ளுவர்.

புள்ளெறி யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நள்ளெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி
என்று

உண்மை ஒளியின் தரிசனத்தை 'நவையறு காட்சி' அதாவது 'களங்கமற்ற காட்சி' என்பார் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். அத்தரிசனம் நல்வழியில் நடக்கும் ஒருவனுக்கே கிடைக்கின்றது.

'சான்று' என்பது 'ஆதாரம்' என்பதைக் குறிக்கும். சான்றோர் ஏதாவது ஒருவிடயம் குறித்துத் தமது கருத்தைத் தெரிவிப்ப - தற்குமுன் அவ்விடயம் பற்றிய முழு உண்மைகளையும் தக்க சான்றுகளோடு ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வார்கள். எனவேதான், அவர்கள் “காட்சியில் தெளிந்தவர்கள்” ஆகின்றார்கள்.

உலகமாந்தரின் இயல்பை நன்கு அறிந்தவர்களாதலால் சான்றோர்கள் தாம் சந்திக்க நேரிடும் ஒவ்வொரு தனிமனி - தனதும் பலத்தையும், பலவீனத்தையும், தெளிவுறத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். எடுத்த எடுப்பில் ஒருவரை வெற்றிபெற்ற மனிதனாகவோ தோல்வியுற்றவனாகவோ அவர்கள் ஒருபோதும் கணிப்பதில்லை. வாழ்க்கைப் பயணத்தில் ஒவ்வொரு தனிமனி - தனும் கடந்துவந்த பாதைகள் வித்தியாசமானவை என்பதையும் ஒருவனது வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் அவனுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களும் வாய்ப்புக்களும் பின்புலமாக உள்ளன என்பதையும் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்
சாதலும் புதுவது அன்றே வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே முனிவின்
இன்னாது என்றலும் இலமே -----

காட்சியில் தெளிந்தனம் ஆகலின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனிலும் இலமே
(புறநானூறு - 192)

“சான்றோருக்கு அனைத்து ஊர்களும் அவர்களது ஊரே. அனைத்து மாந்தரும் அவர்களது உறவினரே. ஒருவருக்கு நோய் ஏற்படுவதற்கும் அது தணிவதற்கும் இன்னொருவர் காரணமாக மாட்டார். அதுபோலவே ஒருவருக்கு ஏற்படும் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பிறர் காரணமாக முடியாது. தமது வாழ்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் பிறரைக் காரணம் காட்டும் வழக்கம் சான்றோரிடம் கிடையாது. சாவு அவர்களுக்குப் புதியதல்ல.

வாழ்க்கை இனியது என்று அவர்கள் மகிழ்வதில்லை, கொடிது என்று குறைபட்டுக் கொள்வதில்லை. பரந்து விரிந்த பார்வை உடையோர் ஆதலின் பெரியவர்களை வியந்து போற்றுவதில்லை. சிறியவர்களை இகழ்வதும் இல்லை” என்று சான்றோரின் இயல்புபற்றி விளக்குகின்றார் கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் சங்கப்புலவர்.

“நம்பி நெடுஞ்செழியன் ஒருபோதும் பலம் படைத்தவர் என்பதற்காக ஒருவரை ஆதரித்ததும் இல்லை, பலவீனமானவர் என்பதற்காக ஒருவரைச் சிறுமைப்படுத்தியதும் இல்லை” என்று தமது காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த சான்றோன் ஒருவனைப் பாடுகின்றார் பேரெயில் முறுவலார் என்னும் சங்ககாலப் புலவர்.

வலியரென வழி மொழியலன்
மெலியரென மீக் கூறலன் (புறநானூறு - 239)

ஒருவரைப் பிடீத்துவிட்டால் அவரைப் பொருத்தமில்லாது புகழ்ந்து தள்ளுவதையும் பிடீக்காவிட்டால் அவரைப்பற்றி இல்லாததும் பொல்லாததும் கற்பித்துச் சிறுமைப்படுத்து - வதையுமே வழக்கமாகக் கொண்ட பலர் வாழும் இவ்வுலகில் உண்மையைத் தேடும் ஆர்வத்தையும் மனச்சாட்சியின்படி ஒழுகும் பண்பையும் இயல்பாகவே கொண்ட சான்றோர்கள் தனித்துவமானவர்கள். உண்மையை அறியும் திறன் உடையவர்களாதலின் இவர்களால் பக்கச் சார்பின்றிச் செயற்பட முடிகின்றது. இதன் காரணமாக இவர்களுக்கு ஊரார் கொடுக்கும் அடையாளமே ‘சான்றோர்’ என்பதாகும்.

குறைகளைச் எடுத்துச் சொன்னதும் அதற்கான தீர்வைச் சான்றோரிடம் இருந்து உடனடியாகவே பெற்றுக்கொள்ள - முடியும். ஆனால் மற்றவர்களிடமோ கரும்புபோல் அவர்களை நசுக்கிப் பிழிந்து தான் அதனைப் பெறமுடியும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ். (குறள் - 1078)

மறை இடை தோன்றிய மின்னல்போல் தன்முன்னே தோன்றி மறைந்து தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து தூக்கத்தைக் கெடுத்த ஓர் இளம்பெண்ணின்மேல் கொண்ட கட்டுக்கடங்காகக் காதலினால் கருக்குமட்டையில் செய்யப்பட்ட குதிரையில் ஏறி, ஆவாரம் பூவும் எருக்கம்பூவும் கோர்த்த மாலையணிந்து, மணிகள் ஒலிக்க, ஊர்வலம் வரும் இழிநிலை தனக்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறித் தனது துன்பத்தைப் போக்க ஏதாவது வழி செய்யுமாறு காதலுக்கே ஒரு தீர்ப்பைச் சான்றோரிடம் கோரிநிற்கும் ஓர் இளைஞனது புலம்பல் சங்க இலக்கியமான கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சான்றவியர் வாழியோ சான்றவியர் என்றும்
பிறர் நோயும் தம் நோய் போற்றி அறன் அறிதல்
சான்றவர்க்கு எல்லாம் கடன் ஆனால் இவ் இருந்த
சான்றீர் உமக்கு ஒன்று அறிவுறுப்பேன் மான்ற
துளி இடை மின்னுப்போல் தோன்றி ஒருத்தி
ஒளியோடு உரு என்னைக் காட்டி அளியள் என்
நெஞ்சு ஆறு கொண்டாள் அதன் கொண்டுள் துஞ்சேன்
அணி அலங்கு ஆவிரை பூவோடு எருக்கின்
பிணையல் அம் கண்ணி மிலைந்து மணி ஆர்ப்பு
ஒங்கு இரும் பெண்ணை மடல் ஊர்ந்து என் எவ்வ நோய்

தாங்குதல் தேற்றா இடும்பைக்கு உயிர்ப்பு ஆக
(கலித்தொகை -139)

பிறருக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைத் தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பமாக நினைத்துக் கடமை புரியும் இயல்புடைய சான்றோரின் இலக்க - ணத்தை எடுத்துரைத்து அவர்களிடம் தனக்கு துன்பத்தைப் போக்க ஒரு வழிகாட்டுமாறு கேட்டுநிற்கின்றான் இந்த இளைஞன்.

சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் ஊர்ப் பொதுமக்களால் பக்கச்சார்பற்றுக் கடமை ஆற்றுவோராக அடையாளங் - காணப்படும் பெரியோரே சான்றோர்கள். தம் முன்னே வரும் வழக்குகளை சான்றோர்கள் எவ்வாறு அணுகுகின்றார்கள் என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றார் மாங்குடி மருதனார் என்னும் சங்கத்தமிழ்ப் புலவர்.

அச்சமும் அவலமும் ஆர்வமும் நீக்கி
செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து
ஞெமன் கோல் அன்ன செம்மைத்து ஆகி
சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்
மாங்குடி மருதனார் மதுரைக் காஞ்சி 489-492

நீதி கேட்டு வருபவர்கள் தீர்ப்பு எப்படி இருக்குமோ என்னும் ஓர் அச்சத்துடன் வருவார்கள், எத்தகைய கேள்விகளுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டிவருமோ என்னும் ஏக்கத்துடன் வருவார்கள். தீர்ப்பு தமக்குச் சாதகமாக அமைந்தால் நல்லது என்னும் ஓர் ஆர்வத்தோடும் வருவார்கள். இவர்கள் அனை - வருக்கும் நிம்மதி தரும் வகையில் எவர்மீதும் கோபத்தையோ மகிழ்ச்சியையோ வெளிப்படுத்தாது தராசு போல் நின்று சீர்தூக்கி உண்மையை ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிக்கும் கொள்கை - யுடைய சான்றோர் வீற்றிருக்கும் அவையே ‘அறம்கூறும் அவையம்’ என்கிறார் மாங்குடி மருதனார். இவர்களது தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. இவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை அரசன் திருத்திய வரலாற்றுப்பதிவுகள் எதுவும் தமிழகத்தில் இல்லை.

தங்களுக்குள் ஏற்படும் பிணக்குகளுக்கு நியாயமான ஒரு தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ளச் சான்றோரை அணுகும் இரண்டு தரப்பினரும் ஏதாவது ஒருதரப்பில் பிழை இருத்தல் கூடும். பிணக்கை ஆராய்ந்து தீர்ப்பை வழங்கும்போது சான்றோர்கள் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசவேண்டிவரலாம். அப்போதும் கூட எவருக்குமே நன்மை தராத வெறும் வார்த்தைகளைப் பேசுவதைச் சான்றோர்கள் தவிர்த்து விடுவது நல்லது என்கிறார் திருவள்ளுவர். சான்றோர் என அறியப்படுவோர் குறித்த பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்பையே வள்ளுவர் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் எனக்கருதலாம்.

நயனில் சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில் சொல்லாமை நன்று (குறள் - 197)

அனைத்தையும் அறிந்து வைத்துக் கொண்டு அமைதியாக அடங்கி இருப்பது சான்றோர்களின் மற்றுமொரு தனித்துவமான குணம். சான்றோர் என்பவர்கள் ‘சால்பு’ அதாவது நிறைவு உடையவர்கள். தளம்பல் இல்லாதவர்கள். அத்தகைய, சான்றோர் பலர் வாழும் ஊரில் தாமும் வாழ்வது தமது நீண்ட

ஆயுளுக்கான காரணங்களுள் ஒன்று என்கின்றார்
பிசிராந்தையார் என்னும் சங்கத்தமிழ்ப்புலவர்.

யாண்டு பல வாக நரையில் ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியர் என வினவுதிர் ஆயின்
மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்
யான் கண்ட அனையர் இளையரும் வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான் காக்க அதன் தலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே
(புறநானூறு - 191)

“ஆண்டுகள் பல கழிந்த பின்னரும் கூடத் தலையும்
நரைக்காமல் இளமையோடு இருக்கிறேனே. இது எப்படி
என்று கேட்கின்றீர்கள். சிறப்புமிக்க என்னுடைய
மனைவியோடு என் மக்களும் நிறைந்த
குணமுடையவர்கள். எனது வேலையாட் - களும் என்
எண்ணம் அறிந்து நடப்பவர்கள். எமது அரசன் எமக்குத்
துன்பம் தராதவன். எம்மைக் காப்பவன்.
எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அனைத்தையும் ஆழமாக
அறிந்து - வைத்துக்கொண்டு அடக்கத்துடன் வாழும்
சான்றோர் பலர் வாழும் ஊர் எனது ஊர்” என்கிறார்
பிசிராந்தையார்.

“இந்திரனின் அமிர்தம் கிடைத்தாலும் தனியே உண்ண -
மாட்டார்கள். கோபமும் சோம்பலும் இவர்களிடம்
இல்லை. அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சுவார்கள். நன்மை
விளையும் என்றால் உயிரையும் கொடுப்பார்கள். பழி
வரும் என்றால் இந்த உலகையே கொடுத்தாலும்
பெற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். தமக்கென்று இல்லாது
பிறருக்காக ஓய்வின்றி உழைக்கும் சிறந்த
பண்பாளர்கள்” என்று சன்றோரின் குண இயல்புகளை
எடுத்துரைத்து, “இத்தகையோரால் தான் இந்த உலகமே
இயங்குகின்றது” என்று பாடியுள்ளான் “கடலுள் இறந்த
இளம்பெருவழுதி” என அறியப்படும் பாண்டிய மன்னன்.
புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது இப்பாடல்.

உண்டால் அம்ம இவ்வலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவதாயினும் இனிது எனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
துஞ்சலும் இலர் பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்
புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனையராகித்
தமக்கென முயலா நோன் தாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே
கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி
(புறநானூறு - 182)

சங்க இலக்கியமே “சான்றோர் செய்யுள்”தான் என்று
கூறுவதன் மூலம் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும்
செய்யுள்களை இயற்றிய புலவர்கள் அனைவரையும்
சான்றோராக அடையாளப்படுத்துகின்றார் தொல்காப்பி -
யத்துக்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர்.●

Leadership

Leadership, both as a research area and as a practical skill, encompasses the ability of an individual, group or organization to 'lead', influence or guide other individuals, teams, or entire organizations. The word 'leadership' often gets viewed as a contested term. Specialist literature debates various viewpoints on the concept, sometimes contrasting Eastern and Western approaches to leadership, and also (within the West) North American versus European approaches.

U.S. academic environments define leadership as "a process of social influence in which a person can enlist the aid and support of others in the accomplishment of a common and ethical task". Basically, leadership can be defined as an influential power-relationship in which the power of one party (the 'leader') promotes movement/change in others (the 'followers,). Some have challenged the more traditional managerial views of leadership (which portray leadership as something possessed or owned by one individual due to their role or authority), and instead advocate the complex nature of leadership which is found at all levels of institutions, both within formal and informal roles.

Studies of leadership have produced theories involving (for example) traits, situational interaction, function, behavior, power, vision and values, charisma, and intelligence, among others.

தேவகாந்தன்

‘கவிஞராக இல்லாவிட்டாலும் அவரிடம் ஒரு கவி மனது இருந்தது’ பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகத்தின் ஆய்வுலகு பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

காலம் தன்னை உன்னதப்படுத்துவதற்கான மாந்தரைத் தேர்ந்து வைத்திருந்து அவரை உரிய தருணத்தில் பிரசன்னப்படுத்துகிறது என்று தோன்றுகிறது. அதனாலேயே ஒவ்வொரு கலை இலக்கிய காலகட்டமும் வரலாற்றில் தன் சுவடுகளை ஆழப்பதித்துச் செல்கின்றது. இலங்கையில் நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலரின் (1822-1879) தோற்றம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதித் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் பெருஞ்சாதனை படைத்ததாய் இருந்தது. காலத்தின் தேவையுணர்ந்து தமிழரை - நடைக்கு சிறப்பான தொடக்கத்தைச் சமைத்தார் அவர். அதுபோல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலிரு தசாப்தங்கள் தமிழ்க் கவிதை சார்ந்து முக்கியமானவை. எளிய நடை; எளிய பதம்; என எளிமையைக் கூவியழைத்த தமிழின் ஈடிணையற்ற நவீன கவிஞன் மகாகவி பாரதி (1882-1921) தோன்றிய காலமது. ஆயினும் நாவலரும் பாரதியும் தோன்றி அவ்வொப்பற்ற காலத்தை உருவாக்கினார்கள் என்றல்ல, காலம் தன்னை வரலாற்றில் பதிக்க நாவலரையும் பாரதியையும் தோற்றிற்று என்பதே சரியாகவிருக்கும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் எண்பதுகளிலிருந்து பூப்பரப்பெங்கும் திசைகெட்டலையத் தொடங்கிய இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம், வாய்த்த இடங்களில் நிலைபெற்று வேறுவேறு தேசிய இனங்களுடன் வாழத் தொடங்கிய பின்னால், இழந்தவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை அதனால் மீளப் பெற முடிந்திருந்தது. ஆனால் அதன் வரலாற்று முதிர்ச்சியின் பெருமையையும், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளான அதன் இலக்கிய மேன்மையையும் தொடர்தல் சாத்தியமற்றுப் போயிற்று. அவற்றின் வெளிகளை அதனால் திரும்பக் கண்டடைய முடியாதபடி ஓர் இருள்வெளி அதனைச் சூழ இருந்துவிட்டது.

படைப்பாக்கங்களினாலும் வெளியீடுகளைச் செய்வதிலாலும் அதை நிர்விவிட முடிவதில்லை. படைப்பின் கனம் தன் அங்கீகாரத்தை, தன் மதிப்பு என்கிற வெகுமானத்தை வேண்டியே எப்போதும் நின்றிருக்கும். அதை மிக இலேசவில் நிவர்த்தி செய்துவிட முடியாது. அது அதன் பெருந் துக்கமாகியிருக்கிறது. காலத்தைத் தவிர வேறெவரும் தீர்த்துவிட முடியாத அம்சம் அது. அதை நிறைவேற்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிந்திய தசாப்தங்களிலிருந்து தமிழின் ஆகச் சிறந்த

ஆய்விஞர்களையும், இரு மொழி வல்லாரையும் காலம் களமிறக்கியது. இக் கால எல்லையில் அவ்வாறு பிரசன்னமான கவிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஜேரர்ஜ் எல்.ஹார்ட் மற்றும் ஏ.கே.ராமானுஜன், லட்சுமி ஹோம்ஸ்ரோங்க், பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் போன்றோர் தமிழின் பண்டைய, நவீன இலக்கியங்களை உலக இலக்கிய மன்றில் வைத்தனர். கால்டுவெல்லின் ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ (1856) தோன்றிய காலத்தில் தமிழ்

இதயமெல்லாம் தம் மொழியின் தொன்மையறிந்து உவகைபெற்றன. அதுபோல் மேற்கண்ட அறிஞர்களின் ஆய்வு வெளிப்பாடுகளாலும் அவர் தம் மொழிபெயர்ப்புகளாலும் அகமும் புறமுமான தொல்லிலக்கியத்தின் செழுமையும் நவீன தமிழிலக்கியத்தின் வீறும் உலக அரங்கில் பிரகாசித்தது கண்டு தமிழ் நெஞ்சு இறும்புது அடைந்தது. இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்து இச் சாதனையை நிறைவேற்றித் தந்தவர்களுள் முக்கியமானவராய் விளங்கினார் பேரா. செல்வா கனகநாயகம் (1952-2014).

நவீன இலங்கைக் கவிதையை உலக இலக்கிய அரங்கில் பிரசன்னப்படுத்தியதோடு பண்டைத் தமிழின் ஆய்வடங்கலாகவும், நவீன இலக்கியம் பொறுத்த அறிமுகங்களாகவும் அவர் எழுதியவை அதிகம். பின்காலனித்துவ கருதுகோள்களை விளக்கிய அவரது பங்களிப்பு தமிழிலக்கியத்தை வைத்து நோக்குகையிலும் மறக்கப்பட முடியாதது. அன்னாரின் மறைவு புலம்பெயர் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு, குறிப்பாக கனடா தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கும் ஆய்விஞர்களுக்கும், மிகப் பெரும் இழப்பாகும். பேரா. செல்வா கனகநாயகத்தை இங்கே நினைவு - கொள்வதென்பது, அவரது திறமைகளை நினைவு கொள்வது மட்டுமல்ல, அவரது வெற்றிடத்தை நினைவுகொள்வதுமாகும். அது நம்மை ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கு வழிநடத்தும். அதனால் அவர்பற்றிய நினைவுகளையும், அவரது ஆய்வின் பரப்பினையும், அவர் முன்னெடுத்த தமிழியத்தின் அலகுக - னையும் ஓரளவு சுருக்கமாகக் காண்பதே இவ்வுரைக்கட்டின் நோக்கம்.

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் - கமலாம்பிகை தம்பதியர்க்கு நவம்பர் 07, 1952இல் பிறந்த செல்வா கனகநாயகத்தின் மரணம், நவம்பர் 22, 2014இல் கியூபெக் நகரில் சம்பவித்தது. ஒரு மகள்,

ஒரு மகன், மனைவி திருமகளுடன் அவரது வாழ்வு இனிமையும் சிறப்பும் கொண்டதாகவே அமைந்திருந்தது. கனடா ரோயல் சொஸைற்றியின் நவம்பர் 22, 2014 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த உறுப்புரிமை வழங்குதல் வைபவத்தின் இரவுப் போஜன விருந்து முடிவதன் முன்னரே அவருக்கேற்பட்ட இருதய பாதிப்பில் விளைந்த திடீர் மரணம் தமிழலகின் அறிஞர்களையும் சக பேராசிரியர்களையும் நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் ஒருசேர அதிர்வைத்தது. அறிவுலக பிரவேசத்திற்கு அடையா நெடுங்கதவுகள் கொண்டதாய் அவரது இல்லம் இருந்ததை அன்னாரின் இறுதிச் சடங்கின் துயர் பகிர்வு நிகழ்வில் நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'உண்மையான மகத்துவமும் இனிமையும் கொண்டிருந்த ஓர் ஆத்மாவை இந்த உலகம் இழந்துவிட்ட'தென அவரது நண்பர்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர் லண்டா ஹர்சியொன் தனிச் செய்தியில் துயர் பகிர்ந்தார்.

அவரது இழப்பின் செய்தி ஒரு துக்கமாய்ப் பதிந்தபோது அவரற்ற வெறுமையின் இருள் ஏக்கமாக உணரவைத்தது.

தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவிருந்த பேராசிரியர் வி. செல்வநாயக - த்தின் மகனாக அவரது பிறப்பு இலங்கையில் கல்விசார் அனுசலங்களை நிச்சயமாக அவருக்கு வழங்கியிருக்க முடியும். ஆனால் அவரது ஆய்வுத்துறையின் செல்திசை அவரது ஆன்மாவினால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கில மொழி இளங்கலை - மாணிப் பட்டத்தை 1976இல் பெற்றுக்கொண்ட செல்வா கனகநாயகம், ஆங்கிலத் துறை விரிவுரையாளராக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிறிதுகாலம் கடமையாற்றிய பின், பாகிஸ்தானிய அமெரிக்கர் சுல்பிகார் கோஷ் (Zulfikar Ghose) இன் படைப்புகள் மீதான ஆய்வின்மூலம் தமது கலாநிதிப் பட்டத்தை பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். சுல்பிகார் கோஷின் படைப்புகள்மீதான அவரது ஆய்வு சிறந்த தேர்வாகயிருந்தது. அது மேலே அவர் செல்லவேண்டிய திசையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்தது. 'பிணங்களுக்கு எதிரான அறிக்கை' (சிறுகதைத் தொகுப்பு), 'அஸிஸ் கானின் கொலை' (நாவல்) மற்றும் 'த இன்கிறேடிபின் பிரேஸிலியன்' என்ற முந்நாவல் தொகையின் மூலம் சுல்பிகார் உலக இலக்கிய அரங்கில் கவனம் பெற்றிருந்தவர். தமது புனைவிலக்கியங்களிலும் கவிதைகளிலும் மாயா யதார்த்தவா - தத்தின் தடங்களை ஆழமாகப் பதித்தவர். அதனால் சுல்பிகாரின் படைப்புகள் உலக இலக்கியத்தில் மிகவும் கவனம்பெற்றிருந்தன. விமர்சனத்தின் சமூகப் பரிமாற்றம், பின்காலனித்தும் போன்ற இலக்கியக் கருதுகோள்கள் குறித்து தான் மேலே செல்ல வேண்டிய திசையைத் தீர்மானிக்கும் உந்துவிசைகளாக அவை செல்வா கனகநாயகத்துக்கு அமைந்துபோயின.

கலாநிதிப் பட்ட பெறுகையின் பின் 1989இல் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழக ஆங்கிலத் துறை விரிவுரையாளராக இணையும் செல்வா கனகநாயகம், 2002இல் ஆங்கிலத் துறையின் பேராசி - ரியரும் ஆகினார். தென்னிந்திய கற்கைநெறி அமையத்தின் பிரிவான மங்க் உலக நடப்பியல் ஆய்வுப் பள்ளியின் இயக்குந - ராகவும், அதேவேளை ட்றினிற்றி கல்லூரியின் சுயாதீன ஆய்வுக் கற்கைகளின் திட்ட மையத்தின் நெறிப்படுத்துநராகவும் அவர் பல பொறுப்புக்களை வகித்திருந்தார். இவற்றினுள் கவனமாக வேண்ட - டியது கனடா இலக்கியத் தோட்டத்தினதும், ரொறன்ரோ தமிழ் ஆய்வுக்கற்கை மாநாட்டினதும் ஸ்தாபக உறுப்பினராகவிருந்து அவ்வவற்றின் மேம்பாட்டுக்கு அவராற்றிய பங்களிப்பு ஆகும்.

இவை அவரது துறை சார்ந்த நேரடியான செயற்பாட்டுக் களங்களாக இருந்தபோது, தமிழ்ப் படைப்புலகினதும் தமிழ்

ஆய்வுலகினதும் மேன்மைக்கான கல்வி, மொழி மற்றும் இலக்கி - யம் சார்ந்த கூறுகள் அவரின் ஆக்கச் செயற்பாட்டினுக்கான வெளிகளாக விளங்கின.

அந்த இனிய சுபாவமும் ஆய்வடங்கற் பண்பும்கொண்ட சிறந்த மனிதரை 2004இல் கனடா வந்த சில மாதங்களிலேயே எனக்குச் சந்தித்து அறிமுகமாகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அந்த அறிவா - ளுமை எனக்குப் பிடித்திருந்தது. அதனால்தான் 2008இல் வெளிவந்த கனடா கூர் கலை இலக்கியத்தின் முதலாவது தொகுப்பில் அவரது நேர்காணலை வேண்டிப் பெற்று வெளியிட்டேன். அவரை நேர்காண்பதொன்றும் இலகுவாக இருக்கவில்லை. அவர் பங்குகொண்டதும், ஈடுபட்டிருந்ததுமான பல விஷயங்களையும் விழுமியங்களையும் நான் நேர்காணலின் முன்னதாக தேடவும் கற்கவும் வேண்டியிருந்தது. அது அவரின் மனவியல்பையும் அறிவின் விசாலத்தையும் வெளிப்படுத்தும் சிறந்த நேர்காணல்களில் ஒன்றாக அமைந்தது.

- 1) Structures of Negation: The Writing of Zulfikar Ghose (1993)
- 2) Configurations of Exile: South Asian Writers and their World (1995)
- 3) Dark Antonyms in Paradise: The Poetry of Reinzie Cruze (1997)
- 4) Counter Realism and Indo- Anglian Fiction (2002)
- 5) A History of South Asian Writings in English (2014)
- 6) Wilting Laughter: Three Tamil Poets (2009)
- 7) Nedunalvaadai (2010)
- 8) You Can not Turn Away(2010)
- 9) Rituals (2011)
- 10) Lutesong and Lament: Tamil Writing from SriLanka (2001)
- 11) Moveable Margins: The Shifting Spaces of Canadian Literature (2005)
- 12) In Our Translated World: Contemporary Global Tamil Poetry (2013)
- 13) Uprooting the Pumpkin: Selections from SriLankan Tamil Literature 1950 – 2012
- 14) History and Imaginations: Tamil Culture in the Global Context (2007)
- 15) World Without Walls: Being Human > Being Tamil (2011)
- 16) New Demarcations: Essays in Tamil Studies (2009)

மேற்கண்ட பேரா. செல்வா கனகநாயகத்தின் பதினாறு நூல்களில் முதல் ஐந்தும் அவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகளினதும், சில ஆளுமைகளின் படைப்புகள்மீதான திறனாய்வுகளினதும், பட்ட ஆய்வேட்டினதும் தொகுப்புகளாகும். அடுத்த நான்கும் அவர் மொழிபெயர்த்தவை. தொடர்ந்து வரும் நான்கு நூல்களும் அவரது தேர்வில் மொழிபெயர்ப்பாகிய தொகுப்புக்கள். இறுதியான மூன்று தொகுப்புகளும் உ.சேரன், த. அம்பலவாணர் ஆகியோருடன் சேர்ந்து அவர் யாத்தவை. பட்டியலிலுள்ள ஒவ்வொரு பகுப்புமே தனித்தனியான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ஆயினும் இங்கே அவரது ஆளுமை

வெளிப்பாட்டுக்கான நூல்கள் சிலபற்றியே விரித்துரைக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கு முன்பாகக் கவனம் பெறுவது, இவ்வளவற்றையும் ஒன்றிணைக்கக் கூடியதும், 2015இல் தொகுப்பாக வெளிவந்ததுமான அவரது தமிழ்க் கட்டுரைகளின் 'இலக்கிய வரலாறும் திறனாய்வும்: பின்காலனித்துவ அணுகுமுறை' என்ற நூல் ஆகும்.

இந்தத் தமிழ்நூல் தொகுப்பு ஒருவகையில் செல்வா கனகநாயக - த்தின் முக்கியமான ஆய்வுத் துறைகளின் வகைமைப்பாட்டினை அறிந்துகொள்ள உதவுகூடியது. அவரது புலமைத் துறைகளை முக்கியமான மூன்று நான்கு வகைமைப்பாடுகளுள் அடக்கமுடியும். பின்காலனித்துவம், ஒப்பிலக்கியம், திறனாய்வு மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு என்பவையே அவை. இவற்றைவிட அவர் அதிகமும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததாக கவிதைத் துறையையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அது புலம்பெயர்ந்தோர் அல்லது இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப்புகளை உலக அரங்கில் பிற மொழியார் பார்வைக்கு முன்வைத்தது.

தானே கவிஞராக இல்லாவிட்டாலும் செல்வா கனகநாயகத்திடம் இயங்கிய கவிமனத்தை காணக்கூடியதான நேர்காணலொன்று அவர் செய்த நேர்காணல் தொகுப்பான Configurations of Exile இல் வெளியாகியிருந்தது. அது தென்னாசியாவின் அரசியல் பொருளாதாரம் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த ஆளுமைகொண்ட பன்னிருவரை செல்வா கனகநாயகம் செய்த நேர்காணல்களின் தொகுப்பு நூல். கவிஞர் ஜீன் அரசநாயகத்தின் சிறப்பான நேர்காணலொன்று அதில்தான் வெளிவந்திருந்தது. ஜீன் அரசநாயகத்தின் கவிமனத்தை, கவிதை இயங்கும் தளத்தையென கவிதையின் உள்ளோடியிருக்கும் பல அம்சங்க - னையும் அவர் நுட்பமாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார் அதில்.

கட்டுரைகளின் தொகுப்பிலுள்ள திருமாவளவனின் 'முதுவேனில் பதிகம்' கவிதை நூலுக்கான மதிப்பீட்டுக் கட்டுரையும், 'சோ. பத்மநாதனும் புனை கவிதையும்' என்ற கட்டுரையும் அதற்கு மேலும் சான்று பகர்வன. Dark Antonyms in Paradise: The Poetry of Reinzie Cruze என்ற நூலும், உ. சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை ஆகிய சமகால மூன்று இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞர்களது எழுபத்தைந்து கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பான Wilting Laughter: Three Tamil Poets என்ற நூலும் மட்டுமன்றி, Lutesong Lament நூலிலுள்ள மஹாகவி, மு.பொ., சோலைக்கிளி, சிவரமணி, செல்வி ஆகியோரின் கவிதைத் தெரிவும் மொழிபெயர்ப்பும் அவரது இத் தன்மைகளை திறம்பட வெளிக்காட்டி நிற்பன. கவிதை மொழிமாற்றச் செயற்பாட்டில் அதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளே அதன் சிறந்த அனுபவமுமாகின்றது. அந்தவகையில் கவிதை அனுபவங்களைச் சிதறவிடாத மொழி - பெயர்ப்புக்களால் செல்வா கனகநாயகம் தனித்துவமானவராய் நிற்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பென்பது ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களுக்கிணை - யான பெயர்ப்பு மொழிச் சொற்களால் இயைவதென்பது மிகவும் பாமரத் தனமான விளக்கம். அதன் தொழிற்பாடே ஒரு படைப்பின் திறம்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவும்கூட மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாங்கின் மொத்தத்துவத்திலுள்ள அர்த்தத்தை முழுவதும் வெளிப்படுத்துவதாகாது. அது உண்மையில் ஓர் அரசியற் செயற்பாட்டோடு இணைந்தது. இன்னும் கூடுதலாக அழகியல் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புள்ள தன்மைகளும் சேர்ந்தது. இதுவே பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகத்தின் மொழிபெயர்ப்புச் சார்ந்த முக்கியமான கருதுகோள் என்கிறார் பேராசிரியர் வீ.அரசு. தமிழ்க் கட்டுரைகளின் தொகுப்புக்கான முன்னுரையில் அவர் கூறுகிறார்,

'பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்துக்கும் மொழிபெயர்ப்பு அரசியலுக்கும் உள்ள உறவை எளிதில் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதை செல்வா மொழிபெயர்ப்பு குறித்து முன்வைக்கும் உரையாடல் - களின் மூலமாக உணரமுடிகிறது' என.

'நெடுநல்வாடை மொழிபெயர்ப்பும் அழகியலும்' என்ற கட்டுரையில், ஏற்கனவே இருவரால் மொழிபெயர்ப்பாகியிருந்த சங்க இலக்கியமான நெடுநல்வாடையை தான் மொழிபெயர்க்க நேர்ந்த காரணத்தை விளக்குகையிலும், மொழிபெயர்ப்பில் உள்ளோடியுள்ள முக்கியமான அம்சங்களையே அவர் முன்வைக்கிறார் எனல் வேண்டும். அதில் ஒரு தொடர்ச்சியின் அனுபவப் பகிர்வு இருந்தது. ஜோர்ஜ் ஹார்ட், ஏ.கே.ராமானுஜன், கமில் ஸ்வெலபில், மற்றும் ரகுநாதன், கந்தசுவாமி முதலியார், ஜே.வி.செல்லையா போன்றோரின் எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு ஆதியாம் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பின் அனுபவங்களுடான அறுவடை அது.

அடுத்து திறனாய்வும் ஒப்பிலக்கியமும் ஆகிய துறைகளை எடுத்துக்கொண்டால், தொகுப்பிலுள்ள 'நவீன ஈழமும் அச்சிப்பியின் கலையும் கட்டமைப்பும்', 'மதங்க சூளாமணி: நூலும் பின்னணியும்', 'சியாம் செல்வதுரை: ஒரு மதிப்பீடு' ஆகியவை இவற்றின் அலகுகளை ஆழமாக அதேவேளை சுருக்கமாக எடுத்தாய்கின்ற திறனாய்வுக் கட்டுரைகளெனச் சொல்லலாம்.

1960களின் பின்னான இலங்கை இலக்கியமானது கிராமம் சார்ந்த - மண் வாசனை சார்ந்த, எழுத்துக்களின் வேகம் தொடங்கிய காலமாயிருந்தது. சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளின் படைப்பிலக்கியத்தை வைத்து நோக்கினாலும் இது புரிந்துகொள்ளப்படலாகும். சிங்கள நாவல் வரலாற்றில் மார்டின் விக்ரமசிங்கஹனின் 'கிராமப் பிறழ்வு' நாவல் ஒரு முக்கியமான வரவு. அதுபோல 'மண் வாசனை' என்ற கோஷத்தை முன்வைத்து முகிழ்த்த முற்போக்கு தமிழிலக்கியமும் தன் முன்னெடுப்பை நிகழ்த்தியது.

சின்னுவா அச்செயெயின் 'கலையும் கட்டமைப்பு' என்ற நாவலை முன்வைத்து அவர் நைஜீரியா இலங்கை ஆகிய நாடுகளின் இலக்கியப் போக்கினை ஒப்பாய்வு செய்தார். அவரது தமிழ்த் தொகுப்பிலுள்ள 'நவீன ஈழமும் 'கலையும் கட்டமைப்பும்' என்ற கட்டுரை சுருக்கமாகவெனினும் இதையே ஆழமாகப் பேசியது. பின்காலனித்துவ கருதுகோள் பொறுத்து ஈழ இலக்கியங்கள் அதை எவ்வாறு எதிர்கொண்டன என்ற அவருடைய ஆய்வும் இக் கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கை இலக்கியங்களின் பொதுத் தன்மையில் அதுகுறித்த ஆழமான அனுபவம் காணப் - படவில்லை என்பதே அவரது முடிவாக இருந்தது. 'கலையும் கட்டமைப்பு'க்கு நிகரான நூல் சிங்களத்திலோ தமிழிலோ தோன்றவில்லை என்பதை அவர் வெளிப்படையாகவே தெரிவித்தார். ஆனால் லியனார்ட் வுல்ஃபின் 'A Village in the Jungle'(1915) என்ற ஆங்கில நாவல் மட்டும் ஒரு மாதிரிக்கான - தாய் இருந்தது என்றார் பேராசிரியர்.

சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் சிலவற்றின் மொழிபெயர்ப்பான விலாநந்தரின் 'மதங்கசூளாமணி' பற்றிய கட்டுரை, நாடக நூல் வகைமைத் திறனாய்வுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. 'இன்று - வரையில் ஆசிரியரின் மொழிபெயர்ப்புகளை விஞ்சும்வகையில் யாரும் தமிழாக்கம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை' எனப் பாராட்டும்வேளையில், 'ஆசிரியரின் மொழிபெயர்ப்பு ஆங்கிலப் பண்பாட்டின் சில முக்கியமான அம்சங்களைத் தமிழில் கொண்டுவரத் தவறியுள்ளது' என அதிலுள்ள குறைபாட்டினைத் தெரிவிக்கவும் செல்வா கனகநாயகம் தயங்கவில்லை.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவுலகு திறனாய்வில் உச்சம் பெற்றிருந்த காலமொன்றிருந்தது. தமிழகத்திலும் க.நா. சுப்பிரமணியம், வெங்கட் சாமிநாதன், தி.சு. நடராசன் போன்ற திறம் வாய்ந்த திறனாய்வாளர்கள் வெகுவாக இருந்திருக்கிறார்கள். நூல்கள் குறித்த, சித்தாந்தங்கள் குறித்த இவர்களின் திறனாய்வுகள் இன்றைய திறனாய்வுலகுக்கு நிச்சயம் வழிகாட்டக் கூடியன. என் வாசிப்பின் வெளியில் நான் பிரமித்த திறனாய்வு சார்ந்த பத்து நூல்களையோ கட்டுரைகளையோ குறிப்பிட நான் பணிக்கப்பட்டால் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகத்தின் தமிழ்த் தொகுப்பிலுள்ள 'சியாம் செல்வதுரை: ஒரு மதிப்பீடு' என்ற கட்டுரை நிச்சயமாக அவற்றுள் ஒன்றாக இடம்பெறுமென என்னால் துணிந்து சொல்லமுடியும்.

தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகளில் மிக நீண்ட கட்டுரை இது. சரியாக இருபத்தைந்து பக்கங்களை எடுத்திருக்கிறது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்க ஒரு சிறிய நூலே தேவைப்பட்டிருந்த நிலையில், இருபத்தைந்து பக்கங்கள் அதிகமில்லையென்றாலும், மொழிச் சிக்கனமும் வடிவ கட்டிற்றுக்கமும் நிச்சயமாகத் தேவைப்பட்டிருக்கும். வேறொரு ஆங்கிலத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற பேரா. செல்வா கனகநாயகத்தின் ஆங்கிலக் கட்டுரையை இந்தத் தமிழ்த் தொகுப்பிற்காக மொழிபெயர்த்த சென் மேரிஸ் கல்லூரி ஆங்கிலத் துறை துணைப் பேராசிரியர் க. லதா அவர்களையும் இந்த இடத்தில் நினைத்துக்கொள்ளல் தகும்.

கட்டுரையின் இத் தலைப்பு சியாம் செல்வதுரையின் அனைத்துப் படைப்புகளினதும் பெறுமதி காண்பதென்ற அர்த்தமே கொள்ளும். என்றாலும், இது Funny Boy (1994) என்ற சியாம் செல்வதுரையின் ஒற்றை நூலைப்பற்றியே அதிகம் பேசுகிறது. ஆனால் வாசகன் அதில் ஏமாற்றமடைவதில்லை. ஏனெனில் Funny Boyஐ மதிப்பீடு செய்கையில் சியாம் செல்வதுரையின் இன்னொரு நாவலான Cinnamon Garden ஐயும் (1998) மதிப்பீடு செய்கிறார் பேராசிரியர். வட அமெரிக்காவில் மதிப்பு வாய்ந்த கல்விப் பீடமொன்றின் இருக்கை பேரா. செல்வா கனகநாயகத்துக்கு பின்அமைப்பியல் பின்நவீனம் பின்காலனியங்களின் சமகால இலக்கியப் போக்குகளை அறியவும், சித்தாந்தங்களின் மீதான ஐயத்தின் மேலான உரையாடல்களை அவ்வவ் ஆசிரியர்களுடன் நிகழ்த்தவும் வாய்ப்பாக இருந்திருக்கிறது. அதனால்தான் சியாம் செல்வதுரையின் Funny Boy மதிப்பீடு தகர்ப்பமைப்பு வாதத்தின் அலகுகள்மேல் சிறப்பாக நிகழ்த்தப்பட சாத்தியமானதாய்ச் சொல்லமுடியும்.

திறனாய்வாகத் தொடங்கிய அக்கட்டுரை பிரதிகளின் உள்நின்று உடற்றிய அர்த்தங்களைத் தேடிக் கண்டடைய முனைந்தது. பிரதிகளின் தரத்தையல்ல, வெளிப்பட நின்ற அவற்றின் அர்த்தங்களை அழித்து அவற்றின் உள் நின்ற அர்த்தங்களை அது தேடியது. மேலும் தன் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிரதிகளை மிக்கேல் ஒண்டாற்றி, யஸ்மின் குணசேகர, ரொமேஷ் குணசேகர, ராஜீவ் விஜேசிங்ஹு, ஜீன் அரசநாயகம் ஆகியோரின் பிரதிகளோடு ஒப்பீடும் செய்தது. இவை திறனாய்வுத்துறைக்கு வளம் சேர்த்தன என்பதில் வேறு அபிப்பிராயமில்லை.

பேராசிரியர் கனகநாயகத்தின் முக்கியமான துறை பின்காலனித்துவம் ஆகும். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மேலைநாடுகளில் முக்கியமான அறிவுத்துறையாக இருந்தாலும், தோன்றி ஐம்பது ஆண்டுகளாகியுள்ள இப் பின்காலனித்துவம்பற்றி கீழ்த்திசையில் துறைசார்ந்தவர்கள் தவிர்ந்த இலக்கியவாதிகள் பெரிதாக கவனம்கொள்ளவில்லை. தீவிர வாசகரிடையேயும் பெரிதான அறிமுகம் இருப்பதாகக் கொள்வதற்கில்லை. எட்வர்ட் செயித்தின் Orientalism (1978) அதற்கொரு சித்தாந்த -

ரீதியான அமைப்பை முதன்முதலில் வகுத்துக்கொடுத்தது எனலாம். காயத்திரி ஸ்பீவக், ஹோமி பாபா, அஜாஸ் அஹமத் போன்றோர் இத்துறையில் ஆழமான பங்களிப்பைச் செய்திருந்தாலும், செல்வா கனகநாயகத்தின் பங்கும் அதில் கணிசமானதென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜாவும் இதில் நினைக்கப்பட வேண்டியவரே.

விசாரணை, மறுவாசிப்பு, எதிர்ப்பு ஆகிய தளங்களில் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய சிந்தனை மரபை மறுதலித்து, அமெரிக்காவில் குடியேறிய முன்னாள் மேற்குலகின் காலனிய இலக்கியவாதி - கரும் சிந்தனாவாதிகளும் ஓர் எதிர்ப்புச் சிந்தனையை முன்னெடுத்து வளர்க்க ஒன்றிணைந்தார்கள். அன்றிலிருந்து மேற்குலகின் படைப்பு மற்றும் கல்விப் புலங்களில் கவனம்கூடிய ஒரு சிந்தனைத் துறையாக இது வளர்ந்தது.

சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜாவின் 'பண்பாட்டுப் பொற்கனிகள்' (2010) என்ற நூல் பின்காலனித்துவம் சார்ந்த கட்டுரைகளைக் - கொண்டு கல்விப் புலத்துக்கு வெளியேயான தீவிர வாசகர்களைக் கருத்தில் வைத்து வெளிவந்த நூல். அதில், பின்காலனிய கருதுகோளானது ஏறக்குறைய பின்நவீனத்துவம் - போலவே விளக்குவதற்குச் சிரமமானதென்றும், தேய்ந்து வரும் பின்நவீனத்துவத்தின் இடத்தை பின்காலனியம் காலத்தில் மூடி செல்வாக்குப் பெறுமென்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகமும் தனது தமிழ்த் தொகுப்பில், 'எனது ஆய்வுப் பரப்பின் பின்காலனித்துவம் மற்றும் ஒப்பியல் ஆய்வு ஆகியவற்றினூடாக திறனாய்வை அணுக விரும்புகிறேன்' எனத் தெரிவித்தபடி, அவரது தொகுப்புக் கட்டுரைகள் பின்காலனித்துவத்தை முன்னிறுத்தியும் அதை அடிப்படையாகக்கொண்டும் படைக்கப்பட்டவையே ஆகும்.

தமிழ்த் தொகுப்பிலுள்ள இரண்டாவது கட்டுரை, 'பின்காலனித்துவ இலக்கியப் போக்குகள்' என்பது. அதிலுள்ள தெளிவும் தீவிரமும் வாசித்து அனுபவிக்கவேண்டியவை. தென்னாசிய ஆங்கில இலக்கியத்தை பின்காலனியமூடு இனங்கண்டார் செல்வா. மேற்குலகினுக்கும் கீழ்த்திசை உலகினுக்குமிடையே பின்காலனித்துவம்பற்றிய புரிதல் உணர்தற்பாங்கில் வித்தியாசமானது. அதனாலேயே பேரா. செல்வாவின் இலங்கை - தமிழ்நாடு குறித்த அதிகமான தமிழிலக்கிய ஆய்வின் முடிவுகள் வித்தியாசமானவையாக இருந்தன. இந்த வித்தியாசத்தின் தன்மையை மிகத் துல்லியமாகக் கண்டு பேராசிரியரின் தமிழ்த் தொகுப்பு முன்னுரையில், 'அடிப்படையில்லாத முரண்களோடு ஒரு மொழி பேசும் இரு நாட்டினர் இடம் எனும் கருத்தாக்கத்தை மீறி மொழியில் இணையும் தருணங்கள் வரலாற்றில் தொடர்ந்து வருவது நாம் அறிந்த ஒன்று ஆனால் செல்வாவின் இக் கட்டுரைகளை வாசிக்கும்போது தமிழகச் சூழலும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலும் அப்படையில் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது' எனக் கூறுகிறார் பேராசிரியர் வீ. அரசு. இதில் எவர் தரப்பின் சரி பிழைகளையும் மீறி கொள்ளவேண்டிய ஓர் அவதானம் இருக்கிறது. அது, பேரா. செல்வா கனகநாயகம் தன் காய்தல் உவத்தலுக்கப்பால் தன் ஆய்வுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்பதே அது.

மொத்தத்தில் கல்விப் புலத் துறைகளாகிய பின்காலனியம், ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு, திறனாய்வு ஆகியவற்றினூடான பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகத்தின் பங்களிப்பு தமிழிலக்கியம், கனடா இலக்கியம், தென்னாசிய இலக்கியம் பொறுத்து, காலத்துக்கும் நின்று நிலைக்குமென துணிந்து சொல்லலாம். அவர் மறைந்துபோனாலும் எங்கள் இலக்கிய, அறிவுலக ஞாபகத்தில் அமரராய் இருப்பாரென நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.●

பேராசிரியர் அமுது ஜோசப் சந்திரகாந்தன்

மண்ணைச் சுமக்கும் மொழி

உலகம் இன்றுவரை மிக உயரத்தில் வைத்து மதிக்கும் கிரேக்க எழுத்தாளர் புளுட்டார்க் முதலாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு பேரறிஞர். அவரது இருநூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்களுள் “சமாந்தர சரிதைகள்” (Parallel Lives) எனப் பெயரிட்டு அவர் எழுதிய இருபதுக்கும் மேலான நூல்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. புகழ்பெற்ற கிரேக்க பேரரசர்கள், போர்த்தளபதிகளைப் பாராட்டுக்குரிய உரோமைப் பேரரசர்கள், பெருந்தளபதிகளுடன் இணைத்து, ஒப்புநோக்கி நகைச்சுவையும் சிலேடையான விகடமும் இனிமையாக இழையோடும் தன்மையில் அச்சரிதை நூல்களை எழுதினார்.

முத்துலிங்கம் ஒரு யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளன் என்ற அடையாள முத்திரையை தேர்ந்து கொண்டவர் என்பதனை அவரது வட்டாரத் தமிழ்ப் பதங்களும் வசனபாவனையும் இடைவிடாமல் எடுத்தியம்புவவை. தனது குழந்தைப் பருவமுதல் அவர் எழுதி விளையாடிய அந்தக் கொக்குவில் புழுதி மண்ணை அவரது எழுத்துகளுக்கு துவக்கம். முதல் உயிரும், உரமும், ஒளியும் நீரும் காற்றும் தந்து வளர்த்தது. அந்த மண்வாசனையோடு இணைந்த அவரது ஆத்மார்த்த உறவும் அனுபவமுமே எழுத்துலகில் பல சிகரங்களை எட்டத்தொட

அவரை இடைவிடாது உந்தி வந்ததிருக்கின்றது. காட்சிப்பின்புலம் நிறைந்த அவரது வட்டார மொழி வழக்குப் பாவனையிலேயே அவரது எழுத்தின் யாதார்த்தப் பாங்கு பளிச்சிடுகின்றது.

பதினெட்டு வயதில் தனது குழந்தைப் பராய அனுபவத் தேக்கத்தை கடப்பதற்கு ஒரு சிறுவனின் களங்கமற்ற விவரணை மொழியில் ஒரு நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாக “அக்கா” எனும் தலைப்பில் அவர் வரைந்த முதல் சிறுகதை, இலங்கையின் அப்போதைய பிரசித்தி பெற்ற தினகரன் பத்திரிகையின் சிறுகதைப் போட்டியில் 1961இல் முதல் பரிசு பெற்று இவர் படைப்புலகினுள் முதலடி வைத்தார். நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்களின் தலைமை விருந்தினராக அழைத்து தினகரன் பத்திரிகை தலைநகர் கொழும்பில் நடத்திய விழாவில் அப்பரிசு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

“அக்கா” சிறுகதையில் கவனிக்கத்தக்க தனிச்சிறப்புகளில் ஒன்று அதன் நிகழ்வொட்ட உரைப்பியப் பதிகைகள். பதினெட்டுக் கதைப் பாத்திரங்களை உள்ளடக்கும் இச்சிறுகதையில் அப்பாத்திரங்களுக்கிடையிலான உரையாடல்கள் ஐந்திலும் குறைவு.

இக்கதையில் புனைவுக்கும் அபுனைவுக்கும் இடையிலான இடைவெளி ஒரு தலைமுடியை விட மெல்லியது. அங்கு இடம் - பெற்ற நிகழ்வுகளும், அக்காவின் ஏமாற்றமடைந்த மனப்போக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நடுத்தர தமிழ்க் குடும்பத்தில் பிறந்த பல இளம் பெண்களின் பரிதாபமான ஒரு பண்பாட்டனுபவப் பதிகை. நிகழ்வுகளின் உயிரோட்டமான உரைப்புகள் கதையின் உயிர்நிலையை உரையாடல்களுக்குள் சிக்க விடாமல் நிகழ்வுத் - தொடர்ச்சிகளினூடாக அதன் யதார்த்தத் தன்மையை வலிமையுடன் வழங்கலாம் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. பின்னரும் இதுபற்றி விரிவாய் விளக்குவோம்.

தன்சரிதைப் போக்கில் அவர் எழுதிய உண்மை கலந்த நாட் - குறிப்புகள் எனும் நூலில் உள்ள “முதல் நினைவு,” “குதிரைவால்

புளுட்டார்க் பல நாடுகளுக்கும் பயணங்கள் மேற்கொண்ட போதிலும் தான் பிறந்த செரோனியா எனும் சிறிய ஊருக்கே எப்போதும் திரும்பிச் செல்வார். இதற்காக அவர் கூறும் காரணம், “நான் ஒரு சிறிய ஊரில் வசிக்கிறேன், அது இன்னும் குறுகிவிடாதபடிக்கு அங்கு தங்கி வாழ்வதே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தரும்.” இந்தப் பற்றுணர்வே அந்த அறிஞரின் உயர்ந்த உள்ளத்தின் அடையாளம் என்பர்.

“ராட்டினம் எவ்வளவுதான் சுற்றினாலும் அதனுடைய நடுக்கம்பு அச்சை விட்டு அகலுவதில்லை. நாங்கள் எங்கேயெங்கே போய் அலைந்தாலும் எங்கள் இதயம் பிறந்த இடத்தை விட்டுப் போவதில்லை. அது அதை நிரந்தரமாகப் பிடித்தபடியே இருக்கிறது...” முத்துலிங்கத்தின் இந்த வரிகளைப் படித்தபோது இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் தனது சிறிய ஊர் பற்றி புளுட்டார்க் பாசமுடன் எழுதிய வரிகள் என் நினைவில் மிதந்தன.

தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடில்லை எனும் நூலில் முத்துலிங்கத்தின் நேர்காணால்களின் ஒரு தொகுப்பு 2013 இல் வெளிவந்தது. இலங்கையில் வசதி குறைந்த ஒரு குக்கிராமத்தில் பிறந்த நீங்கள் பணி நிமித்தம் பூமிப்பந்தின் பல எல்லைகளைக் கடந்து பல நாடுகளில் வாழ்ந்தீர்கள், இப்போ கனடாவில் வசிக்கின்றீர்கள், உங்களின் இன்றைய மனம் குறித்து பகிர்ந்துகொள்ள முடியுமா? என்ற பாணியில் எழுத்தாளர் கடற்கரம் கேட்ட கேள்விக்கு முத்துலிங்கம் கொடுத்த பதிலின் சிலவரிகளையே மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

“எங்கள் இதயம் பிறந்த இடத்தை விட்டுப் போவதில்லை” என்ற மண்பாசமுள்ள வரிகள் முத்துலிங்கத்தின் எழுத்தாளுமையின் ஆதாரசுருதியாக அமைவது யாது என்பதை இளம் காணவும், மழைக்காட்டுப் பெருவிருட்சம்போல விரிந்து வரும் அவரது இலக்கிய மேதவிலாசத்தின் இரகசியத்தை வெளிக்காட்டும் திசைமணி போலவும் அமைகின்றது.

தாவணி,” “படக்காசு” போன்ற நினைவு மீட்டல் கட்டுரைகளும், மற்றும் தமிழினி வெளியீடான எழுநூற்றி எழுபது பக்கம் கொண்ட “அ. முத்துலிங்கம் கதைகள்” பெருந்தொகுப்பிலுள்ள, “கோடை மழை,” “செல்லரம்மான்,” “அம்மாவின் பாவாடை,” “தாத்தா விட்டுபோன தட்டச்சு மெசின்,” போன்ற சிறுகதைகளிலும் மண்வாசனை மிக்க இந்த யதார்த்தப் போக்கினை கண்டு தெளியலாம்.

மாட்டு வண்டியில் திருவிழாப் பயணமும், விடலைப் பள்ளிப் - பருவத்தே மாணவர்கள் இளம் ஆசிரியைகள் மீது காட்டும் பாச நாட்டங்களும் அழியாத கோலங்களாய் அடிமனதை வருடி நிற்கும் அனுபவங்களையும், இன்னும் இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்துப் போல் இசை கற்றலும் கற்பித்தலும் பற்றிய பல்வேறு இசையியல் அறிவுக் கூறுகளையும் மிக நுணுக்கமான நூறுகளாக வார்த்தைச் சிற்பம் போல் இக்கதைகளில் செதுக்கி - யுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றியுள்ள பழம்பெரும் ஊர்களின் வேர்களும், முன்னிருந்த முகங்களும், சுருங்கி சிதைந்து அழிந்து வரும் இக்காலத்தில் இத்தகைய எழுத்தோவியப் பிரதிமம் போன்ற நிஜத்தன்மை மிக்க தன்சரிதைக் கூறுகள் இழையோடும் கதைகள், கட்டுரைகள் சாட்சியம் மிக்க ஒரு பெரும் வரலாற்று ஆவணமாக என்றும் விளங்கும்.

மெல்ல மெல்ல மறந்தும் மறைந்தும் வரும் ஈழத்தின் வரலாற்றுத் தூலங்களை வாசகர் முன் தூக்கி நிறுத்தும் வல்லமை இவரது மென்மையான யதார்த்தமான வசன விபரிப்புகளினூடாக வெளிவரும்போது அது வாசகரை தேய்ந்து போகும் வரலாற்றின் வாசல் படக்கு மீண்டும் மீண்டும் வரவழைக்கும். இது அவரது எழுத்தின் தனித்துவ வலிமையும் கலைத்துவ வல்லமையுமாகும்.

இந்த நூற்றாண்டின் முதற்காலில் இருந்தே உலகத் தமிழர்களில் அதிக எண்ணிக்கையானோர் விரும்பியும், தேடியும் படக்கும் முக்கிய எழுத்தாளர் பட்டியலில் முத்துலிங்கம் முதலிடத்தில் உள்ளார் என்பது பொதுவாக ஏற்கப்படும் ஓர் உண்மை. இவரது எழுத்தாளுமையை மேல்நோக்கி எசுகும் இவரது பல்துறைப் புலமை பற்றியும், பன்முக அறிவியல் விகாசிப்பு பற்றியும், கலை, இலக்கிய செழுமை பற்றியும் பல நேர்முகமான பாராட்டுதல்களும் விமர்சனங்களும் அவரது வாசகர் பலராலும் அடிக்கடி முன்வைக்கப்படுகின்றன.

பரந்த அளவில் தமிழ் உலகில் அவரது எழுத்துகள் செலுத்தி - வரும் செல்வாக்கை அறிந்த, உணர்ந்த சில இலக்கிய நிறுவனங்கள், பத்திரிகைத் துறையினர் மற்றும் கலை-இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அவரைப் பாராட்டி இலக்கிய விருதுகள் வழங்கி கௌரவித்திருக்கின்றனர்.

“கல்கி” சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றதுடன், வம்சவிரூத்தி சிறுகதைத் தொகுப்பினைப் பாராட்டி தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 1996இல் முதல் பரிசு வழங்கியது அதே நூலுக்கு அதே ஆண்டில் இந்திய ஸ்டேட் வங்கியும் முதல் பரிசு வழங்கிக் கௌரவித்தது. 1999ஆம் ஆண்டில் இவரது வடக்கு வீதி சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு இலங்கை அரசு சாகித்தியப் பரிசினை அளித்தது. பிப்ரவரி 2006இல் கனடா ‘தமிழர் தகவல்’ நாற்பது ஆண்டு தமிழ் இலக்கியச் சாதனை விருது வழங்கிப் பாராட்டியது. குதிரைக்காரன் எனும் தலைப்பில் வெளிவந்த இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு, 2012ன் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கான விகடன் விருதினைப் பெற்றது. அடுத்த ஆண்டில் எஸ்.ஆர்.எம் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்ப்பேராய விருது வழங்கி இவருக்கு பெருமை சேர்த்தது.

இவரது கட்டுரைகள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நேர்காணல் தொகுப்புகள் போன்றவை மீள்பதிப்புச் செய்யப்படுதல், வேற்று மொழிகளில் பெயர்க்கப்படுதல் ஆகியன இவருக்கான வாசக

வட்டத்தினரின் பெருக்கத்தை விளம்புகின்றது. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தமிழ்ப் படைப்புலகின் மீதும் அவரது வாசகர்கள், சக எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் மீதும் அவர் சுட்டிக்காட்டக் கூடிய அளவுக்கு செழுமையான செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றார் என்பதும் தமிழ் எழுத்துலகம் போற்றும் உண்மை.

எனவேதான் இவரது படைப்புகள் சிலவற்றைத் தளமாகக் கொண்டு இவரது எழுத்தாளுமையின் சில செவ்விலக்கிய தூலங்களை சற்றுத் துலக்கமாக இங்கு விளக்க முனைவது பயனுள்ளதாய் அமையும். முத்துலிங்கம் தமிழ்ஈழத்தின் யாழ்ப்பாணத்தை அண்மியுள்ள கொக்குவில் கிராமத்தில் பிறந்து, வளர்ந்தவர். அப்பாத்துரை - ராசம்மா இணையர்களின் ஏழுபிள்ளைகளில் இவர் ஐந்தாவதாக உதித்தவர்.

இவரது கதை உரைப்பியத்திறனின் ஆர்வ விதைகளையும், கதை கேட்கும் அறியாசை வேட்கையையும் சிறு வயதிலேயே இவரின் மனத்தோட்டத்தில் தூவியவர் இவர்மீது அதிக பாசம் காட்டிய இவரின் தாயார். புராண இதிகாசக் கதைகளை அவற்றின் உபகதைகளுடன் உயிரோவியம்போல் இவரது இளைய மனத் - திரையில் அன்னையார் நெடது வரைந்துள்ளார்.

எனவேதான், “நாங்கள் எங்கே ஓடினாலும் எங்கள் புராணங்கள் எங்களைத் தொடரும். எங்கள் எழுத்து அதைப் பிரதிபலிக்கும்” என்று பூமாதேவி, குங்கிலியகலய நாயனார் போன்ற இவரது கதைகளில் வரும் புராண மரபின் தாக்கத்தைக் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இவராகவே அதனை முழுமூச்சுடன் முன்மொழிகின்றார்.

அன்புமிடு அன்னை ராசம்மா ஆஸ்துமா நோயினால் இறக்கும்போது முத்துலிங்கம் பதின்மூன்று வயதுச் சிறுவன். இவரது கதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்களில் தாயிடம் இருந்து தான் பெற்ற கதைசொல்லும் கற்பிதங்கள் பற்றிய நினைவுகளை இதய நெகிழ்வுணர்வோடு மீட்டுக் கொள்வதனை இவரது வார்த்தை வளமும் வாசகச் சுவையும் நிறைந்த சில நேர்காணல்களிலும் சிறுகதைகளிலும் ஓரளவு காணலாம்.

தமிழகத்தின் புகழ்மிக்க எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் ஒரு முறை முத்துலிங்கத்திடம் கேட்டார்: “சிறுவயதில் இலக்கியம் போன்ற விடயத்தில் உங்களுக்கு முன்னுதாரணமாக யாரும் இருந்திருக்கிறார்களா” என. முத்துலிங்கம் தனது சிறுவயது காலத்திற்கு பாப்ந்து சென்று பதில் தந்தார். “அம்மாவை உணராத எழுத்தாளர்கள் அரிது. என்னுடைய ‘எலுமிச்சை’, ‘அம்மாவின் பாவாடை’, ‘தில்லை’, ‘அம்பலப் பிள்ளையார் கோவில்’ போன்ற கதைகளிலும் இன்னும் சிலவற்றிலிலும் அம்மா வருகிறார். ஆனால் ஒரு சிறு கூறாகத்தான்” என தமிழ் மொழிக்கு ஒரு நாடில்லை நேர்காணல் தொகுப்பில் இவர் பதில் கூறினார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அறிவியல் பட்டதாரியாகவும் பின்பு பட்டயக் கணக்காளராகவும் சித்திபெற்று, இங்கிலாந்தின் முகாமைத்துவக் கணக்காளராக பட்டம் பெற, ஆரம்பகாலத்தில் இவரது தந்தை அப்பாத்துரை அவர்களின் சற்றுக் கண்டிப்பான கரிசனையும் உதவினை எனக் கருதுவதில் தவறில்லை. நாவல்கள், கதைகள் வாசிப்பது தனது தந்தைக்குத் தெரியாமலே அரங்கேறின என தனது நினவுமீட்டி நாட்குறிப்புகளில் கூறியுள்ளார்.

தனது இளமை வாழ்வைப் பின்நோக்கிப் பார்த்து இவர் எழுதிய “மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி” எனும் கட்டுரை உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள் எனும் இவரது நூலில் உள்ளது. நாவல் வாசிப்பதிலும், கல்கி வார சஞ்சிகையில் அப்போது வெளிவந்த “அலை ஓசை” தொடர்கதையையும் தந்தைக்குத் தெரியாமலேயே அக்காவும் தானும் பல வாரங்கள் வாசித்தமையைக் கூறும்போது, தணியாத இவரது வாசிப்புத் தாகத்தின் ஆரம்ப வேர்களைக் கண்டுணர முடியும்.

“சில வருடங்களுக்கு எனக்கு கல்கிதான் கடவுளாக இருந்தார்.” கல்கி பக்தனாக இருந்த இவரின் வாசிப்பு வேட்கைக் கதவுகளை அகலத் திறந்தவர் கைலாசபதி (பின்னாள் பேராசிரியர்) எனும் வகையில், கைலாசபதி ஒருநாள் புதுமைபித்தனின் புத்தகம் ஒன்றையும், பிற்தொரு நாள் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் எழுதிய Dubliners ஆங்கில நூலினையும் தனக்கு வாசிக்கக் கொடுத்தார் எனவும், தன் மீது இந்த நூல்கள் நீடித்த பாதிப்பை ஏற்படுத்திய - வற்றையும் பின்வருமாறு குறித்துள்ளார்: “இவற்றை வாசித்தபோது இனிமேல் எழுத்தாளனாகி இவர்களைப்போல் எழுதவேண்டும் எனத் தீர்மானித்தேன். இதுவே என் வாழ்க்கையின் முக்கியமான கட்டம்.” நாவலில் துவங்கிய அவரது வாசிப்பு ஆர்வமும் அனுபவமும் மெல்ல மெல்ல கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை இலக்கியம் என விரிந்தது.

அமைதியும், அடக்கமும், சாந்தமான பொறுமையும் கொண்டு விளங்கும் இந்தப் படைப்பாளியின் அக்கா என்ற தலைப்பிலான முதல் சிறுகதை நூலுக்கு நான் மிக உயரத்தில் வைத்து என் தந்தையோல் அன்புடன் மதிக்கும் பேராசிரியர் கைலாசபதி முன்னுரை வழங்கி சிறப்பித்தார் என்பதை இருபது ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு நான் கேட்டபோதுதான் இவரது படைப்புகளைப் படிக்கும் ஆர்வமும், எண்ணமும் என்னில் சுடர் விட்டது.

கடந்த சில வருடங்களாக எனது கையில் கிடைத்த இவர் எழுதிய எந்த நூலானாலும், எந்த நேரமானாலும், பேராள்வத்துடன் வாசித்தேன். இதுவரை இவரது பதினைந்து சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், ஒன்பது கட்டுரைத் தொகுப்புகளும் முழுமையாய் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

விஞ்ஞான அறிவியல் துறைகளில் முறைசார் கல்வியைப் பெற்றுள்ள இவர் உலகின் பல்வேறு கல்வித் துறைகளிலும் மருவிவரும் விடயங்கள் பற்றி மிக அழகிய எளிமையான இனிய தமிழ் நடையில் மிகத் துல்லியமான தரவுகளுடன், உவமான உவமையக் கூறுகளை லாவகமாக உட்புகுத்தியும் வாசக வேட்கையை தூண்டும் வகையில் வடிவமைத்தும் வழங்கியுள்ளார். வரலாறு முதல் வழிபாடு வரை, ஜனநாயக அரசுகளின் சிதைவுகள், மாறாத போர் உத்திகள், உள்வாழ்வுகளின் உள்மனங்கள், இவை தவிர நாடகம், இசை, நாட்டியம், சினிமா, உலக வரலாறு, அரசர்களின் வரலாறு, புராணம், இதிகாசம், சமயம், சமய நூல்கள், இவை அனைத்துமே இவரது நேர்காணல்களில் பெரிதும் சிறிதுமாய் வந்து செல்பவை.

முத்துலிங்கத்தின் பஸ்துறைப் புலமையின் விரிவும் விசாலமும் இவரது நூல்கள் அனைத்திலுமே பரவியும் விரவியும் உள்ள - மையை எவரும் கண்டுணருவார்கள். அதனாலேதான் இன்றைய தமிழ் உலகின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகிய அம்பை இவரது எழுத்துப் புலமை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “முத்துலிங்கத்தின் கதைகள் நாமறிந்த உலகங்களுக்கு நம்மை அறியாத பாதைகளால் இட்டுச் செல்பவை. நாமறியாத உலகின் கதவுகளையும், சாளரங்களையும் ஓசைப்படுத்தாமல் மெல்லத் திறப்பவை” என்கிறார்.

வியத்தலும் இலமே (நேர்காணல்கள்) நூலில் முத்துலிங்கம் செவ்வி கண்ட புகழ்மிக்க இலக்கியப் பேராளுமைகளிடம் தொடுத்த கேள்விக் கணைகள், பழம்பெரும் கிரேக்க கவிஞர் ஹோமர் முதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ இலத்தீன் பேரறிஞர் தேர்துல்லியன் உள்ளடங்கலாக பிற்கால ஆங்கில நாடகப் பெருந்தகை வேக்ஸ்பியர் வரையான இலக்கிய மேதாவினைப் பற்றி இவர் திரட்டிய பல நுண்ணிய தகவல்கள் விரவியுள்ளன. அந்த நேர்காணல்களைக் கூர்ந்து படிக்கும் எவரையுமே பிரமிக்க வைப்பவை.

வரலாறு, விஞ்ஞானம் போன்ற அறிவியல் துறைகள் சார்ந்த எப்பொருள் பற்றி இவர் எழுதினாலும் அங்கு புதியதும் புதுமையானதுமாக ஏதோ ஒன்று புலப்படும். எப்பொருள் பற்றி இவர் விபரித்தாலும், அதில் புதிய ஒரு பார்வையும் தகவலும் எதிர்பாராத விதமாக - ஆனால் இயல்பாகவே இணைந்துள்ளது - போல் வாசிப்பின் இனிமையைக் கூட்டிவிடும். உதாரணமாக, “கில் காமே” உலகின் அதிபழைய நூல் எனக்கொள்ளப்படுகிறது. கி.மு. 2750இல் இந்த நூல் மெசப்பொத்தேமியா (இன்றைய ஈராக்) நாட்டில் எழுதப்பட்டது என்பது பொதுவான கருத்து. இந்நூல் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இந்த நூலின் துவக்கத்தில் “அனைத்தையுமே கண்டேன், அதையே இவ்வுலகுக்கு எடுத்துரைப்பேன்” என எழுதப்பட்டுள்ளது. இவற்றை அப்படியே திருக்குறள், கம்பராமாயணம் மற்றும் சேக்கிழாரின் பெரியபுராண - த்துடனும் ஒப்பிட்டு, இப்பழந்தமிழ் நூல்களிலும் முதல் பாட்டில், “உலகு” என வருதல் கவனிக்கத்தக்கது என்கிறார். இது போன்ற தொடர்புக் குறிப்பு நீண்ட ஓர் ஆய்வுக்கான சிறு தொடக்கப்புள்ளி போன்று உற்று நோக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான ஒப்புநோக்குகள் இவரது எழுத்தில் வெகு நேர்த்தியாகவும் இயல்பாகவும் விரவியுள்ளன. இவை வாசகனுக்குப் புதிய பாதைகளை திறப்பவை.

விண்வெளி ஆய்வாளர் முதல் விளையாட்டு வீரர் வரை, ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் முதல் அராபிய கவிஞர்கள் வரை, அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளையும், கனடிய அமெரிக்க எழுத்தாளர்களையும் அவரவரின் புலமைத் தளம் பற்றிய நிறைவான புரிதலுடனும், விளக்கமான விபரணங்களுடனும் ஆழமான பல செவ்விகளை வாசக விருந்தாக்கியுள்ளார். இவரது ‘வியத்தலும் இலமே’ உலக இலக்கியங்களின் பிழிசாறு போன்றது.

உலகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய பேராசிரியர்கள், விஞ்ஞானிகள், அரசியல்வாதிகள், நடிகர்கள், இயக்குநர்கள், பாடகர்கள் என பலவேறு துறைசார்ந்த பிரமுகர்களைத் தேர்ந்து நேர்முகமாக அவர்களைச் செவ்வி கண்டுள்ளார். ஒவ்வொரு செவ்வியுமே இவரது பஸ்துறைப் புலமையையும், ஆழ்ந்த, பரந்த வாசிப்பையும் தெட்டென வெளிப்படுத்துபவை.

அறிவியல், விளையாட்டுத்துறை, புவியியல், அண்டவியல், பூகோளவியல், மானிடவியல், சமூகவியல், நவீன விஞ்ஞானம், வரலாற்றியல், இசையியல், பிராணியியல் ஆகிய பல்வேறு உள்ளிடத் தொடர்புகள் அறவே இல்லாத பஸ்துறைகள் பற்றி அபூர்வமான, ஆனால் எமக்குப் பயனுள்ள தேவையான பல தகவல்களை மிகவும் லாவகமாகவும், மேன்மையாகவும் கதைகள் கட்டுரைகளுக்கிடையில் நுட்பமான இடைச்செருகலாக இணைத்து விடுவார். இவை வாசக ஆர்வத்தை தூண்டி நிற்பவை. வாசிக்கக் கையில் விரித்த நூலை இடையில் வைக்காது தொடரும்படி கண்களை வருடச் செல்பவை. முத்துலிங்கத்தின் நேர்காணல்கள் அவற்றின் தன்மையிலும் கூர்மையிலும் மிகவும் செழுமை மிக்கவை. செவ்விலக்கியச் செறிவு கொண்டவை.

பூமியின் பாதிவயது என்று தலைப்பில் இவர் எழுதிய நூலில்தான் வேலை நிமித்தம் பூமியின் பாதிப் பகுதிக்குமேல் பயணம் செய்த இடங்கள் பணிபுரிந்த நாடுகள், பழகிய ஆட்கள் போன்றவற்றைத் தத்ரூபமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இவர் பணிபுரிந்த பல்வேறு இடங்களிலும் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் மேற்கொண்ட பயணங்களின்போதும் தான் சந்தித்த மனிதர்கள், வாழ்ந்த சூழல்கள் போன்றவற்றில் பெற்ற சீரிய அனுபவங்களையும், சிக்கலான ஆபத்துகளையும், வெகு இலகுவான, எளிமையான, வாசக ஈர்ப்புள்ள வார்தைகளுக்குள் மேன்மையான சொல்விருந்தாக வழங்கும் விதமே அலாதியானது.

கால வரன் முறையை நோக்கும்போது, இவர் வாழ்வில் பின்னோக்கிப் பயணித்து சில விடயங்களை இன்றைய சூழலுக்குள் இணைத்து எழுதும் பண்பு மிகவும் சிறப்பானது. அருமையானது. இங்கு அதிக வியப்பை ஏற்படுத்தும் விடயம் இவரது அத்த நினைவாற்றல். இளம் மாணவர்கூட மறதிக்கு மருந்து தேடி அலையும் இன்றைய நாளில் இத்தனை ஆயிரம் நினைவுகளை வெகு துல்லியமாக, பெயர் இடம் நேரம் காலம் சூழல் தவறாமல் பதிகை செய்யும் ஆற்றல் உண்மையாகவே ஆச்சரியதுக்குரியது. பாராட்டப்பட வேண்டியது.

இவரது எழுத்தாளுமையின் கவர்ச்சி, வாசக உள்ளிழுப்புள்ள தன்மை இவர் உரையாடல் வார்த்தைகளைக் குறைத்தும் சுருக்கியும் தருவதாகும். அதேவேளை, நிகழ்வுகள் சார்ந்த கூறுகளைக் கதைகூறல் நெறியில் விரித்தும் விளக்கியும் எழுதுவார். தனது புதினங்களை சிறுகதைகள் கட்டுரைகளுக்குள் இயல்பாக நிகழ்வுகளை உட்புகுத்தி எழுத்தோவியம் போல் வரைவார். இது நுட்பமான ஒரு கலைப் படைப்பை அல்லது பல வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த நுண்ணிய சிற்பத்தை செதுக்குதல் போன்ற உத்தியாகும்.

உரையாடல்கள் நடந்து முடிந்தவற்றை பிரதியாக்கம் செய்பவை. ஆனால் நிகழ்வுகளின் பிரதிமை வாசகனை அந்த நிகழ்வுக்குள் உட்புக அழைப்பவை. ஓர் உரையாடலில் வாசகன் இறந்த காலத்தில் நடந்து முடிந்த ஒன்றையே மீளவும் கூறக்கேட்கிறான். வாசகனின் கேட்பியப் புறநிலையில் இது வெறும் செய்தியாகி விடுகின்றது. ஆனால் நிகழ்வுகள் அவற்றின் காண்பிய நயத்தின் வழியாக வாசகனை உள்வாங்கும் ஈர்ப்புச் சக்தி கொண்டவை. இதுவே இவரது இலக்கிய எழுத்தாளுமையின் ஒரு முக்கிய கூறாகும்.

ஒரு காய்தானும் காய்க்காத எலுமிச்சையில் தொடங்கி உவப்பான ஊறுகாயில் முடியும் “எலுமிச்சைக்” கதையில் ஓரிரு வசனங்களே உரையாடல். மீதியெல்லாம் ஓர் ஊரின், தனியாட்களின், வீட்டு மிருகங்களின், மரங்களின் ஒட்டுமொத்தமாக நிஜமான நிகழ்வுகளின் பதிகை. அக்கதை ஒரு கிராம வாழ்க்கையின் குறும்படம் போன்றது. ஒரு வாசகனை, “நானும் அங்கிருந்தேன், இதைப் பார்த்தேன்” என கதையின் பங்காளியாக வரவழைப்பது போன்றது. இதேபோல் “செல்லரம்மான்”, “அம்மாவின் பாவாடை” ஆகிய கதைகளும் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

சொற்கட்டுதல்களை விடுத்து பொருளின் சாரத்தையும், அதன் பிழிசாரையும் இலகுவான எளிமையான வசன நடையில் வாசக ஆர்வத்தை வாவென்று அழைக்கும் வசீகரத்துடன் வடித்துத் தருவது போன்றதே இவரது எழுத்துகள். இலக்கியத்தில் இப்போக்கு புதியதோர் மடைதிறப்பாக மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்குகின்றது. நாம் வாழும் இக்கணினி யுகம் செய்திகளும், தகவல்களும், பல்வேறு வழிகளில் எழுத்துருவில் கணக்கற்ற வகையில் நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் எம்மை தேடிவந்து அழுக்குபவை. எனவே, அறிவுக்குரியதை வடித்தெடுப்பதென்பது இலகுவானதல்ல. முத்துலிங்கத்தின் எழுத்துகளில் அவரே தேவையானதையும் பயன் தருவதையும் எவ்வாறு வடிப்பதென்பதை எமக்கு விடயதானமாகத் தருகின்றார்.

தமிழறிவாளுமையின் இரண்டு முக்கிய அமிசங்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஒன்று கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், இரண்டாவது வட அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் இருக்கைகள் அமைத்து தமிழியல் ஆய்வுகளை முன்னெடுப்பது.

2001ம் ஆண்டு கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் (Tamil Literary Garden) கல்வியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள், விமர்சகர்கள், கொடையாளர்கள் ஆகியவர்களின் ஆதரவுடன் ஓர் அறக்கட்டளையாக ரொறன்ரோவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அமரர்

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்களின் முயற்சியினால் ஆரம்பித்த இந்த நிறுவனம் உலக அரங்கில் தமிழ் மொழியின் - தும், தமிழியலினதும் பலபரிமாணங்களையும் தமது உயர்ந்த படைப்புகளால் மெருகூட்டி வரும் எழுத்தாளர்கள், ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளர்களை இனங்கண்டு ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் துவங்கப் பெற்றது.

இலக்கியத் தோட்ட அமைப்பின் பொதுவான குறிக்கோள் உலகமெங்கும் தமிழ் மொழியை ஊக்குவித்து வளர்ப்பதாகும். தமிழ், ஆங்கில நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பு, அரிய தமிழ் நூல்களை மீள்பதிப்பு செய்வது, தமிழ் பட்டறைகள் நடத்துவது, நூலகங்களுக்கு இலவசமாக தமிழ் நூல்கள் வழங்குவது, தமிழ் சேவையாளர்களுக்கு விருது வழங்கி கௌரவிப்பது போன்றவை இதனுள் அடங்கும்.

கனடாவில் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக இயங்கிவரும் இலக்கியத் தோட்டம் அமைப்பானது அறாத்தொடர்ச்சியோடு வருடாவருடம் உலகத்தின் மேன்மையான தமிழ் இலக்கிய படைப்பாளிகளையும், சேவையாளர்களையும் அடையாளம் கண்டு விருது வழங்கி கௌரவித்து வருகின்றது. இதன் ஆரம்பகாலம் முதல் இதனை வெகு நேர்த்தியாகவும் பவுத்திரமான வினைத் - திறனுடனும் முன்னின்று நடத்தி வருபவர் திரு. முத்துலிங்கம் அவர்கள்.

அடி-முடி காண்பதற்கரிய பரந்த தமிழியல் புலமைப் படைப்புலக பரப்பின் வரலாற்று ஒட்டங்கள், வளங்கள், தேக்கங்கள், வளர்ச்சிகள் பற்றிய இவரது அறிவும் பார்வையும் மெச்சுதற் - குரியன. தமது நீண்டகால வாசிப்புகள் வழியாகவும், பல்வேறு புலமையாளர்களுடன் இவர் கொண்டிருக்கும் தொடர்புடல்கள் வழியாகவும் பெற்ற இந்த அறிவார்வம், செம்மொழியாம் தமிழை ஏனைய பழம்பெரும் செம்மொழிகளுக்குச் சமமாக உலகின் முன்னணிப் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர்களும் ஆய்வாளர்களும் கற்று, கற்பித்தும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு வழிவகுக்கும் வண்ணமாகவும் ஹார்வட் பல்கலைக்கழகம், மற்றும் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இருக்கைகளை நிறுவு - வதற்கான பெருமுயற்சிகளில் தானாகவே முன்வந்து அதற்கான தேவை பற்றிய அறிவுட்டல் மற்றும் நிதி திரட்டல் பணிகளில் முன்னின்று ஆழ்ந்த கடமையுணர்வுடன் இரவு பகல் என்று பாராது பணிசெய்த பெருமகன் இவர். இதற்குத் தமிழலகம் என்றுமே இவருக்குக் கடமைப்பட்டதாகும்.

எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டங்களும் ஆடம்பரங்களும் இன்றி அமைதி - யான வகையில் தமிழ் மொழியின் பழமை, பெருமை, பூர்வீக இலக்கியச் செழுமை பற்றி அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் வாழும் மிகப்புகழ் வாய்ந்த ஆங்கில இலக்கியப் படைப்பாளிகள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரையாளர்கள், ஒரு சில விஞ்ஞானிகள் ஆகியோரை நேரில் சென்று சந்தித்து செவ்வி - கண்டு அவர்களின் புலமைப் புலம் பற்றிய உரையாடல்களின் போது தமிழ் மொழியின் பெருமை பற்றியும் அவர்களுக்கு சிறிதளவேனும் அறிமுகம் செய்து மகிழ்ந்துள்ளார். இவர்களுள் டேவிட் பெஸ்மொஸ்கீஸ், கிரீஸ் ஃபிலார்டி, மொகமட் நாலீசு அலி, வார்டென் கரியோ, டேவிட் ஓவென், டீன் கில்மோர், மார்கிரட் அட்வூட், ரோபையாஸ் வூல்கிப், டேவிட் செடாரின், அலிஸ் மன்றோ ஆகியோரும் அடங்குவர்.

வாசிப்பு ஒரு மனிதனைப் பூரணமாக்கும் என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி. ஆனால் பூரணமாக்குவது மட்டுமன்றி அது ஒருவரை உன்னதமாக்கும் உயர்வடையச்செய்யும் என்பதற்கு முத்துலிங்கமும் அவரது படைப்புகளும் இன்றும் என்றும் வாழும் உயிருட்டமுள்ள உதாரணங்கள்.●

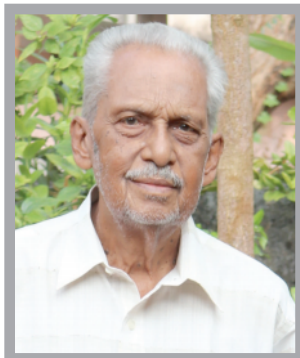
ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

நவீன அரங்காடலின் பிதாமகர்

நாடக ஆசான் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களைப் பதிவிடுவதன் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றின் ஒரு பகுதியை எழுதக் கிடைத்த இச்சந்தர்ப்பம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தமிழில் தரமான நாடகப் பிரதிகள் எழுதப்படுவதில்லை என்ற நெடுநாளைய குறையை நிவர்த்தும் வகையில் காத்திரமான நாடகப் பிரதிகளை எழுதியும் மொழிபெயர்த்தும் ஈழத்தமிழருக்கென ஒரு புதிய நாடக வடிவத்தை உருவாக்கியும், அதன் பல மேடையேற்றங்களைச் செய்தும் 'நாடகமும் அரங்கவியலும்' என்பதைக் கற்பித்தலுக்குரிய நெறியாக்கியும் தமிழ் நாடக உலகுக்குப் புதுமை சேர்த்தவர் இவர்.

சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தனது நாடகங்களை ஓர் அரங்கியலாளனாகவே எழுதுகிறார். தாம் வாழுகின்ற, வளர்க்க விரும்புகின்ற ஓர் அரங்குக்கு அதன் வரையறைகளையும் சாத்தியப்பாடுகளையும் நன்கு அறிந்தவராய் நாடகவாக்கத்தைச் செய்கிறார். உண்மையில் அவருடைய எழுத்துரு கட்புல, செவிப்புல அனுபவத்துக்கான ஒரு வரைகோட்டுப் - படிவமே. இந்த அம்சத்தை நாடகவியலாளர்கள், அரங்கவியலாளர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்களை சற்று நுட்பமாக நோக்கும்போது அவை பிரெக்டிய உத்தியின் தமிழ்ப்படுத்துகையாக விளங்கும். 'மண்சுமந்த மேனியர்' அத்தகைய ஒரு நாடகம்.

சண்முகலிங்கம் நல்லதொரு விரிவுரையாளர். மாணவர்களின் தரங்கண்டு, தேவைகண்டு, ஆர்வங்கண்டு கற்பிப்பவர். இவரது வகுப்புகளை விரிவுரைகள் என்று சொல்ல முடியாது. மாணவர் - களுக்கும் அவருக்கும் ஒரு சுவாரசியமான சொல்லாடலாகவே இருக்கும். ஆனால், அந்தச் சொல்லாடலுக்கடாக நாடகத்தின் ஆழ - அகலங்களைத் தேடுகின்ற ஓர் உந்தலை மாணவர்கள் பெறுவர். அப்படி ஒரு தலைமுறை மாணவர்கள் அதனைப் பெற்றனர் என்றே நினைக்கிறேன் என்கிறார் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள்.

ஆரம்ப செயற்பாடுகள்

ஐம்பதுகளில் யாழ். திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்க (வை.எம்.எச்.ஏ) மண்டபத்தில் உள்ளூர் கலைஞர் கே.எஸ். - செல்வரத்தினம் போன்றோருடன் சேர்ந்து 'சந்தியிலே' போன்ற மகிழ்வூட்டும் நாடகங்களை மேடையேற்றியமையே இவரது ஆரம்பகால நாடக அனுபவங்களாக இருந்தன. ஆயினும்,

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் அவர்களுடன் சேர்ந்து நடக்கும் அளவுக்கு தனது தேடலையும் நடப்பாற்றலையும் பின்னாள் வளர்த்துக் கொண்டார். 1958ல் கலையரசு அவர்களின் 'தேரோட்டி மகன்' நாடகத்தில் அருச்சுனனாக நடத்ததை இவர் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறார். இந்நாடகத்தில் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் கர்ணனாக வேடமேற்றிருந்தார்.

“ஆரம்பத்தில் எனக்கு நாடகம் எழுதும் நோக்கம் இருக்கவில்லை. நடப்பதில் ஊக்கம் கொண்டிருந்தேன். எனினும் திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் ஒரு விழாவுக்காக 1958ல் சிறுவர் நாடகம் ஒன்றை எழுதினேன். அதன் பெயர் 'நல்ல நண்பன்' என்பதாகும். முழுக்க முழுக்க ஊர்ச்சிறுவர்கள் நடத்தனர். அதன் பின்னர் 1961ல் 'வையத்துள் தெய்வம்' என்ற நாடகத்தை எழுதினேன். இது வள்ளுவர் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டது. பன்னிரண்டு வருடங்களாக இதனை மறைத்து வைத்திருந்தேன். பொதுவாக ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு இருக்கின்ற தாழ்வுணர்ச்சி, பயம் என்பன அப்போது என்னிடம் நிறைய இருந்தன. பின்னர், நண்பர்களின் தூண்டுதலாலும் அவசியம் காரணமாகவும் 1973ல் இது முதலில் மேடையேற்றப்பட்டது. ஆறு, ஏழு தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டபோது எல்லோராலும் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டது. இன்னும் சில

நாடகங்களை இந்தக் காலகட்டத்தில் எழுதியும், அப்பிரதிகளைச் சேகரித்து வைக்காததினால் அவை மேடையேற்றப்படாது போயின” என குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தனது ஆரம்பகால நினைவுகளை மீட்கிறார்.

(நாடக ஷழக்கு) 'வையத்துள் தெய்வம்' நாடகத்தில் இவரே வள்ளுவராகப் பாத்திரம் ஏற்றிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் 'கண்ணிலான்', 'அன்னத்துக்கு அரோகரா' ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதி மேடையேற்றினார்.

இந்தியாவில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்ட பின்னர் 1957ல் நாடு திரும்பிய குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு யாழ். செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் முதல் ஆசிரிய நியமனம் கிடைக்கின்றது. அங்கு ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தமை - யினால் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு பல மொழிபெயர்ப்பு - களைச் செய்ய வேண்டிய தேவை அவருக்கு ஏற்பட்டது. பின்னாட்களில் பெருமளவான நாடகங்களைத் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்ததின் ஆரம்பமாக இதனைக் கொள்ளலாம். சிறிது காலம் பனை மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்பித்த இவர் 1988ல்

பாடசாலை கற்பித்தல் செயற்பாட்டிலிருந்து ஓய்வு பெற்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகமும் அரங்கவியலும் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். (பாடசாலைக் கற்பித்தலிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னர் ஆசிரியராக முதலில் பணியாற்றிய செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகப் பணியாற்றினார்).

யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் தோற்றம்

1976-1977ல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட நாடக டிப்ளோமா கற்கை நெறியில் பயின்றமை இவரது நாடக வாழ்வில் பெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இக்கற்கை நெறியிலேயே நாடகம் என்பது ஒரு கற்கைக்குரிய இயல் என்பதை அறிந்து கொண்டதாக இன்றும் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள். பேராசிரியர்கள் சு.வித்தியானந்தன், கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரின் பெரும் முயற்சியால் இடம்பெற்ற இக்கற்கைநெறியில் தாச்சியல், சுந்தரலிங்கம், சிவானந்தன், குறமகள், கவிஞர் கந்தவனம், காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை போன்ற பலர் பயின்றனர். பிரபல சிங்களக் கலைஞர்களால் கண்டிய நடனம் போன்ற ஆட்டங் - களும் இங்கு கற்பிக்கப்பட்டன.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்ட அரங்கவியல் கற்கை நெறியும், கொழும்பு நூலகத்தில் வாசித்த நூல்களும், சிங்கள மொழியில் நடக்கப்பெற்ற சிறுவர் நாடகங்கள் மற்றும் ஹென்றி ஜெயசேனவின் நாடகங்களைப் பார்த்த அனுபவமும் நாடகம் குறித்த அடுத்த கட்டத்துக்கு இவரை அழைத்துச் சென்றன.

கற்கைநெறியை முடித்துவிட்டு தம்பாட்டில் தமது வேலைகளோடு இராது, தாம் பெற்ற கல்வியை எவ்வாறு தமது சமூகத்துக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற நோக்கிலும், தளர்நிலையிலிருந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாடகச் சூழலை எவ்வாறு உயர்த்தலாம் எனும் முனைப்பிலும் செயற்பட ஆரம்பித்த குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியை நிறுவினார். 1978ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 23ம் திகதி யாழ்நகரிலுள்ள வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இக்கல்லூரிக்கான ஆரம்பவிழா கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றது. ஆரம்ப அங்கத்தவர்களாக 150 பேர் வரையில் இணைந்து கொண்டனர். கல்லூரியின் ஆரம்பத்துக்கு நாடகர் தாச்சியல் பெரும் உறுதுணை புரிந்தார். பிற்பாடு அரசையா, பிரான்சிஸ் ஜெனம், மௌனகுரு போன்ற பலர் ஆதரவு வழங்கினர்.

நாடகக் களப்பயிற்சிகளை நடத்துதல், நாடகத் தயாரிப்புகளை முறையாக மேற்கொள்ளல், நாடகத்தை கல்வி என்ற நிலைக்குக் கொண்டு சேர்த்தல் என்பவையே நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் நோக்கங்களாகும். எமது அன்றைய சமூகத்தில் நாடகம் கல்விக்குரியது என்பது நகைப்புக்கிடமானதாக இருந்தது. ஆனால், இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகம் உயர்கல்விக்கு ஒரு பாடமாக ஆனது சண்முகலிங்கம் அவர்களின் நோக்கத்துக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

கொழும்பு ஜேர்மன் நிலையத்தில் 'சத்துங்கே புஞ்சி கெதற' (மிருகங்களின் சின்ன வீடு) என்ற சிங்கள சிறுவர் நாடகங்களை கண்டு களித்ததன் விளைவாக 'கூடி விளையாடு பாப்பா' என்ற சிறுவர் நாடகத்தை எழுதினார். இங்கிருந்தே இவரது நாடக எழுத்துருவின் வடிவ மாற்றம் நிகழ்கிறது. அரங்கக் கல்லூரியில் மேடையேற்றிய முதலாவது நாடகம் இதுவே. மிருகங்களைப்

பாத்திரங்களாகக் கொண்ட இந்நாடகத்தில் பிரான்சிஸ் ஜெனம், எஸ்.ரி. அரசையா, ரி. லோகநாதன், ச. உருத்திரேஸ்வரன் போன்ற மூத்த கலைஞர்கள் ஆடிப்பாடி நடத்திருந்தனர்.

வீட்டில் தன்னை குழந்தை என்று அழைப்பதால் 'கூடி விளையாடு பாப்பா' நாடக விளம்பரத்தில், பிரதியாக்கம் - குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் என தாச்சியல் போட்டதாகவும் அதுவே பின்னாளில் தமது முழுப்பெயராகி விட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

அரங்கக் கல்லூரி தனது ஆரம்ப நாட்களில் தாச்சியலின் 'பொறுத்தது போதும்', மஹாகவியின் 'கோடை', 'புதியதொரு வீடு', அம்பலத்தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை', நா. சுந்தரலிங்கத்தின் 'அபசுரம்', சி.மௌனகுருவின் 'சங்காரம்', குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் 'உறவுகள்', வி.எம். குகராஜாவின் 'அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்', தி.ஏ.சி.ஆனந்தராஜாவின் 'இருட்டில் குருட்டாட்டம்', பாரதியின் 'பாஞ்சாலி சபதம்' மற்றும் 'குருசேத்திரோபதேசம்' போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றியது. இக்கல்லூரியில் நாடகம் பயின்ற பலர் இன்றும் பேரோடும் புகழோடும் அக்கலையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது.

குழந்தையின் சிறுவர் நாடகங்கள்

குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் அரங்குக்கான நாடகங்களின் கருப்பொருளும் கதையும் உரையாடலும் அவர்களது உளமுதிர்வுக்கு உட்பட்டதாக, அனுபவ எல்லைக்குள் அடங்குவனவாக அமைந்திருக்கும். விநோதம், கற்பனை, விளையாட்டுகள் என்பன சிறுவர்களால் மிகவும் விரும்பப்படும் என்பதால் அவைகளும் இவரது சிறுவர் நாடகங்களில் நிறைந்திருக்கும். அனைத்து நாடகங்களிலும் ஆடலும் பாடலும் இடம்பெற்றிருக்கும். சிறுவரின் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துவனவாக அமையாது, அவர்களது கற்பனைக்கும் சுயசிருஷ்டிக்கும், செயற்பாட்டுக்கும் துணைபுரிவனவாக நாடகங்களில் ஆடலும் பாடலும் அமைந்திருக்கும்.

பேசப்பட வேண்டிய விசயத்தை அறிந்து கொண்டு, அதுபற்றிக் குறித்தவர்களிடம் கலந்துரையாடி தேவையேற்படுமிடத்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இவர் பெரும்பாலான நாடகங்களை எழுதுகிறார். பாடசாலை மாணவர்களுக்காக நாடகம் எழுதுவதற்கு முன்னர் அவர்களுடன் கலந்துரையாடி அவர்கள் பாடசாலையில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள், பெற்றோர்களுடனான முரண்பாடுகள், குடும்பச் சிக்கல்கள் என்பவற்றை அறிந்த பின்னரே நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்.

பாதுகாப்பு நிலைவரம் காரணமாக நாடகங்களைப் பாடசாலை மட்டத்திலேயே மேடையேற்ற வேண்டிய சூழல் 83 இனஅழிப்பின் பின்னர் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் பரி.யோவான் கல்லூரிக்காக 'ஆச்சி கட்ட வடை', 'நகத்தில் இடர்படோம்', சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரிக்காக 'மாதொரு பாகம்', 'எங்கள் தவப்பயன்', 'தாயுமாய் நாயுமானார்', 'புழுவாய் மரமாகி', 'முயலார் முயலுகிறார்', 'பஞ்சவர்ண நரியார்', 'இடுக்கண் வருங்கால்' மற்றும் 'வால் பேத்தைகள்', 'ஒற்றுமையின் சின்னம்', 'பாலுக்குப் பாலகன்', 'கண்டறியாத கதை', 'கண்மணிக் குட்டியார்', 'குழந்தைகள் பாவனை செய்யும்' போன்ற முப்பது சிறுவர் நாடகங்களை இவர் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் அநேகமான சிறுவர் நாடகங்களை க. சிதம்பரநாதன் நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

மண்ணின் கதை சொல்லிய நாடகங்கள்

மக்களைக் கூறுபடுத்திவைத்து சீர்திருத்தங்களைக் கட்டியெழுப்புவதை விடுத்து, அனைத்து மக்களையும் அனைத்துக் கலைகளுக்கும் உரியவராக்கி, அனைத்துக் கலைகளையும் அனைத்து மக்களுக்கும் உருத்துடையனவாக்கி ஒன்றுபட்டதொரு மக்கள் கூட்டத்துக்கான முழுமைப்படுத்தப்பட்ட அரங்கினை வளர்த்தெடுப்பது சிந்தனைக்கு உகந்ததாகும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர் குழந்தை சண்முகலிங்கம். (மௌனகுருவின் அரங்கியல் நூலுக்கு இவர் எழுதிய முன்னுரையிலிருந்து).

1985ல் யாழ். பல்கலைக்கழக கலாசார பேரவைக்காக இவர் எழுதிய 'மண் சுமந்த மேனியர்' நாடகம் குடாநாட்டின் கிராமம் எங்கும் மண்டபங்களிலும் வீதிகளிலும் நடத்தப்பட்டு பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. புது வடிவம், புதிய சொல்லாட்சி, புதிய இசை என்று இந்நாடகம் அனைவரையும் ஆட்கொண்டிருந்தது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நடத்த இந்நாடகத்தை க.சிதம்பரநாதன் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இரண்டரை மாதங்களுக்குள் அறுபத்தைந்து மேடையேற்றங்களைக் கண்டது இந்நாடகம். தமிழ் மக்களின் மீதான அடக்குமுறைகள் உச்சமாக இருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு, மக்களின் உணர்வலைகளைக் கிளர்த்திவிட்டதோடு மேடையேற்றத்துக்கான அதன் நோக்கில் வெற்றியும் கண்டது.

“எத்தனை காலம் இப்படிப் போயின நீங்கள் எழுந்திடுங்கள் - எங்கள் நிலத்தில் எங்கள் பலத்தில் தங்கியிருப்போம் நாங்கள்” போன்ற பல உணர்வுபூர்வமான பாடல்கள் புதிதான மெட்டுகளில் இந்நாடகத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன.

இதனைத் தொடர்ந்து, ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றை - வரலாற்றுச் சோகங்களை - நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறைகளை - விடுதலைக் - கான வேள்வியில் ஏற்பட்ட அவலங்களை - வாழ்வியல் அனுபவங்களை நாடகங்களாக எழுதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் மேடையேற்றினார். ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றைச் சற்று ஆழமாகக் கூறிய 'மண் சுமந்த மேனியர் - 2', போராட்ட உளவியல் அவலங்களைச் சொல்லிய 'அன்னை இட்ட தீ', 87ல் நடந்த மாணவிகள் மீதான வல்லுறவுச் சம்பவங்கள் குறித்த 'வேள்வித் தீ', மாதகல் மற்றும் மயிலிட்ட மக்கள் இடம்பெயர்க்கப்பட்ட முதலாவது இடப்பெயர்வைப் பேசிய 'ஆர்க்கெடுத்துரைப்பேன்', அன்றைய அரசியலை கேள்விக் - குள்ளாக்கிய 'மனத்தவம்', பிள்ளைகளின் புலம்பெயர்வு காரணமாக மண்ணில் பெற்றோர் படும் அவலங்களைக் காட்டிய 'எந்தையும் தாயும்' போன்ற காலத்துக்குப் பொருத்தமான பல நாடகங்களை இவர் எழுதினார்.

இவை தவிர ஆரோடு நோகேன், உறவுகள், எங்கள் தவப்பயன், எரிகின்ற தேசம், ஞாயிறு போற்றுகும், சத்திய சோதனை, பள்ளி எழுந்திடுவீர், நெடும்பயணம், மனவிலங்கு, வர்க்க மூலம், நரகோடு சுவர்க்கம் என மொத்தம் அறுபத்தைட்டு முழுநீள நாடகங்களை இதுவரை எழுதியுள்ளார். இது ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகுக்குக் கிடைத்த பெரும் சொத்து ஆகும். இவரது ஒவ்வொரு நாடகமும் எம்மவர்க்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளைச் சொல்வன என்பதே இவரது எழுத்தின் சிறப்பு. அச்சச் சூழலில் மண்ணிலிருந்து கொண்டு இவற்றையெல்லாம் படைத்தாரென்பதே இவரைப் போற்றுவதலுக்குப் போதுமான காரணமாக இருக்கும்.

நாடகமும் அரங்கவியலும் பயிலும் மாணவர்களுக்காக பதி-

னெட்டு ஓராள் அரங்க நாடகங்களை இவர் எழுதியுள்ளார். பதியெழு அறியாப் பழங்குடி, இனந் தெரியாதவர், மாந்தோப்பு மயானம், அலகில் சோதி, சித்தம் அழகியார், சுகானுவம் என்பவை இவற்றுள் சிலவாகும்.

கண்டனன் சீதையை என்ற இசை நாடகத்தையும், அளப்பெருங் - கருணை, ஆர்கொலோ சதுரர், ஆடிக்கொண்டார் ஆகிய நாட்டிய நாடகங்களையும் எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல், நல்ல மேய்ப்பர் போன்ற ஏழு கூத்துகளையும் இவர் தந்துள்ளார். இசையுடன் கூடிவரும் இந்நாடகங்களுக்கு இசை விற்பன்னர் தவநாதன் றொபேர்ட் இசை வழங்கியுள்ளார். இவற்றுள் சில யாழ். பல்க - லைக்கழக மருத்துவ பீட மாணவர் அமைப்புக்காக எழுதப்பட்டவை. யுத்தத்தின் முடிவில் தோற்பது மனிதன் தான் என்பதை பாரதப் போரின் பதிநான்காம் நாளை மையப்படுத்தி 'ஆர்கொலோ சதுரர்' என்ற நாட்டிய நாடகம் நடனங்களும் பாடல்களும் தொகையான நடிகர்களுமாக பிரமிக்கத்தக்க தயாரிப்பாக மேடையேறியது.

ஒரு நேர்காணலில் 'உங்கள் நாடகங்களில் தேவாரம், திருவாசகம், நாட்டாரியல் போன்றவற்றிலிருந்து பாடல்களையும், நாடகத் தலைப்புகளையும் ஏன் தெரிந்து எடுக்கிறீர்கள்' என்று கேட்டதற்கு அவரது பதில் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. "சில இடத்தில் பாடல் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் போல இருக்கும். அதில் நாட்டார் பாடல்தான் வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருப்பேன். நான் யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுவழக்கை நாடகங்களில் கையாள்வதால், நாட்டார் பாடல் மூலம் அந்தச் சூழலைக் கொண்டு வருவது சுலபம். ஏனென்றால், அது நாட்டுக்குள் கிடந்து அவர்களின் பேச்சுக்குள்ளால் வருவது. திருவாசகத்தையும் அப்படித்தான் நான் பார்க்கிறேன். மாணிக்கவாசகரைப் போல நேர்மையான ஒருவரை நான் காணவேயில்லை. அவருடைய பாடலை நாடகத்துக்கு எடுக்கும்போது கடவுளை மட்டுமன்றி, சொல்ல வரும் துன்பத்தின் விசுவாசமும் அதில் தெரிகிறது. 'மண்சுமந்த பாடல் பரிசு பெற்ற...' என்ற பாடலைப் பாடும்போது புல்லரிக்கும். மனதுக்குள் அழுகை வரும். இவற்றை நாடகங்களில் சேர்க்கும்போது உண்மையில் படைப்பின் துயரத்துக்குள் போய் வருகிறேன்".

மொழிபெயர்த்த நாடகங்கள்

பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட ஆரம்பித்த குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பிறமொழி நாடகங்களை அறியும் நோக்கில் அவற்றை வாசிக்கத் தொடங்கி, அதனால் கிடைத்த அனுபவங்களை மாணவர்களோடு பகிரும் முகமாக பிறமொழி நாடகங்கள் பலவற்றை மொழிபெயர் - த்தார். கிரேக்கம், இத்தாலி, ரஸ்யா, சீனா, யப்பான், இந்தியா, ஜேர்மன் என பல்வேறு நாட்டு நாடகங்களின் மூலப்பிரதிகளை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்திருந்தார். ஹென்றி இப்சன், அன்ரன் செக்கோவ், சோபோகிளிட்ஸ், சாமுவேல் பெக்கர், பேட்டோ பிரெக்ட், இயூஜின் அயனஸ்கோ, ரவீந்திரநாத் தாகூர், கோபால் முகர்ஜி போன்ற உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பல நாடகாசிரியர்களின் பிரதிகளும் இதற்குள் அடங்கும்.

துறவி, மன்னன் ஈடிபஸ், ஒரு பாவையின் வீடு, வெண்கட்டி வட்டம், கொடோவுக்காகக் காத்திருத்தல், ஒரு விற்பனையாள - னின் மரணம், சிவப்பு விளக்கு, அந்திமாலைப் பாடல் ஒன்று, தான் விரும்பாத் தியாகி, இந்திரன் தீர்ப்பு, அன்பமுதூறும் அயலார், அன்டிகனி, சுணைக்கேடு, ஐராங்கனி, இரவலன் அல்லது இறந்துபோன நாய் என சுமார் அறுபது வரையான நாடகங்களை இவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

மூலப்பிரதிக்கு சேதம் ஏற்படாமல் கற்பித்தல் நோக்கிற்காக மட்டும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இந்நாடகங்கள் சிலவற்றின் மேடையேற்றங்களின்போது மேடைச்சொல் வழக்குகள் மாற்றம் கண்டமை கவனத்துக்குரியது.

இன்றும் உருதுக் கவிஞர் கபீரின் கவிதைகளை மொழிபெயர் - க்கும் அளவுக்கு உற்சாகமாகவும், ஆர்வத்துடனும் இதில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

நாடகமும் அரங்கவியலும் கற்கைநெறி

இன்று தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் எங்கும் உள்ள பாடசாலைகளில் நாடகமும் அரங்கவியலும் என்ற பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது என்றால் அதற்கான மூலவராகச் செயற்பட்டவர் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களே. பாடத்திட்ட உருவாக்கல், அட்டவணை தயாரித்தல் போன்றவற்றில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டார். உயர் வகுப்புப் பாடசாலைகள், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள், வடஇலங்கை சங்கீத சபை ஆகியவற்றில் நாடகமும் அரங்கவியலும் கற்கை நெறியை உட்புகுத்திய பெருமகன் இவர்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கவியலும் கற்கை - த்துறை ஏற்படுவதற்கு பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டது மட்டுமல்லாது சில வருடங்கள் அதன் விரிவுரையாளராகவும் இவர் பணியாற்றியிருந்தார். இப்பாடத் - திட்டத்துக்காக பெருமளவு ஆசிரியர்கள் பணிக்கு உள்வாங்கப் பட்டமை இவருடைய முயற்சியால் நிகழ்ந்தது எனலாம்.

அச்சில் வெளிவந்த இவரது நாடகங்கள்

இவர் எழுதிய நாடகங்களில் 'கூடி விளையாடு பாப்பா' யாழ். பல்கலைக்கழக கலாசார அவை வெளியிட்ட ஆறு நாடகங்கள் என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி வெளியிட்ட ஏழு நாடகங்கள் என்ற தொகுப்பில் இவரது நான்கு நாடகங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரின் மூன்று நாடகங்கள் கவிஞர் சோ.பத்மநாதனால் ஆங்கிலத்தில் மொழி - பெயர்க்கப்பட்டு Three Plays of Shanmugalingam என்ற மகுடத்தில் மான்சேஸ்டர் பல்கலைக்கழக கலையியற் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் தொம்சன் அவர்களின் ஆதரவால் வெளியிடப்பெற்றது.

இதுவரை வெளிவந்த இவரது நூல்கள்
முயலார் முயலுகிறார்
எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்
பஞ்சவர்ண நரியார்
கண்டறியாத கதை
எந்தையும் தாயும்
ஆர்கொலோ சதுரர்
மண்சுமந்த மேனியர்
அன்னை இட்ட தீ
நாடக வழக்கு
அண்டுகனி
ஆரோடு நோகேன்
ஒரு பாவையின் வீடு
வெண்கட்டி வட்டம்
ஐராங்கனி
மன்னன் ஈடிபஸ்
குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் ஐந்து
தான் விரும்பாத தியாக - குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின்
மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் ஆறு.

இவர் எழுதிய நாடகங்களின் மூலப்பிரதிகளைத் தேடிக்கண்டு - பிடித்து, அவற்றை முழுமையாக்கி பாதுகாக்கும் அரும்பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கும் நா.நவராஜ் தந்த நாடக விபரங்கள் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தை சேர் நகைச்சுவையாக, "பிரதிகளைக் கொண்டு சென்றவர்கள் பிரதியுபகாரம் செய்கிறார்கள் இல்லை" என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலும் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழல் காணமாகவும் பல மூலப்பிரதிகள் தொலைந்துவிட்டன. ஆதலால் மேலே சொல்லப்பட்ட நாடக நூல் விபரங்கள் முழுமையானவை எனக் கொள்ளமுடியாது.)

நான் பார்த்த சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர்

1978ம் ஆண்டு நாடக அரங்கக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்ட ஆரம்ப நாட்களில் செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி முன்பாக அவரை முதன்முதலாக நான் சந்தித்தேன். நண்பர் ச. உருத்திரேஸ்வரன் "இவர் சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர்" என அறிமுகம் செய்து வைத்தார். வேட்டியும் வெள்ளை நிற அரைக்கை சேர்ட்டும் அணிந்திருந்தார். மிகவும் அடக்கமாகவும் எளிமையாகவும் காணப்பட்டார். சுருக்கமாகப் பேசினார். ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றை புரட்டிப் போடப் போகிறவர் இவர் என நினைப்பதற்கு அப்போது எனக்கு ஒரு காரணமும் இருக்கவில்லை. தமது மனம்போல சைக்கிளையும் அவர் மிக ஆறுதலாகவே ஓட்டிச் சென்றார்.

இவரது நாடகச் செயற்பாடுகளுக்கு உற்ற உறுதுணையாக இருப்பவர் வாழ்க்கைத் துணைவி சொர்ணபவானி அவர்கள். ஒரு விஞ்ஞான பாட ஆசிரியை. செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். இவர்களுக்கு குந்தவி, குருபரன், குமுதினி, பவதாரினி ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்கள் உள்ளன. முன்னவர்கள் கனடாவிலும் இளையவர் ஆஸ்திரேலியாவிலும் வாழ்கின்றனர்.

நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்கு அப்பால் யாழ். பல்கலைக்கழகம், திருமறைக் கலாமன்றம், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் மற்றும் பாடசாலைகள் பலவற்றிலும் நாடக பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் கருத்தமர்வுகளையும் நடத்தினார். வந்து கூட்டிச் செல்கிறோம் என்ற அழைப்பை மறுத்து தாமாகவே தமது சைக்கிளில் சென்று அவற்றில் பங்கு கொண்டார். இவரது எந்த நாடகச் செயற்பாட் - டிலும் நான் பங்குபற்றியிராத போதிலும், 'நாடகம் என்ற உணர்வு எம் இருவரையும் இறுக்கமாகவும் வாஞ்சையுடனும் இணைத்து வைத்திருக்கிறது. தொலைபேசியில் உரையாடுகின்ற - ஊருக்குச் செல்லும் நாட்களில் நேரில் சந்திக்கின்ற ஒருவராக இன்றுவரை இருக்கிறார்.

இவருடைய வீட்டுச் சந்திப்புகள் சுவையானதாகவும் கலகலப்பாகவும் குதூகலமாகவும் இருக்கும். சிலவேளைகளில் சீரிய உரையாடலாகவும் அமையும். எப்போதும் அவரைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் இருந்து கதை கேட்கும்.

சில நாட்கள் அவரது வீட்டு முற்றத்தில் நாடக ஒத்திகைகள் நடக்கும். 'கோடை' வாசிப்பையும், 'அண்டுகனி' நாடக ஒத்திகையையும் அங்கு நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அவை அமைதியாக இடம்பெறும். ஒரு நடிகரால் எதனை வெளிக்கொணர இயலுமோ அதை வெளிக்கொணர்வார். பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களிடமும் அபிப்பிராயம் சொல்லுமாறு கேட்பார். கடைசியாக எல்லாவற்றுக்கும் விளக்கம் சொல்லுவார். அதுவே ஒரு பாடமாக எமக்கு அமைந்துவிடும்.

1981ல் கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் மண்டபத்தில் பகல், இரவுக் காட்சிகளாக 'கூடி விளையாடு பாப்பா' மேடையேறியது. இரு மேடையேற்றங்களையும் சென்று பார்த்தேன். புதிய நாடக அனுபவத்தை அவை தந்தன. கனடாவில் இயங்கும் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினருக்காக பி.விக்கனேஸ்வரன் இயக்கிய 'எந்தையும் தாயும்', ஞான ஆனந்தன் நெறியாள்கை செய்த 'அன்னை இட்ட தீ' ஆகிய நாடகங்களையும் நான் பார்த்துள் - ளேன். இவர் மொழிபெயர்த்த நாடகங்களான க. ரத்திரன் இயக்கத்தில் கைலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேறிய 'தாம் விரும்பாத் தியாகி', தி. தர்மலிங்கத்தின் நெறியாள்கையில் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'அந்திமாலைப் பாடல் ஒன்று' ஆகிய நாடகங்களையும் அண்மைக் காலத்தில் பார்த்துக் களித்திருக்கிறேன்.

மேடை நாடகங்கள் தவிர வில்லுப்பாட்டுகள், சலனச் சித்திரங்கள், வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றையும் இவர் எழுதியுள்ளார். நாடகத்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகளுக்காக மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகம் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதி பட்டம் வழங்கி மதிப்பளித்தது.

ஒரு படைப்பாளியின் சுயம் எந்தளவுக்கு மற்றவர்களின் வாழ்க்கையைத் தழுவுகிறதோ அல்லது சமூகக் கடமைகளைச் செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு படைப்பாளியின் சித்திரத்தின் மீது மற்றவர்களின் அக்கறையும் ஆர்வமும் ஏற்படுகிறது. கலைக்கே உரிய நுண்ணுணர்வையும், யதார்த்தத்தை அது எவ்வாறு புரிந்துள்ளது என்பதையும் அறியும் வகையில் கலைப்படைப்பை அணுக வேண்டும். அந்த வகையில் ஆராய்ச்சியாளர்கள், விமர்சகர்கள் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் படைப்புகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

நாடகமும் அரங்கவியலும் பாடத்தை கற்கைநெறியில் சேர்ப்பதற்கு அவர் அரும்பாடுபட்டது அதனைப் போதிக்கப்போகும் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்லவென்பதை ஆசிரியர்கள் உணர வேண்டும். தொடர்ந்தும் அவரைச் சுற்றி இருந்து கொண்டு "சேர், அவசரமாக ஒரு நாடகம் எழுதித் தாருங்கள்" எனக் கேட்கமுடியாது.

மிகவும் அடக்கமாக, அமைதியாக, எளிமையாக இருக்கிறார் என்பதற்காக அவரைப் போற்றாமல் இருப்பதும், அவரைக் கொண்டாடாது இருப்பதும், அவர் ஆற்றிய பணியை இன்னொருவர் உரிமை கொள்ளும்போது எதிர்க்குரல் எழுப்பாது அமைதி காப்பதும் வரலாற்றுத் தவறு. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அவரது படைப்புகள் யாவும் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரின் பயன்பாட்டுக்காக பதிவுகளாக்கப்பட வேண்டும். இதனை இன்றைய சந்ததி அவருக்குச் செய்யும் பிரதியுபகாரமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இத்துணை மகத்துவம் பெற்ற மனிதர் மண்ணில் அடிக்கடி தோன்றுவதில்லை. விசைத்திறன் மிக்க நாடகப் பேராசான் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் அவ்வாறு எமக்கு அரிதாகக் கிடைத்த பொக்கிஷம். 2021ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பதினைந்தாம் திகதி அகவை தொண்ணூறு கண்ட இப்பெருமகனைப் போற்றுவோம்.●

ஈழத்தமிழ் நாடகங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடகங்களை மரபுவழி நாடகங்கள், நவீன நாடகங்கள் என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். பண்டைய கூத்து முறைப்படி அமைந்த நாடகங்களே மரபு வழி நாடகங்களாகும். ஆங்கிலேயர் வருகையின் பின்னர் வந்து புகுந்த வசனம் பேசி நடக்கும் நாடகங்களும் அதையொட்டிப் பின்னர் எழுந்த நவீன பாணி நாடகமும் நவீன நாடகங்களாகும்.

மரபுவழி நாடகங்களைக் கூத்துக்கள் எனவும் அழைப்பார். இக் கூத்துக்களின் ஆரம்பகாலம் எது எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாதுவிடினும் ஈழத்தில் நாடக வடிவ இலக்கியங்களான பள்ளு குறவஞ்சி நூல்களின் தோற்றக் காலமான 15ம் 16ம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் ஈழத்தில் பல மரபுவழி நாடகப் பிரதிகள் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றத் தொடங்கின என்று அறிகிறோம். கணபதி ஐயரே (1709-1794) ஈழத்தில் மரபுவழி நாடகங்களின் முதலாசிரியர் என்பர். இவர் வாளபீமன் நாடகத்தை எழுதினார். இதுவரை கிடைத்த பல்வேறு தகவல்களிலிருந்து ஈழத்தில் ஏறத்தாள 200க்கு மேற்பட்ட மரபுவழி நாடக நூல்கள் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. ஆனால் ஏட்டுருவிலோ அன்றி அச்சுருவிலோ கையிற் கிடைப்பவை அவற்றினும் பாதியே.

போத்துக்கேயர் வருகையின் பின் ஈழத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற கத்தோலிக்க மதத் தாக்கத்தினால் கத்தோலிக்க மதச் சார்பு பொருந்திய கூத்துக்களும் தோன்றின. என்றிக் எம்பரதோர் நாடகம், ஞானசவுந்தரி நாடகம் என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகும். ஈழத்து மரபுவழி நாடகங்களில் கத்தோலிக்கரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களான யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், முல்லைத்தீவு, மலைநாடு ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் இம் மரபு வழி நாடகங்கள் இன்றும் வழக்கிலுள்ளன. இவற்றிற்கிடையே பிரதேசத் திற்குப் பிரதேசம் சிற்சில வேறுபாடுகளிருப்பினும் இவை அனைத்தும் ஓரிடத்திலிருவாகி, பின்னர் ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களிற் சுவறின என்பதற்கு ஆதாரங்களுண்டு. இம்மரபுவழி நாடகங்களே ஈழத்து நாடக மரபின் ஆரம்பமாகும்.

பார்ஸி வழி நாடகக்காரரது வரவினால் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் விலாசம் என்றொரு நாடக வடிவம் ஈழத்தில் வந்து புகுந்தது. அரிச்சந்திர விலாசம், மதன வல்லி விலாசம் என்பன இதற்கு உதாரணம். கூத்திலிருந்த ஆட்ட முறைகள் நீக்கப்பட்டமையும் கர்னாடக சங்கீத இசை இடம் பெற்றமையும் விலாசத்தை கூத்தினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டிய அம்சங்களாகும். கூத்து ஆட்ட முறைகளை விட்டு கர்னாடக இசையுடன் மேற்கத்திய, இந்துஸ்தானி இசைகளும் கலந்து சபா, டிராமா போன்ற நாடக வடிவங்களும் 19ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் எழுந்தன. நாட்டுக்கூத்திற் காணப்படாத காட்சி யமைப்பும் விறுவிறுப்பான கதையோட்டமும் இந்நாடகங்களின் பிரதான அம்சங்களாகும்.

அ. முத்துலிங்கம்

இமயமலை சும்மாதானே இருக்கிறது

கனடாவுக்கு அகதிகளாக வந்த எல்லோருக்கும் ஒரு கனவு இருக்கிறது. ஒரு படத்தில் நடத்துவிட வேண்டும். பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு பிறகு என் நண்பர் ஒருவருக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. நாலே நாலு வசனங்களைப் பாடமாக்கி - விட்டார். இயக்குநர், “காமிராவைப் பார்த்து பேசவேண்டும். நான் அக்சன் என்றதும் ஆரம்பித்து, கட் என்றதும் நிறுத்தவேண்டும்” என்றார். எப்பவும் வயிற்றுவிட வந்ததுபோல வளைந்து நிற்பவர் நிமிர்ந்தார். தன் ஆடையை சரி பார்த்தார்.

‘அக்சன்’ நண்பர் காமிராவைப் பார்த்து பேசத் தொடங்கினார். வசனம் முடிந்தது, ஆனால் கட் சொல்லவில்லை. எனவே காமிராவைப் பார்த்து முழுசிக்கொண்டே நின்றார். படம் வெளிவந்தபோது அவர் முழுசிக்கொண்டு நிற்பதுதான் இடம்பெற்றிருந்தது, வசனம் இல்லை. எட்டர் சொன்னார், ‘காட்சிக்கு அதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்தது.’

பட்டிமன்றம் ராஜாவுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். ‘சிவாஜி’ படப்பிடிப்பின்போது சில அருமையான காட்சிகள் இப்படித்தான் வெட்டப்பட்டன’ என்றார். விவேக் கை விரலிலே வடையைக் குத்தி வைத்துக்கொண்டு ராஜாவிடம் கேட்பார். ‘கெட்டிச் சட்னி இல்லையா, கெட்டிச் சட்டினி.’ அந்த இடத்தில் எல்லோரும் சிரிப்பார்கள். படம் வெளிவந்தபோது அந்தக் காட்சியை வெட்டிவிட்டார்கள். ஒரு படத்தின் அதிகார ஆளுமை இயக்குநரிடம் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். உண்மையில் அது எட்டரிடம்தான் இருக்கிறது.

“சிவாஜி படத்தில் நடப்பதற்கு உங்களை எப்படி தெரிவு செய்தார்கள்? உங்களுக்கு ஏற்கனவே நடப்பு பயிற்சி இருந்ததா?” என்று ராஜாவிடம் கேட்டேன்.

ஒரு நாள் ஏ.வி.எம் தியேட்டரிலிருந்து தொலைபேசி. ஐந்து நிமிடத்தில் ரெடியாக இருக்க முடியுமா? என்றார்கள். எதற்கு, ஏன் என்ற கேள்வி எல்லாம் கிடையாது. சொன்ன மாதிரி கார் வந்து என்னை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றது. ஒரு வேட்டியை தந்து கட்டிச் சொன்னார்கள். ஒரு பழைய பனியனைப் போடச் சொன்னார்கள். நிற்க, நடக்க, இருக்க வைத்து படம் எடுத்தார்கள். ஒரு மரத்தின் கீழே என்னை நிறுத்தி பேசச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்தார்கள். ஒருவரும் விவரம் தருவதாக இல்லை. ஏதோ படத்தில் நடப்பதற்குத்தான் இந்தச் சோதனை எல்லாம் என்று எனக்குத் தெரிந்தது.

எப்படியும் தோல்விதான் ரிசல்ட்டாக வரும் என்பதால் நான் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை.

சில நாட்கள் கழித்து என்னைத் தேர்வு செய்திருப்பதாக ஏ.வி.எம் நிறுவனம் அறிவித்தது. என்ன படம்? யார் யார் நடப்பது? எனக்கு என்ன வேடம்? ஒன்றுமே தெரியாது. என்னுடைய ஒல்லி உடம்பில் six pack ஏற்றவேண்டுமா? யார் என்னுடன் கதாநாயகியாக நடப்பது? நடனம் பழகவேண்டுமா என்றெல்லாம் மனது அடித்தது. நாற்பது நாள் படப்பிடிப்பு என்பதால் நான் விடுப்பு எடுக்க வேண்டும். வீட்டிலே கொஞ்சம் எதிர்ப்பு இருந்தது. பட்டிமன்றம் நல்லாய்த்தானே போகிறது, இது எதற்கு என்ற கேள்வி வேறு.

பின்னர் விவரங்கள் தெரியவந்தன. ஷங்கர் இயக்கத்தில் ரஜினி நடக்கிறார். விவேக், மணிவண்ணன், வடிவுக்கரசி எல்லோரும் நடக்கும் படம். ஸ்ரீயாவுக்கு அப்பாவாக நான், அதாவது ரஜினிக்கு மாமா. கிழிந்த பனியனுடன் மரத்தின் கீழ் நின்று நான் பேசிய வசனத்தை நம்பி எனக்கு இந்த வேடத்தை கொடுத்திருந்தார்கள். மேலும் சில விவரங்கள் வெளியே வந்தன. முதலில் என் இடத்தில் நடப்பதற்கு லியோனிதான் தெரிவாகியிருந்தார். அவருக்கு வசதிப்படாததால் நான் தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்தேன். சாலமன் பாப்பையாவும் இதில் நடக்கிறார், ஆகவே பட்டிமன்றம் தொடர்பான ஒரு கதையாக இருக்குமோ என்று கூட எனக்குள் ஊகம் ஓடியது.

“நீங்கள் நாற்பது நாள் லீவு எடுக்க முன்னர் இதையெல்லாம் கேட்டு தெரியவேண்டும் என்று நினைக்கவில்லையா?”

நான் என்ன பெரிய நடிகரா இதையெல்லாம் கேட்பதற்கு. ஏ.வி.எம் பெரிய நிறுவனம். அவர்களிடம் இப்படியெல்லாம் கேள்வி கேட்க முடியாது. உடனே வேறு ஆளைத் தேடத் தொடங்கி - விடுவார்கள். அது தவிர, ரஜினியுடன் நடக்கும் வாய்ப்பு இன்னொரு தடவை திரும்ப வருமா?

உங்கள் முதல்நாள் அனுபவத்தை சொல்லுங்கள்?

நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். கதையைச் சொல்ல மாட்டார்கள். துண்டு துண்டாக அன்று என்ன தேவையோ அதைமட்டும் சொல்வார்கள். அன்றைய சூட்டிங்குக்காக

கீழ்ப்பாக்கத்தில் ஒரு நடுத்தர வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்திருந்தார்கள். ரஜினியும், விவேக்கும் வாக்காளர் பட்டியலைச் சரிபார்க்க பொய் வேடமிட்டு வரும் அதிகாரிகள். நான் கதவைத் திறந்து “யார் நீங்க? என்ன வேணும்?” என்று கேட்கவேண்டும். அவ்வளவுதான். எனக்கு ஒரு வேட்டியும், தோய்க்காத பனியனும் தந்திருந்தார்கள். அதுதான் என்னுடைய மேக்கப். கையை என்ன செய்வது? எங்கே பார்ப்பது? எப்பொழுது பேசுவது? குரலை எவ்வளவு உயர்த்தவேண்டும்? எல்லாமே எனக்கு குழப்பம்தான்.

ஷங்கருக்கு 16 உதவியாளர்கள். எல்லாமே முன்பே திட்டமிட்டபடி கச்சிதமாக நடக்கவேண்டும். முன்கதவை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் திறக்க வேண்டியது முக்கியம். ஒரு நொடிகூட பிந்தக்கூடாது. படப்பிடிப்பு சரியாக வரவேண்டு - மென்பதால் ஒரு உதவி டைரக்டர் தரையிலே படுத்துக்கிடந்தபடி (காமிராவுக்கு தெரியாமல்) கதவை திறப்பார். நான் திறப்பதுபோல பாவனை செய்ய வேண்டும்.

டைரக்டர் “அக்சன்” என்றதும் நான் நடந்து சென்று கதவைத் திறந்து ‘யார் நீங்கள்? என்ன வேணும்?’ என்று கேட்க வேண்டும். காமிரா ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஆயிரம் சனங்க - ளுக்கு முன் நின்று பேசும் பட்டிமன்றப் பேச்சாளருக்கு ஒரு வார்த்தையும் வெளியே வரவில்லை. எட்டுத்தரம் அதே காட்சியை எடுத்தார்கள். நான் ஒரே பிழைய திரும்பத் திரும்ப செய்யவில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு புதுவிதமான பிழையை கண்டுபிடித்து செய்தேன். எனக்கு அவமானமாகி விட்டது. அப்பொழுதெல்லாம் டிஜிட்டல் காமிரா வரவில்லை. பிலிம் ரோல் வீணாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. என்னாலே ஷங்கருக்கு பெரும் நட்பும் வந்துவிடும் என்று பட்டது. அது மாத்திரமல்ல, ரஜினி எத்தனை பெரிய நடிகர். விவேக் சாதாரணமானவரா? நான் எட்டுத்தரம் நடத்தால் அவர்களும் அல்லவா எட்டுத்தரம் நடக்க வேண்டும். இரண்டு மணி நேரமாக கீழே படுத்துக்கிடந்த உதவி டைரக்டர் நாரியைப் பிடித்தபடி எழுந்து நின்றார். நான் ஷங்கரிடம் “எனக்கு நடப்பு வராது. என்னை விட்டுவிடுங்கள்” என்றேன்.

அவர் நிம்மதி அடைவார் என்று நினைத்தேன். மனிதர் அசையவே இல்லை. ‘நீங்கள் எத்தனை படத்தில் நடத்திருக்கிறீர்கள்?’ என்றார். ‘இதுதான் முதல் தடவை.’ ‘அப்ப எப்படி நடப்பு வராது என்று சொல்லலாம். எங்களுக்கு நடப்பு வேண்டாம், நீங்கள் இயற்கையாக இருங்கள். காட்சி சரியாக அமையும்’ என்றார். அதுதான் என் முதல் நாள் அனுபவம். வாழ்நாளுக்கும் மறக்க முடியாது. எப்படியோ பின்னர் சமாளித்து நடத்தேன்.

ரஜினியை நீங்கள் முதன்முதல் சந்தித்த அனுபவம் எப்படி இருந்தது?

அதுவும் ஆச்சரியம்தான். ஒருவருமே அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை. என்னைப் பார்த்த உடனேயே ‘பட்டி மன்றம் சுனாமி’ என்று அழைத்தார். என்னுடைய பட்டி மன்றப் பேச்சுகளை பலதடவை டிவியில் பார்த்திருப்பதாகச் சொன்னார். அதற்குப் பின்னர் அவருடன் பழகுவது கொஞ்சம் எளிதாயிற்று.

படத்திலே சுஜாதாவின் வசனம் கச்சிதமாக இருக்கும். ஒரு வார்த்தையைக் கூட மாற்ற முடியாது. ஷங்கர் அந்த விசயத்தில் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ‘பழகலாம் வாங்க’ என்று ரஜினி திடீரென்று எங்கள் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவார். எங்கள் வீடு என்றால் உதவி டைரக்டர் கீழே படுத்துக்கிடக்க நான் கதவு

திறந்த கீழ்ப்பாக்கம் வீடு அல்ல. அதேபோல ஒன்றை ஸ்டூடியோவில் உருவாக்கிவிட்டார்கள். ரஜினியை நாங்கள் துரத்துவோம். அவர் பக்கத்துவீட்டுக்குப் போய் சாலமன் பாப்பையாவோடும் அவருடைய இரண்டு பெண்களோடும் கூத்தடிப்பார். இதை பார்க்க எங்களுக்கு கோபமாகவும் வயிற்றெரிச்சலாகவும் இருக்கும். அவர்கள் வீட்டுக்குப்போய் திரும்பவும் எங்கள் வீட்டுக்கு வாங்கோ என்போம். ஸ்ரேயா நாங்கள் இரண்டு கோர்ஸ் முடிச்சிருக்கோம் என்று சொல்வார். அப்படியே செட் முழுக்க சிரிக்கும். சுஜாதா ஒருவரால் மட்டுமே அப்படி எழுதமுடியும். அவருடைய முத்திரை அது.

நீங்கள் சுஜாதாவை சந்தித்தீர்களா?

ஒரு முறை செட்டுக்கு வந்தார். நான் அவரிடம் சென்று ‘ஹலோ’ என்று சொல்ல, அவரும் சொன்னார். அடுத்த வார்த்தை அவரிடமிருந்து பெயரவே இல்லை. சிவாஜி படத்தின் 175ம் நாள் விழா கலைஞர் தலைமையில் சிறப்பாக நடந்தது. மேடையிலே சுஜாதாவுக்கு பக்கத்தில் நான் உட்கார்ந்திருந் - தேன். ஹலோ சொன்னேன். என்னிடம் திரும்பி ஒரு வசனம் பேசவில்லை. எல்லா வசனங்களையும் அடுத்த படத்துக்கு பாதுகாக்கிறார் என நினைத்துக்கொண்டேன்.

சாலமன் பாப்பையா உங்கள் குருவல்லவா? அவருடன் நீங்கள் படத்தில் சண்டை போட்டபோது எங்களுக்கு சுவாரஸ்யமாக இருந்தது. உங்களுக்கு எப்படி இருந்தது?

அது மோசமான அனுபவம். அவர் என்னை ‘ஏ வத்தல்’ என்று அழைப்பார். படத்திலே அவருடைய பெயர் தொண்டைமான். நான் அவரை ‘ஏ தொண்ட’ என அழைக்கவேண்டும் என்று இயக்குநர் கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார். எப்படி அழைப்பது, என் குருவாச்சே! மதிய நேரம் காரவானில் ரஜினியும் ஷங்கரும் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கதவைத் தட்டிவிட்டு நான் மெல்ல உள்ளே நுழைந்தேன். ‘நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். என்னால் அந்த சீனில் அவரை ‘ஏ தொண்ட’ என்று அழைக்க முடியாது. அவர் என் குரு’ என்றேன்.

ஷங்கர் ரஜினியை திரும்பிப் பார்த்தார். பின்னர் ஆச்சரியத்தோடு என்னை நோக்கி ‘இது திரைப்படம். ஒரு கற்பனைக் கதை. உண்மை கிடையாது. உங்களுடைய பெயர் ராமலிங்கம். அவருடைய பெயர் தொண்டைமான். ராமலிங்கம்தான் அவரை அப்படி அழைக்கிறார். நீங்களல்ல.’ இப்படி எனக்கு ஒரு நீண்ட புத்திமதி வழங்கி என்னை நடக்க வைத்தார்.

சூட்டிங்கின்போது ஷங்கர் கோபப்படுவார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி ஏதாவது நடந்ததா?

ஒரேயொரு சம்பவம்தான். வாழ்நாளுக்கும் மறக்க முடியாது. விவேக் எங்களை வற்புறுத்தி விருந்து கொடுப்பதற்காக ரஜினி வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். நான், என் மனைவி மற்றும் மகள் ஸ்ரேயா. எங்களுக்கு மேளதாளத்துடன் கோலாகலமான பெரிய வரவேற்பு நடக்கும். அங்கே மேசை நிறைய உணவு பரப்பியிருக்கும். எல்லாமே ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட விலையுயர்ந்த உணவு வகை. ‘சாப்பிடு, சாப்பிடு’ என்று உபசரிப்பார்கள். விவேக் ஆமைக் - குஞ்சு பொரித்து வைத்திருக்கிறது என்று ஆசைகாட்டித்தான் எங்களை அழைத்து வந்திருப்பார். நான் எங்கே ஆமைக்குஞ்சு என்று ஆரம்பிப்பேன். வடிவுக்கரசி சோற்றை அள்ளி அள்ளி உமா பத்மநாபனுக்கு (என் மனைவி) ஊட்டுவார். விவேக்கும்,

மணிவண்ணனும் என் வாயில் இரண்டு பக்கமும் நண்டுக் கால்களை தொங்கவிட என் உருவமே மாறிவிட்டது. விவேக் 24ம் புலிகேசி என்று என்னை வர்ணிப்பார். ரஜினி சோற்றையும் குழம்பையும் பிசைந்து பிசைந்து ஸ்ரேயாவுக்கு ஊட்டுவார்.

ஸ்ரேயா பற்றி சொல்லவேண்டும். சாதாரணமாக முகத்தில் ஓர் உணர்ச்சியும் தெரியாது. படப்பிடிப்பு ஆரம்பமானதும் எழுந்து நடப்பார். யாரோ பின்னுக்கு இருந்து அவரை இழுப்பதுபோல இருக்கும். முகம் திறந்து மெல்லிய சிரிப்பு வெளியே வரும். அன்று ஸ்ரேயா அவ்வளவு அந்த சீனில் ஒத்துழைக்கவில்லை. நீண்ட நேரம் படப்பிடிப்பு போய்க்கொண்டே இருந்தது. இயக்குநர் நினைத்ததுபோல காட்சி அமையவில்லை. ஷங்கருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. ஸ்ரேயாவை நோக்கி கத்தத் தொடங்கினார். 'என்ன நினைச்சுக்கிட்டிருக்கீங்க. எத்தனை டேக் போகுது.' மீதியை எழுத முடியாது. ஸ்ரேயா அழத்தொடங்கினார். படப்பிடிப்பு நின்றுபோனது. அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லி சமாதானப்படுத்தினார்கள். மீண்டும் படப்பிடிப்பு தொடங்கியபோது காட்சி எப்படியோ அமைந்துவிட்டது. எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி.

அப்போதுதான் ரஜினி ஒரு விசயம் சொன்னார். பாவம் சின்னப் பெண், அழுதுவிட்டார். ஆனால் இந்தப் பேச்சு அவருக்கு மட்டுமில்லை. அடிக்கடி டைரக்டர்கள் கடைப்பிடிக்கும் யுக்திதான். செட்டிலேயே வயது குறைந்தவர் ஸ்ரேயா. ஆகவேதான் கோபம் அவர் மேலே பாய்ந்தது. உன்மையிலேயே இந்தக் கோபம் செட்டில் நடத்த எல்லோர் மேலேயும்தான். பெரியவர்களைத் திட்ட முடியாது. பாவம் ஸ்ரேயா என்றார்.

மணிவண்ணனைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே?

சொற்களை முதலில் எண்ணிவிட்டு பேசத் தொடங்குவார். அருமையான மனிதர். என்னிடம் மனம்விட்டுப் பேசுவார். நான் சைவ உணவுக்காரன் என்பதால் உணவு விசயத்தில் எனக்கு பிரச்சனை வருவதுண்டு. மணிவண்ணன் வீட்டிலிருந்து அவருக்கு தினமும் அருமையான சைவ உணவு வரும். அவர் என்னுடன் பகிர்ந்துகொள்வார். அவரோடு பழகியதையும் அவர் வீட்டு உணவின் சுவையையும் மறக்க முடியாது.

உங்களுடைய சக நடிகர்கள் எல்லோருமே உங்களுக்குப் புதிது. அவர்கள் ஏற்கனவே படங்களில் நடத்தவர்கள். உங்களை நீங்களே அறிமுகப்படுத்தி நடத்தீர்களா?

எங்கே முடிந்தது. அறிமுகம் செய்யும் பழக்கம் எல்லாம் கிடையாது. உங்களுக்கு கொடுத்த வசனத்தை பேசி நடக்க வேண்டியதுதான். என்னுடைய மனைவியாக நடத்தவர் உமா பத்மநாபன். மகளாக நடத்தது ஸ்ரேயா. அவரவருக்கு கொடுத்த காட்சியில் நடத்துவிட்டு அவர்கள் போய்விடுவார்கள். எனக்கு சங்கடமாகத்தான் இருந்தது. உதவி டைரக்டர் அடிக்கடி ஞாபகமுட்டுவார். அது உங்கள் குடும்பம், ஒட்டி நிலலுங்கள், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்போல தூரத்தூர நிலலாதீர்கள். பெரிய அசௌகரியமாக உணர்ந்தேன்.

இன்ன இடத்தில் இப்படி நடக்கவேண்டும் என சொல்லித் தருவார்களா? அல்லது உங்களுக்கு வேண்டிய மாதிரி செய்யலாமா?

அப்படி உங்களுக்கு வேண்டிய மாதிரி நடக்க முடியாது. இன்ன மாதிரி நடக்க வேண்டும் என்று அந்தக் காட்சியை விளங்கப்படுத்துவார்கள். நடத்துக் காட்டமாட்டார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது கிடைக்கும்வரை திருப்பித் திருப்பி எடுப்பார்கள்.

படத்திலே ரஜினி குடும்பம் வீட்டுக்கு பழக வந்திருக்கும். நான் பாத்திரமில் இருந்து வெளிப்பட்டு தலையை துடைத்துக் - கொண்டே வருவேன். ஆசி வாங்குவதற்காக ரஜினி குடும்பம் என் காலிலே விழ வருவார்கள். நான் பாய்ந்தோடிப்போய் பக்கத்திலிருந்த நாற்காலியில் துள்ளி ஏறிவிடுவேன். அப்படிச் செய்யச் சொல்லி ஒருவரும் சொல்லித்தரவில்லை. அந்த நேரம் தோன்றியதை நானாகச் செய்ததுதான். அதை ஒன்றும் வெட்டாமல் ஷங்கர் அப்படியே படத்தில் வைத்திருந்தார். என்னுடைய நடப்பின் வெற்றிக்கு சான்று என அதை நான் எடுத்துக்கொண்டேன்.

40 நாட்கள் படப்பிடிப்புக் குழுவுடன் அலைந்தீர்கள். வெளி மாநிலம் எல்லாம் போனீர்களா?

டெல்லி, பூனே போன்ற இடங்களுக்கு நானும் போனேன். ரஜினி போகும் இடங்களில் கூட்டம் சேர்ந்துவிடும். வெளி - மாநிலத்தில் நிம்மதி இருக்கும் என்று நினைத்தேன். பூனையில் நம்பமுடியாத அளவுக்கு கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. அப்பொழுது - தான் புரிந்தது ரஜினியின் புகழ் எங்கே எங்கே எல்லாம் பரவி விட்டது என்று. என்னால் நம்பவே முடியவில்லை.

உங்களுக்கு ரஜினியுடன் தனியாக உட்கார்ந்து பேசும் சந்தர்ப்பம் எப்போதாவது கிடைத்ததா?

ஒரு முறை நாங்கள் இருவரும் காரில் பயணம் செய்தோம். அவர் படாடோபம் இல்லாத எளிய மனிதர். நான் பல நாட்களாக கேட்கவேண்டும் என திட்டமிட்டிருந்த கேள்வியை கேட்டேன். "நீங்கள் அடிக்கடி இமயமலைக்கு போகிறீர்கள். அங்கே உங்களுக்கு அமைதியும் புத்துணர்ச்சியும் கிடைப்பதாக கூறியிருக்கிறீர்கள். அங்கே நான் போனால் எனக்கும் கிடைக்குமா?". "யாருக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும். நீங்கள்தான் அங்கே போக வேண்டும். நீங்கள்தான் அதை உரை முடியும். நீங்கள் ஒருமுறை வாருங்கள். இமயமலை சும்மாதானே இருக்கிறது" என்றார்.

இமயமலை சும்மா இருக்கிறது. இந்தக் கொரோனா காலத்தில் நானும் சும்மாதான் இருக்கிறேன். ஆனால் சந்திப்பு என்னவோ நடப்பதாகத் தெரியவில்லை.●

What is Debating?

A debate is a structured argument. Two sides speak alternately for and against a particular contention usually based on a topical issue. Unlike the arguments you might have with your family or friends however, each person is allocated a time they are allowed to speak for and any interjections are carefully controlled. The subject of the dispute is often prearranged so you may find yourself having to support opinions with which you do not normally agree. You also have to argue as part of a team, being careful not to contradict what others on your side have said. Debate is an excellent way of improving speaking skills and is particularly helpful in providing experience in developing a convincing argument.

கனடா முர்த்தி

ஈழப்போராட்ட ஆரம்ப காலத்தில் உத்வேகம் தந்த சிவாஜி படங்கள்

ஈழத்தை மீட்கவேன நடந்த அரசியல் போராட்ட காலத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தில் சிவாஜி கணேசன் என்ற நடப்பு ஆளுமையின் கீழ்வந்த சில திரைப்படங்கள் ஈழப்பிரிவினைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு பேருதவி புரிந்திருந்தன என்பதைப் பதிவுசெய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

எந்தவொரு அரசியல் போராட்டமும் ஒட்டுமொத்த மக்கள் போராட்டமாக மாற வேண்டுமென்றால் அதற்கேற்ற அகச்சூழலும், புறச்சூழலும் உருவாகிட வேண்டும். அகச்சூழல் என்பது போராட்டத்தின் உண்மையான பங்காளர்களை - அதாவது மக்களை போராட்டத்திற்குத் தயாராக்கியெடுத்திருந்தலாகும்.

தமிழ்ச் சூழலில், சினிமா ஊடாகவும் அரசியல் சமூக மாற்றத்தை வெகுஜனத்திரள் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய முடியும் என்பதை தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கம் நிறுவிக்க காட்டியிருந்தது. தமிழ்ச் சூழலில் மட்டுமல்ல, சினிமாவின் சக்தியை உலக-ளாவிய நிலையிலும் நாம் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. சோவியத் புரட்சியின் பிதாமகரான லெனின் "சினிமா என்பது பொதுவுடமைக்கான வழியை, வழிமுறையை, வெற்றியை வெகுஜனத்திரளுக்குக் கற்பிக்கும் அதியுன்னத ஊடகம்" என்று சொல்லியிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழப்பிரிவினைப் போராட்டம்

ஈழப்பிரிவினைப் போராட்டம் ஈழநிலத்தில் சுருக்கொண்ட காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தின் பலநிலைப்பட்ட தாக்கங்கள் ஈழப்பிரிவினைப் போராட்டத்திற்குத் தூண்டுதலாகவும், உந்துதலாகவும் இருந்திருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் தொன்மை, பெருமை, வீரம் என்பவைற்றை ஈழத்தமிழர் மனதில் நன்கு பதியவைத்தன. கடந்த நூற்றாண்டில் வெளிவந்த பொன்னியின் செல்வன் வரலாற்று நாவல்கூட தமிழ் வீரம் குறித்த பெருமித உணர்வை ஈழத்தமிழ் வெகுஜனத்திரளிடம் ஆழ விதைத்த ஒன்றாகும். அதேபோல பக்தி இலக்கியம், செவ்விசை, கூத்து, இசைநாடக ஆற்றுகை, நாடகம் போன்ற பல்வேறு கலைவடிவங்களும் கடல் கடந்து ஈழநிலப்பரப்பை அடைந்து தமிழர்தம் பண்பாட்டை விதந்துரைக்கும் காரணிகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

தமிழ் சினிமாவைப் பொறுத்தவரை குறிப்பிட்ட சில திரைப்படங்கள், குறிப்பாக சிவாஜி கணேசன் நடத்த பல திரைப்படங்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் சைவம், தமிழ் இரண்டும் குறித்த நல்லுணர்வை ஈழத்தமிழ் வெகுஜனத்திரளிடம் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு சென்று சேர்த்துக் கொண்டிருந்தன. புராண, இதிகாச, வரலாற்றுப் பெருமைகளும் பல்வேறு பாத்திரங்களை ஏற்று நடத்ததன் மூலம் சிவாஜி கணேசன் தமிழ்ப் பண்பாட்டியற் குறிப்பாக, சைவம், தமிழ் இரண்டினதும் இருப்பினை ஒருசேர வெளிக்காட்டும் உருவத்திருமேனியாக ஈழத்தமிழரிடையேயும் திகழ்ந்தார்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஈழத் தமிழ் வெகுஜனத்திரளானது ஈழப் பிரிவினைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தரவைத்த செயற்பாட்டிற்கும் சிவாஜி கணேசனின் ஏற்று நடத்த பல பாத்திரங்கள் பேருதவியாக இருந்திருக்கின்றன. சிவாஜி கணேசன் பங்களித்த சில திரைப்படப்புக்களாவன தமிழின் செழுமை, தமிழ் நிலத்தின் வீரம் என்பன குறித்த பெருமிதங் - களையும் கற்பிதங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி ஈழத்தமிழரின் போராட்ட உணர்வை கூர்மைப்படுத்தியிருக்கின்றன. ஈழப்போராட்ட ஆரம்ப காலத்தில் எழுந்த போராட்ட உணர்வுக்கு சிவாஜி கணேசன் படங்களும் பெருமளவில் உத்வேகம் தந்து பங்களித்திருக்கின்றன. இந்த அவதானம் பொதுவெளியில் பலராலும் பேசப்படாத ஒன்றாகும். இந்த பேசப்பொருளைப் பேசும் வகையிலேயே இக்கட்டுரை இம்மலரில் படைக்கப்படுகிறது.

சிவாஜி கணேசனின் அந்தப் பங்களிப்பைக் குறித்து அலகுவதற்கு முன்னர் பொதுமைப்பட்ட விளக்கத்திற்காக ஈழத்தமிழர் நிலப்பரப்பில் காணப்பட்ட அரசியலினை சுருக்கமாக முன்னுரைப்பது அவசியமாகிறது.

பிரிவினைப் போராட்ட காலமும், இந்திய ஆளுமைகளின் தாக்கமும்

சுயநிர்ணய உரிமை கோரி ஈழத்தமிழர் தாயகம் பிரித்தெடுக்கப்பட முடியும் என்ற பிரிவினைவாத எண்ணப்பாட்டுடன் - அகிம்சை வழியிலும் பின்னர் ஆயுதவழியிலும் - போராடிய ஈழத்தமிழரின் போராட்ட காலத்தை மூன்று பிரிவுகளாகக் கவனிக்க முடியும்.

இந்த மூன்று பிரிவுகளும் இணைந்த நிலையில், சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலத்திற்கும் மேலாக சிறுசுச் சிறுசு கட்டியெழுப்பப்பட்டு வந்த சுதந்திர வேட்கையும், போராட்டங்களும் 2009வரை முழு உலகமும் கவனிக்கும் அளவிற்கு வீச்சுடன் தொடர்ந்திருக்கின்றன. ஈழத்தமிழரே இப்போராட்டத்தை தமக்காக நடத்தினர் என்றாலும், இந்த போராட்ட கால மூன்று பிரிவுகளிலும் அயல்நாடான இந்தியாவின் அரசியல் ஆளுமைகளின் பங்களிப்பும், தாக்கமும் பின்னிப் பிணைந்திருந்ததையும் நாம் கவனிக்கலாம்.

அகிம்சை வழிப் போராட்ட காலம் (1972வரை)

சா.ஜே.வே. செல்வநாயகம் தலைமையேற்றிருந்த அகிம்சை வழிப் போராட்ட காலம் இந்தியாவில் காந்தி தலைமையில் இந்திய தேசிய கொங்கிரஸ் கையாண்ட சுதந்திரப் போராட்ட பொறி - முறையை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்திய காலப்பகுதியாகும்.

ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்பகாலம் (1972 முதல் 1983 வரை)

ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்பகாலப் பகுதியை அகிம்சை வழிப் போராட்ட முடிவு காலம் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். அ.அமிர்தலிங்கம் தலைமைத்துவம் ஏற்றிருந்த ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்ப காலப்பகுதியில், அக்காலகட்ட மிதவாத போராட்டத் தலைவர்களுக்கு இந்தியாவின் மகாத்மா காந்தி, இந்திரா காந்தி, தமிழகத்தின் மு.கருணாநிதி போன்றோர் ஆதர்சனமாக இருந்தனர்.

(இடைக்குறிப்பு: “பராசக்தி” படம் வெளிவந்த மறுஆண்டான 1953ம் ஆண்டு அன்றைய அந்த இளம் புதுமுக நடிகரான சிவாஜி கணேசன் இலங்கை வந்து இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள மூளாய் கிராமத்தில் அமைந்திருக்கும் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் மேம்பாட்டிற்காக கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி முருகன் திரையரங்கில் “என் தங்கை” என்ற நாடகத்தில் நடித்து, ஒரு நிதிசேர் நிகழ்வையும் நடத்திக்

ஆயுதவழித் தீவிர போராட்ட காலம் (1983 முதல் 2009 வரை)

ஆயுதவழித் தீவிர போராட்ட காலத்தை வழிநடத்திய வே. பிரபாகரன் தீவிரவாதத்தால் கவரப்பட்டு ஆயுதப்போராட்டத் தலைமைத்துவம் எடுப்பதற்கு இந்தியாவின் நேதாஜி சுபாஸ்சந்திரபோஸ், வாஞ்சிநாதன் போன்றோரின் போராட்டங்கள் மற்றும் கல்லுக்குள் ஈரம் போன்ற நாவல்கள் உத்வேகம் தந்தமைந்தமையும், பின்னர் அவருக்கு எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் போன்றோர் பக்கபலமாக அமைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவாஜி கணேசனின் வருகைக்கு முந்திய அரசியல் களம்

இக்கட்டுரையின் பேசுபொருளான சிவாஜி கணேசனின் திரையுலக வருகைக்குப் பலவருடங்களுக்கு முன்னரே ஈழத்தமிழரின் போராட்ட அரசியலுக்கான அகச்சூழல் கனிய ஆரம்பித்திருந்தது. “ஒற்றையாட்சிமுறை இலங்கையில் தமிழர் உரிமையுடன் வாழ்வதற்கு உகந்ததல்ல” என்ற பிரகடனத்துடன் 1949ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியே ஈழப்போராட்டத்திற்கான அத்திவாரத்தை இலங்கையில் ஆழமாக இட்டுத்தந்த அரசியல் சக்தியாகும். இந்தியாவில் இருப்பதுபோல் கூட்டாட்சி ஒன்றை அமைக்கும் கோரிக்கையை தமிழரசுக் கட்சி மக்கள் முன்வைத்து, ஈழத்தமிழர் இறைமை குறித்த விழிப்புணர்வினையும் வெகுஜனத்திரளிடம் நன்கு ஊட்டி வந்தது. இதே காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் திராவிடநாடு

பிரிவினையை வலியுறுத்திய நிலையில் திராவிட இயக்கம் ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

“அகன்ற தமிழகம்”, “திராவிட நாடு” என பிரிவினை குறித்து தீவிரமாகப் பேசிவந்த திராவிட இயக்கத்தினர் 1962 இந்தியா-சீனா யுத்த காலகட்டத்தில் தமது பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டனர். கைவிட்டபின், சமூக மறுமலர்ச்சியை உருவாக்க முனையும் இயக்கமாக ஒருபகுதியும், அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றும் கட்சியாக இன்னொரு பகுதியும் திராவிட இயக்கம் பிரிந்து இயங்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் இருபகுதிகளும் நாடகம், சினிமா இரண்டையும் தமது கொள்கைப் பிரச்சாரத்திற்காக பயன்படுத்தின. அந்தவகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரதான தலைவர்களில் ஒருவராயிருந்த மு.கருணாநிதியின் சமூக மறுமலர்ச்சி செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக அவரது கதை வசனத்துடன் “பராசக்தி” திரைப்படம் தமிழகத்தில் வெளியாகியது. அத்திரைப்படம் மூலமே நாடக நடிகர் சிவாஜி கணேசன் தமிழ் சினிமா உலகுள் புதிதாகப் பிரவேசிக்கிறார். பராசக்தி வெளிவந்த ஆண்டு 1952.

கொடுத்திருக்கிறார். 2, 5, 7, 10 ரூபாய்கள் என டிக்கட்டுகள் விற்கப்பட்டு, அதன் மூலம் வசூலான 25,000 ரூபா நிதித் தொகையை மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் மேம்பாட்டிற்காக சிவாஜி கணேசன் தந்திருக்கிறார். 1953ம் ஆண்டுகளில் 25,000 ரூபாய் என்பது மிகப்பெரும் தொகையாகும். முதன் முதலில் தான் பயணம் செய்த வெளிநாடான இலங்கையில் பின்னொரு காலத்தில் நடக்கப்போகும் தனி ஈழத்திற்கான அகிம்சை போராட்டம் குறித்தும், அப்போராட்டத்திற்கு உத்வேகம் வகையில் இருக்கப்போகும் சில படங்களில் தான்தான் முதன்மையாக இருக்கப்போவது குறித்தும் புதுமுக நடிகரான சிவாஜி கணேசனுக்கு அப்போது தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.)

தமிழ் உணர்வுட்டப்படுத்தலும் சிவாஜி கணேசனும்

சிவாஜி கணேசனின் திரைப்பட வருகையின் பின்னர் - அவர் நடித்த ஆரம்ப காலத் திரைப்படங்கள் பலவும் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில்தான் தமிழருக்கெதிரான 1956, 1958 ஆண்டு வன்செயல்கள் நிகழ்ந்தன. இலங்கையில் இன ரீதியான பிணக்கு தீவிரமாக அதிகரித்துக் கொண்டும் சென்றது. தமிழரசுக் கட்சியினர் ஈழத்தமிழர் இறைமை குறித்த விழிப்புணர்வினை வெகுஜனத்திரளிடம் தீவிரமாக விதைக்கத் தலைப்பட்டனர். சத்தியாக்கிரக போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. பிரிவினை எண்ணப்பாடு தமிழரிடையே பெருமளவில் துளிர்விட ஆரம்பித்தது.

பிரிவினை எண்ணப்பாடு ஏற்பட்டபின் அதை வலுப்படுத்தும் நோக்கில், “நாம் தமிழர்”, “தமிழ் வீரம் யாருக்கும் குறைந்த - தல்ல..” “நம் மண்ணை நாம் மீட்டெடுக்க வேண்டும்” என்ற

கருத்துப்படும் பேச்சுக்கள், பாடல்கள் தமிழரசுக் கட்சி அரசியல் மேடைகளில் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களின் கலைப்படைப்பு - களிலும் தலைகாட்ட ஆரம்பித்தன. ஐரோப்பியர் ஆட்சியின் பின்னர் மறைந்துபோன தமிழ் அரசு, தமிழ் வீரம் குறித்த தீவிர சிந்தனைகள் படிப்படியாக ஈழத்தின் வெகுஜனத்திரளின் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்தன. பிரிவினை கோரவேண்டும் என்ற எண்ணப்பாடு ஈழநிலப்பரப்பில் வளர்ந்து கொண்டே சென்றது.

வேடக்கை என்னவென்றால், ஈழத்தமிழர் கோரிய பிரிவினையின் தாரமீக நியாயம் குறித்த விளக்கம் தாய்த் தமிழகத்தில் உரிய வகையில் அக்காலகட்டத்தில் எதிரொலிக்கவில்லை. வெகுசில தமிழக அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமே அப்போது ஈழப்பிரிவினைக்கு ஆதரவு தருபவர்களாக இருந்தார்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால், 1983 காலப்பகுதிவரை பெரும்பான்மை தமிழக அரசியல்வாதிகளோ, தமிழக இலக்கியவாதிகளோ அல்லது கலையுலகத்தினரோ ஈழநிலப்பரப்பில் நடந்த அகிம்சைப் போராட்டங்கள் குறித்தோ அல்லது ஈழப்பிரிவினை குறித்தோ புரியாதவர்களாகவே இருந்தார்கள். அவை குறித்து அறிந்திருந்தவர்கள்கூட தம்மை வேண்டுமென்றே அதிலிருந்து விலக்கி வைத்தவர்கள்போலவே தமது செயற்பாடுகளைக் காட்டிக் கொண்டுமிருந்தார்கள்.

ஆனால் ஒரு பேரதிசயம்போல சிவாஜி கணேசன் நடத்த சில திரைப்படங்கள் மட்டுமே மறைமுகமாக ஈழப்பிரிவினைக்கும், ஈழநிலப்பரப்பில் பரவலாக செய்யப்பட்ட சத்தியாக்கிரக, அகிம்சைப் போராட்டங்களுக்கும் உத்வேகம் தரும் வகையில் ஈழநிலப்பரப்பில் தொழில்பட்டன. சிவாஜி கணேசன் அலங்கார வசனங்களோடு தமிழின் பெருமையை, தமிழினத்தின் வீரத்தை திரையில் எடுத்துரைக்க அதன் அதன் தாக்கம் ஈழநிலப்பரப்பின் பிரிவினை அரசியலில் நன்றாகவே எதிரொலித்தது.

அகிம்சை வழிப் போராட்ட காலத்தில் (1972 வரை) சிவாஜி படங்கள்

1952ம் ஆண்டு ஆரம்பித்த தனது திரைப்படயணத்தின் வழியாக சிவாஜி கணேசன் குடும்ப உறவுகளை மேம்படுத்தும் சமூகப்படங்கள், இதிகாசக் கதைமாந்தர்களையும் வரலாற்று நாயகர்களையும் சித்தரிக்கும் படங்கள், புராணப்படங்கள், பொழுதுபோக்குப் படங்கள் என பல்வேறு கதைக் களங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நடக்க ஆரம்பித்தார். இவற்றில் சில குறிப்பிட்ட திரைப்படங்களும் திரை நாடகங்களும் இதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல ஈழத்தமிழரின் அகிம்சைவழிப் போராட்டத்திற்கு உத்வேகம் தரும் வகையிலும் அமைந்திருந்தன. அவ்வரிசையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 2 திரைநாடகங்களும், 2 திரைப்படங்களும் கீழே தரப்படுகின்றன:

சேரன் செங்குட்டுவன் திரை நாடகம்

1956இல் வெளிவந்த “ராஜா ராணி” திரைப்படத்தில் இணைக்கப் பட்டிருந்த “சேரன் செங்குட்டுவன்” நாடகம் அவ்வகையிலமைந்த நல்லதொரு உதாரணமாகும். மறைந்து கிடந்த தமிழ் மன்னர் பெருமைகளை சொல்வதுபோல சிவாஜி கணேசன் நடத்திருந்த அந்த நாடகம், மறக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ப் பெருமையை வெளிச் சொல்லும் பிரச்சார நாடகமாகவும் அக்காலத்தில் மாறியிருந்தது. சேர மன்னன் செங்குட்டுவனாக தினவெடுத்து நின்ற சிவாஜி கணேசன் எதிரி கனகவிசயனைப் பார்த்து “தமிழரின் வீரத்தின்மீது வீசினாய் ஒரு சொல்.. இப்போது தூக்கு கல்”

என்று கம்பீரத்துடன் கல்தூக்க வைக்கிறார். அந்த வீர உணர்வு தமக்கானதொரு எதிர்கால அரசியல் வேலைத்திட்டமாகவே ஈழநிலப்பரப்பின் வெகுஜனத்திரளால் உணரப்பட்டது.

அக்காலப்பகுதியில் மட்டுமல்ல அதன்பின்னரும் - ஏறக்குறைய 1970கள் இறுதி வரை - இந்த “சேரன் செங்குட்டுவன்” திரை நாடகமானது மேடை நாடக வடிவில் ஈழநிலப்பரப்பின் பல்வேறு பகுதிகளில் மாணவர்களாலும், கலாரசிகர்களாலும் பாடசாலை - கள், சனமுக நிலையங்கள், கோயில் திருவிழாக்கள் என பல்வேறு இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். சிவாஜி கணேசன்போலவே வீர வசனங்களை உச்சரித்து வீரமாக வசனம் பேசும் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் நடக்க, மக்கள் அதை ரசிக்க, ஈழநிலப் தமிழ் வீரம் குறித்த உணர்வு மெதுமெதுவாக வெகுஜனத்திரளுக்கு ஊட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

சாம்ராட் அசோகன் திரை நாடகம்

சிவாஜி கணேசன் நடத்து, 1958இல் தமிழகத்தில் வெளியான “அன்னையின் ஆணை” திரைப்படத்தில் இணைக்கப்பட்ட “சாம்ராட் அசோகன்” திரை நாடகம் இன்னுமொரு ஈழப்பிரிவினைப் பிரச்சார ஆயுதமாக ஈழநிலப்பரப்பில் மாறியிருந்தது. அந்த திரைநாடகத்தில் சிவாஜி கணேசன் தந்திருந்த ஆக்ரோசமான நடப்பு முறைமை வெகுஜனத்திரளின் அரசியல் புரிதலை இன்னொரு தளத்திற்கு கொண்டு சென்றது. போர்வெறியைக் காட்டிய அசோக சக்கரவர்த்தி மனம் திருந்தி “அன்புதான் இன்ப ஊற்று” என்பதைப் புரிந்து கொண்டு பெளத்த தர்மத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார் - தனது வாளை வீசியெறிகிறார். அஃது “இனவெறியோடு காணப்படும் ஸ்ரீலங்கா பெளத்தம் இனி எப்படி இருக்க வேண்டும்” என்பதையும் “ஸ்ரீலங்காவின் தேசியக் கொடியிலிருக்கும் வாள் சொல்லும் குறியீட்டின் எதிர்காலம் எப்படிப் போக வேண்டும்” என்பதையும் சூட்சுமமாக வெகுஜனத்திரளின் மனதில் புகுத்தி ஓய்ந்தது. “சாம்ராட் அசோகன்” நாடகத்தின் அலங்கார வீரவசனங்களும், பின்னர் இன்றைய முள்ளிவாய்க்கால் போல அன்று காட்டப்பட்ட கலிங்கதேசத்து யுத்தபூமியும் போரின் கொடுமையைச் சிறப்பாகச் சொல்லி ஸ்ரீலங்காவின் பெளத்த சிங்கள அரசியலில் காணப்படும் முரண்நகையை இலகுவாக ஈழத்தமிழரிடம் விளக்கியது.

வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் திரைப்படம்

தமிழ் வீரத்தைத் முதன்மைப்படுத்துவதாகவும், அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக தமிழனைக் கிளர்ந்து எழ வைக்கும் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுவதாகவும் அமைந்த திரைப்படந்தான் “வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்”. 1959இல் வெளியான திரைப்படம் இது. இப்படம் வெளியான காலகட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழரசுக்

கட்சியானது ஈழத் தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் படிப்படியாக பறிக்கப்படுவது குறித்த விழிப்புணர்வை தமிழ் மக்களிடம் நன்கு ஊட்ட முனைந்திருந்தது. அதற்கமைய சிவாஜி கணேசனின் இத்திரைப்படம் “மண்ணைக் காக்க வேண்டும்” என்ற அரசியல் கோசத்தை வலியுறுத்தும் பிரதான பிரச்சார சாதனமாக ஈழத்தமிழ் உலகில் அமைந்து கொண்டது.

இத்திரைப்படத்தில் சிவாஜி கணேசன் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம் - மனாகவே மாறி சுதந்திரத்திற்கான கர்ஜனைகளை செய்ய அது ஈழத்தமிழ் மக்களிடம் புதியதொரு உத்வேகத்தை கிளப்பிக் கொண்டிருந்தது. “சுதந்திரம் என்பது பிறப்புரிமை” என்பதுபோன்ற தமிழரசுக் கட்சியின் கோசங்களுக்கு நடிகர் சிவாஜி கணேசன் வெகுஜனத்திரளிடம் மேலும் வலுச்சேர்த்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

“வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்” திரைப்படத்தின் வீரியம் தந்த தாக்கத்தால், யாழ்ப்பாணத்தின் கடைசி மன்னனான சங்கிலி மன்னன் வடிவத்தையும் கட்டப்பொம்மன் சிவாஜிபோலவே ஈழத்தமிழர் தம்மனதில் உருவகித்தனர். சங்கிலியின் உண்மை வரலாறு சரிவரத் தெரியாத நிலையில், போத்துக்கேயருடன் போரிட்ட சங்கிலி மன்னன் வரலாறு சிவாஜி கணேசனின் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் வரலாறுபோலவே இன்றுவரை பொதுப்பரப்பில் கருதப்படுகிறது.

இதேபோல வன்னியின் கடைசி மன்னனான பண்டாரவன்னியன் குறித்த விழிப்புணர்வும் “வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்” திரைப்படம் கொடுத்த தாக்கத்தை வைத்தே வெகுஜனத்திரள் மத்தியில் இன்றுவரை கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது எனலாம். பண்டாரவன்னியன் அந்நியரான டச்சுக்காரர்களை எதிர்த்தவனாகவும், பின்னர் அந்நியரான ஆங்கிலேயர்களால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டு, தூக்கிலிடப்பட்டவனாகவும் இருந்தான். இதனால் ஈழநிலப்பரப்பில் பண்டாரவன்னியன் கதை நாடகமாக நடக்கப்படும் - போதெல்லாம் அது வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் திரைப்படத்தின் தழுவல்போலவே உருவாக்கப்பட்டு இருந்ததைப் பலரும் அறிவர். மேலும் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மனைக் காட்டிக்கொடுக்க ஒரு எட்டப்பன் இருந்ததுபோல, பண்டாரவன்னியன் கதையில் காக்கைவன்னியன் காட்டிக் கொடுப்பவனாக கற்பனையாகச் சோடிக்கப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டான்.

கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படம்

1965ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்பின் நடந்த அரசியல் சதுரங்கத்தின் விளைவாக, “சிங்கள அரசுகளை நம்பமுடியாது”, “சுதேசப் பொருளாதாரத்தை வளர்த்து நம்மை நாடே ஆளவேண்டும்” என்ற எண்ணப்பாடுகள் வெகுஜனத்திரளிடம் செழித்து வளர ஆரம்பித்தது. இதற்கு உதவுவதுபோல சிவாஜி கணேசன் திரைப்படம் ஒன்றும் அக்காலகட்டத்தில் வந்து அமைந்துகொண்டது. அத் திரைப்படம்தான் “கப்பலோட்டிய தமிழன்”.

“கப்பலோட்டிய தமிழன்” திரைப்படம் 1961ம் ஆண்டு வெளியானது. தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திலிருந்து கொழும்புக்கு கப்பல் பயணச்சேவையை நடத்திக்கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர்களுக்கு போட்டியாக ஒரு சரக்குக் கப்பலை சொந்தமாக வாங்கி ஓட்டி அந்நியருக்குச் சவால்விட்ட தமிழனான வள்ளிநாயகம் உலகநாதன் சிதம்பரம்பிள்ளையின் வாழ்க்கை வரலாறு அது. இந்திய சுதந்திர போராட்ட முன்னோடிகள் ஒருவரின் வரலாறாக அது சிறப்புறப் படமாகியிருந்தாலும்,

தமிழகத்தில் ஏனோ அந்தத் திரைப்படம் ரசிகர்களிடம் எதிர்பார்த்த வரவேற்பைப் பெறாமல் போயிருந்தது. ஆனால், இலங்கையில் அந்தத் திரைப்படம் முதல் வெளியீட்டின்போதே 100 நாட்கள் வரை ஓடி பெரும் பெரும் வெற்றி கண்டது. பல வாரங்க-ளாக திரையரங்கு நிறைந்த காட்சிகளோடு அத்திரைப்படம் கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் காண்பிக்கப்பட்டது என்பர். வ.உ.சி. அதாவது சிவாஜி கணேசன் தனது கப்பல் “தூத்துக் - குடியிலிருந்து கொழும்புக்கு செல்லுகிறது” என்ற வசனத்தை படத்தில் பேசும்போதெல்லாம் திரையரங்குகள் ரசிகர்களின் கைதட்டலால் அதிரும்.

கறுப்பு வெள்ளைப் படமாக உருவாகியிருந்த அத்திரைப்படத்தில் சுதேசிக்கப்பலை வாங்கியபின்னர் வ.உ.சி மகாகவி பாரதியாரோடு இணைந்து பாடுவதாக அமைந்த “வெள்ளிப்பனி மலையின் மீதுலவுவோம்..” என்ற பாடல் பகுதியை மட்டும் தனித்து கேவா கலர் என்ற வர்ணத்தில் படமாக்கியிருப்பார்கள். கப்பல் வாங்கப்பட்டபின் ஏற்படும் அந்த வர்ணமாற்றம் கூட ஒரு பெருமித உருவகம்போல அதைப் பார்ப்பவர்கள் மனதில் மனக்கிளர்ச்சியை விதைத்தவாறே இருந்தது.

ரசிகர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவால், 1970கள் இறுதிவரை “கப்பலோட்டிய தமிழன்” திரைப்படத்தின் புத்தம் புதிய கொப்பிகள் மறு வெளியீட்டிற்காக இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டவாறே இருந்தன. ஆனால் முதல் வெளியீட்டில் இருந்ததுபோல அல்லாமல் மறுபிரதிகளில் குறிப்பிட்ட சில வசனங்கள் நீக்கப்பட்டுமிருந்தன. மேலும் “வெள்ளிப்பனி மலையின் மீதுலவுவோம்..” பாடல்கூட பின்பு மறுவெளியீடுகளில் கறுப்பு வெள்ளை நிறத்திலேயே பிரதியெடுக்கப்பட்டுத் திரையிடப்பட்டது. மறுவெளியீடுகளின்போதும் கப்பலோட்டிய தமிழனைக் காணக் குவிந்தும் ஈழத்து ரசிகர்கள் தொகை குறைந்துவிடவில்லையென அக்காலத்தில் திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் சொல்வர். அதற்குக் காரணமும் இருந்தது.

தாயகத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு, அந்நியரால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, செக்கிழுத்து வாடி, தன் வாழ்வைப் பலியாக்கிய தியாகியாக சிவாஜி கணேசன் அப்படத்தில் உருக்கமாக நடத்தி - ரூப்பார். அவரது நடப்பை ரசிக்க மட்டுமல்ல, அன்னியருக்கு எதிராக தமிழன் ஒருவன் சொந்தமாக ஒரு கப்பலை வாங்கி ஓடியிருக்கிறான் என்ற வரலாற்றை நினைத்தும் மக்கள் இத்திரைப்படத்தை உருகி உருகி ரசித்துப் பார்த்தனர். “தமிழராக நாடும் சொந்தப் பொருளாதாரத்தை, வர்த்தகத்தை வலுப்படுத்த முடியும்” என்ற கருத்து நம்பகத்தன்மையுடன் அத்திரைப்படத்தில் இருந்ததால் பழையபடமாக இருந்தாலும் 1970களிலும் கப்பலோட்டிய தமிழன் வெகுஜனத்திரளிடம் சுதந்திர உணர்வை விதைத்துக் கொண்டதான் இருந்தான்.

கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படத்தில் பாரதியார் பாடல்களே திரைப்படல்களாகவும் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் பாடல்கள் அனைத்துமே தமிழ் உணர்வு கொண்டோரால் தொடர்ந்து ரசிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. மேலும், படத்தில் பாடல்களுக்கான காட்சிகளும் உருக்கமாக அமைந்திருந்தன. குறிப்பாக “என்று தனியும் இந்த சுதந்திர தாகம்” “தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம் சர்வேசா இப்பயிரை..” “நெஞ்சில் உரமும் இன்றி...” ஆகிய பாடல்களும் அதற்கு சிவாஜி கணேசனின் நடப்பும் “சுதந்திரத்திற்கு போராடும்போது வரக்கூடிய எண்ணற்ற இடர்களைக் சகித்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்ற எண்ணக் கருவை அக்கால இளைஞர்கள் மனதில் ஆழ விதைத்தன.

1970களில் பதினம் வயதினராக இருந்த இளைஞர்கள் பலருக்கும் இத்திரைப்படமும் சேர்ந்தே கொடுத்த தியாக உணர்வு காரணமாகவே அவர்கள் பின்னர் விடுதலைப் போராளிகளாக மாறியிருந்தார்கள் என்பதும் உண்மையே.

ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்பகாலத்தில் (1972-1983) சிவாஜி படங்கள்

இலங்கை குடியரசான 1972 முதல் ஈழத்தமிழருக்கெதிரான 1983 வன்செயல்கள் ஆரம்பிக்கும்வரை ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்பகாலம் தொடர்ந்தது. ஆயுதவழிப் போராட்ட ஆரம்ப காலப்பகுதிக்கு ஏற்றவிதத்திலும் சிவாஜி கணேசன் திரைப்படங்கள் இல்லாமல் இல்லை. இக் காலகட்டத்தில் வெளியான “ராஜாஜிசோழன்” திரைப்படம் ஒரு பெருமைமிது தமிழ் மன்னனின் வரலாறாக ஈழநிலப்பரப்பிலும் கொண்டாடப்பட்டது. ஆயினும் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்போல் அத்திரைப்படம் ஆழமான பரபரப்பை இலங்கையில் ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்கு தமிழன் என்ற அடையாளத்தை அத்திரைப்படத்தில் ராஜாஜி - சோழன் உரக்கச் சொல்லாதது காரணமாக இருக்கலாம். அல்லது சிங்களத்துடன் சோழர்கள் செய்த போர் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி அத் திரைப்படத்தில் எதுவும் விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம்.

சிவாஜி கணேசனின் “சிவந்த மண்” என்ற திரைப்படமும் அக்காலகட்டத்து இளைஞர்களிடையே தாக்கத்தை உருவாக்கிய தமிழ்ப்படம் என்று இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்பட முடியும். கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்து வந்த ஒருவனை எதிர்க்கும் தேசப்பற்றுள்ள போராளியாக சிவாஜி கணேசன் தோன்றி நடத்திருந்த படம் அது. தமிழ் நிலத்தில் தமிழ் இளைஞர்கள் துப்பாக்கிக் கலாச்சாரத்தை ஏற்று ஒரு சிறு குழுவாக இணைந்து ஆட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்த கதையை அத்திரைப்படம் கொண்டிருந்தது. அன்றைய கால இளைஞர் பேரவைப் பதினம் வயதினருக்கிருந்த ஆயுதப்போராட்டக் கனவுகளை “சிவந்த மண்” திரைப்படமும் ஏதோ ஒருவகையில் பிரதிபலித்து அன்றைய இளைஞர்களுக்கு உத்வேகம் தந்தது என்றும் இப்படத்தைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடலாம்.

(இடைக்குறிப்பு: இக்காலகட்டத்தில் சிவாஜி கணேசன் இலங்கை வந்ததுடன், சிங்கள திரையுலகில் மிகப்பிரபலமாயிருந்த நடிகைகளான மாலினி பொன்சேகாவுடன் இணைந்து “பைலட் பிரேம்நாத்” (1978), கீதா குமாரசிங்கவுடன் இணைந்து “மோகனப் புன்னகை” (1981) ஆகிய இலங்கை - இந்திய கூட்டுத் தயாரிப்புப் படங்களிலும் நடத்திருந்தார்.)

ஆயுதவழித் தீவிர போராட்ட காலத்தில் (1983-2009) சிவாஜி படங்கள்

1983 கறுப்பு ஜூலை சிங்கள வன்முறைகளின் பின்னர் ஆயுதவழித் தீவிர போராட்ட காலம் சடுதியாக ஏற்றம் கண்டது. இக் காலகட்டத்தில் ஈழத்தமிழரின் தீவிர போராட்டத்திற்கு உத்வேகத்தைத் தரும் வகையிலோ அல்லது ஈழப்பிரிவுனைத் தத்துவக் கோட்பாட்டை வளர்க்கும் விதத்திலோ எந்தவொரு தமிழ்ப்படமும் தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படவில்லை. இதனால் சிவாஜி கணேசன் திரைப்படங்களும் அந்த விதியுள் சென்றமர்ந்தன.

ஆயுதவழித் தீவிர போராட்டக் காலகட்டத்தில் சிவாஜி கணேசனின் திரையுலகப் போட்டியாளராயிருந்தவரும், தமிழக முதலமைச்சருமான எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் தனி ஈழத்திற்கான ஆயுத நடவடிக்கைகளுடன் நேரடியாக அதிக தொடர்பிலிருந்தார். அவர் தவிர்ந்து, கலைஞர்கள் மட்டுமல்ல பெரும்பான்மை அரசியல்வாதிகளின் நடவடிக்கைகள்கூட அக்காலகட்டத்தில் இந்திய மத்திய அரசால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில்தான் கடைசிவரை இருந்தன. மேலும் இக்காலகட்டத்தில் தமிழக நிலப்பரப்பில் ஈழப்பிரிவுனைக்கான போராளிகள் தங்கியிருந்தபோது (1) அரசியல் மயப்படா தவகையில் சில போராளிகள் குழுக்கள் அங்கு இயங்கியமையும் (2) இந்திய மத்திய, மாநில அரசியலில் சதுரங்கக் காய்களாக சில போராளிக் குழுக்கள் தம்மை ஆக்கிக் கொண்டமையும் (3) தான்தோன்றித்தனமான அடாவடி நடவடிக்கைகளை சில போராளிக் குழுக்கள் செய்து வந்தமையும், ஒட்டுமொத்த ஈழத்தமிழர் குறித்து ஒருவகைப் பயம் கலந்த எச்சரிக்கை உணர்வை அங்கு பலரிடமும் உருவாக்கியிருந்தன. இதன் காரணமாக ஈழப்பிரிவுனைக்கான போராளிகளின் அரசியலில் இருந்து வெளிப்படையாகத் தம்மை வேண்டுமென்றே கவனமாக விலக்கியவர்களின் பட்டியலில் பலரும் இருந்தார்கள். சிவாஜி கணேசனும் அவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்பட முடியும்.

முடிவுரை

“சிவாஜி கணேசன் என்ற நட்பு ஆளுமையானது, ஈழத்தமிழ் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் போக்கில் மாற்றம் ஏற்படுத்த உதவியதா?” என்பது ஒரு விவாதத்திற்குரிய கேள்வியாக சிலவகைச் சார்பு நிலைகொண்ட வெகுசிலரிடம் தொடர்ந்தும் இருக்கலாம். சிவாஜி கணேசன் “இந்தியத் தேசியவாதிகளான வேறுபலரையும் போலவே ஈழத்தமிழரின் ஆயுதவழித் தீவிர போராட்டத்திற்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை எடுக்கவில்லை” என்ற குற்றச்சாட்டும் ஈழத்தமிழர் சிலரிடம் இன்றும் உள்ளது. அதேசமயம், சில தீவிர போராளிக் குழுக்களுடன் அவர் தொடர்பில் இருந்தார் என்பதுடன், தான் ரகசியமாகச் செய்த உதவிகளை வெளிப்படுத்தாமல் அடக்கி வாசித்தார் என்ற செய்திகளும் உண்டு. அவரைப் போன்ற முதன்மைக் கலைஞர்கள் ஈழத்தின் தீவிர ஆயுதப்போட்டத்திற்கான தமது பங்களிப்பை வெளிப்படையாக செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தை அலசி ஆராய்ந்தால், அது ஈழத்தமிழர் தம்மைத் தாமே சுய - விமர்சனம் செய்வதற்கு ஏற்ற பல உண்மைகளையும் சொல்லும்.

எது எப்படி இருப்பினும், ஈழப்பிரிவுனைப் போராட்ட வரலாற்றின் அகிம்சைப் போராட்ட காலப்பகுதியில் சிவாஜி கணேசன் பங்களித்த படங்களும், அவரது நடப்புலக ஆளுமையும் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு உத்வேகம் தந்தன என்பது மறுக்கப்பட அல்லது மறைக்கப்பட அல்லது மறக்கப்பட முடியாதவை.●

கனகேஸ்வரி நடராசா

இன்றைய அறிமுகங்கள்

காலையில் கணினியின் முன் அமர்கிறேன். முதலில் முகநூலுக்குள் செல்கிறேன். எனது 'முகநூல் நண்பர்கள்' செய்திகளையும், துணுக்குகளையும், தகவல்களையும் பகிர்ந்துள்ளனர். அதுமட்டுமன்றி தங்களைப் பற்றிய பல செய்திகளையும், புகைப்படங்களையும் பகிரங்கமாகப் பகிர்ந்துள்ளனர். இவர்களுள் ஒருசிலரை மாத்திரமே எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். முக்கால்வாசிப் பேரும் எனக்கு அறிமுகங்களே. அதிலும் இந்நாட்டுக்கு வந்த பின்பு கிடைத்த அறிமுகங்கள் சிலர். உடற்பயிற்சி வகுப்புகளில் ஏற்பட்ட அறிமுகங்கள் வேறு சிலர். ஏதோ ஒரு சங்கத்திலோ ஒன்றுகூடலிலோ அறிமுகமானவர்கள் மற்றும் சிலர். இவ்வாறு இவர்களின் பரிச்சயம் எனக்கு ஏற்பட்டதால் கிடைத்தவர்களே இந்த முகநூல் நண்பர்கள்.

பெரிதாக இவர்களோடு எனக்கு நட்பு இல்லாவிட்டாலும், தங்கள் குடும்பப் படங்களை தாராளமாக எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். எனக்கு மாத்திரமன்றி பலருக்கு, நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு இவர்கள் அனுப்பியிருந்தார்கள் என்பதற்கு அங்கு வந்து குவிந்திருக்கும் 'லைக்'களும் குறிப்புகளும் காட்டிக் கொடுக்கின்றன. நிச்சயமாக இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான நண்பர்கள் இருக்க முடியாது - எனவே, இவர்களை இன்றைய அறிமுகங்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

முகநூலைப் பார்த்து முடித்தவுடன் எனது மின்னஞ்சலைத் திறக்கிறேன். இங்கும் அதே கதைதான். விதம் விதமான செய்திகள், கதைகள், துணுக்குகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை வாசிக்கும்போது புதுப்புது விடயங்கள் பலவற்றை அறிகிறேன். மிகவும் அறிவுபூர்வமான செய்திகளையும் தகவல்களையும் அனுப்பியவர்களுக்கு அதனைப் பகிர்ந்து கொண்டமைக்காக நன்றி சொல்வதோடு நின்றுவிடாது பல நண்பர்களோடு அதனை மின்னஞ்சல் மூலம் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். முகநூல் நண்பர்களிலும் பார்க்க இந்த மின்னஞ்சல் நண்பர்களின் நட்பு சற்று ஆழம் கூடியதாக உள்ளது.

ஆயினும், புதிய புதிய அறிமுகங்கள் - அதிலும் சொல்வதற்கே சங்கடமாக இருக்கிறது ஏதோ விதத்தில் எனது மின்னஞ்சல் விலாசத்தை அறிந்த, முகம் தெரியாத, முன்பின் அறியாத சிலர் எனக்குப் பிடிக்குமோ இல்லையோ என்பதுகூட தெரியாது தங்களுக்குப் பிடித்த சில விடயங்களை எனக்கு அனுப்பி திருப்தி

அடைகிறார்கள். இவர்களின் தொடர்புகளை தொடர்வதா அல்லது துண்டிப்பதா என்பது பெரும் சிக்கலாக உள்ளது. இன்றைய அறிமுகங்களில் இவர்கள் ஒரு புதுவகையினர்.

என்னிடம் ஸ்மார்ட் போனில் வட்ஸ்அப் இருப்பதே பல நாடுகளில் வாழும் எனது உறவுகளோடு தாராளமாக, முகம் பார்த்து, நேரக்கட்டுப்பாடு இல்லாமல் காசு கணக்குப் பார்க்காமல் கதைப்பதற்கே. ஆனால், அங்கும் பல அறிமுகங்கள் ஊடுருவி விட்டார்கள். செய்திகள் துணுக்குகள் அனுப்புவதோடு நிற்காமல் சிலவேளைகளில் வீடியோ தொடர்புடன் கூடிய தொலைபேசி அழைப்புகளையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்களை நேரில் பார்த்து பலவற்றையும் பற்றி உரையாடும் அளவுக்கு அவர்களோடு எனக்கு நெருக்கம் கிடையாது. அதற்கு பேசவேண்டிய ஆசையோ அன்போ நேரமோ எனக்குக் கிடையாது. சாதாரணமாக எங்கோ ஒரு தேவைக்காக எனது தொலைபேசி எண்ணை அவர்களுக்குப் பகிர் வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதால் எனது தொலைபேசி எண் அவர்களின் ஸ்மார்ட் போனில் தஞ்சம் புகுந்து இப்படியாகி விட்டது. எனினும், பண்பு கருதி முகங்கோணாது அவர்களோடு உரையாட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம். இது இன்றைய அறிமுகங்களில் இன்னொரு வகையினர்.

மேற்கூறிய தொழில்நுட்ப சாதனங்களால் ஏற்பட்ட அறிமுகங்கள் இன்று சிறுவயதினர் தொடக்கம் முதியோர்வரை அனைவரையும் பெரும் சிரமத்துக்குள்ளாக்குகிறது.

தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு மின்தூக்கி, பொதுஅறை, தேகப்பியாச அறை, உணவுச்சாலை மற்றும் பொது இடங்களில் பலரையும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பல்வேறு இனத்தவர்களாகக்கூட இருக்கலாம். முதலில் "ஹாய், ஹலோ" என்பதோடு சரி. பின்னர் சிலரை அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டி வரும்போது ஒரு சில வார்த்தைகளுடன் உரையாடலைத் தொடங்குவோம். இந்த நாட்டில் அன்றாட காலநிலையைப் பற்றிக்கூறி உரையாடலை ஆரம்பிக்க கலப்பமான வழி இருக்கவே இருக்கிறது. பின்னர் சிறிது சிறிதாக எமக்கு அறிமுகமாகிறார்கள். இவர்களின் குடும்பப் பின்னணி என்னவென்றே எமக்குத் தெரியாது. அவர்கள் தங்களைப் பற்றிக்கூறுவதையே நாம் கேட்கிறோம். அவை எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதையே அறிய முடியாது. ஆகவே இத்தகைய அறிமுகங்களோடு நாம் அவதானமாக

இருக்க வேண்டும். சிலவேளை காலப்போக்கில் இவ்வாறானவர்களில் சிலர் எம்மோடு மிக நெருக்கமானவர்களாக மாறலாம். இந்நாட்டில் பலவிதமான ஒன்றுகூடல்கள் இடம் - பெறுவதுண்டு. மதரீதியான அமைப்புகள், நாம் கல்வி கற்று பாடசாலைகளின் மாணவர் சங்கங்கள், நாம் இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும் பணிபுரிந்ததால் உருவான ஊழியர்களின் சங்கங்கள், இங்கு வந்தபின்னர் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்த மன்றங்கள், தேகாப்பியாச வகுப்புகள், இலக்கிய கலந்துரை - யாடல்கள், பிள்ளைகளின் கலைத்துறை வகுப்புகள் மூலம் ஏற்பட்ட நட்புகள் என்று நட்பு வட்டத்தை கூறிக்கொண்டே போகலாம். இவ்வாறு பன்முக சங்கங்களில் அங்கத்தவராக இருக்கும் வாய்ப்பு எமக்கு தாய்நாட்டில் இருக்கவில்லை. அதற்கான தேவையும் அங்கு பெரிதாக இருக்கவில்லை.

ஆனால், இங்கு எமது சமூகத்தவர்களின் தொடர்புகளை தேடி நாம் அலைந்தவாறு இருக்கிறோம். அதனால் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை நாம் நடுவவிட விரும்பவில்லை. இதன் காரண - மாக எமக்கு வரையறையற்ற அறிமுகங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் சமூக அமைப்புகளின் அங்கத்தவர்களோடு ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்படுவதுண்டு. இவர்களில் பல அறிமுகங்களும் நாளடைவில் நெருங்கிய நட்புகளாக மாறிவிடும். இதனால், அறிமுகங்களுக்கும் நட்புகளுக்கும்மிடையில் திட்டவாட்டமான ஒரு எல்லைக்கோட்டைக் கீறுவது கடினம்.

திருமண வைவங்களுக்குப் போகிறோம். மண்டபம் நிரம்பிய விருந்தினர்கள். மணமக்களை வாழ்த்த மணமேடையிலிருந்து மண்டப வாசல்வரை - அங்கு வருகை தந்திருக்கும் ஜூனாய்க்கும் மேற்பட்டவர்கள் நிற்பார்கள். அத்தனை பேரும் நிச்சயமாக உறவினர்கள் நண்பர்கள் பட்டியலில் அடங்க மாட்டார்கள். கணிசமான தொகையினர் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்நாட்டுக்கு வந்த பின்னர் அறிமுகமானவர்கள்.

மரணச் சடங்கு விடயங்களிலும் இதே நிலைதான். உள்ளே வருவோரும் போவோருமாக பார்வையாளர்களால் மண்டபம் அலைமோதுகிறது. வாகனத் தரிப்பிடங்கள் நிரம்பி வழிகின்றன. எமது தாய்நாட்டில் யாராவது ஒரு பிரமுகரின் இறுதிச் சடங்கில்தான் இவ்வளவு மக்கள் கூட்டத்தைக் காணலாம். அப்படியென்றால் இவர்கள் எல்லோரும் யார்? ஏதோ ஒரு வகையில் மரணித்தவரின் குடும்ப அங்கத்தவருக்கோ அல்லது மரணித்தவருக்கோ அறிமுகமானவர்களே. இவ்வாறான அறிமுகங்களில் சிலர் தாங்கள் நண்பர் எனக்கூறி அஞ்சலி உரையாற்றுவதையும் காண்கிறோம். இதனால், நண்பர்கள் என்று சொல்வது இன்று ஒரு நற்பண்புக்கான வார்த்தையாக மாறிவிட்டது.

மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி. அவன் தனியாக வாழ முடியாது. ஆகவே அவனுக்கு உறவுகள், நட்புகள், அறிமுகங்கள் எல்லாமே தேவைப்படுகின்றன. றொபேர்ட் வால்டிங்கர் என்ற உளவியலாளர் ஓர் ஆராய்ச்சி பற்றி கூறியுள்ளார். 724 ஆண்களை தொடர்ச்சியாக எழுபத்தைந்து வருடங்கள் அவதானித்தனர். அவர்களில் இன்று அறுபது பேர் உயிருடன் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலருக்கு இன்று 90 வயதுக்கு மேலாகிவிட்டது. சமூகத் தொடர்புகளோடு இருந்தவர்களே

சந்தோசமாகவும், சுகதேகிகளாகவும், நீண்ட காலம் வாழ்வது கண்டறியப்பட்டது. உடல் சுகத்துடன் உளசுகமும் இவர்களிடம் காணப்பட்டது.

வாஷிங்டன் நகரத்தில் வில்லியம் ரொபிக் என்பவர் 280,000 மக்களை வைத்து ஓர் ஆய்வு செய்தார். குடும்ப அங்கத்தவர் - களிலும் பார்க்க நண்பர்களே அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அந்த ஆய்வின் முடிவில் அறிந்தார். மக்கள் சுகமாகவும், சந்தோசமாகவும் இருக்க நண்பர்கள், அறிமுக நண்பர்கள் எல்லோரும் அவசியம் என்பது இதனால் தெரியவந்துள்ளது.

ஆனால், எங்கள் அறிமுகங்களை நண்பர்களாக்குவதா அல்லது அறிமுகங்களாகவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்பதை நாம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார்: ஒரு மழைத்துளி கையில் விழும்போது குடிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சாக்கடையில் விழும்பொழுது கழிவு நீராகிறது. சிப்பிக்குள் விழும்போது முத்தாகிறது.

நாமெல்லாம் மழைத்துளிகள். சரியான இடத்தில்போய் உறவுகளை வைத்திருப்பது அவசியம். ஆகவே அறிமுகங்கள் ஆயிரம் இருந்தாலும் அவதானமாகச் செயற்படுவது அவரவர் கைகளில்தான் தங்கியுள்ளது.●

Friendship

Friendship is a relationship of mutual affection between people. It is a stronger form of interpersonal bond than an 'acquaintance' or an 'association', such as a classmate, neighbor, coworker, or colleague.

In some cultures, the concept of friendship is restricted to a small number of very deep relationships; in others, such as the U.S. and Canada, a person could have many friends, plus perhaps a more intense relationship with one or two people, who may be called good friends or best friends. Other colloquial terms include besties or Best Friends Forever (BFFs). Although there are many forms of friendship, some of which may vary from place to place, certain characteristics are present in many such bonds. Such features include choosing to be with one another, enjoying time spent together, and being able to engage in a positive and supportive role to one another.[2]

Sometimes friends are distinguished from family, as in the saying 'friends and family', and sometimes from lovers (e.g., 'overs and friends'), although the line is blurred with friends with benefits. The friend zone is a place where someone is restricted from rising up to the status of lover (see also Unrequited love).

Friendship has been studied in academic fields, such as communication, sociology, social psychology, anthropology, and philosophy. Various academic theories of friendship have been proposed, including social exchange theory, equity theory, relational dialectics, and attachment styles.

நவம்

“இது என்னைத் துன்புறுத்துகிறது ; பயமுறுத்துகிறது ; இரவில் என்னால் உறங்கமுடியாதுள்ளது”

“இது என்னைத் துன்புறுத்துகிறது; பயமுறுத்துகிறது; இரவில் என்னால் உறங்கமுடியாதுள்ளது.” கனடா, ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின், பிக்கிரிங் நகரில் வசித்துவரும், 17 வயது மாணவன் ஒருவனது மனக்குமுறலின் வரிகளிவை! இனக்குரோதம் தன் கூரிய நகங்கொண்டு, அவனது பிஞ்சுமனதில் கீறிய வடுக்களின் வலிகளிவை! நிறத்தினால், மதத்தினால், மொழியினால், பண்பாட்டினால் அவ்வப்போது சிறுமைக்கு ஆளாகும் சிறுபான்மை இனத்தவர் மனங்களை இன்னமும் அச்சுறுத்திவரும் எச்சரிக்கை ஒலிகளிவை! வாய்ப்புகளின் தேசம் என நம்பி இங்கு வந்தோ - துங்கிய நாங்கள், ‘மழைத்துமிக்கு விலத்தியோடுவதில் விண்ணர்களாக’ - ‘அது எனக்கில்லை, அவனுக்கு’ எனக் கூறிக் கடந்துசெல்ல முடியாதபடி, எம்மைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஒரு தர்மசங்கடமான சம்பவம் இது!

ஜோஷுவா ரெலெமாக் (Joshua Telemaque) பிக்கிரிங் நகரிலுள்ள புனித மரியாள் கத்தோலிக்க இடைநிலைப் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுவரும், கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவன். ஒரு சராசரி மாணவன் என்பதற்கும் மேலாக, கல்வியிலும், மேலதிக பாடவிதானச் செயற்பாடுகள் பலவற்றிலும், குறிப்பாக விளையாட்டுத்துறையில் சிறந்து விளங்குபவன். தீ தவிர்ப்புப் பொறியியல் கற்கைநெறியைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடரவேண்டும் எனும் குறிக்கோளை மனதில் வரித்துக்கொண்டவன். நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் இரக்க சுவாவங்களும் கொண்ட ஒரு சகபாடி என ஏனைய மாணவர்களால் மதிக்கப்படுபவன் நேசிக்கப்படுவன். 2019/2020 Yearbook எனப்படும் ஆண்டுநூலை, அண்மையில் காலமான தமது பாட்டியாருக்கு அர்ப்பணம் செய்தவன். அதன் - பொருட்டு, ஆண்டுநூலின் நுழைவாயிலில், “RIP Grandma. Thank you for guiding me through my four years of High School” எனத் தனது நன்றியுணர்வை உருக்கமாகப் பொறித்து வைத்தவன். ஆண்டுநூல் வெளிவரும் நாளை மிகுந்த கனவுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தவன். கடைசித் தருணத்தில் அவனது கனவு மெய்ப்படத் தவறிப்போனமை துரதிட்டமே!

ஆண்டுநூல் வெளிவந்தபோது தமது பாட்டியாருக்குச் சமர்ப்பணமாகப் பொறிக்கப்பட்டிருந்த அந்த வாசகம் “RIP Harambe Dooga booga.O.” என மாற்றப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு அவன் மனமுடைந்து போனான். அமெரிக்காவின் ஒஹையோ மாநிலத்து, சின்சினாற்றி நகரிலுள்ள மிருகக் காட்சிச்சாலையில், 2016இல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட Gorilla எனப்படும் மனிதக் குரங்கின்

பெயரே Harambe ஆகும். ஆசிரியர்களதும் மாணவர்களதும் இனிய கணங்களைக் கைப்பற்றி - பத்திரப்படுத்திப் பதிவிடுதலை நோக்கமாகக் கொண்ட ஆண்டுநூலான இனிய கனவானது, இனத்தெரியாத இனவெறியாளர்கள் சிலர் செய்த இந்த இடைச் சொருகலால், ஜோஷுவாவின் ஒரு கொடிய கனவாக மாறியது! அவனது முழுக் குடும்பமும் மனவுளைச்சலுக்குள்ளாகி மௌனத்தில் வருந்தியது!

கடந்த 2020 அக்டோபர் நடுப்பகுதியில் நடந்த இத்துயரச் சம்பவத்தை ஜோஷுவாவின் நெருங்கிய உறவினரான மேய்மா றகப்பேயல் (Mayma Raphael) தமது முகநூலில் பகிர்த்தார். ஏனைய பல சமூக வலைத்தலங்கள், கனடிய ஊடகங்கள் ஊடாக உலகு பூராவும் அது உடனடிச் செய்தியாகப் பரவலாயிற்று. “பொதுமக்களே, கனடாவில் இனத்துவேஷம் இன்னமும் உயிருடன் உள்ளது” என்று தமது உளநெருடலை வெளிப்படுத்திய மேய்மா றகப்பேயல், “ஜோஷுவா தன் ஆண்டுநூலை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். ஆனால் இந்த விஷமத்தனமான செயலினால், அவனது பாடசாலை நினைவுகள் பாழடிக்கப்பட்டுவிட்டன” என அதில் குறிப்பிட்டார்.

செய்தி பகிரங்கமானதை அறிந்த பாடசாலை நிர்வாகம் தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்தது. உடனடியாக அனைத்து 2019/2020 ஆண்டுநூல்களையும் மாணவர்களிடமிருந்து மீள்பெற்றது. றும் கத்தோலிக்க மாவட்டப் பாடசாலைச் சபையுடன் இணைந்து அப்பிரதேசத்துக் கறுப்பினச் சமூகத்தவரிடம் பகிரங்க மன்னிப்பைக் கோரி, அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது. இது குறித்து ஒரு விசாரணையை மேற்கொள்ளுமாறு றும் பிராந்தியக் காவல் துறையிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் இனக்குரோத உணர்வினால் பாதிப்புற்ற நல்லதொரு மாணவனது மனதில் ஏற்பட்ட உளவியற்ற சங்கடத்திற்கான சமயோசித பரிகாரங்களாக அமையக்கூடியனவா என்பது சந்தேகமே! ஆயினும், இச்சம்பவம் நிச்சயம் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் ஒருவித சலசலப்பை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

ஜோஷுவாவுக்கு நேர்ந்த சம்பவம் தமக்குக் கண்ணீரை வரவழைத்ததாக மத்திய கிச்சினர் தொகுதி மாகாணப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் Laura Mac Lind கவலை தெரிவித்தார். ஜோஷுவாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் உளவியல் பாதிப்பைக் கருத்தில் கொண்டு, “ஒன்ராறியோவில் கறுப்பு இனத்தவர்களுக்கு எதிரான

இனவாதம் (Anti-Black Racism) அவ்வினத்தவர் மத்தியில் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாகவும், அதனை ஒரு பொதுசன சுகாதார நெருக்கடி என ஒன்றாறியோ அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்யவேண்டும் எனவும் CUPE Ontario தலைவர் Fred Hahn அறிக்கை ஒன்றை விடுத்தார். விகிதாசாரத்தை மீறிய கோவிட் - 19 பாதிப்புகளாலும், காவல்துறையினரின் கெடுபிடிகளாலும், பணியிடங்கள் - பொது இடங்களில் காண்பிக்கப்படும் இனக் குரோதங்களாலும் ஏற்படும் மன உளைச்சல் கறுப்பினத்தவரிடையே பாரிய அளவிலான உடல் - உள ஆரோக்கியப் பிரச்சனைகளை விளைவிப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டிய அவர், உடனடியாக இப்பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவைக்க ஒன்றாறியோ அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என வலியுறுத்தினார். கறுப்பின மற்றும் பல்லின மக்களின் இத்தகைய வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்கெனக் குரல்கொடுக்கும் அமைப்புகள் பலவும் மத்திய, மாநில, மாநகர மட்டங்களிலான அரசுகளும் இவை குறித்து உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென வலியுறுத்தின. பயனாக, “கறுப்பு இனக்குரோதம் ஒரு பொதுசன நெருக்கடியாகும்” என ரொறன்ரோ மாநகரசபையின் ஆரோக்கியசபை தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது.

“அமைப்புமுறை ரீதியாக அகல்விரிவான இனவெறுப்பு (Systemic Racism) என்றால் என்ன என்று அறிய, அமெரிக்கா - வையோ அல்லது ஏனைய கனடிய மாநிலங்களையோ தன்னிலும் ஒன்றாறியோவாசிகள் உற்றுநோக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. காரணம் இந்த அமைப்புமுறை அடிப்படையிலான இனவெறுப்பு, பெருந்தொகையான ஒன்றாறியோவாசிகளின் வாழ்வைக் கடினமாக்கும் யதார்த்தத்தை நாம் கண்முன்னால் காண்கின்றோம்” என ஒன்றாறியோவின் கறுப்பெதிர்ப்பு இனவாத தந்திரோபாய அமைப்பு தெரிவித்தது. மேலும் “இங்குள்ள நிறுவனங்களோ அல்லது அமைப்புமுறைகளோ இனத்துவ சமத்துவமின்மையை உருவாக்கவோ அல்லது பேணவோ செய்கின்றபோது, கொள்கைகள், நடைமுறைகளில் இடம்பெறும் வெளித்தெரியா நிறுவன சார்புநிலைகள் காரணமாக, கனடியர்களில் அநேகர் இதிலிருந்து பயனடையவும், ஏனையோர் பாதிப்படையவும் செய்கின்றனர்” என அந்த அமைப்பு மேலும் தனது விசனத்தை வெளியிட்டது.

“அமைப்புமுறைகளையும் நிறுவனங்களையும் உருவாக்கும் கொள்கைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் அவற்றுள் கருமமாற்று - வதற்கான முறைமைகள் என்பன நடுநிலையானவையல்ல. அவை இனத்துவ ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்குகின்றன அல்லது நிலைநிறுத்துகின்றன, பாதிக்கப்படுவோர் மத்தியில் பெரும்பாலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றன” என ஒட்டாவா பல்கலைக் - கழகத்தில் இனவெறுப்புப் பற்றிக் கற்பித்துவரும் இணைப் பேராசிரியர் ராக்கி ரூபரெலியா (Rakhi Ruparelia) அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றார்.

எமது நிறுவனங்கள் வெள்ளையினத்தவருக்குச் சலுகைகளை வழங்குகின்றன என்பது காலம் காலமாக நிறுவப்பட்டுள்ள ஒர் உண்மையாகும். அதிகாரத்தையும் மேலாதிக்கத்தையும் நிலை - பெறச் செய்யும் அமைப்புமுறையைப் பேணும் வாய்ப்பினைப் பெறும் கனடிய சமூகத்தின் ஒரு குழுவினர், தாம் அதிகார மையத்தில் இருக்கும்போதெல்லாம், ஏனையவர்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தத்தை வரையறுக்க வல்லவர்களாகின்றனர். ரூபரெலியா -

வின் இந்த ஆய்வு முடிவுகளின் அடிப்படையில் லிபரல், கொன்சேவேரீவ், என்டிபி அரசாங்கங்கள் யாவும் ஒன்றாறியோவில் இனவெறுப்பானது ஒர் அமைப்புமுறை மட்டத்தில் உயிர்ப்பாழ்கிறது என்பதை வார்த்தையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளன என்றே கூறவேண்டும்.

இவ்வாறான இனவெறுப்புக்குக் கனடாவில் ஒரு நீண்டகால வரலாறு உண்டு. கனடிய கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் சற்றுப் பின்னோக்கி நாம் உற்றுநோக்குவோமாயின், சில குழுவினரை விளிம்புநிலைக்கு வலிந்து வேண்டுமென்றே தள்ளும் போக்கு காலம் காலமாக இங்கு இருந்துவந்துள்ளதைக் காண - முடிகிறது. காலனித்துவ காலத்திலிருந்தே ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்து குடியேறிய வெள்ளையர்கள், பூனீகக் குடியினர் மீது கட்டவிழ்த்துவிட்ட, நீதியற்ற அடக்குமுறைகளையும் இனப்படு - கொலைகளையும் நியாயப்படுத்த, இந்த இனவெறுப்பு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. கனடாவின் முதற்குடியினருக்கும் ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகளுக்கும் இடையிலான அடிப்படை உறவு விரிசலுக்கு இதுவே காரணம். அதன் பிரகாரம், கனடிய முதற்குடிமக்களுக்கு அடிப்படை மக்களுரிமையை, அரசியலுரிமையை இந்த இனவெறுப்பு மறுத்து வந்துள்ளது. வளர்ந்தோரை உத்தியோகங்களிலிருந்தும், பிள்ளைகளைப் படிப்பிலிருந்தும் வெளியேற்றியுள்ளது. அவர்கள் சொத்துக்களைத் தமதாக்குவதை மட்டுப்படுத்தியது. உணவகங்கள், ஏனைய பொழுதுபோக்கு வசதிகளிலிருந்து அவர்களை வெளித்தள்ளியது. மேலும், மோசமான, சூழல் மாசுபடுத்தலுக்குள்ளான பிரதேசங்களில் வலிந்து குடியமர்த்தப் - பட்டதன் விளைவாக, அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டுப் பெருந் தொகைகளில் உயிரிழந்தமை வரலாறு.

ஒன்றாறியோவின் இன்றைய கல்வித்துறையை எடுத்துக்கொண் - டால், அதன் பாடசாலைக் கொள்கைகளிலும், பாடவிதானங் களிலும், ஆசிரியர் தெரிவுகளிலும் அமைப்புமுறை ரீதியிலான இனவெறுப்பு வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. இது கறுப்பினத்த - வருக்கும் பூர்வீகக் குடியினருக்கும் ஏனைய சிறுபான்மை இனத்தவருக்கும், அவர்களது கல்விசார் திறமைகளையும் மீறி, கல்வித்துறை முன்னேற்றங்களுக்கு இடையூறுகளை விளைவிக்க - கின்றது. உயர்தர பாடசாலைகளில் இடம்பெறும் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுக்கான நெறிப்படுத்தும் நடைமுறைகளின்போது கறுப்பின, பூர்வீகக்குடியின மற்றும் குறைந்த வருமானக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களை, அவர்களது கல்விசார் திறமைகள் பற்றிய தவறான கற்பிதங்களின் அடிப்படையில், கிடைக்க - வேண்டிய பாட நெறிகளிலிருந்து விலக்கிவிடும் ஆபத்தை இந்த இனக்குரோதம் ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், ‘ஒன்றாறியோவின் கல்வியமைப்புமுறையில் அமைப்புமுறைசார் இனத்துவேஷம் உள்ளது’ என 1994இல் வெளிவந்த Royal Commission on Learning வெளியிட்ட ‘For the love of learning’ அறிக்கை சுட்டிக்காட்டிய பாகுபாட்டு நிலைமை ஒன்றாறியோவில் இன்றும் நிலவி வருகின்றது.

ஒன்றாறியோவின் ஆரோக்கியப் பராமரிப்புத்துறையை உற்று நோக்குவோமாயின் - “சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகள், மருத்துவ உயர்ப்பதவிகளில் இனத்துவக் குழுக்களின் குறைவான பிரதிநிதித்துவம், ஆரோக்கியப் பரிசோதனைகளின் போதான தடைகள், தன்னுணர்வற்ற சார்புநிலைகள் என்பன இனத்துவக்

குழுக்களுக்கான மட்டரகமான மருத்துவப் பராமரிப்புக்குக் காரணங்களாகின்றன” என மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் இணையத்தளத்தில் காணப்படும் சனா ஹல்வானி (Sana Halwani) அறிக்கை கூறுகிறது.

இவ்வாறே, குற்றவியல் நீதித்துறையிலும், அமைப்புமுறை இனத்துவேஷம் ஒன்றாறியோவில் இருந்து வருகிறது. இதன்படி, இன அடிப்படையில் புறக்கணிக்கப்படும் மக்கள் ஒரேவகைக் குற்றங்களுக்காக, வெள்ளையர்களைவிடக் கூடுதலாகவும் கண்மூடித்தனமாகவும், கைது செய்யப்படுகிறார்கள் பிணை மறுக்கப்படுகிறார்கள் நீதிமன்றில் குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட முன்னர், சிறைக்கூடங்களில் கடுமையாக நடத்தப்படுகிறார்கள் இரக்கப் பேரம்பேசலுக்கான மிகக் குறைந்த வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறார்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்படுகின்றார்கள். மேலும், கனடிய போதைப்பொருள்சார் சட்டங்களும் பாரபட்சமானவை என இனவெறுப்பை அகற்று வ - தற்கான ஐக்கியநாடுகள் சபைச் செயற்குழு கூறுகிறது.

இத்தகைய நீதி பிறழ்ந்த அமைப்பு முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமாயின், வெள்ளையினத்தவர்கள் தாம் இனக்குரோதங்கள் அற்றவர்கள் என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு வாளாவிருத்தலாகாது. கனடாவில் அமைப்புமுறைசார் இனக்குரோதம் இருப்பதை அவர்கள் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் என்ன செய்தல் வேண்டும் என்பது முக்கியம். அறிதல், ஒப்புக்கொள்ளலுக்குப் பின்னர் காத்திரமான செயற்பாடு அல்லது நடவடிக்கை இடம்பெற வேண்டும். ஒருபக்கச் சார்பாக, தமக்கு ஏற்படக்கூடிய பலாபலன் - களை நிராகரிக்கும் மனப்பக்குவத்தை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இனவெறுப்புப் பற்றித் திறந்தவெளிகளில் பேசுவதற்கு அவர்கள் தம்மைப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நிறக்குருடு பற்றிய எண்ணக்கருத்தை அவர்கள் நிராகரிக்க வேண்டும். இனக்குரோதத்தை எதிர்க்கும் அமைப்பு - களுக்குப் பொருளியல் ரீதியாக உதவவும், தன்னார்வத் தொண்டாற்றவும் அவர்கள் முன்வரவேண்டும். இனப்பாடுபாட்டு அமைப்பு முறையில் (உதாரணம் - பணியிடங்களில் பாடசாலை - களில்) தாம் எவ்வாறு பயன்பெற்றனர் என்பதை இனம் கண்டு, அப்பயன்பாடுகளை விளிம்புநிலை மக்கள் அனுபவிக்க உதவவும், இனக்குரோதத்திற்கு எதிரான பொதுசனக் கொள்கை - களுக்கு ஆதரவு வழங்கவும் முன்வர வேண்டும். அதேவேளை அரசியல்வாதிகளை இப்பிரச்சனைக்குப் பொறுப்புக் கூறவைக்க வேண்டிய அதிகாரமும் பொறுப்பும் மக்கள் கைகளில் இருத்தல் அவசியம். எனவே, பாகுபாடு காண்பிக்கும் கொள்கைகளை

நிலைநிறுத்தும் அரசியல்வாதிகளையா அல்லது பாகுபாடுகளை எதிர்க்கும் அரசியல்வாதிகளையா தாம் தேர்ந்தெடுக்கப்போ - கிறோம் என மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். இவையும் இன்னபிறவும் இணைந்து பிணைந்தே, இனக்குரோதப் பிணியை இந்த மண்ணிலிருந்து பிடுங்கியெறிய முடியும்!

எனவே இனவெறுப்புக் கொடுமைக்கு ஆளாகுவோரான சிறுபான்மை மக்களது வாழ்வியல் நியமங்கள் தரமுயர்த்தப்படு - வதற்கான சகல முயற்சிகளும் வேண்டப்படும் இத்தருணத்தில், அவர்களை வெறுத்துப் பாகுபாடு காண்பிப்போரும் தத்தமது மனச்சாட்சியின் நியமங்களைப் பரஸ்பரம் தரமுயர்த்திக்கொள்ள - வேண்டியதும் தர்மமாகும். சகமனிதனை மனிதனாக மதித்தல்தானே சகல தர்மங்களிலெல்லாம் தலையாய தர்மம்!

2020 மே 25 அமெரிக்காவின் மினிசோட்டா மாநிலத்தின் மினியாப்பொலிஸ் நகர வீதியொன்றில் கறுப்பினத்தவரான ஜோர்ட்ஜ் லொய்ட் (George Floyd) காவல்துறை அதிகாரி ஒருவரின் முழங்காலுக்கடியில் கழுத்து நெரிந்து, முச்சுத் திணறி உயிரிழந்ததைக் கண்ணுற்ற முழு உலகும் ஒன்றுதிரண்டு ஆர்ப்பரித்ததை, ஆறாத்துயருடனும் ஆச்சரியத்துடனும் அவதானித்த அவரது 6 வயதுப் பெண் குழந்தையான ஜியானா ஃப்லொய்ட் (Gianna Floyd) தன் தந்தையின் மரணம் குறித்துச் சொன்னாள் - “என் அப்பா இந்த உலகை மாற்றினார்.”

கனடா, ஒன்றாறியோவின் பிக்கரிங் நகரப் பாடசாலையில் ஆண்டுநூல் விவகாரத்தால் அவமானப்பட்ட வளரிளம் பருவத்து மாணவன் சொன்னான் “எனக்கு நிகழ்ந்த துக்ககரமான சம்பவம், எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல மாற்றம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையை என் மனதில் விதைத்திருக்கிறது.”

இளம் பிஞ்சுகள் வாய்வழி வந்த, இந்த நம்பிக்கை வார்த்தை - களின் வலிமைக்கு நிகரேது!

சான்றாதாரங்கள்:

Nick Westoll, 'Pickering high school graduate's yearbook tribute...', Global News, 12/10/2020.

CBC News, 'St. Mary Catholic Secondary School in Pickering...', 13/10/ 2020.

Megan DeLaire, 'Systemic racism makes life harder.' Toronto.com, 14/08/2020/

Kamil Karamali, 'We're sick and tired of it,' Global News, 8/06/ 2020.●

Racism

Racism is the belief that groups of humans possess different behavioral traits corresponding to inherited attributes and can be divided based on the superiority of one race over another. It may also mean prejudice, discrimination, or antagonism directed against other people because they are of a different race or ethnicity. Modern variants of racism are often based in social perceptions of biological differences between peoples. These views can take the form of social actions, practices or beliefs, or political systems in which different races are ranked as inherently superior or inferior to each other, based on presumed shared inheritable traits, abilities, or qualities.

Neethan Shan

Racism in Our Education System: Why Tamil Canadians Need to Care

Racism in our education system has been a longstanding issue in Canada. Generally, Tamil Canadians have been very concerned about our children's education but we have not been on the forefront as a community collectively to advocate against the racism in the system. In this article, I highlight to you eight significant ways in which systemic racism operates within our schools, leading to adverse academic and health impacts on our children and youth as well as our families. Through highlighting these issues, I am hoping that all of us realize that it is important for us to not become complacent, thinking that racism won't affect our children.

Here are eight of the many ways that the education system continues to reinforce racial inequities:

- **Eurocentric Curriculum:** The current curriculum that our children learn on a daily basis is Eurocentric in its core and it gives the impression that anything outside of the European histories, heritage and ways of knowing is less important and less valuable. Our racialized children grow up thinking their languages, histories and cultures aren't worthy of being studied and thus acknowledged and celebrated. The contributions of the non-European communities to science, math, literature and social studies and other subjects are not acknowledged or included in the curriculum, making our children think that their own communities weren't the knowledge producers in the world. Not seeing themselves reflected in the textbooks, topics and lessons end up impacting the self-esteem and self-confidence of racialized children including Tamil children.

This exposure leads to our children assuming that their parents and elders aren't as knowledgeable and thereby impacting the relationships at home as well. In addition, the absence of curriculum that reflects on the experiences and knowledges of Canada's Indigenous communities prevents us from decolonizing our education system and our minds, leading to our students not

knowing or not learning the real histories of Canada.

- **Absence of Reflective Staffing:** Teaching staff in many of the schools with very diverse student population still remain predominantly White. The senior administration, including principals, vice principals and superintendents, are also predominantly White. Despite measures to diversify the teaching staff, the progress has been very slow. When students see themselves reflected in the people who teach them, their sense of belonging and self-esteem generally increases significantly and leads to better academic performance. When the curriculum is euro-centric and teachers are mostly White, students grow up thinking not recognizing the vastness of the knowledge produced by their own non-European ancestors for past many centuries.
- **Disproportionate Student Discipline:** Many research reports have established that racialized students have been impacted disproportionately by student discipline processes in the system. In addition, the level of accountability and transparency around student disciplining processes and related decisions is very low when it comes to incidents related to racialized students and their families. Disproportionately high number of suspensions and expulsions of racialized students is a direct result of many racial inequities within the system and in the society generally, including the racial profiling and criminalization of our youth even within their own schools. Many Tamil youth had lost important opportunities to continue their education due to over-punitive methods of disciplining during the 90s but it still continues today. Despite the push to have more restorative justice based ways of addressing student discipline, racialized students continue to be pushed out of the school system.
- **Streaming:** Streaming is the process through which more racialized students are kept in streams, pathways and courses that only lead to certain career choices and limited options for them. We continue to see streaming

operate within the system across all grades in different ways, but streaming is a more prominent issue in early years of high school. Disturbing examples of guidance counsellors discouraging racialized youth from taking on careers and subjects that those counsellors assume to be out of reach for these students continue to happen to date.

- **Lack of Communication with Parents/Guardians:** Parents from racialized communities, especially those in areas of low income are often those who are not adequately informed about what is going on in the education system. Affluent White parents have more access to timely information but racialized parents are often not engaged, informed, consulted and supported within the system. In addition, examples of sidelining racialized parents, giving them trespassing tickets and refusing to meet with them in a timely manner are all examples of the white fragility and white supremacy that is very much a part of our schools and the boards.
- **Inappropriate Evaluation:** Standardized testing with euro-centric content, subjective marking of the students' work and discouraging of other ways of knowing, coupled with ranking of schools and other problematic evaluation methods are a major challenge in the system. While they may seem like regular problems, these are very much shaped by racial bias and discrimination at its core.
- **Under-Resourcing of Our Schools:** Many schools in areas with racialized communities have limited resources for extracurricular activities and inadequate support for students with differing learning needs. The specialty programs are often distributed more heavily in areas with higher White populations. Classroom sizes are relatively small and there are less students per trustee in areas with high White population, while these are major concerns in neighbourhoods with higher racialized communities. Special Needs and ESL/ELL support are often inadequate, despite many racialized children being identified, over-identified and at times mis-identified.
- **Censorship:** Lastly, Tamil students and other racialized students have continued to face censorship in/from their own schools, for eg: preventing Tamil students from remembering the genocide. The censorship also prevents students from advocating for racial and environmental justice. High school students, especially those over 16 years of age should be allowed to discuss, debate and engage with topics related to social, economic and racial justice. Many teachers are also often discouraged from supporting student groups in undertaking activities related to these serious but important topics.

Having discussed these important concerns earlier, let me wrap up with four things we can all do within the Tamil community to make sure we do our part in making the education system more fair, equitable and inclusive.

- **Information:** We need to equip ourselves with all the information related to the education system. We will need to understand the roles of different positions within the system, the details of the education act that governs the school, the policies and procedures that govern all the activities in the schools and the various resources available for the community. Knowledge is power. While its hard to know all the details of the complex system, basic foundational knowledge will help us navigate the system well. Being able to navigate the system is a critical first step.
- **Participation and Presence:** We need to show our presence in our schools. We need to attend the parent school council meetings, just not the festivals, cultural shows and awards events. We need to have a presence at the school board meetings, making deputations and offering our perspectives and solutions to the trustees. Our visibility is critical to advance the various needs of our students and parents/guardians. Our invisibility will lead to us being unheard and ignored. Just the presence itself is not enough, substantive involvement is critical. But the presence itself will lead to further opportunities and have a ripple effect.
- **Network:** As Tamil parents, we will need to connect across the GTA and the province and form networks that can help scale up the level of organizing. Same thing can be said for educators and students of Tamil origin. We will need to identify more ways to collaborate with each other, support each other, elevate each other and build on the strengths of each other. Building networks build strength.
- **Advocacy:** Finally, we all have to become stronger advocates for our children collectively, instead of assuming that the system has the best interests of our children. A few of our children may do things that may not be what we want them to do or say, but regardless, we will need to advocate for our children's rights to have access to education and to have opportunities that are equitable. We have to get to a stage where we become comfortable holding the teachers, principals, schools and boards accountable without fear and with a sense of ownership.

Education is important to us and therefore, improving the education system is one of the most appropriate ways for us to contribute to Canada. So lets get actively engaged and lets help build a system that can help ALL students achieve their full potential. ●

எஸ். ராஜ்மோகன்

இங்கிலாந்து தேசத்தின் கலப்பினக் குழந்தைகள் - Brown Babies

இனவாதம் என்பது ஒரு நீண்ட வரலாற்றினதும், ஒரு தொடர்ச்சியான கல்வியூட்டலினதும் விளைபொருளாகவே கருதப்படுகின்றது. இனவாத உணர்வுகள் இயற்கையாக மனிதனின் பிறப்பியலில் தோன்றுவதில்லை எனினும், அது சகல பொறிமுறைகளாலும் திட்டமிட்டு, படிப்படியாக உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதை உலக இனவெறி வரலாறுகள் நிறுவி நிற்கின்றன.

இன உணர்வுகள் என்பது மனிதர்கள் யாவருக்கும் ஒரு பொதுவான விடயம். ஆனால், ஓர் இனத்தின் நலன்களை அல்லது இயல்புகளை மற்ற இனங்களின் நலன்களுக்கு எதிரானதாக வெளிப்படுத்த முனையும் போது இன உணர்வு இனவாத -மாகின்றது. மற்ற இனங்கள் பற்றிய இழிவான மதிப்பீடு, நிற வேறுபாடு, கலாசார வேறுபாடு, கல்விநிலை மேம்பாடு போன்றவற்றை இனமொன்றின் கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் வைத்துப் பார்க்கும் போது இனங்களுக்கிடையிலான பகைமை உணர்வுகள் வளர்ந்து, சகிப்புத் தன்மையின் எல்லை மீறப்பட்டு இனவாதம் இனவெறியாகின்றது.

இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற கலப்பினக் குழந்தைகளுக்கு எதிரான நிறவெறி, அமெரிக்காவில் நடைபெறும் கறுப்பர்களுக்கு எதிரான இனவெறி, தென்னாபிரிக்காவில் இருக்கும் இனவெறி, அவுஸ்திரேலியாவில் நிலவும் இனத்துவேசம், இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு எதிரான இனப்பாகுபாடு என்று உலகம் முழுவதும் இனவெறியின் தாக்கம் தொடர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இங்கிலாந்தில் பிறந்த கலப்பினக் குழந்தைகளுக்கு நடந்த நிறவெறிப் பாகுபாடுகள், நாகரிகத்தின் உச்சத்தில் இருக்கும் இங்கிலாந்துச் சமூகத்தின் கொடூர முகத்தை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இங்கிலாந்தில் 1944 ஆம் ஆண்டு பாப்ஸ் கிப்சன் வார்ட் பிறந்தபோது, அவளது தாயின் கணவரான கடற்படை அதிகாரி, அவள் தனக்குப் பிறந்த குழந்தை என்றே கருதினார். ஆனால், சில மாதங்களின் பின்னர் அந்தக் குழந்தையின் தோலில் ஏற்பட்ட நிறமாற்றங்களைத் தொடர்ந்து அந்தக் குழந்தை தனக்குப் பிறக்கவில்லை என்பதை அவர் தெரிந்து கொண்டார். இங்கிலாந்தில் பணிபுரிய வந்த கறுப்பின ஆபிரிக்க-அமெரிக்க படையினர்களில் (G.I.) ஒருவர்தான் அவளது உண்மையான தந்தை என்பதை அவர் அறிந்து கொள்வதற்கு அவருக்கு கிட்டத்-

தட்ட ஆறு மாதங்கள் எடுத்தன என்கின்றார் கிப்சன் வார்ட். இரண்டாவது உலகப் போரில் கடமை புரிய வந்த கறுப்பின ஆபிரிக்க-அமெரிக்க படையினருக்கும், இங்கிலாந்தின் வெள்ளையினப் பெண்களுக்கும் இடையிலான இரகசிய தொடர்புகளினால் பிறந்த 2000 க்கும் மேற்பட்ட கலப்பினக் குழந்தைகளில் கிப்சன் வார்ட்டும் ஒருவர். கிப்சன் வார்ட்டின் தாய்க்கும், ஆபிரிக்க-அமெரிக்கருக்கும் இடையில் மலர்ந்த மறுக்கப்பட்ட காதலின் சின்னமாக கிப்சன் வார்ட் பிறந்தார்.

ஆபிரிக்க - அமெரிக்க படையினருக்கும், இங்கிலாந்துப் பெண்களுக்கும் இடையில் பிறந்த கலப்பினக் குழந்தைகளின் பிரச்சனை இங்கிலாந்தின் அரசியல் மட்டத்திலும், சமூக மட்டத்திலும் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்து அரசுக்கு பெரும் தலையிடையைக் கொடுத்த கலப்பினக் குழந்தைகள், சட்டவிரோதமாகப் பிறந்த 'பிறவுண் பேபிஸ்' (brown babies) என்று ஊடகங்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

கிப்சன் வார்ட்டின் தோல் நிறம் மாறியபோது அவரது உண்மையான தந்தை ஒரு கறுப்பின அமெரிக்க விமானப்படை பொறியியலாளர் என்ற விடயம் வெளியே தெரியவந்தது. சமூக இனப்பாகுபாடுகளுடனும், இனத்துவேசத்துடனும் பார்க்கப்பட்ட கிப்சன் வார்ட் அவளது தாயிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு, கட்டாயத் தின் பேரில் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சேர்க்கப்பட்டாள். கிப்சன் வார்ட் அங்கு ஒடுக்கப்பட்டு, இனப்பாகுபாடுகளின் பாதிப்புகளுடன் நான்கு ஆண்டுகள் வளர்ந்தாள். பின்னர், வெள்ளையினக் குடும்பம் ஒன்று அவளைத் தத்தெடுத்து வளர்ப்பதற்கு முன்வந்த போது, அவள் அதை ஒரு புதிய மகிழ்ச்சியின் தொடக்கமாகக் கருதினாள். ஆனால், அங்கும் இன ரீதியிலான துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்ந்தன.

“நான் வசிக்கும் பகுதியில் என்னைப் போலத் தோற்றமளிக்கும் யாரையும் நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. சில சமயங்களில் நான் வெள்ளை நிறக் குழந்தைகளுடன் வெளியே விளையாட விரும்பும் போது அவர்களின் பெற்றோர் அவர்களை என்னுடன் விளையாட அனுமதிக்க மாட்டார்கள்” என்று தனது சிறுவயது வேதனைகளைக் கூறுகின்றார் கிப்சன் வார்ட்.

ஓர் ஆசிரியர் அவளுக்கு ஆங்கிலச் சொற்களைப் படிப்பிப்பதற்குப் பதிலாக இலகுவாகப் பொருத்தி விளையாடும் பசில்ஸ்களைக் கொடுத்து, தனியே விளையாடச் சொல்லி அவளை அடக்கினார். “உனக்கு மற்ற மாணவர்களைப் போல் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்ளும் திறன் இல்லை” என்று அந்த ஆசிரியர் கிப்சன் வார்ட்டைப் புறந்தள்ளினார். எல்லாவகையிலும் இருளடைந்து போன அவருடைய இளமைக்கால வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. தான் எப்பொழுதும் பசியுடன் இருப்பதை நினைவில் கொள்வதாக அவள் உணர்ந்திருக்கின்றாள். கிப்சன் வார்ட் அங்கு சென்ற சில காலங்களின் பின்னர் அவருடைய வளர்ப்புத் தாய் திடீரென இறந்துவிட்டார். அதனால், அவளுக்குக் கிடைத்த சிறிதளவு கவனிப்பும் இல்லாமல் போய்விட்டது. பின்னர், அவருடைய வளர்ப்புத் தந்தை அவளை மேலும் துன்புறுத்தினார்.

கிப்சன் வார்ட்டின் பத்தாவது வயதில் அந்த வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மற்றுமொரு குழந்தைகள் காப்பகத்தில் கட்டாயமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டாள். அங்கு கழிந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவளது தாயார் திரும்பி வந்து, அவளை அழைத்துச் சென்று, யோர்க் என்ற இடத்தில் அவருடன் குடிபெயர்ந்தார். ஆனாலும், அவளுக்கு அங்கு நிம்மதி கிடைக்கவில்லை. அவளது பாடசாலை ஆசிரியர்கள் அவளை அடக்கடி அடித்து, துன்புறுத்தினார்கள். கிப்சன் வார்ட்டுக்கு இயல்பாகவே இருந்த இசைத் திறன்களை அந்த ஆசிரியர்கள் வளரவிடாமல் புறக்கணித்தார்கள்.

இறுதியில் எந்தவொரு தகுதியும், வேலையும் இல்லாமல், தனது பதினைந்தாவது வயதில் தெருவோரங்களில் எதுவும் இல்லாமல் தனித்து நின்றதை உணர்ந்தாள். தனது தோலின் நிறத்தினால் கிடைத்த இந்தத் துயரங்கள் எல்லாம் அவளது மனதில் படிந்து போய்க்கிடந்தது. அவளின் வயதையொத்த வெள்ளையினக் குழந்தைகள் யாவரும் சுதந்திரமாகவும், மகிழ்வுடனும் வாழும் வாழ்க்கை அவளுக்கு எப்பவும் ஒரு கற்பனையாகவே இருந்தது.

இது கிப்சன் வார்ட்டுக்கு மட்டும் நடந்த கொடுமையல்ல. இங்கிலாந்தில் பிறவுண் பேபிஸ் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் அனைவருக்கும் நடந்த ஒரு மோசமான மனித உரிமை மீறல் செயற்பாடாகக் கருதப்படுகின்றது. பல வருடங்களாக மூடி மறைக்கப்பட்டு, அண்மைக் காலங்களில் வெளிச்சத்திற்கு வந்த இந்த இனவெறிச் செயற்பாடுகளுக்கு இங்கிலாந்து அரசு பதில் கூற முடியாமல் தடுமாறுகின்றது. இங்கிலாந்தில் தலைவிரித்தாடிய இனவெறிச் செயற்பாடுகளின் உண்மைச் சாட்சியங்களாக அங்கு பிறந்த கலப்பினக் குழந்தைகளின் பல கதைகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்து நியாயம் கேட்டு நிற்கின்றன.

1943 - 1946 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் அமெரிக்காவில் இருந்து இங்கிலாந்தில் பணிபுரிய கிட்டத்தட்ட 240,000 ஆபிரிக்க-அமெரிக்க படைபினரும், வேலையாட்களும் வந்திருந்தனர். இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், போர் வீரர்கள், விமானப் படை வீரர்கள், பொறியியலாளர்கள், படப்பிடிப்பாளர்கள், கட்டட கட்டுமானப் பணியாளர்கள் என்று பல தரப்பட்ட ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்கள் இங்கிலாந்தில் பணியில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கை முறையில் ‘கறுப்பர்கள் மட்டும்’ என்ற பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டு, முடிந்தவரை இங்கிலாந்து மக்களிடம் இருந்து விலத்தியே வைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், இங்கிலாந்துப் பெண்கள் இதற்கு முன்னர் ஒரு கறுப்பினத்தவரையும் பார்த்ததில்லை என்ற காரணத்தினாலும், ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்களுக்கென்று தனியான கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த காரணத்தினாலும் அவர்களுக்கு ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்களிடம் பெரும் ஈடுபாடும், கவர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. இதனால், இங்கிலாந்துப் பெண்களும், ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்களும் தமக்கிடையே இரகசியமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கத் தொடங்கினர்.

வரலாற்றாசிரியர் லூசி பிளாண்ட் 1943 மற்றும் 1946 க்கு இடையில் இங்கிலாந்து வெள்ளையினப் பெண்களுக்கு ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்கள் மீது ஒரு தனிக் கவர்ச்சி இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்கள் கொண்டு வந்த சொக்லேட், கோகோ கோலா, சிகரெட், நைலோன் போன்ற புதுமையான பொருட்களும் இங்கிலாந்துப் பெண்களை மிகவும் கவர்ந்தன. ஆபிரிக்க - அமெரிக்கர்களின் உடல்வாகும், அவர்களின் வித்தியாசமான நடன முறைகளும் இங்கிலாந்துப் பெண்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தின. முடிவில் அவர்களது காதலின் சின்னமாக கலப்பினக் குழந்தைகளும் உருவாக ஆரம்பித்தன.

அமெரிக்க இராணுவம் கறுப்பினப் படைபினரின் கர்ப்பினிக் காதலிகளைத் திருமணம் செய்ய அனுமதி மறுத்துவிட்டது. அத்துடன் ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்களுக்குப் பிறக்கும் கலப்பினக் குழந்தைகள் யாவரும் “சட்டவிரோதமாகப் பிறந்தவர்கள்” என்று முத்திரை குத்தப்படும் என்று இங்கிலாந்துப் பெண்களும் பயமுறுத்தப்பட்டார்கள். தனது வெள்ளையின கர்ப்பினிக் காதலியை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறிய ஆபிரிக்க-அமெரிக்க படை வீரர் ஒருவருக்கு அவரது கட்டளை அதிகாரியால் “நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால் உங்கள் மீது கற்பழிப்பு குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்படும், மேலும் கற்பழிப்புக்கான தண்டனை மரணமாக இருக்கும்” என்றும் கூறப்பட்டது.

இங்கிலாந்தின் இனவெறிச் செயற்பாடுகளால் இவர்களுக்கிடையிலான உறவுகள் தடைசெய்யப்பட்டது. இதனால், அவர்களின்

குழந்தைகள் பெரும்பாலும் ரகசியமாகவே வளர்க்கப்பட்டனர். கலப்பினக் குழந்தையை பெற்ற பெண்களுக்குக் கிடைத்த சமூகக் களங்கம் பலருக்கு சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாகியதால் பல குழந்தைகள் அப்படியே கைவிடப்பட்டனர். கறுப்பின அடையாளங்கள் பெருமளவில் குழந்தைகளிடம் தெரியவர பல பச்சினம் குழந்தைகள், குழந்தைகள் காப்பகத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். சிலர் வேறு குடும்பங்களினால் தத்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், இக் கலப்பினக் குழந்தைகள் எங்கு இருந்தாலும் இனத்துவேசத்தையும், குழந்தைகள் துஷ்பிரயோகத்தையும் எதிர்கொண்டே வளர்ந்தார்கள். சில கலப்பினக் குழந்தைகள் வலுக்கட்டாயமாக தாயிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு தென்மேற்கு இங்கிலாந்தின் சோமர்செட்டில் மைன்ஹெட் அருகே உள்ள ஹோல்னிகோட் ஹவுஸில் உள்ள ஒரு குழந்தைகள் காப்பகத்தில் ஐந்து வயதாகும் வரை வளர்க்கப்பட்டனர். அங்கிருந்து சில குழந்தைகள் வேறு குடும்பங்களால் தத்தெடுக்கப்பட்டு வளர்ந்தார்கள். சில குழந்தைகள் வயது கூடிய குழந்தைகள் வாழும் காப்பகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர்.

பதினெட்டு வயது வரை பல துன்பங்களுக்கு உள்ளான கிப்சன் வார்ட் அவரது முன்னாள் இசை ஆசிரியரால் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு லிவர்பூலுக்குச் சென்று குழந்தைகள் செவிலியராகப் பயிற்சி பெற்றார். பின்னர், அவர் அந்தத் துறையில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பித்தார். அதன் பின்னர், இசையில் இரண்டாவது முதுகலைப் பட்டத்தையும் பெற்றார். லிவர்பூலில் தனது கணவருடன் வசிக்கும் 75 வயதான அவர் தற்போது புல்லாங்குழல் ஆசிரியராக இருக்கின்றார்.

“நான் வளர்ந்துவரும் போது எல்லாம் நம்பிக்கையற்றது என்று நினைத்தேன். ஆனால், நான் எனது வாழ்க்கையின் நீண்ட வலிகளில் இருந்து நிறைய அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன். இந்த வலிகள் கூட நான் விரும்பிய துறையில் என்னால் முன்னேறுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை” என்கின்றார் கிப்சன் - வார்ட்.

கரோல் எட்வர்ட்ஸ் மற்றும் டெபோரா ப்ரியர் என்ற இரண்டு கலப்பினக் குழந்தைகள் தமது குழந்தைப் பருவத்தை சோமசெட்டில் உள்ள ஹோல்னிகோட் ஹவுஸில் கழித்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். கரோல் இந்தக் குழந்தைகள் காப்பகத்தில் பல ஆண்டுகள் கழித்த போதும், டெபோரா ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர் ஒரு குடும்பத்தினரால் தத்தெடுக்கப்பட்டார். இவர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற இனவெறிக் கொடுமைகளும், புறக்கணிப்புகளும் இங்கிலாந்தின் இனவெறிப் போக்கை துல்லியமாக எடுத்துக் கூறும் சாட்சியங்களில் ஒன்றாக இருக்கின்றன.

ஒரு திருமண மோதிரம் மற்றும் ஒரு புகைப்படம் மட்டுமே தனது தாய் தனக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றதாக இன்னுமொரு கலப்பின குழந்தையான லியோன் லோமாக்ஸ் கூறுகின்றார். லியோனின் இங்கிலாந்துத் தாய், தனது ஆபிரிக்க - அமெரிக்க தந்தையை இரண்டாம் உலகப் போரின் போது சந்தித்தார். இருவருக்குமிடையிலான உறவு காதலாகப் பரிணமித்தது. இருவருக்கும் லியோன் பிறந்தபோது, சட்டப்படி திருமணமாகாத அவரது தாயார் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளால் லியோனை ஹோல்னிகோட் ஹவுஸ் குழந்தைகள் காப்பகத்தில் விட்டுவிட்டார். கடைசியாக தனது தாயைப் பார்த்ததாக அவர் நினைக்கும் ஒரு தொலைதூர

நினைவாக, தொட்டிலின் ஒரு மூலையில் இருந்து மனம் நொந்து அழுததை நினைவில் கொள்கிறார்.

இப்போது 73 வயதாகும் லியோன், தனது தாயார் சமூகக் கட்டாயத்தின் பேரில் செய்த முடிவால் பல தசாப்தங்களாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருவதாகக் கூறுகின்றார். ஆபிரிக்க-அமெரிக்க இராணுவ உத்தியோகஸ்தரான ஆஸ்கார் லோமாக்ஸ், லியோனின் தாயை சந்தித்தபோது ஏற்கனவே அவர் திருமணம் செய்திருந்தார். இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவடைந்து அவர் அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பிய பின்னர், தனது விடாமுயற்சியினால் லியோனைக் கண்டுபிடித்தார். சட்ட ரீதியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த பல தடைகளையும் தாண்டி லியோனை 1949 ஜனவரியில் அமெரிக்காவிற்கு அழைத்து தனது குடும்பத்துடன் சேர்த்துக் கொண்டார். இங்கிலாந்தில் இருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்த முதலாவது கலப்பினக் குழந்தை லியோன் ஆகும். லியோனுக்கு எட்டு வயதாக இருக்கும் போது அவருக்கு அன்பு செலுத்தி வந்த மாற்றாந்தாய் திடீரென இறந்து விட்டார். அதன் பின்னர் பல துன்பங்களை தான் அனுபவித்ததாகக் கூறுகின்றார். லியோன், இறுதிவரை தனது தாயைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே இருந்தார். ஆனால், அந்த முயற்சி மிகவும் கடினமாக இருந்தது. லியோன் தனது தாயைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சி வெற்றியளித்த போது அவரது தாயார் அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இறந்துவிட்டதாக அறிந்து கொள்கின்றார். லியோன் இறுதியில் பார்வையிட வந்ததெல்லாம் அவருடைய கல்லறையை மட்டும் தான். தற்பொழுது ஓஹாயோவில் உள்ள தனது வீட்டிலிருந்து சி.என்.என் க்கு கொடுத்த பேட்டியில் ‘நான் எப்போதும் எனது தாயைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிப்பது பற்றி நினைத்தபடியே எனது காலம் கரைந்து விட்டது’ என்கின்றார்.

லியோனுக்கு இளமைக் காலத்தில் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் போன்று மற்றைய கலப்பினக் குழந்தைகளுக்கும் பல விதமான கொடுமைகள் இடம்பெற்றன. இவர்கள் அனைவரது கதைகள் அன்றுடன் முடிவடையாமல் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இப்பொழுது வளர்ந்துவிட்ட இவர்கள் தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கான நியாயத்தை ஊடகங்கள் வாயிலாகக் கேட்டு வருகின்றனர்.

கலப்பினக் குழந்தைகள் அல்லது பிறவுண் பேபிஸ்கள் என்னும் பதம் உலகளாவிய ரீதியில் மிகவும் பிரபலமானது. இது இங்கிலாந்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகின் பல நாடுகளுக்கு இன்றும் தலையிட கொடுக்கும் ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. போர், வேலை வாய்ப்பு, அமைதி காத்தல் போன்றவற்றில், வெளிநாட்டுப் போர் வீரர்கள் உள்ளூர் மக்களுடன், குறிப்பாக உள்ளூர் பெண்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போது கலப்பினக் குழந்தைகள் பிறக்கின்றார்கள். இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்த காலப் பகுதிகளில் ஆபிரிக்க-அமெரிக்க படையினர் பிரான்ஸ், ஜேர்மனி என்று பல நாடுகளில் போர்ப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுக்குப் பிறந்த இந்தக் குழந்தைகளின் உயிரியல் வேர்களைப் பற்றி அறியமுடியாமல் பெரும்பாலும் களங்கப்பட்ட பிறவிகளாகவே மற்றவர்களால் முத்திரை குத்தப்பட்டனர். இந்தக் கலப்பினக் குழந்தைகள் எதற்காகப் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள், ஏன் இவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்கள் என்ற பெரும் கேள்வி தேசிய மட்டத்திலும், சமூக மற்றும் அரசியல் மட்டங்களிலும் விவாதிக்கப்படும் விடயமாக உள்ளது.

இன்று அமெரிக்கா உட்பட உலகின் பல நாடுகளில் இனவெறிச் செயற்பாடுகள் பூதாகரமாக தலைவிரித்தாடுவதற்கு மிக முக்கிய காரணங்களாக உலகப் போர்கள், ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆதிக்கம், அடிமைகள் வியாபாரம், பழங்குடி மக்கள் மீதான தாக்குதல், கலப்பினக் குழந்தைகளின் உருவாக்கம் போன்றவற்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். ஐரோப்பிய நாடுகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலனித்துவ ஆட்சிகள், மக்களுக்கெதிரான அடிமைத்தனம், வளங்களின் சுரண்டல் போன்ற பல காரணங்களினால், ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா மற்றும் ஆசியக் கண்டங்களில் உள்ள பல நாடுகள் பெரும் இனவெறிப் பாதிப்புகளுக்குள்ளாகின. ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சிகளில் அவர்கள் கடைப்பிடித்த குரூரமான நிறவெறியும், மதவெறியும் அந்தந்த நாடுகளின் மூலக்குடிகளை திட்டமிட்டு அழித்தொழித்தது வரலாற்றில் மன்னிக்கப்பட முடியாத குற்றமாக கருதப்படுகின்றது.

ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் மிக மோசமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக அடிமைகளின் வியாபாரம் நடைபெற்றது. ஆபிரிக்காவில் இருந்து பெருமளவிலான மக்கள் கடத்தப்பட்டு அடிமைச் சந்தைகளில் விற்கப்பட்டார்கள். அடிமைகளாகக் கொண்டுவரப்பட்ட இவர்களை பல நாடுகள் தமது சண்டைகளிலும், கட்டுமானப் பணிகளிலும் மிருகங்களைப் போன்று பயன்படுத்திக் கொண்டன. அடிமைச் சந்தையில் வாங்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அடிமைகளில் தப்பிப் பிழைத்தவர்கள்தான் இன்று பல நாடுகளில் இனவெறித் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டு வருகின்றார்கள்.

இனவெறி கொண்ட சித்தாந்தங்கள்தான் உலகப் போர்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ற கருத்து இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பின்னர் முனைப்புப் பெற்றது. இனம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் உலகில் இருக்கக் கூடாது என்ற சித்தாந்தம் பல நாடுகளில் முன்மொழியப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இனவெறிகளை நியாயப்படுத்தும் சிந்தனைகளை இல்லாமல் செய்யவே இந்தத் தடை கொண்டுவரப்பட்ட போதும், அவை வெவ்வேறு வடிவங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டன. அதன் அடிப்படையில்தான் ஐரோப்பிய காலனித்துவத்தில் இருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளின் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில், இனங்களுக்கிடையிலான இடவொதுக்கீடு என்ற முறை அனுமதிக்கப்பட்டது. இது இனவெறி சார்ந்த சித்தாந்தங்களையே அடிப்படையில் கொண்டிருந்ததால், இதுவே பல உள்ளாட்டுப் போர்கள் உருவாகுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இன்றும் இருந்து வருகின்றது. சுதந்திரம் கிடைத்த இந்த நாடுகளில் உள்ள மக்கள் இனரீதியாக தமக்கிடையில் சண்டையிடுவதன் மூலம் பெரும் லாபங்களைப் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் வளர்ந்த நாடுகள் தமது காய்களை சரியாக நகர்த்தி வைத்தன.

உலகளாவிய ரீதியில் இனவெறி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டமாகவே இருக்கின்றது. இதில் ஒன்றுதான் Black Lives Matter என்று அமெரிக்க கறுப்பினத்தவர்கள் முன்னெடுக்கும் போராட்டம். அமெரிக்கச் சமூகத்தில் கலந்திருக்கும் நிறவெறியானது தோலின் நிறம் பற்றிய

பிரச்சனையாகத் தோன்றினாலும் அது அடிப்படையில் சமூகக் கட்டுமானத்தில் உள்ள மிகப்பெரும் ஓட்டையாகவே கருதப்படுகின்றது. திட்டமிட்டு செயற்படுத்தப்படும் நிறவெறியின் அடிப்படையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கறுப்பின மக்கள் உளவியல் ரீதியாக தொடர்ந்து பாதிப்படைந்து வருகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் கறுப்பர்களின் அடிமைத் தன்மை மற்றும் தீண்டாமைக்கு எதிராகப் பல்வேறு சட்டங்கள் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள போதிலும், அவை அனைத்துக்கும் முன்னோடியாக இருப்பது ஆப்ரஹாம் லிங்கனின் விடுதலைப் பிரகடனம். இந்தப் பிரகடனம் 1863ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் திகதி வெளியிடப்பட்டது. அந்தப் பிரகடனம், “அடிமைகளாக வைக்கப்பட்டுள்ள ஆப்பிரிக்க கறுப்பின மக்கள், இனி சுதந்திரமாக வாழ முடியும். அவர்களின் நலனை அமெரிக்க அரசு பாதுகாக்கும்” என்று கூறியது. அமெரிக்க அதிபரின் அதிகாரத்திற்குப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த விடுதலைப் பிரகடனம் அடிமை முறையைச் சட்டவிரோதமாக்கியது.

இந்தப் பிரகடனத்திற்குப் பின்னரே கறுப்பின மக்கள் ராணுவத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அமெரிக்க உள்ளாட்டுப் போர் முடிகின்ற சமயத்தில் அமெரிக்க ராணுவத்தில் இரண்டு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட கறுப்பின வீரர்கள் இருந்தனர். கறுப்பின மக்களின் மீதான ஒடுக்கு முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலோ அல்லது அமெரிக்கர்களின் மனதில் பல நூற்றாண்டுகளாகப் படிந்துகிடக்கும் நிறவெறியை ஒழிப்பதிலோ எந்தவித முன்னேற்றத்தையும் அந்நாட்டில் உள்ள சட்டங்கள் ஏற்படுத்தவில்லை என்ற போதிலும், கறுப்பின மக்களுக்கான அங்கீகாரத்தை அந்தப் பிரகடனம் உறுதிசெய்தது.

கலப்பினத்தவர்களும், கறுப்பினத்தவர்களும், எல்லா இனத்தவர்களும் மனிதர்கள்தான் என்ற சித்தாந்தத்தை சமூகம் உணரும் வரை, இனம் என்ற பிரிவின்றி யாவரும் மனிதர்களே என்ற சிந்தனைகள் வளரும் வரை அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல உலகெங்கும் கழுத்துகள் நெரிக்கப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கும். இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற கலப்பின குழந்தைகளின் கதைகளைப் போல் பல தொடர்கதைகள் உருவாக்கிக்கொண்டே இருக்கும்.●

த. சிவபாலு

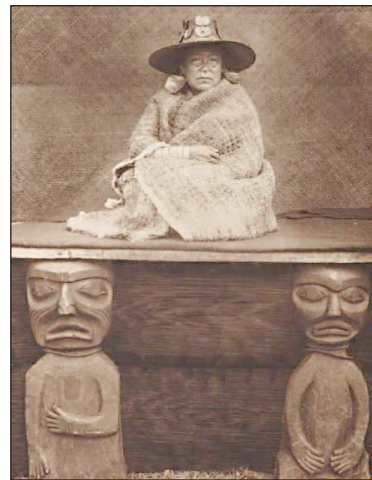
செவ்விந்தியர் எனப்படும் கனடாவின் முதல் குடியினரின் மரபுகள், மனப்பாங்குகள், பழக்க வழக்கங்கள்

அமெரிக்கக் கண்டத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருபவர்கள் 'முதற்குடி' என இன்று அழைக்கப்படும் செவ்விந்தியர்கள். ஐரோப்பியரின் வருகையினால் பாரம்பரிய தொழில் முறைகளிலும் பண்பாட்டுப் பழக்கவழக் - கங்கள், சமயம் என்பனவற்றில் மாற்றங்களும் சீரழிவுகளும் இடம்பெற்றன. தங்கள் சமயத்தையும் மொழியையும் பரப்புவதன் மூலம் தங்களின் மேலாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்ட பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகள் போட்டி போட்டன. மனித குலத்தின் இரத்தக்கறை படந்த வரலாறாக இவை பதிவாகியுள்ளன. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் பரந்து வாழ்ந்தவர் - கள் மண்ணின் மைந்தர்களான பூர்வீகக் குடிகள், எஸ்கிமோ என அழைக்கப்பட்ட இன்னியூட்ஸ், மற்றும் செவ்விந்தியர் என பெயர் சூட்டப்பட்ட இறக்குவா, போன்ற இனக்குழுமத்தினர். ஐரோப்பிய கலப்பினால் பெண்பிள்ளைகளைத் தனிமைப்படுத்தி மதம் மாற்றி வலுக்கட்டாயமாகப் போர்வீரர்களுக்கு மணமுடித்ததன் விளைவாகத் தோன்றிய இனமே 'மெத்தி' ஆகும்.

இவர்களைக் கனடிய அரசு, 'முதல் தேசிய இனம்' என அழைக்கின்றது. அதனைவிட ஐரோப்பிய விஞ்ஞானிகளின் அற்புதமான கண்டுபிடிப்பு 14,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்காவிற்கு ஆசியாவிலும் பொலினேசியாவிலும் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள்தான் இந்த செவ்விந்தியர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கான ஆதாரங்களை அவர்களால் சரிவரத் தரமுடியவில்லை என்பதும் உண்மை. அண்மைக் காலங்களாக அலசாஸ்கா, யுகோன் பிரதேசங்களில் குகைகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பழுதடையாமல் உள்ள எலும்புகள் மண்டை ஓடுகள் அவர்கள் மிக நீண்ட காலமாக இம்மண்ணில் வாழ்ந்துவருபவர்கள் என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றது. அவர்கள் கட்டுமரங்களில் அல்லது வள்ளங்களில் வந்து சேர்ந்திருக்கலாம் எனவும் பனிக்கட்டி யுகத்திற்கு முன்னர் வந்திருக்கலாம் எனவும் அனுமானிக்கின்றனர். எந்தவகையிலும் இந்த மண்ணின் குடிகள் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அவர்களும் தங்களைப் போன்ற வந்தேறு குடிகள்தான் என்பதனை முதலிலைப்படுத்தி இந்த நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் என்பதனை மறுதலிப்பதே விஞ்ஞானிகளினதும் வரலாற்றாசிரியர்களினதும் கூற்றாகும்.

இதனைவிட ரஷ்ய பெருநிலப்பரப்பிற்கும் அலாஸ்காவிற்கும் இடையே இருந்த இணைப்பின் வழியாக இவர்கள் வந்திருக்க - வேண்டும் எனவும் அனுமானிக்கின்றனர். இங்கு வாழ்கின்ற

இன்னியூட்ஸ் மக்கள் பேச்சுவழக்கில் எஸ்கிமோவர் என அழைக்கப்பட்டுவந்தனர். கனடாவில் உள்ள முதற்குடியினர் 55க்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசிவந்தனர். ஐரோப்பியரின் வருகையின் பயனாக அவர்களது மொழிகள் மட்டுமல்ல நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், இயற்கையை வணங்கும் முறைமை என்பன சிதைத்து அழிக்கப்பட்டன. தங்களது மொழிகளைவிட ஆங்கிலம், அல்லது பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகளைக் கற்கின்றார்கள். அவர்களை தங்கள் மதத்திற்கு வலுக்கட்டாயமாக மாற்றிக் கொண்டனர். "நான் உனக்கு நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன்" என்பது அவர்களின் அகராதியில் இல்லாத சொல்லாடல். ஆனால் "உங்களுக்கு நல்ல உள்ளம் உண்டு" என்பதனை மிகப்பணிவாகத் தெரிவிக்கும் பண்பினைக் கொண்டவர்கள். ஆண்கள் பிறந்ததில் இருந்து தலைமுடியை வெட்டிக் கொள்வதில்லை. தங்கள் தலைவன் இறந்தால் மட்டும் ஒருபிடி தலைமுடியை வெட்டி அவரது புதைகுழியில் போடும் வழக்கம் கொண்டவர்கள். ஆனால் இன்று ஐரோப்பியரின் வருகையால் தலைமுடியை வெட்டிக்கொள்ளப் பழகிக்கொண்டனர் என ஜோன் மக்லீன் (The Indians Manners and Customs - 1971) எழுதியுள்ளார்.

பண்பாடு

குறிப்பிடக்கூடிய பண்பில் தமிழர் பண்பாட்டோடு இவர்களை ஒப்பிட்டு நோக்க முடிகின்றது. நன்றாகப் பழகியவர்களுக்கு நன்றி என்னும் ஒரு சிறிய பதத்தால் கூறி அவர்களால் செய்யப்பட்ட நன்மைக்கு

ஈடுசெய்யமுடியாதது என்பது தமிழர்கள் காலங்காலமாக பின்பற்றிவரும் நடைமுறை. "உள்ளம் உள்ளவரை மறக்கமாட்டேன்" என்பது

செவ்விந்தியர்களின் இனக்குழுமங்களிடையே பொதுவாகக் காணப்படும் பண்பாக உள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட சில பழக்க வழக்கங்களை ஒத்தவையாக 'ஆநிறை கவர்தல்' இங்கும் காணப்பட்டுள்ளமையை ஜோன் குறிப்பிட்டுள்ளார். வேற்று இனக் குழுமத்தினரின் எல்லைக்குள்

சென்று அவர்களின் பொருட்களை அபகரித்து வருதல் பண்டைய தமிழகத்தில் நிலவியது போன்று இந்த செவ்விந்தியர்களிடமும் காணப்பட்டுள்ளது. எல்லைகளை வகுத்துக்கொண்டு பிரதேசத்தைப் பாதுகாத்து வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்களை செவ்விந்தியர்களின் வாழிடங்களுக்குச் சென்று அவர்களோடு உறைந்து உறவாடி உரையாடி தெரிந்துகொண்டவையை விபரிக்கின்றார். அவர்களை பண்பாடு கண்டவர்களாகவே காட்டிவினைகின்றார். நாகரிகமடையாத காட்டு மனிதர்களாகவோ அன்றி காட்டுமிராண்டிகளாகவோ காணமுடியவில்லை. அவர்களிடம் இருந்த பழக்கவழக்கங்களை வியந்து குறிப்பிடுகின்றார். எதனைக் கேட்டாலும் எந்த நன்றிக் கடனையும் எதிர்பார்க்காமல் தங்களது நட்பையும் மற்றவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பதையும் தடையின்றி தரத்தக்கவர்கள். மரபுபடைகளைப் பயன்படுத்தி எழுதுகின்றார்கள்” என அவர் தனது நூலில் பதிவிட்டுள்ளார்.

ஆனால், எஸ்கிமோ என்னும் இன்யூட்ஸ் வடமுனை, அலாஸ்கா, கிறீன்லாந்து போன்ற இடங்களில் பரந்து வாழுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு இனக் குழுமத்திற்கும் தனித்துவமான பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள், சடங்குகள் என்பன உள்ளன. இன்னுட்பிடம் காணப்பட்ட இன்னுமொரு பழக்கவழக்கம் மகாபாரதத்தில் காணப்படும் ஒரே பெண்ணோடு பாலியற் தொடர்பினை சகோதரர்கள் மேற்கொள்ளுவது போன்று இங்கும் இடம்பெறுகின்றது. அதனைப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் அது சகோதரர்கள் மனமொத்து மேற்கொள்ளும் ஒரு நடத்தையாகக் காணப்படுகின்றது. மற்ற இனக்குழுமங்களிலிட வடமுனையில் வாழ்ந்துவரும் இன்னுயூட்ஸ் இனத்தின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், குடியிருப்புக்கள் என்பன பிரதேச அடிப்படையில் வேறுபட்டன. ‘இகுளு’ (Igloo) என்னும் பனிக்கட்டி வீடுகளை அவர்கள் அமைப்பதற்கு அங்குள்ள காலநிலை காரணமாகும். அங்கு வீசும் காற்றிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக இவ்வித வாழிடங்களை அமைக்கின்றார்கள்.

தங்கள் நிலத்தையும் உடைமைகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு முதன்மை கொடுத்து வந்துள்ளனர். இதன் விளைவாக ஐரோப்பியர்கள் இவர்களை விலங்குகளைப் போலக் கொன்று குவித்துள்ளனர். ஏனைய இனக் குழுமத்தினரை விழாக்களின் போது அழைத்து உணவும் பரிசில்களும் வழங்கிக் கௌரவிக்கும் பண்பினையுடையவர்கள். இனக்குழுமத் தலைவன் ஆண்களைத் தனியே அழைத்துத் தனது இல்லத்தில் உபசரிக்கும் பண்பு கொண்டவனாக நட்போடு பழகும் மனப்பாங்கு உள்ளவர். ஆனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட காயத்தை எப்போதும் மறக்காதவர்கள் எனவும் தலைவனைப் பின்பற்றுதல் இளையோருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் அறிவுரைகள் என்பனவற்றை அவர் பதிவிட்டுள்ளார்.

மரணச் சடங்குகள்:

தங்கள் தலைவன் இறந்தால் தங்கள் தலைமுடியில் ஒருபிடையை வெட்டி அர்ப்பணிப்பதோடு தங்கள் முகங்களில் கீறிக் கொண்டு புதைகுழியைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பாடுவார்கள். சில இனக்குழுவினர் தலைவனோடு நெருக்கமான இரண்டு இளைஞர்களை கொண்டு தலைவனின் ஆவியோடு துணைக்கு அனுப்பிவைக்கின்றார்கள். அத்தோடு அவர் பாவித்த சூங்கான், புகையிலை மற்றும்

பெறுமதியான அவரது பொருட்களையும் புதைகுழியில் இடுவார்கள். அவர் மறு உலகத்தில் அவற்றை உபயோகிப்பார் என்னும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். அவரது குதிரைகளில் வெள்ளைக் குதிரைகள் இரண்டைக் கொண்டு அவற்றின் தலைகளை கால்மாட்டிலும் தலைமாட்டிலும் வைப்பார்கள். கனடாவில் உள்ள ஆறு இனத்தவரிடையேயும் இந்த நம்பிக்கையும் நடைமுறையும் உண்டு என்பதனையும் தலைவன் இறந்தபின்னர் அவரது புதைகுழியில் இரங்கற் பாக்களை அவரது பெயர், அவர் பின்பற்றிய விதிகள், பழக்கவழக்களை உள்ளடக்கியதாகப் பாடுவார்கள். இறந்த ஒரு ஆணின் மனைவி மூன்று நாட்களுக்கு அதிகாலையில் புதைகுழிக்குச் சென்று ஒப்பாரி வைக்கும் முறையும் சில இனத்தவர்களிடம் இருந்துள்ளது. தமிழர்களிடையே காணப்படும் ஒப்பாரியைப் போன்றதாகவே உள்ளது. ஆண்டுதோறும் சூலைக்குச் சென்று அங்கு உணவைப் படைத்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாக இரவுக் கொண்டாட்டமாக அமையும். இது இன்றும் தென் அமெரிக்காவில் வாழும் பழங்குடியினரிடையே காணப்படுகின்றது. சிம்கோ ஏரிக்கரையிலும் ஜோர்ஜியன் குடாவிலும் உள்ள புதைகுழிகளில் இந்தக் கொண்டாட்டம் இடம்பெறுகின்றது. இறந்தவேளை இசைக்கப்பட்ட இரங்கற் பாக்கள் பாடப்படும். இறந்தவரின் ஆவியால் தொல்லை என நினைத்தால் அவர்களில் சிலர் புதைகுழிக்குச் சென்று ஒரு துவாரத்தின் ஊடாக அந்த பிரதேசப் பெட்டியை எடுத்துவந்து இறந்தவரின் வீட்டைச் சுற்றி மூன்று முறை மிக வேகமாக தூக்கிக்கொண்டு ஒருவார்கள். அதன்பின் அந்த வீட்டையும் அந்தக் குடியிருப்பையும் அழித்துவிட்டு வேறு இடத்தில் குடியேறுவார்கள். இவ்விதமாக ஒருவதனால் ஆவி தடுமாறி வீட்டிற்கு வராதது எங்காவது சென்றுவிடும் என நம்புகின்றார்கள். கனவுகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். உலகத்தை ஆமை தாங்கி நிற்பதாகவும் அது ஆமையின் ஓட்டின் மீது படைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் நம்புகின்றனர். ஆமைத் தீவு என்பது அவர்களின் புனிதமான இடமாகக் கருதுகின்றார்கள்.

திருமணங்கள்

பல்வேறு விதமான திருமணச் சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய அளவிலான திருமண விழாக்களும், மிகச் சிறிய நடைமுறைகளைக் கொண்ட திருமணச் சடங்குகளும் இடம்பெறுகின்றன. அல்கோங்கின் இனத்தினரிடையே மணமகன் நற்பண்பு, கட்டழகு, ஆண்மை கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்னும் எதிர்பார்ப்பு உண்டு. மணப்பெண்கன்னித்தன்மை உடையவளாகவும் அழகுள்ளவளாகவும் பணிவுள்ள வளாகவும் இருக்கவேண்டும் என்னும் எதிர்பார்ப்பும் ஆண்களிடம் உண்டு. சில இனத்தினரிடையே பெண்ணை

வலுக்கட்டாயமாகக் கவர்ந்து சென்று மணக்கும் முறையும் இருந்துள்ளது. பொதுவாக பெண்ணின் பெற்றோரைக் கவரும் வகையில் அவர்களுக்கு பரிசில்கள் கொடுப்பதோடு பண்போடு பழகும் தன்மையுள்ள ஆண்மகன் தனது விருப்பத்தைப் பெண்ணின் பெற்றோருக்குத் தெரிவித்து அடிக்கடி வீட்டிற்கு வருவதும் போவதுமாக இருப்பான். ஆனால் ஒரு வார்த்தையாவது பெண்ணோடு பேசாமல் நீண்ட நாட்களுக்கு தொடர்வதாகவும் இருக்கும். பெண்ணுக்குப் பிடிக்கவில்லை எனில் அவள் தனது பேத்தியிடம் அதுபற்றிச் சொல்லுவாள். அதன்பின் அவளது பேத்தி சாம்பலோடு வந்து காத்திருந்து அவன் வரும்போது முகத்தில் வீசிவிடுவாள். அவளோடு ஏனைய உறவினர்களும் சேர்ந்து சாம்பலை வீசியும் தண்ணீரை ஊற்றியும் தடியால் அடித்தும் விரட்டுவர். இது சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஒருதலைக் காமமாகவே இருக்கும். சிலவேளைகளில் அவர் ஒருதலைக் காதலில் வெற்றி பெறலாம். மடலேறுதலை ஒத்ததாகவே இந்த ஒருத்தலைக் காமம் காணப்படுகின்றது. பெண்ணின் மனதை வென்றால் அவன் திருமணம் செய்யலாம் அல்லது அவன் விலகிவிடவேண்டிய நியதி செவ்விந்தியர்களிடம் இருந்துள்ளது. கன்னி அவனின் காதலுக்கு இசைந்தால் அதனை அவள் தனது வளர்ப்புத்தாயிடம் தெரிவிப்பாள். அவள் மூலம் திருமணம் செய்வதற்கான நாள் குறிக்கப்படும். அப்பொழுது ஓட்டில் அல்லது மட்பாண்டத்தில் மூலிகைகளைத் தீயிலிட்டு அதிலிருந்த வரும் புகையினை அனைவரின் மீதும் குறிப்பாக திருமணமாக உள்ளவர்கள் மீதும் அவர்களது வீட்டிலும் படவைத்து ஆவியை விரட்டித் தூய்மைப்படுத்துவார்கள். இதனைவிட திருமணம் செய்ய நினைக்கும் ஆண் இரண்டு முதல் இருபது வரையான குதிரைகளைப் பெண்வீட்டாருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். இது அரேபிய தேசத்தில் இன்றும் நடைமுறையில் இருப்பதை ஒத்ததாகும்.

மருத்துவமும் நம்பிக்கையும்

மருத்துவம் மேற்கொள்ளுவதில் சமூகத்தில் வயோதிக மாதொருவரோ அன்றி முதிய ஆண் ஒருவரோ முதன்மை வகிப்பார். குறிப்பாக தலைவருக்கு மருத்துவ மூலிகைகள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். மூலிகைகள் அவர்கள் பயன்படுத்தும் போது யாருக்கும் தெரியாமல் இரகசியத்தைப் பேணுகின்றார்கள். இது இந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. அனைத்து நோய்களுக்கும் மூலிகை மருத்துவமே அடிப்படையாக உள்ளது. அவற்றில் இருந்து தலைங்களையும் எண்ணெய்களையும் தயாரித்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள். குற்றத்தை நீக்குதல் அல்லது தூட்க்குக் களைதல் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு சடங்காகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பல்வேறு மூலிகைகள் சேகரிக்கப்பட்டு அவற்றை எரித்து ஒரு கிண்ணத்தில் சேமித்து வைத்திருப்பார்கள். இதனைக் கொண்டு ஆசீர்வதிப்பதற்கும் பேய், பிசாசுகளை விரட்டுவதற்கும் அந்த இடங்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும் மருத்துவ மாதர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பரம்பரை பரம்பரையாக இந்த முறை தங்கள் வாரிசுகளுக்குக் கடத்தப்படுகின்றது. தங்கள் முன்னோர்களிடமிருந்து

பெற்றுக்கொள்வதாக நம்புகின்றார்கள். ஆன்மிகச் சக்தி முன்னோர்களிடமிருந்தும், கடவுளிடமிருந்தும் தலைவர்களுக்கும், மருந்துக்கும், மருந்து தயாரிக்கும் சில்லுப் போன்றவற்றிற்கும் கிடைப்பதாக நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். ஒரு இடத்தை தூய்மைப்படுத்துவதற்கு அனைவரும் வட்டமாக அமரவைத்து சமத்துவமாகப் பேணி ஆசீர்வதிப்பதாகவும். அவர்களது வீட்டில் இவ்வித மூலிகை எண்ணெய்களை வைத்திருக்கவேண்டும் என்னும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டுகின்றார்கள். இதனை அந்தக் குழுவில் உள்ள அனைவரும் பயபக்தியுடன் பின்பற்றுகின்றார்கள். நாங்கள் பூமித்தாயின் பிள்ளைகள், நாங்கள் விலங்குகளுக்கு உரியவர்கள், இயற்கைக்கு உரியவர்கள் என்னும் எண்ணத்தைக் கொண்டவர்களாக வாழ்ந்துவருகின்றார்கள். சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தங்களது பண்பாட்டையும் கலாசாரத்தையும் பேணுவதாக நம்புகின்றார்கள். ஒரு பெண் மூப்படைந்தால் அவளுக்கு தூட்க்குவிடக்களிக்க இத்தகைய சடங்குகள் அந்த வீட்டில் இடம்பெறுகின்றது. இவற்றை மருத்துவமாதா அல்லது சமூகத் தலைவன் முன்னின்று நடத்துவார். தங்கள் மண்னையும் உடைமைகளையும் அபகரித்து தங்களை நிரக்கதியாக்கியவர்கள் என்னும் எண்ணம் அடிமனதில் வேரூன்றியுள்ளது.

பெண்களின் நிலை

வீட்டுவேலைகளையும் சிறிய விவசாய வேலைகளையும் செய்வது. விறகு, மரம் போன்றவற்றைக் தூக்கிவருதல், வீட்டை அழகுபடுத்துதல் என்பன பெண்களின் பணியாக இருந்துள்ளது. ஒரு ஆண் பல பெண்களை மணந்துகொள்ளும் வழமையும் அவர்களை ஒரே வீட்டில் வைத்திருக்கும் நிலையும் இருந்துள்ளது. பெண்களின் நிலை பரிதாபமானதாகவே

இருந்துள்ளது. குடும்பத்தில் ஒரு மரணம் ஏற்பட்டால் அதிகம் துக்கம் கொள்ளுபவர்கள் பெண்களே ஆவர். தலைமயிரை மழித்தல், கைவிரல் ஒன்றை வெட்டுதல் காலில் வெட்டுதல் போன்றவற்றால் தங்களை வருத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள். ஆண்கள் அடித்தால் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டிய நியதியும், வீட்டைவிட்டு வெளியே அனுப்பப்படும் நிலையும் இருந்துள்ளது. பெண்கள் ஆண்கள் என்ற வேறுபாடன்றி தங்களால் கைப்பற்றப்படும் எதிரிகளின் தலையைச் சீவி அந்த முடியோடு எடுத்துச் செல்வது தங்களுக்குக் கிடக்கும் விருதாகவே சில இனத்தினர் நம்பினர். அமெரிக்க விடுதலைப் போராட்டத்தில், அமெரிக்கப் போர்வீரர்களின் மண்டையோடு சீவிய முடியைக் கையளிக்கும்படி வெள்ளை அதிகாரிகள் கேட்டதோடு அப்படிக் கொண்டுவருபவர்களுக்கு விருதுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வழிபாடுகள்

பல சமூகங்களிடையே தங்களைப் பாதுகாக்கும் காவலர்களாக ஆறுதிசைக்கும் ஒவ்வொருவரும் இருப்பதாகக் கருதுகின்றார்கள். கரடி மேற்குத்திசைக் காவலாக துணிச்சலையும், வலிமையையும்

தருவதாகவும். கடல் தெய்வமாக சென்னா என்னும் கடல்வாழ் உயிரினம் கருதப்படுகின்றது. அது கடலில் உள்ள பாலூட்டிக - ணைப் பாதுகாப்பதாகவும். கடல்தெய்வத்திற்கு படையல் போடுவதன்மூலம் அவற்றை வேட்டையாட முடியும் எனவும் நம்புகின்றனர். இன்றும் அவர்களிடம் புகையிலையிடப்பட்ட புத்தம் புதிய சுங்கான் பெருவிழா ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப் படுகின்றது. குழுத் தலைவனால் விழா ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. நீண்ட துளையுடைய மரத்தை அல்லது நாணல் போன்றவற்றை வெட்டி அதனை வைத்து மண் அல்லது பாறையில் எடுக்கப்படும் கல்லால் அச்சிலிட்டுச் சுங்கான் செய்யப்படும். சுங்கானில் புகையிலையை நிரப்பி ஆராதனை செய்து இறைவனையும் திசை காவலர்களையும், இயற்கையையும் வானம் (சூரியன்), நிலம், நீர் ஆகியவற்றிற்கு புகை பிடிப்பதற்காக அந்தச் சுங்கானைச் சுற்றிக்காட்டி ஆவிவடிவில் வருவதாக அத்திசைகளை நோக்கி வணங்குகின்றார் தலைவர். அதற்கு முன்னர் மூலிகைகள் இட்ட புகை ஒரு பாத்திரத்தில் எரியூட்டி புகையை எல்லோரிலும் பும்படியாக கொண்டு செல்வார்கள். இதனால் தங்கள் எதிர்காலம் சிறப்பாக அமையும் என்பதும் தங்களது வேட்டை நன்கு அமையும் எனவும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இந்த சுங்கான் விழாவில் பின்வரும் பாடலைப் பாடுவார்கள்.

“Bathe now in the stream before you,
Wash the war-paint from your faces,
Wash the blood-stains from your fingers,
Bury your war-clubs, and your weapons,
Break the red stone from this quarry,
Mould and make it into peace-pipes,
Take the reeds that grow beside you,
Deck them with your brightest feathers,
Smoke the calumet together,
And as brothers live hence forward.”

(The Indians of Canada, by John McLean. PP..55)

“உங்கள் முன்னே உள்ள அருவியில் இப்பொழுது குளியுங்கள், போருக்கான உங்கள் முகங்களில் உள்ள வண்ணங்களைக் கழுவுங்கள், உங்கள் விரல்களில் உள்ள இரத்தக் கறைகளைக் கழுவுங்கள், போர்க் கருவிகளையும் கோல்களையும் புதைத்து விடுங்கள், இந்தக் கற்குளியில் இருந்து செங்கற்களை உடைத்தெடுங்கள், அமைதிக்கான துளைக்கருவியை வடிவமைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்களுக்க அணித்தாயுள்ள நாணல்களை எடுத்தக்கொள்ளுங்கள், உங்களது அழகான இறகுகளால் அவற்றை அழகுபடுத்துங்கள், அனைவரும் இணைந்து அமைதிதரும் இதனைப் புகையூட்டுங்கள்,

எனவே சகோதரர்கள் போல வாழ முன்னேறுங்கள்” என்பது அவர்களது தாரக மந்திரமாகும்.

தங்கள் பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள், நம்பிக்கைகளில் இறுக்கமாக இருக்கின்றார்கள். ஐரோப்பியரின் வருகையின் பின்னர் தங்களைப் படைத்தவர் என எண்ணும் இறைவனில் அதீத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட பின்னர் அவர்களின் நடையுடை பாவனைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சில இனக்குழுக்கள் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது தங்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த மண்ணில் இருந்து விரட்டப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டு வெவ்வேறு இடங்களில் இன்று வாழ்ந்து வருவது கண்கூடு.●

வே. விவேகானந்தன்

புலம்பெயர் விவசாயிகள்

புலம்பெயர் நாடுகளில் பல்வேறு துறைகளிலும் சாதனை படைத்துவரும் ஈழத்தமிழர்கள், கடந்த இரு வருடங்கள் தோட்டக்கலையிலும் மிகப்பெரும் சாதனை படைத்து, 'புலம்பெயர் விவசாயிகள்' என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றுள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

தமிழர் வாழ்வியலுடன் மிகநெருங்கிய பண்பாட்டு விழுமியங்களுள் தோட்டக் கலையும் ஒன்றாகும். நிலத்தை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து வகைகளாக வகுத்த நம் முன்னோர், அவற்றுக்குரிய பயிர் வகைகளையும், அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப வகுத்திருந்தனர்.

மலையும் மலை சார்ந்ததுமான குறிஞ்சி நிலமே தோட்டக்கலையின் ஆரம்பத் தோற்றுவாயாகும். அதாவது, உலகின் மிகப் பழைய தோட்ட வடிவம் காட்டுத் தோட்டமாகும். இது காடு சார்ந்த உணவு விளைச்சல் களமாக விளங்கியது. காட்டுத் தோட்டம் வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் ஆற்றோரமாக அமைந்த காடுகளிலும், பருவக்காற்று மழை பெறும் ஈரமான மலைச் சரிவுகளிலும் தோன்றியது. அக்காடுகளில் பயன்தரும் மரங்களும், செடி கொடி வகைகளும் இனம் காணப்பட்டு மேம்படுத்தப்பட்டன. பயன்பாட்டுக்கு உதவாத தாவர இனங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் இவ்வாறே காடுகள் அழிக்கப்பட்டு கோப்பி, தேயிலை, கொக்கோ, றப்பர் போன்ற செடிகளும், மரங்களும் காட்டுத் தோட்டங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன.

காலப்போக்கில் அறிவியல் சமூக மேம்பாடு காரணமாக தரைத் தோற்றத்திற்கேற்ப நெற்பயிர்செய்கை, படிமுறை வேளாண்மையாக வளர்ச்சி பெற்றது. காலநிலக் கேற்ப தக்காளி, கரட், பீற்றுட், போஞ்சி, கத்தரி, பாகற்காய் போன்ற பல்வேறு காய்கறி வகைகளும் பொன்னாங்காணி, வல்லாரை, சிறுகீரை, பசளி போன்ற கீரை வகைகளும் பயிரிடப்பட்டு வந்தன. காலப்போக்கில் இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் விவசாயத்துடன் தோட்டப் பயிர்செய்கையும் விரிவடைந்தது. வறண்ட பகுதிகளான வடக்குக் கிழக்கிலும், தரைக்கீழ் நீரின் வளத்தினால் காய்கறித் தோட்டங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன.

1970ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான, சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, லங்கா சமசமாஜக் கட்சிக் கூட்டணி அரசு, உள்நாட்டு உணவுப்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கில் வெளிநாட்டு இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தியது. அதன் விளைவாக இலங்கை முழுவதும் வீட்டுத் தோட்டங்கள் வீறுகொண்டெழுந்தன. வடக்குக் கிழக்கில் மிளகாய், வெங்காயச் செய்கையில் ஈடுபட்ட விவசாயிகள் வாழ்க்கையிலும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட இன அழிப்புகளும்,

அவை அனைத்துக்கும் முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல் 1983ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தாக்குதலும், ஈழத்தமிழர்களை உலகின் பல நாடுகளுக்கும் குடிபெயரச் செய்தது. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் அந்தந்த நாடுகளின் மொழி, கலை, கலாசாரம், பொருளாதாரம், காலநிலை என்பவற்றுக்கேற்ப தம்மைத் தயார்படுத்துவதில் மிகுந்த சவால்களை எதிர்கொண்டனர். படிப்படியாக அவற்றில் வெற்றிகொண்ட தமிழர்கள், தமது மொழி, கலை, கலாசாரம் போன்றவற்றை, வளர்க்கவும், பேணிப்பாதுகாக்கவும், அமைப்பு ரீதியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் செயற்பட்டனர். படிப்படியாக அவற்றில் வெற்றிகளையும் சாதனைகளையும் படைத்தனர். ஆனால் தோட்டக்கலையில் மிகச்சிலரே ஆர்வத்துடனும் அக்கறையுடனும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

கடந்த முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், புதிய குடிவரவாளர்களாகிய எமக்கு ஏனைய துறைகளைப் போலவே,

தோட்டக்கலை தொடர்பான தகவல்களைப் பெறுவதும் சவால் நிறைந்த ஒன்றாகவே இருந்தது. மறுபுறம் அன்றைய காலகட்டத்தில் எமது வாழ்க்கையைக் கட்டியமைக்க எப்படியான தகவல்கள் தேவைப்பட்டன என்பதனைத் தமிழர் தகவல் ஆரம்பகால மாத இதழ்களையும், ஆண்டு மலர்களையும் வாசிக்கும்போது புரிந்துகொள்ளலாம்.

1984ஆம் ஆண்டு கோடைகாலம், கனடிய மண்ணில் நான் கால் பதித்தபோது, ரொறன்ரோ நகரில் Ossington subwayக்கு அருகாமையில் Jaffna store என்ற ஒரு தமிழ் வர்த்தக நிலையம் மாத்திரமே இருந்தது. 1992ஆம் ஆண்டு ஒரு சிறிய வீட்டினை வாங்கி அதன் பின்னிருந்த சிறு காணித்துண்டில் முதற் தடவையாக நான் மேற்கொண்ட பயிர்ச்செய்கை சிறுகீரை. எனது பெற்றோருக்குக் கடிதம் எழுதி, பதில் கடிதத்துள் சில கீரை விதைகளை வைத்து அனுப்பும்படி கேட்டிருந்தேன். அப்படி வந்த கீரை விதைகளே இன்றுவரை கீரை விளைச்சலை தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது, அக்கால கட்டத்தில் எமது மரபு ரீதியான காய்கறிகளான பாகற்காய், பயிற்றங்காய், கத்தரிக்காய், புடலங்காய், போன்றவற்றின் விதைகளையோ, கன்றுகளையோ பெறுவது மிகப்பெரும் சவாலாக இருந்தது. வீட்டுத் தோட்டத்தை ஆரம்பிப்பவர்கள் கீரைப் பயிருடன் தொடங்கலாம். காரணம் பராமரிப்பு மிகக்குறைந்த, குறுகிய காலத்தில் பயன்பெறக்கூடிய, உடலாரோக்கியத்துக்கு அத்தியாவசியமான பயிராகும்.

படப்படியாக, ஈழத்தமிழர்களின் வியாபார நிலையங்களுடன் இந்திய, சீன வியாபார நிலையங்களும் பல்கிப் பெருகின. தேவையான அளவு காய்கறி விதைகளையும் கன்றுகளையும் நியாயமான விலையில் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. எனினும் வீட்டுத் தோட்டங்களில் செலவிடும் பணத்தை ஒப்பிடும்போது, வியாபார நிலையங்களில் குறைந்த விலையில் தேவையான காய்கறிகளை வாங்க முடிந்ததனால், பொருளாதார ரீதியில் லாபகரமானதல்ல எனக் கருதிய பலர், வீட்டுத் தோட்டங்களில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பொருளாதார ரீதியாக இலாபகரமாக இல்லாத போதிலும் வீட்டுத் தோட்டத்தினால் பெறக்கூடிய வேறுபல நன்மைகளை உணராதிருந்தமை மாபெரும் குறைபாடாகும். நமக்கு விரும்பிய காய்கறிகளைப் பயிரிட முடியும். விலை கூடிய காய்கறிகளை வீட்டுத் தோட்டத்தில் வளர்ப்பதன் மூலம் பணத்தை சேமிக்க முடியும். இயற்கைப் பசளையைப் பாவிப்பதனால் நச்சுத்தன்மையற்ற காய்கறிகளாக வளரும். அவற்றின் சத்து பாதுகாக்கப்படுவதுடன் சுவை மிக்கதாகவும் இருக்கும். உள்ளத்துக்கு உற்சாகத்தையும் உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். இத்தகைய பல்வேறு நன்மைகள் நீண்ட காலமாக உணரப்படாமலேயே இருந்தது. ஆனால் கடந்த வருடம் வீட்டுத்தோட்ட முயற்சிகளில் ஒரு புரட்சிகர மாற்றத்தை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

புலம்பெயர் தமிழர்கள், தோட்டக்கலையில் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி சாதனை படைத்த ஆண்டாகக் கடந்த வருடத்தைக் குறிப்பிடலாம். 2019ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி, சீனாவில் வுகான் நகரில் உருவாகிய கொரோனா (Covid 19)

நோய், உலகெங்கும் பரவி, அச்சுறுத்தி, மனிதகுலத்தை அழித்து வரும் சக்தியாக மாறியது. அதேவேளை உலகை ஸ்தம்பிதம் அடையச்செய்து பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதன் பிரதிபலிப்பாக உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படலாம் என்ற அச்சம் மேலோங்கியது. அதனால் உணவுப் பொருட்களை சேகரிக்கவும் காய்கறி வகைகளை வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிரிடவேண்டிய அவசியமும் உணரப்பட்டது.

கொரோனா நோயின் பரவலும் தாக்கமும், அவற்றைத் தடுக்க அரசுகள் மேற்கொண்ட சமூக நடவடிக்கைகளும் வீட்டுத்தோட்ட முயற்சிகளுக்குச் சாதகமாக அமைந்தன. பாடசாலைகள், பணிமனைகள் பொழுதுபோக்கு மையங்கள், நூலங்கள் என்பன மூடப்பட்டமை, பொது நிகழ்வுகளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டமை போக்குவரத்து சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டமை போன்ற செயற்பாடுகள் காரணமாக வீட்டினுள் முடங்கியிருந்த முழுக் குடும்பத்துக்கும் வீட்டுத் தோட்டம் ஒரு பொழுதுபோக்காக மாறியது

புதிதாக வீட்டுத் தோட்டத்தினை ஆரம்பித்த பலர், அது தொடர்பான தகவல்களை நண்பர்கள், உறவினர்கள் மூலமும் இணையத்தளங்கள் ஊடாகவும் அறிவதில் ஆர்வம் கொண்டு விளங்கினர். வீட்டுத் தோட்டத்தினை ஆரம்பிக்கும் போது திட்டமிடல் என்பது மிக முக்கியமானது. வீட்டுத் தோட்டமானது தனித்து, காய்கறி வகைகளை மட்டும் கொண்டதல்ல. அலங்காரத் தாவரங்கள் அல்லது செடிகள், பழ மரங்கள், புத்தரைகள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும். காய்கறி வகைகளில் செடிகள் கொடிகள் கிழங்குவகைகள் எனப் பலவகை உண்டு, குறுகிய காலத்தில் பயன் தரும் பயிர்கள், நீண்ட காலத்தில் பயன் தரும் பயிர்கள் என்பவை அவதானிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் நிழலில் வளரும் பயிர்கள், பிரகாசமான சூரிய ஒளியில் வளரும் பயிர்கள், பூச்செடிகள் என்பதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். படரக் கூடிய அலங்காரக் கொடிவகைகளை வீட்டின் சுவர்களிலும், தூண்களிலும் படரவிடலாம். திட்டமிடல் வீட்டின் அமைப்புக்கும், வளவின் பரப்பளவுக்கும் ஏற்ப அமையும்போது, வீடு அழகாகவும் வீச்சுமானதாகவும் காட்சியளிக்கும்.

இவ்வாறே, நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், எந்தெந்தப் பயிர்களை எந்தெந்த மாதங்களில் நடுதல், அல்லது விதைகளை இடுதல், இலையுதிர் காலத்தில் வீட்டு வளவினுள் உதிரும் இலைகுழைகளையும், சமையலுக்குப் பயன்படும் காய்கறிகளின் கழிவுகளையும் பயன்படுத்தி இயற்கைப் பசளையைத் தயாரித்தல், மழை நீரை சேகரித்து வீட்டுத்தோட்டத்துக்குப் பயன்படுத்தும் முறை, சூழல் மாசுபாடு சமையல் அறையிலுள்ள உள்ளி, மஞ்சள், வேப்பெண்ணை, சவர்க்காரத் தண்ணீர் போன்ற பொருட்களைப் பயன்படுத்தி குறைந்த செலவில் கிருமிநாசினியைத் தயாரித்தல், விதைகளை சேகரித்துப் பேணிப் பாதுகாத்து மீண்டும் பயன்படுத்துதல் எனப் பல்வேறு விடயங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

வீட்டுத் தோட்டம் சிறப்பாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமைய மண்வெட்டி, அலவாங்கு, கத்தி, நீர் பாய்ச்சும் குழாய் போன்ற பொருத்தமான கருவிகள் அவசியமானவை. இவை நீண்ட காலம் பயன்படுத்தக் கூடியவை. எனவே தேவைக்கேற்ப அவ்வப்போது வாங்கிப் பயன்படுத்தலாம். இக்கருவிகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க, தோட்டக் குடி (Garden shed) ஒன்று தோட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் அமைக்க வேண்டும். இவை அனைத்துக்கும் அப்பால் வீட்டுத் தோட்டத்தின் பாதுகாப்பு சவால் நிறைந்ததொன்றாகும். தேவையற்ற புல், செடி கொடிகளை அகற்றவேண்டும். அணில், முயல் போன்ற பிராணிகளிடம் இருந்து பாதுகாக்க வேண்டும். இதற்கான முயற்சிகளை ஆரம்பத்திலேயே மேற்கொள்ளவேண்டும்.

கடந்த வருடம், பலரும் ஸ்கைப், சூம் போன்ற நவீன தகவல் தொழில் நுட்பங்கள் ஊடாக, இலங்கை உட்பட வெவ்வேறு புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் தத்தமது வீட்டுத்தோட்டம் பற்றிய தகவல்களையும், அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து - கொண்டனர். அத்துடன், கனடா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் பலர், தமது வீட்டுத்தோட்ட விளைச்சல் படங்களை இணையத்தளங்களிலும், முகநூல் பதிவுகளிலும் பகிர்ந்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கில் பல வேலையற்ற இளையோர் தமது வீட்டுத்தோட்ட முயற்சிகளையும் பதிவிட்டிருந்தனர்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தமது அனுபவத்திற்கேற்பவும் வாழ்விடத்தின் அளவுக்கேற்பவும் வீட்டுத் தோட்டங்களை அமைத்ததை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பாரிய அளவிலும் சிறிய அளவிலும் தோட்டங்கள் அமைந்தன. தொடர்மாடிக் கட்டடங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். தமது அலகின் உப்பரிகையில் (Balcony) பெரிய, சிறிய மண் சட்டிகள், பிளாஸ்டிக் வாளிகள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி தக்காளி, கத்தரி, மிளகாய் போன்ற காய்கறிச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் கடந்த வருடம் ரொறன்ரோ பெரும் பாகத்தில் காலநிலை பெரிதாக ஒத்துழைக்கவில்லை. மேமாத முதல் வாரம் பனிப்பொழிவும், இறுதி வாரம் 30°C வெப்பநிலையும் காணப்பட்டது. அதாவது குளிர்காலத்திலிருந்து இலைதுளிர் காலம் ஏற்படாது கோடைகால வெப்பநிலை உணரப்பட்டது. இலைதுளிர் காலத்தில் கிடைக்க வேண்டிய மழை கிடைக்கவில்லை வீட்டுத் தோட்டம் செய்தோர், தமது வீட்டு நீரை அதிக அளவு பயன்படுத்த வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. எனினும் அந்த சவாலை வெற்றிகொண்டு பலர் நல்ல விளைச்சலைப் பெற்றனர்.

தமது தேவைக்கு அதிகமான விளைச்சலைப் பெற்றவர்கள், தமது அயலவர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளித்து மகிழ்வு கொண்டனர். அதன் மூலம் நண்பர்களும் உறவினர்களும் நெருங்கிப்பழகும் சூழ்நிலை உருவாகியது. கொடுப்பதில் உள்ள மகிழ்ச்சியைப் பலர் உணர்ந்து கொண்டனர். பணத்துக்கு அப்பால் வீட்டுத்தோட்டம் தரும் மகிழ்ச்சியை உணர்ந்த பலர் இவ்வருடம் வீட்டுத் தோட்டத்தை சிறப்பாகச் செய்வதற்கு விதை, கன்றுகள் போன்றவற்றைப் பரிமாற்றம் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள ஒப்பந்தம் செய்தனர். அதனால் விற்பனை நிலையங்களில் பணம் கொடுத்து வாங்காது, நண்பர்கள் உறவினர்கள் மத்தியில், விதைகள் கன்றுகளைப்

பெற்று, குறைந்த செலவில் சிறந்த வீட்டுத் தோட்டங்கள் உருவாகும் சூழ்நிலை இவ்வருடம் காணப்பட்டது.

கத்தரி, பாகற்காய், போஞ்சி, பயிற்றங்காய், தக்காளி, பச்சை மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற காய்கறிகள் மேலதிகமாக விளையும்போது, அவற்றைப் பதப்படுத்தி, குளிர்சாதனப் பெட்டியில் உறைநிலையில் வைத்து, பனிக்காலத்தில் பயன்படுத்த முடியும். கனடாவிலே பனிக்காலத்தில் சகல காய்கறி வகைகளும், பழவகைகளும் அயனமண்டல, உபஅயனமண்டல நாடுகளில் இருந்தே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன, அதனால் அவற்றின் விலை வழமையைவிட அதிகமாகவே இருக்கும், இந்த அசாதாரண நிலையை இலகுவாகக் கடந்து செல்ல வீட்டுத் தோட்டங்கள் பேருதவியாய் அமைகின்றன,

துரித உணவகங்களை நோக்கிப் படையெடுக்கும் இளையோர் கூட்டம், வீடுகளில் தங்கியிருந்து, இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்தி, தாம் விரும்பிய உணவுகளைத் தயாரித்து, ஏனைய குடும்ப உறவினருக்கும் பகிர்ந்தளித்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர். பலர் பெற்றோருடன் சேர்ந்து, வீட்டுத்தோட்டத்தில் விளைந்த காய்கறிகளைப் பயன்படுத்தி, எமது பாரம்பரிய உணவுகளைத் தயாரிக்கவும் கற்றுக் கொண்டனர். இதனால் குடும்ப உறுப்பினரிடையே நெருக்கமும் அன்பு பாசம் என்பவற்றை உணரும் சந்தர்ப்பத்தை கொரோனா நோய்க்காலம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

எந்த ஒரு இழப்பையும் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பாக பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். உணவு, உடை, வாழ்விடம், போக்குவரத்து, மருத்துவம், பொழுதுபோக்கு, சமூக செயற்பாடுகள் போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும், பல புதிய முறைகள் கையாளப்பட்டு, நாளாந்த வாழ்க்கை நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில், வீட்டுத் தோட்டம் என்பதும், தற்போது மட்டுமின்றி எதிர்காலத்திலும், முக்கியத்துவம் பெற்று, எமது வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே இருக்கும்.●

கலாராஜன்

இடர்காலம் என்னும் இடைக்காலம்!

இயல்பு வாழ்க்கை
செயல் இழந்து நிற்கிறது
நாட்கள் மட்டும் நகர்கிறது
விடிந்தும் இரவுகள் நீங்கிறது
பொழுதிற் பாதி இரவு என்பதும்
இலை உதிர்வதும் உறைபனிக் காலமும்
சில மாதங்களே என்பதும்
இயல்பாய் உள்ளது
அகாலம் ஆகும்காலம் அதையும்
பஞ்சாங்கம் கணித்து சொல்லும்
இப்போது...
எக்காலம் தீரும் எதனால் தீரும்
முடிவே தெரியாத இடர்காலம்
இயற்கையும் பிரமிக்க
செயற்கரிய செய்த விஞ்ஞானம்
செய்வது அறியாது விழிக்கிறது
கோடி கோடி செலவு செய்து
தேசங்களை அழிக்க
பேராயுதங்கள் செய்தவர்களும்
தொற்றிடம் தோற்றுச் சுருண்டு
கைகால் ஆகாமல் கட்டுண்டு கிடக்கின்றார்

சூறையும் சுனாமியும் பூமி அதிர்ச்சியும்போல்
இயற்கை அனர்த்தங்கள் பல
பேரழிவு தந்து சென்றாலும்
மறுபடி சீரமைத்துக் கொள்ளலாம்.

பரீட்சைக் கேள்விகளுக்கு
பதில் தேடிய மாணவர்கள்
பள்ளியே கேள்வியானதால்
பதில் தெரியாமல் தவிக்கின்றனர்
தொழில் இல்லை வருவாய்க்கு வழியும் இல்லை

நில்லாமல் சுற்றிய பூகோளம் இன்று
ஓரிடத்தில் நின்றதுபோல்
இடர்கால இருள் சிறைக்குள்
வாழ்வது நிரந்தரமோ என்று
உலக மக்கள் பரிதவிக்கின்றனர்!

தொற்று - Pandemic
கடந்தாண்டில் உலகில் பலராலும்
அதிகப்படி உச்சரிக்கப்பட்ட சொல் கொரோனா
உலகமகா யுத்தம் இரண்டை
கடந்து வந்த அனுபவம்
இந்த உலகத்திற்கு உண்டு
கொரோனாவின் கோரப் பசிக்கு
இரையான உயிர்கள் கோடி
தொற்றை தோற்கடித்து வெற்றி கொள்ள
தனி ஒவ்வொருவரும் போராடி ஆகவேண்டும்
தற்காப்பு ஒன்றுதான் வெற்றியின் ரகசியம்

தடை தாண்டி ஓட்டம்
தமிழனுக்கு புதியதல்ல
இடரையும் இடறவைக்கும்
மனத் திடத்தோடு களமாடி
தமிழ் வளர்த்த வரலாறு
படைத்தவன் தமிழன்
தொற்றிடம் தோற்றுச் சாவதா!

நில்லாது சொரியும் நீர் வீழ்ச்சி
தண்ணீரின் தோல்வியல்ல
நதியெனும் வெற்றிப் பயணத்தின் தொடக்கம்
தேவைகளாலும் தேடல்களாலும்
பின்னிய வாழ்க்கை பட்டு
அடிக்கடி முள்ளில் பட்டு

கிழிசல்கள் விழுவதுண்டு
நதி மோதாத பாறைகளா!
வாங்கி கட்டாத கிழிசல்களா!
தோற்றுத் திரும்பாது நதி!

தொற்று தொற்றாதிருக்க
தற்காத்து சமூகநலம் காத்து
விழிப்போடு செயல்படுங்கள் என்று
அரசும் செய்தி தளங்களும்
சமூகநல அமைப்புகளும் சொல்லித் தரும்
வழிமுறைகளை செயன்முறைப் படுத்தி
தொற்றையும் தோற்கடிப்போம்!

வானிலை அறிக்கை தரும்
முன்னறிவித்தலுக்கு செவி சாய்த்து
குடையோடு புறப்படுகிறோம்
சாலை விதிகளை மீறினால்
கோர விபத்துக்கள் நேரலாம் என்று
சிவப்பு விளக்கிற்கு கட்டுப்பட்டு நிற்கின்றோம்
அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமை
இது தமிழ் ஆன்றோர் மொழி
வரும் பகையின் வலிமை தெரியும்
அதை வென்று சாய்த்திடும் வியூகங்களும்
வகுத்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்
ஒவ்வொரு போராளிகள் கைகளிலும்
தற்காப்பு படைக் கலன்களும்
கைவசம் இருக்கின்றது
போர்க்களத்தில் நின்று கொண்டு

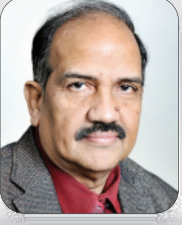
வேர்க் கடலை சாப்பிடும்
மோசமான மனநிலை வேண்டாம்
எப்பொழுதும் முகக் கவசமும்
சுவாசத்தை வடிகட்டி வாங்குங்கள்
சவர்க்காரம் நுரைத்து வெளுத்திட
இளஞ் சூட்டு நீரில் அடிக்கடி
கைகால் அலசுங்கள்
இடைவெளியும் காத்திடுங்கள்
இது ஒவ்வொருவர் வீட்டிற்குள்ளும்
நடக்கும் விசித்திரமான போர்!

அணைக்கட்டு உறுதியானால்
வெள்ளம் கட்டுடைத்து ஊருக்குள் வருவதில்லை
காற்றுக்கு வேலி போடவா முடியும் என்பீர்கள்
காற்றை வடிகட்ட முடியும் அல்லவா!
தேடல்கள் தீரும்வரை
போராடுவதுதானே முயற்சி
முயற்சிக்கு இல்லை முற்றுப் புள்ளி!
முயன்றோம் தோற்றோம் என்பீர்கள்!.....
யாரோடு போட்டி போட்டீர்கள்
நீங்கள் தோற்றுப்போவது உங்களிடம்தான்

காலம் ஓரிடத்தில் நிற்பதில்லை
கடி காரத்தின் கரங்களை ஒடித்தால்
காலச் சுழற்சி நில்லாது
நிகழ்காலம் நிச்சயம் இறந்த காலம் ஆகும்
நம்பிக்கை கொள்வோம்!
தொற்றை தோற்கடித்து வெற்றி கொள்வோம்!●

History of Covid - 19

The first official cases of COVID-19 were recorded on the 31st of December, 2019, when the World Health Organization (WHO) was informed of cases of pneumonia in Wuhan, China, with no known cause. On the 7th of January, the Chinese authorities identified a novel coronavirus, temporally named 2019-nCoV, as the cause of these cases. Weeks later, the WHO declared the rapidly spreading COVID-19 outbreak as a Public Health Emergency of International Concern on the 30th of January 2020. It wasn't until the following month, however, on the 11th of February that the novel coronavirus got its official name - COVID-19. Nine days later, the US Centers for Disease Control and Prevention (CDC) confirmed the first person to die of COVID-19 in the country. The individual was a man in his fifties who lived in Washington state. In the first months of COVID-19, global health authorities, government agencies, and the public were unsure of how the disease would spread and how it would impact everyday life. On the 1st of March, 2020, the United Nations released \$15 million in funds to support the global COVID-19 response. A week later, on the 7th of March, cases of COVID-19 reached 100,000. Several days after that, on the 11th of March, COVID-19 was declared a pandemic by the WHO. COVID-19 rapidly transformed from being a severe problem seemingly confined to China, to a global health emergency almost overnight.●

நாகமுத்து சாந்திநாதன்

இடர்கால விரக்தியை விரட்டிய வீட்டுத் தோட்டங்கள்!

இயற்கை வளங்களால் சூழப்பட்ட இந்த உலகம், அவ்வப்போது இயற்கையின் அனர்த்தங்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. ஆங்காங்கே தோன்றுகின்ற புவி அதிர்வுகளாலும், கடலலையின் கொந்தளிப்பாலும், காற்றின் சீற்றத்தாலும், வெள்ளப்பெருக்காலும், தீயின் கொடூரத்தாலும் ஏற்படுகின்ற பேரழிவுகள் பற்பல. இவற்றை இயற்கையின் நியதி என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும், மறுபுறம் நூற்றாண்டு காலமாகச் சந்தித்த மகா யுத்தங்களாலும், வல்லரசுகளைத் தக்கவைப்பதற்காக நடத்தும் போர்களாலும், இனரீதியாக எழுகின்ற உள்நாட்டுச் சண்டைகளாலும் ஏற்படுகின்ற பேரழிப்புக்கள் அளப்பரியது.

இக்காலகட்டத்தில், அதியுன்னத வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும் விஞ்ஞானம், எந்தச் சவால்களையும் முறியடிக்கும் நம்பிக்கையில் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில், கண்ணுக்குத்தெரியாத ஓர் கிருமி, மனித இனத்தின் மரணத்தின் எண்ணிக்கையை கோட்கணக்காகக் குவித்து, பேரழிவுக்கு வித்திட்டு, பெரும்சவாலாக உலகத்தை விழிக்கச்செய்திருக்கிறது. உலகவரைபடத்தின் எல்லாப் புள்ளிகளையும் தொட்டு, உலுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், ஏழை, பணக்காரன், முதலாளி, தொழிலாளி, அறிவாளி, முட்டாளன் என்ற எந்த வேறுபாடுமின்றி, இனமதபேதமின்றி ஆக்கிரமித்து ஆட்டிப்படைக்கிறது. மனிதா!! “உன் கையில் ஒன்றுமில்லை” என்ற தத்துவத்தை மட்டும் உணர்த்தி நிற்கிறது.

மின்னாமல் முழங்காமல் வந்து சேர்ந்த இந்த நோய், உலகவரலாற்றுப் பதிவின் அதிமுக்கிய இடத்தைப்பிடித்துக் கொண்டது. ஆம், ஒய்யாரமாக மின்னல் வேகத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த உலகம், ஆடாமல் அசையாமல் ஸ்தம்பித்த நிலை. சாதனைகள் பல கண்ட உலகமகா மருத்துவ நிபுணர்களின் அறிவாற்றலுக்கு அகப்படாத நிலை. ஏன், உலகம்பூராவும் மக்களின் குறைதீர்க்கும், அவரவர் தெய்வ வழிபாட்டுத்தலங்களின் கதவுகளே இறுகச்சாத்திய நிலை. இவை, இதுவரை உலகம் கண்டிராத சமாச்சாரம். விண்ணில் கால்பதித்து பல சாதனைகள் புரிய முயன்றுகொண்டிருக்கும் மனிதனை, தன் முற்றத்தில் கால் வைக்கத் தடுக்கிறது இந்தக் கொரோனா.

இப்படியொரு இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு இதுவரை முகங்கொடுக்காத உலகநாடுகள், பன்முகப் பிரச்சனை-

களை எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகள், வாழ்வாதாரத்திற்கான வழிகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்று எண்ணற்ற சுமைகளைத் தாங்கி நிற்கும் அரசாங்கம், அதிவேகமாகப் பரவுகின்ற நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், மரண எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்துவதிலும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயல்படுகின்றது. தொற்றும் நோயைத் தடுப்பதற்கு தனிமைப்படுத்தலே ஒரேவழி என்று உலகம்பூராகவும் ஒரே குரலாக ஒலிக்கிறது. மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்த அரசாங்கம், அநாவசியப் பொதுநடமாட்டம் தவிர்த்து, வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கியிருக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டது. மரணப்பயம் ஒருபுறம், மனவிரக்தி மறுபுறம், இதன் நடுவே வீட்டில் இருக்க வேண்டும் என்ற திணிப்பு வேறு. இந்தச் சிறை வாழ்க்கையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது பெருங்கேள்வியாகவே அமைந்தது.

கடும் தீமைக்கு மத்தியில் கொரோனா, சிறு துளி நன்மையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மேலைநாட்டு இயந்திர வாழ்க்கைச் சூழலில், அல்லும் பகலும் குடும்பத்தில் ஒருவரையொருவர் சந்திக்க நேரமில்லாமல் ஓடித்திரியும் இந்தக்காலகட்டத்தில், அவரவர் வேலைகளின் உத்தரவாதத்தோடு வீட்டில் குடும்பமாக இணைந்திருப்பது என்பது வாழ்நாளில் கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பாகவே கருதப்படுகிறது. வீட்டில் இருந்து மனம்விட்டுப் பேசுவதிலும், சேர்ந்து சமைப்பதிலும், குடும்பமாக ஒரே மேசையில் உட்கார்ந்து உண்பதிலும் ஏற்படும் மகிழ்வு, கொரோனாவால் ஏற்பட்ட மன அழுத்தத்தை வெகு தொலைவில் தள்ளிப்போட்டது. தாராளமாக நேரம் இருந்தமையாலும் பொழுதுபோக்கிற்கு வேறுவழியில்லை என்பதாலும், இணைந்து செய்வதில் உள்ள சந்தோசத்தாலும், வீட்டுத் தோட்டங்களில் ஆர்வம் காட்ட முற்பட்டனர். வீட்டுத்தோட்டங்களின் அளவு இரட்டிப்பானது. வேலைக்குச்சென்று வந்து ஏனோதானோ என்று செய்தவர்களுக்கு, தோட்டம் முழுநேரப் பொழுது போக்காயிற்று. எல்லைகள் வகுத்து, பசளை மண்களையிட்டு, பலவகைப் பயிர்கள் நாட்டுவதிலும், நேரத்துக்கு நேரம் நீர்பாய்ச்சி வளர்த்தெடுப்பதிலும் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயல்பட்டார்கள். ஆனந்தமாய் அனுபவித்துச் செய்தமையால், பயிர்களும் மனம்போல் காய்த்துக்கனியாகி செழிப்பாய்த் தோன்றியது. ஒவ்வொரு நாட்காலையும் எழுந்து, இவற்றின் படிப்படியான வளர்ச்சியைக்கண்டு பூரிப்படைவார்கள். காய்கறிகளைப் பறித்து,

எங்கள் தோட்டக்காய்கறி என்ற புளகாங்கித்தோடு கறிசமைப்பார்கள். இவற்றால் ஏற்படும் ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை. இவற்றைவிட நண்பர்களுடன் தொலைபேசியில், ஏதோ ஏக்கர் கணக்கில் பயிர் செய்வதுபோல், எனக்கு கத்தரி பிஞ்சு பிடிச்சிருக்கு, புடலை நிலத்திலை முட்டுது என்றும், மறுபுறம் தக்காளி அந்தமாதிரி, பாவற்காய் கைவிட்டுட்டுது என்றும், அவர்களது தோட்டங்கள்பற்றி அளவளாவுவது, நாளாந்த அட்டவணையின் சுவாரஸ்யமான நிகழ்வாயிற்று. விளைந்த காய்கறிகளை பெரிது பெரிதாக படமெடுத்து தொலைபேசியில் உடனுக்குடன் பரிமாறுவதிலுள்ள மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்கள் வீட்டுத்தோட்டத்துக் காய்கறி என்று மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் பொழுதுள்ள பேரின்பத்துக்கு நிகரே இல்லை. காய்கறித்தோட்டத்தால், விலைக்கு வாங்குவதைவிட பெரிய லாபம் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தும் ஒரு வகையான எல்லையற்ற சந்தோசம் இருப்பதை உணர்ந்தார்கள். மேலும் தோட்டத்தில் கொண்ட ஈடுபாடு கொரோனா -வினால் ஏற்பட்ட மனவிரக்தியில் இருந்து விடுபட பெரிதும் உதவிற்று.

இந்த இடைவெளியில், வீட்டில் பூந்தோட்டங்கள் செய்வதிலும் மிகுந்த ஆர்வமாகவும் அக்கறையுடனும் செயல்பட்டார்கள். விதம் விதமான பூச்சாடகளை வைப்பதிலும், வர்ண வர்ண, பூக்கன்றுகளை நாட்டுவதிலும் பெரும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டின் முன்புற அழகு என்றும் இல்லாதவாறு மெருகேறியிருக்கிறது. முற்றத்துப் புற்கள் பச்சைப்பசைல் என்று காட்சி அளிக்கிறது. காரணம், முறைதவறாமல் நீருற்றிப் பராமரித்தமையே. இவற்றிற்கு மேலாக தெருக்களெல்லாம் வீடு தோறும் குடும்பமாக, அந்நியோன்யமாக வேலை செய்யும் அழகு ஒரு தனியழகு என்பதைவிட, ஓர் ஈடுபாட்டுடன் அனுபவித்துச் செய்கிறார்கள் என்பதே உண்மை.

இதுமட்டுமல்ல, வீட்டினுள் அடைபட்டிருப்பவர்கள், இதுவே நல்ல தருணம் என்றெண்ணி வெகுநாளாகக் காத்திருந்த வீட்டின் உட்புற வெளிப்புற திருத்த வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். நிறப்பூச்சுப் போன்ற சிறு சிறு வேலைகளைத் தாங்களே செய்வதன் மூலம் ஒருவகைத் திருப்தியும், மாற்றத்தால் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. இந்த இடைவெளியில் சமையல் அறையே எட்டிப்பார்க்காதவர்கள் பிரதம சமையற்காரராக மாறியிருக்கிறார்கள். மண்ணில் கைபடாதவர்கள் குட்டிக் கமக்காரர்களாக மாறியிருக்கிறார்கள். மரவேலை, பூச்சுவேலையின் பல நுட்பங்களை பழகிக்கொண்டார்கள். வீட்டுக்குள் தனிமைப்படுத்தல் இப்படியான சில நல்ல மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறது.

“மாற்றம் ஒன்றே மாற்றமில்லாதது”●

Gardening in Canada

Like their green fingered British counterparts, Canadian gardeners take a great deal of pride in having a well tended garden. With so much natural beauty at every turn in this stunningly beautiful Canada, who can blame them?

Whether it is a white picket fenced garden in the suburbs, a sprawling rural property or a tiny urban apartment, most Canadian home owners will endeavour to spend some time pruning, digging, planting, weeding and watering. Even if you don't have any outdoor space to call your own, there are many community gardens across Canada where you can apply for a small plot and start growing.

Canada has a varied and sometimes extreme climate. Winters can be harsh in many regions, particularly the interior and Prairie provinces which experience a continental climate. Around here daily temperatures can dip well below freezing, with snow covering the ground for almost six months of the year. However, once the snow melts in the central regions, the average temperature soars 25 to 30°C during summer. Whereas an area like coastal British Columbia, including Vancouver, enjoys a temperate climate, with mild and rainy winters and highs of around 25°C in summer.

Therefore, you need to find plants that can withstand the conditions that Canadian seasons will bring. Consider perennial plants and flowers – a plant that lives for more than two years – as the mainstay in your garden. Good examples of perennials that suit Canadian conditions include roses, peonies, poppies, irises, dahlias and foxgloves. These perennial plants will return year after year, no matter how much snow or frost you get over the winter.

You should also look to take advantage of the wealth of knowledge more established gardeners in your area have. Weekend trips to the garden centre are a great way to pick up some free advice while restocking on a gardening supplies, as is a membership of a gardening club. Your best bet is to find a small, independent establishment as these are typically run by local people with a shared passion, who will be only too pleased to pass on their extensive gardening knowledge – after all what is more Canadian than helping out your neighbour?

Utilising your garden space to grow vegetables for the dinner table is a great way to save some money, enjoy fantastic seasonal foods and have some rewarding fun. Your exact location will determine what will grow best for you, but in general lettuces and kale can be grown across Canada, as can tomatoes and strawberries. You may even find that your harvest is more than you can handle, providing an opportunity to share the fruits of your labour with your new friends and neighbours.●

என். செல்வராஜா நூலகவியலாளர் - லண்டன்

ஈழத்து இதழியலில் சுதந்திரனின் வழித்தடம்: விரிவான ஆய்வுக்கான சில குறிப்புகள்

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் மூத்த தமிழ்த் தலைவரான ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களால் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஆகஸ்ட் 29, 1944இல் தொடங்கப்பட்டது. 1947ல் நடைபெற்ற இலங்கைப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இக் கட்சி சில ஆசனங்களையும் வென்றது.

தந்தை செல்வா இலங்கை தமிழரசுக்கட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னமே அதாவது இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன் 1947ம் ஆண்டு யூன் மாதம் முதலாம் திகதி கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா மாவட்டத்தில் சொந்தமாக ஒரு அச்சகத்தை வாங்கி, அந்த அச்சகத்துக்கு 'சுதந்திரன் அச்சகம்' என பெயருமிட்டு அதில் சுதந்திரன் பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். இலங்கை தமிழரசு கட்சியின் உத்தியோக பூர்வ நாளிதழாக பின்னாளில் பேசப்பட்ட அப்போதைய 'சுதந்திரன்' வெளிவந்து வீறுநடைபோட்ட அக்காலகட்டத்தில் கொழும்பிலிருந்து இரு பெரும் பத்திரிகைகள் தமிழ் மக்களுக்கான ஊடகச் சேவையை வெற்றிகரமாக நடத்திவந்தன.

வீரகேசரி நாளிதழ் ஓகஸ்ட் 06, 1930 அன்று 8 பக்கங்களுடன் தமிழகத்தவரான பெ.பெரி. சுப்பிரமணியம் செட்டியார் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பதவி வகித்த போதும், ஆசிரியப் பகுதியின் பெரும் பொறுப்புகளை அவரது நெருங்கிய நண்பரும் வங்கியாளருமான எச். நெல்லையா அவர்களே கவனித்து வந்தார். கே.பி. ஹரன் (1939-1959) பின்னாளில் ஆசிரியராக இருந்தார். கொழும்பு செட்டியார் தெருவில் நிறுவப்பட்ட வீரகேசரி அச்சகத்திலிருந்து முதலில் வீரகேசரி வெளியிடப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து தமிழ்நாடு, சுதேசமித்திரன், நவசக்தி, மலேசியாவில் இருந்து தமிழ்நேசன் ஆகிய பத்திரிகைகள் மட்டுமே வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. வீரகேசரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓரிரண்டு ஆண்டுகளில் கொழும்பில் கிராண்ட்பாஸ் வீதி 185 ஆம் இலக்கத்துக்கு அதன் அச்சகம் மாற்றப்பட்டது. இன்றுவரை (2021) அந்த முகவரியிலேயே வீரகேசரி இயங்கி வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் வாழும் இந்தியத் தமிழர் தொடர்பான செய்திகளையும் தலைநகர்

கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட செய்திகளையுமே வீரகேசரி வெளியிட்டு வந்தது. நாளடைவில், இது ஒரு தேசியப் பத்திரிகையாக உருவெடுத்தது.

சுதந்திரன் வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் கொழும்பில் இயங்கிவந்த மற்றுமொரு பத்திரிகை தினகரனாகும். இப்பத்திரிகை வீரகேசரி தொடங்கப்பெற்று ஈராண்டுகளின் பின்னர் மார்ச் 15, 1932 அன்று தனது பயணத்தைத் தொடங்கியிருந்தது. அரசு ஆதரவு நிலையெடுத்திருந்த அப்பத்திரிகையின் முதலாவது ஆசிரியராக கே. மயில்வா - கனம் பணியாற்றினார். இலங்கையின் முன்னணி வெளியீட்டு நிறுவனமான லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம் இதனை வெளியிட்டுவந்தது.

1949 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து உட்பூசல் காரணமாகப் பிரிந்த எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் தலைமையில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி உருவாக்கப்பட்டது. சுதந்திரன் பத்திரிகையை உருவாக்கி சரியாக இரண்டு வருடம் ஏழுமாதங்களுக்கு பின்பே 18.12.1949 இல் கொழும்பு மருதானை எழுதுவிளைஞர் சங்க மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற கூட்டத்தில் தந்தை செல்வா இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் உதயத்தினை உத்தியோகபூர்வமாக அறிவித்திருந்தார்.

அதன் பின்னர் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் உள்வீட்டுப் பிள்ளையாகச் சுதந்திரன் பிரபல்மடையத் தொடங்கியது. வீரகேசரி, தினகரன் ஆகிய இரு அனுபவம் மிக்க பத்திரிகைகளின் மத்தியில் ஈழத்தமிழர்களுக்கான, அவர்களது இதயத்திற்கு நெருக்கமானதாக தனித்த பாதையில் பயணித்த சுதந்திரன் ஆரம்பத்தில் நாளிதழாகவே பயணிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. பின்னர் 1951 முதல் வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது.

சுதந்திரனின் முதல் ஆசிரியராக இருந்தவர் கோ. நடேசையர் என்பது வரலாறு. கோதண்டராம நடேசய்யர் (14.01.1887-07.11.1947) தமிழகத்தில் பிறந்து இலங்கையின் மலையகத்தில் குடியேறிய தமிழறிஞர், இவர் பதிப்பாளர், அரசியல் வாதி, இதழாசிரியர், எழுத்தாளர் எனப் பல்பரிமாணம் கொண்டவர். 1924 முதல் இலங்கை சட்டசபையிலும்,

பின்னர் இலங்கை அரசாங்க சபையிலும் உறுப்பினராக இருந்தவர். 1921ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாளிதழான 'தேசநேசன்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கி - யிருந்தார். இந்தியத் தொழிலாளர்களின் துயரத்தை முதன் முதலாக ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட சிறப்பு 'தேசநேசன்' இதழுக்குண்டு. பின்னர் 03.09.1924இல் 'தேசபக்தன்' என்ற இதழைத் தொடங்கினார். வாரத்தின் மூன்று நாட்கள் இது வெளியாகியது. 1924ஆம் ஆண்டு நடேசய்யர் இலங்கை சட்டசபையில் மலையகத் தமிழரின் சார்பில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டு, பின்னர் இலங்கை அரசாங்க சபைக்கு 1936ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் அட்டன் தேர்தல் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டார். அன்று முதல் 1947-ஆம் ஆண்டு வரை சட்டமன்றத்தில் நடேசய்யரின் உரைகள் கணிரென ஒலித்தன. இலங்கை இந்தியக் காங்கிரசுடன் இணைந்து செயற்பட்ட அவர், 1947இல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மல்கெலியா தொகுதியில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியுற்றார்.

நடேசய்யரின் அரசியல் பணி, பத்திரிகைப்பணி ஆகியவ - ற்றை நன்கறிந்திருந்த தந்தை செல்வா, அவரையே தனது புதிய பத்திரிகையான சுதந்திரனை வழிநடத்தும் முதலாவது ஆசிரியராக நியமித்ததில் வியப்பேதுமில்லை. குறுகிய காலமே சுதந்திரனுடனான அவரது பயணம் அமைந்திருந்தது. தேர்தல் தோல்வியின் பின்னர் அவர் அதிக காலம் உயிர் - வாழவில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டு, 07.11.1947 அன்று மரணமான அவரது இறுதிக் கிரியைகளை தந்தை செல்வாவே முன்னின்று நடத்தி வைத்தார். நடேசய்யரின் மரணச்செய்தி சுதந்திரனின் 08.11.1947 அன்றைய இதழில் முதற் பக்கத்தில் புகைப்படத்துடன் இடம்பெற்றிருந்தது.

சுதந்திரனில் கோ. நடேசய்யரின் இடத்தை நிரப்பத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், எஸ்.டி.சிவநாயகம் (02.07.1921 - 22.04.2000) அவர்களாவார். இவர் 1948ஆம் ஆண்டில் தினகரன் பத்திரிகை மூலம், தனது பத்திரிகைப் பணியை ஆரம்பித்திருந்தார். பின்னர், 1952 - 1961 காலகட்டத்தில் சுதந்திரன் வார இதழிலும், பின்னர் வீரகேசரியிலும் ஆசிரி - யராகப் பணிபுரிந்தார். அதன் பிறகு தினபதி, சிந்தாமணி முதலான தேசிய தினசரி மற்றும் வார இதழை உருவாக்கி அவற்றின் பிரதம இதழாசிரியராகவும், பிற்காலத்தில் ஆசிரிய பீடத்தின் பணிப்பாளராகவும் (அந்த நிறுவனம் 1974ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட காலம் வரை) பணியாற்றினார்.

எஸ். டி. சிவநாயகம் சுதந்திரன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் சுதந்திரன் தமிழர் ஒன்றுகூடும் இடங்களில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் சுருட்டுத் தொழிலகங்களில் குழு நிலையில் உரத்து வாசிக்கப்பட்ட ஒரு பத்திரிகையாக இருந்தது. தேனீர்க் கடைகள் உள்ளிட்ட சில இடங்களில் ஒருவர் வாசிக்க, பலர் சூழ்விருந்து கேட்கும் வழக்கமிரு - ந்தது. சுதந்திரன் பத்திரிகை உரத்து வாசிக்கப்படும்போது, அதன் செய்திகள் இலகுவாக மற்றவர்களின் செவிகளிலும் புகவேண்டும் என்பதால் குறைந்த சொற்களில் எளிய வசனங்களில் விளங்கும் வகையில் தாம் சுதந்திரனை அமைத்ததாக அவர் தனது நூலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1958ம் ஆண்டு ஸ்ரீ எதிர்ப்பு போராட்டமும் அதன்பின் ஏற்பட்ட தமிழர்க்கெதிரான இன வன்முறைகளும் சுதந்திரன் பத்திரிகையை இலங்கை அரசு சிறிதுகாலம் தடைசெய்து வைக்கக் காரணமாகின. 1962ல் எஸ்.டி.சிவநாயகம் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் இருந்து விலகினார். அவர் சுதந்திரனிலிருந்து விலகி வீரகேசரியில் இணைந்த பின்னர் 1962 - 66 காலகட்டத்தில் மட்டக்களப்பை சேர்ந்த இராசதுரை பத்மநாதன் (19.7.1929-16.4.2005) அவர்கள் சுதந்திரன் வார இதழில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தார். இவர் ஆங்கில உதவி ஆசிரியராக 1950இல் தன் தொழிலைத் தொடங் - கியவர். வீரகேசரி பத்திரிகையின் அதிபர் பி.பி.ஆர்.எஸ். செட்டியாரின் அந்தரங்க காரிய - தரிசியாக (1955-56) முதலில் இருந்தவர்.

1962இல் அதே காலப் பகுதியில்தான் கோவை மகேசனும் சுதந்திரன் பத்திரிகை ஆசிரியப்பீடத்தில் இணைந்துகொண் - டார். கோவை மகேசனின் இயற்பெயர் மகேஸ்வர சர்மா (22.03.1938 - 04.07.1992). இவரது இளமைக் காலத்தில் தான் இலங்கையில் தமிழ் அரசியல் வீறுடன் எழுச்சிபெறத் தொடங்கியது. தமிழ்ப் பற்று மிக்க கோவை மகேசன் தமிழ் அரசியலால் கவரப்பட்டார். தந்தை செல்வா உருவாக்கிய இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். 1956ஆம் ஆண்டு கோப்பாய் தேர்தல் தொகுதியில் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட கு.வன்னியசிங்கத்துக்கு ஆதரவாகப் பிரசாரம் செய்தார்.

கொழும்பில் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 1962இல் இணைந்தபோது இவருக்கு வயது இருபத்திநான்கு மட்டுமே. 1965 இல் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராகவும், பின்னர் சுதந்திரன் ஆசிரியர் இரா. பத்மநாதன் 1967இல் அமெரிக்க தகவல் நிலையத்தின் தமிழ்ப் பிரிவுப் பொறுப் - பாளராகப் பதவியேற்று, சுதந்திரன் ஆசிரியர் பணியிலிருந்து நீங்கியதும், கோவை மகேசன் 1968இல் சுதந்திரனின் ஆசிரியர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய அவரின் எழுத்துக்கள் அதிதீவிர நடையில் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்திருந்தன. கோவை மகேசனின் அரசியல் ஈடுபாடு எழுத்துத்துறை வாயிலாகவே முதலில் அமைந்தது. அத்துடன் சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம் போன்ற போராட்டங்களில் நேரடியாக ஈடுபடவும் தொடங்கினார். அதுவே பின்னாளில் சுதந்திர - னின் முடிவிற்கும் ஒரு காரணமாயிற்று.

இந்தவேளையில் 1977இல் ஏற்பட்ட இன வன்முறையால் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா மாவத்தையில் இயங்கிய சுதந்திரன் அச்சகம், சுதந்திரன் பத்திரிகை அலுவலகம் ஆகியன, யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றப்பட்டு அங்கு பிரதான வீதியில் அமைந்த கட்டிடத்திலிருந்து வாரம் இருமுறை - புதன், சனிக்கிழமைகளில் வெளிவந்தது.

இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் உட்பட்ட எல்லாப் பத்திரிகைகளும் இலங்கையின் தலைந - கரமான கொழும்பிலிருந்தே ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. இலங்கைத் தமிழரின் பண்பாட்டு மையமாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அவர்களின் குரலைப்

பிரதிபலிக்கும் நோக்கத்துடன் பத்திரிகைகள் எதுவும் இல்லாத குறையைப் போக்க 1958ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் கே.சி.தங்கராஜா (20.6.1907- 20.7.1987), கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகிய இரு சகோதரர்களும் இணைந்து, 'கலாநிலையம்' என்ற பதிப்பகத்தை ஆரம்பி - த்திருந்தனர். 1959 பெப்ரவரியில் 'ஈழநாடு' என்ற பெயரில் செய்திப் பத்திரிகையையும் அவர்கள் ஆரம்பித்தனர். ஈழநாடு ஆரம்பத்தில் வாரம் இரு முறையாக வெளிவந்தது. 1961 முதல் நாளிதழாக வெளிவர ஆரம்பித்தது. கொழும்பு தவிர்ந்த இலங்கை நகரமொன்றிலிருந்து வெளிவந்த முதல் நாளிதழ் இதுவே. ஈழநாட்டின் பிரதம ஆசிரியர்களாக இராஜ அரியரத்தினம், கே.பி. ஹரன் ஆகியோர் ஆரம்பத் - தில் பணியாற்றினர். ஈழநாடு குடியிறு வாரமலர் பதிப்பிற்கு ஆசிரியர்களாக சு. சபாரத்தினம், ம. பார்வதிநாதசிவம் உள்ளிட்ட பலரும் பங்காற்றியுள்ளனர்.

1977இன் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புலம்பெயர்ந்த 'சுதந்திரன்' பத்திரிகைக்கு 'ஈழநாடு' போட்டியாக இருக்க - வில்லை. காரணம், இரண்டு பத்திரிகைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்க - வில்லை. சுதந்திரன் கோவை மகேசனின் கைகளில் தமிழரசுக் கட்சியின் முழுமையான பிரச்சாரப் பிரங்கியாகவே செயற்பட்டு வந்தது. சுதந்திரன் ஆசிரியர் குழுவினரில் இன்றைய பிரபலங்கள் பல அன்று உதவி ஆசிரியர்களாகவும், இணை ஆசிரியர்களாகவும், கட்டுரையாளர்களாகவும் பணியாற்றி வந்துள்ளனர்.

முன்னாள் அமைச்சர் செல்லையா இராசதுரை, எழுத்தாள - ராகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, 'லங்கா முரசு' என்ற மாத இதழை நடத்தி வந்தவர். பின்னர் சுதந்திரன் இதழில் துணை ஆசிரியராகவும் சிலகாலம் பணியாற்றியிருந்தார். பின்னாளில் முழுநேர அரசியல்வாதியாகி, இலங்கையில் 1956 முதல் 1977 வரை மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் தொடர்ந்து வெற்றிபெற்று பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இவர் பணியாற்றினார்.

தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவர்களாகவிருந்த அ. அமிர்தலிங் - கம், செ.இராசதுரை ஆகியோரின் சமகால நண்பராக விளங்கிய நாவேந்தன் இலங்கையில் பழந்தமிழ் இலக்கிய - த்தை அழகு தமிழில் எளிமையாகப் பேசும் தமிழரசுக் கட்சியின் மேடைப் பேச்சாளராகப் புகழ்பெற்றவர். தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பம் முதல் அதன் இளைஞர் அணியில் முக்கியஸ்தராகப் பணியாற்றியவர். இவரும் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் முக்கிய எழுத்தாளராகப் பரிணமித்தவரே.

வாகரைவாணன் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற தமிழாசிரியர். சந்தியாப்பிள்ளை அரியரெத்தினம் எனும் முழுப்பெயரை இயற்பெயராய்க் கொண்டவர் தமிழ்நிதி வாகரைவாணன். இவரும் 'சுதந்திரன்' துணை ஆசிரியராகவும், கொழும்பு, பண்டாரந - யக்கா மாவட்டத்தில் அமைந்திருந்த சுதந்திரன் அச்சகம் வெளியிட்ட 'சுடர்' மாதாந்த சஞ்சிகையின் துணை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

ஈழத்தமிழர் அரசியல் பிரச்சனைகளையும் தமிழீழ விடுத - லைப் போராட்டங்களையும் எடுத்து விளக்கும் பந்தி எழுத்துப் பகுதியை அரசியல் மடல் என்ற தலைப்பில் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 1969 முதல் ஆசிரியர் கோவை மகேசன் அவர்கள் எழுதி வந்துள்ளார். தொடர்ந்து 8 ஆண்டுகளாக எழுதப்பட்ட இம்மடல்களினூடாக அக்காலத்துக்குரிய எமது அரசியல் பிரச்சனைகளும் நடவடிக்கைகளும் பதிவுக்குள்ளாகியிருந்தன. அந்த அரசியல் மடல்களின் தேர்ந்த தொகுப்பாக 1977இல் 'அரசியல் மடல்' என்ற பெயரில் ஒரு நூல் விடுதலைப் - பாசறை அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

28 மே 1962 முதல் 4 ஏப்ரல் 1963 வரையிலான காலப் - பகுதியில் யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வராக இருந்த எஸ்.ஏ. தர்மலிங்கம் பின்னாளில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியி - லிருந்து விலகி, 'தமிழ் ஈழ விடுதலை முன்னணி' என்ற கட்சியை ஆரம்பித்தபோது அவரின் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர் கோவைமகேசன் என்பதும் குறிப்பிடத் - தக்கது. பின்னாளில் அக்கட்சி அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டது. கோவை மகேசன் சாவகச்சேரி காவல் நிலையத் தாக்குதலில் காயமடைந்தவர்களுக்கு உதவினார் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் 1982ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20 ஆம் நாள் வெலிக்கடை சிறையில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். 1983 ஜூலையில் இடம்பெற்ற வெலிக்கடை சிறைச்சாலைப் படுகொலையில் மயிரிழையில் இவர் உயிர் தப்பினார். 1983இன் பின்னர் புலம்பெயர்ந்து மனைவியுடன் தமிழ்நாடு சென்றவர் அங்கிருந்து சில காலம் 'வேங்கைகள்' என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டார். சென்னை - யில் சிறிது காலம் இரத்த அழுத்தம், முடக்குவாதம், நீரிழிவு போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கோவை மகேசன் யூலை 4, 1992 சென்னையில் காலமானார். கோவை மகேசனின் கைதுடன் சிலகாலம் தொடர்ந்த சுதந்திரன் பத்திரிகை, 1983 யூன் 2ம் திகதியுடன் தனது வருகையை நிறுத்திக்கொண்டது.

இறுதிக்காலங்களில் தீவிர அரசியல் பத்திரிகையாக வலம் வந்த போதிலும், சுதந்திரன் பத்திரிகையின் ஆரம்பகாலங் - களில் கலை இலக்கியப் பணிகளுக்கும் அது முன்னுரிமை வழங்கி வந்திருந்தது. சுதந்திரனில் தமது ஆரம்ப இலக்கிய முயற்சிகளை கண்டு மகிழ்ந்த ஈழத்து இலக்கியவாதிகளில் பலர் இன்று பிரபலங்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதையிட்டு நாம் பெருமைகொள்ளலாம்.

கவிஞர் நீலாவணன் அம்பாறை மாவட்டம் (முன்னர் மட்டக்களப்பு மாவட்டம்), பெரிய நீலாவணையில் பிறந்தவர். 1948இல் இருந்து எழுதத் தொடங்கியவர் இவர். அவர் கே.சி. நீலாவணன் எனும் பெயரில் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை - யில் எழுதிய 'பிராயச்சித்தம்' என்ற சிறுகதையே இலக்கிய உலகிற்கு எழுத்தாளனாக அவரை அறிமுகப்படுத்தியது. 1953 இல் சுதந்திரனில் வெளிவந்த 'ஓடி வருவதென்னே - ரமோ?' எனும் கவிதையே இவரை கவனிக்கத் தக்கதொரு கவிஞராக உலகிற்கு வெளிக்காட்டிற்று.

திருகோணமலையில் 22.11.1937இல் பிறந்த தாமோதரம் - பிள்ளை பிரான்சிஸ் சுப்பிரமணியம் இலக்கியத்துறையிலும் ஓவியத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். 1954ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 'நேர்த்திக் கடன்' என்ற தலைப்பில் இவரது முதல் ஆக்கம் பிரசுரமாகியது. பின்னாளில் இவரே இலக்கிய உலகில் தா.பி.சுப்பிரமணியம் என்று பெரிதும் அறியப்பெற்றவரானார்.

யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க செயலகத்தில் எழுதுவினைஞராகப் பணிபுரிந்ததுடன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆழக்கால் பதித்த எஸ். பி. கிருஷ்ணன், தனது 'எச்சில் இலை' என்ற முதல் சிறுகதைப் படைப்பினை சுதந்திரன் பத்திரிகையிலேயே 1958ம் ஆண்டு வெளியிட்டிருந்தார்.

சுதந்திரன் பண்ணையில் வளர்ந்த மா.க. ஈழவேந்தனின் 'என் நோக்கில் ஆனந்த குமாரசுவாமி' என்ற தொடர்கட்டுரை சுதந்திரன் இதழில் முதலில் வெளிவந்தது. பின்னர் தனி நூலாகவும் வெளிவந்தது. ஈழவேந்தனின் அரசியல் பாதையில் சுதந்திரனின் துணை அதிகமாயிருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட உதயணன் (இரா. சிவலிங்கம்) மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் எழுதுவினைஞராகப் பணியாற்றியவர். உங்கள் தீர்ப்பு என்ன (1959), மகன் தந்தைக்காற்றும்.. (1959), ஒருத்திக்கு ஒருவன் (1959), பூவரசம்பூ (1959), செவ்வாய் பார்த்த பார்வை (1959), ஒரு நாள் இன்பம் (1960) எனப்பட சிறுகதைகளை தனது இளமைக் காலத்தில் சுதந்திரன் இதழ்களில் எழுதிப் பயின்றவர் இவர். பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்து பின்லாந்தில் வாழ்ந்த வேளையில் பின்லாந்தின் இலக்கியமான கலேவெலா காவியத்தை தமிழாக்கம் செய்து பெருமைபெற்றவர்.

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் சுதந்திரன் வார இதழில் 'தொல்லை சுமக்கத் துணி' என்ற தலைப்பில் எழுதிய பரிசுக் கவிதையொன்றின் மூலம் இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்தவர் கவிஞர் 'வி.எம்.எஸ்.' எனப்படும் வி.எம்.சுந்தரம் அவர்கள்.

ஈழத்தின் சுதந்திரன் பத்திரிகைப் பண்ணையில் 50களில் முகிழ்ந்தவர் கவிஞர் தாமரைத்தீவான் (சோ.இராசேந்திரம்). கிழக்கிலங்கையின் கிண்ணியாப் பிரதேசத்தின் தாமரைத்தீவில் பிறந்து ஈச்சந்தீவில் வளர்ந்தவர்.

சுதந்திரன் பண்ணையில் ஒருங்கே வளர்ந்த நண்பர்களான சிற்பி (சி. சரவணபவன்), உதயணன் (ஆர்.சிவலிங்கம்), சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் சு. இராஜநாயகனும், ஓவியக் கலைஞர் ஆதவனும் இணைந்து யாழ். மண்ணில் 'கலைச்செல்வி' என்ற சிற்றிதழ் உருவாகக் காரணமாயினர். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு அடுத்தபடியாகத் தோன்றிய மிக முக்கிய - மான சஞ்சிகை இதுவாகும். 1958 இல் கலைச்செல்வி வெளிவரத் தொடங்கியது. கலைச்செல்வி சுமார் எட்டு ஆண்டுகள் வெளிவந்தது.

துறைநீலாவணயைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் துறையூர் க. செல்லத்துரை அவர்கள் 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கவிதை உலகில் வலம் வந்தவர். அவரது முதலாவது கட்டுரை 'சூடு மிதித்தற் கிராமியக் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் சுதந்திரன் பத்திரிகையில்தான் வெளிவந்தது.

வட்டுக்கோட்டையில் அராலியூரில் பிறந்தவர் ந. சுந்தரம் - பிள்ளை. பின்னாளில் நாடகாசிரியராகப் புகழ்பெற்ற இவரது முதலாவது சிறுகதை 1950ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 'கையொப்பம்' எனும் தலைப்பில் வெளியானது.

1962ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் 'வளர்மதி' மாணவர் பகுதி ஊடாக தம்பிராசா பரமலிங்கம் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்தார். 'வடு' என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதை சுதந்திரன் பத்திரிகையிலேயே பிரசுரமானது. தினகரன் முதலான பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் எழுபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட இவரது சிறுகதைகளும், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளும் இதுவரையில் வெளிவந்துள்ளன. நவாலியூர் பரமலிங்கம், மூலபாரதி, பட்டணைந்து, பூமணி மைந்தன், தேவி பரமலிங்கம் போன்ற புனைபெயர்களில் இன்று இவர் எழுதிவருகிறார்.

உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா அவர்கள் உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோது, 1962இல் தனது 15வது வயதில் எழுதிய 'மந்திரக் கண்ணாடி' சிறுவர் நாவல் 1964இல் சுதந்திரன் வாரப் பத்திரிகையில் எட்டு வாரங்கள் தொடர்ந்து பிரசுரமானது.

தனது 'ராஸ்டிரபதி பவன்' என்ற நூலை 2007இல் எழுதிய பூங்குன்றன் (இ. சங்கர்), 1963களில் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வாராந்தம் ஏழாம் பக்கத்தில், தொடர்ச்சியாக பூங்குன்றன் என்ற புனைபெயரில் அரசியல் கருத்து விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதிவந்தவரேயாவார்.

1939இல் பிறந்த து.வைத்திலிங்கம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். தனது முதலாவது சிறுகதையை 'வைராக்கியம்' என்ற தலைப்பில் 1965இல் சுதந்திரன் வார இதழில் வெளியிட்டிருந்தவர்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தில் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றித் தற்போது ஓய்வுபெற்றுள்ள யு.எல்.அலியாரின் முதலாவது ஆக்கம் 1965 அக்டோபர் 10ஆம் திகதிய சுதந்திரனில்தான் ஷஈழநாடும் கண்ணகி வழிபாடும்' எனும் தலைப்பில் பிரசுரமானது.

1966ம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையூடாக சிறுகதை எழுத்தாளராக அறிமுகமானவர் கே.ஆர்.டேவிட். தமிழ்த் தேசிய உணர்வை தன் சிறுகதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர்.

1967இல் 'பாரம்' என்ற சிறுகதையின் மூலம் சுதந்திரன் பத்திரிகை வழியாக படைப்புலகுக்கு அறிமுகமானவர் நந்தினி சேவியர். பின்னாளில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

(சீனசார்பு) வாலிய இயக்கத்தில் இணைந்து செயற்பட்டவர்.

கல்வியல் சரவணமுத்து முருகையா (முருகு) மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, கீர்த்தனை, சிறுகதை என்று கடந்த 30 ஆண்டுகளாக எழுதி வருபவர். இவரது கன்னிக் கவிதையும் 1973இல் சுதந்திரன் இதழிலேயே வெளிவந்தது.

1990 ஆம் ஆண்டுக்கான இலங்கை சாகித்திய மண்டல பரிசை தனது 'நாளையை நோக்கிய இன்றில்' கவிதைத் தொகுதிக்காகப் பெற்ற கவிஞர் மேமன்கவி - யின் முதலாவது கவிதையும் 1974 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் இதழில்தான் 'தமிழே என் மூச்சு' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்தது.

கே.எஸ். ஆனந்தன் எழுதிய பிரபல நாவலான 'தீக்குள் விரலை வைத்தால்' முன்னர் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது.

நீண்ட பல ஆண்டுகளாக எழுத்துத்துறையில் நிலைத்து நிற்கும் பல்கலைச் செல்வர் ஏ. பி. வி. கோமலம் கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவரின் கன்னி வெளியீடு 'அங்கமெல்லாம் நெறஞ்ச மச்சான்' 1965இல் சுதந்திரன் வார இதழில் தொடராக வெளியிடப்பட்டது.

எஸ். பொன்னுத்துரையின் முதலாவது சிறுகதை 1948ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரன் பத்திரிகையிலேயே வெளியானது. அவரது முக்கிய நாவலான 'சடங்கு' கூட, 1966ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் வாரப் பத்திரிகையிலேயே முதன்முதலில் தொடராக வெளிவந்திருந்தது.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குச் சுதந்திரன் ஆற்றிய பங்களிப்பையும், அதில் தம் சிறுகதைகளை எழுதிய படைப்பாளிகளின் ஒரு காலகட்டத்துப் படைப்பாற்றலையும் ஆவணப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாக 109 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுதியொன்றினை செங்கை ஆழியான் 'சுதந்திரன் சிறுகதைகள்' என்ற பெயரில் 2002இல் வெளியிட்டிருந்தார். இத்தொகுதி 1947 ஜூன் 1ம் திகதியிலிருந்து 1983 டிசம்பர் வரையிலான மூன்றரை தசாப்தகாலத்தில் சுதந்திரன் பத்திரிகை கொழும்பிலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளிவந்த போது அதில் பிரசுரமான சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சுதந்திரனின் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புக்கு இந்நூல் ஒரு சோற்றுப் பதமாகும்.

ஈழத்தின் தமிழ் பத்திரிகைத்துறையின் வரலாற்றில் சுதந்திரனின் பணி விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படப்படப் படல் வேண்டும். அதன்மூலம் 1947 முதல் 1983 வரையிலான ஒரு நீண்ட காலகட்ட அரசியல், கலை இலக்கிய வரலாற்றைப் பதிவு செய்யமுடியும்.●

Newspapers in the society

Newspapers keep the people informed about the political activities of their government. They also report the activities of political parties and leaders. Standard newspapers criticize the policies and statements of the government or of the political parties in a fair (just) way.

News papers describe the economic policies of the government. For example they describe its import and export policies, its plans for future economic development, and the prices of different things fixed by it, and so on.

They describe the activities of the people in different fields like education business industry, law, medicine, science, and so on. They convey information regarding the different crimes taking place every day. Newspapers tell about the political, economic and social changes in different countries. They give descriptions of changes government and revolutions in different parts of the world. They give descriptions of changes taking place in other societies in education, science, and medicine industry agriculture and defence preparation.

The newspapers play a very vital role in the reconstruction and regeneration of a nation by highlighting and pin-pointing the social, economic and moral evils in the society. Can be helpful in eradicating these evils from the society. Thus the newspapers can help greatly in the nation- building activities.

Newspapers provide some material for every type of interest. They give us stories, the crossword puzzles, the post page, the expert's comments on certain affairs of national and international importance. Some pages are meant for women and children as well. Newspapers also provide us information about various matters and things through advertisements. They can help the advertisers to boost up their sale and the consumers to consume the new goods.

In short, newspapers contain all what is needed and desired by every person relating to any field of life. Newspapers play manifold character in almost all fields of life and are becoming more and important day by day.

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி

புலம்பெயர் பண்பாட்டில் முதுமை

தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் பண்பாடு என்ற சொல் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது டி.கே.சி. சிதம்பரநாத முதலியார் பண்பாடு என்ற சொல்லாட்சியை முதன்முதலில் தமிழில் Culture என்ற சொல்லுக்கான பதமாக அறிமுகப் - படுத்தினார் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பண்பாட்டுச் சூழலில் பண்பாடு பற்றிப் பேசியதில்லை காத தூரம் வந்து புலம்பெயர்ந்த பன்முகக் கலாசாரம் அல்லது பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழ்ந்து வரும்போது சூழலின் மாற்றத்திற்கு தங்களை மாற்ற வேண்டியதை உணரும்போது தங்கள் கருத்தில் பண்பாட்டை முக்கியத்துவமாக கொண்டனர். எது எங்கள் பண்பாடு என்பதைத் தாமாகவும் குழுக்களாகவும் வரையறை செய்யத் தொடங்கினர். தங்கள் எண்ணப் படிமங்களில் பாரம்பரியமாக வளர்க்கப்பட்டு வந்த விடயங்கள் சிலவற்றை விட்டுக்கொடுக்காதவர்களாக அக் கருத்துக்களைத் தங்கள் பரம்பரையினர்க்குக் கடத்தினர். தங்கள் குழந்தைகளையும் இந்தச் சூழலில் சிக்க வைத்தனர். இதற்குப் புலம்பெயர் முதுமைகளும் காரணிகளாகவும் இருந்தனர். வாழ்ந்த சூழலில் இருந்துவந்த சமூக நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட சாதி சமய வழக்கங்களில் பிடியை விட்டுக்கொடுக்காமல் அவற்றையும் மக்டொனால்ட் ஹம்பேகருடன்கூட ஊட்டினர். தாத்தா பாட்டி என்ற முதுமைகளும் முன்னின்று பிள்ளைப் பராமரிப்பு ஊடாகப் பரப்புரை செய்தனர். மொழியையும் அதனுள் அடக்க முயன்றாலும் அடுத்த தலைமுறையே அதை இழக்கத் தொடங்கிவிட்டது

பழைமையும் முதுமையையும் போற்றும் வழமையை எங்கள் மனங்களில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வகையில் தமிழ் மக்கள் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறோம்.

ஆனால் முதுமை போற்றப்படும் கீழைத்தேசப் பண்பாடு இன்று கனடாவில் ஆட்டங்காணத் தொடங்கிவிட்டது. புத்தியின் பலப்ப - டுத்தப்பட்ட கூர்மையான நிலை முதுமையில் அடைவதாக சொல்லப்பட்டு வந்ததை இலக்கியங்களும் காட்டுகின்றன. தமிழ் மக்களும் முதுமையை போற்றியவர்கள் அதியமான் ஒளவைக்கு நெல்லிக் - கனி அளித்தமை முதுமைக்கான மதிப்பைக் காட்டுகின்றது. ஆன்றோர் போற்றப்பட்டனர். மூதுரை முதுமையின் அதிகாரத்தைக் காட்டும் விவிலிய நூல். மண்ணை விட்டு, பலரும் உயிரைக் கையில் பிடித்த வண்ணம் மனநிம்மதியும் பிள்ளைகளை இழக்காத சந்தர்ப்பமும், வாழ்க்கை வளமும் தேவை என்ற நோக்கில் புலம்பெயர்ந்து சென்று முதுமை

எய்தியவர்களாக வாழும் முதியவர்களும் தம் மக்களால் “கனடாவுக்குள் ஆதரவு தருவோம்” என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் கொண்டுவரப்பட்ட முதியோரும் எதிர்காலத்தில் முதியோர் ஆக இருப்பவர்களும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியமான காலகட்டத்திற்குள் வாழ்கின்றோம். முதியவர்கள் பராமரிப்பு நாடளாவிய ரீதியில் முடங்கிய அல்லது மௌனிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதைப் பல்லின சமூகங்களிலும் காண முடிகின்றது. பல்வேறு துன்பங்களுக்கும் துன்புறுத்தல் - களுக்கும் ஆளாகுவதைக் கனடாவில் ஆய்வுகள் காட்டி நிற்கின்றன. கொரோனா சுற்று வட்டத்தில் முதியோர் பரவலாக, மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். முதியோர் துன்புறுத்தப்படுவது பல மட்டங்களில் நிகழ்கின்றது. வாயால் திட்டித் துன்புறுத்துவதும் அதன் மூலம் அவர்கள் உணர்வுகளை மரத்துப் போக வைத்து எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலைக்கு கொண்டு செல்வதும் மிகுதியாக நிகழ்கின்றது. இதனை தொடர்ந்த அடுத்த நிலை துன்புறுத்தலானது, அவர்களுடைய வருவாயைச் சூறையாடுவதாக உள்ளது.

இதனால் அவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக சேகரித்த சொத்துக்களும் இழப்புக்கு உள்ளாகின்றன. குடும்பத்தில் மதிப்பு வாய்ந்த அந்தஸ்தில் வைத்து மதிக்கப்பட்ட அவர்கள் கூனிக் - குறுக வைக்கப்பட்டுள்ளனர். விலங்குகள் போல ஒதுக்கப்பட்டு - ள்ளனர். விருந்தினர் சகிதம் முதுமை தோற்றம் கொடுக்கும் சமூகம் அவர்களுக்கு வருவிருந்தினர் அளிக்கும் கௌரவ மரபு என்று போற்றப்பட்ட நிலையிலிருந்து இன்று வீடுகளில் கீழ்த்தளங்களிலும், குசினிகளிலும் முடக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளதைப் பரவலாகக் கேட்கிறோம். இவர்கள் கனடா வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் பிள்ளைப் பராமரிப்புச் செவிலியராகவும், சமையற்காரர் ஆகவும் உறிஞ்சப்பட்டனர். இவர்கள் காலப்போக்கில் வயோதிகம் அடைந்ததும் உதவாதவர்களாக குடும்ப அங்கத்தவர்களால் உதறி எறியப்படுகின்றனர். தமக்கு உதவாதவர்களாகப் புறம்போக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளனர். வயோதிக இணைகள் பிரிக்கப்பட்டு மகன் வீட்டில் அப்பாவும் மகள் வீட்டில் அம்மாவும் குழந்தை பராமரிப்பு வேலைக்காகப் பங்குபோடப்படுகின்றனர். ஆனால் அம்மாவின் இரட்டைப் பழு வயோதிபத்திலும் தொடர்கதைதான். சில வயோதிபர்கள் பல சமைகளைச் சுமக்கின்றனர்.

கனடாவில் வயோதிபர்கள் பிள்ளைகளால் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்குவது பல மட்டங்களில் நிகழ்கின்றது. தமிழ் சமூகத்தில் பலர் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். தாமாக தனியான ரொறன்ரோ வீடமைப்புத் தொகுதியில் இருக்கும் முதியோர் வீடுகளில் மனநோய்க்கு இலக்காகிய மகன் அல்லது மகள் அல்லது பேரப்பிள்ளை அவர்களுடன் சென்று முகாம் போட்டு - விடுகின்றனர். கட்டிட முகாமையாளருக்கு சொல்லாமல் இரகசி - யமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இந்த வகையான முதியோர் அனுபவிக்கும் தொல்லைகளும் துன்பங்களும் சொல்ல முடியாதவை. இந்த மனநோயாளரால் அயல் வீடுகளில் உள்ள முதியோர்களும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அடி உதைகள் நிகழ்கின்றன. பொலிசார் வரவழைக்கப்படுகின்றனர். இந்த நடப்புக்களால் முகாமையாளர் முதியோர்களை வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வரலாறுகளும் உண்டு. இந்த மனநோயாளர் முதியோர்களை மிரட்டியும் உடலியல் துன்பங்களைக் கொடுத்தும் அவர்கள் பணத்தைச் சூறையாடியும் விடுகின்றனர்.

முதியவர்கள் பேசுவதை செவிமடுக்காமல்விடும் போக்கு அதிகரித்துக்கொண்டு செல்கின்றது. அவர்கள் கருத்து காற்றில் பறந்து விடும். செவிகளில் புகுவது இல்லை. குடும்ப அல்லது அவர்கள் பற்றிய தீர்மானம் எடுப்பதில் அவர்கள் பேசாத பொருட்கள். 2008 உலக சுகாதார நிறுவன ஆய்வு ஒன்றில், “உறவு நிலையில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும்போது தனி நபராலோ குடும்பத்தாலோ சமூக குழுவாலோ பெரும் சமூகத் - தாலோ முதியோர்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் போது அது முதியோர் மீதான வன்முறை” என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கனடாவில் மிக வேகமாக வயதை எட்டும் குழுக்களில் 65 வயதி - ற்கு மேற்பட்டோர் 2050ஆம் ஆண்டில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் ஆகிவிடுவார்கள் என்று கருத்து கணிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. சேபாலி பேராசிரியர்கள் குருக்கே, சிடானி ஆதியோர் மேற் - கொண்ட கடந்த வருட ஆய்வில் தமிழ் முதியோர், சீன, பஞ்சாபி, கொரியா முதியவர்களை விட ஆங்கில மொழி அறிவு குறைபாடு உடையவர்கள் இயங்கியல் ரீதியிலும், புலனுணர்வு ரீதியிலும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களில் தங்கி இருக்கின்றனர். தமிழ்ப்பெண் - முதியோர்கள் அதிக துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகின்றனர். தங்கியிருக்கும் நிலைமை அவர்கள் மேலும் மேலும் துன்புறுத்தப் - படுவதற்கு அடிகோலுகிறது.

கொரோனா தொற்று உலக ரீதியில் மீண்டும் வேகமாக பரவியது. மூத்தோர் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். ஆரம்ப கட்டங்களில் முதியோர் வதியும் பராமரிப்பு இல்லங்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டதை கியூபெக், ஒன்ராறியோ மாநிலங்களில் கண்டோம். இந்த பயப்பிராந்தியில் முதியோர்களை வீட்டுக்குள்ளேயே முடக்கி விட்டனர்.

அவர்களைச் சிறையில் அடைப்பது போன்று இருப்பதாக பல முதியோர்கள் கூறி வெளியில் செல்வதற்கும், நல்ல காற்று வாங்குவதற்கும் ஏங்குகிறார்கள். வெளிக்காற்று படாமல் எத்தனை நாள், எத்தனை மாதங்கள் ஆகி விட்டன என்ற ஆதங்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். சில முதியவர்களின் தவிப்பு வேதனை

தருவதாக உள்ளது. அவர்களுக்கு அன்றாட தேவைக்கான பொருட்களை வாங்கிக் கொடுக்க, சமைத்துக் கொடுக்க, சாப்பாடு ஊட்டுவதற்கு, குளிப்பாட்டுவதற்கு, வீடு சுத்தம் செய்வதற்கு, உடுப்புத் துவைப்பதற்கு யாரும் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றனர். சில பிள்ளைகள் அவர்களைச் சென்று பார்ப்பதற்கு தயங்குகிறார்கள். சிலர் என்றுமே போகாதவர்கள்தான். இந்த முதியவர்கள் சமூக நிறுவன -ங்களால் வழங்கப்படும் உதவியை எதிர்பார்த்து ஏங்குகிறார்கள். தாமாக இயங்கும் முதியோருக்கான வாழ்விடங்களில் வாழாவெட்டிகளாக அவர்கள் படும் துயரங்களும் சொல்வதற்கு அப்பாற்பட்டவை.

பிள்ளைகளோ சுற்றத்தாரும் நண்பர்களும் பொது நலன் விரும்பிகளும் பராமரிப்பு அகங்களுக்குச் செல்வதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டும் உள்ளமையால் முதுமையில் யாரையாவது பார்த்துப் பேசும் சந்தர்ப்பத்தையும் இழந்துவிடுகின்றனர் மொழி தெரியாததால் மாதக்கணக்கில் ஊமைகளாகவே வாழ்கின்றனர். இவ்வாறு பராமரிப்பு அகங்களுக்குள்ளும் முடக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் உணவுக்காகத் தவிக்கின்றனர். ஆறு மாதங்கள் இலங்கையிலும் மற்ற ஆறு மாதங்கள் கனடாவிலும் என மண்வாசனையை அனுபவித்து வந்த சில முதியவர்கள் முடங்கி மண்ணைத் தரிசிக்காமலே இறந்து விடுவோமோ என ஏங்குகின்றனர். சில தமிழ் முதியவர்கள் இந்த பராமரிப்புகளில் கொரோனா தொற்றினால் உயிரிழந்தனர்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மிக முக்கியமான அலகுகளான முதுமை, பழைமை பேணுதல். ஆகியவற்றை ‘சுதந்திர பூமி’ என எண்ணி நாம் புகுந்த நாடுகளில் பேணுவதற்கு முடியவில்லை. ஆங்காங்கே முதுமைக்கான ஓய்வு நிலை நிலையங்கள் சிறு அளவில் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை அரசு உதவி கொண்டு இயங்காமல் தனித்து இயங்குகின்றன. இவற்றில் இடவசதி குறைவு, பராமரிப்பாளர் எண்ணிக்கை போன்றவை குறைபாடாகவே உள்ளன. சிறிய வீடுகளைப் பராமரிப்பு நிறுவனங்கள் வாடகைக்கு எடுத்தோ காணி அடகுப்பணமான மோட்கேஜ் கட்டியோ தனியார் பராமரிக்கின்றனர். இவை இலாப நோக்கு உடையவை. முதியோருக்குக் கிடைக்கும் ஆயிரத்து ஐநூறு டாலர்கள் அல்லது சற்று அதிகமான டாலர்கள் ஓய்வு நிலை நிறுவனருக்கு முற்றாகவே சென்றுவிடும். மேலதிக பணம் சொந்தங்களால் கொடுக்க வேண்டியதாக உள்ளது. ஓய்வுநிலை தமிழ் நிறுவனங்கள் 1600 முதல் 2200 டாலர்கள் வரை வசூலிக்கின்றனர்.

ஓய்வு ஊதியங்களை மட்டும் நம்பி வாழ்ந்த தமிழர் ஓய்வு - நிலை நிறுவனங்களுக்குச் செல்ல முடியாது உள்ளனர். அவர்கள் மாதா மாதம் டயப்பர்களுக்கு (Diapers) உரிய பணமும் செலுத்தினால் மட்டுமே அவர்களுக்கு அங்கே இடம். ஆனால் தமிழ் உணவு வழங்கப்படும் இடங்களாக இவை உள்ளன. இவை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இடவசதிகளைக் கொண்டவை. எனினும், சற்றும் இயங்கு நிலையில் இல்லாதவர்கள் அந்த நிறுவனங்களால் பராமரிக்கப்படுவ - தில்லை. அவர்கள் முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்களுக்கு

அனுப்பப்படுவர். மாகாணங்கள் அங்கீகரிக்கப் - பட்ட நிறுவனங்களிலேயே பராமரிப்பு வழங்கப்படும். இங்கே அனுமதிக்கப்படுவதற்குப் பட்டியலில் பெயர் அனுமதிக்கப்பட்டு காத்திருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பல பண்பாட்டுக் கூறுகளை முயன்று பெற்று தம்வயப்படுத்திய தனித்திறமை கொண்ட மனித இனம் முதுமையில் படும் அவலம் மாணிக்கவாசகரின்,

“மாறி நின்று என்னை மயக்கிடும்
வஞ்சப் புலன் ஐந்தின் வழி அடைத்த” என்கிறது.

“கனடாவில் தமிழர்கள் பணத்தில் புரளுகிறார்கள்” என்று பொதுவாக பேசப்படுகின்றது. ஆனால் எங்கள் மூத்தோர்கள் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் அரவணைப்பு இல்லாத பண்பாட்டுச் சூழலில் முயல்வதையும், அரவணைப்பு இல்லாது தனிப்பதையும் கண்டு ஜீரணிப்பது கடனமாக உள்ளது.

அன்று இருந்த வயோதிரின் சூழலும் பராமரிப்பு முறைகளும் கிராமியப் பண்புடன் கூடக் குளாவிக் குதூகலத்துடன் அன்பும் கருணையும் கலந்த பராமரிப்பு இங்கு இல்லை, அங்கு எங்களுடைய குழந்தைகளுடனும் சுற்றத்தாருடனும் பரம்பரை பரம்பரையாக பாமித்து வந்திருக்கிறோம். எங்கள் மூதாதையரின் உயிர் அமைதியாக உடலைவிட்டு பிரிவதை அருகிருந்து உணர்ந்தோம்.

பின்னர் ஏற்பட்ட இடி மின்னல்களைவிடக் கோரமான பாரிய இனப்படுகொலை என்ற கொடுங்கோல் ஆட்சியில் முதுமையும் சிக்கிக் கொண்டது. உழன்றது. பதுங்கு குழிகளிலும் வீடுகளிலும் வழியிலும் காடுகளிலும் தரிசு நிலங்களிலும் கடலோரங்களிலும் அழிந்துபோன குடிசைகளிலும் துப்பாக்கி முனையிலும் முதுமை சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவித்தது. பராமரிப்பு என்பதைக் கேள்விக்குறி ஆகிய கொடுமைக்கு ஊடாகவும் நாம் பயணித்தோம். மரண பயம், சமூக மன வடுக்களைச் சுமந்த நிலையில் அனைவரையும் சமமாகவும் சமூகமாகவும் பாதித்தது.

இந்த வடுக்களைச் சுமந்து வந்த நாங்கள் கனடாவில் எங்கள் இருப்பை நிலை நிறுத்தும் நோக்கில் பண மூட்டைகளை அங்கே பறிகொடுத்து இங்கே அவற்றை நோக்கிய பயணமாக இருப்பதை இன்று காண்கின்றோம். முதுமையையும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் கொடுப்பனவுகளையும் அவர்களது சொத்துக்களையும் சூறையாடும் முயற்சியில் பராமரிக்க வேண்டிய பிள்ளைகள் தவறி விடுகின்றனர். உறவுப் பாலம் உடைந்து விடுகிறது. சகோதர உறவுகளுக்குள் விரிசல் ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் உரிய வழிகாட்டி இல்லாமல் அறுக்கப்பட்ட புகைவண்டி தனி பெட்டிகளாக ஆக்கப்படுகின்றனர். திக்குத் தெரியாது திசை மாறுகின்றனர். முதுமை பரிகரிக்கப்படுகின்றது.

பிற சமூகங்கள் கட்டியெழுப்பிய முதுமைக் காப்பு தொடர்புக - னையும் நிறுவனங்களையும் காணும் எதிர்கால சந்ததியினரும் எங்களுடைய காலத்து தமிழ் இனம் எங்களுக்காக எதை விட்டுச் சென்றிருக்கிறது? கனடாவில் எங்கள்பழமை, பண்பு, மனிதாபி-மான் என்பனவற்றை காற்றில் பறக்க விட்டனரா என்ற கேள்விகள் எழும். எங்களை முதுகெலும்பற்ற சமூகமாக

அவர்கள் பரிகரித்து நிற்பர். சீனர்கள் - யீ ஹொங் சென்ரர் (YEE HONG centre) என்ற பெயரில் மூன்று முதியோர் பராமரிப்பு நிறுவனங்களைக் கட்டி எழுப்பி உள்ளனர். அவற்றில் ஒன்றில் (ஸ்ரோவில் - மார்க்கம்) தமிழர்கள் உட்பட தெற்காசிய முதியவர்கள் ஒரு தளத்தில் பராமரிக்கப்படுகின்றனர்.

சீனர்களது நிறுவனம் சீன முதியோருக்குப் பல்வேறு மட்டத்தில் பல்வேறு சேவைகளைச் செய்து வருகின்றது. இத்தாலியர்கள் கொலம்பஸ் நிலையம் வைத்துள்ளனர். ஜேர்மனிய பராமரிப்பு நிலையம், யூதர் பராமரிப்பு நிலையங்கள், ஜப்பானிய பராமரிப்பு நிலையம் என பல்வேறு குழுக்களுக்கான பராமரிப்பு நிலையங் - கள் ரொறன்ரோவில் உள்ளன. தமிழர்களுக்கு என ஒரு பராமரிப்பு நிலையம் இன்று கூட ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

ஸ்காபரோவில் எக்ஸ்ரெண்டிக் கெயர் (Extendicare) பராமரிப்பு நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதியில் சிலரது முயற்சியால் தமிழர்களுக்கு இடம்கொடுக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு தமிழ்த் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது பார்ப்பதற்கு என வைக்கப்பட்ட இடம், ஒரு அறைப் பரப்பளவைக் கொண்டதே. தற்போது அங்கே 40 தமிழர் மட்டில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. சிலவேளைகளில் தமிழ் உணவும் வழங்கப்படுகின்றது. தற்போது Knowing Your Roots என்ற இளையோர் அமைப்பு, இணைய வழி நிகழ்ச்சியை வழங்குகிறது. ஒரு தடவையில் ஏழு பேருக்குத் தான் அந்த நிகழ்ச்சி வழங்கக்கூடிய வசதி அங்கே இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

யீகொங் சீன நிலையத்தில் மார்க்கம்- ஸ்ரோவில் பிரிவில் ஒரு தளம் தெற்காசியர்களுக்கு என ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வயோதிபத்தை இவ்வாறு விலைபோக விற்பதா? தேர்தல் காலங்களில் எங்கள் வாக்குகளை இத்தகைய, அதி முக்கியமான விடயங்களுக்கு உதவும் நோக்கில் பயன்படுத்த சிந்திக்கலாமே! எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் எம்மைப் பார்த்து சமூக இலக்குக்களற்ற இனக்குழுமமாக இருந்துள்ளோமென்று எங்களை நிந்தனை செய்வதற்கு நாம் உடந்தைகளாவதா?

காலத்திற்குக் காலம் சில நலன்விரும்பிகள் இணைந்து தமிழர் பண்பாட்டு மையம், தமிழர் முதியோர் இல்லம், தமிழர் உளவள மையம், தமிழர் உடல்நல மையம், தமிழர் கிறிக்கற் மையம் என நிறுவனங்களை அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்துடன் முளைவிட்ட நிலையிலேயே, ஆதரவு அற்றவர்களாகவும் நல்லதோர் அத்திவாரம் இல்லாதவர்களாகவும் இவற்றைக் கைவிட்டுவிடுகின்றனர்.

தமிழர் நாம் எங்கள் கால்களில் நின்று ஒன்றிணைவோம். முதுமையைப் பாதுகாப்போம். முதுமைக்கு அணிசெய்வோம்.●

கவிஞர் அ. புகாரி

ஊசியிலைக் காட்டில் ஒரு சொர்க்கபுரம்

நேற்று வந்ததைப் போலத்தான் நெஞ்சில் இளமையாய் இனிமையாய் இருக்கிறது. ஆனால் நான் கனடா வந்து இருபத்தியொரு ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துவிட்டன.

வந்து நான்காம் ஆண்டு முடிவதற்குள், குடும்பத்தோடு முழு குடியரிமையையும் பெற்று கனடிய பாஸ்போர்ட்டும் கையில் வைத்திருக்கிறேன்.

கனடாவைப் பற்றி நான் ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டுமாம். ஏன் எழுதமுடியாது? நிறைய எழுதலாம். ஆனால் எதை எழுதுவது? எப்படி எழுதுவது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? என்ற ஒரு தொடக்கத்தை என் முன் நிழலாய் ஆடுகிறது.

மனம்போன போக்கில் நினைவில் வரும் தகவல்களைக் கோத்தெடுத்து எழுதிச் செல்வதே இயல்பானது இனிமையானது என்று என் இதயக் குரல் உள்ளிருந்து ஒலிக்கவே அதற்கு இசைந்து அப்படியே எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

கிழக்கே சில்லென்று அட்லாண்டிக், மேற்கே சிலுசிலுப்பாய் பசிபிக், இருபெருங் கடல்களுக்கு இடையில், வடதுருவத்தின் மடியில், அமெரிக்காவின் தலையில், முத்து பவளம் மாணிக்கம் வைரம் வைரோரியங்கள் பதித்த மகுடமாய் ஜொலிஜொலிக்கும் நாடுதான் கனடா.

தமிழ்நாட்டில் 'அடியக்கா மங்களம்' என்று ஓர் ஊர் உண்டு. அந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது என்று சுவாரசியமாக ஒரு கதை சொல்வார்கள். அது உண்மையா பொய்யா என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அது என்ன கதை என்பதில் கவனம் செலுத்தினால் நாம் அதை அதிகம் ரசிக்கலாம்.

வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியாவை ஆண்ட காலம். சோழ நாட்டின் பரந்த பச்சைப்பசேல் வயல்வெளி. அதன் வரப்பில் ஒரு புல்லுக்கட்டைத் தூக்கித் தலையில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு பருவமங்கை ஒய்யாரமாய் நடந்து போகிறாள்.

அந்தப் பக்கம் சுற்றித் திரிந்துவந்த ஒரு வெள்ளைக்காரனுக்கு அந்த ஊரின் எழில் மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஊரின் பெயரை அறியும் ஆவல் எழுந்தது. இந்த ஊரின் பெயர் என்ன என்று ஆங்கிலத்தில் அந்தப் பெண்ணிடம் கேட்கிறான்.

அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பெல்லாம் பெண்களுக்கு நிறைய இருந்த காலம் அது. குரல் கேட்டுச் சற்றே திரும்பிப் பார்த்த அந்தப் பருவ மங்கை, வெள்ளையனைக் கண்டதும் விருட்டென்று முகத்தைத் திரும்பிக்கொண்டு வேகமாக நடக்கத் தொடங்குகிறாள்.

ஏய் பெண்ணே, உன்னைத்தான் கேட்கிறேன் - இந்த ஊரின் பெயர் என்ன என்கிறான் வெள்ளைக்காரன் விடாப்பிட்யாய். அவ்வளவுதான் 'அடியக்கா மங்களம்' என்று கூவிக்கொண்டு ஓடவே தொடங்கிவிடுகிறாள் அந்த இளைய நிலா.

மங்களம் என்பது அவள் அக்காவின் பெயர். அவளுக்கு முன் அவள் அக்காள் சற்று தூரத்தில் சென்றுகொண்டிருந்ததால், அவளின் துணையைப் பெறவேண்டிய இவள் அப்படி கூவிக்கொண்டே ஓடினாள்.

ஆனால் அதுதான் அந்த ஊரின் பெயர் என்று அதிபுத்திசாலி - யான வெள்ளைக்காரன் நினைத்துக்கொண்டு அந்த ஊருக்கு 'அடியக்கா மங்களம்' என்று பெயரும் சூட்டிவிட்டான் என்பதுதான் கதை.

அப்படி ஒரு கதை கனடாவுக்கும் உண்டு. பெரிய வேறுபாடுகள் என்று எதுவும் இல்லை. ஏறத்தாழ அதே கதையைப் போலத்தான் இதுவும் இருக்கும்.

1535ல் பிரெஞ்சுக்காரரான ஜாக் கார்டியர் (Jacques Cartier) செயிண்ட் லாரன்ஸ் நதிக்கு வடக்குப் பகுதிக்கு வந்துசேர்ந்தார். அந்தப் பகுதியில் சுற்றித் திரிந்த இரண்டு பழங்குடிப் போடியர்களிடம் அவர்களின் இருப்பிடத்தைக் காட்டும்படி கேட்டார்.

எப்படிக் கேட்பது? மொழிப்பிரச்சனை இருக்கிறதே! இவர் பிரெஞ்சில் பேசினால் போடியர்களுக்கு மூக்கில் பொடி வைத்தது போல் அல்லவா இருக்கும்? எனவே சர்வதேச மொழியில் பேசினார். அதாவது ஓர் அபிநய நாட்டியத்தையே அரங்கேற்றினார்.

பழங்குடியினரின் மொழியில் Kanata என்றால் கிராமமாம். தொலைவில் இருந்த தங்கள் கிராமத்தை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி அதுதான் தங்களின் Kanata என்று பீதியுடன் கூறிப் பின்வாங்கியதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்ட பிரெஞ்சுக்காரர் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதற்கும் Kanata என்று பெயரிட்டு விட்டார். 1547ல் தேசபடங்கள் வரையும் ஐரோப்பியர்கள் Kanata என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த நாட்டை Canada என குறிப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனாலும் 1791 துவங்கித்தான் Canada என்ற பெயர் அலுவல் பெயராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

கனடாவுக்குப் பெயர் வந்த காரணம் பற்றிய இன்னொரு குட்டிக்கதையும் உண்டு. ஐரோப்பியர்கள், உலகின் ஓர் இடம் விடாமல், பொருள்தேடி அலைந்தார்கள் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த விஷயம்தான். நம்மைப்போல் இருப்பதைக் கொண்டு

சிறப்புடன் வாழ்வோம் என்ற தத்துவங்களெல்லாம் அவர்களுக்கு ஒத்துவராத ஒன்று. காடோ செய்யோ என்று நாடுவிட்டு நாடு அலைவார்கள் பொருள்தேடி.

நம்மைப் போல் சில்லறையில் சம்பளம் வாங்க அல்ல, நாட்டையே ஒரு போடு போட. கேட்டால் நாங்கள் எல்லாம் ஆராச்சியாளர்கள் என்று பின்னல் போட்ட கெட்டி நூலை ஒரு பிசிறும் இல்லாமல் நம்முன் விடுவார்கள் மிக இயல்பாக. அப்படி வெள்ளைக்காரர்கள் பொன்னும் மணியும் தேடி கனடா பக்கம் அலையும்போது ஒரு மண்ணும் கிடைக்கவில்லையாம் அவர்களுக்கு. வெறுப்புக்களெல் லாம் ஒன்றாய்க் கூடி ஒரு மாநாடே போட்டது அவர்களின் மூளைக்குள்.

என்ன ஊருடா இது? டப்பா ஊரு? உருப்படியாக ஒரு புரியங்கொட்டையும் இல்லையே இங்கே என்று aca nada என்று வசைபாடினார்கள். அகா நாடா என்றால் அவர்கள் மொழியில் “ஒரு மண்ணும் இல்லை” என்று அர்த்தமாம். பிறகு அதுவே கனடா என்ற பெயராகிவிட்டதாம்.

இப்படியாய் கதைகள் பல உண்டு என்றாலும் Kanata என்ற முதல் கதைதான் பலருக்கும் நம்பும்படியான ஒன்றாய் இருக்கிறது. கனடிய அரசும் அதையே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. கனடாவின் இயற்கை வளம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும், கனடா உலகின் பெரும் பணக்கார நாடுகளுள் ஒன்று என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை.

1867 ஜூலை முதல்நாள் மூன்று பிரதேசங்களை இணைத்து கனடா உருவானது. அதாவது, கனடாவின் வயது 2020ல் 153தான். ஆமாம் நூங்கும் நூரையும் பொங்கும் பேரிளமை கொண்ட புத்தம்புது நாடுதான் கனடா.

கனடா உருவான ஜூலை முதலாம் நாளை டொமினியன் நாள் என்று கனடா கொண்டாடியது. 1982ல் கனடாவுக்கென்று தனிச்சட்டம் இயற்றப்பட்டதும் கனடா நாள் Canada Day என்று வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. கனடா உலகின் இரண்டாவது பெரிய நாடு. ஆனால் கனடாவின் மக்கள் தொகை 39 மில்லியன்தான். ஏறத்தாழ மூன்று கோடியே தொண்ணூறு லட்சம்.

அதாவது, தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் கிட்டத்தட்ட பாதி. இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 2.7 விழுக்காடு. நாட்டின் பரப்பளவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மூன்று இந்தியாக்களை கனடா நாட்டிற்குள் அப்படியே படுக்க வைக்கலாம். 257 கோராக்களை தாராளமாகப் பரப்பி வைக்கலாம்.

கனடாவில் நன்னீர் ஏரிகள் ஏராளம். ஒன்றாயியோ மாகாணத்தில் மட்டுமே ஒரு மில்லியன் ஏரிகள் என்றும் கனடா முழுவதும் இரண்டு மில்லியன் ஏரிகள் என்றும் ஒரு கணக்கு நம்மை அசரடிக்கிறது.

ஐம்பெரும் வடஅமெரிக்க ஏரிகளுள் ஒரேயோர் ஏரி மட்டும்தான் அமெரிக்க எல்லைக்குள் இருக்கிறது. மீதமுள்ள நான்கு ஏரிகளும் அமெரிக்காவிற்கும் கனடாவிற்குமான எல்லைகளாய் அமைந்துள்ளன. அமெரிக்க எல்லைக்குள் மட்டுமே உள்ள மிச்சிகன் ஏரியும் கனடாவோடு நீரால் இணைக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது.

நான் குடும்பத்தோடு கனடா வந்து இறங்கிய ஓரிரு நாட்களில் எங்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் எந்த அறிமுகமும் தராமல் ஒன்றாயியோ ஏரியின் கரையில் நிறுத்தினார் என் நண்பர் ஒருவர். அத்தனை பெரிய ஏரியை என் வாழ்நாளில் நான் கண்டதே இல்லை என்பதால், ஒன்றாயியோ ஏரியை, கடல் என்றுதான்

நினைத்தேன். ஆசையாய்ப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றேன். பின் நீரை அள்ளிப் பருகிப்பார்த்த பின்தான் தெரிந்தது உப்புக்கரிக்காத மாபெரும் நன்னீர் ஏரி அது என்று.

ஆம், ஐம்பெரும் ஏரிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கடலைப்போல பிரமாண்டமானதாக இருக்கும். எத்தனை பிரமாண்டம் என்றால், கனடாவின் சுப்பீரியர் ஏரிக்குள் கோளாவிற்கு நீச்சல் கற்றுத்தரலாம். அப்படியே இலங்கையைப் படுக்கவைத்துக் குளிப்பாட்டியும் விடலாம்.

நன்னீர் ஏரிக்கு நடுவில் உள்ள தீவுகளில் உலகின் மிகப்பெரிய நன்னீர் ஏரித் தீவான மனிடோலின் தீவு கனடாவில்தான் உள்ளது.

நான் கனடா வந்த புதிதில் இப்படியாகக் கண்டு வியந்த இயற்கை அழகு ஏராளம்.

என் கழுத்து எலும்பு ஓடிய ஓடிய, கண்ணின் மணிகள் விரிய விரிய, ஆச்சரியம் கூச்செறிய, கனடாவில் நான் அண்ணாந்து பார்த்த ஆரம்ப அதிசயம் கனடா தேசக் கோபுரம்தான் (CN Tower). அந்தக் கோபுரத்தை நான் வெறும் கோபுரமாகப் பார்த்ததால் வந்த ஆச்சரியம் அல்ல அது. கனடாவின் மக்கள், வளம், ஆட்சி, பல்கலாசார இணக்கம், மனிதநேயம், கருணை, ஈகை, வன்முறை மறுப்பு என்ற அனைத்து உயரத்திற்குமான சாட்சியாக அந்த கோபுரம் நிற்பதாகவே நான் பார்த்ததால் வந்த ஆச்சரியம்தான் அது.

அடுத்ததாக, மனித இதயங்களின் சிலிர்ப்புகளையும், தாக வழிகளின் ஏக்கங்களையும், உலர்ந்த தேகங்களின் ஈரத் தேல்களையும் வா வா என்று தீராத ஆசையோடு அழைப்பதைப்போல, கூவிக் கூவிக் கொட்டுகின்ற கணமும் ஓயாத சந்தப் பாடல் ஒன்றைக் கேட்டேன்.

அதுதான் நயாகரா என்னும் பேரருவி நிறுத்தாமல் இசைக்கின்ற நீரின் அமுத நாதம். நயாகராவைக் கேட்பது அழகு என்றால் பார்ப்பது பேரழகு. ஆம், நீர் கிடந்தாலும் அழகுதான், நடந்தாலும் அழகுதான் ஆனால் அது நயாகராவைப் போல் விழுந்தாலோ பேரழகு, பேரழகு.

கனடாவில் என்னை ஆனந்தத்தில் மூழ்கடித்த அடுத்த ஒன்று பெருஞ் சிறப்பிற்குரியது. தமிழ் மணக்கும் தெருக்களும், தமிழ் பேசும் நிலங்களும் கனடாவில் ஏராளம் என்று வியக்கத் தோன்றும் அளவுக்கு தமிழர்களை இங்கே சில ஊர்களில் அதிக எண்ணிக்கைகளில் காணலாம்.

மேலை நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களைக் கணக்கிட்டால், கனடாவில்தான் மிக அதிக அளவில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

ரொறன்ரோவின் வடதிசை நோக்கி நான் செல்லச் செல்ல, காணும் இடமெல்லாம், வரம் தரும் தேவதை வாரி வாரி இறைத்த வைரமணித் தொட்டில்களாகக் காட்சியளித்தன. பசுமை நிறைந்த காடுகளின் பேரழகு, பூமியின் மேல் படுத்துக் கிடக்கும் பச்சை நிற நிலாக்களாக என்னை வரவேற்றன. வசந்தங்கள் தாலாட்ட யெளவனம் ததும்ப நனைந்து நனைந்து மிதக்கும் நந்தவனங்களுக்குக் கனடாவில் குறைவில்லை.

கனடாவில் எங்கு நோக்கினாலும் காணக்கூடியவை, நன்னீர் ஏரிகளும் அவற்றின் கரைகளில் நீண்டு வளர்ந்து செழித்து நிற்கும் மரங்களும்தான். ஆனாலும் இவையெல்லாம் வெறும் புற அழகுகள்தாம். கனடாவின் அக அழகோ அந்த ஆகாயத்தையே தொட்டுவிட நீளும் பேரழகு.

இன்னல் பிளந்தெடுக்க, சுற்றும் இருளே வாழ்வாக, கண்ணில் மனந்துடிக்க முற்றும் கிழிந்தே கிடந்த என்னை, அள்ளி அணைத்தவளே, உயிரின் ஓலம் தணித்தவளே, மண்ணே புகலிடமே எந்தன் மற்றோர் தாய்மடியே என்று தன்னை மறந்து நன்றிப் பெருக்கால் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்துக் கூவுகிறான் ஓர் அகதியென்றால் அது கனடாவின் ஆன்ம அழகினாலன்றி வேறென்ன?

கனடா வெறுமனே ஒரு நாடு அல்ல. இந்த உலகையே தன் கருணையால் நிறைக்க கம்பீரமாய் இதழ் அவிழ்க்கும் ஓர் அற்புதப் புன்னகை.

2008ம் ஆண்டு ரொறன்ரோ நாளிதழ் ஒன்றில் ஒரு செய்தி வாசித்தேன்.

ரொறன்ரோ மாநகரில் ஜனவரி முதலாம் தேதி பனிக்கரடி முழுக்கு (Polar Bear Dip) நடைபெறும் என்றார்கள். அதென்ன பனிக்கரடி முழுக்கு என்ற ஆர்வம் என்னைத் தூண்ட தகவல்களைச் சேகரித்தேன்.

ஜனவரி என்றால் சொல்லவே வேண்டாம். உயிரை உறைய வைக்கும் கடுங்குளிர் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திருக்கும். கம்பனியில் உள்ளாடை அணிந்து, அதற்கு மேல் குளிர்ச்சி ஏற்ற ஆடை அணிந்து, அதற்கும் மேல் அதிக குளிர் தாங்கும் ஜாக்கெட்டும் அணிந்து, கண்களை மட்டும் விட்டுவிட்டு தலை முழுவதையும் மூடும் குளிர்ந்தொப்பி அணிந்து, கம்பனி கையுறைகள் அணிந்து, கம்பனி காலுறைக்குமேல் கனத்த காலணி அணிந்து, இப்படியாய் ஆடைக்கு மேல் ஆடையாய் அணிந்து வீதியில் இறங்கினால் கூட எப்போது வீட்டுக்குப் போவோம், கதகதப்பாய்ப் போர்த்திக்கொண்டு படுத்திருப்போம் என்றே தோன்றும் மாதங்களுள் ஒன்று அது.

அப்படியான நாட்களில், பனிக்கட்டிகள் ஒன்றோடு ஒன்று முட்டிமோதிக்கொண்டு மிதக்கும் கனடாவின் ஒன்றாறியோ ஏரியின் நீர் எத்தனை குளிராய் இருக்கும்?

ஆவிபறக்கும் சுடுநீர் மழையில் குளித்துவிட்டு வெளியில் வந்தாலே போர்வை தேடும் அந்த ஜனவரி முதலாம் நாளில் கையில் சுடச்சுட சூப்பும் உடலைச் சுற்றிய துவாலையுமாய், ஒன்றாறியோ ஏரியின் ரொறன்ரோ கரைகளில் பலநூறு நீச்சல் வீரர்கள் நிற்கிறார்கள்.

அதுவும் பத்துவயது முதல் பாதி கிழம்வரை ஆணும் பெண்ணுமாய் இதோ இதோ என்று துடித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். அடுத்து நடந்ததை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை.

ஓடு; ஓடு; குதி; குதி; என்று ஓரே கூச்சல். துவாலையைத் தூர எறிகிறார்கள். நீச்சல் ஆடையோடு சரசரவென்று ஏரிக்குள் விழுகிறார்கள்.

உயிர் துடியாய்த் துடிக்கிறது. வீல் வீல் என்ற அலறல்கள். முங்கு முங்கு என்ற கூச்சல்கள். சிலர் முங்க சிலர் பின்வாங்க, அம்மாத்யோவ்!

இதென்ன கிறுக்குத்தனம்? இவர்களுக்கு என்ன பைத்தியமா? ஏதேனும் பைத்தியக்கார விடுதியின் பூட்டை உடைத்துக்கொண்டு நேரே இங்கே ஓடிவந்துவிட்டார்களா என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால், கரையில் பல்லாயிரம் டாலர்கள் வசூல் ஆகிறது. அடச்சே, காசுக்காகவா இந்தச் செயலில் ஈடுபட்டார்கள் என்று வெறுப்பாய் இருந்தது.

ஆனால் 2008ல் குவிந்த அந்த டாலர்களை அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? உலகில் சுகாதார நீருக்கு ஏங்கும் ஏழை நாடுகளுக்கு நன்கொடையாய் வழங்கினார்கள். நீர் நன்கொடை என்பது எத்தனை பெரிய நன்கொடை? அந்த ஆண்டின் பெரும் பகுதியான வசூல் சூடானின் நீர்ச் சுகாதாரத்திற்கு என்று வழங்கப்பட்டது.

அடடா என்று புல்லரித்துப் போய்விட்டது எனக்கு. உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை என்று பனிக்கரடி முழுக்கு போட்டுவிடலாமா என்றும் தோன்றியது. பெரும்பாலும், பெருந்துயர் பாதிப்புக்கு ஆளான குழந்தைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் ஆதரவளிக்கும் வகையில் அதற்கான அமைப்புகள் மூலம் இந்த வசூல் வருடா வருடம் செலவிடப்படுகிறது.

இப்படியான மக்களைக் கொண்ட கனடாவை ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு என்று சொல்லலாம். ஒரு முஸ்லிம் நாடு என்றும் சொல்லலாம். அதுமட்டுமல்ல, ஓர் இந்து நாடு, ஒரு சீக்கிய நாடு, ஒரு பௌத்த நாடு என்றும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

இப்படியாய் ஒவ்வொரு மதத்தையும் குறிப்பிட்டு இது அவர்களின் நாடு என்று சொல்வதைப் போலவே கனடா ஒரு மதமற்றோரின் நாடு, சிறுபான்மையினரின் நாடு என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

அதெப்படி இத்தனை பேருக்குமான நாடாய் ஒரே நாடு இருக்க முடியும் என்ற கேள்வி எழுகிறதல்லவா?

யார் எங்கே அச்சமற்று வாழ்கிறாரோ அதுதானே அவர்களின் நாடு? அதைத்தானே அவர்களின் வீடு என்றும் கூடு என்றும் சொல்லமுடியும்? ஆமாம் கனடா அனைவரின் உரிமைகளையும் இணையாக மதித்துப் பாராட்டுகின்ற ஒரு நியாயத் தராசைப் போன்ற நாடு.

வன்முறையை முற்றாக ஒழித்து இனிதே வாழ்வதற்கான அனைத்து வழிகளையும் அக்கறையாய்ச் செய்து சிறந்து விளங்கும் அமைதி நாடு.

பிள்ளைக்குப் பிள்ளை தாய்கூட மாறுசெய்வாள். தத்துப் பிள்ளைக்கும் மாறு செய்யா உத்தமத் தாய் ஒருத்தியைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அந்தக் கற்பனை கனடாவின் இன நிற மத மொழி பாகுபாடற்ற நேர்மையில் வந்து அழுத்தமாய் நிற்கும்.

வெறிகளை எல்லாம் மழுங்கச் செய்து சிறந்த மனிதநேய நாடாக கனடாவை மாற்றி எடுப்பதே கனடிய அரசின் அரசியல் நோக்கம். அது அத்தனை சுலபமானதா? முட்காடுகளின் மேலே கும்மென்று பூத்திருக்கும் பனிரோஜாவைப் போல பூத்திருப்பது அத்தனை எளிதான காரியமா? ஆனால் அதைச் செய்துமுடிப்பதே பெருமை என்று வெற்றியின் திசையில் நீந்திச் செல்கிறது கனடா.

பொருளாதாரமே முதன்மை என்று அறத்தையும் மனிதநேய உணர்வுகளையும் அடித்து நொறுக்கும் முரட்டு வர்த்தக மயமா - கிவிட்டது இந்த உலகம்.

கனடாவையும் அது கவ்விப் பிடிக்காமல் விடுமா? ஆனால் அந்த வர்த்தகப் பந்தல்களின் மேல், படர்ந்திருக்கும் இதயக்கொடியாய் இருக்கவே கனடா விரும்புகிறது. அந்தத் தொலைநோக்குப் பார்வையோடுதான் செயலாற்றுகிறது. உலக வானில் சமாதானமாய் உலவும் சமத்துவ நிலவாய் இருப்பதே கனடியர்களின் விருப்பம் கனடிய அரசின் பொறுப்புமாக இருக்கிறது.

போர் முரசுக் கோட்டைகளின் மேல் தொடர்ந்து, நல்லிணக்கம் பாடிப் பறக்கும் வெள்ளைப் புறாவாகவே பறக்கிறது கனடா.

கனடாவில் வாழும்போது ஒவ்வொரு குடும்பமும் தன் அச்சத்தை விற்று நம்பிக்கையை பெற்றுக்கொள்கிறான். பிரிவினை எண்ணங்களை விற்று இணக்கத்தைத் தேடிக்கொள்கிறான். வக்கிர புத்தியை விற்று கருணையை ஏற்றுக்கொள்கிறான். வன்முறையை விற்று அமைதியை ஆரத் தழுவிக்கொள்கிறான்.

இவற்றையெல்லாம் தன் நல்லாட்சி மூலம், இங்கே வாழும் மக்களுக்கும் வந்திறங்கும் மக்களுக்கும் கற்றுத்தந்த வண்ணமா - கவே இருக்கிறது கனடா.

கனடாவின் பல்கலாசார வாழ்வை இங்கே சொல்லியே ஆகவே - ண்டும். ஒரு திருமண நிகழ்வு மண்டபத்திற்கு வருகை தந்தவர்களின் பட்டியலைப் பாருங்கள்.

இந்திய மணமகள், ஸ்காட்லாந்தி மணப்பெண், பங்களாதேசி மச்சான், பாகிஸ்தானி மாமன், இத்தாலி மைத்துனி, இந்தோ - நேசிய சகலை, ஆப்ரிக்க நாத்தனார், சீன மாமியார்.

இதைக் கற்பனை என்றா நினைக்கிறீர்கள்? இல்லை, இதுதான் கனடாவில் பெரும்பாலும் இன்றே நிகழும் அல்லது நாளை உறுதியாய் நிகழவிருக்கும் உண்மை.

ஆம், இங்கேதான் எல்லோரும் ஒர்தலம் எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் கனடா மக்கள் என்ற நிலை எட்டிக்கொண்டிரு - க்கிறது. இணக்கமும் இன்பமும் சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் ஒருசேர அனைவரின் இதயங்களிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

சங்ககாலத் தமிழன் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்றான். அது அவனது மிகச் சிறந்த தமிழ்க் களவு. ஆனால் அந்தத் தமிழ்க்களவு கனடாவில் அற்புதமாக நிறைவேறி இருக்கிறது. என்னடா கனடாவைப் பற்றி ஏகமாய்ப் புகழ்கிறானே? இதெல்லாம் உண்மைதானா என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்.

வெந்த சோற்றில் வேகாத அரிசிகளாகச் சில, ஆங்காங்கே தட்டுப் பட்டாலும் அவற்றைச் சரி செய்யும் முகமாகவே கனடா இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதால் அத்தனையும் உண்மைதான்.

கனடிய பிரதமர் ஜஸ்டின் ட்ரூடோ இன்று உலகப் புகழ்பெற்ற தலைவர் ஆகிவிட்டார். அவரின் எளிமையும் திறமையும், பெண் - ணியம் போற்றுதலும், சிறுபான்மையினரை அள்ளி அணைத்தலும் என்று அவர் செய்யும் அத்தனையும் உலக அரங்குகளில் பாராட்டுகளைக் குவிக்கின்றன.

ரொட்டிக்கடையின் அடுக்களைக்குள்ளேயே வந்து தமிழனுக்குக் கொத்துரொட்டி கொத்தித்தரும் வேற்றுமொழிப் பிரதமரை எங்கேனும் கண்டதுண்டா?

வெள்ளைக் குர்த்தாவுக்குள் அச்சு அசல் பஞ்சாபியாய் பாங்குரா நடனம் ஆடும் வேற்றுக்கலைப் பிரதமரை எங்கேனும் கண்டதுண்டா?

பள்ளிவாசல் சென்று நோன்பு திறக்கப் பரிமாறி, வேண்டுதல்களில் கலந்து கொள்ளும் வேற்றுமதப் பிரதமரை எங்கேனும் கண்டதுண்டா?

இரண்டாம் தாயகமல்ல கனடா, எங்கள் முதலாம் தாயகம் அதிலும் முதன்மைத் தாயகமென்றே தழுதழுக்கும் அகதிக் குரல்கள்தாம் இங்கே எத்தனை எத்தனை?

கோவிட் பத்தொன்பது வைரஸ் தொற்றை கனடிய அரசு கையாண்ட விதம் உலக சுகாதார அமைப்பின் பாராட்டைப் பெற்றுத் தந்தது. மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாக, குறிப்பாக அண்டை நாடான அமெரிக்காவைக் காட்டிலும் வெகு சிறப்பாக கையாண்ட விதம் உலகப் பாராட்டுகளைக் குவித்தது.

தொடக்கத்தில் உலகத் தொற்றை கையாள்வதில் அதிக கவனம் இல்லாமல் போய்விட்டாலும், அதை உணர்ந்து, பின் துரிதமாகச் செயல்பட்டு வைரஸ் தொற்றை கட்டுக்குள் கொண்டுவந்து நாட்டையும் நாட்டுமக்களையும் பாதுகாத்துவிட்டது கனடா.

அமெரிக்கா கனடா எல்லையை மூடுவதென்பது இயலாத காரியமாக இருந்தபோதிலும், பெருமளவு மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற போதிலும், ஏராளமான வருமான இழப்பு ஏற்படும் என்றபோதிலும் மக்களின் ஆதரவோடு எல்லையை இழுத்து மூடி வைரஸ் தொற்றை ஆணியடித்தி நிறுத்திய வீரம், மிகுந்த பாராட்டுக்குரியது.

கனடா நாட்டின் புவியியலும் வைரஸ் பெருந்தொற்றை விரட்டி - யடிக்க ஏதுவானதாக அமைந்திருக்கிறது. மக்கள் தொகையும் குறைவு என்பது இன்னொரு முக்கிய காரணியாகவும் இருக்கிறது.

இப்படியாக கனடிய பெருமையைப் பேசிக்கொண்டே செல்லலாம். கனடாவின் பூர்வ குடி மக்களையும் தொடக்க காலத்தில் குடியேறியவர்களையும்விட புதிதாக கனடாவுக்குக் குடிபெயர் - கின்றவர்களும் அகதிகளாய் வருகின்றவர்களும் காட்டும் கனடிய நாட்டுப்பற்று அதீதமானது என்கிறார்கள்.

முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவில் கனடாவின் பெயரும் புகழும் உலக அளவில் அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றன.

கறை ரத்தக் காலடிகளையே பதித்துவரும் பாழ்பட்ட உலகிற்கு, பொற்பூப் பாதம் பதிக்க பாடம் எடுக்கும் கனடாவை வாழ்த்து - வதென்பது பெற்ற தாயை வாழ்த்துவதற்குச் சமமானது.

அப்படியான கனடாவைப் பாராட்டுவதென்பது சொர்க்கத்தையே பாராட்டுவதைப் போல பரவசமானது.

இந்தக் கட்டுரையில் நான் கனடாவைப் பற்றி எழுதி இருப்பவை கொஞ்சமோ கொஞ்சம்தான்.

ஒரு ரொறன்ரோ வாழ் தமிழனாக இன்றைய என் மனம் போன போக்கில் எந்தவித ஒழுங்கையும் கடைபிடிக்காமல் பெரிதாய் ஏதும் குறிப்புகள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் எழுதியவை மட்டுமே இக்கட்டுரையில் இருக்கின்றன.

இக்கட்டுரையை எழுதி முடிக்கும்போது எனக்குள் புதிய வேகை ஒன்று உருவானது. கனடாவைப் பற்றி நீண்ட தொடர் ஒன்று எழுதவேண்டும் என்பதுதான் அந்த வேகை.

எத்தனைதான் எழுதி முடித்தாலும், அது ஒரு தீரா வேகையாகவே எனக்குள் தொடரும் என்பதும் இப்போதே எனக்குப் புரிந்துபோய்விட்டது.●

கவிஞர் அம்பி - ஆஸ்திரேலியா

தமிழை நேசித்த அமெரிக்கர் பச்சையப்பன்

யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழகேசரி என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை 1930களில் வெளிவந்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா..? மூத்த தலைமுறையினர் அறிந்திருக்கக்கூடும். அதன் ஆசிரியராக இருந்தவர் நா. பொன்னையா என்ற அன்பர். குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்தவர்.

1955 ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள் எனது பெயருக்கு இரண்டு ஈழகேசரி பத்திரிகை பிரதிகள் தபாலில் வந்தன. வழக்கத்தில் அதில் நான் சிறுகதையோ அல்லது கவிதையோ எழுதியிருந்தால்தான் அவ்வாறு பிரதி அனுப்புவார்கள்.

ஆனால், அந்த வாரம் அவ்வாறு நான் அந்தப்பத்திரிகையில் எழுதியதாக எனக்கு நினைவில் இல்லை. தற்செயலாக அதனை அனுப்பியிருக்கலாம் என எனது மனதை சமாதானஞ் செய்துகொண்டு, தபாலில் வந்த ஈழகேசரி பத்திரிகை பிரதிகளை பிரித்துப்பார்க்கின்றேன்.

அதில் நான் கண்ட கட்டுரைகளில் ஒன்று என்னைப் பிரமிக்கச் செய்தது. கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு மீண்டும் வாசித்தேன்.

கரவைக்கவி கந்தப்பனார் என்னும் எழுத்தாளர் 'ஈழத்துப் பேனா மன்னர்கள்' என்ற தொடரில் தமது 39வது கட்டுரையை எழுதியிருந்தார்.

நாட்கள் கடந்த பின்னர்தான் என்னைப்பற்றி அந்தப்பெயரில் எழுதியிருப்பவர் குரும்பசிட்டியிலிருக்கும் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் என்பதை அறிந்தேன். அவரைத் தேடிச்சென்றேன்.

தன்னைப் பார்க்கவரும் இலக்கியவாதிகளை இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து உற்சாகப்படுத்துவார். பின்னாளில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற தாம் எழுதிய நூலிலும் என்னைப்பற்றி அவர் எழுதியுள்ளார்.

அவரை நான் முதல்முதலில் சந்தித்தபோது, "சொக்கா! உமக்குத் தெரியுமா அமெரிக்க பாதிரியார் ஒருவர் இங்கே வந்து மானிப்பாயில் மருத்துவப்பணியும் செய்து தமிழும் கற்று தமிழ் மருத்துவமும் மேற்கொண்டார். அவருடைய பெயர் கிறீன். அவரது பெயரில்தான் மானிப்பாயில் அந்த மருத்துவமனை இயங்குகிறது. நீங்கள் தான் அவர்பற்றிய மேலதிக தகவல்களை அறிந்து விரிவாக எழுதவேண்டும்" என்றார்.

கனகசெந்திநாதன் எம்மெல்லோரையும் "அட சொக்கா" என்றுதான் விளிப்பார்.

அவர் அன்று எனக்கு அந்த தமிழ் மருத்துவ முன்னோடி சாமுவேல் ஃபிஸ்க் கிறீனை அறிமுகப்படுத்தியிராதுவிட்டிருந்தால், அந்த அந்நிய தேசத்து தமிழ் ஊழியரை நானும் மறந்திருப்பேன். தமிழ் கூறும் நல்லுலகமும் மறந்திருக்கும்.

கனகசெந்திநாதன் எனக்கு அளித்த ஊக்கத்தினால், அமெரிக்கா வரையும் சென்று வந்துள்ளேன். இலங்கை அமெரிக்கத் தூதகரத்துடனும் தபால் திணைக்களத்துடனும் தொடர்புகொண்டு கிறீன் அவர்களுக்கு ஞாபகார்த்த முத்திரையும் வெளியிட ஆவனசெய்தேன். கிறீனின் பேரன் தொமஸ் டி கிறீனை நேரில் சந்தித்து, அமெரிக்கா மசாகுசெட் மாநிலத்தில் வூஸ்டர் மாநகரிலிருக்கும் மயானம் சென்று அமரர் கிறீன் அவர்களின் கல்லறைக்கு மலர் அஞ்சலியும் செலுத்தினேன். இதெல்லாம் 1996, 1997, 1998 காலப்பகுதியில் நடந்த சம்பவங்கள். இதனையடுத்து கனடா தமிழர் தகவல் என்னை அழைத்து 1998 இல் பாராட்டி விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

எனக்கு தற்போது 92 வயதாகிவிட்டது. ஏறினால் படுக்கை, இறங்கினால் சக்கர நாற்காலி என்று நாட்களை எண்ணியவாறு எனது எஞ்சியிருக்கும் வாழ்க்கை ஒருகிறது. படுக்கையிலிருந்த - தவறு பழைய நினைவுகளை நனவிடை தோய்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில், சுமார் 22 வருடங்களுக்கு முன்னர் என்னை கனடாவுக்கு அழைத்து பாராட்டி கௌரவித்து, மூத்த தமிழறிஞர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஞாபகார்த்த தங்கப்பதக்கமும் வழங்கி கௌரவித்த தமிழர் தகவல் இதழின் ஆண்டுமலரின் ஊடாக எனது பழைய நினைவுகளை வாசக அன்பர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

அமெரிக்காவில் மசாகுசெற் மாநிலத்தில் வூஸ்டரில் இருக்கும் பொது நூலகத்தில் நான் கண்டெடுத்த பொக்கிசம் பற்றி உங்களிடத்தில் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

மசாகுசெற் என்று சொன்னவுடன் உங்களில் பலருக்கு ஒரு முக்கிய செய்தி நினைவுக்கு வரும் என நம்புகின்றேன். 1979ஆம் ஆண்டு இந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அதற்குக்காரணம், அதற்கு முன்னர் 1978ஆம் ஆண்டு பதவியிலிருந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்த புதிய அரசியலமைப்புத்தான். அதனை வைத்துக்கொண்டு, கடந்த 44 வருட காலமாக 13, 19, 20 என பல்வேறு திருத்தங்களை வைத்து எமது தாயகத்தில் சித்து விளையாட்டுக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

யாருக்கு அதிகாரம் தேவை என்பதே அந்த சித்துவிளையாட்டின் தார்ப்பரியம்.

மசாகூசெந் மாநிலத் தீர்மானம் பற்றி உலகில் இன்றும் யாராவது ஒரு தமிழ் ஆர்வலர் பேசிக்கொண்டுதானிருக்கிறார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் ஒலிக்கிறது. ஆனால், அகத்திய முனிவர் பற்றி எழுதப்பட்ட ஒலைச்சுவடி அதே மாநிலத்தில் வூட்சர் பொது நூலகத்தில் இருக்கிறது என்பது பற்றி யாராவது பேசுகிறார்களா?

தெரிந்திருந்தால்தானே பேசுவார்கள்.

இன்று எந்த மொழி, எந்த இனம் மூத்தது? என்று இலங்கை நாடாளுமன்றில் பட்டிமன்றம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதனால், 2004ஆம் ஆண்டில் மெல்பனில் வெளியான உதயம் இருமொழி பத்திரிகையில் நான் எழுதிய ஆங்கிலக்கட்டுரையை இங்கே மீள் பதிவுசெய்கின்றேன். இந்தப்பத்திரிகை 1997ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்திருப்பதாக அறிகின்றேன்.

அதற்கு நான் சூட்டிய தலைப்பு: 'Agastia Moonivar' s Guna Paadal Preserved in American Library

அதனை நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதியதன் காரணம், உதயம் பத்திரிகையை சிங்கள வாசகர்களும், அதில் வெளிவரும் ஆங்கில விடயதானங்களுக்காக படிக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்திருந்தமையால்தான்.

அக்கட்டுரையை வாசித்துப்பாருங்கள்.

While searching for Medical Books in Tamil written by Scientific Tamil Pioneer Dr. Samuel Fisk Green, one library I visited was Worcester Public Library, MA. There, Ms Nancy E Gaudette, the Librarian of Worcester Collection gave me a copy of Agastia Moonivar's Guna Paadal Preserved in Public Library. It was in Tamil and engraved on palmyra leaves.

On the outside was a label which read, Guna Paadal (Symptomatology) by Agastiar. On the inside was an interesting note by Dr. Green in his own hand writing:

To: மகா கணம் பொருந்திய Dr. Ino Green.

From: Samuel F Green alias பச்சையப்பன்.

On pages 1 and 2 of the leaves there was this script:

“The author of this book was Agastia Moony or Rische (Yogee) a celebrated hermit or learned devotees who flourished in India many hundred years ago. He has written many books on religion, medicine, philosophy and some other sciences. He is thought to have travelled to various countries and even to Europe (Greece, Italy) in search of knowledge.

In corroboration of this idea, he has written of himself that he resided in the country of the Franks, eighteen years. He has in one of his works written about the necessity of a Saviour for man kind and it appears from his writings that he had obtained some knowledge of Christ. This book on symptomatology is also one of his productions. In Tamil this is named Goona Paadal.

Though it is called symptomatology yet various medicines and their compositions with the diseases to which they should be administered are described in this book.

Hundred and forty – eight verses are only found in this copy “

I found it very difficult to read but after spending about half a day, I managed write down one verse, which reads as follows:

என்பது வாதந் தன்னை

இருவகை வகிர்ந்து காணில்

நண்பனே அரைக்கு மேலே

நாற்பது வாத மாகும்

பண்புசே ரரைக்குக் கீழே

பயிற்றுநான் காகும் வாதம்

வண்டுசேர். குழலி னாளே

வாகடத் தியல்பு தானே.

It is interesting to note that Dr Green used the pure Tamil phrase மகா கணம் பொருந்திய Dr. Ino Green to address his doctor friend and referred to himself as Samuel F Green alias பச்சையப்பன்.

டாக்டர் கிறீன் அவர்கள் தனது பெயரையே பச்சையப்பன் என்றும் எழுதினார். தனது நண்பரை மகா கணம் பொருந்திய என்று அழகு தமிழிலே அணைத்தார்.

சமகாலத்தில் தமிழன் இல்லாத தேசங்கள் இல்லை. அதேசமயம் தமிழனுக்கென்று ஒரு தேசம் இல்லை என்று பலரும் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால், பிறப்பில் தமிழனாக இல்லாத ஒரு அமெரிக்கப் பாதிரியார், தமிழர் உலகெங்கும் சென்று கால் பதிப்பதற்கு முன்பே எமது தாயகம் இலங்கை வந்து தமிழ்ப்பணியை மருத்துவசேவையில் முன்னெடுத்திருக்கிறார் பாருங்கள்.

Green என்ற தனது ஆங்கில இயற்பெயரை பச்சையப்பன் என்று தமிழில் பறைசாற்றிக்கொண்டாரே. ஆனால், எம்மவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு எத்தகைய பெயர்களை சூட்டி வருகின்றனர். ஒரு கணம் சிந்தியுங்கள்.●

எஸ். ஜெகதீசன்

அதெல்லாம் அந்தக்காலம்

அன்றைய இலங்கைத் தமிழரின் சுவர்கள் பலவற்றை அமைதியாக அலங்கரித்த அநேக புகைபடங்கள் இன்றைய ஆரவார இதயங்களின் நினைவலைகளை வருடிக்கொடுக்கும் கிறங்கலில் மங்கலாகவாவது தெரியும்!

அரசியல், இலக்கியம், கலை, சமயம், சமூகம் என வெவ்வேறு துறைகளில் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்த எத்தனையோ தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், பிரமுகர்கள் எம் வாழ்வோடு வரவு வைத்ததன் சான்றுகள் அப் புகைப்படங்கள். வரலாற்றின் அடையாளம் அற்றுப்போகாதிருக்க ஆயிரம் வார்த்தைகளால் பேசியவற்றை சுவர்களில் இருந்தவாறே கண்களால் பேசிக் கொண்டவை அன்றைய புகைப்பட ஆவணங்கள்.

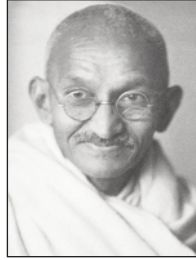
புகைப்படத்திலிருந்தவர் எம்மோடு இருக்கின்றார் என்ற உணர்வினைத் தந்தனர். தாம் வாழ்ந்த முறையை எமது கற்பனைக்குள் கடத்தினர். வரலாற்றை கணிக்க வைத்த அல்லது கவனிக்க வைத்த பழைய நினைவில் ஒன்றையேனும் ஏதோ ஒரு வகையில் மனதில் வட்டமடிக்க வைத்தனர். தமது கொள்கைகளால், தமது கோட்பாடுகளால் எமது எண்ணத்துள் சினைகிதமாகினர்.

வீடுகளுள் நுழைந்தால் சட்டென கவனம் ஈர்த்தது அங்கு தொங்கிய புகைப்படங்கள். கடைக்கண் பார்வைக்குள் சிக்கியவை நாட்காட்டிகள். காரணம் காலத்தை கௌரவித்தவர்களும் அதிலிருந்தனர். காலம் கௌரவித்தவர்களும் அதிலிருந்தனர். வீட்டிலுள்ளவர்களின் அரசியல், சமய, சமூக சிந்தனையை சற்றேனும் அவை பிரதிபலித்தன.

1920ம் ஆண்டிற்கு முன்னும் 1980ம் ஆண்டிற்கு பின்னும் பரந்த அளவில் படங்கள் காணப்படாமையே பொதுவான காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான். வசதியின்மை! ஆனால் அந்த வசதியின்மை என்ற ஒற்றைச் சொல்லுக்குள் எத்தனை எத்தனை அர்த்தங்கள்! தொழில்நுட்பம், பணமுடக்கம், இடப்பெயர்வு, பயப்பிராந்தி!

அதற்கு முன்பாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வெகுசில படங்கள் இருந்திருக்கலாம். அதற்கான தடயங்களோ சான்றுகளோ எங்குமில்.

சுவர்களில் படங்களாக நான்கு சட்டத்துள் அடங்கிக் கொண்டே

அவர்கள் வார்த்தைகளின்றி வரலாறு பேசிய அல்லது வரலாறு பற்றி சிந்திக்க வைத்த அல்லது வரலாற்றை திரும்பிப் பார்க்க வைத்த இடைப்பட்ட அறுபது வருட ஆச்சரியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் எந்த ஆவணமும் இதுவரை எம்மிடமில்லை!

சலனமற்றிருந்த சுவாமிப் படங்களுக்கு அப்பால் அப்பொழுதெல்லாம் குடும்பப் படங்களே பெரும்பாலான வீடுகளில் தென்பட்டன. அவற்றிலும் அனேகமாய் குடும்பத் தலைவன் அமர்ந்திருப்பதும் பிள்ளைகள் சூழ தலைவி அவர் பின்னே அடக்கமாக நின்றுருப்பதும் வழமையாயின. குடும்ப வைபவங்கள், சிறப்பு நிகழ்வுகள் கூட படங்களா - னதுண்டு. வீட்டில் ஒருவர் பட்டதாரியாயிருந்தால் அந்த அங்கியுடன் படமாகி ஏனையோருக்கு பாடமாகி இருப்பார். பிறை நிலவில் வீற்றிருந்த கன்னி யாரையோ கவர்வதற்கு காத்திருந்தாள். பிரிந்தவர் படமதை பாசமுடன் தடவிட - உயிர்த்தது சுவர்தனில் பரம்பரை.

மகாத்மா காந்தி நடப்பது போல் அமைந்த ஒரு படத்துடனேதான் புகைப்பட கலாசாரம் இலங்கைத் தமிழரின் வீடுகளை அலங்கரிக்க ஆரம்பித்தது என்று நம்பப்படுகின்றது.

மகாத்மா காந்தி 1927ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12ம் திகதி இலங்கைக்கு மேற்கொண்ட பயணம் அவரது முதலாவதும் இறுதியுமான இலங்கைப் பயணமாக அமைந்தது. அவருடன் அவருடைய மனைவி கஸ்தூரிபாயும், ராஜாஜியும் அந்தப் பயணத்தில் பங்கெடுத்திருந்தனர்.

இலங்கையில் மூன்று வாரங்கள் தங்கியிருந்த மகாத்மா காந்தி சிலாபம், காலி, கண்டி, பதுளை, பண்டாரவளை, ஹட்டன், மாத்தளை, நுவரெலியா, பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளுக்கும் பயணித்தார்.

1924ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பு அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கியது. பிரித்தானியரிடமிருந்து முழு இலங்கைக்குமான முழுமையான விடுதலை வேண்டும் என்ற கருத்தை முதன் முறையாக அமைப்பு ரீதியில் முன்வைத்த அமைப்பு இதுவாகும். 1927ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற அந்த அமைப்பின் மாநாட்டிலும் மகாத்மா காந்தி கலந்து கொண்டார்.

மகாத்மா காந்தியின் அந்த இலங்கை விஜயத்தின்போது அவர் நடப்பது போல் அமைந்த இரண்டு அடிக்கு இரண்டு அடி

அளவிலான படமொன்றும் இந்திய அபிமானிகளிடமும் காந்தி பக்தர்களிடமும் அஹிம்சை வழியில் சென்றடைந்தது.

1929ம் ஆண்டு தீவிர இடதுசாரி கொள்கைகளை இலங்கை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் அந்நியராட்சிக்கு எதிராகவும், மக்கள் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகளை முன்னெடுக்க ஏதுவாகவும், பிரித்தானியருக்கு எதிராக சூரியமலர் என்ற இயக்கம் உருவானது. 1935ம் ஆண்டு லங்கா சமசமாஜக் கட்சியாக அது உருமாறியது. சமசமாஜக் கட்சியிலிருந்து பின்னர் முரண்பாட்டால் வெளியேறியவர்களால் 1943ம் ஆண்டு இலங்கை பொதுவுடைமைக் கட்சி ஆரம்பமானது. 1964ல் கொள்கை வேறுபாட்டால் இலங்கை பொதுவுடைமைக் கட்சி (மாஸ்கோ அணி) இலங்கை பொதுவுடைமைக் கட்சி (பீகிங் அணி) என இரண்டானது. 1943ம் ஆண்டு கட்சியின் உதயத்துடன் லெனின், ஸ்டாலின், மாசே துங், கார்ல் மார்க்ஸ் ஆகியோரின் படங்கள் தாராளமாக பொதுவுடைமை -வாதிகளின் வீடுகளை சென்றடைந்தன. அவர்கள் ஆர்வத்துடன் படங்களை சேகரிக்க முற்பட குக்கிராமங் களின் தாழ்வாரங்களையும் நோக்கிக்கூட தலைவர்கள் அணிவகுத்தனர். சர்வதேச தரத்திலிருந்தவர்கள் சாதாரண இடத்துக்கு வந்தார்கள். சாதாரண இடத்திலிருந்தவர்களை சர்வதேச தரத்துக்கு உயர்த்தும் கொள்கையுடன்.

1940ம் ஆண்டு நாட்காட்டி முகப்பில் பிரமுகர்களின் படங்கள் வரத் தாடங்கின. தமக்கென்று தனி அடையாளத்துடன் வாழ்வை வசீகரமாக்கியவர்களென யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் (சமயம்), மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்தர் (இலக்கியம்), கொழும்பு சேர் பொன்.இராமநாதன் (அரசியல்), புத்தளம் சைமன் காசிசெட்டி (வணிகம்), நாவலப்பிட்டி ருக்மணி தேவி (கலை) ஆகியோரது படங்கள் முதலாவது வருடத்தில் நாட்காட்டி முகப்பில் வளப்புச் சேர்த்து மிகவும் சொற்ப அளவில் தாம் சார்ந்த பிராந்திய வீடுகளில் வரவேற்புப் பெற்றன.

1947ல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததும் ஏனைய தலைவர்களை முந்திக் கொண்டு இலங்கையை புகைப்பட வடிவில் எட்டிப் பார்த்தவர் இரவீந்திரநாத் தாகூர். இந்தியாவின் தேசிய கீதத்தை இயற்றியவர். பின்நாட்களில் இவரது வேறொரு கவிதை பங்களதேசின் தேசிய கீதமாயிற்று. கவிஞர், எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர், ஓவியர், கல்வியாளர், மெய்யியலாளர், சுதந்திரப் போராட்டவீரர், தத்துவஞானி. 1913ல் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பெற்ற முதலாவது ஆசியர். சுவாமி விவேகானந்தருடன் நெருக்கமானவர். தாகூரின் பாடல்கள் பலதை விவேகானந்தர் பாடியுமுள்ளார். இலங்கைக்கு மூன்று தடவை விஜயம் செய்த பரிச்சயமும் தாகூருக்கு உள்ளது.

1950ம் ஆண்டு தை மாதம் இந்தியா குடியரசு நாடானது. அதனையொட்டிய கொண்டாட்டங்கள் இலங்கையிலும் அமர்க்களப்பட்டன. முதலாவது ஜனாதிபதி டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத், உப ஜனாதிபதி டாக்டர் சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன்,

பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு, சட்ட அமைச்சர் டாக்டர் அம்பேத்கர், தேசபிதா காந்தி, சுபாஷ் சந்திரபோஸ், முகம்மது அலி ஜின்னா போன்றோரின் படங்களை வரவேற்ற இலங்கைச் சுவர்கள் ஜனகணமண பாடின.

1948ல் இலங்கை சுதந்திரமடைந்தாலும் பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயக்கவும், எதிர்கட்சி தலைவர் என். எம். பெரேராவும் தத்தமது தமிழ் ஆதரவாளர்களின் இல்லங்களையே முற்றுமுழுதாய் நெருங்க முடியவில்லை. முனையவில்லை! எனினும் ஜி.ஜி. - பொன்னம்பலம் (கைத்தொழில்), சி.சுந்தரலிங்கம் (வர்த்தகம்), சி.சிற்றம்பலம் (தபால்), ரி.பி.ஜெயா (தொழில்) போன்ற தமிழ் அமைச்சர்கள் சுவர்களில் அதிகாரத்தை ஆரம்பித்தனர்.

1948ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் தமிழரசுக் கட்சி உதயமானது. தமிழரசுக் கட்சியின் தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், தமிழரசு கட்சியின் தாய் கு. வன்னியசிங்கம், வ.நவரத்தினம், ராஜவரோதயம் போன்றவர்கள் நாட்காட்டியின் முகப்படங்களாகி அன்றைய தமிழர்கள் பலரை தலைநிமிர்ந்து பார்க்க வைத்தனர்.

சிவாஜி கணேசனின் பராசக்தியும் எம்.ஜி.ஆரின் மந்திரி குமாரியும் 1952ம் ஆண்டு இலங்கையில் திரையிடப்பட்டன. அவற்றின் பெரியளவிலான புகைப்படங்களும் சுவரொட்டிகளும் திரையரங்க உரிமையாளர்கள், முகாமையாளர்கள், ஊழியர்கள், வீடுகளில் பெற்ற வரவேற்பைத் தொடர்ந்து இலங்கை பூராவும் நடைபாதை கடைகள் மூலம் இந்த வியாயாரம் எகிறிட திரை நட்சத்திரங்களின் படங்கள் சாதாரண வீடுகளிலும் வியாபகம் பெறத்தொடங்கின. திரைக்கலைஞர்கள் சுவரொட்டி வடிவில் குடிசை வீடுகளிலும் காட்சி அளிக்க ஆரம்பித்தனர். கொட்டகைகளில் தட்டியில் செருகப்பட்டு நைந்தனர்.

கிராமத்து இளசுகள் நடிக நடிகைகளாகவே வாழ்ந்துகாட்ட முற்பட, முதன்முதல் கைதட்டலின் ருசியை சுவர்களின் காதுகள் சுவைத்தன.

வைஜயந்திமாலாவின் படமே பலருக்கு பல காலம் பெருவிருப்பமாக இருந்தது என்ற கருத்தும் சிகை அலங்கார நிலையங்களை கவர்ந்தவர் ராஜசுலோசனா என்ற கருத்தும் அன்றைய கவர்ச்சி!

1953ம் ஆண்டு 75ஆவது வயதில் அமரத்துவமான தங்கத்தாத்தா நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவவர் பல வடிவில் பதிகம், ஊஞ்சல் கலம்பகம், நான்மணி மாலை, அட்டகம், அந்தாதி, சிலேடை - வெண்பா என பல பாடல்கள் இயற்றியதாலும் நானூற்றுக்கும் மேலான அடிகளை உடைய கலிவெண்பா வகையில் அமைந்த பனைவளம் கூறும் தாலவிருட்சம் என்ற செய்யுள் நூல் மிகவும் பிரசித்தமாக அமைந்தமையாலும் தாடி அறுந்த வேடன், எலியும் சேவலும் போன்ற சிறுவர் கதைப்பாடல்களையும் ஆடிப்பிறப்பு, கத்தரிவெருளி, புளுக்கொடியல் இபவளக்கொடி உள்ளிட்ட ஏராளமான பாடல்களை இயற்றிய சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடி என்பதாலும் தமிழ் அபிமானிகளிடம் படமாகி சுவரின்மீல் 'தீர்க்காயுசு' பெற்றார்.

எலிசபெத் மகாராணியின் படம் இல்லாத வீடுகளே இல்லை என்று ஒரு காலம் இலங்கையில் சர்வசாதாரணமாக இருந்தது பலருக்கும் நினைவிலிருக்கும்.

பொதுவாக எந்தவொரு வீட்டுக்கும் அல்லது ஒட்டுமொத்தமாக நாட்டுக்கும் எலிசபெத் மகாராணி செய்த ஒரு பெரிய சேவை வீடுகளிலிருந்த ஓட்டை ஓடிசலை அந்தப் படத்தால் மூடி மறைத்ததுதான் என்று சொல்ல அப்போது பலரிருந்தனர்.

எலிசபெத் மகாராணி கணவர் இளவரசர் பிலிப்புடன் 1954ம் ஆண்டு அரச விஜயமொன்றை மேற்கொண்டு 10 நாட்கள் இலங்கையில் தங்கியிருந்த வேளையில் மகாராணியின் 28ஆவது பிறந்தநாளையொட்டி அவரது பெரிய அளவிலான படம் இலங்கையில் உள்ள சகல மாணவர்களுக்கும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு அதனை வீடுகளில் மாட்டுமாறு திணிக்கப்பட்டது அல்லது பணிக்கப்பட்டது! வசதியுடன் இருந்தோர் அதனை கண்ணாடிச் சட்டமிட ஏனையோர் அதனை வெறுமனே பொருதினர்.

அரசியல் தலைவர்களும், பிரமுகர்களும் பரந்த அளவில் வீடுவீடாக அலங்கரிக்க ஆரம்பித்த கலாசாரத்தின் நீட்சி இது என்று கருதப்படுகின்றது.

1957 நவம்பர் 3ம் திகதி யூரியின் சுற்றுப்பாதையில் சுற்றிவர ஸ்புட்னிக்2 எனும் விண்கலத்தில் முதன்முதல் விண்ணுக்கு சோவியத் யூனியன் அனுப்பியது லைக்கா என்ற பெயரிடப்பட்ட ஒரு நாய். அதிக அழுத்தம் அதிக வெப்பம் காரணமாக விண்ணுக்குச் சென்ற சில மணித்தியாலங்களில் அது மரணிக்க நேரிடலும் மனிதர் விண்ணுக்குச் செல்லும் சோதனைக்கு வழிவகுத்தது.

1961 ஏப்ரல் 12ம் திகதி சோவியத் யூனியனிலிருந்து விண்வெளிக்கு ஏவப்பட்ட வசுத்தோக்1 என்ற விண் கலத்தில் 108 நிமிடங்கள் சஞ்சரித்து யூரியை வலம் வந்த முதலாவது விண்வெளி வீரரான யூரி அலெக்சியேவிச் ககரின்.

அமெரிக்காவின் அப்போலோ 11 விண்கலம் மூலம் 1969 யூலை 20ம் திகதி சந்திரனில் காலடி வைத்த முதலாவது விண்வீரர் என்ற வரலாற்றுச் சாதனைக்குரியவர் நீல் ஆல்டன் ஆம்ஸ்ரோங்.

ஒட்டுமொத்த மனித குலமும் அண்ணாந்து பார்த்த மூன்று படங்கள் இவை.

1960 ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா இலங்கையின் பிரதமரானார். கூடவே உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர் என்ற புகழையும் தனதாக்கினார். கலண்டர் வடிவில் தமிழரின் வீடுகளுக்குள் பிரவேசித்த அவரை சில கிராமங்களின் சமையலறை விறாந்தைகளே பெரிதும் வரவேற்றன. முழுவியளத்துக்கு கூடாது என அதற்காக முன்வைக் - கப்பட்ட காரணம் அவரது கட்சி சார்ந்ததா அல்லது அவரது வெண்ணிறாடை சார்ந்ததா என்று எவராலும் கூறப்படவேயில்லை.

டி.எஸ்.சேனநாயக்க வீடுகளின் முன் விறாந்தையிலும் டட்லி

சேனநாயக்க வீடுகளின் வரவேற்பறையிலும் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க வீடுகளின் பின்விறாந்தையிலும் இதே கிராம மக்களால் முன்னர் கிழிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

ஜோன் கென்னடியின் படுகொலையைத் தொடர்ந்து அவரது படங்கள் வித்தியாசமான அளவுகளில் 1963 ம் ஆண்டு அமோகமாக விற்பனையாகின. கையிருப்பு தீர்ந்ததும் ஏற்கனவே விற்பனையாகாமலிருந்த ஆபிரஹாம் லிங்கனது படங்களை தூசி தட்டி காட்சிப்படுத்திச் சந்தர்ப்பத்தை சமயோசிதமாக்கினர் சில வியாபாரிகள். விவரம் இல்லாத சில வியாபாரிகள் விபரம் ஏதும் தெரிவியாது மேலதிகமாக அமெரிக்க ஜனாதிபதிப் படங்கள் தேவை என கோரிட ஜோர்ஜ் வாஷிங்டன், தியோடர் ரூஸ்வேல்ட், டுவைட் ஐசனோவர், ஹாரி ட்ரூமன், லிண்டன் ஜோன்சன் என பேர்போன ஜனாதிபதிகள் கடைகளில் அந்தரத்தில் தொங்கினர்.

அவர்கள் யார் எனத் தெரியாது ஏக்கத்துடன் பார்த்தார்கள் வாங்க வந்தவர்கள்! வந்தவர்கள் யாரிடமாவது விலைப்பட - மாட்டோமா என ஏக்கத்துடன் பார்த்தார்கள் படத்திலிருந்த ஜனாதிபதிகள்.

1964ல் பாரதப் பிரதமர் நேரு காலமானார். இலங்கையின் ஏரிக்கரை நிறுவனம் தனது தமிழ் சிங்கள ஆங்கில பத்திரிகைகளில் காந்தி - நேரு சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் பெரிய அளவிலான படமொன்றை பளபளப்பான காகிதத்தில் இலவச இணைப்பாக்கிட சுமார் இரண்டு லட்சம் இலங்கையில் நீண்டது அவர்களின் சிரிப்பு!

இந்தியாவின் 2ஆவது பிரதமரான லால் பகதூர் சாஸ்திரி, பாகிஸ்தான் அதிபர் அய்யூப் காணூடன் சோவியத் நாட்டின் தாஷ்கண்ட் நகரில் 1966ம் ஆண்டு ஒப்பந்தமொன்றில் கைச்சாத்திட்டிருந்தார். பின்னர் இந்தியா திரும்புவதற்கு காத்திருந்த நடுநிசி வேளைக்குச் சற்று முன்பாக உயிர் துறந்தார். தாமதமான செய்தி ஆதலால் அச்ச வேலைகள் பூர்த்தியான அடுத்த நாளின் இந்திய பத்திரிகைகள் அனைத்தும் தவறியவர் செய்தியை தவறவிட சி.பா.

ஆதித்தனார் மட்டும் தனது பத்திரிகையான தினத்தந்தியிலும் தனது உற்ற நண்பனின் பத்திரிகையான இந்துவிலும் மலைப்புச் செய்தியை தலைப்புச் செய்தியாக்கினார்.

லால் பகதூர் சாஸ்திரியும் ஆதித்தனாரும் இலங்கை சுவர்களின் திடீர் கதாநாயக்களானார்கள்.

பரீட்சை மண்டபத்துக்கு நாட்காட்டி அட்டைகளை எடுத்துச் செல்வதும் விடைத்தாளின் கீழ் அதனை வைத்து எழுதுவதும் அக்கால வழமை. தமக்குப் பிடக்காதவரின் படத்தையே தேடி வாங்கினார்கள் வெகு சில வாக்காளர்களும் ரசிகர்களும். காரணம் கேட்டால் வீட்டில் தன்னும் கிழித்து எறியலாம் அல்லது கட்டித் தொங்கவிடலாம் என்று கூறி சிரித்தார்கள்.

1966ம் ஆண்டு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டைத் தொடர்ந்து தமிழ் வளர்த்த சான்றோர் பலரின் ஆதிக்கம் இலங்கை தமிழரின் வீடுகளில் அதிகரித்தது. தனிநாயகம் அடிகள், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முத்தமிழ் வித்தகர்

கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், இரசிகமணி டி.கே.சிதம்பர நாதன், சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, கலையரசு சொர்ணலிங்கம், நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து, கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி போன்றோர் அறிவுடன் அலங்கரித்தனர்.

1967ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவெற்றியீட்டி அறிஞர் சி.என். அண்ணாத்துரை முதலமைச்சர் ஆனார். மதராஸ் மாநிலம் என்றிருந்த சென்னை மாகாணத்தை தமிழ்நாடு என்று பெயர்மாற்றி வரலாற்றில் நீங்கா இடம்பெற்றமை அவர்களின் முதல் நடவடிக்கையானது. அமெரிக்கரல்லாத ஒருவருக்கு முதன் முறையாக கௌரவ பேராசிரியர் என்ற விருதை அண்ணாத்துரைக்கு வழங்கியதில் கௌரவம் பெற்றது அமெரிக்காவின் யேல் பல்கலைக் கழகம். ஆங்கிலத்திலும் புலமைமிக்கவர் என்பதை அறிந்தால் மானவ மனங்கள் சும்மா இருக்குமா? Because என்ற வார்த்தை அடுத்தடுத்து மூன்று தடவைகள் வரும் வகையில் ஒரு வாக்கியம் சொல்லச் சொன்னார்கள். சிறிதும் தாமதமின்றி அண்ணாத்துரையிடமிருந்து வந்த பதில் - No sentence can end with because, because, because is a conjunction!

அறிஞர் அண்ணாத்துரை, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், கலைஞர் கருணாநிதி, மதியழகன், சாதிக்பாட்சா, போன்றோர் தமிழ் நாட்டின் மந்திரிசபையை மட்டும் அலங்கரிக்கவில்லை. தமிழணங்கை தழுவியவாறே இலங்கை வீடுகளிலும் ஆட்சியை கைப்பற்றினர். பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமியை மந்திரி சபை புறக்கணித்தது எனினும் இலங்கை விட்டுக்கொடாமல் அரவணைத்தது.

ராஜாஜி, காமராஜர், கக்கன், பக்தவத்சலம், சேர். பொன் இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம் ஆகியோருக்கு சுவர்களிலிருந்த இட ஒதுக்கீடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறையத் தொடங்கியது.

சொந்தமாக இருந்தவரெல்லாம் சொல்லாமலே ஓரம் கட்டப்பட வின்சன்ட் சர்ச்சில், மார்ட்டின் லூதர் கிங் குடிபுக ஒரு யோக்கியதை வேணாமா என ஆராயாது உட்புகுந்து உரிய இடமின்றி அல்லல்பட்டனர். பேசும் சக்தி இருந்திருப்பின் இவர்களிடம் இந்தக் கேள்வி இருந்திருக்கும்: “அதற்குள்ளா மறந்து விட்டீர்கள்?”

1968ம் ஆண்டு சென்னையில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்ற உலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நிறைவில் ஏற்கனவே புகைப்படங்களைக் காணும் வீடுகளுள் திகழ்ந்தவர்களுடன் புதிதாகப் பவனி வந்தனர் கனடியரான ஜி.யூ.போப், இத்தாலியரான வீரமாமுனிவர், அயர்லாந்தவரான கால்டுவெல் என தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்!

அறிஞர் அண்ணாத்துரையின் மறைவின்பின் கலைஞர் கருணாநிதி முதல்வராக மட்டும் வரவில்லை. வீடுகளுக்குள் கலண்டரில் சிரித்தபடியே மீண்டும் மீண்டார். கலைஞருக்கு அருகே கல்லாப்பெட்டியை வைக்க வேண்டாம் என சொல்லிக் கொண்ட பெரியவர்கள் கொஞ்சம் குறைந்தாலும் அவரை

சந்தேகிக்க நேரும் என்று காரணம் கூறி சில்மிசம் செய்தனர்.

தமிழ் சனசமூக நிலையங்களை ஏற்கனவே அறிவூட்டிக் கொண்டிருந்த கம்பர், வள்ளுவர், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றவர்களுடன் தமிழ் பண்டிதரின் வீடுகளில் குமாரசாமி புலவரும், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையும், புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் இணைந்து ஆராதிக்கப் பெற்றமையும் ஆறுமுக நாவலர், குடைச்சாமி, செல்லப்பா சுவாமி, யோகர் சுவாமி, ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளை, ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை போன்றோர் சமயவாதி - களின் வீடுகளை கும்பிட வைத்ததும் குறிப்பிட்ட ஒரு கால எல்லைக்குள் என்ற வரையறைக்குள் அடங்காதவை.

வாழும் வரை ஜீவகாருண்யம் என்றால் நினைவில் வருபவர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள். பசி, பிணி, தாகம், இச்சை, பயம், கொலை போன்ற துன்பங்களால் வருந்தும் உயிர்களுக்கு உண்மையான அன்பு, தயவு, கருணை, இரக்கம் கொண்டு நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு உபகாரம் செய்வதே ஜீவகாருண்யம் என்றவர் வள்ளலார்.

வள்ளலாரின் படத்தைச் சுவரில் கொளுவியவர்கள் ஏதோ ஒரு நல்ல நாளில் அதற்கு மலர்மாலை சூட்டியபின் வள்ளலாரையும் மறந்திருப்பார்கள். ஜீவகாருண்யத்தையும் மறந்திருப்பார்கள். மலர்மாலையையும் மறந்திருப்பார்கள். ஆனால் படத்தின் பின்னால் காப்பந்த மலர்களும் அவற்றை அகற்றாத மனிதரும் அங்கு நிலவிய இதமான வெப்பமும் உணர்ந்த வள்ளலாரோ ஏராளமான பல்லிகளையும் கரப்பான் பூச்சிகளையும் குடியமர்த்தி அங்கு வாழ்வளித்திருப்பார்.

வள்ளலாரின் படமருகே ரமணரும், சங்கராச்சாரியாரும், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும், சாரதாதேவியும், விவேகானந்தரும், விபுலானந்தரும், திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரும், அபூர்வமாக குன்னக்குடி அடிகளும், கணேசையரும், நல்லை மணிஐயரும் படங்களாயிருப்பர். அங்கும்தான் ஜீவஜந்துகள் உள்ளனவே என்றால் வள்ளலாரின் பின்னே ஜீவித சந்தர்ப்பம் என்றும் ஏனையவை சந்தர்ப்ப ஜீவிதம் என்றும் சொல்லிக்கொள்வார்கள்.

இராமபாண பூச்சிகள் இதர படங்கள் அனைத்தையும் அரித்திடலும் வள்ளலாரின் படத்தை மட்டும் எந்த ஒரு வீட்டிலும் அரித்ததில்லை என்றொரு கதையும் அல்லது கட்டுக்கதையும் அந்தக் காலத்தில் நிலவியது இராமபாண பூச்சிகளை ஞாபகம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இன்னமும் ஞாபகத்திலிருக்கும்.

வரவேற்பறையே புகைப்படங்களை பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கும் அறைகளாக அநேக வீடுகளில் காட்சியளித்தன. படுக்கை அறைகள் அன்னியரின் படங்களுக்கு பெரும்பாலும் அன்னியப்பட்டன.

சகல படங்களும் சகல வீடுகளிலும் இருந்திருக்கச் சாத்தியமில்லை. அல்லது ஏதாவது ஒரு படத்தை மட்டுமே எல்லோரது வீடுகளிலும் காணும் வாய்ப்பும் எவருக்கும் இருந்ததுமில்லை.

கலண்டர்கள் அல்லது படங்களின் பின்புறம் சலவை துணி விபரம், பால் கணக்கு, அவசர கொடுக்கல் வாங்கல் குறிப்பு போன்றவற்றுக்கும் இட ஒதுக்கீடு இருந்தது ஞாபக கிறுக்கலில் உள்ளதா?

அருகருகே இருந்த அண்ணன் தம்பி வீடுகள் இரண்டில் முன்னொரு காலத்தில் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஜெட்சன் ஜம்பேல் நவாங் லொப்சாங் டென்சின் கியாட்சோ என்ற இயற் பெயரை உடையவரின் படம் ஒரு வீட்டிலும், ஆக்னஸ் கோன்ஜா போஜதஜியூ என்ற இயற் பெயரை உடையவரின் படம் மறு வீட்டிலும் தஞ்சமடைந்தன. இருவரும் துறவிகள். வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக துறவு பூண்டவர்கள். ஒருவர் தீபேத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மற்றவர் அல்பேனியர். பிற்காலத்தில் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் இருவருமே நோயல் பரிசு பெறப் போகின்றவர்கள் என்பதோ அவர்கள் இருவரும் முறையே தலாய் லாமா எனவும் அன்னை திரேசா எனவும் அழைக்கப்படுகின்றவர்கள் என்பதோ தெரியாமலே ஊர் மக்களுக்கு ஒரு வீடு சீன வீடாகவும் மறுவீடு வெள்ளை வீடாகவும் மாறிப்போனது. காலக்கிரமத்தில் சீனன் வீடாகவும் வெள்ளையன் வீடாகவும் திரிந்து படங்களை கொளுவியவர்களும் மறைந்து படங்களும் மறந்து போய் தலைமுறை தாண்டிய பின்னரும் சீனன் வீடு வெள்ளையன் வீடு என்றே அவ்விரு வீடுகளும் அழைக்கப்பட்டதுதான் விசித்திரம்.

1969ம் ஆண்டு தொடக்கம் அகமத் யாலின், யாலிர் அரபாத், பொபி சான்ட்ஸ், நெல்சன் மண்டேலா, சேகுவேரா, கடாபி, கிம் இல் கூங், ஆங் சான் சூகி, ஹோ சி மின் என தத்தமது நாடுகளில் பிரளயம் உருவாக்கிய புரட்சியாளர்களின் படங்கள் வரத்தொடங்கின.

பயிற்சிக் காலத்தில் வியர்வை சிந்தத் தயாராக இல்லையெனில் யுத்த களத்தில் ரத்தம் சிந்துவது தவிர்க்க இயலாது என்ற வாசகம் அவர்களது விடாத முயற்சிக்கும் கெடாத நம்பிக்கைக்கும் வலுவூட்டியது.

துப்பாக்கியை நிறுத்தி வைத்தால் அதன் பின்னே ஒளிந்து கொள்ளக் கூடிய உடல்வாகு கொண்டவர். ஆழ்ந்த அரசியல் புலமையும் நுண்ணறிவும் போர்த் தந்திரமும் கொண்டவர். வியட்நாம் படைகளுக்கு தலைமை ஏற்று அமெரிக்க - காவை விரட்டி அடித்தவர். 1955 முதல் 1975 வரையான அமெரிக்க வியட்நாமிய யுத்தத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து வைத்தவர். புரட்சியாளர். தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவர். பிரதமராக அதிபராக 1954 முதல் 1965 வரை திகழ்ந்தவர். வியட் நாமின் தேசத்தந்தை. நியூவென் சின் கூங் என்பது இயற் பெயர். வேறு 50 புனை பெயர்களிருந்தன. அவற்றில் ஒன்று தான் ஹோ சி மின். 1969ல் அவர் வியட்நாமில் மரணிக்க அவரது படம் வீடுகளில் உயிர்த்தது.

ஆர்ஜென்டினாவில் பிறந்த சேகுவேரா புரட்சியால் அமெரிக்காவை அலறவிட்டு கியூபாவின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்தவர். ஆபிரிக்க நாடான கங்கோ விடுதலைக்கும் தென் அமெரிக்க நாடான பொலிவியா விடுதலைக்கும் களமாடியவர். அவர் பயணித்த சொற்ப நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று. 1959ல் ஹொரன் எனும் இடத்தில் அவர் நாட்டிய மலைவேம்பு மரம் இன்றும் உண்டு. 1971ல் இலங்கையில் இடம்பெற்ற ஆயுதப் புரட்சியுடன் சேகுவேராவின் பெயரும் அடிபட்டது. எதிரி நம்மைத் தாக்கு முன் எதிரியை நாம் தாக்க வேண்டும் என்ற அவரது கோட்பாடும் அடிபட்டது. எனினும் புரட்சியாளன் படமானான். புரட்சியானது பாடமானது.

இவ்விரு படங்களும் படைகளின் கண்களுக்கு தோட்டாக்களாக சீறிப்பாய்ந்ததோ தெரியாது. சுவர்கள் முதன்முறையாக பயப்படத் தொடங்கின!

1975ம் ஆண்டின் பின்னர் சுவர்களில் காணப்பட்ட படங்கள் ஆபத்தை அருகே அழைக்கும் அடையாளங்களாகவே படிப்படியாக மாறத் தொடங்கின.

நெறிமுறைகள் தெரியாத கருணை இல்லாத முரட்டுக் கும்பலிடம் மாட்டி வம்பை விலை கொடுத்து வாங்கவோ கலங்கிய கண்களுடன் அவற்றைப் பார்க்கவோ எவருமே தயாராக இல்லை.●

Tamil Calendar

The Tamil calendar is a sidereal Hindu calendar used by the Tamil people of the Indian subcontinent. Tamil Nadu farmers greatly refer to this. It is used today for cultural, religious and agricultural events, with the Gregorian calendar largely used for official purposes. The Tamil calendar is based on the classical Hindu solar calendar. The calendar follows a 60-year cycle which is also very ancient and is observed by most traditional calendars of India and China. This is related to 5 revolutions of Jupiter around the Sun and to 60-year orbit of Nakshatras (stars) as mentioned in Surya Siddhanta.

There are several references in early Tamil literature to the new year. Nakkirar, Sangam period author of the Neṭunalvātai, wrote in the third century CE that the Sun travels each year from Mesha/Chitterai in mid-April through 11 successive signs of the zodiac.[5] Kūdalūr Kizhaar in the third century CE refers to Mesha Raasi/Chitterai i.e. mid-April as the commencement of the year in the Puraṇānūru. The Tolkaapiyam is the oldest surviving Tamil grammar text that divides the year into six seasons where Chitterai i.e. mid-April marks the start of the Ilavenil season or Summer. The 5th century Silappadikaaram mentions the 12 Raasis or zodiac signs that correspond to the Tamil months starting with Mesha/Chitterai in mid-April. The Tamil New Year generally falls on 14 April of the Gregorian year. 14 April marks the first day of the traditional Tamil calendar.

The 60-year cycle is common to both North and South Indian traditional calendars, with the same name and sequence of years. Its earliest reference is to be found in Surya Siddhanta, which Varahamihir (550 CE) believed to be the most accurate of the then current theories of astronomy. The Surya Siddhanta and other Indian classical texts on astronomy had some influence on the Chinese calendar although it merits attention that the sexagenary cycle in China is itself very old.

After the completion of sixty years, the calendar starts a new with the first year. This corresponds to the Hindu "century."

Raymond Rajabalan

Tamils' Information: An invaluable guide to the Canadian Tamil Community

“Necessity is the mother of invention” is a proverb that points to the truth that the desire to respond to a “dire need” often becomes the primary driving force for most new inventions. Based on this proverb, one can rightly say that the advent of a valuable Tamil monthly journal named Tamils' Information, three decades ago, in Canadian soil was a great boon for the newly arrived immigrants from Sri Lanka.

The first band of Tamils sought refuge in Canada propelled by the brutal Black July anti-Tamil pogrom in Colombo and other parts of Sri Lanka. Later they sponsored their family members; all of them arrived hoping for a new beginning in an unfamiliar land that welcomed them with open arms. Undoubtedly all of them were in dire need of a reliable source of information that would guide them to make effective use of the available resources in a new environment. Apart from facing the difficulty of adapting to the new geographical and cultural environment, many were also handicapped by the limited knowledge of the English language.

Meanwhile even with a wealth of information available from a plethora of services from the various levels of governments in Canada, many newcomers were perplexed as to how to accurately identify an appropriate resource.

It was at that time an enterprising and socially responsible individual who too had arrived in Canada in the 1980s decided to make use of his journalistic expertise and experience for the benefit of new immigrant Tamils. He was determined to bring out a free monthly journal to guide his fellow immigrants. With no financial assistance from any government or other organizations, it was a very bold venture for him to delve into this arena. However this well experienced journalist Mr. Thiru S. Thiruchelvam

who had already faced various political storms during his career was determined to move into an uncharted territory with great vision and confidence. By the time the first issue came out in 1991, coincidentally the number of Sri Lankans arriving from their homeland or through various countries soon began to turn from a trickle into an avalanche, triggering off a multitude of needs such as housing, schools, employment, medical services etc.

Information and News

As everyone is aware unlike publishing a newspaper, producing an information journal that provides reliable information is certainly a challenging job. An error in a news item included in a newspaper can be corrected with a note of apology provided in the next day's issue.

In the case of disseminating an information, it must be unquestionably right with no room for any error. In this context, gathering the facts from reliable sources and making them available at the right time is indisputably a challenging and daunting task. Yet Thiru with a far reaching vision set upon this journey with great determination and signalling for the future.

Thus, a somewhat mini version of Tamil equivalent of Readers Digest was born in this great western nation. It is remarkable that this unique publication is able to maintain its credibility and trustworthiness throughout the past three decades.

Thiruchelvam, popularly called Thiru was amazed and pleased by the great response received from the fledgling Tamil community. The new immigrants starved of any reliable source of information in their mother tongue eagerly grabbed the copies of his magazine as soon as they were released on the 5th of every month. This magazine soon turned out to be a great guiding light to help them navigate through the darkness around them.

The grateful readers were simply dazzled by the immense value of its contents and began to make use of them to their great advantage. It was a time many of the newly arrived people were unable to read the sign boards, unable to find the right number of the bus or the routes and unable to make effective use of the telephone.

Some of them faced big trouble in finding a family doctor or locating a school to admit their children. Just like any new immigrant in any part of the world, the needs of these newcomers began increasing daily. Thus every one of them were more than happy by the timely arrival of this great publication.

That was thirty years ago. Since then much water has flown under the bridge. Meanwhile this valuable guide journal began to evolve rapidly and its quality began developing by leaps and bounds. Now every Tamil in Canada is fully aware of its credibility and great value. Today every Canadian library where Tamil books are available, one can find a copy of this journal. Further the Annual issue released in February is considered a mini encyclopaedia containing very valuable well researched articles written by experts in their respective fields. It has become so valuable that copies of these magazine are kept in several universities in Sri Lanka. Recently an undergraduate of the University of Jaffna acknowledged with gratitude that he had used the past issues of this journal as the topic of research for the thesis of his Honours degree program.

The current population of Tamils in Canada has swelled up to nearly 350,00. Meanwhile, this enterprising community whose intellectual pursuits had been deliberately suppressed and bogged down by the brutal regimes in their country of birth for several decades, began to make the best use of their talents and abilities to the awe, astonishment and amazement of those around them. Very soon the owners of several businesses in Canada began seeking employees specifically among those from Sri Lanka.

The momentum that began three decades ago rapidly began snow balling and has begun to produce astonishing results over the years. Meanwhile, many have agreed that this unique magazine had contributed to the success of so many Tamils who have made this great nation their new home.

Growth and Evolution of Tamils information

Over the period of three decades, parallel to the exponential growth of the population of Canadian Tamils, this journal too began spreading its wings wide to include several new aspects. As this monthly journal and its Annual Compendium grew strong in years, it began publishing articles, news items, events and biographical notes on prominent Tamil creative writers and on the laurels and

achievements of Tamils in more than eight countries across the globe where Eelam Tamils have made their permanent home and live, study, work and grow in sizeable numbers.

Awards and Honours

Over the years of its growth Tamils' Information has come to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger Canadian society.

Looking at the amazing array of the award recipients of the past three decades is a joyous exercise. The individuals who have been honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award. A main stream Canadian newspaper consenting to be honoured by Tamils' information journal speaks volumes as to its value and respect in the society.

Notable among the Life Time Achievement Award recipients in the recent past are: Prof. Peter Schalk of Uppsala University in Sweden (A Scholar in Ancient Tamil Literatures), Chevalier S.A. Adikalamuthu, Prof. Sivalingam Sivanandan of Illinois University, who was also honoured by the White House for his contributions on Solar Photovoltaic Research, Dr. Sanjayan Muttulingam who has made significant contributions to the preservation of the environment and wild-life conservation, Madam Kim Phuc (UNESCO Peace Ambassador), Dr. Shan Shanmugasundaram (a leading medical practitioner and Community Activist from California), Professor Sir. Sabaratnam Arulkumar from United Kingdom, Professor Ajith Yoganathan (Emory University, USA) and Mr. Sinnathamby Sittampalam (A Leading Community Activist).

Tamils' Information has recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamils' Information international respect and Recognition. Very special mention has to be made of the student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by this unique honour.

After years of uninterrupted publication, Thiru has reached a great milestone of 30 years of publication, an achievement that has no parallel for a journal of its kind anywhere throughout the globe.

Salient Aspects of Tamils' Information

On this momentous occasion, it is appropriate to provide a summary of the main aspects of this great publication. In his keynote speech delivered in 2018 at the Annual Award ceremony of Tamils Information, Professor Fr. Joseph Chandrakanthan succinctly highlighted some of the vibrant aspects of this great journal by stating:

Tamils' Information has Promoted and Nurtured Young Tamil Writers

Very few Tamil journalists, if any had guided, mentored, advised, nurtured and promoted as many young Tamil women and men to write and to publish both in Tamil and English as Mr. Thiru S.Thiruchelvam did single-handedly through this journal and its annual volume. The numerous high-quality essays in his monthly and annual volumes are an eloquent testimony to this assertion.

A Healthy Criticism and Advancement of Arts and Literature

In this monthly journal he has provided ample space almost every month to promote Tamil Performing Arts and creative Literature in all its many and variant forms, taking a quiet but firm leadership role in advancing traditional Tamil arts, cultural performance and literary events.

Insightful Political Observations and Commentary

Tamils' Information emphasized the truth that journalism without insightful political comments, involved interpretation and sincere participation in the social forces that impact our daily life will only be a mere reportage in a vacuum.

This journal has always promoted an integrated a vision where Canadian Tamils could give their best to the mainstream Canadian national life while retaining their specific ethno-cultural space and identity. As a monthly journal, it carries comments not only about Tamil politics but is also disseminating equally instructive and informative comments on Canadian Federal, Provincial and municipal politics.

Deeply and personally conscious of the fact that from its very origin mass media of communication and all efforts related to it are neatly grounded in the dialectics and dynamics of the social forces; and while being fully conscious of the colossal growth of media technology, this journal relentlessly educated the Tamil-speaking public who have difficulties in appreciating current political issues in the English language, by providing an open social forum in Tamil.

According to the editor, Tamils Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and has invited everyone to join him on this untrodden path of our history.

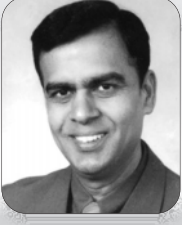
Thiru has emphasized that his journey of service to humankind will never end until human kind remains committed to serving one another.

The Canadian Tamil community will ever be grateful to Mr. Thiruchelvam for his vision that Tamils' Information is both, a documentation of history and a history of documentation of Tamils life primarily in Canada and across the world.●

What are Informative Articles

An informative article informs the reader by explaining and giving details on a given topic. The informative article is not an argumentative article that tries to persuade the reader to one side or the other. It covers all the pertinent details: who, what, when, where and why. Newspaper reporting uses informative articles; how-to articles represent another category. An informative article identifies the people involved. An informative article includes a brief history of the subject, changes over the years and its present state. An informative article about training golden retrievers, for example, may contain a brief history of training patterns for the breed, what owners train dogs for now and some methods for training. Informative articles contain pertinent dates. For example, in an article about a July 4th event, the reader will want to know the day and time of the event.

Informative articles provide location details for the topic. When reading an informative article, the reader learns about where the topic takes place. The conclusion of an informative article presents the highlights of the article and connects them to the article's purpose. For example, the conclusion of an article about a government policy may remind the reader of possible implications of the policy or cover the historical importance of the issue.

எஸ். காந்தி

என்றென்றும் வாழும் கலை

நிகழ்காலத்தில் வாழ்தல் என்பது எமது உடலும் உள்ளமும் ஒரு நேர்கோட்டில் பயணிப்பது அல்லது இரண்டும் ஒரே செயலில் இருப்பதாகும். மனித இனத்திற்கு மனரீதியாக நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம் என முக்காலம் உண்டு. ஐந்தறிவுள்ள எந்த உயிரினமும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயமோ அல்லது கடந்த காலத்தைப் பற்றிய கவலையோ இல்லாமல் நிகழ்காலத்தில் மாத்திரம் வாழ்வை. இதனால் அவைகளுக்கு மனச்சோர்வு, கவலை, பயம் போன்ற உணர்வுகள் இல்லாமல் நிகழ்காலத்தினை முழுமையாக அனுபவிக்கின்றன.

இதற்கு மாறாக ஆற்றிவுடையவர்கள் என்ற பெயருடன் அதற்கு பகுத்தறிவு என்று பெயரும் கொடுத்து மன அமைதி இல்லாமல் கடந்த காலத்தில் கடந்து வந்த துயரங்களையும், துன்பங்களையும், அவமானங்களையும் இரைமீட்டுக் கவலை கொள்வது மாத்திரமன்றி எதிர்காலத்தில் எம்மை நோக்கி எத்தகைய சமூக, அரசியல், பொருளாதார சிக்கல் வருமோ என்ற ஏக்கமும் பயமும் கொண்ட ஓர் உயிரினமாகப் பூமிப்பந்தில் மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் தமது குடும்ப உறுப்பினர்கள், உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, புரிந்தோ புரியாமலோ, சொல்லாலோ அல்லது செயற்பாட்டாலோ அவர்கள் மனம் புண்படும்படியாக நடந்துவிட்டால் அதை வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்காமல் மனதுக்குள் புதைத்து வைத்து கவலை கொள்வதுண்டு. இத்தகைய விடயங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்குச் சொத்து சேர்த்துக் கொடுப்பது போல் மனக்குப்பைகளையும் சேர்த்துக் கொடுத்து விடுகின்றனர். நாம் தேரீர் அருந்தும் போதும், உணவு உண்ணும் போதும் அதன் சுவையை அனுபவிப்பது அவசியமாகும். தொலைக்காட்சி, வானொலி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் அவசியமற்ற அலட்டல்கள் என்பவற்றால் எமது எண்ணங்களின் சிதறல்கள் எம்மை நிகழ்காலத்தில் வாழ்விடாமல் செய்கின்றன.

நான் என்னும் அடையாளத்துக்கு எனது உடல் மாத்திரம் ஏனையவர்களுக்குப் பார்வைக்கு புலப்படும் பொருளாக இருந்தாலும் உண்மையில் உடல், மனம், ஆன்மா என்கின்ற மூன்று மூலக்கூறு - களின் இணைப்பே நான் ஆகும். எமது உடலையும் மனதையும் ஆரோக்கியமாக வைத்திருந்தால் ஆன்மா என்கின்ற உயிர் நீண்ட நாட்கள் எமது உடலில் மகிழ்ச்சியாக இருக்குமாம். இதனைச் சித்தர்கள் முதல் தற்கால விஞ்ஞானிகள் வரை கூறியுள்ளனர்.

இதில் எமது மனம் என்னும் மூலக்கூறின் செயற்பாட்டின் விளைவு உடல், ஆன்மா என்பவற்றில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் தான் 'மனிதனை அடக்கியவன் யோகி, மனப்பற்றைத் துறந்தவன் சந்தியாசி, மனிதனை ஒழுங்குபடுத்தி வாழ்பவன் மனிதன்'

என்றும் கூறப்படுகின்றது. மனிதனை ஒழுங்குபடுத்தி வாழத் தெரிந்தவர்களே நிகழ்காலத்தில் வாழ்கின்றார்கள்.

உதாரணமாக, கல்விகற்கும் ஒரு மாணவன் வகுப்பறையில் கல்வி கற்பிக்கும்போது ஆசிரியர் சொல்வதை கவனத்தில் கொள்ளாமல் வேறு சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தால், அவன் நிகழ்காலத்தில் வாழ்வில்லை என்பது பொருளாகும். இப்படியாகத் தமது மனிதன் குணாதிசயங்களை அவதானித்து அதனைத் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கத் தெரியாதவர்கள் வாழ்க்கையில் வாழ்வதுபோல் தெரிந்தாலும் உண்மையில் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வாழாதவர்கள் அல்லது வாழ்க்கையில் தோற்றவர்களாகவே கருதப்படவேண்டும் என உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாளில் 24 மணிநேரத்தில் 08 மணிநேர உறக்கத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய 16 மணிநேரத்தில் நமது உடலும் மனமும் ஒரு நேர்க்கோட்டில் பயணிக்கிறதா என்பதனை அவதானித்தல் அவசியமாகும். அவ்வாறு அவதானிக்க நாம் தொடங்கிவிட்டால் அதுவே நமது முதல் வெற்றியாகும். இதனை மறுபெயரில் 'விழிப்புணர்வு' எனவும் கூறமுடியும். இதனை ஆன்மிகத்தில் புத்தியின் செயல்பாடு என்பர். சராசரியாகப் பெரும்பாலான மனிதர்களுக்கு மனமும் புத்தியும் முரண்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். புத்தியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் மனிதனை வைத்திருப்பவன் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியாகவும் நிகழ்காலத்தில் வாழ்பவனுமாக இருப்பான்.

மனிதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் புத்தி இருக்குமாயின் அவர்கள் நிகழ்காலத்தில் வாழ்பவர்களாக இருக்க முடியாது. எனவே, இப்படியானவர்களும் ஏனையவர்களும் முதலில் செய்யவேண்டியது தியானம் என்னும் வழிமுறையாகும்.

தியானம் என்றால் ஒரேயொரு விடயத்தில் மாத்திரம் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி வைத்திருத்தல் என்கின்றனர் சிலர். இன்னும் சிலர் மனதில் எவ்வித எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் அற்றநிலையே தியானம் என்கின்றனர். ஆரம்ப நிலையில் மனிதனை எமது சுவாச இயக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வரும்போது காலப்போக்கில் மனம் எமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிடும்.

உதாரணமாக, ஒருவர் காலையில் தியானத்தில் 10 நிமிடங்கள் இருக்கும்போது, ஆரம்பத்தில் 50 தொடக்கம் 100 எண்ணங்கள் வரலாம். ஆனால் இதனை நீங்கள் ஒரு காவல்காரன்போல் ஆரம்பத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, காலப்போக்கில் இந்த எண்ண அலைகள் குறைந்து வருவதனை அவதானிக்க முடியும்.

இதற்கான முயற்சியும் பயிற்சியும் தொடர்ந்து செய்துவரும்பொழுது இதற்கான பலனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.●

ஆரணி ஞானநாயகன்

1st year MEng in Civil Engineering, Queen's University in Kingston

பாலின சமஉரிமை

சுரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே, என நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மகாகவி பாரதியார் பாடியுள்ளார். அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை சாதி, மதம், மற்றும் பாலினங்களுக்கு இடையே சமஉரிமை வேண்டும் எனப் பலர் போராடியுள்ளனர். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே மட்டும் அல்லாமல், குறிப்பாக கடந்த சில தசாப்தங்களாக பல்வேறு பாலின (gender) மற்றும் சர்ப்பு (orientation) உடையவர்களுக்கு இடையே சமஉரிமை வேண்டும் எனப் பலர் போராடி வருகின்றனர். அந்த வகையில் இனி நாங்கள் இப்போதைய பாலின மற்றும் சர்ப்பு பற்றிய கருத்துக்கள் சிலதைப் பார்ப்போம்.

பாலினம் (GENDER)

ஆங்கில இலக்கணத்தில் மூன்றாம் இடத்தைக் குறிக்க he, she மற்றும் they என்ற சொற்களைப் பாவிப்பார்கள். தமிழில் நாம் மனிதர்களுக்கு அவன், அவள், அவர், அவர்கள் என ஆங்கிலத்தைவிட ஒன்று அதிகமாகப் பாவிப்போம். பாலினத்தைச் சுட்டிக்காட்டாத ஒருமைப் படர்க்கை பெயராக அவர் விளங்குகிறது. ஆங்கிலத்தில் இது இல்லாதபடியால், அவர்கள் they என்ற சொல்லை பன்மை (plural) சொல்லாக மட்டுமல்லாமல், ஒருமை (singular) சொல்லாகவும் பாவிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

இலக்கணத்தில் நாம் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்று படிக்கிறோம். இவை மூன்றையும் விட ஆண், பெண் அல்லாதவர்களும் (non-binary) மற்றும் பால் அற்றவர்களும் (gender) இருக்கின்றனர். இவர்களைப் பொதுவாக they என்று ஆங்கிலத் - திலும், அவர் என்று தமிழிலும் பாவித்து அழைக்கலாம்.

இன்னும் சிலர் மாறும் பால்கள் உடையவர்களாக (gender fluid) இருக்கின்றனர். அதாவது ஒரு தருணத்தில் ஒரு பாலாகவும், அடுத்த தருணத்தில் இன்னொரு பாலாகவும் இருப்பார்கள். ஒரே நேரத்தில் பல பால் உடையவர்களும் (pangender) இருக்கின்றனர்.

ஆண், பெண் இல்லாதவர்களை மூன்றாம் பாலினம் (third gender) எனவும் அழைப்பர். எனவே ஆண், பெண் என்ற பால்களை விட வேறு பல பாலினங்களும், பல பால் உடையவர்களும், பால் அற்றவர்களும் உள்ளனர்.

இனி பாலை மாற்றியவர்களைப் பற்றியும் பார்க்கலாம். இவர்களை தமிழில் திருனர் என்றும், ஆங்கிலத்தில் transgender (பால் மாற்றியவர்) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பெண் திருனர்களை தமிழில் திருநங்கை என்றும், ஆங்கிலத்தில்

transgender women என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். இதைப்போல் ஆண் திருனர்களை திருநம்பி என்றும் transgender men என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். முதல் கூறிய ஆண், பெண் அல்லாதவர்களையும் திருனர் என கருதப்படுகின்றனர். பால் மாறாதவர்களை, அதாவது திருனர் அல்லாதவர்களை ஆங்கிலத்தில் cisgender என அழைக்கப்படுகிறார்கள். தமிழில் இதற்கு ஒரு தனிப் பெயர் இல்லை. வெறும் ஆண், பெண் என்று அழைப்பர்.

பொதுவாக தமிழ் கலாசாரத்தில் பாலினம் பற்றிப் பார்க்கும் போது பலர் திருநங்கைகளை அறிவார்கள். தமிழ் மற்றும் வேறு தெற்காசிய கலாசாரங்களில் திருநங்கைகள் நெடுங்காலமாக இடம் பெற்றுள்ளார்கள். இந்து மதக் கதைகளில் சில கதாபாத்திரங்கள் இப்போதைய புரிதலில் திருனர்களாக இருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் திருநங்கைகளால் வணங்கப்படுகின்றனர். உதாரணத்திற்கு மகாபாரதத்தில் வரும் அரவான் என்பவரை திருநங்கைகள் வழிபாடு செய்து, அவரது கதையை நாடகமாகச் செய்வார்கள்.

இத்துடன் வெவ்வேறு பால்களும், திருனர் பற்றியும் பார்த்துள்ளோம். சர்ப்பைப் பற்றிப் பார்க்கும் முன்பு பாலைப் பற்றிய இன்னும் சில விடயங்களை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். முதலில் இரட்டை ஆன்மா (two spirit) மக்கள் பற்றிப் பார்ப்போம். காலப்போக்கினாலும் அழிவினாலும் வட அமெரிக்க முதற்குடி மக்களின் மொழிகளும் கலாசாரமும் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் இக்கலாசாரங்களில் ஆண், பெண் பால்களை விட வேறு பால்கள் இருந்தன. இப்பாலினங்களின் பெயர்கள் அழிந்தபடியினால், இம்மக்களை அவர்கள் (இரட்டை ஆன்மா) மக்கள் என அழைக்கின்றனர். அதாவது இவர்கள் ஒரே உடலில் ஆண் மற்றும் பெண் ஆன்மாக்களைக் கொண்டுள்ளவர்கள். இப்பெயர் வடஅமெரிக்க முதற்குடிமக்களால் மட்டுமே பாவிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து drag queens களைப் பற்றிப் பார்ப்போம். இவர்கள் பெண்களைப் போல ஆடை அணிந்து நடப்பார்கள். இவர்கள் பெண்கள் (திருநங்கைகள்) இல்லை. இவர்கள் மேடை நிகழ்ச்சிகளுக்கு மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒப்பனை அணிந்து ஆடிப் பாடுவார்கள். இவர்கள் பொதுவாக ஒரேபால் சர்ப்பு உடைய ஆண்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் மறுபால் சர்ப்பு உடைய ஆண்களும் வேறு பாலினங்களும் இந்த drag வேடத்தை ஏற்று நடக்கலாம்.

மூன்றாவதாக இடை- பாலினத்தவர்களைப் பற்றிப் பார்ப்போம். இவர்கள் உடலில் பால் வேறுபாடுகளுடன் பிறப்பார்கள். அதாவது தனியே ஆண் உறுப்புக்களுடனோ, தனியே பெண்

உறுப்புக்களுடனோ பிறக்க மாட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு, ஆண் உறுப்புக்களுடனும் பெண் உறுப்புக்களுடனும் பிறப்பார்கள். இன்னும் சிலருக்கு கண்ணுக்கு தெரியாத வித்தியாசங்களும் இருக்கும். சிலர் இவர்களை பெண்ணும் ஆணும் இல்லாதவர்கள் என அழைப்பார்கள். ஆனால் இடைபாலினத்தவர்கள் அனைவரும் திருனர்கள் அல்ல. திருனர்கள் பாலை மாற்றுபவர்கள். இடை பாலினத்தவர்கள் பால் உறுப்புக்களில் மாற்றத்துடன் பிறப்பார்கள். பொதுவாக இடைபாலினத்தவர்கள் ஒரு பாலில் (ஆண் அல்லது பெண்) வளர்க்கப்படுவார்கள். இது சிலவேளை அறுவைச் சிகிச்சை மூலமாக உறுதி செய்யப்படும். சிலருக்கு தாங்கள் இடைபாலினத்தவர்கள் என அறியாமலேயே இருப்பார்கள். சிலருக்கு தெரிந்து, அவர்கள் வளர்ந்த பாலில் வாழுவார்கள். சிலர் வளர்ந்து, தம்மை திருனர் என்றோ, பால் அற்றவர் என்றோ கூறுவர்.

இடைபாலினத்தவரை திருத்தும் சிகிச்சை பிள்ளைகளது உடல் நிலை, மனநிலை, மற்றும் உரிமைகளைப் பாதித்து, குறையோ பிரச்சனையோ அற்ற குழந்தையின் உடல் மீது சமுதாயத்தின் பால் விதிமுறைகளைத் திணிப்பதால் தமிழ்நாட்டில் இச்சிகிச்சை 2019ல் தடை செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாட்டைவிட ஐரோப்பிய நாடான Maltaய் மட்டுமே இச்சிகிச்சை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலைநாடுகளில் இச்சிகிச்சையை தடைசெய்ய ஆலோசிக்கப்படுகிறது.

ஈர்ப்பு (Orientation)

ஒருவரது orientation அவருக்கு எந்த பால்(கள்) மீது attraction உருவாகும் என தீர்மானிக்கிறது. இதை ஈர்ப்பு என தமிழில் கூறப்படுகிறது. ஈர்ப்பும் பாலும் ஒருவரது இரு வெவ்வேறு தன்மைகள் அதாவது ஒன்று இருந்தால் அது மற்றதைத் தீர்மானிப்பதில்லை.

மறுபால் ஈர்ப்பு உடையவர்கள் தமது பால் இல்லாதவர்கள் மீது மட்டும் ஈர்ப்புக் கொள்வார்கள் (heterosexual அல்லது straight). உதாரணத்திற்கு பெண்களை (திருநங்கைகள் உட்பட) விரும்பும் ஆண்கள் (திருநம்பிகள் உட்பட).

ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடையவர்கள் தங்களது பால் உடைய மக்களை மட்டும் விரும்புவார்கள். ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடைய ஆண்களை (திருநம்பிகள் உட்பட) gay என்றும், ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடைய பெண்களை (திருநங்கைகள் உட்பட) lesbian என்றும் அழைப்பர்.

இவர்களை விட பல பால்களில் ஈர்ப்பு உடையவர்கள் உள்ளனர். பொதுவாக இவர்கள் bisexual (ஈர்பால் ஈர்ப்பு உடையவர்) அல்லது pansexual (பல்பால் ஈர்ப்பு உடையவர்) என தம்மை அழைப்பார்கள். இப்பெயர்களில் எது தமக்கு வைப்பது என்பது ஒருவரது தனிப்பட்ட விருப்பமாகும்.

பால் ஈர்ப்பு அற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களை asexual என அழைப்பார்கள். இவர்கள் பிரம்மச்சாரிகள் (celibate) அல்ல. பிரம்மச்சாரிகளுக்கு பால் ஈர்ப்பு இருந்தும் அதன்மீது செயற்பட மாட்டார்கள். பால் ஈர்ப்பு அற்றவர்களுக்கு பாலியல் உணர்ச்சியே இருக்காது.

மறுபால் ஈர்ப்புடைய ஆண்களுக்கு எல்லாப் பெண்கள் மீது விருப்பம் (attraction) ஏற்படாது. ஆனால், அவர்கள் விரும்பும் அனைவரும் பெண்கள் ஆவர். இதுவே அவரது ஈர்ப்பு

(orientation) ஆகும். இதே போல், ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடைய ஆண்கள் எல்லா ஆண்களையும் விரும்ப மாட்டார்கள். இது எல்லா orientationகளுக்கும் பொருந்தும்.

இதுவரை நாம் பார்த்துள்ள பாலினங்களையும், ஈர்ப்புக்களையும் விட பல்வேறு அடையாளங்கள் உள்ளன. பொதுவாக இதில் விளக்கப்பட்டுள்ள அடையாளங்களை அறிந்தாலே பால் பற்றியும், ஈர்ப்பும் பற்றியும் ஒரு புரிதல் ஏற்படும்.

உரிமைப் போராட்டத்தில் ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடையவர்களும், ஈர்பால் ஈர்ப்பு உடையவர்களும், திருனர்களும், முதலில் பிரபலமாக ஈடுபட்டதால், இந்த பால் மற்றும் ஈர்ப்பு அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயம் (LGBT) என்ற சொல்லில் அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது lesbian, gay, bisexual மற்றும் transgender என்பதன் சுருக்கம் ஆகும். இச்சொல் அமெரிக்காவில் 1980களில் முதலில் பாவிக்கப்பட்டது.

அண்மையில் (2010ற்குப் பிறகு), LBT, LGBT+, LGBTQ, LGBTQ2+ போன்ற பெயர்களால் இந்தச் சமுதாயம் அழைக்கப்படுகிறது. 2 என்பதன் இரட்டை ஆண்மா, அதாவது முதல் குடிமக்களைக் குறிக்கும். + என்பது பெயரின் சுருக்கத்தில் சேர்க்கப்படாதவர்களைக் குறிக்கும்.

கு என்பது (queer) விசித்திரமானவர்கள் இன் சுருக்கமாகும். ஆண்-பெண் அல்லாத பாலினத்தவர்களிலும், ஒரே பால் ஈர்ப்பு உடையவர்களிலும் சிலர் முதல் குறிப்பிட்ட பெயர்களைப் பாவிக்க விரும்பாமல், தம்மை queer என்று அழைப்பார்கள். முந்திய காலத்தில் இச்சமுதாயத்தை ஏசி, கேலி செய்வதற்கு அவர்களை queer என்று, அதாவது விசித்திரமானவர்கள் என அழைத்ததால் சிலர் இதை தம்மைக் குறிக்கப் பாவிக்க விரும்புவதில்லை. யூன் 28, 1969ல் நியூயோர்க்கில் காவல்துறை LGBT மக்களைத் துன்புறுத்துவதற்கு எதிராக நடைபெற்ற கலவரம் இப்போதைய LGBT+ வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய சம்பவமாகும். இது Stonewall கலவரம் என அழைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் LGBT+ உரிமைப் போராட்டத்தின் ஆரம்பமாக கருதப்படுகிற இக்கலவரம் யூனில் நடைபெற்றதால், இன்றும் யூன் மாதம் Pride (பெருமை) மாதமாக கொண்டாடப்படுகிறது.

ஒரே பாலின திருமணங்களை அண்மைய வரலாற்றில் முதல்முறையாக நெதர்லாந்து 2001ல் சட்டமாக்கியது. ஆனால் இதற்கு முன்னர் ரொறன்ரோவில் ஒரே பாலின பதிவுத் திருமணம் நடந்தது. 2003ல் ஒன்ராறியோ மாகாணம் வடஅமெரிக்காவில் முதலில் ஒரே பாலின திருமணத்தை அங்கீகரித்த அரசாங்கம் ஆனது. பின்னர் யூலை 19, 2005ல் கனடாவில் இது சட்டமாகி, ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே முதல் நாடாகவும் உலகின் நான்காவது நாடாகவும் கனடா வந்தது.

இன்று உலகில் 29 நாடுகளில் ஒரே பாலினத்தவர்கள் திருமணம் செய்யலாம். செப்டம்பர் 6, 2018ல் இந்தியாவின் அதி உச்ச நீதிமன்றம் ஒரே பாலின உறவுகள் சட்ட விரோதமானவை அல்ல எனத் தீர்ப்பு அளித்தது. 377 எனப்படும் ஒரே பாலின உறவுகளைக் குற்றமாக்கிய சட்டம் ஆங்கிலேயர்களால் விதிக்கப்பட்டது. இதேபோல் ஒரு சட்டம் இன்னும் இலங்கையில் அமுலில் உள்ளது. இலங்கை உட்பட 72 நாடுகள் ஒரே பாலின உறவுகளைச் சட்டப்படி குற்றமாகக் கருதுகின்றன.●

மாதங்கி உதயகுமார்Masters in Chemistry and Biomedicine (completed, currently teaching high school chemistry)
King's College in London, United Kingdom

இரட்டைக் கலாசாரம்

ஒரு நாட்டின் கலாசாரம் என்பது அங்கு பேசப்படும் மொழி, அந் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறை, கலை, சட்ட ஒழுங்கு, வணிகம் போன்ற பல விடயங்களில் பல சந்ததிகளாக பேணப்பட்டு வந்த நடைமுறைகளின் வெளிப்பாடு எனக்கூறலாம்.

இவ்வாறு உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் உள்ள மக்கள் தம்மிடையே பல்வேறு கலை கலாசாரங்களைப் பின்பற்றுவர் - களாக இருக்கின்றார்கள்.

பழைய காலங்களில் ஒவ்வொரு இனங்களும் தமக்கு என்று ஒவ்வொரு நாட்டிலே செறிந்து வாழ்ந்து அவரவர்களுக்கென்று தனித்தனியே தமது பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களைக் கையாண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். பின்பு வணிகம் போக்குவரத்து என்பன அதிகரிக்கவே மக்கள் நாட்டிற்கு நாடு பிரயாணம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். பின்னர் அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற பல காரணங்களால் மக்கள் ஒரு நகரத்தில் இருந்து இன்னொரு நகரத்திற்கும் ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கும் என்று குடிபெயர் ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைய இங்கிலாந்து பல்லின மக்கள் வாழும் நாடாக உள்ளது. இலண்டனில் மட்டும் இருநூற்று ஐம்பதிற்கு மேலான மொழி - களைப் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவ்வாறு, முன்பு ஆங்கிலேய மக்களை மட்டும் கொண்டிருந்த ஒரு மேற்கத்தேய நாடு, இன்று பல்லின மக்கள் வாழும் ஒரு கலாசார மையமாக மாற்றம் அடைந்துள்ளது. இந்த நிலை இங்கிலாந்து நாட்டுக்கு மட்டும் அல்லாமல் உலகத்திலுள்ள பல நாடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் பிறந்த சிறுவர்கள் தாம் வாழும் நாட்டிலேயே பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்பதால் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலேயே தமது கல்வியை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். இதனால் இங்கு பிறந்த சிறார்கள் கல்விக்கும் தொழிலுக்கும் தங்கள் வாழிட மொழியைக் கற்பது கட்டாயமாக இருந்தது. இந்நிலையில் பெற்றோருக்கு தமது கலாசாரத்தைப் பேணிக் காப்பதற்காக பிள்ளைகளுக்கு தாய் மொழியையும் கலாசாரத்தையும் கற்பிக்க வேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்பட்டது. இதனால் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள சிறுவர்கள் பெற்றோரின் மொழியையும் மேலதிகமாக கற்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளார்கள். இதனால் இங்கு பிறந்த பிள்ளைகள் பாடசாலை மற்றும் வேலை செய்யும் இடங்கள் போன்றவற்றில் ஒரு விதமான வாழ்க்கை முறையையும் பெற்றோர் உறவினர் என்ற தமது சமுதாய சூழலில் இன்னொரு வாழ்க்கை முறையுமாக இரு கலாசாரங்களின் மத்தியில் வாழ வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

இங்கிலாந்திலுள்ள பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக் கல்வியும், ஆங்கில கலாசாரமுமே போதிக்கப்படுகின்றது. இங்குள்ள

மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் எட்டு மணித்தியாலங்கள் ஆங்கில மொழி, ஆங்கில கலாசார சூழலில் முழுமையாக இருந்துவிட்டு மாலையில் வீட்டிற்கு வந்து மீதி நேரத்தைத் தங்கள் வீடுகளிலுள்ள குடும்பத்தினரோடு தாய் மொழியில் உரையாடுவார்கள். இது தவிர சனி ஞாயிறு தினங்கள் மற்றும் பாடசாலை விடுமுறை தினங்களில் உறவினர்களின் வீடு மற்றும் குடும்பத்தினரின் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்வார்கள். சமூகத்தில் நடைபெறும் கலாசார நிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொள்வார்கள். இதன் காரணமாக இங்கு வாழும் சிறுவர்கள் பாடசாலையில் ஆங்கில மொழி, ஆங்கில கலாசாரத்தில் இருந்து விட்டு மீதி நேரத்தில் தங்களை தமிழ் மொழி தமிழ் கலாசாரத்திற்கு மாற்ற வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். இவ்வாறு மொழியையும் உடை, பழக்க வழக்கங்கள் என்பவற்றையும் நேரத்திற்கு நேரம் மாற்ற வேண்டிய நிலையில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் எமது சிறுவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மொழியும் கலாசாரமும்

மொழி கலாசாரம் ஆகிய இவை இரண்டும் தம்மிடையே ஒரு சிக்கலான ஒத்திசைவான உறவைக் கொண்டுள்ளன. அவை இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தே காணப்படுகின்றது. மொழி என்பது உண்மையில் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாகும். அது மட்டும் அல்லாமல் மொழியும் கலாசாரமும் ஒன்றாக வளர்ச்சி அடைவதுடன் இரண்டும் ஒன்றில் ஒன்று தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி வருவன.

A.L Krober (1923) என்பவர் மொழி தோன்றிய பின்னரே கலாசாரம் உருவானது என்றும் அதன் பின்பு மொழியும் கலாசாரமும் ஒன்றை ஒன்று வளர்ச்சியும் என்றும் தனது கருத்தைத் தெரிவித்து உள்ளார்.

வேறு சிலரின் கருத்துப் படி மொழி என்பது கலாசாரத்தின் கண்ணாடி விம்பமாகும்.

சில மக்களின் கலாசாரத்தை அவர்களின் மொழியினூடாகப் பார்க்கலாம். இதனை இன்னோர் சாரார் கூற்றின் படி மொழி என்பது சில மக்களின் கலாசாரத்தின் வெளிப்படையாகத் தோன்றும் அம்சமாகும். இதனை இன்னொரு விதமாகவும் கூறுவார்கள் அதாவது மொழியும் கலாசாரமும் சேர்ந்து ஒரு உயிரினம் என எடுத்துக் கொண்டால் மொழி என்பது உடலையும் கலாசாரம் என்பது உடலை இயங்க வைக்கும் குருதிக்கும் ஒப்பானது என்றும் கூறுவார்கள்.

மேற்கூறிய கருத்துகள் எல்லாவற்றிலும் இருந்து ஒரு கலாசாரத்திற்கு மொழி எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது புரிகின்றது.

இரட்டைக் கலாசாரம்: ஒரு விளக்கம்

இரட்டைக் கலாசாரம் என்றால் என்ன, Cabasa (2003) என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ஒருவர் தனது பாரம்பரிய மொழி, வாழிட மொழி ஆகிய இரண்டையும் பேசுவதாகவும் இரு மொழியைச் சேர்ந்தவர்களையும் நண்பர்களாகக் கொண்டுள்ள - வராகவும், தனித்தனியே இரு கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் புத்தகங்களை வாசிப்பதுடன் தனித்தனியே இரு கலாசார சம்பந்தமான தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகள் போன்றவற்றைப் பார்ப்பவர்களாகவும் இருப்பார்களேயானால் அவர்களை இரு கலாசாரம் உள்ளவர்களாகக் கருதலாம் என்று கூறினார்.

Benet Martinez என்பவர் கருத்தின்படி உண்மையாக இரு கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் இரு வெவ்வேறு கலாசாரங்களிலும் உள்ள விடயங்களை எடுத்து ஒன்றாக்கி அவர்களுக்கு ஏற்ற முறையில் அதனைப் பின்பற்றுவதுதான் இரு கலாசார வாழ்வு என்று கூறினார். அதற்கு உதாரணமாக சீன-அமெரிக்கர் ஒருவர் அமெரிக்க உணவான 'burger' என்பதை உண்ணும் போது அவர்களுடைய சீன மரக்கறி உணவு வகைகளையும் அதனுடன் கலந்து உண்பது, மற்றும் நண்பர்களுடன் பேசும் போது சீன, ஆங்கிலேய மொழியைக் கலந்து 'chinglish' பேசுவது. இப்படியாகச் செய்வது ஒரு தனியான இணைந்த கலாசாரமாக உருவாகிறது என்று கூறியுள்ளார். இவர்களுடைய கலாசாரம் சீன கலாசாரம் என்றோ அல்லது அமெரிக்க கலாசாரம் என்றோ கருத முடியாது.

அறிஞர் Schwartz சற்று மேலதிகமாகப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். இரு கலாசாரத்தினைப் பின்பற்றுபவர்கள் இரு பண்பாட்டினது கலாசார விழுமியங்களிலும் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். சீன - அமெரிக்கர்கள் சீன பண்பாடான பெரியவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களை வணங்குதல் என்பவற்றுடன், அமெரிக்க கலாசார விழுமியங்களில் ஒன்றான பெரியவர்கள் ஒன்றைச் செய்யும் போது அதனைத் தட்டிக் கேட்கும் துணியையும் கலந்து ஒரு தனி கலாசாரமாக வாழ்வது என்பதுதான் இரு கலாசார முறையாகும் என்று கூறுகின்றார்.

இத்தகைய மக்கள் சீன நண்பர்களிடையே அமெரிக்கராகவும், அமெரிக்க நண்பர்களிடையே சீனராகவும் திகழ்வார்கள். ஆனால் இது அந்நபர்கள் இடையே கலாசார முரண்பாட்டைத் தோற்று - விக்கும் என்று அஞ்சலாம். இரு கலாசாரம் என்பது ஒரு வரையறுக்க முடியாத ஒரு கலாசாரத் தொடர்ச்சி என்று கூறலாம்.

இதனை விளக்குவதற்கு இரு கலாசாரத்தை அளவிடும் ஒரு முறையை 2002ல் Benet Martinez, Lee குழுவினர் உருவாக்கினார்கள். இது (Bicultural Identity Integration (BII) எனப்படும். இது இரு கலாசாரத்தில் உள்ள ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் தனது சொந்த கலாசாரத்தை உள்வாங்கியுள்ளார் என்பதை அளவிடும் ஒரு முறையாகும். இது ஒருவரின் சொந்த ஆளுமைக்குக் காரணமான ஐந்து அம்சங்களையும் அளவிடுகின்றது. இந்த வகையான அளவீட்டு முறையானது ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் இரு கலாசாரத்தில் வாழ்வதற்குப் பொருத்தமானவர் என்பதை அளந்து சொல்லக் கூடியது.

அளவிலே மிகக்குறைவான BII இலக்கத்தைக் கொண்ட இரு கலாசாரம் உள்ளவர்கள் தங்களது இரு கலாசாரத்தையும் தனித்தனியே முற்றிலும் வேறுபட்ட இரு அம்சங்களாகக் கருதுவதால் அவர்கள் ஒருங்கிணைந்த ஒரு தனித்துவமான தமது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்த முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள்

இதற்கு மாறாக அளவிலே மிகக் கூடிய BII இலக்கத்தைக் கொண்ட இரு கலாசாரம் உள்ளவர்கள் தங்களது இரு வேறுபட்ட கலாசாரங்களையும் தனித்தனியே பார்க்காது ஒன்றை ஒன்று நிவர்த்தி செய்து இரண்டிலும் உள்ளவற்றை எடுத்து ஒரு மூன்றாவது வகைக் கலாசாரத்தை மேற்கொள்ளுபவர்களாக இருப்பார்கள்.

Yamaguchi போன்ற கலாசாரங்களை ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்கள் இந்த BII எனப்படும் அளவீட்டு முறையை கலாச்சாரம் தவிர்ந்த வேறு எவற்றுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்ந்தார்கள். இதன் முடிவாக அவர்கள், இந்த BII ஒருவரின் உள்வியலையும் அவர்கள் எவ்வாறு சமூகத்தில் தங்களை இணத்துக் கொள்வார்கள் என்பதனையும் சுட்டிக் காட்டுவதாகக் கூறினார்கள்.

குறைவான BII உள்ளவர்கள், இரு மொழிகளிலும் ஆற்றல் குறைந்தவர்களாகவும் மன உளைச்சல், தாழ்வுச் சிக்கல் உள்ளவர்களாகவும் குறுகிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவர்கள் ஒணான் போன்று நேரத்திற்கு தகுந்தவாறு தம்மை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார்கள் அதாவது தமது கலாசாரத்திலிருந்து தம்மை மாற்றிக்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். உதாரணமாக, குறைவான BII உள்ள சீன அமெரிக்கர் ஒருவர் அமெரிக்க கலாசார நிகழ்வு ஒன்றிலே முழுக்க முழுக்க சீனராகவே திகழ்வார். மாறாக இதே சூழ்நிலையில் அதிகமான BII உள்ள சீன அமெரிக்கர் அந்தச் சூழலில் அமெரிக்கராகவே திகழ்வார்.

இந்த BII அளவீட்டை, ஒருவர் பயிற்சியின் மூலம் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். எப்படி ஒருவர் தனது ஆளுமை, மற்றும் தனது திறமைகளைப் பயிற்சிகளின் மூலம் அதிகரிக்கலாமோ அதே போன்று ஒருவர் தனது BII ஐயும் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம்.

இரட்டைக் கலாசாரமும் மன அழுத்தமும்

சில பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் பாடசாலையில் ஒரு மொழியையும் ஒரு கலாசாரத்தையும் பின்பற்றி வீட்டில் இன்னொரு மொழியையும் கலாசாரத்தையும் பின்பற்றுவது அவர்களுக்கு கலாசார முரண்பாட்டை உருவாக்கி பிள்ளைகளுக்கு மன அழுத்தத்தை உண்டாக்குவதாகவும் இதன் காரணமாக அவர்கள் கல்வியில் முன்னேற முடியாமல் போய்விடும் என்றும் அஞ்சுகிறார்கள்.

பல ஆய்வாளர்கள் மேற்கூறிய கருத்துக்கு முற்றிலும் எதிரான கருத்துகளை தமது ஆய்வுகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். Carmit Tadmor என்பவரும் அவரது குழுவினரும் வணிகத்துறை மாணவர்களிடையே ஓர் ஆய்வை நடத்தினர். இதில் ஐரோப்பிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும், வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து சில காலமாக வாழ்ந்து கல்வி கற்கும் மாணவர்களும் அடங்கியிருந்தனர். முடிவில் ஆய்வுக் கட்டுரையில் பின்வரும் விடயத்தை எழுதி இருந்தார்கள். மாணவர்களிடையே ஒரு செங்கட்டியின் படத்தைக் கொடுத்து அதனை எவ்வகையான வழிகளில் பாவிக்கலாம் என்று இரு நிமிடங்களில் எழுதித் தருமாறு கூறி இருந்தார்கள். பின்பு அவர்களின் விடைகளை ஆய்வு செய்தபோது இரு மொழி கலாசார மாணவர்களின் விடை ஒரு மொழி கலாசாரத்தைப் பின்பற்றும் மாணவர்களினதை விட கூடுதலான எண்ணங்களைப் பிரதிபலித்ததுடன் அவை பலவிதமான மாற்று வழிகளில் செங்கட்டிகளை உபயோகிக்கும் விதங்களையும் காட்டியது.

இதிலிருந்து ஆய்வாளர்கள், இரு கலாசாரங்களைப் பின்பற்றும் மாணவர்கள் கூடுதலான எண்ணக் கருக்கள் வழிமுறைகள் போன்றவற்றை இலகுவாக கையாளுகிறார்கள் என்று முடிவு செய்தார்கள். இதனை வலுப்படுத்தும் முகமாக பல ஆய்வாளர்கள், இரு கலாசாரங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் பல கோணங்களில் ஒன்றைப் பார்க்கும் திறனையும், ஒன்றை இலகுவில் ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது தமக்கு வசதியாக மாற்றிக்கொள்வது போன்ற இயல்புகளைப் பெற்றிருப்பதால் அவர்கள் புதிய விடயங்களை உருவாக்குவதற்கும் பிரச்சனைகளை சமாளிக்கவும் ஏனையவர்களை - அதாவது ஒரு மொழி கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுபவர்களை விட மிகவும் முன்மாதிரியாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறு பல ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி, இரு கலாசாரத் - தைப் பின்பற்றுவது ஒருவருக்கு முன்னேற்றத்தை அளித்து நன்மையையே கொடுக்கும் என்பது முடிந்த முடிவாகும்

புலம்பெயர்ந்து தங்கள் நாடுகளை விட்டு வேறு நாடுகளில் குடி பெயர்ந்தவர்கள் இரு கலாசாரக் கட்டமைப்புக்குள் வாழ வேண்டியது ஒரு கட்டாயமான நிலையாகும். மேற்கூறிய ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி இத்தகைய இணைந்த கலாசாரம் நன்மையையே கொடுக்கும் என்றும் பார்த்தோம்.

இது தொடர்பாக W.E.B. DU Bois என்பவர், ஒருவர் தனது சூழலுக்கு ஏற்ப கலாசார வரையறையை மாற்றுவார் என்று கூறி உள்ளார். உதாரணமாக ஒருவர் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு மொழியை மாற்றி அந்தச் சூழலை எதிர்கொள்ளலாம் என்று கூறினார். இதன்படி மொழி என்பது ஒருவரின் எண்ண விருத்தியில் ஒரு பாதிப்பைக் கொடுக்கக் கூடியது. காரணம் மொழி என்பது கலாசார விழுமியங்கள், மனப்பாங்கு மற்றும் நினைவாற்றல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. இவை யாவும் ஒருங்கே ஒருவரது பழக்க வழக்கத்தைத் தீர்மானிக்கும். எனவே ஒருவர் மொழியை சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற வகையில் பாவிக்கலாம் என்று கூறியுள்ளார்.

இதிலிருந்து நாம் அறிவது என்னவென்றால் மொழி என்பது ஒருவர் தனது சமுதாயத்துடன் இணைந்து கொள்வதில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது என்பதாகும். இவ்வாறு சமூகத்தில் உள்ள சகமாணவர்களுடன் கலாசாரத்தில் ஒன்றிணையும் போது சமூக மட்டத்தில் கலாசாரத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடைப்பதால் இங்குள்ள சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் தாழ்வுச் சிக்கலின்றி மகிழ்ச்சியாக அவர்களை முழுமையாக வெளிக்கொணரலாம். இதே அங்கீகாரம் நாடு ரீதியாக அரசாங்க மூலமாகக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் தற்போது உருவாகி வருகிறது.

முடிவாக எதிர்காலத்தில் இரு பல்கலாசார வாழ்க்கை என்பது தவிர்க்க முடியாதது. இதனை புலம்பெயர் சமூகத்தின் வருங்கால சந்ததியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள் என்பது புலப்படுகின்றது.

தமிழும் தமிழ் கலாசாரமும் உலகிலுள்ள மொழிகளில் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததும் இலக்கிய வளங்கள் நிரம்பியதுமாகும். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சிறப்புகளைக் கொண்ட மொழியையும் கலாசாரத்தையும் அடுத்த சந்ததிக்குக் கடத்த வேண்டுமாயின் புலம்பெயர் சமூகத்தின் இன்றைய சிறார்கள் தமது கலாசாரத்தின் பெருமையை உணர்ந்து அதில் முழுமையாகத் தம்மை ஈடுபடுத்தி அவற்றை உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.●

Bicultural Immigrant experience

Immigrants particularly find it difficult to assimilate both their cultural contexts. Immigrants need to reconcile both their current host cultures and their culture of origin, which is where they grew up. Immigrants culturally evolve through a process of adaptation and assimilation. Immigrants are usually influenced by more dominant values that they have learned in their native cultures. Immigrants encounter ---a major upheaval by moving far away from home and sometimes may never find themselves connected to either culture.

Immigrant Developing a bicultural identity involves blending two cultures together and learning to be competent within their two cultures. Immigrants and children of these individuals may be more at risk for victimization, poverty, and the need for assistance from the government. Immigrant parents for example may struggle to find a balance in their new lives and may be so busy keeping up with the demands that may be less involved in the community and in turn less involved with their child's education.

With immigrants, language barriers may also bring hardship in terms of communication with natives of their less dominant culture. Immigrants may not adapt fully because of the language barriers holding them back from even simple conversation. Acculturation is the process in which a bicultural individual or immigrant adopts the social norms of the mainstream society. The cultural gap between immigrant parents and their children may widen due to acculturation because younger generations find it easier to adapt to the new culture. Family relations may be strained due to this issue. Children of immigrant parents may enjoy more mainstream culture, but may also want to stick to their families' roots in order to please their caregivers. Immigrants and bicultural families do have more positive roles as well. They have strong commitments to family and have a dream for a better life. This in turns gives families a sense of purpose and connection and makes the family unit stronger. Native customs such as holidays and religious affiliations may also support the family unit and promote unity all around.●

Showmia Chandru

B.A Honours Int. Development and Globalization, University of Ottawa

A Knot Tied in Blood

Canada needs to pay greater attention to improve its level of support and acknowledgment of intimate partner violence among new immigrants especially visible minority women and particularly Tamil women. In this article, I wish to discuss where the root of gender-based oppression and violence stems from within the Tamil community. What it perpetuates in a western landscape, and some solutions that the government could implement in order to improve drastically the present conditions of IPV victim support and prevention.

Regarding the structure of the Tamil community and its culture, researchers found that the foundations of a traditional Tamil family is overtly patriarchal. They continued by elaborating how in Sri Lanka, men and women abide by clearly defined gender roles; men are the head of households and women are the caregivers (Hyman et al., 2011). One of the most insightful findings that the study uncovered was how most victims reported that they felt an enormous influence and pressure from their community to continue to stay in these relationships. This was because of how much the Tamil culture conditions their women to prioritize respecting men and maintaining their family honour over having regard for their personal well-being (Hyman et al., 2011). In a similar study, victims also reported a deeply ingrained stigma associated with divorce and separation and how the surrounding community believes it jeopardizes the future marital prospects of the children in abusive households (Morrison et al., 1999). This displays how conditioned women are, to believe that their respect and social standing in their community is contingent entirely on their marital status, which also burdens their daughters; ultimately perpetuating the cycle of abuse and oppression on Tamil women.

This study is relevant because it framed the state of the Tamil community's patriarchal culture and the passive nature of Canadian society's acknowledgment of the consequences of its cyclical existence to Tamil women despite the huge population of Tamils in Canada. In Toronto, the Tamil community said to be one of the most rapidly growing immigrant groups. In 1999, 10.7 per cent of total refugees admitted to Canada were Tamil, marking Sri Lanka as one of the three leading sources of refugees to Canada (Hyman et al., 2011). According to a census survey conducted by Statistics Canada in 2016, the Tamil population of Canada is 157,000, in Toronto where most of the population lives, they have an occupancy number of

122,000 individuals (Statistics Canada, 2019). With such a hugely condensed population, Canada needs to acknowledge how much support is needed to dismantle these gendered methods of oppression. There are few sources of scholarly research on the topic of gender-based oppression and violence specific to the Tamil community, however for the infrequency that does exist, it is clear that the oppression Tamil women face stems from deeply-rooted misogyny and patriarchal values in the Tamil community that require a more in-depth analysis from the Canadian government in order to prevent future counts of IPV.

As a Tamil woman who grew up in Toronto, I can attest to the influence patriarchy has had on my life and the value my community places on men in an unhealthy and disproportionate way. Among discussions with my other female Tamil friends, they also noted that IPV was also used to make daughters feel guilty, lest they wanted to be burdened with the blame of indirectly causing harm to their mother. This contributes to gender-based oppression because, in all aspects of abuse, women are made to assume full responsibility even for things beyond their control. Thus, proving that the dynamics of oppression in place are structural. What is also interesting, is that upon having the exact same conversation with my male Tamil friends I instantly noticed the double standard as to how they were encouraged to look at oppression against Tamil women by undermining femininity, not taking no for an answer, or shaming women who did not follow the straight and narrow path of our cultural guidelines. Men were taught to receive, and women were taught to give. Thus, it is clear the Tamil community deals with abuse in a cyclical pattern-behaviour method by displacing any blame of abuse onto women, rather than holding their men accountable.

In conclusion, any Tamil immigrant household has a natural need to hold on to their cultural values in a radically different landscape to prevent a form of cultural erasure. While justifiable to an extent, it is also important to acknowledge that there is no point in preserving aspects of a culture that contributes to do harm and perpetuate oppression of its own. Given the root of the problem, therein lies the solution; in order to help oppressed women, there needs to be a radical shift in the Tamil culture's tendency to victim blame and enforce rigid gender roles to absolve the shadowing presence of gender oppression on the liberation of abused women. ●

Akshan Ravishankar

Gr. 12, Pierre Elliott Trudeau High School

Procrastination: A Major Barrier to Success

“Procrastination is, hands down, our favorite form of self-sabotage,” states public speaker Alyce Cornyn-Selby, when commenting on the consequence of procrastination. Procrastination is the action of delaying or postponing something without good reason. Unnecessarily putting off work could result in numerous negative consequences. Leaving certain activities to be done later is a terrible mindset to have, besides, it encourages laziness. Procrastination is like a drug, in the sense that once one starts procrastinating even a little bit, they will start applying this habit into everything, and will struggle to stop. Students often pick up this habit throughout their middle school or high school years and get distraught immediately. Procrastination has many consequences such as affecting one’s health, a decrease in work quality and time management, it also affects one’s reputation, ultimately becoming the obstacle to success and happiness.

Procrastinating can affect one’s health both physically as well as mentally. By leaving work off until the last minute, one ultimately restricts and reduces the amount of time they have to complete the given assignment. This in turn could result in loss of sleep due to the need for extra hours to execute the task. Sleep deprivation can affect one’s mental health as well as their physical health. Lack of sleep can lead to exhaustion, higher blood pressure among other health problems. In addition, procrastination can also affect one’s mental health. For instance, working within a significantly limited timeframe can often be very stressful and could be harsh on one’s mental health. In more serious scenarios, procrastination could also be a factor for other mental illnesses such as depression and low self-esteem. Studies show that these mental illnesses have been linked with procrastination and ultimately proves the serious potential harm that repetitive procrastination could hold. Procrastination could prevent one from achieving happiness through the development of health issues.

Time management is one of the keys to becoming successful in life. Time is arguably the most valuable resource and is often taken for granted. Time can never be regained, and lost time is lost opportunity to be productive. Procrastination is proof of poor time management, as individuals needlessly put off activities to do something less productive and beneficial. For instance, a worker who must meet a deadline that decides to procrastinate will have less time to complete the given task. With reduced time, great quality will also be hard to achieve as most of the time is often decided to the completion of the task rather than the quality of the work. With less time, it will be more difficult to plan, edit, and revise work. This also increases the probability of mistakes and other avoidable mistakes. Furthermore, by procrastinating and having poor time management, workloads can add up and can overwhelm one with work.

Reputation can also affect one’s chances of becoming successful in life. Being known as a procrastinator reveals that one is not capable of using time wisely and therefore can be a liability in certain fields. Employers would likely not choose a person who cannot use time effectively because they can be a burden when working and collaborating with other while keeping a strict schedule. Reputation is extremely important and can affect one’s networking and success immensely. By being known as someone who wastes their time, hardly anyone will be willing to take a chance with you and would rather give an opportunity to someone who works effectively. This ultimately proves that being a procrastinator and being known for it can ultimately diminish one’s chances to become successful.

From personal experience, I can also say that procrastination has greatly impacted me. I developed this habit during my elementary school years and to this day still struggle to get rid of this habit. Although I have made

(Contd. on page 117)

Andrew Gabriel

CPA, CA

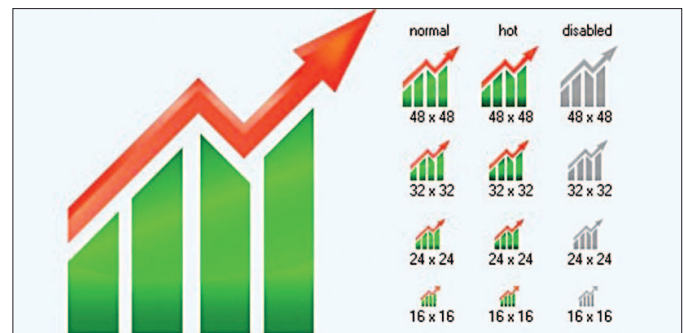

A Simple Approach to Financial Independence

As a young adult, one of the biggest challenges when entering the workforce is understanding how to save and invest your money to prepare for the future. Saving for the future is rather straight forward in theory; spend less than you earn, and you will save money. The harder part is where to invest your savings so that it not only holds value over time but also continues to grow for you. Given how rapidly the cost of living has increased for young people and how much housing prices continue to climb - the average price of a Canadian home increased 19% year over year in August 2020, it is imperative for young people to put their hard - earned money to good use as early as possible.

In a very simplistic sense, since the 2008 financial crisis, governments and central banks have worked more closely in unison to lower interest rates and keep them low for as long as required to facilitate and sustain business growth and overall consumer spending. The idea is that if businesses and consumers can get access to cheaper money, they will be more inclined to borrow and hopefully continue to hire and spend more. This is essentially how our economic system has continued to function when there is any major crisis (financial, health, etc.) and business/consumer activity retracts. At the same time, these institutions also enact other policies through the debt markets such as quantitative easing and other purchase programs that in effect also stimulate the flow of money and the economy. The downside to low interest rates for everyday investors is that now the “risk free/safe” investments like government bonds, GIC’s, treasuries, etc. also earn less as they are all tied to the central bank rate. As of right now, investing in a long-term bond or GIC will only earn anywhere from 1 – 4% annually. This rate does not factor in inflation, which has been loosely set at 1 – 2% per year, effectively reducing your adjusted return to somewhere between 0 – 2% per year.

So what does all this mean for young people? Well, it means that the days of putting your money away in low - risk GIC’s and bonds is no longer an option as the

interest you earn is so little it will not prepare you financially for the future. The next obvious alternatives are investing in real estate or in equities (i.e. stock market). For the purposes of this discussion I will be focusing on investing in US equities, however I am not discounting the efficacy of real estate investing. The reason I am focusing on the stock market is that the majority of young adults are looking for a passive and simple approach to invest their savings in a way that will provide reasonable returns (i.e. 6 - 8% compounded/year) over the long term.

The difference in average returns between bonds and stocks may not sound like a lot over one or two years but over a long period of time this will have a significant impact on how quickly your savings grow due to a principle known as compound interest. Each year your returns consist of increases to the base amount you invested, in addition to the interest on your reinvested returns (i.e. compound interest). The simplest way to show the impact compound interest has over a long period of time is through an example of what your savings would look like under these two different investment approaches. Investing \$10,000 in a bond earning 4% per year vs the stock market earning 8% per year (assuming returns compound annually), results in a \$25,000 difference after 20 years.

Many people tend to avoid the stock market because they either don't fully understand what it represents or because it's so volatile over the short and medium term that they

are unsure of what and when to buy. These are completely fair and understandable concerns to have, especially because financial news outlets tend to promote the active buying and selling (i.e. trading) of stocks on a short-term basis (i.e. over days, weeks and months). Trading stocks is neither a simple nor passive approach to investing and for

most young people will result in lower returns over time. If we put all of that aside for the time being and just try to understand that over a long period of time, say any 20 to 30-year period; the majority of the largest US companies have continued to grow through multiple presidencies and shifting global landscapes. The point being is that if you buy and hold stocks over the long term you will almost always do well. At Berkshire Hathaway's most recent Annual Shareholder meeting which was at the height of the pandemic, Warren Buffet said this about everyday investors - *People bring the attitude to them too often that because they (stocks) are liquid and quoted minute by*

minute, that's its important that you develop an opinion on them minute by minute...Now that's really foolish if you think about it.

So, the next question is what stocks should you buy? For 95% of readers, the best answer is a low-cost Exchange Traded Fund (ETF) that is diversified in either the S&P 500 index (TSX: XUS) or the largest US information - technology companies (NYSE: VGT). XUS and VGT are extremely cheap ETF's to own (0.1% expense per year) and will give you the benefits of being fully diversified, with great returns over time. For the other 5% of readers who want to invest in single companies and take on more risk, the answer to this also more straight forward than you might think. Invest in the world's most innovative companies that you understand and believe are going to change the world (i.e. Amazon, Apple, Microsoft, Tesla, Netflix, Google, etc.). The pace of innovation and disruption in our global economy continues to increase exponentially and therefore investing in the future is the best way to ensure your returns continue to outperform over the long term. Under both approaches there are only a few caveats to ensuring your investments grow and you retire financially independent – wait for a reasonable buying opportunity (i.e. try to buy when the stock has remained relatively steady), spread out buying over time to lower risk (i.e. over a couple weeks or months and always when the price is below your average cost) and finally, hold for the long term and do not concern yourself with short or medium term changes in the stock price. Better yet, challenge yourself to not look at the price for at least 3 years. You'll be pleasantly surprised with the results.●

Procrastination:

(Contd. from page 115)

progress into my goal of ridding this tendency, sometimes I still instinctively slack off and do less beneficial things rather than getting my work done and over with.

Procrastination has not only impacted my grades, but also my mentality. Before I gained this habit, I was doing significantly better in school and was achieving much more than I did after I started needlessly putting my work off to the side. I used my time wisely and was a lot less stressed out. I had lots of time to spare and to relax compared to when I began procrastinating. After I picked up this habit, I started wasting a lot more time and eventually began stressing myself out to complete assignments by certain deadlines while also trying to maintain a certain standard. By working with a significantly reduced amount of time, my marks dropped, and I started underachieving. Now as a grade twelve student, I understand the importance of time management and productivity. I cannot afford to waste my time since I constantly get new assignments from all my courses. If I do not stay on top of my

work and use my time wisely, I will just be sabotaging myself and my chances of succeeding in life. As time goes on and workload increases, the significance of not procrastinating is exemplified as one gets punished for wasting their time. Procrastination is a terrible habit that I developed over my younger years, but now as I grow older, I realize the importance of not procrastinating so that I can become successful in achieving my goals.

Procrastination has many consequences that follow such as a worsened reputation, a drop in work quality, as well as harm to one's health. Procrastination is a terrible habit to pick up, especially at a young age due to the difficulty of removing this habit. From a young age, kids should effectively use the time to avoid the habit of procrastinating and the consequences that follow.

Procrastinating is a hard habit to let go of and for this reason, should be avoided altogether if possible. Instead of saying "I will do it later", one should start now because time is of the essence and the clock is ticking away.●

Maiuri Maheswaran

2nd year BSc in Honours Neuroscience (3 year program) McGill University, Montreal

Bharatanatyam Your Way towards Better Health

Pursuing classical art forms is a popular pastime within the Tamil community. Many of us are exposed to classical dance or music at a young age through classes, media, or at local events. My first experience with Bharatanatyam was at a Tamil festival. A group of dancers was performing, and I was immediately drawn to their vibrant, elaborate costumes. The beautiful pieces of jewelry and make-up rendered the dancers almost doll-like. I was fascinated by the elaborate gestures and facial expressions the dancers would use to depict the characters they were portraying. The mark this experience left on me made me decide to become a dancer myself. I have been learning Bharatanatyam for the past 12 years.

Origins of Bharatanatyam

Bharatanatyam is regarded by many as the mother of Indian classical dances. It is mainly practiced in Tamil Nadu. Its origins can be traced to sage Bharata Muni's text *Natyashastra*, which is the world's most comprehensive text dealing with theatre. It is believed Lord Brahma was asked by the Devas (gods) to create a dance form to entertain and teach humanity. Brahma then created Bharatanatyam and taught it to Bharata Muni, who recorded these teachings in the *Natyashastra*. Bharata Muni then taught the dance to his sons, who passed their knowledge on to others. Historically, Bharatanatyam was practiced by temple dancers called devadasis, but the dance was outlawed during the British rule for its supposed vulgarity. Bharatanatyam was continued to be practiced in secret by devadasis and other art enthusiasts. Eventually, in the 1940s, dancer Rukmini Arundale and E Krishna Iyer helped revive Bharatanatyam and made it appealing to Western audience, resulting in its popularity today.

Basic Principles of Bharatanatyam

Although Bharatanatyam has undergone many changes, one aspect that has remained constant is the dance's

principles. In this classical dance form, the dancer uses gestures (*mudras*), facial expressions (*abhinaya*), steps (*adavus*), and poses, in accompaniment with Carnatic music to narrate stories from Indian mythology. When they first begin their training, the dancer will learn the steps called *adavus*. The dancer will then learn routines, such as *alaripu* and *jathiswaram*, which use these *adavus*.

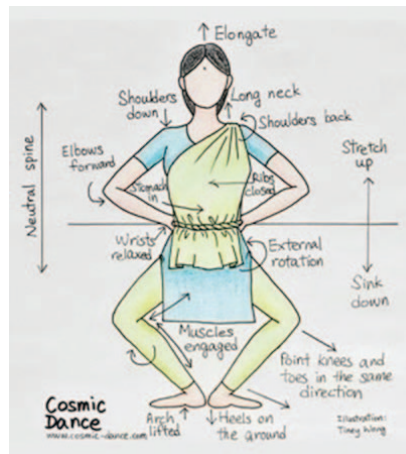
After mastering these dances, the dancer will take on more challenging performances that combine these *adavus* with *abhinaya* and body language (*angikam*) to narrate stories.

The dancer must master the *adavus* before learning more complex routines. These *adavus* are not done in an upright position but rather in a half-sitting position called *araimandi*, which resembles the ballet's *plié*. The *araimandi* requires the dancer to turn out their knees in opposite directions. This pose requires good posture as it is difficult to attain if one is slouched. It also helps build

balance as the dancer needs to maintain this posture for extended periods of time. This pose, and the movements done in *araimandi*, work many muscles such as the thighs, hips, and knees. Repeated use of these muscles leads to the creation of more muscle fibers, which makes the muscles stronger, helping with endurance. The muscles also become more firmly anchored to the bone. This helps protect against diseases such as arthritis, tendonitis, and muscle degeneration. A study done by Monica Sharma showed that Bharatanatyam dancers had more flexibility and greater range of motion in their lower limbs than non-dancers. Usually, a person's range of motion decreases with age. Regular Bharatanatyam practice can prevent this.

Bharatanatyam and cardiovascular health

Not only does Bharatanatyam works on lower muscles, it is also a great cardio workout. To stay in the *araimandi* pose, the dancer's lower muscles require a lot of energy to support their body weight. Thus, the heart needs to pump

more blood to provide the muscles with the nutrients they need. The constant pumping of blood helps to clear the arteries of built-up plaque or debris that could induce a stroke. Since the respiratory muscles become stronger, the dancer's lungs also become more efficient in absorbing oxygen.

The neurological benefits of Bharatanatyam

While Bharatanatyam is a physical workout, it is not the muscles that benefit the most from dancing. It is the brain! A lot of things happen in the brain when you are learning dance.

Your brain is made of nerve cells called neurons. Neurons like to connect and form circuits. These circuits are responsible for different actions, thoughts, memories, and so on. When you are learning a new adavu or routine, neurons will connect and form new neural circuits. The more you practice this adavu, the stronger the neural circuit will become.

These neural circuits are found in three different areas of the brain: the motor cortex, the cerebellum, and the hippocampus. The motor cortex is active when you are learning new types of movements. When you are learning a new dance, the motor cortex is analyzing the movements of your limbs. The cerebellum is responsible for fine tuning these movements. For example, if you lift your leg, your cerebellum will keep track of how far your leg is and if your foot is facing the right direction. The hippocampus is responsible for storing both short-term and long-term memory. When you learn a new dance, your hippocampus is storing the steps and sequences so you can recall them the next time you dance.

These three areas of the brain can be destroyed by several diseases. For example, in patients with dementia, the hippocampus shrinks dramatically. It has been proven that Bharatanatyam can increase the size of the hippocampus by 1-2%, as the dancer needs to memorize the sequence of movements in a performance. Thus, regular and long-term Bharatanatyam practice can help prevent dementia. The cerebellum is destroyed in patients suffering from Parkinson's, and patients with this disease struggle to walk normally. Regular Bharatanatyam practice can reduce this gait.

Bharatanatyam and mental health

While serving as a workout for your brain and body, Bharatanatyam also helps promote good mental health. According to Mental Health Stats Canada, 3.2 million kids aged 12-19 are at risk of developing depression. People with depression, produce limited amounts of serotonin. When practicing Bharatanatyam, the brain releases chemicals such as dopamine and serotonin which help to boost one's mood. Dopamine is responsible for motivation

and happiness. Bharatanatyam can thus help improve depression. Since Bharatanatyam increases the levels of dopamine, dancers have reported increased concentration and motivation in their studies after dancing. In fact, a study done by the Indian National Dance Education Organization showed that Bharatanatyam helped school children improve their reading skills, critical thinking skills, and creativity.

The immune system is closely related to mood. When you are stressed, your body produces cortisol, which increases the risk of getting colds and inflammation. Dance is a great stress reliever and can thus lower the risk of getting infections. Emotions are an important aspect in Bharatanatyam; especially in routines that require facial expressions, or abhinaya. There are nine different abhinayas: disgust, love, anger, fear, surprise, bravery, compassion, laughter, and peace. When a dancer is performing abhinaya, they can release their own emotions and thus relieve some stress. The story-telling aspect of Bharatanatyam also helps dancers become more compassionate as they must take the perspective of different characters, whether it be a mother looking for her lost child, a demon, or a warrior.

Bharatanatyam as therapy

Given the many therapeutic benefits of Bharatanatyam discussed above, it has been used as a form of dance therapy. Dance schools in India have created classes aimed at retirees. One such school is Edappally Nrita Aaswadaka Sadas in Kerala which holds Bharatanatyam classes for women over 50. Retirees often live alone and are at risk of social isolation. Bharatanatyam is a way for them to socialize with others while pursuing their passion for dance.

This art form has also been used to promote social interaction among children with special needs. Constant practice has been shown to increase focus and social interaction. Dr Ashok Johari, an Indian paediatric orthopaedic and spine surgeon, uses Bharatanatyam neck exercises to treat children with torticollis, a disorder that afflicts the muscles of the neck. These exercises help strengthen these muscles, which can fix this ailment.

Bharatanatyam – an art form with many benefits

In reality, Bharatanatyam is a great art form that poses many health benefits and can work many muscle groups in the body as well as the brain. It can also foster a sense of community between the dancers and helps us stay connected with Hindu mythology. Hopefully, this encourages you to start Bharatanatyam'ing your way towards better health! ●

Kavienth Quintus

A Reflection on the Success of the Toronto Raptors

Sports is becoming a cultural phenomenon in Western society, with millions tuning in to watch their favourite players perform at the most competitive levels, whilst others play casually as a hobby or to stay active. For those who follow or play sports, it is a great way to forget about the troubling times we live in. Canada has always embraced sports from around the world, partly due to its ethno-cultural diversity across the land. Canadians have roots in many sports such as hockey and basketball and have established that they can compete against the best of the best in various sports on both on the national and international stage. Fans can watch their sports from Canadian broadcasters like TSN and Sportsnet, both of which broadcast sports games for basketball, hockey, baseball, among others.

Toronto has become the central hub for entertainment in Canada, especially when it comes to sports. Toronto's main sports' teams - the Toronto Raptors for basketball, the Toronto Maple Leafs for hockey and the Toronto Blue Jays for baseball - have grown into fierce competitors in their respective leagues. That's not to say that other Canadian cities have their own special teams that are just as notable - in fact, there are some great rivalries between Canadian teams in the National Hockey League (NHL for short) - but Toronto has definitely stood out among them, and it truly shows on a global level. Around the world, fans cheer on for the Toronto-based teams, with the Raptors specifically gaining a formidable reputation after becoming the 2019-2020 National Basketball Association (NBA) Champions, the first time the team has done so since being founded in 1995. The Toronto Raptors are currently the only Canadian team in the NBA, with the other 29 teams being based in various cities across the United States.

Under the circumstances, the 2019-2020 NBA season has been very unusual, but that has not stopped the Raptors from performing at an incredibly high level. The Toronto Raptors have continued to be dominant thanks to many factors such as their depth, impressive coaching from head coach Nick Nurse and incredible management stemming from President of Basketball Operations Masai Ujiri.

The Toronto Raptors have numerous options when it comes to scoring the basketball, with six different players averaging ten points or more this season (Pascal Siakam, Kyle Lowry, Fred VanVleet, Norman Powell, Serge Ibaka, OG Anunoby). Pascal Siakam uses a soft touch and a plethora of post moves - most notably spin moves - to break down his post defenders. Kyle Lowry's lethal pull-up three pointers are near un-guardable, and his hustle is unmatched, whether it's chasing loose balls or driving hard to the basket. Fred VanVleet is another sharpshooter with amazing handles who can dance around defenders. Constantly attacking the basket, Norman Powell has athletic finishes which are, often, worthy of a highlight reel. Even though Serge Ibaka and OG Anunoby are both defensive-minded players, they don't skimp on offense, with Serge utilizing an aggressive playstyle along with elbow jumpers whilst OG has incorporated spot-up threes and crafty dribbling skills into his offensive skill set.

Even though the Raptors have an amazing offense that can keep up with the incredible pace of the league today, their defense is by far the best part of their game. Thanks to Nick Nurse and his implementation of box-and-one defense, where four players play zone defense in a box around the paint while the last player plays man defense, usually on the best offensive player on the opposing team, the Raptors have shut down all-stars such as LeBron James and Joel Embiid. Box-and-one allows for tighter pass lanes, more opportunities for traps, and high pressure against the opponent, all of which has been reflected in the Raptors' defensive game. Players like Marc Gasol, Serge Ibaka, and Chris Boucher are all incredible shot blockers and can give opponents a hard time driving to the basket. Not only that, but the Raptors are currently 2nd in the league in steals per game due to the likes of Fred VanVleet and OG Anunoby who can interrupt passes exceptionally and give meaningful help defense which can force turnovers. The Raptors have garnered lots of attention and support in recent years as their journey continues toward the top of the NBA. The Raptors' Global Ambassador is none other than Drake, and superfan Nav Bhatia cheers on the Raptors at every home game. It will be interesting to see how the Raptors fare in the playoffs, with the competi-

Subeka Manokanathan

Art is my identity

Fine Arts: the Key to Immortality, Art is often thought of as a flamboyant expression, portrayed through the use of extravagant attributes, whether it be colour, sound, or structure, and is infamous for the madness that it could encompass. However, art is not solely defined by the limits of insanity. Real art exists anywhere and everywhere, whether it be in the natural colours and contours of a flower, or the rhythmic tapping of raindrops against a window. This constant presence makes it much more than merely a part of life; art becomes synonymous with life. Within the Tamil community, it is one step higher; art is history. Traditions and customs of the yesteryear are still in use today, due to the use of art and literature to allow the culture to traverse centuries.

As a Tamil youth growing up in Canada, art is my identity. It helps connect my roots to my individuality, allowing me to grow and unlock my full potential. Thus, it is an essential part of myself and why I believe the next generation, my generation, must be involved in the fine arts. As studies have proven, participation in the arts increases children's skills in a myriad of life aspects. Exposure to any art can improve a child's logic, memory, language etc. and parents are strongly encouraged to enroll their children in the arts. However, the fine arts have much higher relevance towards Tamil society, due to its contribution towards upholding our culture amidst any threats of assimilation. Especially in Canada, a nation that boasts its multiculturalism, we display our heritage in the form of arts.

Music, dance, literature, prepared speech - the types of activities flaunted during celebrations of our community. Whether it be in a local school or high-profile city hall - our authenticity lies within the traditionalism of the fine arts. Moreover, art is a medium for creativity, a lesson on religion and history, and an awareness of language. It provides the means to express and empower individuals in a public event while garnering appreciation for the work, but it can also teach lessons about religion, history, and language through the short stories conveyed by various art forms. In all, the foundation of Tamil culture in Canada is art, which is the reason behind the necessity of a Tamil youth learning fine art.

As a community, we are accountable for the growth or deterioration of our culture as it clashes with the changes in modern society. A student obtains English and French knowledge in a school setting, but their patriotism and pride for their own culture must be groomed at home - the simple method would be to engage a child in the arts. Yes, it requires discipline and devotion to the subject, but it develops an appreciation for the traditions, the fashion, the rituals and everything else that defines our community. It generates pride and strengthens the foundation of our culture, all while becoming an authentic and undeniable part of ourselves - thus, ensuring the immortality of Tamil society.●

A Reflection on.. (Contd. from page 108)

tion at its peak where it seems like every team can pose a threat.

The Raptors are not the only threat in the NBA, however. In the Eastern Conference, there is tough competition for the top 5 spots. The Milwaukee Bucks have become a force to be reckoned with, led by superstar Giannis Antetokounmpo with the help of Khris Middleton. Both the Boston Celtics and Philadelphia 76ers have always been strong in the East, but with the likes of Jayson Tatum and Joel Embiid, respectively, have shown that they

won't go down without a fight. Another team that has risen to the occasion is the Miami Heat, who have been shutting down teams through Jimmy Butler's and Bam Adebayo's defensive playstyle, as well as coach Erik Spoelstra.

Now more than ever, Toronto is becoming increasingly popular with their sports teams, who continue to dominate the competition. These teams are continuing to gain international attention, even in soccer where Toronto's soccer team, Toronto FC, have become feared after their 2017.●

Garishan Ravishankar

LLBCandidate, SOAS University of London

The Controversial Internet Obsession Amongst Millennials

This brief essay will examine whether there are negative impacts of Problematic Internet Use (PIU) within Facebook and similar social media applications (apps), which can ultimately result in the Millennials' loss of face-to-face communication, and interactions in their society. In today's world, almost all interactions revolve around the use of the Internet, which is ultimately where privacy matters are prominent today. Beginning, within the context of this essay, the social relationships between Internet usage and behaviour are conceptualized. The Internet is a massive network of electronic devices that are used to communicate with people globally, and supposedly facilitates easy access to communication within human connection. The argument in this essay is that the Millennials' increased accessibility and convenient use of the Internet result in inappropriate influences, Internet obsession, and lack of privacy regulations for young children. Indeed, Millennials' social interactions, and communication skills are severely affected; thus, becoming visible via social institutions. Previously, the Internet was popularized as a notwithstanding tool primarily used for research purposes and worldwide communications, but the perception has shifted over the years into a form of social threat.

Karl Marx developed the theory that focuses on class conflict. Class conflict is "the central factor in historical and social change, Marx held, and it is the key to understanding contemporary society" (Schellenberg, 1996). Marx developed his ideas during the Industrial Revolution when factory owners/bourgeoisie wanted to maximize profit of the factory workers who had only their labour to sell and agency. Underpinning Marx's theory, he suggests that wealth should be evenly distributed; this leads unequal distribution of wealth and resources resulting in inequality. In utilizing Marx's theory, this analysis connects the private usage of the Internet to the public production of profit.

With the rise of technology, the Internet continues to bring new innovations to make our lives easier by allowing us to communicate worldwide, and access unlimited information. It can also be used to provide various entertainment options and receive emotional support.

However, the Internet continues to be invasive due to lack of privacy measures and many Millennials are not able to regulate their time while using these devices, while corporate organizations are using this to their advantage to accumulate more wealth. As Karl Marx concluded, the society is not a stable organism because it is governed by democratic rule, and mutually beneficial exchange (Turner, 1985). Although the consequences of Internet obsession are different from those who are addicted to substances, the impact it does to one's emotions is extremely similar. This raises the question of what we, as a global society should do next. Should we follow countries like China, who are banning social media sites like Facebook entirely from their population? Should schools include appropriate Internet use into their curriculum? Should our government invest more money to research the correlation between the impact of Internet usage and human interaction? How should the government regulate privacy concerns to protect young children? Individuals who are considered daily users of this society must at least attempt to make social change as global citizens. Regardless of which part of the world the Millennials are from, this Internet obsession continues to play a major negative role in many of our lives.

Moving forward, these are a few strategies for parents to monitor their children to follow so they can avoid being disconnected from their society. Based off my analysis, Millennials who feel this is impossible to achieve can receive external help by using applications such as "Freedom" or "Anti-Social". These apps block most if not all social media platforms, and limit the use of Internet unless it is for only research purposes within a certain period of time. Youths who experience a heightened alienation of face-to-face interactions should start engaging in community-networking sessions to develop their basic communication skills, and this will allow them to understand the importance of outreaching in person, rather than the misconception of the virtual world. It is certainly never too late for Millennials to make change, and it is up to every individual within our society to make a significant difference globally. The momentum for change starts now. ●

Abhinayaa Chandru

LLBCandidate, SOAS University of London

Commitment to Arts & Culture: The Potentials of Parental Influence

I was inspired to write this article based on my experience in learning and teaching Carnatic violin, vocal, and Bharathanatyam. I wish to share some valuable insights I have gained about the indispensable role of parents in encouraging and supporting their children to pursue traditional and historic art forms. Their dedication undoubtedly ensures the seamless transfer of our traditions and cultures to the generations to come.

In the current situation where, many Tamil children grow up outside of their homeland, it is vital that their culture is well integrated into their personal and collective lives. Honouring our heritage and history through art forms is one of the important ways we remember and pass on our traditions and culture, by keeping it alive to be cherished by future generations. Art forms like Bharathanatyam, Carnatic music, Yoga are beautiful syntheses of our heritage, culture, inner wisdom and art. We must endeavour to keep them alive within our society that is shaped and formed by modernity. To lose one of these art forms, or to allow that knowledge, experience and history to be lost in oblivion is a heart-breaking tragedy.

Tamil children living in the Western world typically do not have the opportunity to know their history and the importance of their culture echoed to them through mainstream media in the Western world. Parents of these children, who have had the opportunity to do so, should seek ways and means to instill the knowledge that our traditional art forms provide. I find this to be a most common pattern. Parents are always eager to join their child for a dance or music class. The real struggle of educators and parents alike comes afterwards, with keeping the child motivated and sustain it without losing interest.

My experience with learning and, later, teaching showed me that it is a good idea to start when a child is young, by using a medium that they would find interesting. As a child I found the learning of violin very fascinating, and I was excited to try my hand at the bow and playing with strings. I was also prone to breaking out into song and dance whenever I could, so my parents found it fitting that I join vocal and dance lessons as well. Eventually, after the initial excitement of trying a new instrument or dance form wears off and the child realizes that learning comes with a great deal of patience and practicing, they will inevitably start to struggle with motivation. This is where I find

it is most crucial for the parents to step in. Instead of viewing it as a pastime, or extracurricular activity, my mother expressed to me how learning Carnatic music and Bharathanatyam was a way of getting in touch with my roots. She explained the ancient history to me, and I found it enthralling. This gave me a sense of purpose and pride and encouraged me to learn more. However, finding time to practise was always something that I and many other children hated to do, even if we did like the art form.

As a teacher, I noticed that even the particularly keen and/or gifted kids used homework or birthday parties as an excuse as to why they could not find time to go to practice that week. When I think back about my childhood, I remember how my mother set her alarm clock for 6am every day and had us all get out of bed so that we could practice dance and music before school, and we could not give her any excuse like having to complete the homework, as it would have been completed the night before. I remember thinking that it was so unfair that I had to wake up so early, but now I realize that as a child, my priorities were not in my own best interest. In fact, it is because of my parents encouraged me to succeed in violin and dance, I am now able to be skilled at performance and teaching levels. I am proud that I have an extra skillset that also shows how rich and beautiful my culture is, and it is all thanks to the extra push I received as a child from my dedicated parents. It just goes to show how beneficial an active parent's influence can be.

As young children, the extra push from parents is vital to the continued interest in these ancient art forms. As the child grows older and starts to make decisions for themselves, it is an opportunity for the parents to step back and see how their child intends to proceed. Not every student must become a performer or teacher, but if they have the knowledge and love for the fine arts, they will continue to draw sustenance from the many benefits of cultural art forms. Young adults have the power to share their love for Tamil art and culture within their community, by performance, presenting commentary, hosting events, or building up educational capacities, like teaching, literary studies, and critique. It is through these ways of sharing our love for our traditional arts and culture that our heritage and culture are remembered and immortalized for who would come after us, and it is all made possible thanks to the dedication and encouragement of our parents and teachers.●

Ajanthie Mathanakaran

Reading Opens Many Doors to the World

“ He that loves reading has everything within his reach”
- William Godwin

The ability to shape our beliefs, broaden horizons, amass knowledge and provoke thought is at the very heart of reading. Teachers feel the greatest sense of accomplishment when they can guide students to use their skills and knowledge that can become an inseparable part of their life experiences.

As an elementary school teacher, I'm always looking to incorporate new strategies that will help engage my students in reading. Recently I came across an article titled “Reading and Reading Strategies”, which brought an interesting point to my attention. When we slow down the reading process and analyze the steps involved, it's evident that readers only select a few important clues, gathered from the pictures, symbols, colours, words or graphic designs and then the reader formulates their predictions and understanding from those cues.

Regardless of age, when we read, our eyes will glaze over the words unless we are able to make a connection to the reading and we experience an “aaha” moment. That critical moment is when “meaning” is created and the newly learned knowledge becomes part of our schema. Our schema allows us to make tentative predictions about what to expect from the variety of different experiences and situations that we encounter throughout our lives.

In teaching, schema is a foundational component that facilitates students' learning. Teachers should activate the prior knowledge of students and link new information to previously learned concepts in order to ensure that students successfully grasp new ideas as they are being introduced.

My first-year teaching in the primary division reminded me of my childhood years when I first immigrated to Canada. As an 8-year-old with limited life experiences, I

remember not having the same schema as my classmates, as many aspects of Canadian culture and experiences were truly foreign. Some of the stories, picture books and beginner novels that we read in class contained completely new material for me. I was not familiar with the settings or lifestyles that were being discussed in those stories. I remember feeling left out and as if I did not “belong” to the group.

Thankfully, children's book authors are very good at providing sufficient background knowledge to help the readers get meaning from their books. It is important for teachers to select texts that stir the curiosity of students and choose items which will prompt connections and motivate them as readers. This will help them obtain new knowledge which will eventually become incorporated into their schema. Many of the books read in younger grades have good life lessons associated with them so I was able to relate to them in one way or another.

No matter what part of the world we are from, basic life values that are introduced in the early years remain the same. For example, the importance of respecting your elders, sharing, using good manners and honesty are some of the valuable lessons that I learned and reinforced by the books my teachers read to me in elementary school. As my schema evolved to include more shared experiences with my classmates, my feelings and engagement developed along with them.

Regardless of age and purpose, we all read to seek meaning and knowledge, in some form. Our schema enhances our connection to the material and reading is the gateway – to meaning, to understanding and sometimes even to the world.

“The more that you read, the more things you will know.
The more that you learn, the more places you will go”
- Dr. Seuss.●

Prathishni Mathieswaran

COVID-19: What is it really like to work from home?

Early in March, our world as we know changed. It was not only sudden, but also very abrupt and unforeseen. Many people, businesses and organizations had to find ways to manage their employees and to start remote work in a short amount of time. There was a lot of change in such a short span of time, that adaptability was one of the key factors that could ensure your success. One of the major lifestyle changes that many of us faced was learning to work from home and ensuring that our productivity was still intact and ongoing. Work from home requires a lot of discipline, responsibility and ownership on everyone to check on themselves. Although at the start of this new decade, many of imagined a very different type of year, Covid-19 changed our plans. Looking at the bigger picture however, from my experience over the last six months, here are some of the advantages and disadvantages that I have seen from working remotely:

Advantages:

- **Time:** One of the biggest challenges on employment is commuting. Many of us work in downtown Toronto but live outside in the suburbs. Commuting to and from work, a lot of times eats up about 2.5 hours each day, these 2.5 hours are now spent at home. Leaving work is now just logging out of computer and walking away. I find that it's also easier to know that I am already home when I log off verses when I would have to start packing my stuff at 5PM to catch my train home. In that case, I do end up losing about 45 minutes to an hour every work day, preparing myself to go home, unlike now, when I can work until the last minute if need be without worrying about my train times.
- **Hobbies:** Prior to Covid-19, our lives were busy commuting from one place to another, and often we would have to compromise one thing for another and feel like there aren't enough hours in the day to do everything. But now, there is more spare time to take up any hobbies or learn new skills. From a personal standpoint, I have learned to

cook a few new dishes, learned to stitch, practiced some music and overall become a more creative individual. My extra time and energy is now put towards things that I discovered in my childhood and now can expand my knowledge on.

- **Flexibility:** Without physically going into work, you are no longer required to sit in front of the computer for the exact period of time like before. You now have the choice to work your hours in a manner that is convenient for you and the onus is on you to make sure your work is completed. The employee dynamic has now changed in the sense that an employer is not always looking for an individual who is physically present at a certain time but someone who is productive and completes work in a timely and efficient manner, at whichever schedule that works for the employee. You may be required to come in for meetings at certain points in time (post-Covid-19), but you do have the freedom to do it at your own pace and your own time.

When there are advantages, there are also some disadvantages, so these are some of the downsides that I have experienced:

- **Lack of human interaction or cabin fever:** When I used to go into the office physically, my colleagues and I often spent a lot of time socially together as well. We went for coffee, had little chit chats by our desks, ate lunch together or worked together on projects. Without us physically being in the office, the social experience of the office has severely diminished. A meet up is now a zoom call, a training is now an online learning platform and seminars are now webinars. The lack of interaction and communication does take a toll on mental health as humans need other humans. In the long term, this can have a significant impact on employees' well-being and we would need to find ways in which to keep engaging and to improve the social interactions.
- **Lack of motivation:** Often inspiration and motivation

(Contd. on page 128)

Kevin Theivendran

Grade 8, Annunciation Catholic School, Don Mills, ON

Learning Creatively in a Pandemic Situation

Covid-19 is the most frequent, if not the first topic that has dominated the year 2020. It is the lead news in all national and international Newspapers, TV stations and other electronic or even social media. This global Pandemic caused by the corona virus is having an indelible impact on all of us both individually and collectively. The corona virus is said to have originated in Wuhan, China probably toward the end of 2019 or early 2020. The virus started to spread throughout Wuhan. The drastic number of people infected by the virus skyrocketed in China. It is now presumed that some of these infected travellers from China probably passed on the virus to other countries.

For us, secondary school students in Toronto, the last day of school was Friday, March 13th! Many of us in Grade 8 did not know the severity of the virus and how it was going to impact our age-old, teacher-students traditional Classroom learning. Our class teacher advised all of us, students to take our textbooks home and the notebooks with us so that we can learn and complete the unfinished portions of our work at home.

We, as a class began online learning on Monday, March 16th. Many of us were beginning to adjust ourselves to online learning but nevertheless we were able to interact with each other through zoom, though learning became an altogether new expedition, a challenging voyage. In hindsight, the online classroom experience was beneficial to me because when I go into high school, I do know that good number of courses are to be studied online.

There is still a great deal of uncertainty about our upcoming school year. Among the many factors is the basic question whether we would start the school year on time. For instance, if there was a more serious second wave, or a spike in number of cases or a serious outbreak in school(s), they would have to suspend in-class learning.

The TDSB and TCDSB decided that they would start the schools in the second week of September. The school board sent parents a questionnaire asking if they want their child/children to learn in the classroom or online. Together with my parents, I decided that in-class learning would be the right choice if everyone strictly adhered to the Covid-19 protocols and measures.

With uncertainty and low expectations on the first day of school, I never thought school would be the same as before. With Covid-19 measures being enforced, learning was not any different than before. One major difference was that desks were placed six feet apart. Students are only allowed to take their masks off when eating and are not allowed to walk around the classroom without the mask.

The Covid-19 Pandemic has changed many of our holiday and outdoor recreational plans too. For many of us, students and others, Summer 2020 was disappointingly very different from the past Summer vacations. My family was originally planning a trip to Buffalo, New York. Unfortunately, due to the border enclosure, we could only travel to smaller cities within Canada.

Although it is not safe to travel to other countries, there are many destinations in Ontario that families were permitted to visit. We went to Muskoka resorts in Ontario and it was one the most stunning places I have ever visited. Many of us students have learned from the Covid-19 experience.

In conclusion, Covid-19 may have been a bolt from the blue, but we have learned to adjust and live and learn under these very challenging circumstances. Covid -19 has certainly made us to think innovatively, live altruistically, work methodically and learn creatively.●

Shireeman Rajmogan

Lonely in a Virtual World

Snapchat, Instagram, iMessage and Facetime are all terms that have become second nature to teenagers everywhere. Simply put, it is what most teenagers are utilizing as a form of communication and self-expression. With its continuous advancement over the past two or three decades, technology has changed the way individuals learn, teach, and engage with one another. One such technology that has become widely popularized is the “Smartphone”. This handheld device has become the best friend of almost every teenager. In fact, it is rare to see a teenager without a smartphone, whether they are out socializing, exercising or completing schoolwork. But does technology make us alone? We make new friendships around the world and communicate through text conversations, however technology may be controlling our world and impeding on the quality of socialization.

We all have smartphones to meet our every need, and we have become overly dependent on its use such that we cannot live without it. One of the most important aspects of growing up for an average teenager or young adult is building a social life. Communication is a vital component of our ability to meet new people and broaden our network. When we want to meet our friends, we contact each other and can confirm a plan within a matter of minutes. The most popular forms of communication for teens and young adults today include Snapchat, Instagram, iMessage, Facetime, etc. A recent study shows that among teenagers, those “15-17-year-old, show a preference for texting (39%) over in-person communication (30%)”. That same source also stated that “8 in 10 young adults text daily, up from 68% in 2012.”

These studies show that the use of smartphones has created an environment where virtual communication is preferred to a face-to-face manner. As such, the smartphone is viewed as a necessity to complete day-to-day functions. The teenage obsession of smartphones further stems from a community created on social media which may have been otherwise inaccessible to many. Technology may not allow us to build conventional relationships, but it makes

us feel more comfortable with the people whom we can interact with online as we are able to engage with them in an environment that we create. While social media may just be a delusion that makes us feel closer to the person on the other end of the screen, it also functions as a platform for self expression.

One of the most important aspects of relationships is the physical presence of each other. We may use video chatting services to connect, but this certainly does not replace the presence of meeting someone in person. Technology is the gateway for different kinds of information. When we watch TV, we are exposed to important news which connects us to the world and provides information about current events. We also watch movies and shows to create an atmosphere which prevents us from feeling alone as we submerge into fictional characters and plots. Similarly, social media helps us to make friends and feel confident as we can choose when and whom we want to interact with. You can present and express yourself freely when you are online, as many social media platforms allow us to personalize our profiles. Introverts may feel discomfort when expressing their feelings in face to face conversations, however when they are online, they have more freedom and control of various circumstances. To assist students in pursuing their education, online learning utilizes many technological platforms and applications to facilitate a blended learning approach.

The Covid-19 pandemic has affected many people, and it is not safe to go into school every day due to increased contact between individuals. Online learning allows students to continue their education while engaging with their peers through virtual environments. It is true that technology can reduce the worth of some people. We can connect with people who are in long distance locations, but this may cause us to forget the relationships between people who are by our sides. Smartphones and smart devices isolate us from our realities, which can have a negative impact over time. Instead of having face-to-face conversations, we prefer communicating through our devices because we feel

Lonely in a Virtual...

(Contd. from page 127)

more comfortable expressing our thoughts in group chats and forums. Talking to distant family members on the phone is easy, but when you meet them in person, it may feel like you have never spoken to them before.

In conclusion, balance is key. If we use our smartphones in a meaningful manner, we can create relationships with distant individuals while maintaining the ones existing with the people around us. The usage of smart devices should be limited to certain activities which we deem a necessity, but not to all events. Being alone does not mean that you do not have people around, but it is the inability to interact and form a mutual bond of friendship with them. Unchecked use of social media is impacting our abilities to connect with people in real life in a negative way and we are now lost in a virtual world where things are not always simple or real. We constantly want attention from the people around us, but how can we expect people to talk to us if we are unavailable to them? As technology continues to progress, we must remind ourselves that it is within our control to utilize these tools in a manner that is truly beneficial to our wellbeing. ●

Global Warming..

(Contd. from page 129)

reduce gasoline means we have to choose a hybrid car that reduces gasoline use. Another way to reduce global warming is recycling. Finally, humans should stop open burning such as burning dry leaves or burning garbage. It will release carbon dioxide and be toxic if burning garbage with plastic. Besides, the government should reduce deforestation because the earth temperatures are increasing. Trees will help to improve the temperature on earth.

Overall, we must understand that our earth is “sick”. We humans need to “heal” the earth. Global Warming has caused many problems for humans but we are the ones that make global warming happen. Many people have died because of disease or natural disasters. It also affects the economy of many countries.

However, we need to reduce global warming by using less gasoline, promoting recycling and we should help to reduce global warming instead of making the earth’s temperature increase. Our generation should start taking care of the earth because in the next generation will suffer a great deal if we do not reduce global warming. ●

COVID-19: What is..

(Contd. from page 128)

stems from the people around us. We work harder and we put in more effort when we know that there are others working towards the same goal. The human mind sees competition as motivation too, and this is often used to our advantage when trying to accomplish anything. Without the physical aspect of the workplace, employees often feel they are alone, and in some cases, the lack the enthusiasm to try to move up in the workplace, or to try new things and think outside the box. Creativity and innovation is at a stand-still, because there aren’t people around to bounce ideas or to work together.

- **Technology Issues:** When remote working conditions started, many companies were not prepared for it, especially at such large capacities. Although many of these companies had done business continuity planning, having all employees working from home was not often tested. There were various technology issues that needed to be sorted, and to get all employees the capability to work from home productively was a whole other ball game. The systems had to be converted to hold all the accesses and that too in a very short period of time. So, the first one and half months were not a very productive time, and caused a lot of distress among employees.

Prior to Covid-19, most offices had technology experts working 24/7 to help employees, although the help is still there during remote working conditions, it isn’t as easily accessible. Sometimes, even the technology experts cannot help if the problem is with something at your home. Employees end up having to deal with two different technology expert outlets which leads to a very time – consuming and less frustrating day.

Overall, according to my experience, working from home has its benefits. The disadvantages although there, can be remedied if we try to accept and learn about this new environment and in general a new “workforce” requirement. Going forward, I believe many companies will choose to have employees working from home majority of the time because there are many cost savings that are involved for them too.

It also helps to strike a work-life balance among employees and allows them the freedom to work however, and wherever they like. Exploring this option has been a very eye-opening experience for the workforce today, and hopefully the future holds a harmonious balance of both work from home and office work together. ●

Akshay Jeyabalasingam

Grade 9, Father Michael McGivney Catholic Academy High School .

Global Warming and It is a Terrifying Truth

Glaciers are melting, sea levels are ascending, cloud forests are dying, and wildlife is scrambling to keep pace. It has become pellucid that humans have caused most of the past century's warming by relinquishing heat-trapping gases as we power our modern lives. Named as greenhouse gases, their calibers are higher now than at any time in the last 800,000 years.

We often call the result ecumenical warming, but it is causing a set of changes to the Earth's climate, or long-term weather patterns, that varies from place to place. While many people cerebrate of ecumenical warming and climate change as synonyms, scientists use "climate change" when due in part because some areas genuinely get cooler in the short term.

Climate change encompasses not only ascending average temperatures but additionally extreme weather events, shifting wildlife populations and habitats, ascending sea levels, and a range of other impacts. All those transmutations are emerging as humans perpetuate to integrate heat-trapping greenhouse gases to the atmosphere, altering the rhythms of climate that all living things have come to rely on.

What will we do - what can we do - to slow this human-caused warming? How will we cope with the vicissitudes we have already set into kinetics? While we struggle to figure it all out, the fate of the Earth as we know it - coasts, forests, farms, and snow-capped mountains - all hang in the balance.

Global warming simply does not mean just warming, which is why "climate change" has become the favoured term among researchers and policymakers. While the globe is becoming hotter on average, this increase in temperature can have paradoxical effects, such as more frequent and severe snowstorms. Climate change can and will affect the globe in several big ways: by melting ice, by drying out already-arid areas, by causing weather extremes

and by disrupting the delicate balance of the oceans.

Melting ice.

Perhaps the most visible effect of climate change so far is the melting of glaciers and sea ice. The ice sheets have been retreating since the end of the last ice age, about 11,700 years ago, but the last century's warming has hastened their demise. A 2016 study found that there is a 99% chance that global warming has caused the recent retreat of glaciers; in fact, the research showed, these rivers of ice retreated 10 to 15 times the distance they would have if the climate had stayed stable. Glacier National Park in Montana had 150 glaciers in the late 1800s. Today, it has 26. The loss of glaciers can cause the loss of human life when icy dams holding back glacier lakes destabilize and burst or when avalanches caused by unstable ice bury villages.

Global warming will change things between the poles, too. Many already-dry areas are expected to get even drier as the world warms. The southwest and central plains of the United States, for example, are expected to experience decades-long "mega droughts" harsher than anything else in human memory.

The study predicted an 85% chance of droughts lasting at least 35 years in the region by 2100. The main driver, the researchers found, is the increasing evaporation of water from hotter and hotter soil. Much of the precipitation that does fall in these arid regions will be lost.

Now there are solutions that we can help to stop global warming. However we humans and governments need to move forward to implement global warming solutions. To reduce global warming we can reduce the contribution of greenhouse gases to the atmosphere. Therefore, the solutions that lead to the reduction of global warming are possible when we reduce excessive use of gasoline, electricity and other issues that cause global warming. To

(Contd. on page 128)

Ishwaria Chandru

The Show Must Go On - Arts through Online learning

Can the arts field go digital?

Since the very beginning of 2020, art teachers have been dedicating countless hours into finding innovative ways of teaching subjects like dance and music online. The COVID-19 pandemic this year has changed the education system as more than 1.2 billion students across the world are not currently learning within the traditional classroom setting. Online learning for the arts has started to soar and research has shown increased retention of knowledge from students. The last time the world went through a period of restriction and loss of control together was during the second world war. There is no doubt that we are all lacking the in-person social support from our loved ones and the day-to-day freedom we used to have. However, art has provided us with the means to regain some of the control we once had through dance, movies, music, paintings, and online exhibitions and performances. The constant growth of technology and innovative creations of unique platforms will allow the arts field to go digital and flourish successfully.

What are the challenges learning online?

One of the main challenges for teachers is realizing that teaching online is very different from teaching in person. This is something that we all know but we do not realize the seriousness of it until we start the transition of teaching online. The preparation work is double, if not more when being keen on providing the maximum amount of clarification and resources to the students learning from us. The other challenge is acknowledging the limitations that come along with online learning. As a teacher myself I constantly must keep tabs with all of my students individually every week as there are persistent demands regarding their limitations and timings for the classes. Due to most activities, classes, and events occurring from the comfort of our homes, we are busier than ever as there are efforts required by everyone in order to have successful online sessions. This leads to another factor that plays into this whole ordeal of adjusting to a new style of teaching and learning. For example, as teachers we are constantly

assigning work for students, or preparing them for exams and performances. After shifting completely to online learning, the work that was being assigned needed to be even more engaging. When learning in a traditional in-person class setting, students are automatically engaged and interacting whether the material is interesting or not. The reason behind that is due to having classmates and teachers physically present. For instance, when you are in a library you are (for the most part) surrounded by people who are focused on studying, reading, or quietly browsing for books. In an environment as such, you are automatically more inclined to do the same as it is a natural human response to mirror our surroundings.

There is absolutely a lack of commonality in terms of our surroundings when teaching and/or learning online. Most of us do not have the luxury of having a specific place or room in our house isolated from all external factors to help us input our full focus into the specific class or task we are involved in. For the most part, students and teachers must manage their family members, house duties, and other personal responsibilities while interacting in an online class since a lot of us work in a shared space. As online teachers, we are trained to consider all those factors when teaching our students. It is already common for students to get distracted in a traditional classroom setting, so there is no doubt that students will have difficulties focusing through online learning with the added distractions at home. During times where we must resort to teaching online, we must choose prioritizing the overall learning objectives over following individual lesson plans. In addition, I have personally found it more effective to devise a schedule that allows for students to work at their own pace so that there is reduced anxiety and stress for the teachers and the students.

How effective is online learning for the arts?

Online learning for the arts is hard to process. Where do we even begin? There are so many aspects to art,

(Contd. on page 135)

Sariththira Selvakumar (United Kingdom)

MSc.International Relations, London School of Economics and Political Science (LSE)

Higher Education in the United Kingdom

Entry into higher education, and the various opportunities and options within it, vary worldwide. Be it the types of qualifications, the cost of education, or the duration of the course, different states have different policies that may or may not be conducive to students being able to easily access further education. This article seeks to provide a descriptive overview of the different avenues students can take on completing their secondary school years in the UK. This includes exploring the different qualifications students can choose to undertake, what some of these qualifications entail, how students can finance their education, as well as highlighting how the education system can be problematic. When possible, the article will also attempt to provide a comparison between higher education in the UK and higher education in Canada.

Apprenticeships, HNCs and HNDs

There are a variety of avenues students can take following their secondary school education - one of which is apprenticeships schemes. Depending on the scheme, students can apply to be an apprentice either after their GCSEs or after their A-Levels. By becoming an apprentice, many companies offer apprentices the opportunity to earn qualifications whilst simultaneously gaining practical experience on the job. Apprenticeship schemes are offered in multiple different industries, from engineering to corporate law.

Alternative qualifications that students can take after their A Levels include Higher National Certificates (HNCs) and Higher National Diplomas (HNDs). These qualifications are often work related or vocational – following the method of learning by ‘doing’. HNCs take 1 year to complete full time and 2 years part time, whilst HNDs take 2 years full time. Like apprenticeships, qualifications are offered in a wide range of courses – for example, agriculture, health and social care, business and management, performing arts and engineering to name but a few.

Undergraduate degree

Entry requirements

Arguably the most frequently talked about qualification in further education is the completion of an undergraduate degree. Admission into university is premised upon various factors and may be programme (and university) specific. Generally speaking, many universities have A Level grade requirement that need to be met in order to be enrolled onto a programme, and the grades expected of a student depends on the degree that they apply to. Typically, students will not have completed their A Levels at the time of their application. Consequently, students apply to their desired universities and courses by submitted ‘predicted grades’ – which are grades teachers predict a student will achieve in their final examination. For international students, universities will highlight the alternative qualifications they will accept and state what grade(s) they expect a student to have achieved in that qualification.

Alternatively, some universities accept students based on UCAS points. UCAS points are allocated to qualifications typically obtained between the ages of 16 and 18. This includes qualifications such as A Levels, BTECs and GCSEs, as well as qualifications gained from taking extra-curricular examinations (e.g. Dance, Theatre and Music), as long as the exam is completed at an accredited institution/examination board. Furthermore, some universities may call students to attend additional rounds of interviews or standardized testing to secure a place. Finally, all applicants, regardless of entry requirements, must submit a personal statement to demonstrate their interest in their chosen subject.

Duration

A key difference often seen between undergraduate degrees in Canada and the UK is the duration of an undergraduate Bachelor’s degree. Typically, a Bachelor’s degree

in the UK takes 3 years to complete. This is of course not fixed - many students opt to take an additional year to study abroad or complete a work placement. Furthermore, some students may wish to take time off during their studies for a variety of reasons or retake a certain year(s). Additionally, Scottish degree programmes are designed to be 4 years. This provides some flexibility to student learning and allows students to explore a variety of interests prior to specializing in a particular area.

A law degree is an interesting example of an undergraduate degree insofar as in Canada, many universities require students to have obtained an undergraduate degree prior to applying to Law school. However in the UK, a Bachelor of Laws (LLB), generally takes 3 years to complete (assuming students do not opt for a year abroad or take time off). To enter an LLB programme, students typically need to meet the A Level requirements of the university of choice, with certain universities requesting students sit the National Admissions Test for Law (LNAT).

However, students from any discipline who have completed an undergraduate degree can also 'convert' their degree to a law degree by completing the Graduate Diploma in Law (GDL), which takes 1 year. Should both law and non-law students wish to practice as a solicitor, they will be required to sit the Legal Practice Course (LPC), which also has a duration of 1 year. However, from September 2021, this is set to change with the GDL and LPC being replaced by the Solicitors Qualifying Examination (SQE). Students wishing to become a barrister must complete the Bar Professional Training Course (BPTC) as opposed to the LPC (or the upcoming SQE).

A programme of study that takes longer than 3 years to complete is Medicine. Typically, it takes between 5-6 years of full-time study to complete a degree in medicine. In the UK, students can apply to complete a Medical degree without completing an undergraduate degree. Dependent on the university students are applying to, they may be required to take the University Clinical Aptitude Test (UCAT) or the Biomedical Admissions Test (BMAT). This is opposed to Canada, where, to enter Medical school, students must have completed an undergraduate degree in advance. Graduate entry into Medicine is still a possibility in the UK and is an option many students take. Students choosing this method of entry generally take 4 years to complete the programme – as opposed to the usual 5 or 6 years.

Student funding

Funding for an undergraduate degree, HNC or HND can be obtained from the government funding agency – this is a similar process to that offered in Canada. Each part of the UK has its own funding agency to provide students

with funding for their degrees. In England, Wales and Northern Ireland, the agency is known as 'Student Finance England', 'Student Finance Wales' and 'Student Finance Northern Ireland' respectively. In Scotland, the agency is known as 'Student Awards Agency Scotland (SAAC)'.

Student Finance

England, Wales and Northern Ireland offer students a tuition fee loan, for which all students are eligible, and a maintenance loan, the amount of which is based upon the student's household income. SAAC offer a tuition loan and bursary to support students with expenses whilst studying. Both loans are eligible to students from the UK, and EU students can also be eligible for a tuition fee loan – however, there is potential for this to change following Britain's exit from the EU. Unfortunately, non-UK and non-EU nationals are not eligible for these student loans.

In addition to the loans outlined above, Student Finance England, Wales and Northern Ireland and SAAC also provide non-repayable grants – this includes 'Disabled Students' Allowances', 'Childcare Grant', 'Adult Dependents' Grant', 'Parents' Learning Allowance' and a 'Travel Grant'. Student Finance Wales, Student Finance Northern Ireland and SAAC also provide a more general maintenance grant to support living costs. Eligibility for the grant is assessed on household income and does not need to be repaid.

Recipients of the loan are expected to start repaying their loan once they meet the minimum income threshold, which, at the time of writing this article, is £511 a week or £2214 a month. Whilst studying, the interest on the loan is 5.6%, which is comprised of the Retail Price Index (RPI) plus 3%. However, after the student graduates, the interest rate depends on the former student's income. This process of repayment applies to all funding agencies in the UK.

This system of funding is somewhat 'better' than some other countries where interest rates on student loans are astronomically high, and the overall cost of tuition itself tending to be higher still. Whilst this funding is not extended to students who are not UK nationals, many universities offer scholarships and bursaries specifically for international students, or students from specific countries, in order to help with their finances.

Inequalities in higher education

Nonetheless, whilst having its merits, access to further education, and the education system more broadly in the UK, is deeply unequal, with race, gender, class and ability being a few of the determinants of who progresses into higher education.

Tuition fees have been on the ascent, currently being set

at £9250 a year, and interest rates on the money owed can be seen to be increasing. Furthermore, in 2016, the maintenance grant was scrapped in England, being replaced by a maintenance loan. The maintenance grant provided means assisted support for students from lower socio-economic backgrounds – assisting them with living costs and did not need to be repaid. However, now that it has been replaced by the maintenance loan, this needs to be repaid in addition to the tuition loan. Some argue that this should not be a deterrent for students from lower economic backgrounds – they often add that the loans are written off 30 years after the first repayment. Yet, the weariness of students to attend university due to its cost cannot be ignored and it is imperative that we assess what the rising cost of education means insofar who can afford to not worry about its repayment.

In addition to the cost of university for domestic students, the cost of tuition for those classified as international students is significantly higher. Whilst the cost of tuition is currently capped at £9250 per year for domestic students, there is no equivalent cap for students who are not from the UK. As well as the high cost of tuition, the treatment of international students in UK universities has been problematic. One example of this is the policing of attendance for non-UK students. Depending on the university, attendance is often mandatory for all students, however for international students, their attendance is linked to their student visa. In some cases, email reminders are sent to students who fail to meet the university's attendance policy, emphasising the importance of their attendance for their Tier 4 visa. The problem lies in the fact that this attendance policy is frequently enforced disproportionately against international students. Furthermore, some spaces at university can also be racist and xenophobic – proving hostile environments for many students. This is even more evident following the outbreak of the COVID-19 pandemic, with an increasing number of racist attacks against Chinese students being reported.

Whilst universities themselves can be hostile environments, the process of getting accepted into university is also an uneven playing field. The recent controversy due to an algorithm determining A Level and GCSE results is one manifestation of this. The 2020 A Level and GCSE results lay in the hands of a supposedly 'unbiased' algorithm, since students could not actually sit the test due to COVID 19. However, Artificial Intelligence is by no means an 'impartial' option. Due to the algorithm, almost 40% of students got lower grades than they had anticipated. This disproportionately impacted students from poor socio-economic background, with students from fee paying schools in England being awarded twice as many As and A*s.

The three inputs in the algorithm that determined the

outcome of student grades included the historical grade distribution of schools from the past three years, the student's rank in the examination subject and the student's previous exam results for the subject. That is to say, the student's rank was established in the specific subject and then the algorithm would see what grade a student with a similar rank in the previous years obtained. This means that this year cohort's results could not be higher than the highest grade a student from the previous year received – meaning that the grades would not reflect what students could have achieved.

After the results had been published, thousands of students protested the results and took a powerful stance against biases in the education system. The government then made a U turn, replacing the grades decided by the algorithm with teacher predicted grades. Nonetheless, this fiasco was not a blip in the system - rather it was merely a symptom of deep-rooted inequality within the education system.

To start, the fact that students from fee paying schools were twice as likely to receive higher grades from the algorithm is no accident. As many have argued, people do not send children to private schools simply for a 'better' education – amongst other things, it is also to foster connections and nurture confidence within a particular setting. The importance of these connections needs to be considered given that, despite only 7% of the population attend private schools, they make up 42% of Oxbridge students. That is an incredibly privileged minority of people dominating prestigious universities in the UK, many of whom go onto hold positions of power. The fact that private school students largely experienced grade inflation due to the algorithm is no mistake.

It is also worth noting that the fact that teacher predicted grades were used following the U turn is not necessarily a better solution – although better than results allocated by an algorithm. Research suggests that only 39% of black students receive accurate predicted grades. Due to racism and discrimination in school, it has been shown that black students repeatedly have their abilities underestimated. The impact of this is significant since, as previously mentioned, predicted grades can make or break a student's chances of being offered a place at university.

When teachers predict that black students will have lower final grades based on their discriminatory biases, this can greatly hinder the student's chances of entering their desired university. As such, whilst many consider the UK education system to be 'progressive', sometimes basing this argument on the fact the higher education is 'free' or 'state-funded', there are many issues that need to be tackled in order for it to be a more inclusive and equitable environment for all.●

Dishaly Ilamaran

Canada & Mother Nature

Canada has evolved greatly over the past 153 years. First Nations people have lived in this land for many more centuries than European Canadians have. Since the early settlers, this country's natural resources have been affected by our daily activities. The difference between our lifestyle and the First Nation's lifestyle is significantly large. The early settlers cut down trees that produce oxygen to put up massive buildings. Wildlife has been hunted down to make fancy outfits and accessories in furs for men and women. Some animal populations have been driven to extinction due to both being hunted and changes in climate. All these activities have led to an increase of greenhouse gas emissions which now is a top priority to protect this world from being destroyed.

For centuries First Nations have lived in this land, though they were looked down by early settlers. For what? Because they look different? Have a different tradition? Lifestyle? Just because their land contains oil, does not give one the right to claim it without the owner's permission. Not only this is causing harm to others but also to our society and to the environment. If Canadians would have embraced the tradition and culture of First Nations and welcomed them with open heart and become one big community, together we could have prevented climate change. Still it is not too late. We still have time. Their lands have been stolen to extract oils. Which is one of the top reasons to cause climate change. For one second, no one has ever seen the situation from their perspective. Is the way we treat them humane? What is the difference between us and animals? If we cannot treat our kind as equals. Canada had great environmental policy in the past. Now it is only getting worse. It started as cutting trees to make furniture for living but now it is for money to become rich and make a living out of. Canada isn't as bad as other big countries; we still have massive amounts of forest lands. Which shows us that Canadians are trying to protect the earth, but we just need to try harder.

First Nations lifestyle involves embracing and respecting nature rather than destroying it. Some might say 'they hunt animals and cut down trees. It's true but they know and have their limits. They believe that human beings are part of an interconnected environment, with no superiority over land, plants or animals they share space with. First Nations have a special relationship with the earth and all living things in it. They believe that everything is taken and used with the understanding of what we need, so that the future generation will not be put in peril. This belief has led them to respect, honor, and take great care of the so-called 'Mother' Earth. Many First Nations continue to use sacred herbs to cure themselves of sickness and for ceremony rituals. Researchers have found many endangered and rare plants and animals living off only on First Nations lands and water.

Before the early settlers in Canada, this land we call home was safe within the hands of First Nations. They have respected it by moving land to land, providing time for the animals they've hunted to repopulate and the trees to grow, producing more oxygen. So that they could live within their mother earth. If Canada could have tried this lifestyle, Canadians would not have been part of causing climate change. Instead, this environment policy could have been suggested to other parts of the world as one of the solutions to neutralize rise or fall in temperature.

Global warming has been affecting our earth since the early 1800s. Canada's land mass has warmed by 1.6 Celsius from 1948 to 2014. If this rise keeps growing, which it is, our world will have nothing left but dry land. There will be no life on earth. Greenhouse gases have increased 41 from 1990 to 2017. It is still increasing, which means ours and other species lives are at risk. Some wildlife has gone extinct and others are decreasing. Not only are they being affected from climate change which we, humans, caused but they are also being hunted

Canada & Mother...

by hunters, who are also humans, for their fur, skin, and oils from their bodies. Imagine the situation being reversed whereas humans being hunted by animals for our skin. Animals cannot speak for themselves; we must speak for them. It is our duty to protect those who we love, the life of this Earth and ourselves. They do not deserve this kind of life. No life on Earth should.

There has been a decrease of temperature in the northern parts of the world and rising temperature in the southern parts of this earth. There is a possibility that either our world's temperature can rise too much where life on earth could burn to death or freeze to death due to the drop in temperature. Canada has been trying to make sure that none of us would ever face this type of situation but not all Canadians are putting their effort. Some parts of Canadian lakes contain garbage and recycle floating. All it takes is some effort to put waste in the proper bin and reduce the amount of electricity or water we use.

Even if we are different by language, culture, or skin, we are one species, Human. Wildlife hunting and cutting down trees was the beginning of Canada's environmental policy. We have come a long way since, reducing the fur trade, fixing our mistakes, learning that the world has limits through research and education, and recently, trying to bring carbon emissions to within the limits the earth can handle. All these human actions have led to us destroying our earth, some knowing but without care and a few not knowing.

Now it is not too late to realize, but now is never going to last. Time does not stop; we have to make it for ourselves. We decide whether we want to make time to protect our world. Our mother earths. It is our duty to make sure that our generation goes on. If Greta Thunberg can open this world's eyes, making us realize our mistakes. We can at least fix ourselves from never making that mistake again. Go save our Mother.●

Can the arts..

(Contd. from page 130)

choreography, culture, fitness, mental health, pedagogy, performance, and much more. Due to the pandemic, we are unable to practice the conventional methods of art pedagogy by being active and present within the community. Despite the inability to follow the traditional process for learning and flourishing in the arts field, we as teachers have not stopped trying to maintain exciting and enriching activities for our students. Providing and showcasing students with new materials and resources that they can access online or within the comfort of their homes is a very effective way to keep the students engaged. For instance, I am constantly coming up with choreography challenges and live Zoom performances for my dance and music students so that they are able to have a sense of control and direction over how they apply the material that they learn in my classes.

How does the future look like in terms of art? Connection is crucial, especially for all students. Whether it is through virtual video chats, phone calls, texts, or emails we teachers need to help our students feel connected especially when teaching subjects in the arts so that they know that there is support and encouragement constantly available to help with their process in learning music and dance. Collaboration is a big part of the art industry, especially now. Collaborative learning, performances, and opportunities help students and upcoming artists to stay inspired and motivated. There are plenty of tech tools and strategies to get students to work together. Art has been one of the consistent reasons to the evolution to human behaviour. Humans have been able to convey various emotions and intentions since time due to the social attention and cohesion caused from mere exposure to art. Considering this, art will always continue to flourish even if there is a serious pandemic going on around the globe. I can say with certainty that art has kept us all sane during the COVID-19 pandemic. Even though we are all practicing social distancing and isolation, art has continued to create a sense of belonging and participation. During times of panic and uncertainty art has been the balm that soothed anxiety and stress. As an art professional it is heartening to see how community connections has been enhanced more than ever, elevating the human spirit. To help the continuation of making art accessible anywhere, anytime, and at any pace as we all build stronger bonds as a community, society, and a nation.●

Brightni Kulendran

Immigrant parenting and mental health

Refugees and immigrants experience unique stresses, prejudice, and poverty. These individuals and families can be considered “at risk subpopulations” in terms of health, emotional, and behavioral problems, and, in the case of children, learning and other difficulties as well. Stresses involved in immigration and resettlement experiences can cause or exacerbate mental health issues, including anxiety, depression, posttraumatic stress disorder (PTSD), somatic complaints, insomnia, and behavioral problems in children, substance abuse, suicidal ideation, and severe mental illness. These difficult experiences paired with acculturation related issues can aggravate mental health issues, causing them to become more sensitive and complex. Many immigrant and refugee individuals and families have experienced and survived devastating and profoundly traumatic events. Not only are they faced with pre and post immigration trauma, but the pairing of these adverse experiences with subsequent acculturation issues and other stressors makes for a uniquely complex trauma experience for many immigrants and refugees.

Raising children in our motherland and the country we immigrated has a vast difference. Growing up with the same culture people and listening to same type of household stories is much easier than listening to different stories kids and adolescents hear at school when they're being raised in a country with so many cultures around them. One of the main things children with immigrant parents' face is poverty. Children in poor families experience greater risk for developing mental health problems than children in rich families.

Regardless of their background, a great number of immigrants come to a different country to begin a new life. Many of them have given up their own personal hopes and dreams of living the life that they have always wanted. Instead, they wish to provide the best they can for their

children. They sacrifice their hopes and dreams so that someday their children can have the opportunity to make their own hopes and dreams come true. What we have to rethink here is how you are doing this to keep up with your children's mental health. Many people here run behind money, to keep up with society and provide for their children. In many cases, parents do not even know when the last time they spent some quality time with their kids was. A child's state of mind gets stronger with how much they share with their parents, which brings them confidence to build up their life and stand up in their own feet. When they get the feeling that you are not listening to them, or going to react any differently than they think, they start lying to you, and hiding things from you. When a child does not get this freedom from their house, they go looking for it from something or someone else. This in most cases causes depression, anxiety and most importantly suicidal thoughts.

Many parents in our culture do not take mental health seriously. Most of them are unsympathetic towards their child's mental health struggles. From what I've known and heard from many youths and children from our culture is how their parents are very strict and stubborn towards a child's academic and behavioral standards. They start comparing their kids with others. This needs to be stopped. Comparison makes your children think you don't love them for who they are but for their talents and achievements. Comparing your child to another impact a lot in their mental health, this gives them a very low self esteem at such young age. If they're not good at something you want them to be, it does not mean they're hopeless. They might have talent in different kind of fields they're interested in. Many parents here fail to understand this, which makes their children go into a very different life paths and to make wrong decisions. ●

(Contd. on page 138)

Patrick S. Allen

First year - University of Toronto - St. George Campus

The Coupling of Mankind and Computers

J.C.R Licklider was a renowned psychologist and computer scientist, a combination rarely seen yet one that provides a unique perspective of both the world of technology and the human consciousness. Six decades ago, Licklider wrote about his view of the future, one that would seem more fiction than science. His prediction called for the connection of the human mind and computers, what he called “man-computer symbiosis.” His vision of the future was centered around the idea that one day, human thought would be reinforced by computational prowess. Humans already used what was dubbed as “human-machine symbiosis.” As the name states, it is defined as the use of machines as an extension of the human body and mind. This symbiosis was the sole reason of the industrial revolution that brought upon the modern age. Licklider’s view takes this one step further, he proposed that humans would provide an innovative idea while computers would do the formulative work, and together, would make leaps and bounds in the field of science. Although it seemed a far-fetched idea at the time he wrote and proposed his idea, innovations in STEM fields has brought the future to the tips of our fingers.

Grégoire Courtine is a neuroscientist who has spent the countless hours flying between his lab at the Swiss Federal Institute of Technology in Lausanne, Switzerland to Beijing, China. He has been conducting research on monkeys with hops of treating spinal-cord injuries. In November of 2016, Courtine, alongside his colleagues, successfully restored movement in the leg of a paralyzed primate.

Courtine and his team developed a brain-spinal interface that would record, decode and bypass the spinal lesion. Spinal lesions prevent brain signals from travelling to their destination and would thus prevent the action that is encoded within the signal from occurring. To bypass the lesion in the primate, the team implanted an electrode in the cortex of the brain. This electrode would send the

information to a computer that would then decode the signals. The ability to read these decoded signals allowed for the extension, flexation, and relaxation of the different muscle groups in the leg. The computer then sends the information to an implanted stimulator below the spinal lesion. This simulator would then read the information and stimulate the necessary locations to allow the primate to move its leg. In short, Courtine and his team developed a system that would enable a computer to record and decode the signals from the brain all in real time. However, the technology has not yet been mastered and it would take several years, maybe even a few decades, before it is readily available for the general public.

In more recent news, Neuralink, co-founded by famed entrepreneur Elon Musk in July of 2016, was founded with the sole purpose of connecting the most complex organ in the human body with modern technology using wireless brain-computer interfaces in hopes of curing multiple neurological illnesses such as Alzheimer’s and spinal cord injuries. Yet their ambition goes beyond the medical field as they hope to one day usher in an age of what Musk himself referred to as “superhuman cognition.” The inspiration of this novel idea stemmed from Musk’s own thoughts on how human studies in artificial intelligence will one day bring upon the downfall of mankind, much like Skynet, the main antagonistic group of the world-renowned movie franchise, Terminator.

The device that the company is developing uses a link that contains thousands of electrodes that are attached to flexible threads thinner than a human hair. In August of 2020, Musk and the rest of the Neuralink team made headlines after a video was shared of a very special pig named Gertrude. The video seemed simple at first, just Gertrude’s caretaker feeding her some snacks. However, it later revealed that Gertrude had a neuralink implanted in her two months prior. The link is connected to neurons that read the neural activity sent from her snout and are then

The Coupling...

detected by the interface. “It’s kind of like a Fitbit in your skull with tiny wires,” Musk said on the webcast. The interface records the neurological activity of its connected neurons and displayed them to the world during Musk’s stream. This was a huge accomplishment for the company and has shown their progress to the world, yet, it is only the beginning of their long and arduous journey to the summit.

Neuralink has made great strides, yet their greatest challenge has only just begun. Recording the brain is a massive accomplishment, however, being able to read the recordings is a beast that has yet to be tamed. The main problem that many neurologists now face is being able to understand the complexity of the organ. If someone were to open the coding of a video game, they can easily scroll through it and read it, however, this does not mean that they would be able to understand the codes and what each function represents. Likewise, understanding the complex language of neurons is a scientific hurdle that poses the greatest challenge to neurologists around the globe. Although the team behind Neuralink has successfully recorded the messages sent via electrical signals from neuron to neuron, being able to decipher this message has yet to be accomplished.

Reality has often been born from the dreams of fiction. The coupling of mankind and modern computers has always been viewed as a story of fiction more than a story of fact. Movies, storybooks, and video games have often brought this idea to life in a virtual world far beyond the reach of mankind. Authors and directors would tell the story of how the connection of mankind and computers drastically changed society, either bringing about a dystopian future ruled by artificial intelligence or a utopian world where mankind was able to solve problems with the help of their newly found computational prowess. And with modern advances in technology and science, fiction may just once again become fact.

Humanity has come closer to bringing computational prowess to our organic bodies and forever changing the human race. However, it would be inaccurate to state that this would happen in the next few years. The technology is still in its infancy, and years, if not decades may pass before it is ready for public use. Yet, a decade is but a blink of an eye in the grand history of mankind and once we open our eyes, a new world will be awaiting us. ●

Immigrant parenting...

(Contd. from page 136)

Accepting your child for who he/she is gives them the first hope for life. Encourage them rather than comparing them with another child. Learn to know what is going in their mind; make sure they’re mentally strong before they’re physically healthy. Sit and talk with them for at least half an hour every day. A healthy family has healthy children. If your spouse and you have a disagreement, don’t start a fight in front of your children. Solve it private. Another thing child a go through here when they’ve also moved with you rather than being born in the country is language problem. They cannot adapt to it very easily when they’re spoken a second language at home. This causes confusion in their mental development. Forcing to speak one language at school and to speak another language at home will affect their mind and their ability to learn things faster.

Mental illness is not something to be ashamed of. It is the important thing an individual must be most healthy about. Children not only here, around the world have hard times speaking about mental stability to their parents because it is viewed in an abnormal manner in our culture, and it is not mostly familiar. Mental illness is often used in our culture as an insult rather than a medical term. Parents often use the word mental to criticize the child of something that isn’t normal. This makes it even harder for the children to open up about it to their parents believing that it will make the conversation unproductive or impossible. This is why schools, colleges and universities here have counseling and therapy session for students, which many parents don’t know because if you tell them, they think you’re mentally unstable and start to look at you differently.

Many children raised by immigrants do not tell their parents about what they are going through owing to the sacrifices they’re making to give them a better life. Often, they’re raised with a teaching of responsibilities for taking care of them and providing for them. Parents rest their hopes and success that they failed to achieve it on their children. Due to this reason, children of immigrants lose interest in learning of their roots. They adapt to the culture they’re free to make their own rules and live by them. They do not see the world with the same eyes their parents did in their homeland. Children here do not grow up with only the roots of our culture; they have pieces of all the cultures they’re seeing in their surroundings. Wanting our children to learn our roots is important as much as it is important to learn about their mental struggles. Let us learn more about the importance of mental health and give our future generation a better and easier place to live. ●

Natasha Dhushiyanthan

Final year of Honours Degree Law & Society - York University

Canada's Incarceration Systems and its Major Flaws

Canada was officially created as a country in the year of 1867 with the signing of the BNA Act (also known as the British North American Act). But this is not the start of the correctional services in Canada. Its history goes back to the days of English and French colonial settlement.

Pre- 1920: Unlike today where we have several written legal documents that define what can be considered as a crime and what consists of charge. At that time, all crimes irrespective of what they were – were deemed to be deserving of punishment. This punishment was also not done in private prisons but more in public. In order to create fear in the greater public if they decide to engage in illegal actions. These punishments also consist of excruciating pain and physical abuse. Such as being whipped or branded and be pilloried. Meaning that they were placed into wooden frames which had openings for the head and arm/legs. They were then exposed for hours or days in public squares. The true origination of correctional service was created by the Quakers of Philadelphia, in the United States who in 1789 brought forth the penitentiary as an alternative to punishment as harsh as the one listed above. They had the idea that taking offenders and correcting them while being segregated through imprisonment and offering them opportunity for reflection and work will allow for a better return into society. The first penitentiary was built in Kingston, Ontario in 1835. This was under provincial jurisdiction. After this several other institutions were built across the nation up to the end of the 19th century. They were all maximum-security penitentiaries which inmates were subjected to very particular regime of labour and confinement.

1960s – 1999: During the 1960s, there were new approaches that were made to rehabilitation and reintegration which were followed. Such as the release program which was introduced in the Collins Bay Institution, near Kingston. It was here that inmates were given permission to work outside the institution during the daytime

and to get back during the evening. During the year of 1969, an experiment was done where living units were opened at a medium-security Springhill Institution in Nova Scotia. Yet, these changes still did not create an enough change. Therefore, in order to draw the attention to their conditions – 500 inmates at the Kingston Penitentiary started another riot, which caused 2 deaths and major damage to the faculty. This brought forth 10 years of turmoil in Canada's penitentiaries. This brought a recognition towards the offender's rights. For instance, the impersonal number system was abandoned, and inmates were now recognized and called forth by their names. They could write as many letters as they had desired, and old sanctions such as flogging were eliminated. There was a major step in 1976 with the abolition of the death penalty. With the Human Rights movement in Canada came forth other reforms of correction systems. Such as the classification of offenders and institutions to the level of security they needed (i.e., maximum and minimum). This brought forth and ensured that conditions of inmate's detention were better suited to the seriousness of the offence. The needs of when inmates were also recognized, as well as mental illness and substance abuse issues. All of which started to gain recognition and attention. Inmates who were brought in were interviewed in order to understand if they required a specific need of supervision and counselling in order to better prepare them for their return into society. One of the most fundamental problems with the current incarceration system of Canada, is the lack of understanding and knowledge Canadian citizens seem to have about how prison systems run currently. In Canada, the correction services and the administration of such is divided and shared between the federal, provincial and territorial governments. The Correctional Service of Canada (CSC) is responsible for the detainment and holding of adult offenders (those aged 18 and over) for serving custodial sentences longer than 2 years or more. They are additionally responsible for supervising offenders on conditional release within

the community (i.e. parole, and/or statutory release). The individuals who are serving custodial sentences that tend to be less than 2 years, or those who are being held awaiting trial or sentencing, as well as those who are serving community sentences tend to fall under the provincial and territorial correctional service programs. Minors (aged 18 and younger) are taken care of by the provinces and territories who are responsible for administering correctional services when it comes to both custody as well as community sentences. According to the John Howard Society of Canada, CSC supervises about 14,000 people in prisons and about 9000 on parole. The CSC works everywhere from large urban centres, to Indigenous communities within the North region. They also serve diverse populations. And through each correctional institution there is a small like community. For instance, it provides living units, offices and program areas. As well as buildings and spaces designed for spirituality, employment, healthcare, recreation and other services.

There are three levels of security in CSC: Minimum level of security: In minimum security institutions there are fewer restrictions. There comes a lot more leeway towards the association and privileges. Irrespective of the leeway provided the association, privileges and movement are always monitored as well as managed by the correctional staff with little restriction. This is because CSC wants to ensure that the step back into society is as easy as possible. Medium Level of Security: Medium security institutions ultimate goal to encourage more responsibilities to inmate when it comes to their every day-to-day life. Within this level of security, the movement, privileges and association (as noted in the minimum-security level prisons) are moderately restricted; They also have the same security safeguards as the maximum-security institutions. Medium security allows for more interaction among inmates. In order to take on responsibility for their actions, as well as co-operate with one another. This is done to better prepare them for minimum security institution.

Maximum Level of Security: The primary goal of the maximum-security institutions is to ensure that only inmates with the following qualities or threats are imprisoned: those who present a greater threat to the safety of the public, those who require a higher degree of supervision; and/or as well as those who have a higher chance of attempting to escape. Movement, association and privileges are highly restricted. Maximum security institutions aim to prepare inmates for medium security. This is done through programs that encourage employment as well as educational activities.

Women offender institutions: Women's institutions were first created in Canada in 1909, British Columbia. They

are there to provide towards the general safety and needs of women inmates. All women's institutions are multi-level (ie. maximum-, medium- and minimum-security inmates). The only exception is Okimaw Ohci Healing Lodge. It houses only minimum or medium security inmates.

How does the security level placement work? Upon arrival into custody, the offender then completes an assessment that is made to determine their correctional needs. This means that CSC will collect information about the offender, from the police, victims, court hearings, family members as well as the offender. The level of security needed will be based on three key factors: how the offender will adapt to the institution, the chance and/or the risk of escape and public safety. CSC regularly assess all offenders to ensure that they are placed at the appropriate security level. Those who are assessed without the need for higher level of security are the only ones to be placed at minimum level security. The goal of CSC is to ensure that there is a chance of correction for inmates and thus, the institution encourages them to adopt more responsible behavior

After careful consideration and research, I have come up with two issues that are related to the current situation of the incarceration system within Canada.

- The Increasing rate of Indigenous People within the CSC: According to the Guardian, in their publication from January 22, 2020 the Indigenous population rates in CSC is a 'national travesty'. Statistics Canada reports state that one third of Canada's prisoners are Indigenous. That is far too much and too many. When calculating the population size of Canada, and the diversity we have. Indigenous population is by far the lowest. According to the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) the total population of Indigenous in Canada comes up to 4.9%. The highest rates of Indigenous population in prisons are located in the prairies, which is where they are typically located at. "The figure is highest in the prairie provinces of Manitoba, Saskatchewan and Alberta, where Indigenous people make up 54% of the prison population. Quebec had the lowest proportion of aboriginal prisoners, but at 15% the group was still dramatically over represented" – The Guardian, 2020. We need to recognize and understand that Indigenous communities have a unique way of handling criminal offences and punishments. Even though Canada has the Gladue courts and Gladue reports, it seems that the increasing rate of Indigenous population in CSC means that there are other factors that also need to be taken into count. For instance, better education, better healthcare, more representation in the law, media and in our classrooms for young minds.

Ayani Vivekanandan

Grade: 9, Middlefield collegiate institute

Volunteering as a teen

Volunteering is an act of kindness in some eyes and a free service in others. To teens, volunteering is a job they must accomplish to get to where they want to be in the future. The benefits of volunteering are near endless. It not only gives you experience for your future career but also gives you confidence since you have been in that particular circumstance before.

People that I have looked up to my whole life have told me, volunteering has changed their entire career path. After the experience they had in that environment and having taken the responsibility of that job they had realized, it is not what they wanted to do in life and had changed their path at the right time. It may be hard choosing your career but that is why volunteering is a benefit. You would know how it feels to work in each job and have an opinion on which you feel is right for you.

If you find a career you want early on in high school and consistently volunteer in that office and get to know the boss, manager, and workers you will most likely land a job there. It is very hard for teens who only choose to volunteer for the volunteer hours to find jobs because all they want is to get it over with instead of using it for their

advantage. It is important to get to know people and find someone willing to show you everything you will need to know and do in the job and make sure you know their opinion and if they would have chosen another job if they had time.

An important part of life is high school and you are most likely very stressed going through high school. Another great benefit of volunteering is the mental health aspect. A study by Carnegie Mellon University proves that volunteering reduces stress, lowers your blood pressure and healthy weight loss can also be a positive side effect of volunteering.

“The best way to find yourself is to lose yourself in the service of others”- Mahatma Gandhi

This quote inspiring itself and coming from Mahatma Gandhi shows that to be successful you should think about not only yourself but everyone else. Volunteering may seem useless but in the future, you will be glad to have gotten so much knowledge from the experience of volunteering. ●

Canada's Incarceration,,,

(Contd. from page 140)

• Mental Health is weak for Inmates in Canada: According to the Toronto Star in their recent publications Canada's prisons are failing the mentality ill. (January 8, 2020). “Soleiman Faqiri's death has become yet another heartbreaking example of the systemic failures in Canada's detention and correctional facilities, particularly when those with mental illnesses are held in solitary confinement” – Toronto Star. According to Statistics Canada in their publication, research shows that there were 30 deaths in federal prisons over 3 years and majority of them were Indigenous inmates. This ties in perfectly with my very argument and point on what needs to be addressed and changed.

I understand that suicide is not controllable completely by the CSC. However, every life that ends by suicide is another citizen of ours lost. The lack of appropriate attention given medically, professionally and personally is creating a negative impact on those who are detained. The objective of CSC is to ensure that these inmates have the best possible rehabilitation, and proper entry back into civilization. With such numbers that have ultimately stayed the same periodically, I find it difficult to understand why little to nothing is being accomplished. It is our duty and obligation as Canadian citizens to speak openly about the truth and where justice needs to be served. ●

Benita Jude

Covid-19 And Its Effects on Minority Groups

After almost an entire year in lockdown, it's fair to assume that the Covid-19 outbreak has been difficult for everyone. However, a report released by Statistics Canada makes it clear that this pandemic has not been affecting everyone equally. The report, released in late October, details the ways in which various minority groups have been impacted by the disease and its aftermath. At the beginning of the year, when information about the disease was scarce, people of Asian descent reported an increase in harassment and discrimination.

Many of the first news reports about the disease stated that it had originated in mainland China. Perhaps bolstered by a sense of panic, many people began to irrationally associate Canadians of Asian descent with the virus. Because of this discriminatory mentality, businesses owned by people of Asian descent were among the first to be hit by devastating financial losses.

But pandemic's effect on people of color did not end there. A significant number of Canadian immigrants are frontline workers. According to Statistics Canada, 36% of immigrants work as "nurse aides, orderlies, and patient service associates." This has resulted in higher exposure rates among visible minorities. Furthermore, as the pandemic forced many food service establishments to close, people of color continued to be disproportionately affected.

A study conducted before the outbreak found that in the food accommodation sector, 19.1% of workers were Korean, 14.2% were Filipino, and 14.0% were Southeast Asian. As businesses began to close, these groups experienced higher rates of unemployment.

Canada's Aboriginal population has been disproportionately affected as well. Even before the pandemic, mental

health has always been a topic of concern among many Aboriginal groups. Unfortunately, the pandemic has exacerbated this already worrying trend. The report found that among Indigenous women, "46% reported that their days are quite a bit or extremely stressful and 48% reported symptoms consistent with moderate or severe generalized anxiety disorder."

The pandemic is also making it even more difficult for Aboriginal students to access education. More than half of Aboriginal people surveyed "reported being very or extremely concerned about the school year and academic success of their child due to the COVID-19 pandemic."

To make matters worse, people in more isolated areas are naturally having a more difficult time accessing medical care. Of Canada's Inuit population, 73% live in Inuit Nunangat, a place that is only accessible by air travel.

Remote locations often have smaller healthcare centers, which can then result in patients having to travel in order to receive medical attention. Once again, access to healthcare was already an issue among Indigenous people before the pandemic. In 2017, "nearly one in five (19%) First Nations people living off reserve and 16% of Métis did not have a family doctor."

With this information in mind, the necessity of pandemic safety precautions should be even more apparent. When you adhere to public safety guidelines, you are helping to protect the most vulnerable and disenfranchised among us. More information on the subject is available in the studies, "Impacts on Immigrants and People Designated as Visible Minorities," and "Impacts on Indigenous Peoples," both of which are available on the Statistics Canada website. ●

Amirutha Sasiharani

UofT HBS. Physics & Astrophysics Graduate | Educator

Making the Best of Your Online Learning Experience

(For Learners & Educators of all Ages)

Over the past decade, short-term online courses and programs have quickly emerged to the surface in the realm of education. Online degrees and certifications are not only possible but are a convenient and affordable alternative to in person learning, for both youth and adults. However, in recent times, due to the hurdles of COVID-19 pandemic, online learning has become the best (and often only) option of learning for students of all ages, and can be overwhelming. In this essay I will discuss a few things I have learned from online education, both as a student myself (and comments from my students) and as an online educator.

Before continuing, please keep in mind that there are many methods of learning and that not all will fit each person, and every course material. Moreover, most of these suggestions can be carried over into in-person education.

1. Discover your learning style to develop study habits.

Whether through a school evaluation or an online questionnaire, most students have come across the widely speculated VAK or VARK learning model. This model was first proposed by education advocator Walter Burke Barbe in the late 1970s, and educator Neil Fleming a decade later. Given that information is gathered by your brain through three main streams: sight, hearing, and touch, the model suggests that people can be categorized as visual, auditory, reading/writing, or kinesthetic (kinetic) learners. Visual learners benefit from seeing information organized through graphs, diagrams, outlines and other visual representations. Auditory learners learn best when material is shared through stories, guest speakers, podcasts, and group discussions. Kinesthetic learners succeed in settings that utilize practical exercises, senses, and trial and error methods. The last, reading/writing learners, prefer to read and write their notes repetitively and use lists to absorb information. This category is sometimes seen as a combination of the prior three.

It's important to note that everyone has a combination of ways in which they learn; however, most people have one predominant learning style. If you think that you will benefit from a combination of these learning styles, for example, using diagrams (visual) and also participating in group discussions (auditory), try that out! Make a list of the techniques that make it easier for you to learn and look for similarly expressed content.

By examining your learning style, you can become aware of how your brain learns best. And if you know how you learn best, you can communicate and apply concepts more effectively.

Tips for educators: It is impossible to accommodate all students while preparing lesson plans and worksheets. The best way to incorporate the various learning styles is to incorporate techniques from each of the categories into the class. For example, try not to stick with a slideshow of points and pictures for every lesson. Instead, occasionally find a current topic that relates to the class material and have a group discussion. Or use a map to explain how the concepts are related. The possibilities are endless!

2. Technology. Learn the basics.

With technology always improving, not everyone can stay updated and use it with ease. Over the past two years, students of all ages are required to have a working knowledge of applications such as Zoom, Google Classroom, and any other resource sharing platform. Some students are more able to handle the shift than others. According to Statistics Canada, since 2020, there has been over a 10% increase in first-time-use of technology for learning purposes. In other words, many people are still learning how to use these platforms. Fortunately, due to this increase, there are more tutorials and help available to learn the basics of any software.

Tips for educators: If you or your students are struggling to learn the functions of an application, search up an

online tutorial on Youtube or ask a friend to assist. Oftentimes, the company website will have easy-to-apply steps too. After learning the basic tools yourself, spend some time sharing the steps with your students and/or provide the links you used to learn. Additionally, if the variety of applications and tools is overwhelming, select a few tools that you are comfortable with and stick with it.

3. Take advantage of online and physical study tools and programs.

There are many applications and online tools available to help students learn the material. From note-taking apps to graph generators, there are digital tools for everything. Free ones too! A recurring problem is finding which sources are the best fit for you. In that case, ask your teacher or instructor if there are any suitable options for learning the material at the specified grade level. The following are a few examples of helpful tools that can augment your online learning experience.

Examples of Free Learning Tools:

- GoConqr - Useful to create mind maps, a web of information that breaks down broad subjects into smaller topics. When you create a map, it allows you to see how things are connected. This helps with both memorization and understanding.
- Khan Academy - Helpful for those who want to study and learn more outside the classroom. This free resource presents you with class options tailored to your education level and interests.
- Flash Cards - Users engage in a mental faculty known as active recall (when attempting to remember the concept from scratch rather than simply staring at the passage in your textbook). Some research has found that this kind of active-recall-retrieval practice leads to 150% better retention than passive studying, and is shown to create stronger neuron connections for memory trace.
- LibreTexts / Open Textbook Library - Textbooks that are licensed by authors and publishers to be freely used and adapted. Look at chapter reviews, exercises, and summaries to help recall information from previous units. They also have detailed explanations to concepts mentioned in class.

Tips for educators: Do some researches of what tools are available for your course and narrow them down to a couple of necessary ones. For example, a combination of a document-sharing platform and a language-learning application will work great for elementary French students.

4. Finding motivation. Keeping focus.

It is common for students to lack motivation, especially during stressful situations. Furthermore, sitting for long periods of time, especially in front of a screen, can exhaust

your brain and strain your eyes. As such, it's important to mix it up. Keep it fresh, stay hydrated, and take breaks when needed. If you notice your eyes straining, try using the simple 20-20-20 practice recommended by the Canadian Association of Optometrists.

The 20-20-20 rule: Every 20 minutes, take a 20-second break and focus your eyes on something at least 20 feet away.

Another proven method to improve learning is to exercise. Exercise in your seat or go for a short stroll. According to a study done by the Department of Exercise Science at the University of Georgia, even briefly exercising for 20 minutes facilitates information processing and memory functions. If you prefer a cardio-intense alternative, go for a run. From a behavioural stance, the same antidepressant-like effects associated with "runner's high" found in humans is associated with a drop in stress hormones. In addition, a study from Stockholm showed that the antidepressant effect of running was also associated with more cell growth in the hippocampus, an area of the brain responsible for learning and memory.

Tips for educators: Part way through the class, promote students to get up and stretch for a bit. When possible, adjust lessons to incorporate hands-on activities.

5. Stay consistent.

Maintain your study habits, as often as possible. Even if it is a mere five minutes, put in the time. Countless research show that you learn better when you actively recall and apply information. Take advantage of the established principles of learning science, practice, application, and reflection. To ensure the newly learned knowledge and skills aren't forgotten, it's important to repeatedly practice skills, apply knowledge in different contexts, and reflect on what you have learned, especially as you practice and apply them to new concepts. Additionally, you can reinforce your learning outside of a class by connecting it to your everyday life and work.

Tips for educators: Like the classroom environment, create and build small routines in the online session. Whether it is starting the class with cool facts or announcements, creating a structure to your classes can help students prepare for upcoming content with ease. Additionally, using a "home slide" with an outline of the different content that will be discussed after each section can help students follow along with the logic of the lesson.

As mentioned earlier, these are only a few ways to overcome barriers throughout your online education experience. The best way to improve your educational endeavours is to practice these tips and skills, and make habit of finding ways to make your education your own.

I hope these are helpful and that you can build upon them! ●

Arumitha Sasiharan

Final Year of HBSc. Life Sciences (Anthropology) | University of Toronto Mississauga

On Stress and Wellness

Over the past two years, I have been working at the University of Toronto Mississauga's Health and Counselling Centre (HCC) as a "Wellness Ambassador". In this position, I was able to work with my supervisors, fellow communications leads, mental health, physical health, and harm reduction teams, and other HCC staff, to help students to make healthy choices regarding wellness and academic pursuits. Through research, and education on health resources and accommodating students' needs, the HCC team has accosted a vast majority of all sessions online. During the pandemic we have hosted sessions towards creating healthy habits, finding support among peers, understanding emotions, yoga and meditation sessions, relaxing art sessions, nutrition education, educating on the resources available to students, and much more. Through the experience of working with the various groups on promoting events, creating content to share for students, and on occasions, facilitating/attending sessions, I have learned much on the importance of acknowledging conditions that may be affecting one's wellbeing, and the effectiveness of different resources and strategies to cope and build resilience. In this paper, I will review major themes that are relevant to those who experience stress and anxiety, as well as the science behind their coping strategies. For those experiencing chronic symptoms of stress and more critical circumstances, contact health care professionals or crisis services near you for further guidance.

Stress, Body Systems, and Neuroplasticity in the context of One's Quality of Life

Quality of life depends on the perception of the standard of health, comfort, and happiness experienced by an individual or group. In terms of humans, the development of emotional adaptability and resilience corresponds to quality of life along with the ability to manage stress. In today's reality, **stress** has become engrained in the fabric of many areas of life, particularly due to business-oriented mechanical forms of lifestyles. Stress, by definition, is a response to handle internal and external triggers, however, if the duration of stress is repetitive or prolonged, it can

cause negative health consequences. In fact, stress significantly impairs one's quality of life through negatively affecting physical and mental health, causing numerous ailments, which further increases of stress in individuals. Stress responses that we observe are primarily impacted by the body's autonomic nervous system (divided into the sympathetic and parasympathetic nervous systems), which regulate bodily functions out of one's control. The **sympathetic** nervous system triggers the release of hormones that evolutionarily would protect us from life-threatening situations at the cost of proper organ functioning¹. On the other hand, the **parasympathetic** nervous system maintains healthy body functioning, bringing us to a healthy equilibrium. In stressful circumstances, the body's sympathetic nervous system is activated, despite not having a life-threatening situation. As such, stress puts our body's organ systems on hold, and prolonged stress can leave serious impacts on the functioning of our other body systems. Most importantly, as the brain controls the other organ systems, it is crucial to train the brain to minimize the connection between a generalized stress response and sympathetic nervous system activation.

With relation to brain health, stress has been particularly known to affect **neuroplasticity** in growing individuals. Neuroplasticity is the the ability of the brain to form and reorganize synaptic connections, especially in response to learning or experience or following injury. If left unchecked, stress can cause irreversible altering of the brain's ability to form of new connections or alter existing ones, creating implications for learning, memory, and healthy development². In youth, multiple studies declare that substantial stress manifests into stress-induced anxiety that can cause persistent, long-term effects on physical, mental and emotional development³. Furthermore, as the brain manages the body's various systems, changes to its neuroplasticity will inherently alter the structure and function of body organ systems³. Thus, to a certain degree, wellness of the human body depends on the brain's neural plasticity, and regulating stress is crucial to long term maintenance of health and quality of life.

Stress and Depression among University Students

In early adulthood, stress already shows signs of impacting overall wellbeing, and displays a significant lack in the ability of coping with stressful situations. University students are predominantly studied, as student populations tend to have social and economic factors causing strain in wellness. Stress has many indicators when evaluating intensity, effects on quality of life, and changes to physiology of various body systems. A key symptom seen in students with moderate to high stress is depression and anxiety, with over four in five students afflicted with notable stress⁴. Symptoms of **depression** include persistent sad or anxious feeling, decreased energy or fatigue, reduced positive emotions, and changes to focus, sleep, and eating habits. Depression varies in severity, and affects the way one feels, thinks, and handles daily activities, ultimately affecting one's quality of life when left untreated. What's more, young adults with stressors in social and personal contexts (such as family and GPA) documented higher levels of depression amongst the student population⁴. Meanwhile, students who suffered from academic-stress-induced depression mentioned a lack of support to cope emotionally. In pressure-filled environments, such as post-secondary education environments, the lack of social support and continued stress only increases depression, making newly adapting university students more vulnerable.

In addition, an important factor to self-help is to overcome **stigma** in communities that are most at risk. In the case of university students, mental health literacy has been shown to have correlation with group identification⁵. This means that students who are around others who seek support from mental health resources are more likely to seek help for themselves. Meanwhile, groups of people who fail to acknowledge suicide (a severe result from stressors and lack of social and emotional support) and other serious health problems, continue to limit their education on resources or reach for help⁵. And so, I find it important to open up the conversation on mental health, in order to support community learning on stigmatized topics such as depression, and encourage education on overcoming mental health conditions, and supporting others to do the same.

Yoga, Stress Relief, and the Sympathetic Nervous System

For popularized methods of dealing with stress and improving wellness, many parts of the world look to Asia and South Asia for knowledge and application of **mindfulness**. In contemporary times, yoga is particularly designed for social groups who endlessly pursue reaching

spiritual meditative bliss, and consequently have developed a practice that allows individuals to renew themselves from the effects of stress. While these practices require much discipline and ideally takes a lifetime to pursue, branches of yoga have been modified over time to be learned as a source of mindfulness education. Yoga is a South Asian meditative practice with physical, mental, and spiritual roots, meant to open the mind and body. When yoga was introduced to the West, there has been more focus towards 'asanas', the control of bodily posture, but less towards 'pranayama', the control of breath⁶. Hatha yoga, a division on yoga popularized around the world in the late twentieth century has been made accessible as teaching of mindfulness and exercise⁷. Without necessarily all practitioners developing spiritual awareness, there has been significant differences in mental and physical health of those who continue to practice it. The social philosophy across South Asia strengthened the idea of improving a nation by empowering individuals, and the West took it as a solution the modern problem of stress.

In the progress of spreading the practice to the modern era, yoga became scientifically validated with results indicating improvement in body maintenance and improvement of health by "facing the challenge of stress"⁷. Through various studies, practice of Hatha yoga has shown holistic improvements in functionality of cardiovascular, respiratory, metabolic systems, suggesting long-term recovery from illnesses⁶. As the ability to handle stress and self regulate has been studied through observations of neurons and hormonal releases throughout the body, the hypothalamic-pituitary-adrenal axis, '**HPA axis**' for short, has been known as an ideal area of study. Furthermore, the HPA axis is a prominent body system related to how the brain regulates hormonal activity in the body. Specifically, the hypothalamus is associated with emotional regulation and production of hormones, and the pituitary gland of regulates the adrenal gland, which secretes hormones taking part in stress response⁸.

In research studies involving individuals with higher levels of stress, Hatha yoga has been shown to stimulate secretions and almost immediately improve the effects of stress as seen through reduced sympathetic nervous system activation by the HPA axis. As blood pressure is a precursor to various cardiovascular diseases, and sympathetic nervous system activation from stress prompts increase in blood pressure, research supports the maintenance of blood pressure from a young age¹. This research was done within three months of practicing Hatha yoga, and so, long-term practice could significantly improve wellness in those with stress. As such, Hatha yoga can be seen as a preventative measure to ensure regulation of homeostasis and counter-acting stress by upkeep of the parasympathetic nervous

system. With long-term practice, Hatha yoga shows a reduction in anxiety, and decrease in physiological symptoms of stress, including high blood pressure. Therefore, physiologically, and emotionally, health was improved.

Alternatives Supplements for Health Maintenance and Support

Aside from yoga, there are many other ways in which one can reduce the impacts of stress on health, including (but not limited to) mindfulness meditation, breathing, support groups, self-care, and developing healthy habits. **Mindfulness meditation** works on the body much of the same way that Hatha yoga reduces activation of the sympathetic nervous system. With a focus on breathing and drawing in the mind's focus towards awareness of the body and positive, affirming, and calming thoughts, much research has been done, proving the usefulness of mindfulness meditation against depression and anxiety. Additionally, various **breathing methods** are shown to positively improve one's focus, reduce anxiety, which is especially useful when your body's initial response to stress heightens a sense of panic that can overwhelm decision-making abilities. These methods of coping are relatively low-cost, and with consistent practice, can dramatically improve resiliency to stress.

Alongside personal practices, **support groups** can aid in overcoming stress and other ailments. By making connections with others who are going through similar circumstances, one can share experiences, helpful coping strategies that have worked for them, and further education on topics that are relevant to your current health situation. The structure of support groups vary, and by contacting health-care professionals or help lines, it is possible to find a support group in your area that fits your needs. (For more information regarding support, please see the list of several resources at the end of the article.)

With all the aforementioned health supplements, one of the most important take-aways is the continuation of practicing and incorporating these methods into your life. To build resilience in coping against stress (and other health conditions), developing **healthy habits** and scheduling time to strengthen your coping methods will allow you to voluntarily bring down levels of stress when they arise in the future. By practicing at least once weekly, and prioritizing your mental health and well-being through **self-care practices**, you will notice a shift in your abilities to handle stress.

Practical Perspectives

While universities and wellness centres have been increasing access to resources and mental health services

on campus, a large part of the problem remains in stigma and getting students to actively participate in activities that reduce stress⁴. Further, according to group identification, to encourage one to seek support encourages others to seek help as well. Additionally, while yoga and other meditative practices can be seen as preventative when beginning earlier in life, it does not minimize the original stresses. Notably, that socio-economic factors such as employment, financial hardship, and separation from family, are primary stressors, and yoga does not directly influence change in stress and anxiety inducers⁴. Further, to practice effective Hatha yoga, frequency and consistency are crucial to seeing reduction of stress, and require modifications to lifestyle. While single sessions have shown change in HPA axis activation, Hatha yoga requires discipline to practice⁹. As such, it is possible that students who feel stressed by constraints in their current lifestyles may refuse to increase time spent on something seen as an 'extracurricular'. This makes early exposure and promotion of meditative practices important: to create a habit of mindfulness.

Nevertheless, these supplemental alternatives have potential to make differences in people willing to open their minds to improving their abilities to cope with stress. Especially as stress is global, a prominent deterrent to emotional regulation and physical health, learning to manage with mindfulness practices can be the difference needed for individual and group wellbeing. Through researching the effects of yoga on physiology of the nervous, endocrine, and partly the cardiovascular system, it is remarkable how interconnected the body's functions are to each other, as well as our mental wellbeing. By making progressive steps to improving our physical health, we are improving our mental health, and vice versa. By keeping a healthy mindset and practicing mindfulness, the central role of the brain can more effectively regulate levels of stress and maintain homeostasis. As much of the spiritual context of yoga suggests, all is truly unified.

In conclusion, awareness of how stressors of our lifestyles affect our mental health begins the road of knowledge necessary for change. And to intervene in the demanding lifestyles of stressed groups such as university students, a promising approach is to bring knowledge awareness in situations they already experience. In order to bring awareness, research in self help suggests that an online-based intervention could encourage university students to improve stress levels brought on by depression, anxiety and psychological distress¹⁰. In turn, there should be an increase of recognition within the community that individuals who are impacted by the effects of their lifestyles (ie. depression, anxiety, stress) are going through overwhelming imbalances in their health.

Like the level of gravity in dealing with physical sickness, we should take mental wellness seriously.

Resources (within Ontario)

*In case of an acute emergency dial 9-1-1.

Culturally specific:

South Asian Community Health Services

(647) 718-0786

Offers culturally and linguistically appropriate services for the South Asian community including primary health care, mental health and addiction counselling.

For students:

Kid's Help Phone

1-800-668-6868

Offers, anonymous and confidential professional counselling, referrals and information through technologically-based communications media to youth under the age of 20.

Good2Talk - Ontario's Post-Secondary Student Helpline

1-866-925-5454

A free, completely confidential and anonymous service that offers students professional counselling, mental health information and connections to local resources. The service is available 24/7/365 in both English and French.

Telehealth Ontario

1-866-797-0000

Offers health advice and general health information from a Registered Nurse

Hope 24/7

1-800-810-0180

Offers 24-hour crisis line, online chat, and in-person counselling and support, referrals, information about sexual abuse and assault.

Assaulted Women's Helpline

416-863-0511; TTY - 1-866-863-7868

#SAFE (#7233) on your cellphone (Bell, Rogers, Telus, Fido)

Offers 24-hour telephone and TTY (teletypewriter) crisis line to all women who have experienced abuse. Counselling, emotional support, information and referrals to are provided to women who have experienced abuse as well as their friends and family members.

References

- 1 Sieverdes, J.C., Mueller, M., Gregoski, M.J., Brunner-Jackson, B., McQuade, L., Matthews, C., & Treiber, F.A. (2014). Effects of Hatha Yoga on Blood Pressure, Salivary a-Amylase, and Cortisol Function Among Normotensive and Prehypertensive Youth. *J Altern Complement Med*, 20(4): 241–250. <https://doi.org/10.1089/acm.2013.0139>
- 2 Kays, J. L., Hurley, R. A., & Taber, K. H. (2012). The Dynamic Brain: Neuroplasticity and Mental Health. *J Neuropsychiatry Clin Neurosci*, 24(2), 118–122. <http://neuro.psychiatryonline.org>
- 3 McEwen, B.S., Eiland, L., Hunter, R.G., & Miller, M.M. (2012). Stress and anxiety: Structural plasticity and epigenetic regulation as a consequence of stress. *Neuropharmacology*, 62, 9. <https://doi.org/10.1016/j.neuropharm.2011.07.014>
- 4 Othman, N., Ahmad, F., El Morr, C., & Ritvo, P. (2019). Perceived impact of contextual determinants on depression, anxiety and stress: a survey with university students. *Int J Ment Health Syst*, 13(17), 5-6. <https://doi.org/10.1186/s13033-019-0275-x>
- 5 Kearns, M., Muldoon, O.T., Msetfi, R.M., & Surgenor, P.W.G. (2015). Understanding help-seeking amongst university students: the role of group identity, stigma, and exposure to suicide and help-seeking. *Front. Psychol.* 6(1462), 2-6. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.01462>
- 6 Qu, S., Olafsrud, S.M., Meza-Zepeda, L.A., & Saatcioglu, F. (2013). Rapid Gene Expression Changes in Peripheral Blood Lymphocytes upon Practice of a Comprehensive Yoga Program. *PLoS ONE* 8(4), _____. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0061910>
- 7 Strauss, S. (2002). "Adapt, Adjust, Accommodate": The Production of Yoga in a Transnational World. *History and Anthropology*, 13(3), 241-249. <https://doi.org/10.1080/0275720022000025556>
- 8 Martini, F. H., Ober, W.C., Nath, J.L., Bartholomew, E.F., & Petti, K. (2017). *Visual Anatomy & Physiology* (3rd ed.) 556-865. New York, NY: Pearson.
- 9 Benvenuti, M.J., da Silva Alves, E., Michael, S., Ding, D., Stamatakis, E., Edwards, K.M. (2017). A single session of hatha yoga improves stress reactivity and recovery after an acute psychological stress task—A counterbalanced, randomized- crossover trial in healthy individuals. *Complementary Therapies in Medicine*, 35, 120-126. <https://doi.org/10.1016/j.ctim.2017.10.009>
- 10 Davies, E.B., Morriss, R., & Glazebrook, C. (2014). Computer-Delivered and Web-Based Interventions to Improve Depression, Anxiety, and Psychological Well-Being of University Students: A Systematic Review and Meta-Analysis. *J Med Internet Res*, 16(5). <https://doi.org/10.2196/jmir.3142> ●

நாதன் சிரீதரன் - கனடிய சட்டவாளர்

கனடியத் தமிழர் வரலாற்றில் சட்டத்துறையின் அறிமுகம், வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்கள்

என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயரத் தொடங்கினார்கள். குறிப்பாக 1983ல் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற திட்டமிட்ட அரசு பயங்கரவாதத்தில் குறிவைத்துத் தாக்கப்பட்ட, கொன்றழிக்கப்பட்ட, விரட்டப்பட்ட தமிழர்களின் அவல நிலையில், அந்த நாட்டில் இனியும் வாழ்வதாயின் உயிராபத்தை எதிர்கொள்ள நேரிடும் என்ற முடிவை ஏராளமான தமிழர்கள் எடுத்தார்கள். ஈழத்தில் நல்ல தொழில் வாய்ப்புக்களையும், வர்த்தக நிறுவனங்களையும், சொத்து சுகத்தையும் வைத்திருந்த ஈழத் தமிழர்களின் பெரும் பகுதியினர் இந்த முடிவை எடுத்தனர். இப்படி ஒரு கடினமான முடிவை எடுத்து, தம் அழகிய மண்ணை ஊரை உறவுகளை நட்டி வளையங்களை பிள்ளைகளின் வாழ்வியலை, நெஞ்சு கனக்கும் மிகுந்த வேதனையோடு, வேரோடு பிடுங்கிநடத்துணிபு கொண்டார்கள். இப்படி ஒரு கடினமான முடிவை ஈழத்தமிழர்கள் எடுப்பதற்குத் தூண்டியவர்கள், தமிழனத்தை அழித்துவிட அரசு பயங்கரவாதத்தைக் கையிலெடுத்த பெரும்பான்மை சிங்கள சமூகத்தின் ஒருசில அரசியல்வாதிகளே.

சேர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம், தந்தை செல்வா, ஜீ ஜீ பொன்னம்பலம் போன்றோர் உட்பட, ஏராளமான உலகத்தர சட்டத்தரணிகளை அதிகம் கொண்ட தமிழ் அரசியல் கட்சிகள், மிகுந்த செல்வாக்கும் மரியாதையும் பெற்றிருந்தார்கள். இலங்கை அரசியலில் அறிவு, ஆளுமை, சாணக்கியம், ராஜதந்திரம், என்று, தமிழினத்திற்குப் பெருமையும் மாண்பும் சேர்த்த பல சட்டத்துறை நிபுணர்களை எமது ஈழத்தமிழ் வரலாற்றில் காணலாம். இன்னும் ஏராளமான பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், தொழில்நுட்பத்துறை விற்பன்னர்கள், வர்த்தகத்துறை ஜாம்பவான்கள், கைத்தொழில் - கட்டல் தொழில் வெற்றியாளர்கள் மற்றும், குடும்பங்களை வெற்றியோடு நிர்வகிக்கும் சமயோசிதமும் சாணக்கியமும் நிறைந்த அன்னையர் நிறைந்த சமூகம் எமது தமிழ் சமூகம்.

என்பதுகளின் ஆரம்பம் என்பது, கனடிய நாட்டிற்குப் புலம்பெயரும் வெளிநாட்டவர்க்கு பல்வேறு வகையிலும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்த காலம். 1982ல் வெளியான உரிமை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான சாசனம் (Charter of Rights and Freedom), கனடிய நாட்டிற்கு வருகின்ற அகதிக் கோரிக்கையாளர்கள் தொடர்பில் பல்வேறு சாதகமான மாற்றங்களை அறிமுகம்

செய்தது. பல்கலாசாரத்தை மதித்தல், அகதிகள் சரத்து அகதிக் கோரிக்கை விண்ணப்பக் காலத்தை விரைவாக்குதல், குடும்ப ஸ்பொன்சரை வழங்குவதில் இலகு வழிகளை அறிமுகம் செய்த குடிவரவு சரத்து என பல முக்கிய குடிவரவாளர் நலன் குறித்த விடயங்கள், என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் வெளிவர ஆரம்பித்தன. கனடிய எல்லைகளில் அகதிகளின் பதிவுகளைக் கையாளும் முறைநாட்டிற்குள் வந்ததும் அகதிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவித்தொகை போன்ற பலவற்றிலும் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டமை, அதே காலப்பகுதியில் அதிகம் புலம்பெயர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த ஈழத் தமிழர்களுக்கு சாதகமாக அமைந்தது.

குறிப்பாக, என்ன காரணத்திற்காக தன்னை அகதியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தை எல்லையில் கூறவேண்டிய காரணத்தை நீக்கி, அந்த விபரங்களை பின்னர் சட்டத்தரணி ஊடாக வழங்கலாம் என வழங்கப்பட்ட வாய்ப்பு, மிகப்பெரும் பலனைக் கொடுத்தது. அதேவேளை, அளவுக்கதிமான எண்ணிக்கையில் அகதிகளை ஏற்றுக்கொண்டதால், அவர்களது வழக்குகளை விரைவாக முடிப்பதில் சிரமங்களும் தாமதங்களும் எழுந்தன. மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்த பிரச்சனைகள், இவர்களது வழக்குகளை ஏற்று நடத்தவல்ல குடிவரவுத்துறை சார் சட்டத்தரணிகள் இல்லாமை என்பன பெருங்குறையாக இருந்தன. இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப, அகதிகளாக வருவோரின் வழக்குகளைத் தயாரித்து அவர்களுக்கான ஆங்கில சட்டத்தரணிகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தி, மொழிபெயர்ப்பையும் கவனித்து, அகதிகளின் குடிவரவுப் பத்திரம் தொடர்பான அனைத்து சட்ட அலுவல்களையும் கவனிப்பவர்களாக, பலர் தமிழ் சமூகத்தில் உருவானார்கள். ஒரு அகதிக் கோரிக்கையாளருக்கும், அந்த அகதியின் வழக்கைக் கையாளும் நீதிபதிக்கும் இடையில், அத்தனை விடயங்களையும் தானே முடித்துக் கொடுக்கும் இந்த சட்ட உதவியாளர்களுக்கு சட்டத்தரணியே தனக்குக் கிடைக்கும் அரசு அகதிச்சேவைக் கட்டணத்திலிருந்து ஊதியத்தையும் வழங்குவதால், எந்த நிதி வசதியுமின்றி நாட்டிற்குள் நுழையும் அகதிகளுக்கு இது உதவியாக அமைந்தது.

என்பதுகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஈழத்தமிழர்கள் கனடாவிற்குள் நுழைந்து, மொன்றியல் மற்றும் ரொறன்ரோ நகரங்களில் தங்கள் வாழ்வை ஆரம்பிக்கும்போது இங்கே தமிழ் சட்டத்தரணிகள் இல்லை என்ற குறை, ஓரிரு ஈழத்தமிழ் சட்டத்தரணிகளின்

அறிமுகத்துடன் தீர் ஆரம்பித்தது. ஈழத்தில் 1983 யூலை இனஅழிப்பும் அதற்குப் பின்னதான அரசு பயங்கரவாத செயற்பாடுகளும், இன்னும் ஏராளமான ஈழத் தமிழர்கள் கனடாவிற்கு வருவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. தங்கள் மண், மொழி பற்றிய பற்றும், தங்கள் அடிப்படை உரிமைகள் தட்டிப்பறிக்கப்படுவது சார்ந்த உணர்வும் வேதனையும், கனடாவில் குடியேறிய தமிழர் சமூகத்தில் வெளிப்பட்டதில் வியப்பில்லை. ஊர்காவல்துறை முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான (அமரர்) வி.நவரத்தினம் அவர்களின் புதல்வர் திரு.மோகன் நவரத்தினம், அவரது மனைவி திருமதி தெய்வா மோகன் போன்றோர் தமிழில் சட்டத்தேவைகளைக் கவனிக்கும் சட்டத்தரணிகளாக மக்கள் மனதில் இடம்பிடித்ததுடன், ஈழமண்ணில் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு எதிராகவும் பெருமளவில் குரல்கொடுத்த முன்னோடிகளாக அறியப்பட்டார்கள். சட்டத்துறையில் நுழைவதில் இருந்த கடும் சவால்களுக்கும் முகம்கொடுத்து, ஆரம்பகாலத்தில் தமிழர்களுக்கு சட்ட உதவிகளை வழங்குவதில் பெரும் பங்காற்றிய முன்னோடி சட்டவாளர்கள் யசோ சின்னத்துரை, ஜெகதீசன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஈழத் தமிழர்களின் தேவைகள், பன்முகம் கொண்டவையாக இருந்தன. அகதிகோரிக்கை விண்ணப்பம் மற்றும் சட்டத் தேவைகள் தவிர, வாழ்விடம், கல்வி, தொழில்வாய்ப்பு, வைத்தியத் தேவைகள், வங்கி மற்றும் நிதிப் பிரச்சனை என்று, தமிழர்களின் தேவைகள் அதிகரித்ததுடன், அவற்றை ஓரளவிற்கேனும் நிறைவேற்றும் நோக்கத்துடன் பல துறைசார்ந்தும் நல்மனதும் தொண்டுசெய்யும் மனப்பாங்கும் கொண்ட பலர், தாங்களாக ஒன்றிணைந்து தமிழர்களுக்கு உதவ முன்வந்தார்கள். என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இப்படி உருவான ஒரு தமிழர் சேவைக்கான அமைப்பாக சேக்கம் அமைப்பைக் குறிப்பிடலாம். இது போன்று, தமிழில் குடிவரவு சார்ந்த சேவைகளை வழங்குவதற்கு ஏதுவாக, தமிழீழச் சங்கம் (Tamil Eelam Society of Canada – TESOC) உருவாக்கம் பெற்றது. இதற்கு கனடிய அரசின் நிதியுதவி வழங்கப்பட்டதால், புதிதாக நாட்டிற்குள் வருகின்ற தமிழர்களுக்கு இது பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. ரொறன்ரோவின் மத்திய பகுதியில் (downtown) சென்.ஜேம்ஸ் ரவுன் (St. James Town), வெலஸ்லி - பார்லிமென்ட் சந்திப்பு (Wellesley & Parliament Intersection) பகுதியிலேயே அதிகப்பட்ச தமிழர்கள் குடியேற ஆரம்பித்தார்கள். புதிதாக வருவோரின் வாழ்விடப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் நோக்குடன், அரசு உதவியில், பல வீடுகள் கொண்ட அடுக்குமாடிக் கட்டிடமொன்றை சேக்கம் அமைப்பு உருவாக்கியது. புளோர் - லான்ஸ்டவுன் (Bloor-Landsdowne) சந்திப்பில் சேக்கம் அமைப்பின் முன்னெடுப்பில் கட்டப்பட்ட தமிழர் கூட்டுறவு இல்லம் (Tamil Cooperative Home) என்னும் இந்த அடுக்குமாடி வீட்டில், புதிதாக நாட்டிற்குள் நுழையும் ஈழத்தமிழர்கள், தங்களது முதல் மூன்று மாதத்தை அரசு மானியத்தின் உதவியுடன் வாழ்வதற்கும், பின்னர் சூழ்நிலைக்கேற்ப உதவிகளை நீடிப்பதற்குமான வகையில் இந்த ஒழுங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அதிகப்பட்ச இந்திய வர்த்தகர்களின் கடைகளும் உணவகங்களும் சினிமாக்கொட்டகைகளும், ரொறன்ரோ மத்திய பகுதியின் ஜெரார்ட் வீதியில் (Gerrard Street) அமைந்திருந்ததால், தமிழ்

மக்கள் அதிகம் அப்பகுதிக்கு சென்று வந்தார்கள். தொண்ணூறுகளில் இந்த நிலைமை படிப்படியாக மாற்றம் கண்டு, அதிகப்பட்ச மக்கள் குடியேற்றம் ஸ்காப்பரோவை நோக்கியும், மிசிசாகா பகுதியை நோக்கியும் நகர்ந்தது. அதனால், வர்த்தக நிலையங்கள், உணவகங்கள், சினிமாக்கொட்டகைகள், திருமண மண்டபங்கள் என்று தமிழர்களின் பிரதான தேவைகள் ஸ்காப்பரோவை நோக்கி நகர்ந்தன.

தமிழர்கள் கனடாவிற்குள் அதிகம் வந்துகொண்டிருந்த என்பதுகளில், சட்டத்துறையில் ஒருவர் நுழைவதென்பது முயற்கொம்பு முயற்சியாகவே இருந்தது. வெளிநாடுகளில் சட்டத்துறையில் கல்விகற்று சித்தி பெற்றிருந்தாலும், அல்லது ஒரு சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றியிருந்தாலும், அவர் கனடாவில் சட்டத்துறையில் தனது பணியைத் தொடர்வதற்கு பல்வேறு சவால்கள் இருந்தன. சட்டத்தரணியாவதற்கு, முதலில் கனடிய சட்டக்கல்வியை பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டு வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட முழுநேரக் கல்வியாகக் கற்றுத் தேறவேண்டும். இந்த சட்டக்கல்வியைப் பயிலுவதற்கு, முதலில் ஒருவர் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். பலர் விண்ணப்பிக்கின்ற போதிலும், சட்டக்கல்விக்குத் தெரிவாகும் கனடிய மாணவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு, மீதியுள்ள பல்கலைக்கழக ஆசனங்களில் ஒரு சிலவே, விண்ணப்பித்துள்ள புலம்பெயர் மாணவர்களில் தகைமைத் தெரிவின் அடிப்படையில் வழங்கும் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன.

இப்படி வாய்ப்பைப் பெறுவோர், ஒன்றாறியோ மாகாணத்திற்கு வெளியே, நியூபவுண்ட்லாந்து, சஸ்கச்சுவான், மனிற்றோபா போன்ற வேறு மாகாணங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுக்கு சென்று, முழுநேர மாணவராகப் பயில வேண்டும். ஆனால், இப்படி விண்ணப்பிப்பவரில் பலர், தங்கள் மனைவி அல்லது கணவன் மற்றும் பிள்ளைகளோடு, நாட்டிலிருந்து வெளியேறி, எந்தவித நிதிச் சேமிப்புமின்றி புதிதாகக் குடியேறியவர்கள் என்பதால், தங்கள் குடும்பத்திற்கு தங்குமிடம், உணவு மற்றும் பாடசாலை வசதிகளை இந்தப் புதிய நாட்டிலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்ற அதேவேளை, அவர்களைப் பிரிந்து, வேறு மாகாணத்தில் தனியாகத் தங்குமிடத்திற்கும் உணவுக்கும் செலவு செய்வதுடன், பெரும் தொகைப் பணத்தை பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கும் செலவழிக்கும் மிகச் சவாலான சூழ்நிலை இருந்தது. இருப்பினும் இந்தச் சவால்களையெல்லாம் சந்தித்து, வெற்றியுடன் சட்டத்துறையில் கால்பதித்ததுடன், சட்டத்துறையில் நுழைய விரும்பிய இன்னும் பல புதிய குடிவரவாளர்களுக்கும் பெரும் உதவியாக இருந்த யசோ சின்னத்துரை, ஜெகதீசன் போன்றோரை மறக்கமுடியாது.

2000ம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில், சட்டத்துறையில் நுழையும் புலம்பெயர் குடிவரவாளர்களுக்கான பல்வேறு இறுக்கங்களும் தளர்த்தப்பட்டன. புதிய சட்டங்கள் மூலம், புதிதாக நாட்டிற்குள் வருகின்ற சட்டத்துறை சார்ந்தோர், இந்நாட்டில் பகுதிநேரக் கல்வியாக மேற்கல்வியை எந்த மாகாணத்திலும் தொடர்வதற்கும், தங்களிடம் ஏற்கனவே உள்ள பல்கலைக்கழக சான்றிதழ்களை உரிய சட்டப்படி உத்தியோக - பூர்வமானதாக அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் வழி பிறந்தது. இதனால், பல தமிழ் சட்டத்தரணிகள் இத்துறையில் நுழைவதற்கு அதிகரித்த வாய்ப்புக்கள் உருவாகின. அத்துடன், இந்நாட்டில் குடியேறிய குடும்பங்களில் பல பிள்ளைகள் தங்களது

பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பாக சட்டத்துறையைத் தெரிவு செய்ததால், கனடாவில் முழுமையாகச் சட்டத்துறைக் கல்வியை நிறைவு செய்து, பல தமிழ் சட்டத்தரணிகள் சட்ட அலுவலகங்களை அமைத்து சேவை வழங்க ஆரம்பித்தார்கள்.

என்பதுகளில் புதிதாக நாட்டிற்குள் வந்த தமிழர்களில் அதிகமானவர்கள் திருமணமாகாத இளையவர்கள். பல இளையவர்கள் ஒன்றாக ஒரு வீட்டில் வாழ்கின்ற குழலால் பல சட்டப் பிரச்சனைகளில் சிக்கிக் கொண்டார்கள். கனடிய சட்டதிட்டங்களையும், சட்டத்தை மீறுவோரை எவ்வாறு கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்பதையும், அதற்கான தண்டனைகளையும், அதிகம் புரிந்துகொள்ளாத இளைஞர்கள், தங்களது பல்வேறு பிரச்சனைகளையும், குழுச் சண்டைகளாக நகர்த்தியதால், கைது, நீதிமன்றம், சிறைவாசம், அபராதத் தொகை என்று எதிர்பாராத பொலிஸ் பிரச்சனைகளுக்குள் மாட்டித் தவித்தார்கள். தமிழ் சட்டத்தரணிகளின் பிரதான பிரச்சனைகளாக, இளைஞர்களின் தனிப்பட்ட சட்டப் பிரச்சனைகளும், குழுச் சண்டைகளும் முன்னின்றன. அதனால், குற்றவாளிகள் (criminal) துறை சார்ந்த சட்டத் தேவைகள் அதிகரித்தன. அதேவேளை, இந்நாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட குடிவரவு சட்டமூலங்கள் காரணமாக குடும்ப ஸ்பான்சர் (Family Sponsor) வாய்ப்புக்கள் உருவானதால், இளையவர்கள் தங்களது பெற்றோர் சகோதரர்களையும், தங்களுக்கான துணைகளையும் ஸ்பான்சர் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். குடிவரவுத்துறைசார் (immigration) சட்டத் தேவைகள் இதனால் அதிகரித்தன. ஆரம்பத்தில் அகதிக் கோரிக்கை சார்ந்த சட்டத்தேவைகளும், பின்னர் மேலதிகமாக குற்றவியல் துறை சார்ந்த சட்டத் தேவைகளும், நாளடைவில் குடும்ப ஸ்பான்சர் சார்ந்த சட்டத் தேவைகளுமே அதிகரிக்க, ஈழத் தமிழ் சட்டத்தரணிகளுக்கான தேவைகளும் வேகமாக அதிகரித்தன.

திருமண பந்தங்களில் இணைந்து, குழந்தைகளைப் பெற்று, சமூக குடும்ப வாழ்விற்குள் விரைவாக நுழைந்தபோது, பல்வேறு குடும்பப் பிரச்சனைகள், கணவன்-மனைவி பிணக்குகள், குடும்ப வன்முறைகள், பிரிவுகள், விவாகரத்துக்கள், பிள்ளைகளைப் பொறுப்பேற்பதில் பிரச்சனைகள் என்று, சமூக-குடும்ப வழக்குகள் (civil litigation) பற்றிய தேவை அதிகரித்தது. கனடிய நாட்டின் குடும்ப சட்ட மூலம் (Family Law Act) மற்றும் விவாகரத்து சட்டமூலம் போன்றன, குடும்ப சட்டத்துறை (Family Law) சார்ந்த சட்டத்தரணிகளுக்கு உதவியாக அமைந்ததுடன், அதை நிவர்த்திசெய்ய இத்துறை சார்ந்த பல தமிழ் சட்டத்தரணிகள் தேவைப்பட்டனர்.

இந்த நாட்டிற்கு புலம்பெயர்ந்து குடியேறிய ஈழத் தமிழர்கள், இரண்டு மூன்று வேலைகள் செய்து, இராப்பகலாக கடுமையாக உழைத்தார்கள். தாயகத்திலுள்ள தங்கள் பெற்றோர், சகோதரர்கள் மற்றும் குடும்பத்தவர்களுக்கு தாராளமாக உதவி வழங்கியதுடன், தாயகத்தின் மண் விடுதலைக்கான தேவைக்கும் தாராளமாக உதவினார்கள். இவர்களது கடும் உழைப்பும் சேமிப்பும், எதிர்காலத் திட்டமிடல் சார்ந்து விரிவுபட ஆரம்பித்தது. கனடாவில் வீடு, காணி போன்றவற்றில் முதலீடு செய்கின்ற எண்ணம் உருவானது. ஈழத் தமிழர்கள் தங்களுக்கான அடுக்குமாடிக் கட்டிடங்களில் முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்தனர். படிப்படியாக இந்த வளர்ச்சி, தனியான வீடுகளை வாங்குமளவிற்கு வேகமாக வளர்ச்சி கண்டது. புதிதாக

அறிமுகமான குடிமனை சட்டத் திருத்தங்களும், குறைந்த வட்டி வீதங்களும் இதற்கு கைகொடுக்க, வீடு வாங்கி விற்கும் வீடு விற்பனை முகவர்கள் பலர் தமிழர் சமூகத்தில் தோன்றினார்கள். அத்துடன் வீடு-காணி வாங்கி விற்கும் துறைசார்ந்த சட்டத் தேவைகளும் அதிகரித்தன. வீடு விற்பனை-கொள்வனவு (real estate) சார்ந்த அனைத்து சட்ட விடயங்களையும் நிர்வகித்து உதவிட, வேகமாக பல வீடு விற்பனை சட்டத்தரணிகள் (Real Estate Lawyers) பணியாற்ற ஆரம்பித்தார்கள்.

சட்டத்துறையின் தேவையும், இதற்கான போதிய மொழிபெயர்ப்பு-பாளர்களின் தேவையும் அதிகரித்ததால், இந்தத் துறைகள், தமிழர் சமூகத்தில் இன்னும் பல மடங்கு வளர்ச்சி பெற்றது. கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் அடுத்த சந்ததிகளாக, கனடாவில் முழுமையாகக் கல்விகற்று வெளியே வரும் மாணவர்கள், சட்டத்துறை உட்பட பல துறைகளிலும் மிகச் சிறப்பாகத் தேர்ச்சிபெற்று வெளியேறி, அந்தந்தத் துறையில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

புதிய தலைமுறை வந்துவிட்டது. இது எமது மூன்றாவது தலைமுறை. எமது அறிவையும், உணர்வையும், செயற்பாடுகளையும் அகலமாக்கி விரிவுபடுத்துவோம். தன்னார்வத் தொண்டர் பணியிலும், தேவைப்படும்போது கொடுத்துதவி தானதர்மம் செய்ய முன்வருவோம். எமது நம்பிக்கைகளுக்கு ஏற்ப, சரியான அறக்கட்டளை மற்றும் நிதிசேர் செயற்பாடுகளுக்கு நிதியுதவி செய்வது அவசியம். சமூகத்தின் பொதுநலன் சார்ந்த செயற்பாடுகளை யார் முன்னெடுத்தாலும், அதில் பாரபட்சம் காட்டாமல் கலந்துகொண்டு, எமது மனச்சாட்சிக்கு நேர்மையாகப் பயணிப்போம். புதியதோர் விதி செய்வோம்.●

Law of Canada

The legal system of Canada is pluralist: its foundations lie in the English common law system (inherited from its period as a colony of the British Empire), the French civil law system (inherited from its French Empire past), and Indigenous law systems developed by the various Indigenous Nations. The Constitution of Canada is the supreme law of the country, and consists of written text and unwritten conventions.

The Constitution Act, 1867 (known as the British North America Act prior to 1982), affirmed governance based on parliamentary precedent and divided powers between the federal and provincial governments. The Statute of Westminster 1931 granted full autonomy, and the Constitution Act, 1982 ended all legislative ties to Britain, as well as adding a constitutional amending formula and the Canadian Charter of Rights and Freedoms.

The Charter guarantees basic rights and freedoms that usually cannot be over-ridden by any government — though a notwithstanding clause allows Parliament and the provincial legislatures to override certain sections of the Charter for a period of five years.●

சி. சண்முகராஜா, M.A, RN, Dip. Nsg Ed.

என்றும் தொடரும் எதிர் நீச்சல்!

இயற்கை தனது போராட்டத்தை அவ்வப்போது வெவ்வேறு வடிவங்களில் மனித சமுதாயத்தின் மீது தொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. அதில் ஒரு வடிவமாக மனித இனம் தோன்றிய காலம் தொடர் மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியோடு சேர்ந்தவாறே ஒரு நாட்டின் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் பரவிய தொற்று நோய்களும் உலக நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து பரவிப் பெருந்தொகையான மக்களைப் பலிகொண்ட தொற்று நோய்களும் வளர்ந்து வரும் வரலாறு காணப்படுகின்றது. மக்களும் விலங்குகளும் நெருக்கமாக வாழும் சுற்றாடல்கள், போதிய ஊட்டச் சத்து, சுகாதாரம் அற்ற சூழல், பிரயாணங்கள் என்பன தொற்றுநோய்க் கிருமிகள் பல்கிப் பெருகும் தளமாக அமைந்து நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து நோய்கள் பரவக் காரணமாக அமைந்தன. வரலாறு பதியப் படாத காலத்திலிருந்தே தொற்று நோய்கள் மனித இனத்தைக் கொத்துக் கொத்தாகப் பலி கொண்டிருக்கின்றன.

சீனாவில் ஒரு பகுதி 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு வகையான தொற்று நோயால் முற்றாக அழிந்து போனதெனக் கூறப்படுகின்றது. ஏழாம் அறிவு என்ற தமிழ்த் திரைப்படத்திலும் அது போன்ற காட்சியொன்றைப் பார்த்திருக்கிறோம். பின்னைய வரலாற்றுக் காலத்தில் உலக நாடுகளைக் கடந்து பரவிய தொற்று நோய்கள் பல பதிவாகியுள்ளன. கி. மு 430 காலப்பகுதியில் ஏதென்ஸ் நகரில் தொற்று நோய் ஒன்று பரவி 5 ஆண்டுகள் வரை நீடித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அத்தொற்று நோயால் 100,000 மக்கள் பலியாகியதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

கி. பி 165 _ 180 வரை Antonine Plague என்று அழைக்கப்படும் தொற்று நோய் ஆசியாவின் ஒரு பகுதியையும், எகிப்து, கிரேக்கம், இத்தாலி ஆகிய நாடுகளையும் தாக்கியது. அது பிளேக் எனப்படும் கொள்ளை நோய் என்று கூறப்பட்டாலும் என்ன நோய் என்பது துல்லியமாகத் தெரியவில்லை. பெருமளவு உயிர்களைப் பலிகொண்ட தொற்று நோய்களை அக்காலத்தில் பிளேக் என்றே கருதினார்கள். அந்நோய் பெரியம்மை அல்லது சின்னம்மை நோயாக இருக்கலாம் என்றும் ஊகிக்கப்படுகிறது. மெசபெத்தேமியாவிலிருந்து நாடு திரும்பிய ரோமானியப் படையினரோடு வந்து சேர்ந்த இந்நோய் 5 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மக்களைப் பலிகொண்டதுடன் அப்போது உச்சத்திலிருந்த ரோம சாம்ராச்சியத்தின் ஆதிக்கத்தையும் ஆட்டம் காண வைத்தது.

துனீசியா நாட்டில் புனித சைபிரியன் என்ற மதகுரு ஒருவரினால் விபரிக்கப்பட்டதால் சைபிரியன் பிளேக் என அழைக்கப்பட்ட ஒரு தொற்று நோய் உலகம் முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்று கூறும் வகையில் ரோமில் மட்டும் ஒருநாளைக்கு

5000 பேர் என்ற விகிதத்தில் மக்களைப் பலி கொண்டது. இறந்தவர்களின் உடல்கள் சுண்ணாம்புப் படையால் மூடப்பட்டுப் பாரிய புதைகுழிகளால் புதைக்கப்பட்டன. இந்த தொற்றும் என்ன நோய் என்பது அக்காலத்தில் சரியாகக் கண்டறியப்படவில்லை.

வரலாற்றில் முதல் பதிவானது கி. மு 541இல் ஐரோப்பாவின் பாதி மக்கள் தொகையைப் பலிகொண்ட Plaque of Justinian என்னும் பியூபோனிக் பிளேக் நோய்த் தொற்று. துருக்கி சாம்ராச்சியத்தின் சக்ரவர்த்தியான ஜஸ்ரினியன் என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட இந்த தொற்று நோய் கைப்பற்றப்பட்ட எகிப்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தானியங்கள் பிளேக் நோய்க் கிருமிகளைக் காவும் தெள்ளுகள் கொண்ட எலிகளால் அசுத்தப்படுத்தப்பட்டிருந்ததால் அங்கு பரவியது. அத்தொற்று காட்டுத் தீபோல் மத்தியதரைக் கடற் பிராந்தியங்களிலிருந்த துறைமுக நகரங்களுக்கும் ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய கண்டங்களுக்கும் பரவிச் சுமார் 50 மில்லியன் மக்களைக் காவு கொண்டது. நோயுள்ளவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பைத் தவிர்த்ததைத் தவிர வேறு தடுப்பு முறைகள் அன்றைய காலத்து மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. இந்த நோய் பேரரசர் ஜஸ்ரினியனையும் பாதித்தது. அதிட்ட வசமாக நோயிலிருந்து அவர் பிழைத்துக்கொண்டார். ஆனால் அந்தத் தொற்றுப் பரம்பல் காரணமாக அப்பேரரசு தான் வெற்றி கொண்ட பல பகுதிகளை இழந்து நலிந்து போயிற்று.

1346 _ 1353 வரை ஏற்பட்ட பியூபோனிக் பிளேக் என்று சொல்லப்படும் கொள்ளை நோய் பரம்பல் சுமார் 200 மில்லியன் மக்களைப் பலிகொண்டு ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, ஆசியா ஆகிய பிராந்தியங்களை நிலைகுலையச் செய்தது. முன்னர் போலவே வணிகக் கப்பல்களில் காணப்பட்ட கொள்ளை நோய்க் கிருமிகளைக் காவும் தெள்ளுகளைக் கொண்ட எலிகள் மூலம் இந்தத் தொற்றுப் பரவியது. அக்காலத்தில் வணிகத் துறைமுகங்கள் முக்கியமான நகர வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தியிருந்ததால் தெள்ளுப் பூச்சிகளும் எலிகளும் பல்கிப் பெருகும் களங்களாக அவை இருந்தன. கொள்ளை நோய்க் கிருமிகளும் பல்கிப் பெருகிப் பல நாடுகளையும் உலுக்கியெடுத்தன. இது ஐரோப்பாவின் மக்கள் தொகையில் பாதியைத் துடைத்தெடுத்துவிட்டது. இறந்தவர்களைப் பாரிய புதை குழிகளிலிட்டுப் புதைத்தார்கள். இதனாலேயே கெடுதி செய்த ஒருவரைக் 'கொள்ளையில் போவான்' என்று திட்டும் வழக்கம் கூட நமது சமூகத்திடையே ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

கொலரா என்னும் வாந்திபேதி நோய்த்தொற்று காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு நாடுகளின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைத் தாக்கினாலும் வரலாற்றில் பல தடவைகள் ஒரு நாட்டின்

எல்லையைக் கடந்து உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவிப் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதில் மூன்றாவது பரம்பல் மிகுந்த வீரியத்துடன் 1852இலிருந்து 1860 வரை நீடித்தது. இது இந்தியாவிலிருந்து ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா அகிய பிராந்தியங்களுக்குப் பரவிப் பெரும் உயிரழிவை ஏற்படுத்தியது.

1889 - 1890 வரை ஒரு மில்லியனுக்கும் மேலான மக்களைப் பலிகொண்ட ஒருவகை இன்புளுவன்சா தொற்று முதன்முதலில் மத்திய ஆசியாவில் துருக்கில்தானத்திலும், அதாபஸ்கா என்னும் கண்டாவின் வடமேற்குப் பகுதியிலும் கிறீன்லாந்திலும் என 3 வெவ்வேறு நாடுகளில் கண்டறியப்பட்டது. மருத்துவ நுண்ணுயிரியல் துறையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய இந்தத் தொற்று இன்புளுவன்சா A - H1N8 என்ற வைரசால் ஏற்பட்டதென்று கண்டறியப்பட்டது.

மீண்டும் ஒரு கொலராட் தொற்று இந்தியாவிலிருந்தே அவதாரம் எடுத்தது. அது மத்திய கிழக்கு, வடஆபிரிக்கா, கிழக்கு ஐரோப்பா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளுக்குப் பரவுவதற்கு முன்பே இந்தியாவிலேயே 800,000 பேரைப் பலிகொண்டது. சுகாதார முறைகளும் தடுப்பு மருந்துகளும் 1923ம் ஆண்டளவில் கொலரா தொற்றைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டபோதும் இன்னமும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அவ்வப்போது இத்தொற்று ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

1918 -1920 வரை நீடித்த இன்னொரு இன்புளுவன்சா தொற்று உலகம் முழுவதும் பரவி உலக மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்களைத் தாக்கிச் சுமார் 50 மில்லியன் மக்களின் உயிரையும் காவு கொண்டது. சீனாவில் 1956ஆம் ஆண்டு இன்புளுவன்சா A - H2N2 பிரிவு வைரசினால் ஏற்பட்ட தொற்று நோய் 1958 வரை நீடித்தது. இது சீனாவிலிருந்து சிங்கப்பூர், ஹாங்ஹாங், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குப் பரவியது. இத்தொற்றால் 2 மில்லியன் மக்கள் மரணமடைந்ததாகவும் அமெரிக்காவில் மட்டும் 69,800 பேர் இறந்ததாகவும் அறியப்படுகிறது.

ஹாங்ஹாங் புளு என அழைக்கப்பட்ட இன்புளுவன்சா A - H3N2 பிரிவு வைரசால் ஏற்பட்ட தொற்று நோய் 1968இல் ஹாங்ஹாங்கில் கண்டறியப்பட்ட 17 நாட்களுள் சிங்கப்பூர், வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளுக்குப் பரவியது. அடுத்த 3 மாதங்களுக்குள் பிலிப்பைன்ஸ், இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பரவிவிட்டது. இது முன்னைய புளு தொற்றுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவான இறப்பு விகிதத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் ஹாங்ஹாங் வாசிகளில் 500,000 பேரைப் பலி கொண்டது.

மேற்கு ஆபிரிக்கா பகுதியில் சிம்பன்சி எனப்படும் மனிதக் குரங்குகளிலிருந்து மனிதனுக்குத் தொற்றியதாகக் கருதப்படும் ர்ஜஏ என்ற வைரசு மூலமாகப் பரவும் எயிட்ஸ் நோய் 1976ஆம் ஆண்டு கொங்கோ நாட்டில் முதன்முதலாகக் கண்டறியப்பட்டது. இந்நோய் உலகம் முழுவதும் பரவி 36 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மக்களைப் பலிகொண்டுள்ளது. இப்பொழுது இந்த வைரசினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 31 - 35 மில்லியன் வரையானோர் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இத்தொற்றைக் குணப்படுத்தும் அல்லது தடுக்கும் மருந்துகள் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. எனினும் இந்நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வும் புதிய சிகிச்சை முறைகளும்

இத்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்தி, இறப்பு விகிதத்தைக் குறைத்துத் தொற்றுள்ளவர்களின் வாழ்க்கைக் காலத்தை நீடிக்கச் செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2009 ஆம் ஆண்டில் பன்றிக்காய்ச்சல் எனப்படும் புதுவகையாக H1N1 வைரசுத் தொற்று மெக்சிக்கோவில் தொடங்கிப் பல நாடுகளுக்கும் பரவி ஓராண்டுக்குள்ளேயே 1.4 மில்லியன் மக்களைப் பாதித்து 575,400 பேர் வரை பலிகொண்டது. வழமைக்கு மாறாக இந்த தொற்று இளவயதினரையும் பாதித்தது. ஆண்டுதோறும் கொடுக்கப்படுகின்ற புளு தடுப்பு மருந்தில் இதற்குரிய தடுப்பு மருந்தும் இப்போது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

2014 - 2016 காலப் பகுதியில் மேற்கு ஆபிரிக்காப் பகுதிகளில் 28,600 பேருக்கு ஈபோலா என்னும் வைரசுத் தொற்று பாதிப்பை ஏற்படுத்தி 11,325 பேர் மரணமடைந்தார்கள். வெளவால்களிலிருந்து பரவியதாகக் கூறப்படும் இத்தொற்று நியூகினியா, லைபீரியா, சைராலியோன் ஆகிய 3 நாடுகளையும் பெரிய அளவில் பாதித்தது.

சூரன் போரில் சூரன் புதுப்புது வடிவங்கள் எடுத்து வந்து முருகப்பெருமானுடன் போரிட்டது போலக் காலத்துக்குக் காலம் வைரஸ் என்ற நுண்ணயிரி புதுப்புது வடிவங்களில் வந்து மனித இனத்துடன் போரிடுகின்றது. 2019ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் சீனாவின் வுகான் மாகாணத்தில் கொரோனா என்று அழைக்கப்படும் வைரசின் புதிய வடிவத்தின் தொற்று ஏற்பட்டது. இத்தொற்று வெளவால்களிலிருந்து மனிதர்களுக்குப் பரவியதாகக் கூறப்படுகிறது. கொரோனா வைரசினால் ஏற்பட்ட இந்நோய்க்கு கோவிட் - 19 எனப் பெயரிடப்பட்டது. இந்தப் புதிய வைரசுக்கான எதிர்ப்புச் சக்தி மக்களிடம் காணப்படாததால் மிகவும் விரைவாக இத்தொற்று பரவத் தொடங்கியது. இது ஆரம்பத்தில் சீனாவின் சில பகுதிகளில் காணப்பட்ட தொற்றாக இருந்தாலும் ஓரிரு மாதங்களில் உலகம் முழுவதும் பரவி விட்டது. 2020 மார்ச் மாதம் உலக சுகாதார நிறுவனம் இதை 'பன்டமிக்' என்னும் உலகளாவிய தொற்றாக அறிவித்தது.

2021 மார்ச் மாத இறுதிக்குள் உலகெங்கும் அரை மில்லியன் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு 30,000 இறப்புகளும் ஏற்பட்டன. அவ்வேளையில் இது உலகம் முழுவதும் 50 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களில் தொற்று ஏற்படுத்தி 1.2 மில்லியன் மக்களைப் பலி கொண்டது. உலகெங்குமுள்ள நாடுகளில் கட்டாயத் தனிமைப்படுத்தல், சமூக இடைவெளியைக் கடைப்பிடித்தல் போன்ற நடைமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பள்ளிகள், வணிக நிலையங்கள், மக்கள் கூடும் பொது இடங்கள் ஆகியவை மூடப்பட்டன. பல நாடுகளிலும் இந்நோயைக் கண்டறிவதற்கான பரிசோதனைகள், மருந்துகள், தடுப்பு மருந்து போன்றவற்றைக் கண்டறிவதற்கான முயற்சிகள் முழு மூச்சாக மேற்கொள்ளப் -பட்டது. 2021 இறுதியில் இதற்கான தடுப்பூசியை பல நாடுகள் பயன்படுத்தின.

மனித வரலாற்றில் மனிதனுக்கும் நுண்ணுயிரிகளுக்குமான போராட்டம் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது. முற்காலத்திலே தொற்று நோய்கள் கோடிக்கணக்கான குழந்தைகள் உட்படப் பலரைப் பலிகொண்டு சென்றிருக்கின்றன. இன்புளுவன்சா, சின்னம்மை, பெரியம்மை, கொலரா, பிளேக் போன்ற தொற்று நோய்கள் திரும்பத்திரும்ப ஏற்பட்டு மனித உயிர்களைக்

கொத்துக் கொத்தாகப் பலி எடுத்துப்போயின. இவ்வாறான தொற்று நோய்கள் மனித சமுதாயத்துக்குச் சவாலாக எழும் வேளைகளிலெல்லாம் அதிலிருந்து மனித சமுதாயம் பல பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. நுண்ணுயிர் - களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தோல்வியையே சந்தித்துக் கொண்டிருந்த மனித இனம் கடந்த ஓரிரு நூற்றாண்டுகளில் முற்றாக மாற்றமடைந்தது. தொற்று நோய்களால் இறப்போர்களது எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவடைந்து சராசரி வாழ்க்கைக்காலம் உலகெங்கும் உயர்ந்திருக்கிறது. பல தொற்று நோய்கள் அடியோடு துடைத்தெறியப்பட்டிருக்கின்றன. அறிவியலிலும் மருத்துவத்துறையிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம்தான் இந்தப் போராட்டத்தில் மனிதனின் வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கிற்று.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தொற்றுநோய்கள் ஏற்படுவதற்கு நுண்ணுயிரிகள்தான் காரணமாக இருக்கின்றன என்பது எவருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. கெட்ட காற்றினாலும், கடவுளினுடைய சாபத்தாலும் தொற்று நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற கொள்கை காணப்பட்டது. மலேரியா என்பதற்கு லத்தீன் மொழியில் கெட்ட காற்று என்பது பொருளாகும். நமது சமூகத்திடையேயும் சின்னம்மை, பெரியம்மை, பொக்குளிப்பான், கூகைக் கட்டு போன்ற தொற்று நோய்கள் பெண்தெய்வமாகிய அம்மனின் கோபத்தால் ஏற்படுவதாகப் பலராலும் கருதப்பட்டது. அதனாலேயே அம்மை நோயென அவற்றிற்குப் பெயரும் இடப்பட்டது. அக்கால மக்களுக்குத் தொற்று நோய்க்கான உண்மையான காரணத்தைப்பற்றிய அறிவு இல்லாதிருந்த போதும் அவற்றைப் பரவாமல் தடுப்பதற்கு அனுபவ ரீதியான நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தார்கள். தொற்று நோய் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தால் அவரைத் தனிமைப்படுத்தி அதைப் பிறருக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கான சில அடையாளங்களை அவர்களது வீட்டு வாசலில் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். நமது சமூகத்திலும் இவ்வகையான தொற்று நோய்கள் ஏற்பட்டால் வேப்பிலையை வாசலில் கட்டித் தொங்கவிடும் வழக்கம் இருந்ததையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மருத்துவர்களும் வேதியல் நிபுணர்களும் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் மூலம் தொற்று நோய்கள் கெட்ட காற்றினாலோ அல்லது கடவுளின் சாபத்தாலோ ஏற்படுவதில்லை என்பதையும் சாதாரணமாக எமது கண்ணுக்குப் பலப்பலாத நுண்ணுயிரிகளால் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் கண்டறிய முடிந்தது. பரிசோதனைகள் மூலம் தொற்றை ஏற்படுத்தும் வெவ்வேறு வகையான நுண்ணுயிரிகளையும் அவை என்னென்ன வழிகளால் பரவகின்றன என்பதையும் கண்டறிந்தார்கள்.

பல லட்சக்கணக்கில் மக்களைப் பலியெடுத்த பல்வேறு நோய்களுக்கும் எதிரான எதிர்ப்புச் சக்தியை ஏற்படுத்தக் கூடிய தடுப்பு மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்தமை நுண்ணுயிரிகளுக்கெதிரான போராட்டத்தில் முக்கியமான மைல்கல்லாகும். இறப்புக்கு முதல் காரணமாக இருந்த தொற்று நோய்கள் இன்று மிகவும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டன. உலக நாடுகளில் மக்களின் சராசரி வாழ்க்கைக் காலம் இப்போது 70 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வளர்ந்துள்ளது.

Vaccine என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் தொற்று நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளாலேயே இத்தகைய முன்னேற்றம்

ஏற்பட்டுள்ளது. நோய்த்தடுப்பு மருந்து மூலம் அந்தந்த நோயை ஏற்படுத்தும் இறந்த கிருமிகள் அல்லது வீரியம் குறைக்கப்பட்ட கிருமிகள் ஆபத்தில்லாத வகையில் ஒருவரின் உடலிலுள்ள செலுத்தப்படுகின்றது. அதனால் அவரின் உடலிலுள்ள நோயெதிர்ப்புத் தொகுதி அந்நோய்க்கெதிரான எதிர்ப்புச் சக்தியை உருவாக்கிக் கொள்ளும். அவர் அந்த நோயை ஏற்படுத்தும் கிருமிகளை எதிர்கொள்ளும்போது நோயெதிர்ப்புச் சக்தி அந்த நோயிலிருந்து அவரைப் பாதுகாக்கின்றது.

17ஆம் நூற்றாண்டில் வெற்றிகரமாக ஒழிக்கப்பட்டது பிளேக் என்னும் கொள்ளை நோயாகும். சுகாதார முறைகள், நோயாளிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களைக் கண்டறிந்து தனிமைப்படுத்துதல் ஆகிய நடைமுறைகளினால் இது சாத்தியமாகியது. அதன் தொடர்ச்சியாக நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள், பாதுகாப்பான குடிநீர், தகுந்த உறைவிடம், சிறந்த கல்வி, வறுமை ஒழிப்பு, மேம்பட்ட சுகாதாரம், சிறந்த போசாக்கு, பொது சுகாதார நடைமுறைகள் என்பன யாவும் தொற்று நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தவதற்கு உலக அரசுகள் மேற்கொண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகளாகும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கெதிராகக் கொடுக்கப்படும் தடுப்பு மருந்துகளே மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. ஒருவர் நோய்த் தடுப்பு மருந்து எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் தனது ஆரோக்கியத்தை பாதுகாப்பது மட்டுமன்றித் தம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார். அதனாலேயே அரசாங்கங்களும் தமது குடிமக்களுக்கு நோயெதிர்ப்பு மருந்துகளை இலவசமாக வழங்குகின்றன.

மனித வரலாற்றில் Smallpox எனப்படும் பெரியம்மை நோயே மனித உயிர்களைக் காவுகொண்ட தொற்று நோய்களில் முதன்மையாகக் காணப்பட்டது. முதன்முதல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இந்தப் பெரியம்மை நோய்கெதிரான தடுப்பு மருந்துதான். அத்தடுப்பு மருந்தின் மூலமாக இன்றைக்கு இந்த நோய் உலக நாடுகள் முழுவதிலுமிருந்து முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல மக்களில் அங்க ஊனங்களையும், உயிரிழப்புகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த போலியோத் தொற்று நோயும் இன்று முற்று முழுதாக ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையையும் காண்கின்றோம். சின்னம்மை போன்ற நோய்களும் பெருமளவில் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன. முன்னொரு காலத்தில் எமது மூதாதையர்களின் உயிர்களைப் பலிகொண்ட பல நோய்களை மருத்துவ அறிவியல் இன்று இல்லாது ஒழித்துவிட்டது. இப்பொழுது 28 தொற்று நோய்களுக்கெதிரான தடுப்பு மருந்துகள் பயன்பாட்டிலுள்ளன.

முன்னைய காலத்தைப் போலவே இன்றும் நாம் அறிவியலையே நம்பியுள்ளோம். தென்கொரியா, வியட்நாம், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளின் நடவடிக்கைகள் இந்த நோயை எதிர்கொள்வதில் நம்பிக்கை அளித்தாலும் இறுதி நம்பிக்கை இந்நோய்க்கெதிரான தடுப்பு மருந்தைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே தங்கியிருந்தது. உலகம் முழுவதிலுமுள்ள அறிவியல் நிபுணர்கள் கோவிட் - 19 நோய்க்கெதிரான தடுப்பு மருந்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் அயராது உழைத்தனர். முன்னைய காலங்களைப் போலவே அறிவியலே இந்நோய்க்கு ஒரு முடிவை எழுதி வைக்கும். நம்பியிருப்போம்! ●

கதிர் துரைசிங்கம் - ஓய்வுநிலை மருத்துவர்

பாகுபாடு காட்டாத கனடிய மருத்துவ சேவை

குடும்பமாக கனடா வந்து மொன்றியலில் அகதி நிலை கோரிய எங்களுக்கு 'மினிஸ்டர்ஸ் பர்மிட்' வழங்கப்பட்டது. சமூகக் காப்புறுதி இலக்க அட்டை கிடைக்கும்வரை தொழில் எதுவும் செய்ய முடியாது என்றனர். ஆனால், வாழ்வாதாரத்துக்கு சமூகநல ஊதியம் தந்தார்கள். சமூக காப்புறுதி இலக்க அட்டை கிடைத்ததும் நாங்கள் ஆரம்பிக்கப்போகும் வேலை மூலம் மருத்துவ வசதி கிடைப்பினும் பற்சிகிச்சை பெறவோ மூக்குக் கண்ணாடி பெறவோ வாய்ப்பு இருக்காதென அறிந்தோம். சமூகநல நிதி இருக்கும்வரை இவை இரண்டும் இலவசம் என்று தெரிய வந்தது. எல்லோரும் பல்லைக் காட்டவும் கண்ணைக் காட்டவும் ஆரம்பித்தனர்.

நானும் பல்லைக் காட்டலாமென விண்ணப்பித்தபோது அங்கிருக்கும் ஒரு பல்லைக்கழக மருத்துவமனையின் பற்பரிசோதனைப் பிரிவுக்கு செல்லுமாறு என்னை பணித்தார்கள். அங்கு சென்ற போது பல்வைத்தியரின் முதற்கேள்வி "நீ பல்வைத்தியர் ஒருவரை இறுதியாகச் சந்தித்து எத்தனை மாதங்கள் ஆயிற்று?" என்பது. முப்பது ஆண்டுகள் இருக்கும் என்பது எனது பதில். மூன்றாம் உலக நாடொன்றிலிருந்து அகதியாக வந்த எனக்கு, தனது ஆங்கிலம் புரிந்திருக்காது என்று எண்ணிய அந்த வைத்தியர் அறுத்தறுத்து திரும்பவும் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார். "சத்தியமாக முப்பது ஆண்டுகள்தான். இப்பவும் பற்பரிசீலனை எதுவும் எனக்கில்லை. வரமுன் காப்பது நல்லது என்றார்கள், வந்தேன்" என்றேன்.

ஒழுங்காகவும் காத்திரமாகவும் இருந்த பற்கள் முப்பத்திரண்டையும் முழுதாகத் தேடி, சில இடங்களில் இருந்த சுண்ணாம்புப் படிவுகளை இயந்திரம் மூலம் உடைத்து சுத்தம் செய்த பல்வைத்தியர், ஆறு மாதத்தில் திரும்பவும் வரவேண்டுமென்றார். பல்கலாசாரத்தை கனடா மதித்துப் பேணும் முறையை போகப்போக புரிந்து கொண்டேன்.

பற்சிகிச்சை கனடாவில் இலவசம் என்றில்லை. ஆனால், ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு தடவை பல்வைத்தியரிடம் சென்று பற்களை பரிசோதித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பது எழுதாத விதியாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. சில தொழில்தருநர்கள் தங்கள் ஊழியர்களுக்கும் அவர்களின் துணைவர் பிள்ளைகளுக்கும் பற்சிகிச்சைக்கென காப்புறுதித் திட்டம் வழங்குகிறார்கள். அநேகமான காப்புறுதித் திட்டங்கள் பற்சிகிச்சைச் செலவின் என்பது வீதத்தை பொறுப்பேற்கும். மிகுதித் தொகையை அவரவர் பல்வைத்தியருக்குச் செலுத்த வேண்டும்.

பல் சீரமைத்தல், ஷுகிளிப் போடுதல், பல் கட்டுதல் என அழகுபடுத்தும் சிகிச்சைகளுக்கு அநேக காப்புறுதித் திட்டங்கள் ஐம்பது வீதத்தை பொறுப்பேற்கும். சமூகநல உதவியில் இருப்பவர்களுக்கும், ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பற்சிகிச்சை வசதியை கனடிய அரசு இலவசமாக வழங்குகிறது. சில நகரசபைகள் குறைந்த ஓய்வூதியம் பெறுவோருக்கும் இவ்வாறான வசதிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சுயதொழில் புரிபவர்கள் தனியார் காப்புறுதி ஒன்றை எடுத்திருப்பின் அதன் மூலம் பற்சிகிச்சை பெறலாம்.

இலங்கையில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பற்சிகிச்சை நிறுவனங்களும் மாகாண மற்றும் ஆதார வைத்தியசாலைகளில் பற்சிகிச்சை பிரிவுகளும் உண்டு. பிடுங்க வேண்டிய பல், பல் உடைவு, தாங்கமுடியாத பல்வலி ஆகியவற்றுக்கு மட்டும் இங்கு பலரும் வைத்திய சேவையை நாடுவர். அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் பற்சிகிச்சையைப் பெற நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டும். பல் அடைத்தல், காவிிகள் - கறைகள் அகற்றுதல், பல் வரிசையை சீர்செய்தல் என்பனவற்றுக்கு பல நாட்கள் காத்திருக்க நேரிடலாம். தனியார் பற்சிகிச்சை நிலையங்களும் அங்கு பிரதான நகரங்களில் உண்டு. இங்கு பற்சிகிச்சைகளை பணம் செலுத்தி விரைவாக செய்ய முடியும்.

கனடாவில் வாழ்க்கை முறை, சூழல், உணவு என்பவை பல் பிரச்சனைக்கு காரணமாக இருப்பதால் இங்கு அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. பல் வரிசை சீராகவும் வெண்மையாகவும் இருந்தாலும் இங்கு சிரிப்பை குறைவாகவே காணலாம். இலங்கையில் பல் வரிசை ஒழுங்கில்லாவிட்டாலும், பற்களின் நிறம் மாறினாலும் சிரிப்பு நிறைவாகவே இருந்தது.

போர்த்துகேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கையில் ஆரம்பமான மேல்நாட்டு வைத்திய (ஆங்கில) சிகிச்சை முறை, பிரித்தானிய ஆட்சியில் வளர்ச்சி பெற்று வளம்பெற்று பொதுமக்களுக்கு இலவசமாயிற்று. சுதேசிய வைத்திய முறையிலிருந்து மக்கள் படிப்படியாக மேல்நாட்டு வைத்திய முறைக்கு மாறினார்கள். நாடு 1948ல் சுதந்திரம் அடைந்தபோது அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியோடு கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரி, நிபுணத்துவ ஆஸ்பத்திரிகள், மாகாண - மாவட்ட - கிராமிய வைத்தியசாலை - களென 183 எண்ணிக்கையில் இருந்தன. இதுதவிர 240 மத்திய டிஸ்பென்சரிகள், 176 கிளை டிஸ்பென்சரிகள், 453 வருகைதரு டிஸ்பென்சரிகள் நாடு பூராவும் இலவச சேவையை வழங்கின. இவை அனைத்திலும் சேவைகளும், மருந்துகளும் இலவசம். தனியார் வைத்தியசாலைகளும், தனியார் மருத்துவமனைகளும்

இலங்கையில் இயங்குகின்றன. இங்கு வெளிநோயாளராகச் சென்று சிகிச்சை பெற்று மருந்துகள் எடுப்பதற்கும் அங்கு தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவதற்கும் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.

நிபுணத்துவ சேவைகளை அரசாங்க வைத்தியசாலைகள் நடத்துகின்றன. இங்கு கவனிக்கப்படும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். அதிகாலை சென்று இடம்பிடிக்க முடியாதுவிட்டால் அடுத்த கிளிநிக்குக்கு செல்ல வேண்டும்.

அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் தொழில் புரியும் வைத்திய நிபுணர்களை, வைத்தியசாலைக்கு வெளியேயுள்ள தனியார் மருத்துவமனைகளில் பணம் செலுத்தி சந்திக்க முடியும். அவ்வாறான நோயாளிகள் அரசாங்க மருத்துவமனையில் அனுமதி பெறவும், விரைவில் சிகிச்சை பெறவும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது.

இலங்கையில் வசதி படைத்தோரும் வெளிநாடுகளிலுள்ள உறவினர்களின் உதவிகளைப் பெறக்கூடியவர்களும் தனியார் மருத்துவமனைகளில் பணம் செலுத்தி காத்திருப்பின்றி பரிசோதனைகளையும் சிகிச்சைகளையும் பெறுகிறார்கள்.

கனடாவில் ஒவ்வொரு மாகாணமும் தங்கள் பிரச்சைகளுக்கு சுகாதார காப்புறுதித் திட்டம் மூலம் இலவச அட்டையை (உதாரணம் - ஒன்ராறியோவில் ஒஹிப் - OHIP - அட்டை) வழங்குகிறது. இதேமாதிரி கியுபெக்கில் Quebec Insurance Card, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் BC Service Card, அல்பேர்ட்டாவில் Alberta Health Care Card, மனிற்றோபாவில் Manitoba Health Card என்ற பெயர்களில் சுகாதார காப்புறுதி அட்டைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. இந்த அட்டை மூலம் பல் சிகிச்சை தவிரந்த அனைத்து வைத்திய சேவைகளையும் இலவசமாக அனைவரும் பெறமுடியும். ஒவ்வொருவரும் தமக்கென குடும்பநல வைத்தியர் ஒருவரை வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது கட்டாயம். இவர்கள் தங்கள் கிளிநிக்குகளில் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் நோயாளர்களைப் பார்வையிட்டு சேவைகளை வழங்குகிறார்கள். இவர்களைச் சந்திக்க முடியாத வேளைகளில் சமூக மட்டங்களில் இயங்கும் 'வோக் இன் கிளிநிக்' (Walk in Clinic) வைத்தியர் ஒருவரை நாடி இலவச சிகிச்சை பெறமுடியும். இதுபோன்று Urgent Care Centre வைத்திய சேவைகளும் இங்குண்டு. அவசர சிகிச்சைக்கு நோய்வாய்ப்பட்டவர் நேரடியாக அல்லது நோயாளர் ஊர்தியினூடாக வைத்தியசாலைகளுக்குச் செல்ல முடியும்.

வைத்தியசாலையிலிருந்து வெளியேறும்போது பரிந்துரைக்கப்படும் மருந்துகளும், குடும்பநல மருத்துவர் பரிந்துரைக்கும் மருந்து - களும் முழுமையாக இலவசமல்ல. சில தொழில்துறர்கள் தம்மிடம் தொழில் புரிபவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தவர் - களுக்கும் காப்புறுதித் திட்டம் வழங்குகிறார்கள். அநேகமான காப்புறுதித் திட்டங்கள் மருந்துச் செலவின் என்பது வீதத்தைப் பொறுப்பேற்கிறது. அறுபத்தைந்து வயதுக்கு மேற்பட்டு Old Age Security (OAS)இல் இருப்பவர்களுக்கும் சமூகநல உதவியில் இருப்பவர்களுக்கும் பெரும்பாலான மருந்துகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. (மாகாணங்களுக்கு மாகாணம் இதில் வேறுபாடு இருக்கலாம்). சுயதொழில் புரிபவர்கள் தனியார்

காப்புறுதி ஒன்றை எடுத்து அல்லது பணம் செலுத்தி மருந்துகளைப் பெறலாம்.

கனடாவில் குடும்ப வைத்தியர் ஊடாகவே நிபுணத்துவ வைத்தியர் சேவையை முதல்முறை பெறமுடியும். குடும்ப வைத்தியர் தமது நோயாளர்களின் மருத்துவ - வைத்திய வரலாற்றை கோப்பில் வைத்திருப்பார். தேவைப்படுமிடத்து வேண்டப்படும் விபரங்கள் இவரால் நிபுணருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். ஒருமுறை நிபுணர் ஒருவரை சந்தித்த நோயாளி தொடர்ந்து அவரை சந்திக்க வசதியுண்டு. நிபுணத்துவ சேவையை முதன்முறை பெறுவதற்கு சிலவேளை பல மாதங்கள் காத்திருக்க நேரிடலாம். இங்கு பரிந்துரைக்கப்படும் பரிசோதனைகள் மற்றும் சத்திரசிகிச்சை போன்றவைக்கு சிலவேளை காத்திருக்க நேரிடும்.

ஆனால், விபத்து, அவசர சிகிச்சை என்றதும் நோயாளர் ஊர்தியுடன் ஏனைய சேவைகள் வழங்கும் வாகனங்கள் விரை - வில் வந்தடைவதும், அதில் பணிபுரியும் மருத்துவ ஊழியர்கள் வழங்கும் அவசர சேவை, சிகிச்சை, கவனிப்பு அனைத்தும் பிரமிக்க வைக்கும். நோயாளர் ஊர்தியில் நோயாளிக்கான சிகிச்சை அளிக்கப்படும் அதேசமயம் அவரை உடனடி சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய வைத்தியசாலை எதுவென்று ஆராய்ந்து அங்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் பணியாற்றும் மருத்துவத்துறைசார் அனைவரதும் அர்ப்பணிப்பான சேவை எப்போதுமே வியக்க வைக்கும்.

தாமாகவே அவசர சிகிச்சைக்குச் செல்லும் நோயாளர்களின் அறிகுறிகள், நோயின் தீவிரம், எதிர்கொள்ளும் ஆபத்து முதலியன கண்டறியப்பட்டு அதற்குரிய சிகிச்சை மட்டுமன்றி தேவைப்படுமிடத்து நோயாளி தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற அனுமதிக்கப்படுவார். நிபுணத்துவ மருத்துவசேவை அநேகமான வைத்தியசாலைகளில் உள்ளது. சுத்தம், துப்புரவு, பராமரிப்பு, அவசரமான அர்ப்பணிப்பான சேவை அனைத்தும் இங்குள்ள வைத்தியசாலைகளில் பொதுவானதாகவும் தரம் மிக்கதாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

கனடாவில் கால் பதித்த சில நாட்களில், மாகாண அரசாங்கங்கள் வழங்கும் சுகாதார காப்புறுதித் திட்ட அட்டை ஒன்றின் மூலம் சாதாரண இருமலிலிருந்து சத்திரசிகிச்சை வரையான மருத்துவசேவையை இலவசமாகப் பெற முடியும். இவ்வாறான எல்லோருக்கும் பொதுவான இலவச மருத்துவ சேவைத்திட்டம் வேறு நாடுகளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

‘ஓ கனடா, எங்கள் வீடும் நாடும் நீ’.

How does short-term memory work?

Short-term memory isn't just about being able to quickly recall new info; there are three phases. "You have to register the information, store the information, and retrieve the information," says Dr. Lyden. Registering means that you're paying attention in the first place. Storing the info means you've filed it away in your brain. Retrieval is the ability to access the memory again. Any of these steps can break down, he says.

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் - பல் வைத்தியர்

கனடாவில் பல் வைத்தியம்: மூன்று தசாப்த அனுபவம்

கனடாவில் எனது பற்சிகிச்சைப் பணி முப்பது வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்ததை எண்ணிப்பார்க்கும்போது பல நினைவுகளும் அனுபவங்களும் மனதில் தோன்றுகின்றது.

1971ம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று இலங்கையில் பல் வைத்தியத்துக்கான எனது இறுதிக்கட்ட பரீட்சையின் பெறுபெறு வெளியானது. இங்கு வருவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் ஆறு வருடங்களும், நைஜீரியாவில் எட்டு வருடங்களும் சேவையாற்றி இருந்தேன். நான் பிறந்த நாட்டில் படிப்பு முடிந்ததும் தொழில் - வாய்ப்பு கிட்டியது. 1977ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட தமிழர் மீதான தாக்குதலைத் தொடர்ந்து அங்கு வாழ மனம் விரும்பவில்லை. ஒப்பந்த முறையில் நைஜீரியாவில் கடமையாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

கனடாவில் குடியேறியதும் பல் வைத்தியராக பணியாற்ற முடியாது என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தேன். இந்த நாட்டின் பற்சிகிச்சை அதிகாரசபையின் அனுமதிப்பத்திரம் பெறுவதற்கான பரீட்சைகளில் சித்தியடைய வேண்டியது அவசியம். இதற்கு நான்கு பரீட்சைகள் இருந்தன. முதல் பரீட்சையில் சித்தி அடைந்தவர்களே அடுத்த பரீட்சைக்கு அனுமதிக்கப்படுவர். பரீட்சைகளின் கட்டணங்களும் அதிகமானவை. பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் அதேவேளை வீட்டு வாடகை, நாளாந்த வீட்டுச் செலவு என்பவற்றுக்கு நானும் மனைவியும் தொழில் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அந்தக்காலத்தில் அலுவலகங்களில் தற்காலிக லிகிதர்களாக வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆரம்பத்தில் மணித்தியாலம் ஒன்றுக்கு 6,7 டாலர்களே ஊதியமாக இருந்தது.

நான் கனடாவுக்கு வருகை தந்தவேளையில் இலங்கைத் தமிழர் எவரும் பல் வைத்தியராக இங்கு சிகிச்சை புரியும் அதிகாரத் - தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு ஒரு வருடத்துக்கு முன்னைய வகுப்பில் கல்வி கற்ற சிங்களப் பெண்மணி ஒருவர் இங்கு பல் வைத்தியராக அப்போது இருந்தார். அவரைத் தொடர்பு கொண்டு உதவி கோரியபோது, பரீட்சைகளுக்கான முயற்சியை கைவிடுமாறு எனக்குப் புத்திமதி கூறினார். பரீட்சைகள் மிகவும் கடினமானவை எனவும், தாம் பல தடவைகள் தோற்றியதாகவும், பெரும் பணச்செலவு ஏற்பட்டதாகவும் கூறி வேறு ஏதும் தொழில் முயற்சிகளை தேடுமாறும் கூறினார்.

ஆனால், நான் முதற்பரீட்சையில் தோன்றி சித்தியடைந்தேன். எனக்கு முன்னர் இப்பரீட்சை எடுக்க விரும்பாத சில தமிழர் பல்

வைத்தியர்கள் இதை அறிந்தபின் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு தாங்களும் பரீட்சைக்குத் தோன்ற ஆயத்தமானார்கள். அடுத்தடுத்த பரீட்சைகள் செய்கை முறை என்பதால் அதற்குரிய பயிற்சிகளைப் பெற வேண்டியிருந்தது. அப்போது சிங்களப் பல் வைத்தியரின் வகுப்பில் படித்த ஒரு நண்பனின் தொடர்பு எனக்கு உற்சாகமூட்டியது. இலங்கையில் பல் வைத்தியராகப் பணியாற்றிய அவரின் மனைவி எனது வகுப்பில் படித்தவர். எனது நண்பர் அப்போது இரண்டாவது பரீட்சையிலும் தேறியிருந்தார். ஒன்றாயினால் லண்டனிலுள்ள வெஸ்ட்மன் பல்கலைக்கழகத்தின் பற்சிகிச்சைப் பீடத்தில் பயிற்சிகளைப் பெற்றதாகவும், செலவுகளைப் பாராது அப்பயிற்சிகளைப் பெறுமாறும் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அங்கு பரீட்சைகளுக்குப் பதிவு செய்தபின்னர் அவரே தனது நண்பனின் வாகனத்தில் என்னைக் கூட்டிச்சென்று நான் தங்கிய இருப்பிடத்தில் விட்டுச் சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து அடுத்த கட்ட பயிற்சியையும் பூர்த்தி செய்தேன். வெளிநாட்டில் படித்த பல் வைத்தியர்களுக்கு ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் அத்தகைய பரீட்சைகள் அப்போது இடம்பெறவில்லை. எமக்கு செய்கை முறைப்பரீட்சைகள் நடத்துவதற்கும் இடமளிக்கவில்லை. இதனால் நாங்கள் செய்முறைப் பரீட்சைக்கு மூவரை எம்முடன் மொன்றிய - லுக்கும் வன்கூவருக்கும் கூட்டிச்செல்ல வேண்டியிருந்தது.

செய்கைமுறைப் பரீட்சைகளில் ஒரே தடவையில் சித்தியடைவது கடினம். அந்தக் காலங்களில் பத்து சதவீதத்தினரே சித்திய - டைந்தார்கள். ஜோர்ஜ் பிரவுன் கல்லூரியில் பற்சிகிச்சை சம்பந்தமாக வழங்கப்பட்ட இதர பயிற்சிகளிலும் சேர்ந்து வேறு பயிற்சிகளையும் பெற்றோம். ஈரான் நாட்டில் பல்வைத்திய பீடத்தில் பேராசிரியராக இருந்த ஒரு நண்பர் எனக்கு உதவிக் - கரம் நீட்டினார். ரொறன்ரோவில் நான் தங்கியிருந்த கட்டிடத்தில் முன்னர் இருந்த பற்சிகிச்சை நிலையத்துக்குச் சென்று அங்கு பணியாற்றியவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தினேன். அங்கு ஐந்து பல் வைத்தியர்கள் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனது செய்கை முறைப் பரீட்சைக்குரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அவர்களின் சிகிச்சை நிலையத்தை உபயோகிக்க அங்கு கடமையாற்றிய மிகவும் இளையவர் ஒருவர் அனுசரணையாக உதவினார். செய்முறைக்கு எப்பொழுதாயினும் தேவையானவ - ரைக் கூட்டிவந்து செய்யுமாறு தெரிவித்தார்.

செய்முறைப் பரீட்சைகளில் பற்களை நிரப்பதல் மற்றும் இதர சிகிச்சைகளுக்கு தெரிவு செய்வதற்கும் பின்னரும் எமது

மக்களின் ஒத்துழைப்பு தேவையாக இருந்தது. எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி அவர்கள் எனக்கு உதவினர். தங்கள் சொந்தச் செலவில் மொன்றியலுக்கு வந்து தங்கி பரீட்சை நேரங்களில் அவர்கள் உதவியதற்கு நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். வன்கூவரி - லும் இவ்வாறு எம்மவர் உதவிகள் கிடைத்தன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வன்கூவர் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்படிப்பு மேற்கொண்ட அன்பர் ஒருவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் என்னிலும் ஒரு வருடம் மூத்த மாணவியாக விருந்த ஒருவரது அறிமுகத்தினால் எனக்கு உதவிகள் புரிந்தார். அந்த மாணவியின் கணவர் அங்கு வைத்திய நிபுணராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

எனது மனைவியின் ஆதரவு இருந்த காரணத்தினால்தான் என் முயற்சி நிறைவுபெற்றது. நான் பரீட்சைகளில் தவறிய சந்தர்ப்பங்களிலும் பரீட்சைக்கான உபகரணங்கள், பிரயாணங்கள் போன்ற வேறுவகை செலவுகள் ஏற்பட்டபோதிலும் அவர் எவ்வித குழப்பமும் அடையவில்லை. இதனால் எனக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஏற்பட்டது. வேலையும் படிப்புமாக இருந்தபோதிலும் சமூக அமைப்புகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன். இங்கு புதிதாகக் குடியேறிய தமிழர்களுக்கு கல்விச்சபையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வி வட்டம் என்ற அமைப்பில் குடும்பமாக கலந்து கொள்வோம். அதனால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஒரு விழாவில் எனது மூத்த மகளின் நடன நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. கனடா தமிழீழச் சங்கத்தில் சில மாதங்கள் குடியமர்வுச் சேவை அலுவலராக (Settlement counsellor) கடமையாற்றினேன். அவ்வேளையில் கனடிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (CBC) வானொலி நேர்காணலில் வெளிநாட்டுத் தொழில் வல்லுனர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பற்றி இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலில் மூவர்களில் ஒருவராக கலந்து கொண்டேன்.

எனது இறுதிக்கட்ட பரீட்சையின்போது பரீட்சையில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒவ்வொரு கட்ட பரீட்சையையும் இரு தடவைகளில் சித்தி பெறாவிடில் மீண்டும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பரீட்சைகள் செய்ய வேண்டுமென்பது இந்த மாற்றம். எனது

கடைசிப் பரீட்சை மொன்றியல் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்றது. பன்னாட்டு பல்வைத்தியர்கள் முப்பத்தைந்து பேர் இதில் தோற்றியிருந்தோம். மூன்று நாட்களாக நடைபெற்ற பரீட்சையில் ஒரு தொகையினரை பரிசோதகர் ஒருவர் கண்காணித்ததுடன் இடையிடையே பார்வையிட்டு மதிப்பீடு செய்தார்.

அவர் என்னுடன் அளவளாவிப்போது, நான் இரண்டாவது தடவையாகப் பரீட்சை எடுப்பதாகவும் இதில் தவறினால் மீண்டும் ஆரம்பத்திலிருந்து செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அவருக்கு நினைவுட்டினேன். மனத்திடத்துடன் பரீட்சை செய்து முடிக்கும்படி அவர் ஆலோசனை கூறினார். பரீட்சை முடிந்ததும் என்னருகில் வந்து எனது ஊருக்குப் போய் குடும்பத்துடன் சந்தோசமாக நத்தாரைக் கொண்டாடுமாறு சிரித்தவாறு சொன்னார். நான் சித்தியடைந்த தகவல் சில வாரங்களில் எனக்கு வந்தது. அதில் பற்சிகிச்சை செய்யும் உரிமத்தைப் பெற விண்ணப்பிக்கும்படி தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

நான் இங்கு பல்வைத்தியப் பணியை ஆரம்பித்ததும் எம்மவர் பலர் விபரங்களை அறிய என்னை நாடி வந்தனர். அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி வேண்டிய தகவல்களை அவர்களுக்கு வழங்கினேன். கடந்த முப்பது வருடங்களில் பல்லாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கு பலவிதமான பற்சிகிச்சைகளை வழங்கியுள்ளேன். சில குடும்பங்களில் மூன்று தலைமுறையினர் என்னிடம் வந்து சிகிச்சை பெற்றுள்ளனர். வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட வேண்டாமென்று பலர் என்னைக் கேட்டுக்கொள்வார்கள்.

இன்று ஈழத்தமிழர் பலர் கனடாவில் பல்வைத்தியர்களாகக் கடமையாற்றுகின்றனர். இதனால் நன்மையடைபவர்கள் எமது மக்களே. கடந்த சில வருடங்களாக வெளிநாடுகளில் படித்த பல்வைத்தியர்கள் கனடாவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் கற்கையை முடித்து பற்சிகிச்சை புரிவதற்குரிய பரீட்சையில் சித்தியடைய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.●

Ontario Seniors Dental Care Program (OSDCP)

The new Ontario Seniors Dental Care Program (OSDCP) provides access to free dental services to seniors aged 65 and over who meet the required income conditions and do not have dental benefits either through private insurance or other government programs. In order to qualify for OSDCP, a single senior must have an income of less than \$22,200 per year, while a senior couple must have a combined annual income of less than \$37,100.

The income eligibility for the new OSDCP is based on a senior's net income (line 236 from their income tax forms). Seniors can apply online or pick up a paper copy of the application form at their local public health unit's office.

Dental services covered under this program include: Examinations/assessments, Preventive services (e.g., cleanings), Restorative services to repair broken teeth and cavities, X-rays, Oral surgery services to remove teeth or abnormal tissue, Anaesthesia, Endodontic services (root canals) to treat infections and pain, Periodontal services to treat gum conditions and diseases. Prosthodontic services, including dentures, are also covered to a certain extent under the OSDCP.●

Dr. Indran B. Indrakrishnan, MD FRCP (London); FRCP (C); FACP; FACG

Colorectal cancer and Prevention

Colorectal cancer is a disease in which cells in the colon or rectum grow out of control and become cancer. The colon, also called the large intestine/ bowel is a hollow tube (“Horse pipe”) like organ and is the last part of the digestive system where the food waste is stored and eliminated through anus. The rectum is the passageway that connects the colon to the anus. Colorectal cancer is a leading form of cancer along with breast, lung, prostate, and cervical cancer. Colorectal cancer is an easily preventable, detectable, and treatable malignancy, but remains the second leading cause of cancer deaths in North America. More than 90% of colorectal patients can be cured if detected early enough by the appropriate screening tests. It has been shown scientifically that abnormal genes are responsible for colon cancer and these genes can be passed from one generation to the other. The cancer usually develops from benign growth called polyp, which grows on the lining of the colon. The polyp is usually shaped like a mushroom or occasionally a dome-like button & with time grows larger and eventually becomes cancer. Screening tests help find colorectal cancer at an early stage, when treatment works best.

A *screening test* is used to look for a disease when a person doesn't have symptoms.

Risk Factors for Colorectal Cancer

The risk of getting colorectal cancer increases as ones gets older. Other risk factors include having —

- Inflammatory bowel diseases such as Crohn's disease or ulcerative colitis.
- A personal or family history of colorectal cancer or colorectal polyps.
- Genetic syndromes such as familial adenomatous polyposis (FAP) or Lynch Syndrome (Hereditary non-polyposis colorectal cancer)

Life style factors that may contribute to an increased risk of colorectal cancer include —

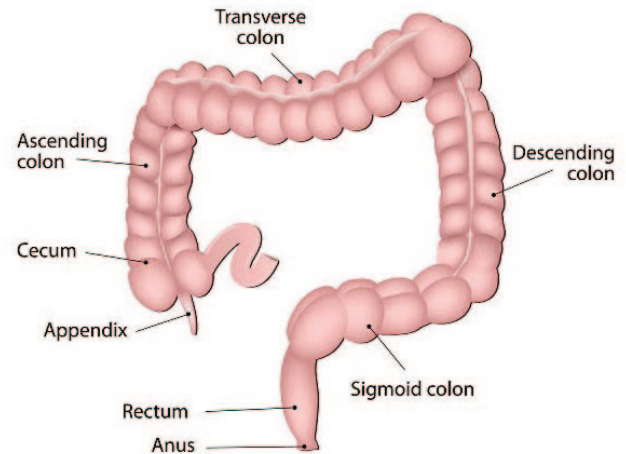
- Lack of regular physical activity

- A diet low in fruit and vegetables.
- A low-fiber, red meat and high-animal fat diet.
- Overweight
- Excess Alcohol
- Tobacco consumption

Symptoms of Colorectal Cancer

Colorectal polyps and colorectal cancer do not always cause symptoms, especially at the early stages. One could have polyps or even colorectal cancer and may not know it.

ANATOMY OF THE LARGE INTESTINE

Symptoms may include—

- A change in bowel habits.
- Blood in or on the stool (bowel movement).
- Diarrhea, constipation, or feeling that the bowel does not empty all the way.
- Repeated Abdominal pain, aches, or cramps.
- Unexplained weight loss.

How to Reduce the Risk of Colorectal Cancer?

Screening tests

Overall, the most effective way to reduce the of colorectal cancer is to get checked for colorectal cancer routinely, beginning at age 45. Almost all colorectal cancers begin as precancerous polyps (abnormal growths) in the colon or rectum. Such polyps can be present in the colon for years before invasive cancer develops. They may not cause any symptoms, especially in the early stages. Colorectal cancer screening can find precancerous polyps so they can be removed before they turn into cancer. In this way, colorectal cancer is prevented. Screening can also find colorectal cancer early when treatment works best.

Diet

Research is underway to find out if changes the diet can the colorectal cancer risk. Medical experts often recommend a diet low in red meat, animal fats and high in fruits, vegetables, and whole grains to reduce the risk of other chronic diseases, such as coronary artery disease and diabetes. This same diet also may reduce the risk of colorectal cancer.

Aspirin

Researchers are looking at the role of some medicines and supplements in preventing colorectal cancer. The U.S. Preventive Services Task Force found that taking low-dose aspirin can help prevent cardiovascular disease and colorectal cancer in some adults, depending on age and risk factors.

Healthy Choices

Some studies suggest that people may reduce their risk of developing colorectal cancer by increasing physical activity, limiting alcohol consumption, and avoiding Tobacco.

Colorectal Cancer Screening

Fast Facts

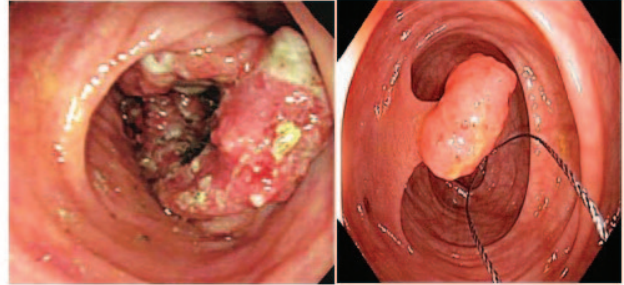
- It is recommended that people between the ages of 45 & 75 years should get screened (checked) for colorectal cancer.
- Millions of people in the North America are not getting screened as recommended. They are missing the chance to prevent colorectal cancer or find it early when treatment works best.

Screening Guidelines

Regular screening, beginning at age 45, is the key to preventing colorectal cancer and finding it early. The U.S. Preventive Services Task Force recommends that adults aged 45 to 75 be screened for colorectal cancer. The Task Force recommends that adults aged 76 to 85 ask their doctor if they should be screened. The Task Force recom-

mends several colorectal cancers screening strategies, including stool tests, flexible sigmoidoscopy, colonoscopy, and CT colonography (virtual colonoscopy).

If you won't have a colon cancer checkup for yourself, do it for the ones who love you & depend on you!

Colon Cancer

Colon Polyp

When Should one Begin to Get Screened?

Most people should begin screening for colorectal cancer soon after turning 45, then continue getting screened at regular intervals. However, you may need to be tested earlier than 45, or more often than other people, if –

- You or a blood relative have had colorectal polyps or colorectal cancer.
- You have Crohn's disease or ulcerative colitis. (Inflammatory bowel diseases)
- You have any of the genetic syndromes as elaborated earlier.

If you think you are at increased risk for colorectal cancer, speak with your doctor about—

- When to begin screening?
- Which test is right for you?
- How often to get tested?

If one is older than 75, s/he may ask doctor if s/he should be screened. People at an increased risk of getting colorectal cancer should talk to their doctor about when to begin screening, which test is right for them, and how often to get tested.

Colorectal Cancer Screening Tests

Several screening tests can be used to find polyps or colorectal cancer. The Task Force outlines the following colorectal cancer screening strategies.

Stool Tests

- The guaiac-based fecal occult blood test (FOBT) uses the chemical guaiac to detect blood in the stool. It is done once a year. For this test, you receive a test kit from your doctor. At home, you use a stick or brush to

obtain a small amount of stool. You return the test kit to the doctor or a lab, where the stool samples are checked for the presence of blood.

- The fecal immunochemical test (FIT) uses antibodies to detect blood in the stool. It is also done once a year in the same way as a FOBT. This test is superior to the above test (FOBT).
- STOOl DNA test: This one detects altered DNA (of polyps/cancer) in the stool. For this test, you collect an entire bowel movement and send it to a lab, where it is checked for cancer cells. It is done once every three years.

Flexible Sigmoidoscopy

For this test, the doctor places a short, thin, flexible, lighted tube (video camera) into the rectum. The doctor checks for polyps or cancer inside the rectum and lower third of the colon.

How often: Every 5 years, or every 10 years with a FIT every year.

Colonoscopy

Colonoscopy is similar to flexible sigmoidoscopy but a longer one to check for polyps or cancer inside the rectum and the entire colon. This is done under sedation and as such it is totally painless. During the test, the specialist can find and remove most polyps and occasionally even cancers. Colonoscopy also is used as a follow-up test if anything unusual is found during one of the other screening tests.

How often: Every 10 years (More frequently for people who have an increased risk of colorectal cancer).

CT Colonography (Virtual Colonoscopy)

Computed tomography (CT) colonography, also called a virtual colonoscopy, uses X-rays and computers to produce images of the entire colon, which are displayed on a computer screen for the doctor to analyze.

How often: Every 5 years.

How Do I Know Which Screening Test Is Right for Me?

There is no single “best test” for any person. Each test has advantages and disadvantages. Talk to your doctor about the pros and cons of each test, and how often to be tested. Which test to use depends on—

- Your preferences.
- Your medical condition.
- The likelihood that you will get the test.
- The resources available for testing and follow-up●

Dr. Indran B. Indrkrishnan

Adjunct Professor of Medicine - Emory University School of Medicine
GDC Endoscopy Center LLC and Gwinnett Digestive Clinic PC
475 Philip Blvd, Suite # 304, Lawrenceville, GA 30046
www.GDCEndoscopy.com

Symptoms of Alzheimer

An important aspect of this disease is that it starts off slowly and gets worse over time. These are a couple of symptoms that will help you recognise Alzheimer’s disease:

Memory loss: This is the most common symptom. People start to have trouble retaining new information. They start to forget things about recent events of conversations, for example. Problems with reading, talking, writing and maths start to arise as well.

Cognitive functions: The ability to think, judge/decide and understand is slowly lost. Taking initiative and acting independently starts to become difficult. Social skills start to degenerate and people can get disoriented about time and/or place.

Losing grip on reality: Alzheimer patients can start to become suspicious or paranoid. Half of all patients have delusions: beliefs that don’t comply with reality. Because of the paranoia and suspicions, patients can think they’ve been stolen from or lied to by their partners or carers. Hallucinations are also a common symptom.

Problems with everyday activities: Activities that have always been the most natural thing in the world are now done with more difficulty and clumsiness. At the same time, common social relations can remain intact for a long time. This is why it might appear to the outside world as if everything is alright.●

Maulia Selvarajah (UK)

False beliefs in our society

Farah Veerasingam¹ was 5 years old when the vision screener checked her visions at school. A letter was sent to her parents that week stating she had failed and needed to be seen by the eye services urgently. Having seen the orthoptist Farah came to see me for her first eye test 6 months later. Twenty minutes later, she was found to have poor eyesight and a prescription for glasses were given and told that they must be worn full time.

A follow up appointment was made 4 months later. Farah was now 6 years old. She came to the appointment with her father, and the orthoptist noted that she was not wearing her glasses. The father reported they had been lost for several weeks. A new voucher was given to get some more glasses and another appointment was made for 2 months time.

The appointment date came and went, but Farah did not attend her appointment. Another appointment was made and once again Farah did not attend. She was reaching 6 and half years old now. Farah's file was sent to me by a concerned looking orthoptist. I rang the father's mobile to have a chat about attending appointments, a dialogue that I had recited several times in the past.

The response I received from her father was one I had not expected. In short he said; "Farah would not be wearing glasses because her eyes would heal themselves. The GP and family were aware of the decision and agreed with this. Farah's vision seemed good enough without any glasses, she had not complained of vision problems and she can read a car number plate so it was felt her vision could not be as bad as what we (the eye service) had mentioned."

After making a quick phone call to the GP, I realized that the GP did not tell Farah's father that it would be okay to not wear the glasses. His advice was

quite the opposite. This raised further concerns, and I was left with no other choice but to call Social Services.

Almost two years since this little timid girl walked into my clinic room, she remains with poor eyesight. Social services and school have been made aware of the situation, and the family repeatedly makes appointments with empty promises of attending only to cancel last minute or 'forget'.

As a hospital optometrist one of the most rewarding parts of the job is to help children to see well. Ironically one of the most distressing parts is the effort to get the child to wear the glasses. A lot of detective work is required where subtle and direct questions need to be asked to both the child and the family to find out the ultimate cause. Some times it is a simple case of no longer liking the pink princess frames, other times there is bullying at school. But one of the difficult ones I find is when the child has no problem with the glasses but simply doesn't wear them because "mummy tells me not to." When I ask if this is true to the parent, I am simply greeted with a sheepish smile or a shrug of the shoulders, which tells me more than I need to know.

The excuses I receive from parents to justify their actions are plentiful; 'He is too young', 'Her beautiful eyes will be hidden behind the frames,' 'his eyes will get worse. He will depend on them,' 'he can see well without them, he was just lazy reading the letters when you tested him.'

A² small study conducted in Bradford, UK assessed the compliance of glasses wear amongst young children in ethnic minorities and noted the comments given by parents. It opens the eyes to the thought processes of families who are told their child needs glasses. Reasons for preserving with glasses include when the parents become convinced and aware that the glasses truly do provide help for their child or when teachers and other professionals are involved.

Careful consideration is made prior to giving a prescription for glasses at the hospital to a child. There are no sales involved, so by giving the glasses I receive no additional benefits or income. In the UK children under the age of 16 years receive a voucher to cover the basic costs of their glasses. Parents need not have a financial burden if their child needs to wear glasses.

Glasses are not given unless it is certain that the eyesight is unlikely to improve without further assistance. Tests sometimes are double checked, if there is any doubt to the child's performance. Sometimes they are repeated purely to satisfy or reassure the parent.

A child's eyesight continues to develop until they reach 7 years old. The level of vision they have at this age is what they will have for the rest of their lives. This is why glasses are sometimes given at a young age, so that the child has a better chance of reaching a good level of vision.

With this in mind, it is extremely frustrating from the point of the view of a clinician, when glasses are given in the hope of improving vision, only to find at the next appointment that the child's eyesight is deteriorating simply because they have not been given glasses by the family due to their own choices.

A logical solution would be to discuss the problem and explain the need and importance of the glasses to both the child and parent. Doing this should resolve the problem, and on the following appointment the child will be wearing glasses, right? Whilst some families understand, a concerning number of parents do not withdraw their arguments easily, and once again the child is seen without glasses. What is further worrying is that this problem seems to occur predominantly in the Asian community. Those that still hold such views are spread across the various Asian communities; from Pakistani, Bangladeshi, Indian and Sri Lankan.

There is a deep-rooted stigma amongst the Asian community that is strongly against wearing glasses. Often the battle is with the parent not the child. Parents are influenced by the stigma around wearing glasses more so than a child is. It is always the parent or family member that force-feeds this onto the child, not vice versa.

Glasses are viewed as a form of disability. A person wearing glasses is viewed as weaker than someone who is not. Glasses are viewed as something that makes a person ugly; hiding their eyes and facial features. This is particularly a problem with young girls wearing glasses. To some parents the thought that their daughter will be wearing glasses throughout her childhood and into her marital ages is devastating. I have had worried mothers tell me that it is harder to find a husband for a girl wearing glasses, and

their anxiety does not reduce until I mention the options of contact lenses and possible laser correction still open to them when the child is older. For many parents it is seen as a pointless form of treatment. Many a time, I am asked why wear glasses if it doesn't cure the poor eyesight? It is irrelevant that the child sees when the glasses are worn.

What seems like a simple case of removing a child's glasses or by repeatedly telling them that they do not look nice with them on, affects that child in more than one way. Emotionally, the child will feel ugly and less valued. They simply will not see if their glasses are removed, no matter how hard they squint, the board will not become clearer. This in turn, will affect their schoolwork and confidence. Dramatic as it sounds, the difference in a young child's behavior and performance, with and without glasses is remarkable.

There is a positive correlation between supportive parents and family who attend regular eye checks and encourage the wearing of glasses, and children who show good compliance with glasses wear, and steady improvements in visual ability. Whilst the numbers of concerning parents who hold onto these stigmas are in the minority, it is concerning that these thoughts are still present. Farah's parents are in the minority but due to their stigma of glasses, it will have a significant impact on Farah's vision.

Over time, and with many generations moving to western countries many have embraced new thoughts and ideas and with this they have let go of such stigma. As health care professionals who are involved with a wide range of societies, it is crucial that healthcare should not be looked at as only diagnosis and treatment. As strange as it may sound providing healthcare should be looked at from more than a medical point of view. Cultural values and stigmas such as these influence the attendance to appointments, acceptance of diagnosis and compliance of treatments. Addressing only the medical point of view is simply not enough for the vast majority of patients and family that walk into the clinic room. Explaining the condition, and discussing any possible stigma should be done as part of routine practice. By doing this we can provide better care for the individual and help fight back many stigmas that plague our society.

.....

- 1 *The name of this child has been changed*
- 2 *"Qualitative study investigating the perceptions of parents of children who failed vision screening at the age of 4-5 years" Allison Bruce, Tom Sanders, Trevor A Sheldon*
<https://bmjpaedsopen.bmj.com/content/2/1/e000307>●

விலோசன் சிவதர்மன் - BSc. Eng.
Funeral Director

கனடாவில் இடர்கால இறுதிச் சடங்குகள்

கொரோனா தொடங்கிய நாளிலிருந்து ஒவ்வொருவர் மனதிலும் மரணபயத்தை ஏற்படுத்தியது இடர்கால வைரஸ். ஐந்து கண்டங்களையும் 194 நாடுகளையும், பெரிய நாடு சிறிய நாடு என்று தரம் பிரிக்காது சகலதையும் இது ஆட்டிப்படைத்தது.

சீனாவில் ஆரம்பித்த இந்த வைரஸ் தொடர்ந்து உலகளாவிய ரீதியில் பல மில்லியன் கணக்கானவர்களின் உயிர்களைக் காவு கொண்டதுடன் அதற்கும் அதிகமான மில்லியன் மக்களை தனது தொற்றுக்கு ஆளாக்கியிருந்தது. எமது அயல்நாடான அமெரிக்காவே இதில் கூடுதலாகப் பாதிப்படைந்தது.

மரணம் என்பது எவ்வளவையிலும் எந்த நேரத்திலும் ஏற்படக்கூடிய துயரமான ஒரு சம்பவம். ஆனால், கொரோனா வைரசால் ஏற்பட்ட இடர்கால மரணமானது திடீரென இருந்தவர்களுக்கும் முதியவர்களையும் இளையவர்களையும் பயமுறுத்தி மனப்பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. முன்னைய காலங்களிலும் இதுபோன்ற பல வைரசுகள் உலகத்தை ஆட்டிப்படைத்துள்ளன. ஸ்பானிஷ் ஃபுளு, ஏசியன் ஃபுளு, எயிட்ஸ் பன்டமிக், எச்ஐஎன்ஐ ஸ்வைன் ஃபுளு, வெஸ்ட் ஆபிரிக்கன் எபோலா, சீக்கா எனும் வைரசுகள் இவற்றுள் சில.

ஆரம்பத்திலிருந்து Covid - 19 என்ற பெயரில் கொரோனா வைரஸ் பரவ ஆரம்பித்தது. இதனை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலும் இது குறைந்ததாக இல்லை. முதலாம் அலை, இரண்டாம் அலை, மூன்றாம் அலை என்ற கால இடைவெளிகளுடன் தனது வேகத்தை இது காட்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் அரசாங்கங்கள் இதிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தாலும் பொதுமக்கள் இதனை முழுமையாகப் பின்பற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் தொற்றின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பது அரசாங்கங்களுக்கு சவாலாக உள்ளது. கனடாவும் இதே பிரச்சனைகளை சந்தித்துள்ளது.

கனடாவில், முக்கியமாக ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் இடர்காலத்தில் நடைபெற்ற மரணச் சடங்குகள் வழமையான கால முறைமைகளைவிட மாறுபட்டது. முதியோர் இல்லங்களில் இருந்தவர்களின் மரணங்கள் பல குடும்பங்களை வெகுவாகப் பாதித்தது. பொதுமக்களில் பலர் நோய் தொற்றுக்குள்ளாகி மரணிக்க நேர்ந்தது. இதனால் ஒன்ராறியோ மாகாண அரசாங்கமும் அந்திமகால சேவை நிலையங்களும் (Funeral

Homes) இணைந்து ஒரு நெறிமுறையில் இவர்களின் மரணச் சடங்குகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது.

மக்களின் பாரம்பரிய பின்னணிகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில், அதேசமயம் அரசாங்கங்களினதும் அந்திமகால சேவை நிலையங்களினதும் வழிமுறைகளுக்கமைய இந்த மரணச்சடங்குகள் நிறைவு செய்யப்பட்டன. கடந்த வருடம் மார்ச் மாதத்தில் முதலாம் கட்டநிலையில் இடர்கால மரணச் சடங்குகளுக்கு பத்துப் பேர் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். மிகுதிப்பேர் மண்டபங்களின் வெளியில் நிற்பதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களின் வாகனங்களுக்குள்ளேயே இருக்குமாறு கேட்கப்பட்டனர். அதுமட்டுமன்றி மரணச்சடங்குக்கு வருபவர்கள் முற்கூட்டியே தங்கள் பெயர்களையும் விபரங்களையும் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு வழங்குமாறு கேட்கப்பட்டனர். அதனைச் செய்யத் தவறியவர்கள் மரணச்சடங்குக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பின்னர் மரணச்சடங்குகளுக்கு வருபவர்கள் தங்கள் பெயர் விபரங்களை ஒன்லைன் மூலம் அந்திமகால சேவை நிலையங்களின் இணையத்தளத்தில் பதியுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இந்த நடைமுறை மேலும் தொடர்ந்தாலும் ஆச்சரியப்பட நேரது.

அதேசமயம் இவ்வாறு வருகை தருபவர்கள் முகவுறை - முகக்கவசம் அணிந்திருக்க வேண்டும். அத்துடன் மரணச்சடங்கு மண்டபத்தினுள் சமூக இடைவெளியைப் பின்பற்ற வேண்டும். அத்துடன் வைரஸ் தொற்றிலிருந்து வருகையாளர்களை காப்பாற்றும் வகையில் மரணச்சடங்கை செய்வதிலும் சில வரையறைகளும் வகுக்கப்பட்டன. அந்திமகால சேவை நிலையங்கள் தங்களுக்கென சில விதிமுறைகளையும் வகுத்தன.

உதாரணமாக Chapel Ridge Funeral Home இல் இந்த வைரசினால் இறந்த ஒருவரின் மரணச்சடங்கு நடைபெறும் பட்சத்தில் அந்தக் குடும்பத்தினரின் அறிவுறுத்தல்களுக்கமைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். இறந்தவரின் சடலம் வேதியல் முறையில் காப்புச் செய்யப்பட்டு (Embalmed), உரிய முறையில் உடைகள் அணியப்பட்டு குடும்பத்தினர் விரும்பினால் மட்டும் மற்றவர்கள் பார்வையிட அனுமதிக்கப்படுவர். அப்படியான வேளையில் இறந்தவரின் உடல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பேழை மூடப்பட்டிருக்கும். இதுவே இங்கு கடைப்பிடிக்கப்படும் விதிமுறை. மற்றைய அந்திமகால சேவை நிலையங்கள் வேறுபட்ட விதிமுறைகளை கடைப்பிடிக்கலாம்.

இடர்கால மரணச் சடங்கில் பார்வை நேரங்கள் குறைக்கப்பட்டன. இது பார்வையிட வருபவர்களின் நலன் கருதி மேற்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை. அதுமட்டுமன்றி தகனக்கிரியை அல்லது நல்லடக்கம் செய்யும் இடங்களுக்குச் செல்வாரின் எண்ணிக்கையும் குறைக்கப்பட்டது. இந்த இடர்கால விதிமுறைகள் எவ்வளவிலும் மாற்றத்துக்குப் - பட்டவை. இறுதிச் சடங்கில் இறந்தவருக்கு மரியாதை செலுத்த வருபவர்கள் தங்களுடைய முழுப்பெயர் மற்றும் தொலைபேசி என்பவற்றை அந்திமகால சேவை நிலையங்களுக்கு வழங்க வேண்டியது கட்டாயம். இது ஒன்றாயினும் அரசாங்கம் மற்றும் பொதுச் சுகாதார அமைப்புகளின் விதிமுறைகளுக்குப்பட்டது.

ஒருவருக்கு மரணச்சடங்குக்கான செலவுத்தொகை முற்கூட்டியே செலுத்தப்பட்டிருந்தால் இடர்கால மரணம் ஏற்படும்போது அதனைப் பயன்படுத்த முடியும். உதாரணமாக, மரணச்சடங் -குக்கான செலவாக எண்ணாயிரம் கனடியன் டாலர்களை முற்கூட்டியே முழுமையாகச் செலுத்தியிருந்தால் அல்லது பகுதி பகுதியாக செலுத்திக் கொண்டிருந்தால் இடர்கால மரணம் ஏற்படும்போது அதனைப் பயன்படுத்த முடியும். இப்பணமானது வசயனவழியே குரநெசயட இற்காக செலுத்தியிருந்தால் அல்லது செலுத்திக் கொண்டிருந்தால் இடர்கால மரணம் ஏற்படும்போது மரணச்சடங்குக்கான செலவாக மூவாயிரம் கனடியன் டாலர்கள் வரையில் அதற்கென எடுக்கப்பட்டு மிகுதிப்பணம் இறந்தவரின் உரித்தாளர்களுக்கு மீளளிக்கப்படும்.

தகனக்கிரியை அல்லது நல்லடக்கம் இடம்பெறும் இடத்திலும் சமூக இடைவெளியைப் பேணும் விதத்தில் இறுக்கமான நடைமுறைகளை அந்தந்த நிலையங்கள் வரையறுத்துள்ளன. சிலவேளைகளில் இந்த நடைமுறைகள் தொடர்ந்து மேலும் சில காலத்துக்கு அமுல் செய்யப்படலாம்.

பொதுமக்கள் அனைவரதும் பாதுகாப்பை முக்கியமாகக் கொண்டே மாகாண அரசாங்கம், அந்திமகால சேவை நிலையங்கள், பொதுச்சுகாதார அமைப்பு என்பவை நெருக்கடி கால புதிய நடைமுறைகளை அமுல்படுத்துகின்றன என்பதை ஒவ்வொருவரும் மனதிலிருத்தி, கண்டிப்பாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதே எல்லோரதும் எதிர்பார்ப்பு.

(இக்கட்டுரை 2021ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. பேரிடர் காலத்தில் எவ்வாறு மரணச் சடங்குகள் இடம்பெற்றன என்பதன் பதிவுக்காக சிறு மாற்றங்களுடன் இக்கட்டுரை பிரசுரமாகியுள்ளது.)●

SOME MYTHS ABOUT SUICIDE

Myth: Young people rarely think about suicide.

Reality: Teens and suicide are linked than adults might expect. In a survey of 15,000 grade 7 to 12 students in British Columbia, 34% knew of someone who had attempted or died by suicide; 16% had seriously considered suicide; 14% had made a suicide plan; 7% had made an attempt and 2% had required medical attention due to an attempt.

Myth: Talking about suicide will give a young person the idea, or permission, to consider suicide as a solution to their problems.

Reality: Talking calmly about suicide, without showing fear or making judgments, can bring relief to someone who is feeling terribly isolated. A willingness to listen shows sincere concern; encouraging someone to speak about their suicidal feelings can reduce the risk of an attempt.

Myth: Suicide is sudden and unpredictable.

Reality: Suicide is most often a process, not an event. Eight out of ten people who die by suicide gave some, or even many, indications of their intentions.

Myth: Suicidal youth are only seeking attention or trying to manipulate others.

Reality: Efforts to manipulate or grab attention are always a cause for concern. It is difficult to determine if a youth is at risk of suicide threats must be taken seriously.

Myth: Suicidal people are determined to die.

Reality: Suicidal youth are in pain. They don't necessarily want to die; they want their pain to end. If their ability to cope is stretched to the limit, or if problems occur together with a mental illness, it can seem that death is the only way to make the pain stop.

Myth: A suicidal person will always be at risk.

Reality: Most people feel suicidal at some time in their lives. The overwhelming desire to escape from pain can be relieved when the problem or pressure is relieved. Learning effective coping techniques to deal with stressful situations can help.●

நவஜோதி ஜோகரட்ணம் - லண்டன்

பிரித்தானியாவில் தமிழ் பெண் எழுத்தாளர்கள்

இங்கிலாந்தில் இலக்கியத்துறையில் பிரகாசித்த பெண் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய ஓர் ஆய்வு முயற்சி இது. இலங்கையிலேயே தங்கள் எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்திப் பின்னர் எழுதாவிட்டாலும் இங்கிலாந்தில் குடியேறிய இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர்களிலிருந்து இந்த ஆய்வு ஆரம்பமாகிறது. இவர்களில் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை இலங்கையிலேயே தனது எழுத்தின் முத்திரையைப் பதித்தவர் ஆவார். அவரது எழுத்துப் பயணத்தை தொடர்ந்து லண்டனிலே குடியேறிய பின்னர் அவர் எதுவுமே எழுதவில்லையாயினும் அவரை முதன்மையான எழுத்தாளராக இங்கு முன்னிறுத்துவது பொருந்தும் என நினைக்கிறேன். அதே போன்று ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் இலங்கையிலேயே தனது எழுத்தைத் தொடங்கி இங்கிலாந்துக்கு வந்த பின்னரும் தனது எழுத்துப் பயணத்தை அவர் தொடர்ந்தார்.

இந்தப் பெண் எழுத்தாளர்களில் பலர் தங்களது எழுத்துக்களை நூல்வடிவில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ஆயினும் பலர் தமது ஆக்கங்களைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடவில்லை என்பதனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதிரிகளாக இவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளையும், விமர்சனங்களையும், பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் இவர்கள் ஆற்றிய உரைகளையும் எழுத்துவடிவில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாதலால் இவர்களைப் பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகளை மிகச் சிரமங்களிடையே மேற்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. ஆயினும் பெரும்பாலான இப் பெண்மணிகளின் உரைகளை லண்டன் மேடைகளில் நான் தொடர்ந்து கேட்டு வருகின்ற காரணத்தால், இந்த இலக்கியப் பதிவுகளை திடப்படுத்தி எழுத முடிந்தது என்பதனையும் நான் கூறியாக வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் இந்தப் பெண் எழுத்தாளர்கள் அனைவரையும் நான் அறிவேன் என்பதும் இப்பதிவுக்கு ஒரு வலிமையைச் சேர்க்கிறது.

பிரித்தானியாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பவானி ஆழ்வாப் - பிள்ளை 1960 களிலேயே சமூத்து வரலாற்றில் பெண்ணியக் கருத்துக்களை துணிச்சலோடு முன்வைத்த முதல் பெண் எழுத்தாளர் ஆவார். கற்பு, ஒழுக்கம் போன்ற கருத்தியல்களை புரட்சிகரமாக அணுகிய பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளையின் சிறுகதைகள் 'கடவுளரும் மனிதரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, தனது எழுத்துக்களை தன்னை அறிதலான சுயநிர்ணயம் என்று கூறுகின்றார். கலைச்செல்வியில் அவர் எழுதிய 'மன்னிப்பாரா' என்ற சிறுகதை

சர்ச்சைக்குள்ளான பெண்ணியல்வாதக் கதையாகும்.

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் மட்டக்களப்பில் கோணாவில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் 1970 ஆம் ஆண்டு லண்டனுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர். 'ஒரு கோடை விடுமுறை' என்ற நாவல் அது வெளியான காலத்தில் அரசியல் கவனத்தை ஈர்த்த நாவலாகும். அதன்பின் 'தேம்ஸ் நதிக்கரையில்', 'தில்லை ஆற்றங்கரை', 'உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்', 'அவனும் சில வருடங்களும்', 'பனி பெய்யும் இரவுகள்', 'வசந்தம் வந்து போய்விட்டது', 'நாளைய மனிதர்கள்' ஆகிய எட்டு நாவல்களைப் படைத்ததின் மூலம் லண்டனில் மிகப் பெரும் நாவல் ஆசிரியராக அவர் பரிணமித்துள்ளார்.

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியத்தின் சிறுகதைகள் 'இலையுதிர் காலத்தின் ஒரு மாலை நேரம்', 'அரைகுறையடிமைகள்', 'ஏக்கம்', 'நாளைக்கு இன்னொருத்தன்', 'அம்மா என்றொரு பெண்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. 'லண்டன் 1995' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் 2019 ஆம் வெளியிட்டவர். லண்டனில் நீண்டகாலமாக குழந்தைகள் நல அதிகாரியாக பணிபுரிந்த ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் 'உங்கள் உடல் உள பாலியல் நலம்', 'தாயும் சேயும்' என்ற இரு மருத்துவ நூல்களைச் சிறப்பாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழில் வெளிவந்த மருத்துவ நூல்களில் இந்த நூல்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். இதனைவிட 'தமிழ்க் கடவுள் முருகன் வரலாறும் தத்துவமும்' என்ற இவரது ஆய்வு நூலும் தமிழகத்தில் பாராட்டைப் பெற்ற நூலாகும்.

திருமதி தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் ஏழாலையைச் சேர்ந்த தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் தமிழகத்தில் தொல்லியலை சிறப்புத்துறையாகப் பயின்றவர். சமூத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற சமத்தாழிகளுக்கும், தமிழகத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற சமத்தாழி - களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளை ஆராய்ந்து எழுதிய 'இலங்கையில் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் திராவிட கலாசாரமும்' என்னும் நூல் மிக முக்கிய வரலாற்று ஆய்வு நூலாகும். இதனைத் தொடர்ந்து 'தமிழகப் பூர்வீக வரலாறும் அரிய செய்திகளும்' என்ற நூலை வெளியிட்டார். இதனைடுத்து 'மட்டக்களப்பு மாணியம் ஓர் ஆராய்ச்சி' என்ற தலைப்பில் இவர் வெளியிட்ட நூல் மட்டக்களப்பு தமிழர்களின் வரலாற்றை பொதுமக்களும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் எளிமையாக எழுதப்பட்டுள்ளது. 'வங்க இளவரசர் விஜயன் வரலாறும் இலங்கையிற் சிங்கள இன, மொழி, எழுத்துத்தோற்ற, வளர்ச்சி நிலைகளும்' என்ற இவரது நூல் பெருங்கற்பண்பாட்டுத்

தொல்லியல் களங்களிலிருந்து கிடைத்த தடையங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறந்த ஆய்வு நூலாகும்.

இவர் எழுதிய 'சைவ சித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும்' என்ற நூலும் 'பின்பற்றப்பட வேண்டிய சைவ தத்துவங்கள்' என்ற நூலும் ஈழத்து சைவ சித்தாந்த வரலாற்றைத் தொகுக்கும் சிறந்த முயற்சிகளாகும். 'மானிட வரலாறு' என்ற இவரின் நூல் தனித்து - வமானது. 'குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியாவரை தமிழர் வரலாறு' என்ற அவரது மற்றுமொரு நூல் விவிலிய வேதத்தோடு தமிழர் - களைத் தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் நூலாக முகிழ்த்துள்ளது. இவரது 'பிரானிகள் கூறும் அறிவியல் கதைகள்' என்னும் நூலும் 'The stories of Moral Teachings' என்ற நூலும் முக்கிய நூல்களாகும்.

திருமதி தமிழரசி சிவபாதசுந்தரம் ஈழத்தில் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர். இவரது பதினைந்தாவது வயதில் 'திருவாசகத்தில் பெண்கள்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் - கட்டுரை ஈழத்து அறிஞர்களால் அன்று பாராட்டப்பட்டது. உலகநாடுகளில் வெளிவரும் இதழ்களில் பல புனைபெயர்களில் எழுதிவரும் தமிழரசி சங்கத்தமிழ், ஈழவரலாறு, சமயம், இசை, நாட்டியம், ஓவியம், சிற்பம் பற்றிய நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தாயகப் பற்றும், மொழிப்பற்றுமிக்க தமிழ்ப்பண்டிதையான இவர் 2007 இல் 'திருக்குறளில் கேள்வியால் ஒரு வேள்வி' என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டவர். கவிதைகள், எழுச்சிப் பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள், நாட்டிய நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

அங்கயற்கண்ணி காங்கேசன்துறையைச் சேர்ந்த அங்கயற் - கண்ணி தமிழரசுக் கட்சியில் செயற்பட்ட பெண்மணியாகத் திகழ்ந்தவர். தமிழரசுக் கட்சியின் அரசியல் மேடைகளில் நன்கு அறியப்பட்ட அங்கயற்கண்ணி தமிழகத்தில் புலம்பெயர்ந்த - போது எழுதிய கவிதைகள் 'ஈழத்துப் போராட்டம்' என்ற தலைப்பில் தொகுப்பாக 'கயல்விழி' என்ற புனைபெயரில் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் முன்னுரையுடன் வெளியான கவிதைத் தொகுப்பு ஈழத்தின் விடுதலைப் போராட்ட கவிதைகளாக மலர்ந்திருந்தன. லண்டன் கவியரங்குகளில் அடிக்கடி பங்குகொள்ளும் அங்கயற்கண்ணி சமூக சேவகியாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளார்.

அடேல் பாலசிங்கம் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் மிகமுக்கிய பங்கு வகித்த பெண்மணியாவார். அவுஸ்திரேலியா - வைச் சேர்ந்த வெள்ளை இனத்தவரான அடேல் பாலசிங்கம் ஈழத்தமிழர்களின் போராட்டம் பற்றியும் தனது கணவர் பாலசிங் - கத்தின் அரசியல் வரலாறு குறித்தும் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டவர். லண்டனில் வாழ்ந்து பின்னர் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் வாழ்ந்து தமிழ் சமூகம் குறித்த சிந்தனை கொண்ட - வராவார்.

'விடுதலைப் புலிகளின் பெண் போராளிகள்' (Women Fighters of Liberation Tigers) என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய நூல் பெண் போராளிகளின் போராட்ட வரலாற்றை தொகுத்துத் தரும் சிறந்த நூலாகும். 'சுதந்திர வேட்கை' (The Will to Freedom) என்ற இவரது நூல் சுயசரிதை விவரண - மாகவும், வரலாற்று நோக்குடனும் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இவரது 'உடையாத விலங்குகள்' (Unbroken Chain) என்ற நூல் திகழ்கின்றது.

ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதிய இந்த மூன்று நூல்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மிகச் சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்றன.

திருமதி நீற்றா பற்றிமாகரன் எழுத்தாளராகவும், ஆசிரியை - யாகவும், நூலாசிரியராகவும், ஊடகவியலாளராகவும் பணியாற்றிவரும் இவர் 1984ஆம் ஆண்டிற்கான அகில இலங்கைச் சாகித்திய மண்டல இளம் எழுத்தாளருக்கான கட்டுரைப் போட்டியில் முதல் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர். இளங்கலைமாணி பட்டத்தைப் பேராதனைப் பல்கலைக் - கழகத்திலும், இளவிஞ்ஞானமாணி பட்டத்தை (BSC, PC Dip (social policy), PG Dip (Housing) பட்டங்களை ஒக்ஸ்வேர்ட் புரூக்ஸ் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டவர். புதியமுறையில் தமிழ் எழுதுதல் (1992), 'சிறுவர்க்கான தமிழ் மழலையர் பாடல்கள்' கதைகள் ஒலிநாடா (1996), 'பம்பி சிறுவர் வாசிப்பு நூல்' (1996), 'தமிழ் செய்முறைப் பயிற்சி' (1998), 'தமிழ் பயிற்சி நூல்' (1999), 'இலங்கைத் தமிழர்கள் வரலாறு - கலாசாரம் - பாரம்பரியம்' (2005), 'இலக்கணத் தொகுப்பு' (2008), 'சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்வும் கலைகளும்' (2011) நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர்.

மருத்துவர் சீதாதேவி மகாதேவா இவர் தனது 65 ஆவது வயதில் இளைப்பாறிய பின்பே, தன் கணவரின் ஊக்கத்துடன் எழுதத் தொடங்கி ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதியவர். துணைவருடன் இணைந்து நடத்திய பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கத்தில் (ELAB) திறமைமிக்க, விரும்பப்பட்ட ஒரு முன்னணிநிலை எழுத்தாளராக மலர்ந்து மறைந்தார். 'வைத்தியர் சீதாதேவி மகாதேவாவின் 80 - Years' என்னும் நூலை அவர் பிறந்ததினப் பரிசாக வெளியிட்டு ஆறு மாதங்களில் மாரடைப்புச் சிகிச்சையில் இறந்தார். வாழ்க்கை, வைத்தியம், பெண்ணுரிமை, விஞ்ஞானம், குடும்ப வாழ்க்கை வைத்தியம், பெண்ணுரிமை, விஞ்ஞானம், வைத்திய அபிவிருத்தி, குழந்தை வளர்ப்புப் போன்ற தனக்கு நன்கு பரிச்சயமான சில விடயங்களைப் பற்றியே ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு எழுதிப் புகழுடன் மறைந்தார்.

புனிதம் பேரின்பராஜா இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியான புனிதா பேரின்பராஜா இலங்கையில் ஆசிரியராகப் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகக் கடமையாற்றியவர். புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவுக்கு வந்து லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் 'பல்கலாசார'த் துறையில் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட புனிதா பேரின்பராஜா லண்டன் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் மொழியியல் வல்லுநராகக் கடமையாற்றியதோடு, ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கு விரிவுரை - யாளராகவும், செயலாளராகவும் செயலாற்றியவர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் ஆற்றல் கொண்ட புனிதா பேரின்பராஜா ஐந்து நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். 'Indian Music: Songs and Dance for schools' (with CD), 'Musical Instruments of the Indian sub continent', 'Heritage studies - positive images of Asian in Britian', 'Journeys of a lifetime', 'Tamil through songs'.

மீனாள் நித்தியானந்தன் மருத்துவத்தாதிதாக அனுபவம் கொண்ட இவர் ஃபுளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் அம்மையார் விடுதலாக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்டவர். இவர் லண்டனில் 2005 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பெண்கள் சந்திப்பில் இந்தியாவின் முதல் பெண்

மருத்துவரான டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி பற்றி வாசித்த கட்டுரையின் மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். தமிழ்க் கவிமியின் 'ஊழிக்காலம்', 'இனி ஒரு போதும்' ஆகிய நூல்களையும், மலையாள எழுத்தாளர் கமலாதாஸின் 'என்கதை', ராஜேஸ்வரியின் மருத்துவத்துறை நூல்களையும் விமர்சனம் செய்தபோது இவரின் விமர்சனப் பார்வை அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது..

தமிழ் உதயா ஈழத்தின் மல்லாவியில் பிறந்தவர். 'பின்னோக்கிப் பாயும் நதியில் உருளும் கூழாங்கற்கள்', 'உப்புச் சாடக்குள் உறையும் துயரக்கடல்', 'ஆதிக்கீழ்வனின் காதல்', 'அத்லாண்டிக் மகா சமுத்திரத்தில் கரையொதுங்கும் துறவாடைகள்', 'கூடையும் ஆளண்டாப் பறவைகள்', 'போதி மரங்களில் இரத்தப் பூக்கள்', (ஈழப்போரின் குரலற்றவரின்காட்சியங்கள்), 'அகாலத்தின் நித்தியக் கடல்', 'ஆண்நிற வெயில்', 'எனக்குப் பறவை நிறம்', 'பாஷோவின் அறையில்', மொழிபெயர்ப்பு (Bleeding of the Voiceless of the Eezham War) போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டவர்.

உதயகுமாரி பரமலிங்கம், அரியாலையூர் அம்புயம், நிலா போன்ற புனைபெயர்களில் கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் போன்றவற்றைப் படைத்து வருகின்றார். 'எந்தையும் யானும்' (நிலாவினதும் அவரது தந்தை சிவம் பரமலிங்கத்தினதும் கவிதைகள்), 'எழுத எழுத' (சக்கர நாகாலியில் தன் வாழ்வை நகர்த்தும் நிலாவின் சுயசரிதம்), 'நிலாவின் இந்திய உலா' 2003,2009 களில் இந்தியா சென்ற நிலாவின் அனுபவங்களின் கோர்ப்பு. 2010 இல் வெளிவந்த சிறந்த பயணக்கட்டுரைக்கான தமிழியல் விருதினை 2011இல் பெற்றது, 'உறைக்கும் உண்மைகள்' ஐரோப்பிய வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட குறுநாவல். அக்டோபர் 2010 திருநெல்வேலி, தமிழகம். 'அம்மா வாழ்க!' பலவிதமான ஆக்கங்களின் தொகுப்பு.

நவஜோதி ஜோகர்ட்னம் 'எனக்கு மட்டும் உதிக்கும் சூரியன்' லண்டனில் வெளியான இவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பாகும். விமர்சகர் மு. நித்தியானந்தன் 'தீபம்' தொலைக்காட்சியில் இதனைப் பாராட்டி விமர்சனம் செய்திருந்தார். அரசு கலைக் - கல்லூரி குளித்தலை தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் செள. பா. சாலாவாணிஸ் அவர்கள் 'எனக்கு மட்டும் உதிக்கும்சூரியன்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை ஆய்வு செய்துள்ளார். 'மகரந்தச் சிதறல்' என்ற நவஜோதியின் இரண்டா - வது நூல் பாமுகம் பா.ரிவி லண்டன் தமிழ் வானொலியில் அவர் மேற்கொண்ட நேர்காணல்களின் 33 பெண் ஆளுமைகளின் தொகுப்பாகும். இந்நூல் இலங்கையில் இரா. உதயணன் இலக்கிய விருதைப் பெற்றது.

நிர்மலா ராஜசிங்கம் அமெரிக்காவின் பொஸ்ரன் வீட்டன் கல்லூரியில் அரசியலை சிறப்புக் கற்கை நெறியாகப் பயின்று கலைமாணிப்பட்டத்தைப் பெற்ற இவர் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில போதனாசிரியராகவும் பின்னர் சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகவும் பணியாற்றியவர். Tennessee Williams எழுதிய The Glass Menagerie என்ற நாடகத்தை 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' என்ற பெயரிலும், ரஷ்ய நாடக ஆசிரியர் Aleksei Arbutov எழுதிய Old World என்ற நாடகத்தை 'பழைய உலகம் புதிய இருவர்' என்ற தலைப்பிலும், Federico Garcia Lorca எழுதிய The House of Bernarda

Alba என்ற நாடகத்தை 'ஒரு பாலை வீடு' என்ற பெயரிலும், Bertolt Brecht எழுதிய The Exception and the Rule என்ற நாடகத்தை 'யுகதர்மம்' என்ற பெயரிலும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தவர்.

சிறந்த நடிகையாகவும் திகழ்ந்த இவர் மேற்கத்தைய இசையிலும் தேர்ச்சிமிக்கவர். தமிழகத்திலிருந்து வெங்கட்சாமிநாதன் எழுதிய ஹிட்லரும் றிச்சேட் வாக்னரும் (Hitler Richard Wagner) என்ற கட்டுரைக்கு எதிராக மேற்கத்தைய இசை குறித்து மிக விரிவாக இவர் எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரை தமிழில் மேற்கத்தைய இசை குறித்து வெளிவந்த ஆழமான கட்டுரையாகும். மறைந்த சிவரமணியின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு செய்திருக்கின்றார். மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிரான அரசியல் கட்டுரைகளை இங்கிலாந்துப் பத்திரிகைகளில் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வருகின்றார்.

பொன்னையா ஜெயஅழகி அருணகிரிநாதன் கர்நாடக சங்கீதம் குறித்தும், சைவத் திருமுறைகள் குறித்தும் லண்டனில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவரும் ஜெயஅழகி அருணகிரிநாதன் 'The Tevaram Contribution to Saivism and Indian Music' என்ற ஆராய்ச்சி நூலை எழுதி வெளியிட்டவர்.

சந்திரா இரவீந்திரன் இலங்கையின் வடமராட்சி - பருத்தித் - துறையில் மேலைப்புலோலியூர், ஆத்தியடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சந்திரா இரவீந்திரன் 1991இல் பித்தானியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்து இலண்டனில் வசித்து வருகின்றார். 'ஒரு கல் விக்கிரகமாகிறது' 1981இல் வெளியான இவரது முதற் சிறுகதையாகும். 1988இல் பருத்தித்துறை - யதார்த்தா இலக்கிய வட்டத்தினால் 'நிழல்கள்' என்ற முதல் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. 2011இல் 'நிலவுக்குத் தெரியும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை எழுதி வெளியிட்டவர்.

நிவேதா உதயராயன் இணுவில் என்னும் ஊரில் பிறந்து ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்து பின்னர் இடம்பெயர்ந்து பிரித்தானி - யாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். 'வரலாற்றைத் தொலைத்த தமிழர்'- ஆய்வு நூல், 'நிறம் மாறும் உறவுகள்'- (சிறுகதைகள்), 'நினைவுகளின் அலைகள்' - 'கவிதைத் தொகுதி', உணர்வுகள் கொன்றுவிடு - சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆகியவற்றை எழுதி வெளியிட்டவர்.

பூங்கோதை சிறீஞ்சன் (கலா) லண்டனில் அரசினால் பயிற்சி பெற்ற ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலை ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து வருகின்றார். 1990 - 1991 காலப்பகுதியில் 'ஈழபூமி' பத்திரிகையில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் பல எழுதியவர். 'ஐரோப்பிய நாடுகளில் உங்கள் ஆரோக்கியம்' என்ற நூலை 2004 இல் எழுதி வெளியிட்டவர். 'நடு' இணையம், வெற்றிமணி, சிலோன் மிரர் போன்றவற்றில் தொடர்ந்தும் எழுதி வருகின்றார்.

சி.மாதாமை தனது சிறுவயது முதல் எழுதுவதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வந்த மாதாமை தனது இருபத்தாறாம் வயதில் 'தூரத்துக் கோடை இடிகள்' (2005) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டவர்.

சாரங்கா சாவகச்சேரியை பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர். 1992 ஆம் ஆண்டு ஈழநாடத்தில் 'ஒன்றரைக்கால்' என்ற சிறுகதை மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர். 'ஏன் பெண்ணென்று' என்ற

சிறுகதைத் தொகுப்பை 2004இல் 'ஞானம்' வெளியீடாக எழுதி வெளியிட்டவர்.

சரோஜினி சந்திரகோபால் பத்தி எழுத்தாளர். புதினம் பத்திரிகை - யில் தனது எழுத்துக்களால் புடம்போட்டவர்.

ரோகினி சிவபாலன் சமய யாத்திரைகளை மேற்கொண்டு 'கடவுளும் குருவும் என் கண்ணோட்டத்தில்', 'காஷ்மீரில் இருந்து கன்னியா குமரிவரை', 'கைலாச தரிசனம்' ஆகிய மூன்று நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர்.

தீபதிலகை என்ற கிருஷ்ணவேணி ஸ்ரீகந்தவேள் யாழ் பஸ்தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கணக்கியலை கற்றவர். கவிதை, உரைநடை இரண்டிலும் தடம்பதித்து வரும் இவர் 'மகிழும் பூவும் அறுகம் - புல்லும்' என்ற சரித்திர நாவலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

சிவகாமி மகாலிங்கம் 1947 இல் கொழும்பில் பிறந்த சிவகாமி மகாலிங்கம் தனது கணவருடன் பிரித்தானியாவுக்கு வந்து பிரித்தானியாவின் வருமான மற்றும் சுங்க திணைக்களத்தில் முழுநேர ஊழியையாகப் பணியாற்றியவர். நமது நாளாந்த சமையல் கலை திறமைகள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நமது சந்ததியினருக்குத் தெரிய வேண்டும் என்னும் நோக்கில், மேற்கு நாடுகளின் நவீன வாழ்வுக்கேற்ப இசைவு படுத்தப்பட்ட இலங்கை மற்றும் ஆசிய நாட்டு பாரம்பரிய சமையல் என்னும் ஒரு புத்தகத்தை இவர் எழுதியுள்ளார். சுடைந யனே ஊரச்சல என்ற தலைப்பில் 400 உணவுகள் தயாரிக்கும் முறைகளின் விபரங்கள் அதில் அடங்கியுள்ளன.

ராஜேஸ்வரி ஈஸ்வரஞானம் 1975 இல் கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் வர்த்தகவியல் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். 'இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு' என்ற நூலை 2010 ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட ராஜேஸ்வரி ஈஸ்வரஞானம் 2012 ஆம் ஆண்டில் 'முச்சுப் பயிற்சி' என்ற இறுவெட்டொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். 'அறநெறிக் கதைகள்' என்ற தொகுப்பு, 'மெய்ஞானி திருமூலர் கண்ட சுகவாழ்வு, மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பாத்திமா மாஜிதா அண்மைக் காலமாக லண்டனில் பல்வேறு தளங்களில் எழுதிவருகின்றார். இவரது 'தலையாட்டி பொம்மை' என்ற சிறுகதை மட்டக்களப்பு பிரதேச வட்டார வழக்கில் எழுதப்பட்ட சிறந்த சிறுகதையாகும்.

தவுந்தி சங்கர் 'என் விரல்களின் தவம்' (கவிதைத் தொகுப்பு) நூலை வெளியிட்டவர்.

செல்வி நிதர்சனா ஜெகநாதன் 'லண்டன் தமிழ் நிலையம்' பாடசாலை மாணவியாக 'இளம் நினைவுகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டவர்.

மாதவி சிவலீலன் 'பொன்னாலைக் கிருஷ்ணப்பிள்ளையின் பாடல்கள் - ஓர் ஆய்வு' என்னும் நூலையும், 'இமைப்பொழுது' என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அனன்யா ரஜீந்திரகுமார் 'எங்கள் கண்ணம்மாவின் கவி வரிகள்' கவிதை நூலை வெளியிட்டவர்.

பிறேமளாதேவி ரவீந்திரன். லண்டன் சங்கீத சபையில் பங்கேற்றுப் பணியாற்றிவரும் பிறேமளா இறைய தலைமுறையினருக்கு அறிவு நோக்கமாகவும், பரீட்சை நோக்கமாகவும் 'பரதநாட்டியம்' குறித்த நூல்களை இரண்டு பிரிவுகளாக்கி நூல் வடிவில் தந்துள்ளார். நடனம் பற்றிய இவரது பல கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

ஜெயந்தி யோகராஜா 'பரத இலக்கணம்', 'நாட்டிய விலாசம்' ஆகிய இரு நாட்டிய நுணுக்கங்கள் பற்றிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்ட இவர் 'நாட்டியக் கிரியா', 'ராஜேஸ்வர நர்த்தனம்' 'Journey of Dance' ஆகிய இரு இறுவெட்டுக்களையும் தயாரித்து வெளியிட்டவர்.

இவ்வளவு எண்ணிக்கையில் பெண் எழுத்தாளர்கள் லண்டனில் பல்வேறு துறைகளில் தங்கள் ஆக்கங்களை தொடர்ந்து படைத்து வருகிறார்கள் என்பதும், தாம் எழுதியவற்றை நூலாக வெளியிடும் பிரயாசை மிகுந்தவர்களாகக் காணப்படுவதும் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். இந்தக் கட்டுரையில் எந்தப் பெண் எழுத்தாளர்களின் பெயர் விடுபட்டுப் போயிருக்குமேயானால், அது என் தேடலுக்குள் வந்து சேர்ந்திருக்கவில்லை என்பதற்காக அத்தகைய விடுபடலுக்கு நான் வருந்துவேன்.

தமிழில் எழுதுகின்ற லண்டன் பெண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் கூடப்போனால் இன்னுமொரு கால் நூற்றாண்டுக்கு நிலைத்திருக்கக்கூடும். அதன் பின்னர் இந்தப் படைப்புலகம் வளர்ந்து செல்லுமா என்பது கேள்விக்குறி.●

Famous British Women Writers

Throughout history, there have been many British women writers who have made significant contribution to the field. The list includes many familiar and great British female writers.

JK Rowling's story is that of rags-to-riches. She is the author of the Harry Potter fantasy series, which have sold more than 500 million copies and is the best-selling book series in history.

Even after four decades after her death, Agatha Christie remains an influential figure in the world of literature and entertainment as most of her books continue to serve as inspiration to films, TV series, and video games.

Considered one of the greatest writers in English history, Jane Austen is best known for her six major novels - Sense and Sensibility, Pride and Prejudice, Mansfield Park, Emma, Persuasion and Northanger Abbey

Virginia Woolf was an English writer who pioneered a narrative mode called stream of consciousness to describe the thoughts and feelings of the narrator

An author who was admired for her exploration of the Gothic genre, Mary Shelley is best remembered for her novel Frankenstein.●

எஸ்.கே. ராஜேன் - மூத்த ஒலிபரப்பாளர் ஐ.பி.சி. லண்டன்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் ஈழத்தமிழ் மக்கள்

ஈழமண்ணிலிருந்து தமிழ் மக்களின் பிரான்ஸ் நாட்டுக்கான புலம்பெயர்வு வாழ்க்கை என்பது 1977க்குப் பின்னரே பரவலாக நிகழ்ந்தது. முன்னர் கல்வி, தொழில் நிமித்தம் மிகக் குறைந்த அளவில் இந்த புலம்பெயர்வு நிகழ்ந்ததாயினும், 1983க்குப் பின்னர் ஒரு பாரிய அலை புலம்பெயர் வாழ்வாக ஏற்பட்டது. இளைஞர், யுவதிகள் என்றில்லாமல் எல்லா வயதினருமே புலம்பெயர்ந்தார்கள். 2020ம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் 120,000 முதல் 150,000 வரையான ஈழத்தமிழர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்துவருவதாகப் புள்ளிவிபரம் காட்டுகிறது.

இவ்வளவு தொகையான மக்கள் வாழும் நாட்டில் அவர்களது கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பேணப்பட்டு வருகின்றமை தவிர்க்கமுடியாதது.

அந்நிய கலாசார மோகத்துக்குள் அள்ளுண்டு போய் அமிழ்ந்து விட்ட இனமாக ஈழத்தமிழினம் பிரான்ஸ் நாட்டில் திகழவில்லை. சுதந்திரம் - Liberté, சமத்துவம் - Egalité, சகோதரத்துவம் - Fraternité என்கின்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தாரக மந்திரம் என்பது ஈழத்தமிழினம் தனித்தன்மையுடன் பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்வதற்கு வழி கோலியுள்ளது .

ஈழத்தமிழினத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்றதுமே ஆலயங்களே முதலிடம் வகிக்கின்றன. பாரிஸ் நகரத்தில் பிள்ளையார் கோவிலுடனேயே ஆலய வழிபாட்டுப் பணிகள் தொடங்கின. பரிஸ் லாசப்பல் பகுதியிலும், பாரிஸ் புறநகர் 'லா கூர்னோவ்' பகுதியிலும் பிள்ளையார் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன.

பாரிஸ் லாசப்பல் சிறி மாணிக்கவிநாயகர் ஆலய வருடாந்த தேர்த்திருவிழா பாரிஸில் கணேசர் விழாவாக பல்லாயிரக் - கணக்கான பல்லின மக்கள் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்வாக நடைபெறும்.

பரிஸ் புறநகர் லா கூர்னோவ் பகுதியில் சிவன் கோவில், ஐயப்பன் கோவில், பொபினி பகுதியில் சிறி காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம், லா சப்பலில் ஐயப்பன் ஆலயம், வில்லியே லூ பெல் பகுதியில் துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் எனப் பல இயங்கி வருகின்றன.

இதேபோன்று கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் பலவற்றில் தமிழ் வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஏனைய சமய வழிபாட்டு சபைகளும் இயங்கி வருகின்றன. மூத்தவர்கள் வீடுகளில் தனிமைப்பட்டு வாடாமல் வழிபாட்டுத்தலங்களில் கூடி ஆன்மிக ரீதியாக மன அமைதி பெற இவை உதவுகின்றன.

இளவயதினரும் ஆன்மிக வழிகளை நாடி வருவதையும் இந்த ஆலயங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பிரெஞ்சு மொழி கற்பித்தல் - கற்றல், தமிழ்க்கல்வி கற்பித்தல் - கற்றல் என்பவற்றில் ஆரம்பகாலத்திலேயே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 1983ம் ஆண்டு ஈழத்தவரான பேராசிரியர் ச. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் தமிழ் வித்தியாசாலையை பாரிஸ் நகரத்தில் ஆரம்பித்தார். அதனை 2000ம் ஆண்டில் பன்னாட்டு உயர்கல்வி நிறுவனமாகத் தரம் உயர்த்திச் செயற்படுத்தி வருகிறார்.

பாரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலையம், SCES கல்வி நிலையம், ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் British council அங்கீகரித்துள்ள Cambridge பரீட்சைகளுக்கு தயார்படுத்தும் கல்விநிலையம் - களாக மகாஜன கல்வி நிலையத்தை முரளியும், Association Nira கல்வி நிலையத்தை செல்வி. ரமணி சின்னத்துரையும் நடத்தி வருகிறார்கள்.

பிரெஞ்சு மொழி ஆளுமையுடையவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு நிலையங்களை நிறுவி மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் பாண்டிச்சேரி தமிழர்கள் இந்த மொழி பெயர்ப்புத்தேவைகளுக்கு உதவி வந்தார்கள். தற்பொழுது முழுமையாக ஈழத்தமிழர்களே அந்தப் பணிகளை தொழில் ரீதியாக ஆற்றி வருகின்றார்கள்.

பிரெஞ்சு தமிழ் அகராதியை 1985ல் பேராசிரியர் ச.சச்சிதானந்தம் அவர்கள் எழுதிவெளியிட்டார். இதுவரையில் பிரெஞ்சு இலக்கணம் உட்பட ஏழு நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

ASCES கல்வி நிலைய இயக்குநர்களான பிரகலாதன் -வசந்தி ஆகியோர் 1995ல் நடைமுறை பிரெஞ்சு, 2003ல் தமிழ் பிரெஞ்சு, 2005ல் பிரெஞ்சு பேசுங்கள் என்ற நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர்.

பாரிஸிலும் புறநகரங்களிலும் 60க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச்சோலை அமைப்புகள் தமிழ்க் கல்விப்பணியாற்றி வருகின்றன. மொழி - பெயர்ப்பாளரும் கவிஞரும் எழுத்தாளருமான க. வாசுதேவன் பிரெஞ்சுப் புரட்சி என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் ஈழத்தமிழர்கள் வர்த்தகத் துறையில் மிகவும் காத்திரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். முதலில் பாரிஸ் 18 மார்கடே புவசினியேர் பகுதிதான் தமிழ் வர்த்தக மையமாகத்தளம் கொண்டது. மாலா மாளிகை முதலாவது வர்த்தக நிறுவனமாக உருவானது. எம்.ஜி.எஸ் வீடியோ நிறுவனமும் இந்தப்

பகுதியிலேயே தொடங்கப்பட்டது. படிப்படியாக ஈழத்தமிழர் வர்த்தக மையமாக லா சப்பல் பகுதி மாறியது.

லா சப்பலில் இந்திய மக்களும் வர்த்தகப் பணியை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். லா சப்பல் போன்று லா கூர்னோவ் பகுதியும் ஈழத்தமிழர் வர்த்தக மையமாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளது.

சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் பிரான்ஸ் நாட்டில் ஈழத்தமிழர்களால் ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்டன. இவற்றின் பெயர்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆண்டுகளும் கீழே:

சஞ்சிகைகள்: தமிழ்முரசு (1981), எரிமலை (1982), எழில் (1983), பகடைக்காய்களின் அவலக்குரல் (1986), தாயகம் (1986), கண் (1986), தமிழ்த்தென்றல் (1987), குமுறல் (1987), புதுவெள்ளம் (1988), தேடல் (1988), சிந்து (1989), பள்ளம் (1990), ஆதங்கம் (1990), ஓசை (1990), தமிழ்ச்சுடர் (1991), கலையமுதம் (1991), சமர் (1991), வான்மதி (1992), சிரித்திரு (1992), மௌனம் (1993), கதலி (1995), பாலம் (1996), அம்மா (1997), எக்ஸில் (1998), பரிசு (1999), சங்கப்பலகை (2000), நிலா (2001), வடு (2007), நாடு (2016), உடல் (2017), வணக்கம், விளம்பரம், தாமரை, அசை, கதம்பம், உறவுகள், வெகுமதி, வண்ணை, முகடு, ஆட்காட்டி, முற்றம் ஆகியவை கலை இலக்கிய அரசியல் சஞ்சிகைகள் ஆரம்பத்தில் கையெழுத்துப் பிரதிகளாவும் பின்னைய காலகட்டத்தில் அச்சுப்பதிப்பாகவும் வெளிவந்தன.

பிரான்ஸில் இத்தனை சஞ்சிகைகள் வெளிவந்த போதிலும் எதுவுமே தொடர்ச்சியாக வெளிவராது நின்று போயின. ஓரிரு சஞ்சிகைகள் அவ்வப்போது பார்வைக்கு வருகின்றன.

பத்திரிகைகள்: பாரிஸ் ஈழநாடு (1991), பாரிஸ் முரசு (1992), ஐரோப்பா முரசு (1992), தமிழன் (1993), ஈழமுரசு (1994) ஆகிய வாராந்தப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. தற்போழுது ஈழமுரசு மாத்திரமே வெளிவருகிறது.

வானொலி: தமிழ்முதம் வானொலி பண்பலை (FM) வழியான வாராந்த ஒலிபரப்பு (1988), தமிழ் ஒலி செய்மதி வழியான 24 மணிநேர ஒலிபரப்பு, தமிழ் ஒளி தொலைக்காட்சி (1997). (இது 2001ல் ரி.ரி.என் தொலைக்காட்சியாகியது) தற்போழுது சில சஞ்சிகைகள், ஒலி, ஒளி என்பனவற்றின் சேவைகள் இணையவழியாக இடம்பெறுகின்றன.

பிரான்ஸில் கலைத்துறையிலும் காத்திரமான பணிகள் நிகழ்ந்தேறி வருகின்றன. ஆடல்கலை நிலையங்கள் ஈழத்தவர்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆடலாசிரியர் பரதசூடாமணி சிறி தயாளசிங்கம் நர்த்தனாலயா நடனப்பள்ளியை 1984 முதல் பிரான்ஸ் நாட்டில் இயக்கி வருகிறார். பிரான்ஸ்வாழ் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் ஆடல்கலையின் மூலவராக இவர் திகழ்கிறார்.

இதேபோன்று பரதசூடாமணி திருமதி கௌசலா ஆனந்தராஜா 1989 முதல் கலாலயம் கலைக்கல்லூரியை இயக்கி வருகிறார். இங்கு ஆடற்கலை, இசைக்கலை வகுப்புகளுடன், தமிழ்-ஆங்கில மொழி வகுப்புகளையும் நடத்தி வருகிறார்.

பிரான்ஸில் ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஆடல்கலை வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றனர். ஆண்டுதோறும் அரங்கேற் -

றங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டு நடனமணிகள் அறிமுகமாகி வருகின்றனர்.

ஏனைய கலைத்துறை அமைப்புகள்: இலங்கைக் கலையகம், ஐரோப்பிய தமிழ்க் கலையகம், உலகத்தமிழ்க் கலையகம், ஆர்.ரி.எம்.பிறதர்ஸ், இன்டர்நா'னல் கலைக்கோயில், பிரான்ஸ் தமிழ்க்கலைஞர் பேரவை, பிரான்ஸ் தமிழ்க் கலைஞர் ஒன்றியம், விநாயகர் கலைக்கூடம், ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம், திருமறைக் கலாமன்றம், முத்தமிழ் கலாமன்றம், ரவி சாளினி கலையகம், வான்மதி கலைக்கூடம், வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக் - கூத்துக் குழு, சுருதிலயா என்பன நாட்டுக்கூத்து சமூக-நகைச்சுவை நாடகங்களையும், ஏனைய ஆடல் பாடல் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தும் கலையமைப்புகளாக விளங்குகின்றன.

இலங்கைக் கலைஞர்களுக்கு முதன்முதலில் (1988) ஐரோப்பிய கலையரங்கங்களில் இலங்கைக் கலையகம் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. முழுநீளத் திரைப்பட முயற்சிகள், குறும்பட தயாரிப்புகள் என்பவையும் தொடர்கின்றன.

ஈழத்துக் கலைகளின் அடையாளங்களாக விளங்கிய பல கலைஞர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார்கள். நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர் கிரகரி தங்கராஜா, சங்கீதபூசணம் எம்.ஏ.குலசீலநாதன், கவிஞர் கீழ்க்கரவை பொன்னையன், இசையமைப்பாளர் எஸ்.கே. பஞ்சரட்டணம், முகத்தார் எஸ். - ஜேசுரட்டணம், புளுகர் பொன்னம்பலம் ரவி, நடிகர் றெமிசியஸ், நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர் டேமியன் சூரி, திரைப்படக்கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

விளையாட்டில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் கழகங்கள் அமைத்துச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். இங்கு வாழும் ஈழத்தமிழர்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் தமிழர் விளையாட்டுவிழா பெரும் எண்ணிக் - கையிலான மக்களுடன் தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

தாயக விடுதலைக்காக ஆகுதியானவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னங்கள் சொந்த மண்ணில் நிறுவ முடியாதவர்களாக உள்ளோம். ஆனால் புலம் பெயர்ந்து வாழும் பிரான்ஸ் தேசத்தில் அதனைச் சாத்தியப்படுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது. பிரான்ஸ் லா கூர்னோவ் நகரசபை அருகில் தமிழீழ அரசியல் - துறைப் பொறுப்பாளர் பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனுக்கு சிலை அமைந்துள்ளது.

பாரிஸ் நகரில் படுகொலை செய்யப்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் செயற்பாட்டாளர் பரிதிக்கும் இப்பகுதியில் நினைவுச் சின்னம் அமைந்துள்ளது. சவ்ரோன் நகரசபைப் பூங்காவில் முள்ளிவாய்க்கால் பேரவலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நினைவுத்தூண் நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆர்ஜந்தொய் நகரசபைப் பூங்காவில் தியாகதீபம் திலீபின் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தாயக மண்ணில் முள்ளிவாய்க்கால் அவலத்தின் பின்னர் தமிழ் மக்களின் வணக்கத்துக்குரிய மாவீரர் துயிலும் இல்லங்கள் சிறிலங்கா படையினரால் அழிக்கப்பட்ட நிலையில், பாரிஸ் நகரத்தில் 1996ல் படுகொலை செய்யப்பட்ட லெப்ரினன்ட் கேணல் நாதன், ஈழமுரசு பத்திரிகை நிறுவன ஆசிரியர் கப்டன் கஜன், லெப்ரினன்ட் கேணல் பரிதி ஆகியோரின் கல்லறைகள் ஒபேவில்லியே - பந்தன் மயானத்தில் அமைந்துள்ளன.

இந்தக் கல்லறைகள்தான் தற்பொழுது பிரான்ஸில் ஆண்டு தோறும் மாவீரர்நாள் வணக்க நிகழ்வு ஆரம்பிக்கும் மையமாகத் திகழ்கிறது. மண்ணின் மைந்தர்களை வணங்கும் மாவீரர் நாள் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினால் ஆண்டுதோறும் நவம்பர் 27ஆம் நாள் இடம்பெறுகிறது. தேசத்தின் உணர்வுமிக்க பல்லா - யிரக்கணக்கான மக்கள் தமது வரலாற்றுக்கடமையாக பங்கேற்று வருகின்றனர்.

தாயகத்தை நேசிப்பவர்கள் அரசியல் ஈடுபாடு உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அந்த வகையில் தாம் பிறந்து வாழ்ந்த ஊரை மேம்படுத்தவேன அந்தந்த ஊர்களின் பெயரால் சங்கங்கள் உருவாகியுள்ளன. அவை அந்தந்த ஊர்களின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாங்காற்றுகின்றன.

அவ்வாறு பணியாற்றிய, பணியாற்றிவருகின்ற அமைப்புகளின் விபரம்: கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை, கார்ஸ் தமிழர் நலன்புரிச் சங்கம், காரை நலன்புரிச் சங்கம், கிளிநொச்சி-வட்டக்கச்சி ராமநாதன் மக்கள் ஒன்றியம், கிராமிய கல்வி அபிவிருத்தி அமைப்பு, கிழக்கு இலங்கை கல்வி கலாசார ஒன்றியம், சுன்னாகம் மக்கள் ஒன்றியம், தமிழ் இளையோர் அமைப்பு, தமிழ் கலாசார மன்றம், தமிழ் கலை பண்பாட்டுக் கழகம், தமிழ்ச் சங்கம் வெர்சாய், தமிழ்ச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு - பிரான்ஸ், தமிழ்ப் பெண்கள் அமைப்பு, தமிழர் விளையாட்டுத்துறை, தமிழ்ச்சோலை, தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம், தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு - பிரான்ஸ், தமிழீழ மக்கள் பேரவை, தீவக மறுமலர்ச்சி மையம், நயினாதீவு அபிவிருத்திக் கழகம், நயினை ஞானவைரவர் அறக்கட்டளை, நாரந்தனை மக்கள் நல்வாழ்வுச் சங்கம், நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியம், பள்ளம்புலம் சோளாவத்தை மக்கள் ஒன்றியம், பாசையூர் அபிவிருத்திக் குழு, புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றியம், புனித பிரான்ஸில் சவேரியர் ஒன்றியம் - புங்குடுதீவு பிரான்ஸ், பொன்மணி அறக்கட்டளை, மன்னார் மாவட்ட அபிவிருத்தி அமைப்பு, மாதகல் கிராமிய உதவி அபிவிருத்திச் சங்கம், மாவீரர் பணிமனை, வயாவிளான் மக்கள் ஒன்றியம் என்பவை பிரான்ஸ் நாட்டைத் தளமாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதே போன்று தாயகத்திலுள்ள பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்களும் தமது பாடசாலைகளுக்காகச் சேவையாற்றிவருகின்றன. அந்த வகையில், அளவெட்டி அருணோதயா பழைய மாணவர் சங்கம், இளவாலை புனித ஹென்றியர்சர் பழைய மாணவர் சங்கம், இளவாலை திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம் பழைய மாணவர் சங்கம், கிளிநொச்சி மத்திய மகாவித்தியாலயம் பழைய மாணவர் சங்கம், சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், சென். சான்ஸ் மகாவித்தியாலயம் பழைய மாணவர் சங்கம், சென். ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கம், புங்குடுதீவு கமலாம்பிகை

பழைய மாணவர் சங்கம், புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், மகாஜனா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், வேலணை மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், வேலணை கிழக்கு மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம், யாழ். மீசாலை வீரசிங்கம் மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், யாழ். நாவற்குழி மகாவித்தியாலயம் பழைய மாணவர் சங்கம், தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், யாழ். மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிரான்ஸ் நாட்டில் தற்பொழுது மூன்றாவது தலைமுறை தலை நிமிர்ந்து வருகிறது. கல்வியில் உயர்வடைந்து அரசு நிறுவனங்களிலும், தனியார் நிறுவனங்களிலும் உயர் பதவிகளை வகித்து வருகின்றார்கள்.

பிரெஞ்சு அரசியலில் நகராட்சி மன்றங்களின் உறுப்பினர்களாக ஈழத்தவர்கள் பலர் பிரவேசித்துள்ளனர்.

இரட்ணதுரை சிரோமி - செவ்ரோன் நகரசபை, கிங்ஸ்ரன் ஞானநாயகம் - லூ ப்ளோமெனில் நகரசபை, பிரபாகரன் பிரேமி - பொண்டி நகரசபை, கணேஸ்வரன் சப்ரினா - லா கூர்நோவ் நகரசபை, சத்தியராஜா யாழினி - லா கூர்நோவ் நகரசபை, சிறிகணேஸ் சுகுர்ணா - லாகூர்நோவ் நகரசபை, சிவசூரியலிங்கம் ஸ்ரான்லி ஜீவா - பொபினி நகரசபை, முத்துக்குமாரு சுஜித்தா - சென் பியேர் து பெரே நகரசபை, ஆனந்தராஜா ஆதித்யா - பொன் து கொம்பா நகரசபை, ஜெகதீஸ்வரன் சாளினி - நுவாசல் நகரசபை, செல்லையா எவினா - கோணேஸ் நகரசபை, யோகராஜா பொன்னையா - குசன்வில் நகரசபை, சேர்ஜியா மகேந்திரன் - துணை முதல்வர், கார்ஸ் லே கோணேஸ் நகரசபை, கந்தசாமி பிரவீனா - வில்லியே சூ மார்ன் நகரசபை, தேவமனோகரன் மோறிஸ் - துணை முதல்வர், கிளிசி சூ புலா நகரசபை, கிறிஸ் ஜெயரூபன் கஸ்தூரி - பியர்பித் சூ செயின் நகரசபை, கலைதாஸன் மதிமிதா - நோயி சூ மார்ன் நகரசபை. இத்தனை பேரும் 2020ம் ஆண்டு காலத்தில் தமது பணிகளை ஆற்றிவருகின்றனர்.

பிரான்ஸ் தேசம் ஈழத்தைக் காலனித்துவத்துக்குள் வைத்திருக்கவில்லை. ஆயினும் ஜெனிவா ஒப்பந்த நடைமுறையின் பிரகாரம் புகலிட அடைக்கலம், பின்னர் பிரஜாவுரிமை வழங்கி சமத்துவப் பிரஜைகளாகப் பேணிவருகின்றது.

சொந்த நாட்டில் சுகங்களும் உரிமைகளும் இழந்த ஈழதேச மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பிரான்ஸ் நாட்டில் நிறைந்த வசதிகளுடன் வாழ்கின்றார்கள் எனக் கூற முடியாவிட்டாலும் நிம்மதியான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.●

FRANCE

France, officially French Republic, French France or République Française, country of northwestern Europe. Historically and culturally among the most important nations in the Western world, France has also played a highly significant role in international affairs, with former colonies in every corner of the globe. Bounded by the Atlantic Ocean and the Mediterranean Sea, the Alps and the Pyrenees, France has long provided a geographic, economic, and linguistic bridge joining northern and southern Europe. It is Europe's most important agricultural producer and one of the world's leading industrial powers.●

முருகபூபதி - ஆஸ்திரேலியா.

ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் வகிபாகம்

கடல் சூழ்ந்த கண்டம் எனவும், கைதிகள் கண்ட தேசம் எனவும் பேசப்படும் ஆஸ்திரேலியாவின் மொத்த சனத்தொகை 26 மில்லியன். இதில் பெண்கள் பதினமூன்று மில்லியனுக்கு அதிகம் என்றால், ஆண்களின் எண்ணிக்கை அதனைவிடக் குறைவுதான். வரிவடிவம் இல்லாத பல ஆதிமொழிகளைப்பேசும் இனக்குழுக்கள் வாழ்ந்துவரும் இக்கண்டம், வரிவடிவம்கொண்ட பல்வேறு மொழிகள் பேசும் இனத்தவர்களையும் அவ்வணைத்தமையால் பல்லின கலாசார நாடாகிவிட்டது.

தேமதுரத்தமிழோசை உலகமெலாம் பரவத்தொடங்கியதும், இந்தக்கண்டத்துள்ளும் இம்மொழி பேசுவோர் பிரவேசித்து விட்டனர். உள்ளார்ந்த ஆற்றல் மிக்கவர்கள் தத்தமது தாய்நாடுவிட்டு புலம்பெயர்ந்தாலும், காலான்றிய தேசத்தில் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதில் பின்னிற் க மாட்டார்கள்.

தாய்மொழியின் ஊற்றே தாயிலிருந்துதானே பிறக்கிறது. அந்தத் தாய்குலம் தனது மொழியின் அடையாளத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு தனது உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய வாறே, தனக்குப் பின்னர் வரும் சந்ததிக்கும் அதனைக் கடத்தும் இயல்பையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும். இந்தப் பின்னணியுடன்தான், ஆஸ்திரேலியத் தமிழ் கலை, இலக்கியத்தில் பெண்களின் வகிபாகம் பற்றி பேசவேண்டியிருக்கிறது.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக இங்கிருந்து கலை, இலக்கியப்பிரதிகள் எழுதிவரும் பெண்களில் சிலர் வானொலி ஊடகத்துறையிலும் இதழியலிலும் பிரகாசித்துள்ளனர். மேலும் சிலர் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், பயண இலக்கியம், பத்தி எழுத்துக்கள், விமர்சனம், ஆய்வுகளிலும் ஈடுபடுவதுடன், மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் நடனம், ஓவியம், ஒளிப்படக்கலை முதலான துறைகளிலும் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இளம் யுவதிகளாகவிருந்தவேளையில் இத்துறையில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்ட சிலரின் வாழ்வில் பிரவேசித்த தொழில், இல்லறம், குடும்பம், பிள்ளை பராமரிப்பு முதலான பணிகள் முதன்மையானதன் விளைவாக சற்றுபின்வாங்கி, தனிப்பட்ட குடும்பம் சார்ந்த விடயங்களில் தமது கவனத்தை குவிக்கவேண்டி நேர்ந்து விடுகிறது. அதேசமயத்தில் கலை, இலக்கிய தாகமும் தேடலும் கொண்ட பெண்கள் தொடர்ந்தும் அயர்ச்சியின்றி எழுத்துப்பணியில் ஈடுபட்டுவருவதையும் கலை, இலக்கியம், ஊடகத்துறையில் தீவிரம் காண்பிப்பதையும் அவதானிக்கமுடிகிறது.

எனது அவதானக்குறிப்புகளை இங்கே பதிவுசெய்கின்றேன்.

(அமரர்) அருண். விஜயராணி (1954 _ 2015) -

”வணக்கம்.... பாருங்கோ.... என்னத்தைச் சொன்னாலும் பாருங்கோ, உங்கடை விசாலாட்சிப்பாட்டியிள் கதையைப்போல ஒருத்தரும் சொல்லலாது. இந்தக்குடுகுடு வயதிலையும் அந்தப்பாட்டி கதைக்கிற கதையனைக் கேட்டால் பாருங்கோ... வயதுப்பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு நப்பாசை தோன்றுது. என்ன இருந்தாலும் திங்கக்கிழமை எண்டால் பாட்டியிள்ர நினைவு தன்னால் வருகுது. அதனால் சில திங்கக்கிழமையில் அவவுக்கு தொண்டை கட்டிப்போறதோ இல்லை... வேற ஏதேன் கோளாறோ தெரியாது. இவ வரவே மாட்டா..... பாவம் கிழவிக்கு என்னாச்சும் நேந்து போச்சோ எண்டு ஏங்கித் துடிக்கிற உள்ளங்களின்ரை எண்ணிக்கை எத்தனை எண்டு உங்களுக்குத் தெரியுமே...?”

அதனாலை ஒண்டு சொல்லுறன் கோவியாதையுங்கோ... பாட்டியிள்ர பிரதியனை இரண்டு மூண்டா முன்னுக்கே அனுப்பி வைச்சியளெண்டால் பாட்டி பிழைச்சுப்போகும். தடவித் தடவி வாசிக்கிற பாட்டிக்கு நீங்கள் இந்த உதவியை எண்டாலும் செய்து குடுங்கோ”

இக்கடிதம் இலங்கை வானொலி கலையகத்திலிருந்து 08-11-1976ஆம் திகதி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் திரு. விவியன் நமசிவாயம் அவர்களிடமிருந்து ஒரு பெண் எழுத்தாளருக்கு எழுதப்பட்டது. அந்தப்பெண்தான் விசாலாட்சிப்பாட்டி தொடரை எழுதியவர்.

அந்தப்பெண் அப்பொழுது பாட்டியல்ல. இளம் யுவதி. அவர்தான் அன்றைய விஜயராணி செல்வத்துரை, பின்னாளில் படைப்பாளி அருண். விஜயராணி. இவரது விசாலாட்சிப்பாட்டி வானொலித் தொடர் அக்காலத்தில் 25 வாரங்கள் ஒலிபரப்பாகியது.

தாயகத்தில் உரும்பரையைச் சேர்ந்த விஜயராணியின் முதலாவது சிறுகதை ‘அவன் வரும்வரை’ இந்து மாணவன் என்ற பாடசாலை மலரில் 1972இல் வெளியானது.

தவறுகள் வீட்டில் ஆரம்பிக்கின்றன என்ற இவர் எழுதிய மற்றும் ஒரு வானொலி நாடகத்தை பின்னாளில் தொலைக்காட்சி நாடகமாக இயக்கித் தயாரித்து ரூபவாஹினியில் விக்னேஸ்வரன் ஒளிபரப்பினார்.

விஜயராணியின் கணவர் அருணகிரி ஒரு பொறியியலாளர். பெரும்பாலான பெண் இலக்கியவாதிகளின் கணவர்கள் போன்று

அவருக்கு இந்தத்துறையில் நாட்டம் இல்லையாயினும் தமது மனைவியின் எழுத்துப்பணிகளுக்கு உற்ற துணையாக விளங்கியவர். அதனால் விஜயராணி செல்வத்துரை என முன்னர் நாம் அறிந்திருந்தவர் பின்னாளில் இலக்கிய உலகில் அருண். விஜயராணி என்று அறியப்பட்டார்.

1989களில் ஆஸ்திரேலியா மெல்பனூக்கு புலம்பெயர்ந்த இவரது கன்னிகாதானங்கள் கதைத்தொகுதியை தமிழ்நாடு தமிழ்ப் புத்தகாலயம் வெளியிட்டது. கன்னிகா தானங்கள் நூலை தமிழகத்தில் வாசித்த சுஜாதா ராணி என்பவர் Indian Express Weekend இதழில் நல்லதொரு விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். அருண். விஜயராணியின் மெல்பன் வருகையின் பின்னர் இங்கும் கலை, இலக்கிய புத்தெழுச்சி தோன்றியது. 1990ல் தொடங்கப்பட்ட ஆஸ்திரேலியா தமிழர் ஒன்றியத்தின் கலாசார செயலாளராக அங்கம் வகித்ததுடன் சங்கத்தின் வெளியீடான 'ஆஸ்திரேலியா முரசு'வின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். சிட்னி - மெல்பன் குவின்ஸ்லாந்து தமிழ் வானொலிகளிலும் இவருடைய பல படைப்புகள் ஒலிபரப்பாயின. கவியரசு கண்ணதாசனின் திரைப்படப்படல்களில் இழையோடிய தத்துவக் கருத்துகளையும், சமூகம், மொழி, பெண்கள் தொடர்பான சிந்தனைகளையும் தொகுத்து தொடர்ச்சியாக உரைச்சித்திரங்களை எழுதி வானவெளியில் பரப்பினார்.

மல்லிகை ஆஸ்திரேலியா சிறப்பு மலரில் இவர் எழுதிய தொத்து வியாதிகள் என்ற சிறுகதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த தமிழக கவிஞர் தமிழ்ச்சி சுமதி தங்கபாண்டியன் (தற்போது இந்திய நாடாளுமன்ற தி.மு.க. உறுப்பினர்) தாம் விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய சென்னை இராணி மேரி மகளிர் கல்லூரியில் நடந்த கருத்தரங்கொன்றில் விமர்சித்தார். சில தமிழ் இணையத்தளங்களில் நிறைவடைந்த விழுதல் என்பது எழுகையே என்ற மெகா தொடர்கதைத் தொடரை புகலிட நாடுகளிலிருந்து பல படைப்பாளிகள் எழுதினர். அதிலும் அருண். விஜயராணியின் ஓர் அத்தியாயம் இடம்பெற்றது. இவர் 2015ஆம் ஆண்டில் மெல்பனில் மறைந்தார்.

தாமரைச்செல்வி

ஆஸ்திரேலியா குவின்ஸ்லாந்து மாநிலத்தில் (பிறிஸ்பேர்ன்) வதியும் தாமரைச்செல்வியின் முதல் நாவல் சுமைகள். இது வெளிவரும்போது அவருக்கு 24 வயதுதான். தாமரைச்செல்வி இலங்கை வானொலியில் இசையும் கதையும் நிகழ்ச்சிக்கு எழுத ஆரம்பித்து சுமார் ஒரு வருடகாலத்திலேயே அதிலிருந்து மீண்டுவிட்டவர்.

முதல் சிறுகதை ஒரு கோபுரம் சரிகிறது வீரகேசரியில் வெளியானதைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் வெளியான இதழ்களில் தாமரைச்செல்வியின் சிறுகதைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. கடந்த நான்கு தசாப்த காலத்தையும் கடந்து அயற்சியின்றி எழுதிக்கொண்டிருக்கும் தாமரைச்செல்வியை அமைதியான சாதனையாளர் என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல் எழுதியிருக்கும் இவர், ஒவியத்துறையிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். சில இதழ்களில் இவர் எழுதிய கதைகளுக்கு இவரே ஒவியமும் வரைந்துள்ளார்.

இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், ஏழு நாவல்கள், மூன்று

குறுநாவல்கள் எழுதியிருக்கும் தாமரைச்செல்வியின் 20 சிறுகதைகள் பல இலக்கியப்போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளன. Ivarin சில படைப்புகள் குறும்படங்களாக வெளியாகியிருக்கின்றன. வன்னிக்கு vijayam seitha இயக்குநர் "முள்ளும் மலரும்" மகேந்திரன் இவருடைய இடைவெளி என்ற சிறுகதையை "1996" என்ற பெயரில் குறும்படமாக்கியுள்ளார். அத்துடன் மகேந்திரனின் மகன் ஜோன் மகேந்திரன் இவருடைய மற்றும் ஒரு சிறுகதையான பாதணியை குறும்படமாக எடுத்துள்ளார்.

ரதிதேவி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட தாமரைச்செல்வி எழுதிய உயிர்வாசம் நாவல் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு உயிரைப்பணயம் வைத்து கடல் மார்க்கமாக வந்துசேர்ந்த படகு மனிதர்களின் நெஞ்சையுருக்கும் கதைகளைப்பேசிய இந்நாவல் 550 பக்கங்களைக்கொண்டது. கடந்த 2019ஆம் ஆண்டு இந்நாவல் வெளியானது.

ஆழியாள் மதுபாஷினி

இந்தக்கண்டத்தின் ஆத்மாக்களான பூர்வகுடி மக்களிடம் இலக்கியம், இசை, ஓவியம், பண்பாட்டுக்கோலங்கள், உணவு, நாகரிகம், கலாசாரம், வலிகள் நிரம்பிய போராட்டங்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. தமிழ் இனமான உணர்ச்சியூட்டும் கவிஞர்கள் மத்தியில் அறிவுபூர்வமாக - அமைதியாக அந்த ஒலிகளை ஊடறுத்துக்கொண்டு இந்த மண்ணின் மக்களையும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்தான் ஆழியாள் என்ற புனைபெயரில் எழுதிவரும் மதுபாஷினி .

ஆழியாள் மதுபாஷினி ஆஸ்திரேலியா ஆதிவாசிகளின் கதைகள், கவிதைகளை தமிழுக்கு தந்துள்ளார். ஆர்ச்சி வெல்லர், சார்னி மோர்கன், மர்லிண்டா போபிஸ், ஜாக் டேவிஸ், எலிசபெத் ஹொஜ்சன், பான்சி ரோஸ் நபல்ஜாரி ஆகியோரின் படைப்புகள் சிலவற்றை (சிறுகதை, கவிதை) தமிழுக்குத் தந்துள்ளார். தொடர்ந்தும் மொழிபெயர்ப்பு பணிகளில் ஆழியாள் மதுபாஷினி ஈடுபட்டுவருகிறார்.

தமது முதுகலைமாணி பட்டப்படிப்பில் ஆங்கிலஇலக்கியத்தையே ஆழியாள் தேர்ச்செய்தமையால் தனது கவியாளுமையை மொழிபெயர்ப்பின் பக்கமும் திருப்பியிருக்கிறார்.

இன்று இலங்கையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பேசுபொருளாக இருப்பது காணாமல் போனவர்கள் விவகாரம். போரிலும் சரணடைந்தும், சுற்றிவளைப்பிலும் காணாமல் போனவர்களின் எண்ணிக்கையும் இதுவரையில் சரியாக கணக்கிடப்படவில்லை.

ஒரு காலத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த வெள்ளை இனக்கைதிகளுக்கும் ஆதிவாசிப்பெண்களுக்கும் பிறந்த குழந்தைகளின் நிறத்தை வெள்ளை நிறமாக்கும் முயற்சியிலும் அவர்களிடமிருந்து புதிய வெள்ளை இனச்சந்ததியை உற்பத்தி செய்யும் தூரநோக்கிலும் பகிரங்கமாக களவாடப்பட்ட (Stolen Children - Stolen Generations) குழந்தைகள் பற்றிய திரைப்படங்களும் வெளியாகியுள்ளன. இந்த துயர்மிகுந்த பக்கங்களை தமிழ் இலக்கியத்தின் பக்கம் காண்பித்தவர் ஆழியாள்.

இவர் இலங்கையில் திருகோணமலையில் பிறந்து அங்குள்ள புனித சவேரியார் பாடசாலையில் கற்றபின்னர், மதுரையில்

மீனாட்சி கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் கலைமாணிப் - பட்டம் பெற்று, தாயகம் திரும்பி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் - கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தில் ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய பின்னர், ஆஸ்திரேலியா சிட்னியில் நியூ சவுத்வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில முதுமாணிப்பட்டமும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் பட்ட மேற்படிப்பு டிப்ளோமாவும் பெற்றவர். தற்பொழுது ஆஸ்திரேலியா தலைநகர் மாநிலம் கன்பராவில் வசிக்கிறார். உரத்துப்பேசு (2000) துவிதம் (2006) கருநாவு (2013) என்பன ஆழியாளின் கவிதைத் - தொகுப்புகள்.

நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்

ஆஸ்திரேலியா சிட்னியில் வதியும் நடனநர்த்தகி கார்த்திகா கணேசர் எழுதி தமிழ் நாடு தமிழ்ப்புத்தகாலயம் 1969இல் வெளியிட்ட தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலை என்ற நூல் பரதக்கலைபற்றி அறிய விரும்புவோருக்கு புதிய வெளிச்சம் தரும். திரைப்படங்களில் ஜொலித்த பத்மினி, வைஜயந்திமாலா, கமலா இலக்கம்மணன், விஜயலட்சுமி முதலான திரையுலக தாரகைகள் நடனப்பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் தமிழகத்தில் நடனம் பயின்ற கார்த்திகா, அவர்களைப்போன்று திரையுலகில் பிரவேசிக்காமல் எழுத்துலகிற்கு வந்துவிட்டவர்.

சிட்னியில் ஆடற்கலையக பள்ளியை நடத்தி மாணவர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கியவாறே தொடர்ந்தும் எழுதிவருபவர். கார்த்திகா - வின் எல்லா காமினி என்ற நாட்டிய நாடகம் இலங்கையில் பிரபலமானது.

கார்த்திகா ஏனைய நடன நர்த்தகிகளிடமிருந்து வேறுபட்டிருப்பதற்கு அவரிடமிருக்கும் ஆற்றலும், தேடலும் மாத்திரம் காரணம் அல்ல. நாட்டியக்கலை தொடர்பாக அவர் நீண்ட காலம் ஆய்வுசெய்து நூல்களும் எழுதியிருக்கும் எழுத்தாளரும் ஆவார். நடன நர்த்தகியாக மாத்திரமன்றி தமது ஆய்வின் வெளிப்பாடாக நாட்டியக் கலாநிதியாகவும் மிளிர்ந்தவர்.

அவர் இதுவரையில் தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலைகள், காலம்தோறும் நாட்டியக்கலை, இந்திய நாட்டியத்தின் திராவிட மரபு, நாட்டியக்கடலில் புதிய அலைகள் முதலான நூல்களை தந்துள்ளார். இவர் சிட்னியில் அவுஸ்திரேலிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (A.T. B. C) வானொலி ஊடகவியலாளர் - ராகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

கோகிலா மகேந்திரன்

மருத்துவக்கல்லூரிக்கு தெரிவாகி அங்கு உயிரினங்களை வெட்டிச்சோதித்து படிக்கவேண்டியிருந்தமையால் அந்தத்துறையிலிருந்து நழுவிச்சென்று, வேறு துறைகளில் பிரகாசித்தவர்கள் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். கோகிலாவும் அவ்வாறே மருத்துவக் கல்விக்கு விடைகொடுத்துவிட்டு, விஞ்ஞான ஆசிரியரானார்.

இவர் விழிச்செய்யில் என்ற இலக்கியத்தொகுப்பின் ஆசிரியர். இரண்டு தடவைகள் சாகித்திய விருதையும் வட - கிழக்கு மாகாண ஆளுனர் விருதையும் பெற்றவர். நாடகத்துறையும் இவருக்குப் பிடித்தமானது. அதில் முறையாக தேர்ச்சிபெற்று பல அரங்காற்றுகைகளை நிகழ்த்தியதுடன் அவற்றில் தோன்றி நடத்தவர். சிட்னியில் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்துவிட்டு தாயகம் சென்றுள்ளார்.

மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு கவிதை நாடகத்தை இயக்கி, அதில் நடத்தவர். இந்த நாடகம் சிட்னி, மெல்பனிலும் மேடையேறியது.

இதுவரையில் கோகிலா மகேந்திரன் வரவாக்கியிருக்கும் நூல்களின் விபரம் வருமாறு: முரண்பாடுகளின் அறுவடை, நேர்கொண்ட பார்வை. உள்ளக் கமலம், எங்கே நிம்மதி, கலைப்பேரரசு ஏ.ரி.பி - அரங்கக் கலையில் ஐம்பதாண்டு, கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு, குயில்கள், சிறுவர் உளநலம், சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள், தங்கத் தலைவி, துயிலும் ஒருநாள் கலையும், தூவானம் கவனம், பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை, பிரசவங்கள், மகிழ்வுடன் வாழ்தல், மல்லாகத்தின் வரலாறும் அதன் அபிவிருத்தியும், மனக்குறை மாற வழி, மனம் எனும் தோணி - மனச்சோர்வு, முகங்களும் மூட்களும், முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள், வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம், விஞ்ஞானக் கதைகள், விழி முத்து, Child Mental Health.

கலாநிதி சந்திரிக்கா சுப்பிரமணியம்

இதழியலிலிருந்து சட்டவல்லுனராக மாறியவர் சந்திரிக்கா. இது அவருடைய அயராது முயற்சியின் வெளிப்பாடு. இலங்கையில் தமது இளமைக்காலத்தில் படித்துவிட்டு, சென்னை சென்று ஆங்கில இலக்கியத்தில் பட்டம் பெற்றார். அத்துடன் நில்லாமல், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் மற்றும் பொதுசன தொடர்பியல் துறைகளில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவாறு ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறி, சிட்னி மற்றும் குவின்ஸ்லாந்தில் சட்டத்துறையில் தேறி வழக்கறிஞரானார். உயர் நீதிமன்றங்களில் பணியாற்றியவாறு இலக்கிய ஆய்வுத்துறையிலும் ஈடுபடுகின்றார்.

1981ம் ஆண்டிலிருந்து எழுதிவரும் சந்திரிக்கா, இதுவரையில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் வரவாக்கியவர். சந்திரிக்கா வரவாக்கியுள்ள நூல்களின் விபரம்: மக்கள் தொடர்பு சாதனமும் மகளிரும், இன்றைய இதழியல், அபிவிருத்தி இதழியல், தென்னகத் திருக்கோயில்கள், இலங்கைத் தெனாலிராமன் கதைகள், கற்பக விநாயகர், சிறுவர்களுக்குக் கணினி, சூரிய நமஸ்காரம், இந்திய ரஷ்ய உறவு, ஒரு பார்வை, பெருமைக்குரிய பெண்கள், முதல் மொழி தமிழ், Mother Tongue Tamil - Bilingual, தில்லை என்னும் திருத்தலம், இணைய குற்றங்களும் இணைய வெளிச்சட்டங்களும். பதிப்புத் துறையில் கணினியை பயன்படுத்துவது தொடர்பாக ஜப்பானில் சர்வதேச பயிற்சிப் பட்டறையில் யுனெஸ்கோ புலமைப் பரிசிலும் பெற்றுள்ளார்.

சென்னை, மதுரை மற்றும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் இதழியல் கற்பித்தார். தற்போது மேற்கு சிட்னி Federation பல்கலைக் கழகங்களில் சட்டம் கற்பிக்கிறார். சிட்னி முருகனின் மீது இவர் எழுதிய திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலாகத் தொடங்கி தாலாட்டில் முடியும் ஏழு பாடல்கள் இசைத்தட்டாக வெளிவந்துள்ளன.

பாலம் லக்ஷ்மணன்

ஆஸ்திரேலியாவில் பல இலக்கிய விழாக்களிலும் சமய நிகழ்வுகளிலும் உரையாற்றிவரும் திருமதி பாலம் லக்ஷ்மணன் அவர்களின் கருத்துரைகள் பயன்மிக்கது. நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் நூல் ஆய்வுரை நிகழ்த்தவரும்பொழுது குறிப்பிட்ட நூலை முழுமையாகப் படித்து எளிமையாகவும் நயமாகவும் பேசுவார்.

ஆஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் தொடர்ச்சி - யான வருடாந்த எழுத்தாளர் விழாக்களுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பு வழங்கிவரும் இவர், இந்த அமைப்பின் ஸ்தாபக உறுப்பினருமாவார். சிட்னியிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் இன்பத் தமிழ் வானொலியில் பல வாரங்கள் யாத்திரை என்ற தலைப்பில் இந்தியத் திருத்தலங்களைப்பற்றி உரையாற்றியவர். இலங்கையின் மூத்த தமிழ் அறிஞரும் கல்வி அமைச்சில் வித்தியாதிபதியாக திகழ்ந்தவருமான (அமரர்) கி. இலக்ஷ்மண அப்பயர் அவர்களின் துணைவியாரான திருமதி பாலம் அவர்களிடமிருந்து இலக்கியவாதிகளும் கலா ரசிகர்களும் தமிழ்க் கல்வியியலாளர்களும் அறிந்து கொள்ளவும் கற்றுக் கொள்வதற்கும் நிறையவுண்டு.

திருமதி ஞானம் இரத்தினம்

ஈழத்தின் மூத்த கவிஞர் இ. இரத்தினம் அவர்களின் துணைவியார். ஆஸ்திரேலியா சிட்னியில் வதியும் இவர் இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றியவேளையில் அவரது அளப்பரிய சேவையை பாராட்டி இக் கூட்டுத்தாபனத்தின் இயக்குநர் நாயகமான திரு. நெவில் ஜெயவீர பாராட்டியுள்ளார். இலங்கை வானொலி கல்விச் சேவைக்கும், அங்கிருந்து வெளியான வானொலி மஞ்சரி இதழுக்கும் பொறுப்பாசிரியராக செயல்பட்ட இவர் இங்கே வந்த பின்னர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல்: The Green Light. இலங்கையில் வானொலி ஒலிபரப்புக்கலை தொடர்பாக தமது பசுமையான நினைவுகளை அதில் பகிர்ந்துகொண்டவர். சிட்னியில் நடக்கும் பல்வேறு கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளிலும் உரையாற்றி வருகிறார். 90 வயது கடந்த பின்னரும் இவரது சுவாசத்தில் கலையும் இலக்கியமும் வானொலி ஊடகமும் நிரந்தரமாகியிருந்தது. இவ்வருடம் இவர் காலமானார்.

மெல்பன் மணி

இலங்கையில் ஆசிரியையாக பணியாற்றிய திருமதி கனகமணி அம்பலவாணர்பிள்ளை நீண்டகாலமாக இலக்கியத்துறையில் நிலைத்திருப்பவர். ஆஸ்திரேலியாவில் மெல்பனுக்கு புலம் - பெயர்ந்து வந்தபின்னரும் இலக்கிய பிரதிகள் எழுதிவருகிறார். சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், கட்டுரை, கவிதை, நாடகம், பக்தி இலக்கியம் முதலான துறைகளிலும் நூல்களை வரவாக்கியிருக்கிறார். கலியுகத்தின் மறுபக்கம், அம்மாச்சி, மணியாரம், கவிதைப்பூங்கா, கீர்த்தனை மாலை, பாசத்தின் வலிமை, சந்தக்கவி என்பன இவர் எழுதிய நூல்கள்.

ராணி தங்கராஜா

மெல்பனில் ஒரு முதியோர் (Age care) காப்பகத்திலிருந்தவாறு தொடர்ந்து வாசித்தும் எழுதிக்கொண்டும் இயங்கும் அம்மையார் பற்றியும் இங்கு பதிவுசெய்தல் வேண்டும். இவர் திருமதி ராணி தங்கராஜா. ஆஸ்திரேலியா சிட்னியிலிருந்து முன்னர் வெளியான கலப்பை இதழில் தொடர்ந்து கவிதை, சிறுகதை எழுதியவர். தற்போது இவருக்கு 92 வயதும் கடந்துவிட்டது. எனினும் எழுத்தார்வம் இவரை விட்டு அகலவில்லை.

இவர் ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளையின் பேத்தியாவார். இவரது கணவர் தங்கராஜா இலங்கையில் பல பாடங்களில் சிறைச்சாலைகளில் அத்தியட்சராக பணியாற்றியவர். சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் வாசஸ்தலத்தில் கணவருடன்

தங்கியிருந்து சிறைக்கைதிகளின் கதைகளையும் கேட்டு ராணி தங்கராஜா எழுதிய நாவலின் பெயர் கைதியின் மனச்சாட்சி. இந்நூல் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மெல்பனில் வெளியிடப்பட்டது. ராணி தங்கராஜா, தற்போது முதியோர் காப்பகத்திலிருந்தவாறு தனது பேரனார் (அமரர்) ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளையின் சரிதையை தற்போது எழுதிவருகிறார்.

சௌந்தரி கணேசன்

ஈழத்தில் வடபுலத்தைச்சேர்ந்த சௌந்தரி கணேசன் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்தில் சிறப்புப் பட்டமும் வெஸ்டேர்ன் சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில் கணக்கியலில் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றவர். சாம்பியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞான ஆசிரியராக பணியாற்றியவர். தற்சமயம் சிட்னியில் கணக்கியல்சார் துறையில் நிர்வாக மேலாளராகப் பணி புரிகிறார். கவிதையிலும் இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடுமிக்க சௌந்தரி ஆஸ்திரேலியா தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் அறிவிப்பாளராகவும் இயங்குபவர். இவர் தயாரித்து வழங்கும் கவிதை பேசும் நேரம், சிந்தனைச் சிதறல், திறந்த புத்தகம் முதலான நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. நீர்த்திரை, அகத்தி என்பவை இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள்.

கீதா மதிவாணன்

ஆஸ்திரேலியாவில் மகத்தான சிறுகதை படைப்பாளி என கொண்டாடப்படும் ஹென்றி ஹெட்ஸ்பார்க் லோசன் 1867ஆம் ஆண்டில் நியூ சவுத்வேல்ஸ் மாநிலத்தில் க்ரென்ஃபெல் பிரதேசத்தில் ஒரு தங்கச்சுரங்க வயற்பகுதியில் பிறந்தவர். ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இந்த மண்ணில் பிறந்த இந்த இலக்கியமேதை எழுதியிருக்கும் சிறுகதைகளை எமக்குத் தமிழில் தந்திருப்பவர், ஹென்றிலோசன் பிறந்த அதே நியூ சவுத்வேல்ஸ் மாநிலத்தில் லிவர்ஃபூல் நகரத்திலிருக்கும் கீதா மதிவாணன்.

தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்திருக்கும் கீதா, இயற்கையின் மீதும் பறவைகள் மீதும் எப்போதும் ஆர்வம்கொண்டவர். அத்துடன் சிறந்த ஒளிப்படக்கலைஞர். பறவைகளை படம் எடுத்து, அவற்றினைப் பற்றிய நுண்மையான தகவல்களையும் திரட்டி தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர். ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் தனித்துவ குணங்கள் கொண்ட அதிசய விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் பற்றிய தொடரை எழுதிக்கொண்டிருப்பவர். அதனை கலைக்களஞ்சியமாகவே வெளியிடும் தீராத தாகத்துடன் இயங்கும் கீதா மதிவாணன், கீதாமஞ்சரி என்ற வலைத்தளத்தில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கட்டுரைகள், இந்தி மற்றும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள், இலக்கியப் பகிர்வுகள், புகைப்படங்கள் என்று பலவற்றையும் பகிர்ந்துவருகின்றார்.

ரேணுகா தனஸ்கந்தா

வடபுலத்தில் ஆங்கில ஆசிரியையாக பணியாற்றியிருக்கும் ரேணுகா தனஸ்கந்தா, அங்கு முன்னர் வெளியான Saturday Review பத்திரிகை மற்றும் பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு தொகுத்து கவிதை உலகில் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்ற ஈழத்து பெண்களின் கவிதைத் தொகுப்பான சொல்லாத சேதிகள் நூலிலும் எழுதியுள்ளார். ஆஸ்திரேலியாவில் வெளியான தமிழ்ச் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தவர்.

இவரது மொழிபெயர்ப்பு The Island இலும் வெளிவந்துள்ளது. கவிதை எழுதும் ஆற்றலும்மிக்க ரேணுகா ஆஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்றுவரும் எழுத்தாளர் விழாக்கள் - நூல் வெளியீட்டு அரங்குகளிலும் உரையாற்றிவருகிறார்.

(அமரர்) புவனேஸ்வரி அருணாசலம்

இலங்கையில் அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தில் முன்னர் பணியாற்றியிருக்கும் திருமதி புவனேஸ்வரி அருணாசலம் அவர்கள், இலங்கையில் ரமணமகரிஷியின் சிந்தனைகளை பரப்பிய Relegious Digest என்னும் ஆங்கில இதழின் ஆசிரியரான (அமரர்) இராமச்சந்திராவின் புதல்வி. சிட்னியில் வசித்த இவர் அங்கு இடம்பெறும் கலை நிகழ்வுகள் தொடர்பாக ரஸனைக் குறிப்புகளும் எழுதியிருப்பவர். இவரது ஆக்கங்கள் சிட்னியிலிருந்து நீண்ட காலமாக வாரம்தோறும் வெளியாகும் தமிழ்முரசு இணைய இதழில் வெளியாகியுள்ளன. இவர் சிட்னியில் 2020ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

சந்திரலேகா வாமதேவா

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோனின் புதல்வியான சந்திரலேகா வாமதேவா, இலக்கியப்பிரதிகள் எழுதிவருபவர். எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல் கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துவரும் இவர் எழுதிய நூல் சுழலும் தமிழ் உலகம். சூரியன் அஸ்தமிக்காத தேசம் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் பற்றியும் அதன் பெருமைகளையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை தனது வசம்வைத்திருந்த ஆளுநர்கள் முன்னர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்று பூமிப்பந்தெங்கும் சுழன்று - கொண்டிருக்கும் தமிழருக்கு அஸ்தமிக்காத சூரியனை பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு பகுதியில் வாழும் தமிழர் உறங்காது ஏதோ செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தத் தொனிப்பொருளில் இந்நூலில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

சாந்தா ஜெயராஜ்

கலை இலக்கிய ஆர்வலரான திருமதி சாந்தா ஜெயராஜ், சமையல்கலை நிபுணருமாவார். அத்துடன் இவர் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் சில குறும்படங்களும் தயாரித்தவர். இங்கு சில மாநிலங்களில் இவரது கைவண்ணத்தில் இடம்பெற்ற கேக் கண்காட்சிகளுக்கு வரவேற்பு கிட்டியது. சாந்தாஸ் சமையல், சாந்தாஸ் கேக் முதலான நூல்களையும் வரவாக்கியிருப்பவர்.

மனோ ஜெகேந்திரன்

சிறுகதை, நாவல், கவிதை முதலான துறைகளிலும் மலர் அலங்கார கண்காட்சிகளிலும் ஈடுபட்டுவரும் மனோ ஜெகேந்திரனும் அவுஸ்திரேலியாவில் இடம்பெறும் கலை, இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று வருபவர். இவர் எழுதிய நல்லதோர் வீணை செய்தே நாவல் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ளது.

யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம்

ஆஸ்திரேலிய தலைநகர் கன்பராவில் வதியும் திருமதி யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம், யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரி முன்னாள் மாணவி. பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் சிறப்பு பட்டதாரி. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மற்றும் யாழ். பல்கலைக்-கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியிருக்கும் இவர், சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ளவர். பேராதனை

பல்கலைக்கழக சிறுகதைத் தொகுப்பில் இவரது முதலாவது சிறுகதை வெளியானது. அன்றிலிருந்து தொடர்ந்தும் குறிப்பிட்ட துறையிலே எழுதி வருபவர். கன்பரா மாநிலத்தில் இயங்கும் தமிழ் மூத்த பிரஜைகள் அமைப்பின் வெளியீடான காவோலை இதழின் ஆசிரியராக இயங்கிவரும் இவர் வரவாக்கிய சிறுகதைத் தொகுதி, யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்.

தேவகி கருணாகரன்

சிட்னியில் வதியும் தேவகி கருணாகரன், தமிழிலும் ஆங்கிலத்-திலும் சிறுகதைகள் எழுதிவருபவர். சில சிறுகதைப் போட்டிகளிலும் பரிசு பெற்றுள்ளார். இலங்கை - தமிழக இதழ்களிலும் ஆஸ்திரேலிய இணைய இதழ்களிலும் இவரது படைப்புகளை காணமுடியும். அன்பின் ஆழம் என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்து - ள்ளது. சர்வதேசப் பார்வையுடன் இவர் எழுதும் பெரும்பாலான கதைகள் இருப்பதனால், ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கத்தக்க பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன.

சகுந்தலா கணநாதன்

மெல்பனில் வதியும் சகுந்தலா கணநாதன் தேர்ந்த வாசகர். அத்துடன் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவரும் இவர், தமது ஐம்பது வயதிற்குப் பின்னரே இலக்கியப் பிரதிகள் எழுதத் தொடங்கியவர். கொழும்பிலிருந்த காலத்தில் இளங்கலைமாணி பட்டம் பெற்ற கையோடு கணக்கியல் படித்து பட்டய கணக்காளர் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற இவர், தமிழ்நாட்டில் கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்துவிட்டு, ஆஸ்திரேலியா மெல்பனுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். இவர் ஆங்கிலத்தில் JAR 39, White Flowers of Yesterday ஆகிய நூல்களை எழுதியவர். தமிழ் சமூக அமைப்புகளில் அங்கத்துவம் பெற்றவாறு ஏனைய சமூகங்கள் அங்கம் வகிக்கும் அமைப்புகள் நடத்திய இலக்கியப் போட்டிகளுக்கும் இலக்கியப் பிரதிகள் எழுதி பரிசுபெற்றவர்.

உஷா ஜவாகர்

சிட்னியில் வசிக்கும் எழுத்தாளர் உஷா ஜவாகர், சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், கவிதை முதலான துறைகளில் எழுதிவருபவர். அம்மா என்றொரு வசந்தம், மாயக்கிழவியின் மந்திரம், சிதைகிறதே செந்தமிழ், குறும்புக்கார இளவரசியும் கனிவான தேவதையும், வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும், ஒரு கடல் கன்னியின் சாகசக் கதை, அதிசய உயிரினங்கள் பற்றிய செய்திகளும் கதைகளும் முதலான நூல்களை வரவாக்கியிருப்பவர். அத்துடன் ஆஸ்திரேலியா தமிழ் வானொலிகளிலும் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து வழங்கி, உரைகளும் நிகழ்த்துபவர். கணக்கியல் - துறையில் படித்திருக்கும் இலங்கையரான உஷா ஜவாகர் முன்னர் ஸாம்பியாவில் பணியாற்றிவிட்டு, அவுஸ்திரேலியா - சிட்னிக்கு புலம்பெயர்ந்து தொடர்ந்தும் இலக்கிய பிரதிகள் எழுதிவருபவர்.

பராசக்தி சுந்தரலிங்கம்

ஓர் எழுத்தாளர் எத்தனை புத்தகம் எழுதினார் என்பது முக்கியமா? அவர் தனது படைப்புகளின் ஊடாக எத்தனை வாசகர்களை உருவாக்கினார் என்பது முக்கியமா? சினிமாவில் தோன்றும் கலைஞர்களுக்கு ரசிகர்கள்தான் பிரதானமாகத்தேவை.

அதுபோன்றுதான் எழுத்தாளர்களுக்கு கிடைக்கும் வாசகர்களும். இவர்கள் இல்லையேல் அவர்களும் எவ்வளவு எழுதிக் குவித்தாலும் காணாமல் போய்விடுவார்கள். எனவே எழுத்தாளர்களுக்கு வாசகர்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வாறே கலைஞர்களுக்கு ரசிகர்களும் முக்கியம். அந்தவகையில் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து மட்டுமன்றி தமிழர் வாழும் எல்லாவிடங்களிலிருந்தும் எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களின் படைப்புகள் வெளியானதும் உடனுக்குடன் படித்து தனது வாசிப்பு அனுபவங்களை தெரிவித்து வருபவர்களில் எனது அவதானத்திற்குப்பட்டுள்ள திருமதி பராசக்தி சுந்தரலிங்கம் சிறந்த வாசகர். அத்துடன் கலா ரசிகர்.

இலங்கை வானொலி, லண்டன் பி.பி.சி புகழ் ஒலிபரப்பாளர் (அமரர்) சுந்தா சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் துணைவியாரான இவரும் எழுத்தாற்றல் மிக்கவர். இலங்கையில் மல்லிகை முதலான சிற்றேடுகளிலும் முன்னர் எழுதியிருப்பவர். அவ்வப்போது ஆஸ்திரேலியா தமிழ் முரசு இணைய இதழில் இவர் எழுதும் மதிப்பீட்டு ரஸனைக் குறிப்புகளைப் பார்க்கமுடியும். பராசக்தி சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் இங்கு எழுதிவரும் - எழுத்துலகில் வளர்ந்து வரும் படைப்பாளிகளுக்கு தமது வாசிப்பு அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொள்வதன் மூலமும் ஊக்கமளித்து வருகிறார். எனவே ஆஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் வகிபாகம் எனப் பேசும்போதும் பதிவிடும்போதும் இவரது பெயரை நாம் தவிர்க்கமுடியாது.

“கடல் நமக்கே சொந்தமென எந்தக் கரையுமே உரிமை கொண்டாட முடியாது. கடல் இருக்கும் வரைதான் கரைகளும் இருக்கும். அதேபோல் தமிழ் தமக்கு மட்டுமே சொந்தமென யாரும் நினைக்க முடியாது. தமிழ் தழைக்கும்வரைதான் தமிழர்களும் தழைக்கலாம். தலைமுறைகளும் செழிக்கலாம். ஊற்றெடுத்து வேறிடமெனினும் தமிழ் நதியெனும் மகாநதியில் சங்கமித்து இன்று இங்கே இணைந்துள்ளோம். அனைத்துத் தமிழர்களையும் அணைத்து இணைத்து பிணைத்துச் செல்லும் பெருநதியாக என்றும் வற்றாது பிரவாகிக்கவேண்டும்.” இவ்வாறு ஆஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கமும் குவின்ஸ்லாந்துவாழ் கலை, இலக்கிய அன்பர்களும் இணைந்து நடத்திய 16 ஆவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் (2016இல்) வெளியிடப்பட்ட தமிழ்நதி சிறப்பு மலரில் குறிப்பிட்டுள்ளார் எழுத்தாளரும் கலை இலக்கிய ஆர்வலருமான மருத்துவர் வாசுகி சித்திரசேனன்.

இந்தக் கருத்தியலின் பின்னணியில்தான் இந்த கங்காரு தேசத்தில் வாழ்ந்த, தற்போது வதியும் கலை, இலக்கிய ஊழியத்தில் ஈடுபடும் பெண்களை பார்க்கவேண்டும். ஆஸ்திரேலியாவில் தமிழ், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களாக விளங்கும் பல பெண்கள் வாசிப்பிலும் தீவிரமானவர்களாகியிருக்கின்றனர்.

இந்தப்பதிவின் இறுதியில் நான் குறிப்பிடும் அத்தகையோர், இலக்கிய பிரதிகள் எழுதுவதில் தீவிரம் காண்பிக்காது விட்டாலும், அவ்வப்போது இங்கு வெளியாகிவரும் தமிழ்முரசு அக்கினிக்குஞ்சு இணைய இதழ்களிலும் எழுதிவருகின்றனர்.

சிலர் கவிதா நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்கின்றனர். மேலும் சிலர் தத்தமது பிரத்தியேகமான வலைப்பதிவுகளிலும் முகநூல்களிலும் தரமான ஆக்கங்களை எழுதிவருகின்றனர். தரமான இலக்கிய விவாதங்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

மெல்பன் வாசகர் வட்டம், சிட்னி உயர்திணை வட்டம், மெல்பன் கேசி தமிழ் மன்றம், ஆஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச் - சங்கம், குவின்ஸ்லாந்து தமிழ்நதி இயக்கம் உட்பட சில அமைப்புகள் பெண்களிடத்திலும் இளம்தலைமுறையினரிடத்திலும் தேர்ந்த வாசிப்பு பழக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நிகழ்ச்சிகளை தொடர்ச்சியாக நடத்தி வருகின்றன. அவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்களாக நான் கருதும் சிலரது பெயர்களை இங்கே பதிவுசெய்யவும் விரும்புகின்றேன்.

சிட்னியிலிருந்து யசோதா பத்மநாதன், பாமதி பிரதீப், கௌரி முருகானந்தன், சாயிசனி, பரமேஸ்வரி நல்லதம்பி, மதுகோணைஸ், மெல்பனிலிருந்து சாந்தி சிவக்குமார், விஜி இராமச்சந்திரன், நிர்மலா அல்போன்ஸ், கலாதேவி பாலசண்முகன், உஷா சிவநாதன், புவனா இராஜரட்ணம், சாந்தினி புவனேந்திரராஜா, சுபாஷினி சிகதரன், மாலதி முருகபூபதி, கௌஸல்யா ஜெயேந்திரா, ரேணுகா துரைசிங்கம், வஜ்னா ரக்பீக், மரியம் நளிமுடன், ஜீவிகா ஜெயக்குமாரன், லக்ஷிகா கண்ணன், மதுபாஷினி பாலசண்முகன், பிரிஸ்பேரிலிருந்து வாசுகி சித்திரசேனன்.

ஆஸ்திரேலியாவாழ் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரது சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் இடம்பெற்ற புலம்பெயர்ந்த பூக்கள், உயிர்ப்பு, வானவில் முதலான தொகுப்புகளும் பூமராங் என்ற சிறப்பு மலரும் ஏற்கனவே வெளியாகியுள்ளன.

அத்துடன் இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்து நின்றவிட்ட மல்லிகை ஆஸ்திரேலியா சிறப்பிதழ், மற்றும் தற்போதும் வெளிவரும் ஞானம் இதழின் ஆஸ்திரேலிய சிறப்பிதழிலும் இங்கு வதியும் பெண் படைப்பாளிகள் சிலர் எழுதியுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் எழுதியிருக்கும் கதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, Being Alive என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

இங்கு முன்னர் வெளியான உதயம், ஈழமுரசு, ஆஸ்திரேலிய முரசு, மரபு, கலப்பை, தமிழ் உலகம், அக்கினிக்குஞ்சு, தமிழ் ஆஸ்திரேலியன் முதலானவற்றிலும் பெண்கள் எழுதினர். தற்போது மெல்பனிலிருந்து வெளியாகும் எதிரொலி, சிட்னியிலிருந்து வெளிவரும் தமிழோசை ஆகியனவற்றிலும் பெண்கள் எழுதிவருகின்றனர்.

அச்சு ஊடகமாக முன்னர் வெளிவந்த அக்கினிக்குஞ்சு தற்போது இணைய இதழாக வெளிவருகிறது. இதிலும் பெண்களின் ஆக்கங்களுக்கு போதிய களம் வழங்கப்படுகிறது.

இவர்கள் அனைவரதும் எழுத்துப் பயணம் தொடரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த அவதானக் குறிப்புகளை நிறைவு செய்கின்றேன்.●

கவல்கணன் - ஆஸ்திரேலியா.

ஆஸ்திரேலிய பூர்வீக குடிமகனாக வாழ்ந்த தமிழர் - Thomas Shadrach James

ஆஸ்திரேலிய பூர்வீக குடிமக்களுக்கும் தமிழர்களுக்கு - மிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது சில ஆராய்ச்சிகள் மூலம் தெரியவந்துள்ளது. மேலும் சில ஆராய்ச்சிகள் தொடர்கின்றன. அவற்றில் பல நம் இனக்குழுவிற்கும் பூர்வீக குடி மக்கள் இனக் குழுக்களுக்கு - மிடையிலான தொடர்பை, உறவை, அதன் வேரைக் கண்டு - பிடிக்கும் முயற்சிகளாகவே இருக்கின்றன. அதில் நானும் ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்றாலும், தனிமனிதன் ஒருவன் பூர்வீக குடி மக்களிடையே பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறான் என்றும் அந்தத் தனிமனிதன் ஒரு தமிழன் என்றும் அறிந்த போது அந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை, அவன் வரலாற்றைத் தேடுவதில் ஆர்வம் மேலும் அதிகமாகியது எனக்கு. அந்தத் தேடலில் கிடைத்த சுவையான தரவுகளை உங்களுடன் பகிர்வதில் மகிழ்ச்சி.

பிறந்த பொழுது அவரது பெயர் Thomas Shadrach Peersahib. சென்னை (அப்போது மதராஸ்) நகரில் ஒரு முஸ்லிம் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், குடும்பத்துடன் இளம் வயதில் Mauritius நாட்டிற்குச் சென்றார். அவரது தகப்பனார் பிரித்தானிய அரசில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றினார்.

Thomas Shadrach Peersahib சிறுவனாக Mauritiusஇல் வாழ்ந்த காலத்தில் சகோதரர் ஒருவரை இழந்திருக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து அவரது தாயும் இறந்து விட்டார். அவரது தாய் இறந்த சில நாட்களிலேயே தகப்பனார் மறுமணம் முடித்து விட்டார். குறுகிய காலத்தில் அவரது தகப்பனார் திருமணம் செய்து கொண்டது அவரை மனமுடையச் செய்திருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் துறந்துவிட்டு ஒரு புதிய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கென்று புறப்பட்டிருக்கிறார். துறைமுகத்தில் ஒரு மாலுமியின் நட்புடன், கப்பலில் கூலி வேலை செய்ய ஒப்புக்கொண்டு கப்பலேறி இருக்கிறார். கப்பல் ஆஸ்திரேலியா வந்தடைந்தது. அதனால்தான் பூர்வீக மக்களுக்கும் இந்தத் தமிழருக்கும் உறவு ஏற்பட்டது.

அவர் முதலில் Tasmania தீவிற்குச் சென்று அங்கே ஒரு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். சத்திர சிக்கிச்சை வைத்தியராகப் பயிற்சி பெறுவதற்காக Melbourne நகருக்கு சென்ற இவருக்கு எதிர்பாராதவிதமாக, இறுதிப் பரீட்சைக்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் டைஃபஸ் (Typhus) என்ற பாக்க்டீரியங்களால் உண்டாகும் நோய் தொற்றிக்கொண்டது. அதன் பின்னர் அவர்

கையில் ஒரு நடுக்கம். நடுங்கும் கையோடு சத்திரசிக்கிச்சை செய்ய முடியாது என்று, சத்திர சிக்கிச்சையாளராகும் கனவைக் கைவிட்டு விட்டார்.

Brighton Beach என்ற இடத்தில், Daniel Mathews என்ற ஒரு கிறிஸ்தவ மதபோதகரை சந்தித்தார். அவர் ஆஸ்திரேலிய பூர்வீக மக்களை, குறிப்பாக 'யோடயோட்' (Yorta Yorta) மக்களை கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார். Maloga Mission என்று அறியப்பட்ட மத குழுவின் போதகர் Daniel Mathews உடன் பழக ஆரம்பித்ததிலிருந்து இஸ்லாமிய மதத்திலிருந்து, கிறிஸ்தவராக மதம் மாறினார் Thomas Shadrach Peersahib. தனது பெயரை Thomas Shadrach James என்று மாற்றிக்கொண்டார். தன்னுடைய வாழ்க்கையின் அர்த்தம் தனக்குப் புரிந்துவிட்டதென்று அவர் சொன்னது மட்டுமன்றி, எந்த ஒரு சம்பளமும் வாங்காமல் 'யோடயோட்' மக்களுக்கு ஆசிரியராகவும் மருத்துவ சேவை வழங்குவ - தென்றும் அவர் முடிவெடுத்தார். அவர் கற்பித்த பாடசாலையில் மாணவர்கள் உடல்நலம் சரியில்லை என்று பாடசாலைக்கு செல்லா - விட்டால், அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களை பரிசோதித்து, அவர்களுக்குக் காய்ச்சல் இல்லை, பாடசாலை செல்லலாம் என்று அனுப்புவார் என்று அவரது மாணவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஓர் ஆசிரியராக மிகக் கடுமையான கட்டுப்பாட்டுடன் அவர் செயல்பட்டிருக்கிறார். சிறுவர்கள் ஆசனத்தின்மேல் கால் போடுவதற்கு அவர் தடை விதித்திருந்தார். ஒரு அப்பழுக்கற்ற மனிதர் என்று அவரைப் பற்றி பலரும் பதிந்துள்ளார்கள். அவரது மோட்டார் வாகனத்தைக்கூட ஒரு குழந்தை போலப் பராமரிப்பாராம் அவர்.

ஆஸ்திரேலிய பூர்வீக மக்கள் கலாசாரத்தில், திருமணம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இனக்குழுவை சார்ந்தவர்தான் இன்னொருவரைத் திருமணம் செய்யமுடியும் என்ற ஒழுங்குமுறை இருக்கிறது. ஆனால் Thomas Shadrach James 'யோடயோட்' மக்களில் ஒருவராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமையால், அந்த இனக் குழுவின் மூத்தவர் ஒருவரான Cooper குடும்பத்தில் திருமணம் செய்வதற்குத் தகுதி பெற்றிருந்தார். Ada Cooper என்ற 'யோடயோட்' பெண் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அன்றைய நாளை Red Letter Day என்று சிறப்பாக, Maloga

Mission மக்கள் இன்றும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர் ஒரு சாதாரண ஆசிரியராக இருக்கவில்லை. பல்வைத்தியம், மருத்துவம் என்று மாணவர்களின் நலனையும் கவனித்துக் கொண்டார்.

‘யோடயோட்’ மொழியை ஆவணப்படுத்தும் வேலையில் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருக்கு, தமிழ், ஆங்கிலம், ஃப்ரெஞ்சு மொழிகள் மட்டுமல்ல ‘யோடயோட்’ மொழியும் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தது. ஆனால், வருந்தத்தக்க விடயம் என்னவென்றால், அவர் ஆவணப்படுத்தியவை எல்லாம் ஒரு தீ விபத்தில் அழிந்து போய்விட்டன. ‘யோடயோட்’ மொழியைப் பாதுகாக்க தற்போது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவரது நூல்கள் எரிந்திராமல் போயிருந்தால் அந்த வேலை மிகவும் சுலபமாகியிருக்கும். அவர்கள் இப்பொழுது எச்சமுள்ள மொழியைத்தான் ஆவணப்படுத்த ஏதுவாக இருக்கிறது.

1937ஆம் ஆண்டில் அவர்களது இடத்தில் பஞ்சம் வந்து வாழ முடியாமல் போனபோது Shepperton என்ற இடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து பலர் அங்கிருக்கின்ற பழங்களை தகரங்களில் அடைக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்ய ஆரம்பித்த - போது, பூர்வீக மக்களுக்காக மட்டுமல்ல, அங்கு வேலைபார்த்த அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்காகவும் குரல் கொடுக்க தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார். அவருடைய மகன், Thomas Shadrach James Junior மற்றும் Thomas Shadrach Jamesஇன் மச்சினன் William Cooper இருவரும் சேர்ந்து பூர்வீக மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் Aboriginal Progressive Association of Victoria என்ற அமைப்பை ஆஸ்திரேலியாவில் முதன்முதலில் ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கு முன் New South Wales மாநிலத்தில் அப்படி ஒரு அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது தொடர்ந்து செயற்படவில்லை. இவர்கள் ஆரம்பித்த அமைப்பு இன்றும் செயல்படுகிறது என்பது பெருமைக்குரிய விடயம்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த Aboriginal Progressive Association of Victoria என்ற பூர்வீக மக்கள் அமைப்புத்தான் யூத மக்கள் ஐரோப்பாவில் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளானபோது அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த முதல் அமைப்பு - உலகிலேயே முதல் அமைப்பு என்பது Thomas Shadrach James வழிகாட்டலில் அவர்கள் வளர்ந்துள்ளமைக்கு நல்ல சான்றாகும்.

அவருக்கு எட்டு பிள்ளைகள். முதல் இரண்டும் பெண்கள், மூன்றாவது ஆண். பிறந்த எட்டு பிள்ளைகளில் இருவர் சிறு வயதிலேயே இறந்து விட்டனர். அவருடைய பேரப்பிள்ளைகள் இவரது வரலாற்றை ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள், அது பற்றிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள். அவரை மையப்படுத்திய நாடகமும் மேடையேற்றியுள்ளார்கள்.

George Nelson என்ற ஒரு பேரன், “Dharmalan Dana - An Australian Aboriginal man’s 73-year search for the story of his Aboriginal and Indian Ancestors” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை 2014 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

மெல்பேரன் பல்கலைக்கழகத்தில் இவருடைய இன்னொரு பேரன் Dr Wayne Atkinson, பேராசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். Thomas Shadrach James ஒரு பிராமணர் என்று அவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், அது குறித்த எந்த ஆதாரத்தையும் எம்மால் பெறமுடியவில்லை. அவருடைய தந்தையார் திருக்குரானின் எல்லா வசனங்களையும் மனப்பாடம் செய்து வைத்திருந்திருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. எந்த வாக்கியம் எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நொடிப்பொழுதில் சொல்லிவிடக்கூடியவர் அவர் என்று ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அவரது மகன் Thomas Shadrach James ஒரு பிராமணர் என்பதை நம்புவது கடினமாக உள்ளது. ஆனால், அறிந்தவர் என்று பொருள்படும் - படியாக யாராவது அப்படிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்களோ தெரியவில்லை. எப்படியிருப்பினும் அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

Dr Wayne Atkinson நிறையவே ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார். Thomas Shadrach James இன் வரலாற்றை எழுதுவதற்காக

அவர் இந்தியா, இலங்கை என்று சென்று அங்கிருக்கும் உறவுகளை சந்தித்து அவர்களிடம் நடந்த வரலாறு பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளார். தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளின் ஆவணங்களை ஆய்வு செய்துள்ளார். Thomas Shadrach Jamesஇன் தாய்மாமன் இலங்கையில் வாழ்ந்திருக்கிறார். அவருடைய மகன் பிரபலமாக நேசம் என்று அறியப்பட்ட William Paranesam Thomas நீர்கொழும்பில் போதகராகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

Thomas Shadrach James மிகவும் அற்புதமான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருக்கிறார். ஆஸ்திரேலியர்கள் வாழ்விலும் அரசியலிலும் அவர் செய்த தாக்கம் நீண்ட நாட்கள் நிலைத்திருக்கின்றன. அவர் ஒரு தமிழர் என்பதில் நாம் பெருமைப்படலாம்.

படங்கள்:

- 1 - Thomas Shadrach James – உருவப் படம்.
- 2 - Thomas Shadrach James & Ada Cooper with Miriam – குடும்பப் படம்: அவர் துணைவி, மகள் மற்றும் பேரன்.
- 3 - Thomas Shadrach James & Maloga Community – அவர் வாழ்ந்த சமூகம். வலப் பக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது வீட்டின் முன்னால் நிற்கிறார்.●

‘வெற்றிமணி’ மு.க.சு. சிவகுமாரன் - யேர்மனி.

யேர்மனியில் விளம்பரங்கள் சொல்லும் விபரங்கள்

குட்டி யாழ்ப்பாணம் என்ற தலைப்போடு பல தமிழ் கடைகளின் பெயர்ப்பலகைப் படங்கள் போட்ட தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை ஒன்று எனது கைக்கு கிடைத்தது. எனது நண்பர் ஒருவர் அந்த சஞ்சிகையை 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடாவிலிருந்து எடுத்து வந்து என் வீடு தேடி வந்து அதைத் தந்தார்.

எனக்கு அந்த தலைப்பைப் பார்த்தபோது யேர்மனியில் அப்படி ஒருகாலம் வராதா என எண்ண வைத்தது. இன்று அந்த எண்ணத்தை எழுதும் அளவிற்கு யேர்மனியில் வியாபாரம் விரிவடைந்துள்ளது. அதனைத் தமிழர் தகவலின் 30 ஆம் ஆண்டுப் பூர்த்தி மலரில் பூரிப்போடு பதிவு செய்கின்றேன்.

யேர்மனியில் விளம்பரங்கள் சொல்லும் விபரங்கள்:

ஒருவர் பென்ஸ் காரின் சிறியமொடல் ஒன்றை வாங்குவோம் என எண்ணுகிறார் என வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் தெருவிற்கு வந்ததுமே அந்தவகைக் கார்கள் பல ஓடும். முதல் நாளும் அதே கார்கள் ஓடியதுதான், ஆனால், அவர் எண்ணம் அதன்மேல் இல்லை. ஆனால் இன்று அந்த எண்ணம் அவருள் குடிகொண்டு இருப்பதால், கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. எதனை நீங்கள் தேடுகிறீர்களோ அவை உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியும். அது மட்டுமல்ல அவை பற்றிய தகவல்கள் பலவும் வந்து சேரும்.

1994ம் ஆண்டு முதல் 2020 வரை யேர்மனியில் விளம்பரங்கள் பற்றி எண்ணியபோது பல விபரங்கள் கிட்டின. வெற்றிமணி பத்திரிகையில் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரை விளம்பரங்களை மட்டும் - அதாவது அந்த மொடல் பென்ஸ் காரை மட்டும் பார்ப்பதுபோல் தேடித்தேடிப் பார்த்தேன். அந்த விளம்பரங்கள் சொன்ன விபரங்களை இங்கு ஓரளவு பதிவு செய்கின்றேன்.

1994 ஆண்டு யேர்மனியில் வியாபாரம் என்றால் பலசரக்குக் - கடைதான் முதலிடம். அடுத்து நகைக் கடையைச் சொல்லலாம். நகைக்கடையும் புடவைக்கடையும் பெரும்பாலும் ஒரு கடையா - கவே இருந்ததை விளம்பரங்கள் அறியத்தருகின்றன. கடைகளுக்குத் தினமும் வாடிக்கையாளர்களை வரவழைப்பதற் - கான காரணிகளாக வீடியோ கசட், தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகள் என்பன இருந்தன. சில கடைகளை உரிமையாளரின் பெயருடன் வீடியோவை இணைத்து வீடியோக்கடை என்றும் அழைத்தனர். தமிழ் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகள் இல்லாத காலம்.

கொரோனா காலத்திற்கு முன்வரை திருமணம் என்றால் மணப்பெண், மணமகன் அவர்களது உறவினர் நண்பர்கள் என

ஒரு குழுவாக இந்தியா சென்று புடவை எடுப்பதும் சிங்கப்பூர் சென்று நகை எடுப்பதும் முடியாத காலமாக அன்று இருந்தது. காரணம்: கனடா, இங்கிலாந்து, போல் அல்ல யேர்மனி. புலம்பெயர்ந்து அகதியாக அந்நாட்டுக்கு வந்ததும், நிரந்தர வதிவிட உரிமை விரைவாகக் கிடைக்காத நாடு இந்த யேர்மனி. ஏன் இன்றும் 25 வருடங்களாக நிரந்தர வதிவிட உரிமை கிடைக்காத சிலர் வாழும் ஒரு நாடாக யேர்மனி இருக்கிறது. எனவே, நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற்றவர்களும், அகதி அந்தஸ்து பெற்று அதற்கான விசா உடையவர்களின் கைகளிலும்தான் அன்று பெரும்பாலும் வியாபாரம் இருந்ததைக் காண முடிகிறது.

1995ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் உச்சத்தில் இருந்த விளம்பரம் என்றால், விழாக்கள், பரதநாட்டிய அரசங்கேற்றங்கள். தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழக நிகழ்வுகள், விழாக்களில் பெரும்பாலும் நாடகங்கள், தெருக்கூத்துகள், தாளலயம் என்பன முன்னிலை வகித்தன. தாயக விடுதலைக்கான பல நிகழ்ச்சிகளை விளம்பரங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

1996ம் ஆண்டு விமானப் பயணச்சீட்டு முகவர்கள் விளம்பரங்கள் பல ஆரம்பமாகின. (1992ம் ஆண்டு முதல் முதல் பயணச்சீட்டு விற்பனை நிலையம் ஆரம்பமானது.) கணினி அறிவுபடைத் - தவர்கள் மட்டுமே அதில் ஈடுபடும்காலம் அது.

பிறந்தநாள் வாழ்த்து மற்றும் திருமணநாள் வாழ்த்து எனப் பல பிரசுரமாகின. காரணம், அன்று யேர்மனியில் வாழ்ந்த ஈழத்தமிழர் - களது சராசரி வயது 40,45 ஆக இருந்தது. அதனால் இளம் தம்பதிகள் பிள்ளைகளைப் பெற்று குழந்தைகளின் பிறந்த நாள் விழாக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினர். ஆனால், எந்த இடத்திலும் மணமகன் தேவை, மணமகன் தேவை என்று விளம்பரங்கள் தென்படவில்லை. தாயகத்தில் இருந்து பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு மணமகளை தெரிவு செய்து அனுப்பி வந்த காலம் அது.

பல சிரமங்களின் மத்தியில் ஏஜண்டுகள் மூலம் அகதிகளாகப் பல நாடுகள் சுற்றிப் பலவருடங்கள் தாண்டி யேர்மனி வந்து சேர்ந்தனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் அகதி அந்தஸ்து கோரி வந்த பெண்கள் சிலரை இங்கு முன்னதாக வந்து அகதி அந்தஸ்து கோரிய ஆண்கள் அகதிமுகாம்களில் கண்டு காதலித்து திருமணம் நடைபெற்ற சம்பவங்களும் நிறைய உண்டு.

1997ம் ஆண்டு தொலைபேசி அட்டைகள் பல வெளிவந்து போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் சலுகை விலைகளை

அறிவித்தன. குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளுக்குப் பரிசாகவும் இந்தத் தொலைபேசி அட்டைகள் வழங்கப்படுவதாக விளம்பர அறிவித்தல்கள் பல இருந்தன. இந்தத் தொலைபேசி அட்டைகள் அதிகம் விற்பனையாகக் காரணம் அன்று தொலைபேசிக் கட்டணம் மாதம் சராசரியாக ஒருவருக்கு 200 டி.எம்.க்கு குறையாது இருக்கும். வெளியிடங்களிலுள்ள தொலைபேசி பெட்டிகள் ஊடாக (பூத்) கதைப்பது என்றால் 5.டி.எம் நாணயம் குறைந்தது 10,15 என்றாலும் இருந்தால்தான் (50டி.எம்.) 7 நிமிடம் வரை இலங்கைக்கு கதைக்கலாம். ஏன் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து இங்கு குளிரிலும் பனியிலும் உழைத்து யாருக்குச் செலவு செய்து கதைத்தார்கள் என்று பார்த்தால், தங்கள் பெற்றோருக்கு, அல்லது தனக்கு வரப்போகும் வாழ்க்கைத் துணைக்கு. இவர்களுக்கு கதைக்கவே இந்தத் தொலைபேசி அட்டை அமோக விற்பனையானது என்றால் மிகையாகாது. இந்தத் தொலைபேசி அட்டை விளம்பரங்கள் அன்று வெறும் விளம்பரங்களாக இருந்தாலும் அது இன்று சொல்லும் அதன் பின்னணி விபரம் நமது அன்றைய வாழ்வின் முறைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன அல்லவா!

1998ம் ஆண்டு திருமண அழைப்பிதழ்கள் அச்சடிப்பதற்கான விளம்பரங்களால் மெல்ல மெல்ல அச்சுத் தொழில் வளர்ச்சி அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. வானொலிகளின் அலைவரிசை பற்றிய விளம்பரங்களும் பத்திரிகைகளில் ஆரம்பித்தன. சில மாதங்களின் பின்னர் இதனை விளம்பரப்படுத்திய பத்திரிகைகளில், கடைகளின் விளம்பரங்கள் ஆட்டங்கண்டன. விளம்பரங்கள் பல வானொலி பக்கம் திரும்பின. ஆனால் அது நீடிக்கவில்லை. காரணம் பத்திரிகையில் தொலைபேசி இலக்கம், முகவரி எல்லாம் அச்சில் தெளிவாக இருக்கும். வானொலியில் தொலைபேசி இலக்கம் சொல்லும்போது உடன் எழுதமுடியாது. அதுமட்டுமன்றி முகவரி இன்னும் சிக்கல். தாயகத்தில் உள்ளது போல் பலாலி வீதி, மட்டுநகர் மணிக்கூட்டு வீதி, நாவலர் வீதி என்று எல்லாம் வாயில் சுகமாக நுழையும் பெயர்கள் யேர்மனியில் கிடையாது. 20 வருடங்கள் வாழ்ந்தாலும் தனது சொந்த முகவரியை வாயால் உச்சரிக்கக் கஸ்டப்படும் பலர் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அம்புலன்ஸ் வண்டிக்கு அடித்து முகவரி சொல்வதற்குள் மயங்கிய நோயாளி எழும்பிவிடுவார் அல்லது சென்றுவிடுவார். முகவரி அதாவது தெருக்களின் பெயர் எமது வாய்க்கு நுழைவது கடினம். மூச்சுத் திணறும்போது எப்படி அந்தப்பெயர்களை உச்சரிப்பது! எனவே விளம்பரங்கள் மீண்டும் பத்திரிகைகளின் பக்கம் தலைவைத்தது. இந்த அதிகரிப்பை அடுத்தடுத்த ஆண்டில் காணமுடிந்தது.

1999ம் ஆண்டும் 50 வீத விளம்பரங்கள் தொலைபேசி அட்டை விளம்பரங்களாகவே தொடர்ந்தன. பலசரக்குக் கடைகள், புடவைக் கடைகள் மலிவு விற்பனைகள் போட ஆரம்பித்தன. பலசரக்குக் கடைகளின் பொதுவாசகமாக பசுமையான மரக்கறி-வகைகள், உடன் இறைச்சி, மீன்கள் என்பன இடம்பெற்றன. நேரடி இறக்குமதியில் பல வணிக நிறுவனங்கள் ஈடுபட ஆரம்பித்தது இதற்குக் காரணம். இதற்கு முன்னர் இந்திய பலசரக்கு முகவர்களிடம் பொருட்களைப் பெற்றே கடைகளை நடத்தினர். வீடியோவில் படங்கள் பார்த்த காலம் மெல்ல மெல்ல மறைய திரையரங்குகளில் தமிழ்ப்படங்கள் திரையிடும் காலம் ஏற்பட்டது. 1988ம் ஆண்டு ஆவணியில் முதன்முதலாக

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் திரையில் பார்த்தது அக்கினி நட்சத்திரம் திரைப்படம். மணிரத்தினம் இயக்கத்தில் காத்திக் - பிரபு நடடித்தது. இசைஞானி இளையராஜாவின் சிறந்த பாடலும் பின்னணி இசையும் கொண்ட படம் இது. இத்திரைப்படம் டோட்டிமுண்ட் நகரில் கமாரத் திரையரங்கில் காண்பிக்கப்பட்டது. அதனைத்தொடர்ந்து பல படங்களைப் பலர் யேர்மனியில் திரையிட்டனர். 1999ம் ஆண்டு திரைப்பட விளம்பரங்களை அதிகமாகக் காணமுடிந்தது.

2000ம் ஆண்டு தாயகத்தில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போரின் தாக்கம் பல விளம்பரங்களிலும் தெரிந்தது. விடுதலைப் பாடல்கள் ஒலிப்பேழை மற்றும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கான பல நிகழ்ச்சிகளின் செய்திகள் தாங்கிய விளம்பரங்கள் - இவற்றுள் அதிகமாக தாயகம் - ஈழம் என்ற சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. தொலைபேசி அட்டைகளின் பெயர்கள், கடைகளின் பெயர்கள், விளையாட்டு கழகங்களின் பெயர்கள், நடனப்பள்ளிகளின் பெயர்கள், பத்திரிகை - சஞ்சிகைகளின் பெயர்கள் அனைத்திலும் இப்பெயர்கள் பல வடிவங்களில் வந்து தாயக விடுதலை உணர்வைக் கொடுத்தன.

2001ம் ஆண்டு பல ஆண்டு விழாக்கள், புத்தக வெளியீடுகள் என்று ஒரு நீண்டகால உழைப்பின் அறுவடை பல இடங்களில் விளம்பரங்களாகவும், அதனை ஒட்டிய செய்திகளாகவும் காணப்பட்டது.

2002ம் ஆண்டு தென்னிந்திய தொலைக்காட்சிகளின் வரவு தென்படுகின்றது. வீட்டுக்கு வீடு சற்றலைட் போடப்படுகின்றது. அதனால் முழுப்பக்க விளம்பரத்தை இந்த சற்றலைட் விளம்பரம் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறது. மெல்ல மெல்ல வீடியோ படங்கள் விடைபெற அந்த இடத்தை தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் நிரப்புகின்றன.

2003ம் ஆண்டு தாயகத்தில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் நடைமுறையில் இருந்ததால் விமானப் பயணச்சீட்டு முகவர்களின் விளம்பரங்கள் இடம்பெற ஆரம்பித்தன. பயணச்சீட்டு விலையை விட எவ்வளவு கிலோ பொதிகளை எடுத்துச் செல்லலாம் என்பதற்கான குறிப்புகள் பெரிதாகப் போடப்பட்டிருந்தன. தாயகத்திற்கு பல பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற மக்களின் அவா அதில் புரிந்தது. தாயக மக்கள் மீது கொண்ட பாசத்தை அந்த விளம்பரங்கள் அறியத் தந்தன.

2004ம் ஆண்டு பல விழாக்களில் தாயகத்திலிருந்து கல்விமான் - களும் கலைஞர்களும் கலந்து கொள்ளும் அறிவித்தலைத் தாங்கிய விளம்பரங்கள் வந்தன. நமது மக்களின் உள்ளுணர்வு எப்போதும் எங்கள் பெரியோர்கள் மீதும், நம் நாட்டுக் கலைஞர்கள் மீதும் இருந்து வந்ததை இந்த வரவுகள் உறுதிப் - படுத்தின. அதற்கான ஆதாரமாக இந்த விளம்பரங்கள் அமைந்தன. தமிழகத்தின் பிரபல தொலைக்காட்சிகள், புலம்பெயர் நாடுகளில் காலாற்று எத்தனித்ததை இவ்வாண்டில் பல விளம்பரங்கள் மூலம் காணமுடிந்தது.

2005இல் பல பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களில் குருவாக யேர்மனியில் ஓர் ஆசிரியரும், மேலதிக கற்கைக்கு தமிழ்நாட்டின் ஓர் ஆசிரியரும் அமைந்திருந்ததை அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள் மூலமாகக் காண முடிந்தது. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கெனப் பல நிகழ்ச்சிகள் மூலம் உதவிகள் திரட்டப்பட்ட விளம்பரங்கள் தென்பட்டன.

2005ம் ஆண்டு தமிழகம் சென்று கலைஞர் கருணாநிதியைச் சந்தித்தபோது அங்கு சன் ரிவி இயக்குனர் காலநிதி மாறன், தயாநிதி மாறன் ஆகியோரும் இருந்தனர். அவர்கள் யேர்மனியிலிருந்து வெற்றிமணி தமிழ்ப் பத்திரிகையா என ஆவலுடன் பார்த்தனர். அவர்கள் மூழ்கிப்போனது தமிழில் அல்ல! யேர்மனியில் இத்தனை தமிழ் நிறுவனங்களா என்பதுதான். அவர்களுக்கு விளம்பரங்கள் பெற வெற்றிமணி ஒருவகையில் வழிசமைத்தது என்றும் சொல்லலாம். விளம்பரங்களை மேலோட்டமாகப் பார்க்காமல் ஆழமாக நோக்கினால் அதில் பல கட்டுரைகள் சொல்லாத பல செய்திகளை உங்களுக்கு அவை சொல்லும். தேடுபவர் எதனைத் தேடுகிறார் என்பதை வைத்துத் தரவுகள் குவியும்.

2006ம் ஆண்டு கோவில்களின் வருடாந்த திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறத் தொடங்கின. சில ஆலயங்களில் புதிதாகத் தேர் அமைத்து வெள்ளோட்டமும் இடம்பெற்றது. கோவில் திருவிழாக்களில் வீதிகளில் கடைகள் அமைக்கப்படும் என்ற விளம்பரங்கள் இக்காலத்தில் அதிகமாகியது.

2007இல் அரங்கேற்றம் என்றால் அது பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் என்று எண்ணும் காலம் மாறி, மிருதங்க அரங்கேற்றங்களும் ஆரம்பமாகிய அழைப்பிதழ்கள் விளம்பரமாகின.

2008ம் ஆண்டு கனடா, இங்கிலாந்து, டென்மார்க் எனப் பல இடங்களிலிருந்து கலைஞர்கள் பலர் இங்கு வந்து இசை விழாக்களிலும் அரங்கேற்றங்களிலும் கலந்து கொண்டனர். பிராங்க்பேட் நகரை மையப்படுத்தியிருந்த தமிழர்களின் வியாபாரம் டோட்மூண்ட் நகரை நோக்கி நகர்ந்தது.

2009 ஆம் ஆண்டு பெரும் கலைவிழாக்கள் அரங்கேற்றங்கள் எதுவும் நிகழவில்லை. தாயகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் போரில் கொல்லப்பட்டனர். அத்துன்ப நிகழ்வின் பிரதிபலப்பாக விளம்பரங்கள் குறைவாகவே இடம்பெற்றன.

2010 ஆம் ஆண்டு பல சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள், விழாக்கள் எனவும் இங்கு வாழும் எமது நாட்டு அந்தணர்களின் திருக்கணித குறிப்புகளும், சில சோதிட விளம்பரங்களும் தலைகாட்டின. அத்துடன் உணவகங்கள் திறக்கப்பட்டன. கடைகள் பல புதிதாகத் தோன்றின. அதனால் வாடிக்கையாளர்கள் பசியாற உணவகங்கள் கைகொடுத்தன. இருந்தாலும் கனடா, இங்கிலாந்து போன்று யேர்மனியில் உணவகங்கள் மக்கள் மனதைப் பெரிதாக ஈர்க்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். காரணம் வீட்டுச் சமையலை விரும்பும் மக்கள் வாழும் நாடாக யேர்மனி திகழ்வதுதான். இருந்தாலும் தாயகம்போன்று இங்கு இளையவர் - களைக் கவரும் வண்ணம் விளம்பரங்களில் கொத்துரொட்டி முதன்மை இடத்தைப் பிடித்திருந்ததைக் காணலாம்.

யேர்மன் மொழியில் கார்ச் சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் பெறுவது பலருக்குச் சிரமமாக இருந்தமையால் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதற்கான விளம்பரங்கள் தலைகாட்டின. அது மட்டுமன்றி மொழிபெயர்ப்பாளர்களது தேவை அந்தக் காலகட்டத்தில் வீடு வாங்க, நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற, பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் மொழிபெயர்க்க என அனுமதி பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். அதனால் மொழிபெயர்ப்பு சேவை விளம்பரம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஆங்கில அறிவை வைத்து ஒன்றும்

செய்ய முடியாத ஒரு நாடாக அன்று யேர்மனி இருந்தது. பிள்ளைகள் யேர்மன் மொழி கற்று உயர்வடையும் வரை, பிற ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளிலும் பார்க்க யேர்மனி பல இன்னல்களை மொழியால் சந்தித்தது.

2011இல் யேர்மனியில் வங்கிக் கடன் பெறும் விளம்பரங்கள் எட்டிப்பார்க்கின்றன. வங்கிக் கடன் எடுப்பது என்றால் அது சுவில் நாடுதான். அங்கு தமிழர்கள் பலர் இந்த வங்கிக் கடன் பெற்றுக் கொடுக்கும் நிறுவனங்களை சுவில் நாட்டு வங்கிக் - ஞாடன் இணைந்து நடத்தினர். அந்த தாக்கம் யேர்மனியிலும் உருவாக ஆரம்பித்தது. ஆனால் யேர்மனியில் அது பெரும் வெற்றியைக் கொடுத்ததாக அறியமுடியவில்லை. தமது முதலீடுகளை யேர்மனியில் வைத்துக்கொண்டனர். தாயகத்தில் வீடு, கொழும்பில் வீடு என வாங்கும் அளவிற்கு இலங்கை மீது நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருந்தனர். பிள்ளைகள் வளர்ந்த - மையால் வங்கிக் கடன் எடுக்க பிள்ளைகள் ஆலோசனை - யாளர்களாக அமைந்தனர்.

2013இல் கலகலப்பாகப் பல கலைவிழாக்கள் மற்றும் நடனப் போட்டிகள், இசைப்போட்டிகள் என்பவை பல இடம்பெறுகின்றன. காணி வாங்கி வீடு கட்டும் நம்மவர்கள் தற்போது திருத்த வேலைகளில் ஈடுபடவும் ஆரம்பிக்கின்றனர். அதனால் வீடு திருத்தல், கற்கள் பதித்தல் என விளம்பரங்கள் விரிவடைகின்றன.

2014ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் இருந்தும் கேரளா மாநிலங்களில் இருந்தும் சோதிடர்கள் படையெடுப்பு ஒன்று யேர்மன் தமிழ் மக்கள் மீது எடுக்கப்படுகின்றது. பல விளம்பரங்களில் சோதிடர்கள் பரவினர். பலர் பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்துப் பரிகாரம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். இதனால் விளம்பரங்களின் உண்மைத் தன்மைக்கு நாம் பொறுப்பு அல்ல என்ற வாசகமும் பொறிக்கப்பட்டு விளம்பரங்கள் பிரசுரமாகின. தெருக்களில், தமிழ்க் கடைகளின் முன்னால் நின்று சோதிடர்களின் மனைவி-மார் சோதிட விளம்பரப் பிரசுரங்களை வழங்கி வந்தனர். பத்திரிகையில் ஏன் விளம்பரம் போடுவான் என்ற கேள்வியும் எழுந்தது. பல ஆயிரம் யூரோக்களை நம்மவர்களிடம் பெற்றுச் சோதிடர் நன்றாக உழைத்தனர். பத்திரிகை விளம்பரம் இல்லை என்றாலும் அவர்களது துண்டுப்பிரசுரம் அவர்களுக்கு கைகொடுத்தது என்றே சொல்லவேண்டும்.

2015, 2016, 2017, 2018 ஆகிய ஆண்டுகளில் விளம்பரங்களில் பாரிய மாற்றம் இருக்கவில்லை. ஆனால், தமிழ்நாடு தொலைக் காட்சி திரைப்படங்கள் நாடகங்கள் பார்ப்பதற்கான றிசீவர்கள் போட்டியிட்டு விளம்பரம் செய்தன. அத்துடன் பெண்களுக்கான ஒப்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்படும் விளம்பரங்களும், மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்கப் பிரத்தியேக விளம்பரங்களும் முன்னிலையடைந்தன. சோதிடர்களும் விளம்பரம் கொடுத்தவாறே இருந்தனர். வேடிக்கை என்னவென்றால், சோதிடர்கள் அவர்கள் விசா முடிந்தோ அல்லது வேறு சிக்கல்களாலோ நாடு திரும்பினால், அதே விளம்பரம் மூன்று மாதம் செல்ல, நாடு திரும்பிய சோதிடரின் மருமகனோ, அல்லது உறவினரோ யேர்மனி வந்து பெயர் மாற்றத்துடன் தொடரும். முன்னைய விளம்பரங்கள் செய்தவர் பரிசீலிப்பெற்ற சோதிடராகவிருந்தால், புதியவர் உலகப்புக் பெற்ற சோதிடர் என தம்மை அறிமுகம் செய்வார். விளம்பரங்கள் சொல்லும் பல விசித்திரமான கதைகளை இந்த சோதிட விளம்பரங்களில் காணலாம்.

2019ம் ஆண்டு தென்னிந்தியப் பிரபல பாடகர்கள், வீணை வித்துவான்கள் எனப் பலர் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடும் மண்டபங்களில் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர். பிரவேசச் சீட்டுகள் இணையத்தளங்களில் விற்பனையாகிச் சாதனை படைத்த காலம் இது. வெற்றிமணி பத்திரிகையின் வெள்ளிவிழா விளம்பரம் ஐரோப்பாவில் வெள்ளி விழாக்காணும் முதல் பத்திரிகை என்ற மகுடத்துடன் முழுப்பக்க விளம்பரமாகப் பல இதழ்களை நிரப்பியதும் இந்த ஆண்டே.

விமானசேவை விளம்பரம் உச்சத்தைத் தொட்ட ஆண்டாக 2019ஐ சொல்லலாம். 32 கிலோ பொதியை ஒரு பயணி கொண்டு போகலாம் எனவிருந்த நிறைக் கட்டுப்பாடு 46 கிலோ - வாக அதிகரித்ததை தங்கள் பக்கம் இழுக்கும் விளம்பரங்கள் பல இடம்பெற்றன. அத்துடன் தலயாத்திரை ஒழுங்குகள் ஐரோப்பா, ஆசியா எனப் பல நாடுகளுக்கும் பொதுவான விளம்பரங்கள் வந்தன. யேர்மனியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் காசு சேர்ப்பது, பிள்ளைகளைப் படிப்பிப்பது என்ற நோக்கு சற்று நிறைவேறியதன் ஒரு மறுதலிப்பாக பலர் விடுமுறைக்காக வெளிநாடுகளுக்குப் பறக்க ஆரம்பித்தனர். பிள்ளைகள் தங்கள் வாழ்வை தாங்களே தீர்மானிக்கும் பக்குவம் மேலோங்க, பெரியவர்களது வாழ்க்கை முறைகளும் மாற்றமடையத் தொடங்கியதை சில விளம்பரங்கள் ஒரு கோணத்தில் காட்டின.

பழைய நண்பர்கள், பழைய மாணவர்கள் சந்திப்பு எனப் பல காரணங்களை முன்வைத்து ஆண்களும் பெண்களும், தனியாக - வும் கூட்டாகவும் வெளிநாடுகளுக்குப் பறந்தனர். இதற்குத் தேவையான விமானச் சீட்டு, தங்குமிடவசதி, போக்குவரத்து வசதி எனப் பலவும் விளம்பரங்களில் படங்களுடன் தெளிவாக வெளிவந்தன. இவற்றுக்குக் கண்திருஷ்டி ஏற்பட்டதுபோல 2020ம் ஆண்டு வந்தது. உலகை ஆட்டம் காண வைக்க கோவிட்-19 வைரஸ் வேகமாகப் பரவ ஆரம்பித்தது.

2022ல் கொரனா சற்றுத் தள்ளிப்போகும் என்ற நிலை உருவாகிறது. விலைவாசிகள் ஏறினாலும் - கொரனா போல அதுவும் பழகிப் போகும். அது சொல்லும் விபரங்கள் வாழ்க்கையில் தொடரும்.●

மொழியின் பெருமை

கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகம்தான் மொழியென்று நவீன - வியலாளர் கருத்துக் கூறினாலும் ஒரு மொழியிலுள்ள சாகாத இலக்கியங்களால் அம்மொழியை உலகத்தார் வியந்து பார்த்து போற்றுகின்றனர். இதற்கு ஒரு மொழியின் கட்டமைப்பு மட்டும் காரணமல்ல.

அம்மொழியில் தோன்றிய சிந்தனையாளர்கள், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள் இதற்குக் காரணமாகிறார்கள். அவர்கள் தத்தம் மொழியை கருவியாகக் கொண்டு காலத்தால் அழியாத சொத்தினை நிலைநிறுத்திச் செல்கிறார்கள். எனவே மொழி என்ற அளவோடு பெருமைப்படுவதைவிட அதனைத்தாண்டி இலக்கியம் சொல்லும் கருத்து, நீதி, நோக்கு என்பவற்றைக் கொண்டு பெருமைப்படுவதே பெரிதும் பொருத்தமானது.

Why is Print Marketing Important for Advertising?

Lasts longer

Unlike ads available online, printed ads are available and last for a much longer time. Various print publications such as magazines, brochures and leaflets can be kept on display for months. Most digital media, like email campaigns, can be lost in a consumer or potential client's mailbox or may be deleted before they even read it.

Extremely informative

As opposed to short messages shown on television or radio, print in advertising can be extremely informative. It has the ability to give small companies the ability to explain all of the benefits and features of its products in an ad in a small space in a newspaper or a magazine. However, a company wanting to sell an expensive product using print media has the alternative of creating a comprehensive brochure of their products. They can make a sales kit which may include a sales letter, colourful flyers along with their business card which can all be enclosed in a printed folder specifically designed for this purpose.

Helps build an image

Many business owners believe in using print media for advertising to build a stronger image for their company. Using pictures in brochures has the ability to further enhance the consumer's understanding of the product or service being offered to them. A good example of this is liquor companies who have been using sleek advertisements in magazines for years to build a better image. Remember that a product or company logo is of utmost importance and must appear on all printed material.

Flexibility of position

Print media provides the option for you to choose exactly where your ad will be visible. You have the advantage of being able to choose whether you want your ad to appear on the back side of a magazine, ensuring maximum visibility, or next to a related article placed in a newspaper. Print also offers regional editions, fractional sizes and numerous other unique placement options.●

சுபி குமார் - லண்டன்.

பிரித்தானியத் தமிழ் ஊடகங்கள்

பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கிய, இயங்குகின்ற தமிழ் ஊடகங்களின் ஒரு தொகுப்பாக இக்கட்டுரை இடம்பெறுகிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பல்வேறு காரணங்களுக்காக பிரித்தானியாவில் குடியேறிய தமிழர்களால் தமிழ் ஊடகங்கள் உருவாக்கப்பெற்றன. வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் அவ்வக்கால பதிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவந்த அச்சு ஊடகங்கள் மற்றும் வானொலிகள் தொலைக்காட்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இயன்றவரை சேகரிக்கப்பட்டு இக்கட்டுரையில் தரப்படுகிறது.

பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும் ஊடகங்கள் எனும் தலைப்பில் எழுதத் தொடங்கினேன். ஊடக உலகில் பலரும் கடந்து வந்த பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கினேன். அரை நூற்றாண்டு காலம் பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. கையெழுத்து நகல்கள், செய்தி ஏடுகள், சிற்றிதழ்கள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் என ஊடக உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்றேன். எங்கிருந்து தொடங்குவது, முதலில் யாருடன் பேசுவது, என்னென்ன விடயங்களைத் தேடி என் நகர்வு இருக்க வேண்டும் போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் ஓரளவு போட்டுக்கொண்டு ஒவ்வொருவராகப் பேசத் தொடங்கினேன்.

ஊடகவியலாளர்களுடன் பேசிய போது, கடந்த காலங்களை மீட்டுப் பார்ப்பதில் இருந்த ஆர்வம், நாள்கள் சரியாக நினைவில் இல்லாவிட்டாலும் ஊடக உலகப்பயணப் பட்டறிவுகளை பகிர்ந்து கொண்ட விதம் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

ஒவ்வொருவரும் தம்மாலான ஒரு சிறு துளியையாவது இந்தக் குழுகாயத்துக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற தூடிப்பில், தமக்குச் சரியெனப்பட்டதை ஊடகப் பரப்பில் முன்வைத்து, கருத்துகள் மக்களை சென்றடைய பாடுபட்டுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். அதற்காக சிலர் கொடுத்த விலைகள் சொல்ல முடியாதளவு மிக அதிகம் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

புலத்திலிருந்து பல்வேறு கரணியங்களால் புலம்பெயர்ந்து வந்த போதும் ஊடக உலகப்பயணத்தை நிறுத்தாமல் எழுதுகோல் - களை இயக்கியவர்களின் உள்ளத்தில், வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டிய போது எழுந்த வேகம் அவர்கள் பேச்சில் தெரிந்தது. பொருளாதார அரசியல் தாக்கங்களால் ஊடகப் பயணங்கள் தடைப்பட்ட ஏக்கம் புலப்பட்டது.

காலத்தோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு பயணித்த ஊடக வரலாற்றுப் பயணத்தின் போது பல பதிவுகள் கால வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ளதையும் பல வலி

நிறைந்த உண்மைகள் பேசப் பொருளாக மறைக்கப்பட்ட - தையும் சில உண்மைகள் தம்முடனேயே போகவேண்டியவை என்ற அடிப்படையில் சிலர் சொல்ல விரும்பாத நிலையில் இருந்ததையும் நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

தொடக்க காலத்தில், குறிப்பாக எழுபதுகளில் இன்று விரல் - நுனியில் செய்திகளை அறியும் வசதிகள் இருக்கவில்லை. பின்னர் என்பதுகளின் நடுப்பகுதிகளில் இருந்து குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொலைபேசி எண்ணுக்கு அழைத்து, தாயகச் செய்திகளை அறியும் நிலையும் இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் தாயகத்திலிருந்து செய்திகளை அறிந்து புலம்பெயர் நாடுகளில் வெளியிட்டமையானது ஊடகத்துறைக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்ததைப் பலரும் சுட்டிக்காட்டினர். “அப்ப எல்லாம் இப்ப மாதிரி உடனுக்குடன் செய்திகளை அறியேலாது. கிடைக்கிற செய்திகளை முதலில் கையெழுத்து நகல்களாகவும் கொஞ்சக் காலம் செல்ல தட்டச்சு நகல்களாகவும் மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது” என்று கூறக் கேட்ட பொழுது காலம் மிக வேகமாக மாறிவிட்டதை உணர்ந்தேன்.

தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டம் தாய் மண்ணில் முனைப்போடு முன்னெடுக்கப்பட்டபோது, புலம்பெயர் நாடுகளில் பல தடைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் தாண்டி சில ஊடகங்கள் செயற்பட்டதையும் அதற்காகப் பலர் முழு நேரமாக உழைத்த - தையும் கேட்க கேட்க இவை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் வலுப்பெற்றது. தமிழ் தேசியத்தின் பாதையிலும் அதிலிருந்து மாறுபட்ட பாதையிலும் பொதுவான கலை, இலக்கிய, சமய வழிகளிலுமாக ஊடகங்கள் பயணித்துள்ளன. கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும் தத்தம் கருத்துகளை முன்வைத்து இத்தனை சிக்கல்களையும் எதிர்கொண்டு ஏன் ஊடகத்துறையில் பயணித்தார்கள் என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக அவர்களின் எழுதுகோல் பதிவுகள் அமைகின்றன.

பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கிய, இயங்குகின்ற தமிழ் ஊடகங்களின் பட்டியலை ஒரே தளத்தில் பார்க்கக்கூடிய வகையில், இயன்றவரை இக்கட்டுரையில் பட்டியலிட முனை - கிறேன். பிரித்தானியாவில் வெளிவந்த செய்தி ஏடுகளின் வரலாற்றுப் பக்கங்களைப் புரட்டுவோம்.

லண்டன் முரசு: 1970 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் (திருவள்ளூரவரண்டு 2001 சித்திரைத் திங்கள்) லண்டன் முரசு தனது முதலாவது இதழை வெளியிட்டது. முதன்மை ஆசிரியர்

ச.ம.சதானந்தன் அவர்களோடு இணைந்த ஆசிரியர் குழு, லண்டன் முரசு திங்கள் தோறும் வெளிவர பணியாற்றியது.

லண்டன் முரசு முதலில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டே வெளிவந்தது. “தமிழ் அன்னைக்கு சமர்ப்பணம்” என விரியும் இதழின் முதற்பக்கத்தைத் தொடர்ந்து, லண்டன் முரசின் நோக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. “தமிழர் சமுதாயத்தில் உள்ள தீண்டாமை, ஆலயப்பிரவேசம் போன்ற பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். தாய்மொழி உலகின் நவீன பாவிப்பு மொழிகளில் ஒன்றாக வருவது அவசியம். நவீன பாவிப்பு மொழியாக மாத்திரமன்றி உலக முக்கிய மொழிகளில் ஒன்றாகவும் அது விளங்க வேண்டும். அதற்கு லண்டன் முரசு தன்னாலான பணியினைச் செய்ய முனையும்” என்று தனது இலக்கைச் சுட்டிக் - காட்டியுள்ளது. பிற்காலத்தில் அச்சுப்பதிப்பாக வெளிவந்த மேற்குலகின் முதல் தமிழேடு எனக் குறிப்பிடும் லண்டன் முரசினை 2006 ஜூன் ஃஆகஸ்ட் வெளியீடு வரை பெறக்கூடியதாக உள்ளது.

களத்தில்: தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் வெளியிடப்பட்ட ‘களத்தில்’ தாயகச்செய்தியேடு 1984ல் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு ரோனியோ இயந்திரம் (Roneo machine) மூலம் நகல்கள் எடுக்கப்பட்டு மக்களை சென்றடைய வழிவகை செய்யப்பட்டது. அவ்வாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒளி நகல் (Photocopy machine) மூலம் நகல்கள் பெறப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் தொலை - பேசியினூடாக மக்கள் தாயகச் செய்திகளைக் கேட்பதற்காக குரல் பதிவுகள் செய்யப்பட்ட செய்திச்சேவையும் (Telephone answering system) நடத்தப்பட்டது. 1989 - 2002 வரை ‘களத்தில்’ தமிழீழவிடுதலைப்புலிகளின் உத்தியோகபூர்வ செய்தியேடு லண்டன் செயலகத்திலிருந்து வெளியானது. பலரது அயராது உழைப்பினால் ‘களத்தில்’ தாயக ஏடு, லண்டன் தளத்தில் பிரித்தானியா தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைத் தடை செய்யும் வரை வெளிவந்தது.

SOLT: 1985 - 1987 தமிழீழ மாணவர் அமைப்பினரால் செய்திகள் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு, ஒளி நகல் (Photocopy) மூலம் நகல்கள் பல எடுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. லண்டனில் பதிவு செய்யப்பட்ட சிறுவெளியீடாக SOLT வெளிவந்தது. இந்தியாவிலிருந்து வெளியானதன் மறுபதிப்பும் லண்டனில் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் செய்யப்பட்டது.

வடலி: தாயக உலகச் செய்திகளோடு புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரின் வாழ்வியலோடு தொடர்பான விடயங்கள் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தாங்கியபடி 2001 - 2008 காலப்பகுதிவரை வெளிவந்தது வடலி குமுகாய ஏடு. புலம்பெயர் தமிழர்களின் வாழ்வியலின் போக்கு, ஏதிலிகளாக பிரித்தானியா வந்தவர் - களுக்கான சட்டவிதிமுறைகள், அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் போன்ற வாழும் நாடு தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் உள்ளடக்கி வெளியான வடலி, பொருளாதார நெருக்கடி கரணியமாக வெளியிடப்படுவது நிறுத்தப்பட்டதாக அதன் ஆசிரியராக இருந்த திரு வேந்தர்கோன் அவர்கள் தெரிவித்தார்.

சுடர் ஒளி: சுடர் 01 - 15.07.2011 - வெள்ளிக்கிழமை - ஒளி 01 என நாள்காட்டியில் தன்னைப் பதிவிட்டு வெளிவந்த சுடர் ஒளி, தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் “சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் சுமந்து இதய கனத்துடன் வாழும் எம்மவர்களின்

வாழ்க்கையில் புதியதோர் ஒளியை ஏற்றும் நன்னோக்குடன்தான் சுடர் ஒளி உங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்றது” என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சில காலங்கள் வெளிவந்த சுடர் ஒளி பின்னர் வெளிவருவது பற்றிய தகவலை அறிய முடியவில்லை. இன்னும் பல தமிழ் செய்தி ஏடுகள், தமிழருக்கான ஆங்கில செய்தித் - தாள்கள் ஆகியன வெளிவந்து பின்னர் இடைநிறுத்தப் - பட்டுள்ளன.

காலைக்கதிர், அஞ்சல், லண்டன் குரல், லண்டன் உதயன், தேசம், Hot Spring, Tamil Guardian, தமிழினி, ஐபிசி தமிழ் பத்திரிகை என்பன சில காலம் அச்சில் வெளிவந்தன. இவற்றில் சில எப்போது இடைநிறுத்தப்பட்டன என்பது தொடர்பான தெளிவான தகவலை அறிய முடியவில்லை. இவற்றில் சில மின்னிதழ்களாக இன்றும் வெளிவருகின்றன.

இனி 2020 மார்ச் வரை வெளிவந்த செய்தி ஊடகங்கள் விபரம்:

புதினம் : 1994ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு திங்கள் தோறும் வெளிவந்தது. பணிவோடும் பண்போடும் ஆனாலும் துணிவோடும் துடிப்போடும் தமிழ் மக்களின் உயர்வுக்காகவும் நல்வாழ்வுக் - காகவும் ஏற்றமுடன் பணி செய்வதே புதினம் இதழின் இலட்சியமாகும் என ஆசிரியரான ஈ. கே. ராஜகோபால் புதினம் இதழின் குறிக்கோள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தாயக, தமிழக, உலக அரசியல் செய்திகள், பிரித்தானியா வாழ் தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த கலை, பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள், செய்திகள் எனப் பல பகுதிகளையும் பதியும் புதினம் ஏடு வெளியீடு கோவிட் - 19 தொற்றுக் கரணியமாக இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார் அதன் ஆசிரியர்.

பார்வை : (அறிவியல் செய்திக் கடித ஏடு) 2012ம் ஆண்டு முன்னோட்டமாக வெளிவந்த பார்வை, 2013ம் ஆண்டு தொடக்கம் திங்கள் தோறும் இரண்டு வெளியீடுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. புலத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரிடையே தமிழ்மொழியை வளர்ப்பதை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் ‘பார்வை’ என்னும் செய்திக்கடித இதழை தமிழ்மக்கள் மத்தியில் தவழவிடுவதாகச் சொல்கிறது ஆசிரியத் தலையங்கம். 2020 மார்ச் வரை வெளிவந்த பார்வை கொரோனா தொற்றுக் கரணியமாக இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதாக ஆசிரியர் குழுவிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஒரு பேப்பர்: 2004ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடங்கப்பட்டது. முதலாவதும் மூன்றாவதுமான வெள்ளிக்கிழமைகளில் வெளி - வந்தது. கோபி இதன் ஆசிரியராகவிருந்தார். தமிழ் தேசிய நிலைப்பாட்டில் தமிழ் தேச நிர்மாணத்தினை வலியுறுத்தும் அரசியற் கட்டுரைகள், செய்திக்கட்டுரைகள், நேர்காணல் - கள், இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிடுவது, புலம்பெயர் நாடுகளில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விடயங்களை வெளியிடுவது, இலகு மொழியில் படைப்புகளை வெளியிடுவது ஆகிய இலக்கோடு தொடங்கப்பட்ட செய்தியேடு ‘ஒரு பேப்பர்’. தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளில் ஆக்கங்கள் வெளியிடப்பட்டன. கனடாவிலும் சிலகாலம் வெளியிடப்பட்டது. 2009 மே - 2009 நவம்பர் வரை பதிப்பு வெளிவருவது இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது. மீண்டும் ஒரு இடைநிறுத்தம் 2016 மே திங்களில் ஏற்பட்டது. 2019 டிசம்பரில் மறுபடியும் தொடங்கி 2020 மார்ச் திங்களில் கோவிட் - 19 காரணமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிற்றிதழ்கள்

பெரும்பாலான சிற்றிதழ்கள் தொடக்கத்தில் அச்சிதழ்களாக வெளிவந்திருந்த போதும் பொருளாதார, அரசியல், நடைமுறை நெருக்கடிகளால் சில நிறுத்தப்பட்டன. சில மின்னிதழ்களாக வெளி வருகின்றன.

ஈழகேசரி: 15.01.1993 அன்று முதல் இதழ் வெளியானது. 'சொந்தங்களோடும் பந்தங்களோடும் வாழ்ந்த அந்தத் தாய் - மண்ணை உலக அரங்கில் பெருமைப்படுத்த அம்மண்ணுக்கு சமர்ப்பணம் ஈழகேசரி' என ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் தெரிவித்துள்ளார் புலம்பெயர் நாட்டிலும் எழுதுகோலையே ஏந்திய ஊடகவியலாளர் ஈ.கே. ராஜகோபால். உலகத் தமிழ் மக்களின் உயர்வையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு திங்கள் தோறும் இரு தடவைகள் வெளிவந்த ஈழகேசரி சிற்றிதழ், நடைமுறைச் சிக்கல் கரணியமாக பின்னர் திங்கள் தோறும் ஒரு இதழ் என வெளிவரத் தொடங்கியது. "ஈழவிடுதலைக் குரலாகச் சில காலம் ஒலித்த அச்சஞ்சிகையை நடத்த முடியாமல் போய்விட்டது என்பதைவிட வேறு என்ன சொல்ல முடியும்" என ஈழகேசரி சிற்றிதழின் முடிவுரைக்குக் காரணம் சொல்லியுள்ளார் ராஜகோபால்.

அலையோசை: 1985ல் கையெழுத்து இதழாகவும் 1987ல் அச்சிதழாகவும் Walthamstow தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளிப்பட்டது. ஆசிரியர்களான திரு பாலரவி அவர்களும் ஜெயக்குமார் அவர்களும் இணைந்து இச்சிற்றிதழை வெளியிட்டனர். தாயகத்தின் செய்திகள் புலம்பெயர் நாடுகளுக்கு விரைவாக வந்து சேராத காலகட்டத்தில் தாயக நிலைமைகளை எடுத்துரைக்கும் ஊடகமாக அலையோசை அமைந்தது. குறிப்பாக தாயகப் பயணக்கட்டுரை பல விடயங்களை எடுத்துச் சொல்லியது. தமிழ் தேசியத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் ஓயாது அடிக்கும் அலையின் ஓசையை உலகெங்கும் கேட்கச் செய்யும் நோக்கோடு வெளி வந்தது அலையோசை. தாயக விடயங்களை மட்டுமன்றி பிரித்தானியா வாழ் மக்களின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளையும் பதிவு செய்தது அலையோசை. 1993க்குப் பின்னர் பொருளாதார நெருக்கடி கரணியமாக அலையோசை தனது வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது.

சமகாலம்: ஊடகவியலாளர்களும் ஆசிரியர்களுமான திரு பற்றிமாசுரன் அவர்களும் திருமதி றீற்றா பற்றிமாசுரன் அவர்களும் வெளியிட்ட குமுகாய அறிவியற் சிற்றிதழே சமகாலம் ஆகும். 2005 - 2006 காலப் பகுதியில் பல அறிவியற் கட்டுரைகள், ஆக்கபூர்வமான தகவல்களுடன் வெளியான சமகாலம் சிற்றிதழ் தவிர்க்க முடியாத கரணியத்தால் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் அவற்றில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் போன்ற ஆக்கங்களை ஆசிரியர்கள் இருவரும் வெல்வேறு தளங்களின் ஊடாக வெளியிட்டனர்.

பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டியங்கிய மேலும் சிற்றிதழ்களாக சமூக நோக்கு, எதுவரை, மனம் பேசுது, சாளரம், நாழிகை, கூடரொளி, சைவநீதி, அகதி, தமிழ் அகதி, இருப்பு, தாகம், தேம்ஸ், பனிமலர், ஆம்பல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஊடகங்களாகப் பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

காற்றுவெளி: நினைத்தபோது வரும் இதழாக அமைந்துள்ள கலை இலக்கிய இதழே காற்றுவெளி. ஆசிரியராக சோபா அவர்கள் 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து அச்சிதழாகவும் மின்னிதழாகவும் வெளியிடுகிறார். இதுவரை இரண்டு தடவைகள் சிற்றிதழ் சிறப்பிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. உலகெங்கும் வெளிவரும் சிற்றிதழ்களை ஒரே தளத்தில் பார்க்கும் முயற்சியின் வெளிப்பாடே சிற்றிதழ் சிறப்பிதழ்களின் உருவாக்கம் ஆகும்.

கலசம்: 'ஈசன் நெறிபரப்ப இன்தமிழ் வளர்ப்போம்' எனும் குறிக்கோளோடு வெளிவரும் ஆன்மீகக் காலாண்டிதழ். சைவ முன்னேற்ற சங்கத்தால் வெளியிடப்படுகிறது. இதன் ஆசிரியர்திரு. க. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களும் நிர்வாகக் குழுவினரும் காலந்தவறாமல் வெளிவருவதற்கு உற்ற பணியாற்றி வருகின்றனர். ஆன்மீகக் கட்டுரைகள், சமய விழாக்கள், கோயில்கள் தொடர்பான விடயங்கள், பிள்ளைகளுக்கும் புரியக்கூடிய வகையிலான நீதிக்கதைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவருகிறது கலசம் சிற்றிதழ்.

சிறுகதை மஞ்சரி: ஆசிரியர் மு. நற்குணையாளன் அவர்களால் வெளியிடப்படும் காலாண்டு சிற்றிதழ் சிறுகதை மஞ்சரி ஆகும். ஆரம்ப, வளர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கான தளமாக அமைகிறது. எழுத்துலகில் புதிய பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கும் வகையிலும் ஆர்வமுள்ளவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும் சிறுகதை மஞ்சரி வெளிவருகிறது.

இனி லண்டனைத் தளமாகக் கொண்ட வானொலிகளையும் தொலைக்காட்சிகளையும் பார்ப்போம்.

பிபிசி தமிழோசை, சண்ரைஸ் வானொலி, ஐபிசி தமிழ், அனைத்துலக உயிரோடை தமிழ், லண்டன் தமிழ் வானொலி, DAB வழியாக லண்டனில் ஒலிக்கும் ஆதவன் வானொலி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவையே மக்களிடையே பெரும்பாலும் அதிகம் கேட்கப்படும் வானொலிகளாகக் கூறப்படுகின்றன. வேறு பலவும் இருக்கக்கூடும்.

பிரான்லைத் தளமாகக் கொண்டியங்கிய போதும் லண்டன் பணிமனையிலும் இயங்கிய TTN தொலைக்காட்சி, தரிசனம், GTV, தீபம் எனப் பலவகை தொலைக்காட்சிகள் இயங்கி வந்து பின்னர் பல்வேறு காரணங்களால் நிறுத்தப்பட்டன. தற்போது லிபரா நிறுவனத்தின் ஐபிசி தமிழ் தொலைக்காட்சி, லைக்கா நிறுவனத்தின் ஆதவன், நடாமோகன் அவர்களால் நடத்தப்படும் First Audio TV (பாமுகம்) ஆகியவை இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. TTN தொலைக்காட்சி இப்பொழுது சமூக வலைத்தளம், இணையம் வழியாக ஒளிபரப்பாகிறது.

பிபிசி தமிழோசை: 1941 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் மூன்றாம் நாள் பிபிசி தமிழ் ஒலிபரப்பு தொடங்கப்பட்டது. 1938 - 1942 வரை இலங்கையில் ஈழகேசரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் பின்னர் இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் லண்டன் பிபிசி வானொலியில் பணியாற்றினார். அவரே 1947 இல் பிபிசி தமிழ் ஒலிபரப்புக்குத் 'தமிழோசை' எனப் பெயரிட்டு அதனை சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியாக மாற்றினார். இலங்கை, தென்னிந்தியா வானலைகளில் ஒலித்தது தமிழோசை. 2017 ஏப்ரல் 30ஆம் நாளுடன் தமிழோசை தனது சிற்றலை ஒலிபரப்பை நிறுத்தியது.

சண்ரைஸ் வானொலி: (Sunrise Radio) 1989 நவம்பர் 6ஆம் நாள் திங்கள் இரவு 9 மணிக்கு Hounslow Central என்னு - மிடத்தில், மத்தியலையில் திங்கள் தோறும் ஒருமணி நேரம் என்னும் அடிப்படையில் கலாநிதி நித்தியானந்தன் அவர்களுடன் இன்னும் சில ஊடகவியலாளர்களும் இணைந்து சண்ரைஸ் வானொலியை ஆரம்பித்தனர். தொடக்கத்தில் Middlesex பகுதியில் ஒலித்த வானொலி பின்னர் 1992 இலிருந்து லண்டன் முழுவதும் கேட்கக் கூடியதாகவும் செய்மதி வழியாக ஐரோப்பா முழுவதும் கேட்கக் கூடியதாகவும் ஒலிபரப்பு எல்லை விரிவடைந் - தது. சினிமா, வணிகப் பாடல்கள் எதுவும் ஒலிபரப்பப்படாமல் செய்திகள், சமகால நிகழ்வுகளின் பகிர்வாகவே சண்ரைஸ் வானொலி இயங்குகிறது. 2010 டிசம்பர் 31ஆம் நாள் முதல் இணையத்தளம் வழியாக இயங்குகிறது. திங்கள் - வெள்ளி வரை மாலை 6மணி தொடக்கம் 10 மணி வரை இயங்குகிறது. 31 ஆண்டுகளாக இயங்கும் வானொலியாக சண்ரைஸ் வானொலி விளங்குகிறது.

லண்டன் தமிழ் வானொலி: 1995ல் திரு நடாமோகன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட First Audio கலையகத்தின் வழியாக 2004ஆம் ஆண்டிலிருந்து முழுநேர வானொலியாக இயங்கி வருகிறது. 'பன்மொழி கற்போம், தாய்மொழியில் வாழ்வோம், தாய்மொழியை வாழ்வியலாக்குவோம்' என்பதற்கிணங்க வெவ்வேறு அகவையானவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் நிகழ்ச்சிகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆக்கங்கள் பங்கேற்பவர்களின் படைப்புகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதனால் இளையோரின் படைப்பாற்றல்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இளையோருக்கு எழுத வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் வகையிலும் லண்டன் தமிழ் வானொலி பணியாற்றுகிறது. 2012ல் பாமுகம் (FA TV) 24 மணி நேரத் தொலைக்காட்சி இயங்க ஆரம்பித்தது. 'எம்மவர் ஒளி முகம் பாரெல்லாம் பாமுகம்' என லண்டன் தமிழ் வானொலியும் சண்ரைஸ் வானொலியும் இணைந்த ஒளிபரப்பாக பாமுகம் தொலைக்காட்சியை இயக்கி வருகிறார் திரு. நடாமோகன்.

ஐபிசி தமிழ் வானொலி: 1997 ஜூன் 09ல் ஊடகவியலாளரும் ஆசிரியருமான ஏ.சி. தாசிசியஸ் அவர்கள் சில பங்குதாரர் - களுடன் இணைந்து லண்டன் Vauxhall இல் அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் - தமிழ் வானொலியைத் தொடங்கி - னார். 'எடுத்த காரியம் யாவிலும் வெற்றி' எனும் உறுதியோடு தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தது ஐபிசி தமிழ். பண்பலை, செய்மதி ஒலிபரப்பு, மத்தியலை, சிற்றலை உறவுப்பாலம் என ஐபிசி தமிழ் பரந்து விரிந்தது. சிறிது காலத்தில் ஏற்பட்ட சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் காரணமாக, 1998 - 99 இல் ஐபிசி தமிழை தாயக தேசியத்தின்பால் பயணித் - தவர்கள் பொறுப்பேற்றனர். திரு. சி. சிவரஞ்சித் அவர்கள் பணிப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றார். சிலகாலங்களில் லண்டன் Collierswood என்னுமிடத்தில் தமக்கென வாங்கப்பட்ட கட்டடத்தில் IBC தமிழ் வானொலியும் TTN தொலைக் - காட்சியின் லண்டன் பணிமனையும் ஒரே இடத்தில் இயங்கின.

தமிழ் தேசியத்தின் குரலாகப் புலம்பெயர் நாடுகளில் குறிப்பாக பிரித்தானியாவின் பல பாகங்களிலும் மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கனடா CTR ஊடக (செய்திகள், முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்) சிற்றலை உறவுப்பாலம் வழியாக தாயகம்,

தமிழகத்திலும் பின்னர் இணையத் தளத்தினூடாகவும் உலகெங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது IBC தமிழ். பல இடங்களையும் தடைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் தாண்டி, வரலாற்றில் எங்குமே பதியப்படமுடியாத பல வலிகளையும் தாங்கிக் கொண்டு இயங்கிய ஐபிசி தமிழை 2005 காலப்பகுதி அளவில் திரு. ரமணன் அவர்கள் பொறுப்பேற்று நடத்தினார். தொடர் போராட்டத்தின் மத்தியில், ஒரு கட்டத்தில் இயங்கி வந்த கட்டடத்திலிருந்தும் வெளியேறும் நிலை ஏற்பட்டு, ஒரு வழியாக இயங்கி வந்த ஐபிசி தமிழ், 2009 இற்கு பின்னர் நடத்துவதில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. 2010 காலப்பகுதியில் சக்தி எஸ்ரேற் உரிமையாளர் சக்தி என்னும் தனியார் கையில் சென்றது. பின்னர் 2014 பெப்ரவரி முதல் லிபரா என்னும் தனியார் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு கந்தையா பாஸ்கரன் பொறுப்பேற்று இணைய வானொலியாக இன்று வரை நடத்தி வருகிறார். 2015 ஏப்ரல் முதல் ஐபிசி தொலைக்காட்சியும் இயங்குகிறது.

அனைத்துலக உயிரோடை தமிழ் (ILC தமிழ்): 2010 மே திங்கள் ஐந்தாம் நாள் ஏ.சி. தாசிசியஸ் அவர்கள் இன்னும் சிலருடன் இணைந்து ILC தமிழ் வானொலியைத் தொடங்கினார். 'எண்ணித் துணிவோம் - ஒன்றிணைந்து எழுவோம் - இலக்கை வெல்வோம்' என்னும் கொட்டொலியுடன் மத்தியலை வரிசையில் பிரித்தானியாவின் பல பகுதிகளிலும் செய்மதி வழியாக மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இணையத்தளம் ஊடாக உலகெங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கிய அனைத்துலக உயிரோடைத் தமிழ் வானொலி, இப்பொழுது இணையத்தளம் வழியாக ஒலிபரப் - பாகிறது. தாயகச் செய்திகள், நிகழ்வுகள், உலகச்செய்திகள், நேர்காணல்கள், மக்கள் கருத்துக்களம், கலை இலக்கிய விடயங்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்களையும் உள்ளடக்கிய நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பும் வானொலியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது ILC தமிழ் வானொலி.

ஆதவன் தொலைக்காட்சி, வானொலி: இலங்கையைத் தளமாகக் கொண்டியங்கிய போதும் ஆதவன் வானொலியை பிரித்தானியா - வில் DAB மூலமாகவும் கேட்கலாம் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதேபோன்று ஆதவன் தொலைக்காட்சியும் பிரித்தானியாவில் தமிழிடைவே அதிகம் பார்க்கப்படும் தொலைக்காட்சியாக உள்ளது. ஆதவன் வானொலி, தொலைக்காட்சி நிர்வாகிகளும் லண்டனையே தளமாகக் கொண்டுள்ளனர். சமகால நிகழ்வுகள், தாயக உலகச் செய்திகள், கலை, இலக்கிய, விளையாட்டு எனப் பல்வேறு வகையான நிகழ்ச்சிகள் முறையே ஒளி, ஒலிபரப்பப் - படுகின்றன.

பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டியங்கிய, இயங்குகின்ற ஊடகங்களைப் பட்டியலிடும் முயற்சியில் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரையில் இயன்றவரை ஊடகங்களின் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளது. உலகையே நொடிப்பொழுதில் ஒன்றிணைக்கும் தொழிநுட்பம், எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக மனிதர்களை இயக்குகிறது.

இவ்வகமான காலவோட்டத்தில் மரபுசார் தமிழ் ஊடகங்கள் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரிடையே தமக்கான இடத்தை எந்தளவு எடுக்கப்போகின்றன என்பதைக் காலமே தீர்மானிக்கும்.●

செல்வா வெற்றிவேல்

2007ம் ஆண்டு தமிழர் தகவலின் தொழிற்சாலை முன்னோடி விருது பெற்றவர்.

கனடிய வீடு விற்பனைத்துறையும் கோவிட் பரம்பலின் தாக்கமும்

உலகப் பொருளாதாரத்தின் மாற்றங்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்த வண்ணமே உள்ளன. இதற்கு அரசியல் ஒரு பொதுவான காரணமாக அமைந்துள்ளது. கடந்த நூற்றாண்டை நோக்கின் முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது உலக மகாயுத் - தங்கள், அதைத் தொடர்ந்து ரல்ய - அமெரிக்க பனிப்போர், 1989-1992 சோவியத் ஒன்றியத்தின் பிளவு, பேர்ளின் மதில் போன்றவை உலகப் பொருளாதாரத்தில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இப்படியாக இந்த நூற்றாண்டில் இதேபோன்று நடைபெற்ற சில நிகழ்வுகள் நமக்கும் ஞாபகமிருக்கும். அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுரத் தாக்குதல், அதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க பொருளாதாரத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டவண்ணமிருந்தது. அமெரிக்காவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை. அதனைத் தொடர்ந்து தீவிரவாதத்திற்கு எதிரான அமெரிக்காவின் போராட்டம், அமெரிக்காவின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம், அவற்றை சாதகமாக வைத்து சீனாவின் அரசியற் கொள்கைகள் - இப்படிப் பல விடயங்களை நாம் உற்றுநோக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

எனினும், கனடியப் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வகையில் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தில் நாம் தங்கியிருக்கிறோம். இதன் காரணமாக 911 தாக்குதலின் பின்னராக பொருளாதார மந்த நிலையை நீக்குவதற்கு அமெரிக்கா தனது வங்கி வட்டி வீதத்தை மிகவும் குறைத்தது. இதன் காரணமாக கனடிய பொருளாதாரத்தில் - முக்கியமாக வீடு விற்பனைத்துறையில் கடந்த பத்து வருடங்களாக மிகப்பெரியளவிலான விலை உயர்வு நிகழ்ந்த வண்ணமே இருந்தது.

2020ம் ஆண்டு, கோவிட் சர்வதேச பரம்பல் காரணமாக பல பொருளாதார தடைகள் ஏற்பட்டன. முக்கியமாக குறிப்பிடும்போது, தொடர்ச்சியாக பறந்து கொண்டிருந்த விமானங்கள் நிலத்தில் தரித்து வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. பல மாதங்களாக விமானப் போக்குவரத்து, சொகுசுக் கப்பல் போக்குவரத்து, கேளிக்கை நிகழ்வுகள் போன்றவை ஸ்தம்பிதம் அடைந்தன. உணவுத் தொழில்துறை, உடற்பயிற்சிக் கூடங்கள், பொழுதுபோக்கு நிலையங்கள் போன்றவை பெருமளவில் பாதிப்படைந்தன.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக முன்னேற்றம் அடைந்துவந்த இணையவழி வியாபாரம் அல்லது இணையவழி செயற்பாடுகள்

கோவிட் - 19க்கு பின்னர் தமது தொழிலாளர்களை இணைய - வழியில் வீட்டிலிருந்து வேலை செய்ய வைத்துள்ளது.

2020 ஒரு முக்கிய வருடமாக கணிக்கப்படுகின்றது. எம்மைச் சுற்றியுள்ள பல தொழிற்சாலைகள் பாதிப்படைந்துள்ளன. இத்தகைய பாதிப்புகளின் மத்தியிலும் வீடு விற்பனை, மற்றும் வாங்குதல் எதிர்பாராத விதமாக அபரிவிதமாக உயர்ந்தது. இதற்குப் பல காரணங்களை கூறலாம். இதில் சில காரணங்களை உற்றுநோக்குவோமானால், ஒரு முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் அரசின் பங்களிப்பை முக்கியமாக பார்க்கலாம். இதில் அரசாங்கங்கள் புதிய தொழில்வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் என்பது முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது.

கோவிட் காலகட்டத்தில் கனடிய அரசாங்கம் பாதிப்படைந்த வியாபாரத்திற்கு, தொழில்வாய்ப்புகளை இழந்த மக்களுக்கு நிவாரண உதவிகள் வழங்கி பொருளாதார சரிவிலிருந்து பாதுகாத்துள்ளது. மத்திய அரசு இத்தகைய பொருளாதார உதவியை வழங்கியதையடுத்து மக்கள் மத்தியில் தொடர்ச்சியான பணப்புழக்கத்தை பேணியதன் மூலம் மக்கள் தங்களது பணத்தை வீடுகளில் முதலீடு செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர்.

இரண்டாவது காரணம், நுகர்வோர் மத்தியில் ஏற்படும் நம்பிக்கை. பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு விடயம் நுகர்வோர் நம்பிக்கை. கோவிட் சர்வதேச பரம்பலை கனடிய மத்திய, மாநில, நகராட்சி அரசுகள் கையாண்ட விதம் கனடிய மக்களுக்கு நம்பிக்கையை அளித்தது. இந்நம்பிக்கை காரணமாக கனடிய மக்கள், கனடிய நாட்டின் மீதும் தமது எதிர்காலத்தின் மீதும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இதுவே நுகர்வோர் நம்பிக்கை. இதன் காரணமாக வீடு மனைகளில் முதலீடுவதற்கான உத்வேகம் ஏற்பட்டது.

மூன்றாவதாக குடிவரவுக் கொள்கைகள். கனடிய அரசு கோவிட் சர்வதேச பரம்பலை கையாண்ட விதம் ஏனைய உலக நாடுகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைந்துள்ளது. இதில் மற்றைய நாடுகள் தமது மக்களுக்கு அளித்த பாதுகாப்பு அல்லது நிவாரண உதவிகளை விட கனடிய அரசு அதிகளவான உதவிகளைச் செய்துள்ளது. இதனால் ஏனைய நாடுகளிலுள்ள மக்களுக்கு கனடா மீதான ஈர்ப்பு அதிகரித்துள்ளது.

இதன் காரணமாக அவர்கள் கனடாவிற்கு குடிபெயர் விருப்பமடைந்துள்ளார்கள். இதற்கு அவர்கள் திறமைகளின் அடிப்படையிலோ அல்லது வியாபார முதலீடுகளின் அடிப்படையிலோ கனடாவுக்கு குடிபெயர் அல்லது வெளிநாடுகளில் இருந்தவண்ணம் கனடாவில் வீடுமனைகளில் முதலீடு செய்வது போன்ற பல விடயங்களுக்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளது.

நான்காவதாக, வீட்டு அடமானக் கடனுக்கான வட்டிவீதம். 2008இல் ஏற்பட்ட பொருளாதார வீழ்ச்சி நாம் அறிந்தது. அதற்குப் பிற்பாடு 2009ஆம் ஆண்டு கனடிய வங்கி தனது வட்டிவீதத்தை 0.25 வீதமாக குறைத்தது. இதன் காரணமாக வீட்டு விலைகளின் அதிகரிப்பை மக்களால் சமாளிக்கக்கூடியதாக அமைந்தது. இதன் காரணமாக வீடு விற்பனைத்துறை வளர்ச்சி நோக்கிய பாதையில் சென்று கொண்டிருந்தது.

ஐந்தாவதாக, வாடகைக் குடியிருப்புகள், அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள் என்பவற்றில் கோவிட் பரம்பல் காரணமாக தாக்கம் ஏற்பட்டது. இவற்றில் வசித்தவர்கள் தாம் தனி வீடுகளில் வாழ்வது வசதியானது எனக் கருதினார்கள். இதனால் இத்தகைய குடியிருப்புகளில் இருப்பவர்கள் தனி வீடுகளை வாங்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டமை, வீடு விற்பனைத்துறை வளர்ச்சியடைய இன்னுமொரு காரணமாக அமைந்தது.

ஆறாவதாக, கட்டுமானப் பணிகளில் உள்ள வீடுகளை வாங்கியிருப்பவர்கள் அந்த வீடுகளை விற்றுவிட்டு விவசாய நிலங்கள், Cottages போன்றவற்றை வாங்கி தனிமையான இடங்களுக்கு செல்வதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது சந்தை நிலைவரம் பரந்தவகையில் முன்னேறுவதற்கு காரணமாக இருந்தது.

ஏழாவதாக, வீட்டிலிருந்து வேலை செய்தல் என்ற செயற்பாடு கடந்த பத்து வருடங்களாக செயற்பாட்டில் இருக்கிறது. கோவிட் காலகட்டத்தில் வீட்டிலிருந்து வேலை செய்வதை முக்கியமாகக் கருதியதன் காரணமாகவும், அதையே பிரதானமாக கடைப் - பிடிப்பதன் காரணமாகவும் வசதியான இருப்பிடம் தேவைப்பட்டது.

இதன் காரணமாக தங்கள் வீடுகளில் வசதியான ஒரு இடத்தைத் தெரிவுசெய்து அதிலிருந்து வேலை செய்ய முற்படுவதும் இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

இதுபோன்ற காரணங்கள் கோவிட் - 19 சர்வதேச பரம்பல் மத்தியிலும் வீடு விற்பனைத்துறை வளர்ச்சியடைவதற்கான முக்கிய அம்சங்களாக அமைந்தது.●

தமிழ் இனப்படுகொலை கல்வி வார சட்டத்தை ஒன்ராறியோ உயர் நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது!

இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு எதிரான இனப்படுகொலையை அங்கீகரித்து, தமிழ் இனஅழிப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கமாகக் கொண்ட தமிழ் இனப்படுகொலை கல்வி வாரச் சட்டத்தை கனடாவில் உள்ள ஒன்ராறியோ நீதிமன்றம் பல சிங்களக் குழுக்களின் எதிர்வாதங்கள் மத்தியிலும், ஒன்ராறியோ அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுக்கு முரணானது அல்ல என தீர்ப்பு வழங்கி தமிழ் இனப் படுகொலை கல்வி வாரச் சட்டத்தை உறுதி செய்துள்ளது.

சிறிலங்கா கனடிய செயற்பாட்டுக் கூட்டமைப்பு, தமிழின அழிப்பு அறிவூட்டற் கிழமைக்கான சட்டமூலம் - 104ஐ எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த வழக்கு விசாரணை நடைபெற்று, அதன் தீர்ப்பு ஜூன் 28, 2022 அன்று வழங்கப் பட்டபோது நீதிபதி ஜே.டி.அக்பரலி ஜே. அவர்கள் சட்டமூலம் -104 ஒன்ராறியோவின் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்டது என்று தீர்ப்பு வழங்கி மேற்படி வழக்கினை தள்ளுபடி செய்தார்.

அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து சட்டமூலம் - 104ஐ பாதுகாக்கும் பொருட்டு தம்மையும் இவ்வழக்கில் இணைத்திருந்ததுடன், இதில் வாதிட்ட ஒன்ராறியோ அரசு வழக்குரைஞர்கள் தமிழின அழிப்பு குறித்து ஒன்ராறியோ மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறவும், பாதிக்கப்பட்ட தமது உறவுகளை நினைவுகூரவும் ஒன்ராறியோவுக்கு சட்ட அதிகாரம் உள்ளது என்பதையும் தமது வாதத்தில் வலுவாக முன்வைத்திருந்தனர்.

இதில் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி அக்பரலி, “இச்சட்டத்தின் நோக்கம் கல்வியூட்டுவதே என தான் கண்டறிந்ததை கருத்தில் கொண்டு, அது ஒன்ராறியோவின் சட்ட அதிகார வரம்பிற்குள் அரசியலமைப்புச் சட்டம், 1867இன் எஸ். 93படி கல்வி தொடர்பான சட்டங்களை பிரத்தியேகமாக உருவாக்கும் அடிப்படையிலும், தமிழின அழிப்பை நினைவுகூரவும், கல்வி புகட்டவும் வழிவகுக்கும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார். அத்துடன், இது ஏற்கனவே நடைமுறையிலுள்ள Holocaust அங்கீகரித்து நினைவுகூரும் மாநில சட்டம், உலகப் போர்கள் மற்றும் வேறு எந்த சர்வதேச மோதலின் சர்வதேச அம்சங்களை மையமாகக் கொண்ட மாநில கல்விக் கொள்கையிலிருந்து வேறுபட்டதன்று எனவும் தெரிவித்தார்.

நீதிபதி அக்பரலி மேலும் குறிப்பிடுகையில், “தமிழின அழிப்பு நடைபெற்றதை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வை மக்களிடையே ஏற்படுத்துவதுடன் மேலும் இது நிகழாவண்ணம் தடுக்கவும், வரலாற்றை அறியவும், பாதிப்புகளிலிருந்து மக்கள் வெளியில் வரவும் உதவும் என்றார்.

(196ம் பக்கம் வருக)

தேவதாஸ் சண்முகலிங்கம் (தாஸ் ஷாண்)
2020ம் ஆண்டு தமிழர் தகவலின் தொழிற்சாலை முன்னோடி விருது பெற்றவர்.

தொழில்துறைப் பயண அனுபவப் பகிர்வு

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை எனக்களித்துக் கௌரவித்த 'தொழில்துறை முன்னோடி விருது - 2020' கிடைத்த பின்னர் நம் தமிழ் சமூகத்தின் பல மட்டங்களிலிருந்தும் என் தொழில்துறை பற்றி அறியப் பலரும் விரும்புகிறார்கள் என்பதை உணர்கிறேன். கூடவே, எனது தொழில்துறைசார் அனுபவங்களையும் நம் சமூகத்தினருடன் பகிர்முடியுமா என்பதுபோன்ற வேண்டுகோள்களையும் சமீப காலமாக நான் எதிர்கொள்கிறேன். தொழில்துறையில் நான் இளையவன் மட்டுமல்ல, சாதிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவும் இன்னும் பல உண்டு என்பதையும் நான் அறிவேன். இவற்றின் விளைவாக இக்கட்டுரை எனது தொழில்துறை அனுபவப் பகிர்வாக அமைகிறது. ஒருவர் தனக்கான சொந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க சில அடிப்படை விடயங்களை மிகவும் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அனுபவத்தின் வாயிலாகக் கற்றுக்கொண்ட காரணத்தால் அவற்றில் சிலவற்றை இக்கட்டுரையில் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறேன்.

எனது தொழில் நிறுவனம் Times Iron Works (TIW) என்ற பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. இரும்பு, உருக்கு பாகங்களை தன்னுள்ளே வைத்துக் கட்டப்படும் பெரும் கட்டுமானப் பணிகளுக்குத் தேவையான ராட்சத இரும்பு சட்டங்களை உருவாக்குவதும், அவற்றை கட்டுமான வேலைகளுக்காக எடுத்துச் சென்று பொருத்தித் தருவதுமே எனது நிறுவனத்தின் பணியாகும். Fabrication & Installation of Structural Steel என பொறியியலாளர்களால் குறிப்பிடப்படும் செயல்பாடுகளை எனது தொழில்துறை வேலைநிரலாகும். வணிக மற்றும் தொழில்துறை (Commercial & Industrial) கட்டிடங்களுக்கும், அதேபோல குடியிருப்பிற்கான வீடுகள், தனித்துவ வடிவமைப்பு வீடுகள் என்பனவற்றிற்கும் தேவையான இரும்புத் தூண்கள், உத்திரச்சட்டங்கள் மற்றும் இரும்பினாலான பல்தரப்பட்ட இதர கட்டிட வேலைகளையும் (Railings, Steel Stairs, Steel Ladders & Other Miscellaneous Steel Works) எனது நிறுவனம் வடிவமைத்துப் பொருத்தி வருகிறது.

கனடாவில் வந்தேறுகுடிகளான பலருக்கிருப்பதுபோலவே எனது ஆரம்பகால வாழ்க்கையும் சுலபமானதாக இருக்கவில்லை. இந்தியாவில் பொறியியல் படிப்பை கற்க ஆரம்பித்திருந்தும் இடையிலேயே படிப்பை கைவிட்டுவிட்டு கனடா வரவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகியிருந்தவன் நான். எப்படியும் பொறியியல் படிப்பை முடித்துவிடவேண்டும் என்று எனக்குள்ளிருந்த உத்வேகம் காரணமாக, பகுதிநேர வேலைகளைச்

செய்துகொண்டு பலசிரமங்களுக்கு மத்தியில் படித்தேன். உயர்கல்வியை முடித்த பின்னர் Humber College இல் Structural Steel சம்பந்தப்பட்ட துறையில் பாடங்களை எடுத்தேன். ஆர்வம் காரணமாக Practical experience நாடி, Structural Steel Projects செய்யும் தனியார் நிறுவனங்களில் சில வருடங்கள் வேலை பார்க்கவும் ஆரம்பித்தேன். விரைவிலேயே Project Manager ஆக வேலைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொண்டேன். எனக்கு இயல்பாகவே பொறியியல் - துறையில் இருந்த நாட்டமானது இந்தத் தொழில்துறையிலிருக்கும் பல நெளிவு சுழிவுகளை கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்தது. அதைக் கற்றுக்கொள்ளும் நேரத்தில் இத்துறையில் சொந்தத் தொழில் ஒன்றை நடத்தும் ஆர்வமும் என்னுள் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

எங்குமே சொந்தத் தொழில் புரிவது சுலபமானதல்ல. ஒரு தொழிலை இங்கு நாம் ஆரம்பிக்க முன்னர் அந்தத் தொழிலுக்கான சந்தை வாய்ப்புக்கள் எப்படி இருக்கிறது, ஒப்பந்தக் கோரல்கள் எப்பேர்ப்பட்டன என்பதையெல்லாம் நன்கு அறிந்து தெளிவுற வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், நமது முகாமைத்துவத் திறன் (Management Skill) குறித்த சரியான புரிதலும், அதை வளர்க்கும் முறைகளுக்கான அறிவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

தொழில்துறையில் நமக்கான பங்குதாரர்கள் தேவையா என்பது குறித்தும் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே நாம் தீர்க்கமாகத் தீர்மானித்துவிடவும் வேண்டும். நமது ஆரம்பகால வாடிக்கையாளர்கள் யாராக இருக்கப்போகிறார்கள் என்பதையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டபின்னரே, சொந்தத் தொழிலுக்குத் திட்டமிட வேண்டும். (நமது தொழில் வளர வளர நமக்கான வாடிக்கையாளர்கள் பெருகுவார்கள், வேறுபடுவார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் நமக்கான ஆரம்பகால வாடிக்கையாளர்களே நாம் நமது சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கான பலத்தைத் முதலில் தருபவர்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்க வேண்டும்.)

அடுத்து, நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய முதன்மைச் சவால் தொழிலுக்கான ஆரம்ப மூலதனம் குறித்துத் திட்டமிட்டுத் தீர்மானிப்பதுதான். இதற்கான திட்டமிடலில் முதன்மை அம்சங்களாக, (1) ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு மூலதனம் முதலீடாக நம்மால் இடப்படப்போகிறது, (2) எவற்றிற்காக அம்மூலதனம் பயன்படப்போகிறது (3) எங்கிருந்து அந்த ஆரம்ப மூலதனத்தை பெற்றுக் கொள்வது என்பன குறித்ததொரு சுய விசாரணை செய்யவது அவசியமாகும். இத்திட்டமிடல் சரிவரச் செய்யப்படும் -

போது நாம் ஆரம்பத்தில் நினைத்த பல்வேறு செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்வதும், பிற்போடுவதும் நடைபெறுவதற்கான சாத்தியங்களும் உண்டு.

அடுத்ததாக, தொழில்துறை வசதிகள் மற்றும் இருப்பிடம் என்பவற்றைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் சொந்த இடத்தில் தொழிலை ஆரம்பிப்பது எல்லோருக்கும் வாய்த்து - விடுவதில்லை. தனியாக வாடகை செலுத்தும் இடமா அல்லது இன்னொருவருடன் இடத்தை பகிர்ந்து கொள்வதா என்ற கேள்விகளுக்கு விடையை பெற்றுக்கொள்ள செலவுத் தொகை குறித்து ஆராய்ந்து அனுபவசாலிகளுடன் கலந்தாலோசிப்பது நன்மை பயக்கும்.

நாம் எந்த வகையான சொந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தாலும் அதற்கான சட்டபூர்வமான அனுமதிகள், உரிமம் (Permits and Licenses) என்பனவற்றையும் உரிய காலத்தில் நிறுவனம் பெற்றிருக்கவேண்டும். சொந்தத் தொழிலேதான் என்றாலும் 'அனைத்து அம்சங்களையும் நாம் தனித்துக் கையாள முடியுமா' என்ற கேள்வியும் பிரதானமானது. Ownership Type எனப்படும் 'யார் உரிமையாளர்' என்பதும் ஆரம்பத்திலேயே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஒருவேளை நம்முடன் பங்குதாரர்கள் இருப்பார்களேயானால் 'எந்த அளவிற்கு பங்குதாரர்கள் எமக்கு உதவியாக இருப்பார்கள்?', 'சட்டரீதியான பிரச்சனைகள் வருமாயின் அதன் விளைவுகளுக்கு யார் பொறுப்பு', 'பங்குதாரர்களுக்கு எவ்வாறு இலாபத்தை பகிரப்போகிறோம்' என்பதெல்லாம் சொந்தத் தொழில் தொடங்கும்போதே அறுதியாகத் தீர்மானித்துவிட வேண்டிய விடயங்கள்.

எனது அனுபவத்தில் இவற்றில் பலவற்றை தெரிந்து கொண்டும், புரிந்து கொண்டும், சிலவற்றைத் தாமதமாகப் புரிந்த நிலையிலும் சொந்தத் தொழில் புரியும் கனவின் முதற்படியை எடுத்து வைத்தேன். தூரதிஷ்டவசமாக 2008-2009ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் கனடாவில் நாம் கண்ட பொருளியற் சுருக்கம் (Recession) காரணமாக நமது நிறுவனமும் சில பொருளாதாரப் பின்னடைவுகளை காணவேண்டியிருந்தது. அக்காலப்பகுதியில் நம் தாயகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பின்னடைவுகளும் ஒரு தமிழ்மகனாக என் மனதில் ஒருவகை வீராப்புடன் கலந்த அசாதாரண உறுதியை வரவைத்தது. பயணத்தைத் தொடர் - தேன். இதை இங்கு குறிப்பிடுவதன் காரணம் ஒரு சொந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்தும்போது வெளியிலிருந்தும், உள்ளேயிருந்தும் பல்வேறு பிரச்சனைகளை நாம் எந்த நேரமும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும் - ஆனால் அதை உறுதியுடன் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே.

2010ம் ஆண்டுகளில் நானே தனித்த உரிமையாளனாக இருந்து இயங்குவதற்கு ஏற்ற வண்ணம் எனது நிறுவனத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்டேன். "குறைந்த செலவில், உயர்ந்த தரத்துடன், வேகமாக, காலந்தவறாது பணியை முடித்துக் கொடுத்தல்" என்ற கடின பணியை கைக்கொண்டு இயங்க ஆரம்பித்தேன். தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை கவனித்து அதற்கேற்பவே நிறுவனத்திற்குத் தேவையான இயந்திரங்களைக் கொள்முதல் செய்தேன். அதன்மூலம் கையாண்ட உயரிய தொழில்நுட்பச் சேவைத்தரம் பல புதிய கதவுகளை விரைந்து திறந்துவிட்டது. ஒன்றாயிரவின் பிரபல கட்டுமான நிறுவனங்கள் தமது இரும்புக் கட்டுமானங்களுக்கு நேரடியாக எம்மை அணுக

ஆரம்பித்தன. ரொறன்ரோ நகர சபை (City of Toronto), ரொறன்ரோ போக்குவரத்து ஆணையம் (Toronto Transit Commission - TTC), LCBO போன்ற ஒன்றாயிரவோ அரசின் வாரியங்கள், Ice Hockey விளையாட்டரங்குகள், அவசர மருத்துவசேவைக் கட்டடங்கள் (EMS). தீயணைப்புப் படைக் கட்டிடங்கள் (Fire Stations), ஒன்றாயிரவோ அரசு பொதுப் - போக்குவரத்து நிலையங்கள் (Government of Ontario GO transit stations), மருத்துவமனைக் கட்டிடங்கள் (Hospital Buildings Steel Works), பல்வேறு கல்விநிலையக் கட்டிடங்கள் (University, School Buildings Steel Works) என்பனவற் - றிற்கான பல்வேறு பெரும் இரும்புக் கட்டுமான ஒப்பந்தங்களும் கிடைக்க ஆரம்பித்தன.

இரண்டு பேருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எனது நிறுவனம் கடந்த 15 வருடங்களாக பல்வேறு சவால்களை சமாளித்து - இன்று ஓரளவு சிறப்புடன் குறிப்பிடத்தக்க - நடுத்தர அளவுத் தொழில் நிறுவனமாக மாறி Stouffville மேற்குப் பகுதியில் சொந்தக் கட்டடத்திலிருந்து இயங்கி வருகிறது. Fabrication என்றழைக்கப்படும் உருவாக்குதல், Installation என்றழைக்கப்படும் நிர்மாணித்தல் ஆகிய இரண்டு பணிகளையும் இணைத்துத் தொழில் செய்வதாகவும், திட்டமிடல் (Planning), பொறியியல் வரைபடங்கள் (Engineering Drawings) கனரக இயந்திரங்கள் (Heavy Machinery), பெரிய அளவிலான எஃகு ஒட்டுவேலை (Large Scale Heavy Welding) என கட்டுமானத்துறைக்குத் தேவையான அனைத்துப் பணிகளோடு கட்டுமானத்துறைக்குத் தேவையான இரும்புத்தூண்கள், சட்டங்கள் விற்பனையையும் (Steel Material Sale) ஒன்றாக்கி ஒரு கூரையின் கீழ் வைத்திருப்பதாயும் எமது நிறுவனம் அமைகிறது. கனடாவில் இப்படியான வகையில் ஈழத்தமிழ்க் கனடியரின் நிர்வாகத்தில் இயங்கிவரும் ஒரேயொரு கட்டுமான நிறுவனமாக எனது நிறுவனமே இருப்பதாக பலரும் விதந்துரைக்கும்போது பெருமை கொள்கிறேன். தனித்தனியாக இந்த வேலைகளின் தொழில்நுட்பம் குறித்தும், ஒட்டுமொத்தமாக அவை தரும் சவால்கள் குறித்தும் பிற்தொரு கட்டுரையில் விபரிக்க ஆவலாக உள்ளேன்.

சொந்தத் தொழிலை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு நிறுவனத்தின் நிதிப் பரிவர்த்தனைகள் (Financial Dealings) மீதான நம்பகத்தன் - மையை வளர்த்தெடுப்பது மிக அவசியமாகும். இவற்றிற்கும் மேலாக நமது தனிநபர் கடன் மதிப்பெண் (Personal Credit Score) எப்போதுமே உயர்ந்ததாயிருக்க வேண்டும். புதிதாக தொழில் தொடங்குபவர்கள் ஆரம்பநிலையிலேயே இதுகுறித்து கவனமாக சிந்தித்து சரிவர நடக்க வேண்டும். இதற்கு நாம் தொடங்கும் நிறுவனத்தின் நிதிநிலை, வங்கிகளுடனான பணப்பரிவர்த்தனைகள், மூலப் பொருட்கள் விற்பவர்களுடனான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் அனைத்தும் மிகக் கவனமாக கையாளப்படுவது நிறுவனத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு மிக அவசியமாகும். நிறுவனத்தின்மீது வங்கிகள், நிதி நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல ஏனைய நிறுவனங்களும் நம்பிக்கைகொள்ள வைக்குமாறு கணக்குகள் இருக்க வேண்டும்.

ஓர் உதாரணமாக, சில மில்லியன் டாலர் பெறுமதியான பெரியதொரு ஒப்பந்தம் நமக்குக் கிட்டிவிட்டது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அத்துடன் நாம் ஒப்புக்கொண்ட காலஅவகாசத்துள் வேலைகளை முடித்துக் கொடுத்த பின்னர்தான் ஒப்பந்தத் தொகை முழுமையாக நமது நிறுவனத்திற்கு வந்துசேரும் என்றும்

வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அதற்கு முன்னரே நாம் இரும்பு, உருக்கு முதலான மூலப் பொருட்களை வாங்கிவிட வேண்டியிருக்கும், மூலப்பொருட்கள் கனடாவில் கிடைக்காவிடின், அமெரிக்காவிலிருந்தோ அல்லது ஐரோப்பா, ஆசியாவிலிருந்தோ தோகூட பெறவேண்டியிருக்கும், தொழில்நுட்பத்திற்கான பொறியியலாளர்களை தேர்ந்தெடுத்துவிட வேண்டும், பொறியியல் வரைபடங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களை வேலையில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஆக, இவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளை நமது நிறுவனத்தான் செய்யவும் வேண்டும். ஒருவேளை நமது நிறுவனத்தின் நிதியிருப்பு போதாமல் போகுமாயிருப்பின் வங்கிகளிடமிருந்து கடன்தொகைகளை நாம் பெறவேண்டியிருக்கும். முதலில் அது சாத்தியமாக, நாம் கேட்டால் நமது நிறுவனத்திற்கு வங்கிகள் மறுப்பின்றிக் கடன்தரும் நிலையில் நிறுவனத்தினை நாம் வைத்திருத்தல் மிக மிக அவசியமானதொன்றாகும்.

எந்த ஒரு நிறுவனத்தின்மீதும் நம்பகத்தன்மை மற்றவர்களிடம் உருவாகுவதற்கு அதன் காத்திரமான நிதி பரிவர்த்தனை முறைமைகளே முதன்மையானதாகும். அந்த நிறுவனத்தின் ஏனைய அனைத்துத் திறன்களும் இரண்டாம் பட்சமேயாகும். இந்த சூத்திரத்தையும் புதிதாகத் தொழில் தொடக்க ஆவல் கொண்டவர்கள் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளுதல் நன்மை பயக்கும். எனக்குத் தெரிந்த வகையில் நம்மவர் மத்தியிலிருந்த திறமையான பல நிறுவனங்களின் சரிவுக்கு அவை நிதிப் பரிவர்த்தனைகளை சரிவர கையாளாததே காரணம் என்பதையும் இவ்விடத்தில் நான் வெளிப்படையாக உறுதியுடன் சொல்வேன்.

ஒரு நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து, வளர்த்தெடுக்கும் பாதையில் நிதிநிலைகளைத் தாண்டி பல்வேறு மட்டங்களில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் ஏற்படுவதும் சகஜமாகும். அப்போதெல்லாம் சகிப்புத்தன்மையுடன் இருப்பதுடன் தொழில்தர்மமும், நேர்த்தியும் கெட்டுவிடாமல் பாடுபடவேண்டியதும் அவசியமாகும். பல இடங்களில், ஒப்பந்தக்காரர்களை திருப்திப்படுத்த சில விட்டுக் கொடுப்புக்களை செய்யவேண்டியும் வரலாம். அதுமட்டுமல்ல, நமக்காக உழைக்கும் தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பில் இருப்பதும் மிகவும் அவசியமானதாகும். நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளை, ஆலோசனைகளை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கும் நிலையில் மட்டுமல்ல அவர்களிடமிருந்து

அவற்றைப் பெறும் நிலையிலும் நம்மை திறந்த மனதுடன் வைத்துக் கொள்வதும் நமது தொழில் வெற்றிகரமாக இயங்க அவசியமானது என்பதையும் நான் அனுபவத்தின்மூலம் தொடர்ந்து பயின்று வருகிறேன். சிக்கலான நேரங்களில் தொழிலாளர்களிடம் நெகிழ்வுத் தன்மையைக் காட்டுவதும், அவர்கள் தரும் பங்களிப்புக்களுக்கு உரிய மரியாதையை தருவதும், ஒரு நிறுவனத்தை வெற்றிப்பாதையில் கொண்டு செல்ல உதவும் என்பதையும் நான் அனுபவபூர்வமாக அறிந்து வருகிறேன்.

நான் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்தத் துறை ஒரு வளமான தொழிற்துறையாகும். முன்னேறிய நாடுகளின் கட்டுமானங்களில் இரும்பு ஒரு எலும்புக்கூடுபோல தொழில்படுகிறது. அதனால் இத்துறையில் ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்புகள் என்றும் பிரகாசமானவை. அதேசமயம் இது கடின உழைப்பை கேட்கும் தொழில்துறையுமாகும். தொன் கணக்கில் பிரமாண்டமான அமைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டியிருக்கும் அதேசமயம் மிகச்சிறிய நீள அகலங்களையும் துல்லியமானக் கையாள வேண்டியதாகவும் இருக்கும். துறைசார்ந்த பொறியியல் விடயங்களை மட்டுமல்ல, பெருமளவிலான நிதி வளங்களையும் கவனமாகக் கையாளும் திறனையும் வளர்த்துக் கொண்டே இத்துறையில் ஈடுபடுபட வேண்டும். மிக முக்கியமாக அரசாங்கத்துடனும், தனியார்களுடனுமான ஒப்பந்தக் கோரல்களை (Tender) எப்படிச் செய்வது என்பதையும் சரிவர அறிந்திருக்கவும் வேண்டும். இத்துறையில் ஈடுபடுவோருக்கு வளமான எதிர்காலம் நிச்சயம் உண்டு. இத்துறை மிகப்பெருமளவில் இலாபத்தை மட்டுமல்லாமல் விருதுகளையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்பதையும் இவ்விடத்தில் சொல்லிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஈழத்தமிழ்க் கனடியர் பெருமளவில் இத் தொழில்துறைக்கு வரவேண்டும் என்பதே எனது அவா.

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை எனக்களித்துக் கௌரவித்த "தொழில்துறை முன்னோடி விருது - 2020" என் தொழில்துறைப் பயணத்தின் மைல் கல்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. அதனால், எனது நிறுவனம் ஒரு ஈழத்தமிழனுக்குச் சொந்தமானது என உலகளாவிய நிலையில் தமிழ் மக்கள் சகலரும் பெருமைப்பட வைக்கும் வகையில் எனது நிறுவனத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பதே இன்று எனது முதன்மை ஆவலாக இருக்கிறது.●

உரையாடலை ஆரம்பிக்க காலநிலை உதவும்!

பிரித்தானியாவில் புகையிரத நிலையத்திலோ பேருந்துத் தரிப்புகளிலிலோ கடைகளிலோ பிரித்தானியர் எவரையாவது சந்திக்கும்போது, அவருடன் ஏதாவது உங்களுக்குப் பேச வேண்டுமென ஆவலாக இருந்தால் அதற்கு சலபமான அணுகுமுறை ஒன்றுண்டு. கோடை காலமோ குளிர் காலமோ அதற்கு ஏற்றவாறு நீங்கள் "மிகவும் மோசமான காலநிலையாக இருக்கிறது. தாங்கவே முடியவில்லை. இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு இப்படி இருக்குமோ தெரியவில்லை" என்று மட்டும் சொன்னால் போதும், பேசாத மனமும் பேசும் என்பதற்கமைய அவர்களின் மனக் கதவுகள் தாமாகத் திறக்கப்பட்டுவிடும். காலநிலை அந்தளவு சக்தி வாய்ந்தது.

உள்ளக் கதவுகள் திறந்ததும், அவர்கள் மனம் விட்டுப்

பேசுவார்களா என அறிந்த பின்னர் உங்கள் சுயசரிதையை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் ஞாபகம் இருக்கட்டும். அவர்கள் கடினாரத்தின் வேகத்தோடு வாழ்பவர்கள். அரட்டை அடிப்பவர்கள் அல்லர். தனிப்பட்ட சொந்த விடயங்களைப் பற்றிய கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்து அவர்களை குடைந்து வெறுப்புக்கு ஆளாகாதீர்கள்.

வயதில் குறைந்தவர்களுடன் உரையாடலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், அந்தக் காலங்களில் இடம்பெறும் கிரிக்கெட், உதைபந்தாட்டம், டென்னிஸ் என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் பேசினால் உங்களுக்கு வெற்றிதான்!

(நன்றி: பொன். பாலசுந்தரம் எழுதிய 'பிரித்தானியாவும் ஈழத்தமிழரும்' நூல்)●

கேதா நடராஜா - NKS Drapery

2002ம் ஆண்டு தமிழர் தகவலின் தொழிற்சாலை முன்னோடி விருது பெற்றவர்

குடியிருப்பு அலங்காரத்தில் புதிய பரிமாணம்

அழகுத்துறையில் புதிய பரிமாணம் ஒன்று எமது வாழ்க்கை முறையை மாற்றியமைக்க வந்துள்ளது. ஜன்னல் மறைப்பு அலங்காரக் கலை (Interior decoration) இது.

இல்லமானாலும் அலுவலகங்களானாலும் அலங்காரத்தின் வடிவமைப்பு மனிதனின் கற்பனையைத் தீர்மானிக்கிறது.

ஒரு வீட்டின் உள்ளலங்காரங்கள் அங்கு வாழும் மனிதருடைய ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும். அதேசமயம் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை மாற்றியமைக்கவும் வல்லது. இப்பொழுது போலன்றி முன்னைய காலங்களில் அலங்காரக் கலையை எவரிடமும் கேட்டு எவரும் பழகவில்லை. தத்தம் விருப்புக்கேற்றவாறு வீடுகளை அலங்கரித்தனர்.

வணிக நிறுவனத்தின் அலங்காரம் நுகர்வோரை ஈர்த்து வியாபார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக்குகிறது. உண்மையைச் சொல்வதானால் மக்களின் அழகுணர்ச்சிக்கு தீனி போடும் கலையென்று இதனைச் சொல்லலாம்.

நாம் பயணங்களின்பொழுது காணும் காட்சிகளிலிருந்தும் அவற்றில் எம்மை வசீகரிப்பவைகளிலிருந்தும் அலங்கார நாட்டம் உருவாகிறது. ஒரு வீட்டினுள் நுழைந்ததும் எம்மை வரவேற்கும் முதலிடம் அதன் வரவேற்பறை. அதுவே அந்த வீட்டில் வசிப்பவர்களின் மதிப்பை உயர்த்திக் காட்டுவது. அத்தோடு உள்வருவோரை வசீகரித்து நெருங்கிய உணர்வையும் ஏற்படுத்துகிறது.

உள் அலங்காரத்தின் முதற்படி இருக்குமிடத்தை எவ்வளவுக்கு அதிகூடிய அளவுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென்பதிலிருந்து திட்டமிடப்படுகிறது.

பெரிய பரப்பளவில் அலங்காரம் செய்வதைவிட, சிறிய இடங்களில் வசதிகளைப் பெரிதாக்கிக் காட்டும் வகையில் அழகுக்கலை ஊடாக அதற்கான தோற்றத்தை உருவாக்குவதே எங்களுடைய தலையாய பணி. ஒருவரின் அழகை அதிகமாக எடுத்துக் காட்டுவது அவருடைய ஆடைகள். அதுபோலவே வீட்டின் அழகை வெளிப்படுத்த உணர்த்தும் சாதனமாக ஜன்னல்களின் திரைச்சீலைகளும் அதன் அலங்காரமும் பயன்படுகிறது. சிறிய அறையானாலும் அதன் ஒவ்வோர் அங்குலமும் முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வரவேற்பறைகளுக்கு திரைச்சீலைகள் நன்றாக அமைய வேண்டும். ஜன்னல்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய திரைத்துணிகள் அதற்கேற்ற வகையில் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். புலம்பெயர் நாடுகளில் இது ஒரு தனிக்கலையாக கையாளப்படுகிறது. வரவேற்பறையின் சகல ஜன்னல்களுக்கும் ஒரே வகையான

துணியையே பயன்படுத்த வேண்டும். அதனூடாகவே வெளியே இருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு வீட்டின் அழகு தெரியவரும்.

திரைத்துணிகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது சுவரின் வர்ணம், சோபாவின் நிறம், தரையின் வடிவம் இவற்றோடு இணையக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் ரசனைக்கேற்றவாறு திரைத்துணியை தெரிவு செய்யலாம். திரைகள் போடுவது ஜன்னலின் அழகை மெருகூட்டுவதற்கென்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

உள்வீட்டு அலங்காரத்தில் அதிமுக்கியமானது finishing என்று சொல்லப்படும். வரவேற்பறைக்கு அடுத்ததாக படுக்கையறை, சாப்பாட்டறை, குழந்தைகளின் அறை, பின் ஹிளாந்தையென பல பகுதிகள் உண்டு. இப்பொழுது அனேகமான வரவேற்பறைகளில் சூரிய ஒளியை உள்வாங்குவதற்காக திரைச்சீலைகள் மட்டுமன்றி Blinds பொருத்தப்படுகிறது.

ஜன்னல்களுக்கு நவீன வைவல் சட்டர்கள் போன்ற Blinds வகைகள் உள் அறைகளின் அலங்காரத்துக்கு பயன்படுத்துவது அதிகரித்து வருகிறது. கலையம்சத்தோடு சிக்கனமும் முக்கியமாகக் கருதப்படுவதால் எதுவும் புதுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள் அதிகமாகி வருவதைக் காணலாம்.

எப்போதும் படுக்கையறைச் சுவர்களுக்கு மெல்லியதான வெளிர் நிறங்கள் விரும்பத்தக்கது. இளம்பச்சை, இளநீலம் போன்ற நிறங்கள் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தி அமைதியான தூக்கத்தை வரவழைக்கும். அதேசமயம் படுக்கையறையின் திரைச்சீலைகள் தடிப்பானதாக இருந்தால் வெளிச்சம் உள்ளே வருவதைத் தடுக்கும். குழந்தைகளின் அறைகளை அவர்களின் வயதைக் கருத்திற் கொண்டும், ஆண் பெண் என்பதற்கு ஏற்றவாறும் அலங்காரம் செய்யலாம். இப்போது பல்வேறு காட்சிகளைக் கொண்ட அழகான திரைச்சீலைகள் இவர்களுக்காக சந்தைக்கு வருகிறது.

அறையில் உள்ள ஒளி இயற்கையானதாக இருந்தாலும் அல்லது மின்னொளியானதாக இருந்தாலும் அதற்கேற்ற திரைச்சீலைகள் தெரிவு செய்யப்படுவது சிறந்தது. குளியலறைக்கு பலரும் விரும்புவது Shutter. நீண்டகால பராமரிப்புடன் கூடிய Shutters வெளிச்சத்தை தருவதோடு பராமரிப்புக்கும் உகந்ததாக அமையும்.

சமையலறை ஜன்னல்களுக்கு திரைச்சீலைகள் போடக்கூடாது. சமையலறை என்பது எவ்வளவையிலும் எதிர்பாராதவிதமாக தீப்பற்றும் இடமாக இருப்பதால் இங்கு வைவல் shutter அல்லது wood blinds பொருத்துவது உகந்தது.●

முத்துராமன் இரஜீவீகரன் (R.J. Multilitho Inc)

2005ம் ஆண்டு தமிழர் தகவலின் தொழிற்சாலை முன்னோடி விருது பெற்றவர்

அச்சக தொழில் அதிபரான ஓர் அச்சகத் தொழிலாளி !

1987ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை எனது மனைவியுடனும் 18 மாத மகளுடனும் மொன்றியலில் வந்திறங்கினேன். மறுநாளே ஒரு நண்பனுடன் உணவகம் ஒன்றில் Dish washer வேலைக்குப் போனேன். அங்கு மதிய உணவாக இரண்டு துண்டு பீர்சா தந்தார்கள்.

அங்கிருந்த பிரெஞ்சு மொழிப் பத்திரிகையொன்றில் Pressier என்ற எழுத்து இருந்தது. ஆனால் அதன் அர்த்தம் உணவகத்தில் பணியாற்றிய எவருக்கும் தெரியவில்லை. நான் நேரடியாக அதிலிருந்த தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டேன். அந்த இடம் அச்சத் தொழிலுடன் சம்பந்தப்பட்டது என்று தெரியவந்தது. வேலைக்கு ஆள் தேவை என்றனர். இது கனடாவுக்கு வந்த மூன்றாவது நாள். நான் வரலாமா என்று கேட்க ஆம் என்றனர். எனது நண்பன்தான் என்னை அந்த இடத்துக்குக் கூட்டிச் சென்றான். வேலைத் தேர்வுக்கு எனக்கு முன்னரே அங்கு வந்த ஆறு பேர் காத்திருந்தனர். நான் ஏழாவது ஆள்.

எனக்கு இந்தத் தொழிலில் அனுபவம் இல்லை. சேர்ப்பிக்கப் பதுவும் இல்லை. வேலையைத் தந்தால் செய்து காட்டுவேன் என்றேன். எனக்கு இப்போது சம்பளம் தர வேண்டாம். ஆனால் வேலை செய்யும் மணித்தியாலங்களைக் குறித்து வைத்திருப்போம். பின்னர் என்னைத் தெரிவு செய்தால் சம்பளம் தர வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

மறுநாள் செவ்வாய்க்கிழமை அச்சகக்கூடத்தில் எனது வேலை ஆரம்பமானது. தினமும் பன்னிரண்டு மணித்தியால வேலை. அச்ச இயந்திரத்தின் பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்து மெசினை ஓட வைத்தேன்.

ஆறு வாரத்தின் பின்னர் எனது நிலைமை என்னவென்று சம்பளம் கொடுப்பவரிடம் கேட்டேன். முழு நேர வேலைக்கு சேர்த்து விட்டீர்களா என்று கேட்க அவர் அதிர்ச்சி அடைந்தார். வேலைக்குச் சேர்ந்த முதல் நாளிலிருந்து வழமையான வேலை நேரத்துக்கு மணித்தியாலம் 16 டாலர்படியும் மேலதிக வேலைக்கு அதற்குரிய சம்பளமும் வழங்கப்படும். ஆனால், அப்போது என்னிடம் சோஷல் இன்சூரன்ஸ் அட்டை இல்லாததால் சம்பளம் தர கால தாமதம் ஏற்பட்டது.

1990 ஜனவரி வரை அங்கு வேலை செய்தேன். மணித்தியாலத்துக்கு 23 டாலர் சம்பளம் தரப்பட்டது. பிரெஞ்சு மொழி கற்பதிலுள்ள கஸ்டத்தாலும் பிள்ளைகளின் படிப்பு

காரணமாகவும் அதே மாதம் ரொறன்ரோவுக்கு வந்துவிட்டோம். அந்த நாட்கள் பலர் வேலை இழந்து வாழ்க்கைச் செலவுக்காக தங்கள் குடியிருப்புகளை விற்றுக் கொண்டிருந்த நாட்கள். ஒருவாறு ஒரு பேக்கரியில் வேலை கிடைத்தது. அதிகாலை நாலு மணியிலிருந்து மதியம் பன்னிரண்டு மணிவரை வேலை. மனைவி Data entry படித்து UPS இல் வேலை பெற்றார். இரவு பன்னிரண்டு மணியிலிருந்து காலை எட்டு மணிவரை வேலை. பிள்ளை பராமரிப்பு, மனைவியை ஏற்றி இறக்குவது என்பவையும் எனது வேலை... பல நாட்கள் பிள்ளையின் சாப்பாடும் படுக்கை அறையுமாக எனது வாகனம் அமைந்தது.

இந்த வேளையில் அச்சகக் கம்பனி ஒன்றில் வேலைக்கு விண்ணப்பித்தேன். எனது வற்புறுத்தலால் ஒருவாறு நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்தனர். குறிப்பிட்ட ஒரு வேலையை குறுகிய நேரத்தில் செய்யுமாறு கேட்கப்பட்டேன். அவர்களுக்கு எனது வேலை பிடித்துவிட்டது. பேக்கரி வேலைக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு அச்சக வேலையில் சேர்ந்தேன். மொன்றியலில் மணித்தியாலத்துக்கு 23 டாலர்கள் தந்தார்கள். ஆனால் இங்கு மணித்தியாலத்துக்கு ஏழு டாலர் மட்டுமே.

அந்தக் கம்பனி ஒரு முதலாளியுடன் இரண்டு பங்குதாரர்களோடு இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. 1993ல் அந்தக் கம்பனியில் நானும் ஒரு பங்குதாரராகச் சேர்ந்து நாங்கள் மூவரும் ஏழு நாளும் வேலை செய்து கம்பனியை வளர்த்தோம்.

காலக்கிரமத்தில் தனியான அச்சகம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டதால் RJ Multi Litho என்ற பெயரில் அச்சகக் கம்பனி ஒன்றை பதிவு செய்தேன். முன்னைய கம்பனியில் பங்காளராக இருந்த மற்றைய இருவரும் என்னுடன் வந்து சேர்ந்தனர். எனக்கு ஆங்கில அறிவு குறைவாக இருந்ததாலும், அவர்கள் இருவரும் வேலையில் திறமையான - வர்கள் என்பதாலும் அவர்கள் எனக்குத் தேவைப்பட்டார்கள். ஸ்கோஷியா வங்கி மூலம் சிறுவணிகக் கடன் எடுக்கும் வழிமுறைகளை ஒரு கணக்காளர் எனக்குத் தெளிவுபடுத்தி உதவினார்.

தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்னரே வங்கி எமது முயற்சி, திறமை என்பவற்றை நம்பி 1,50,000 டாலரை கடனாகத் தந்தது. ஐயாயிரம் சதுர அடி யூனிற் ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்து அச்ச இயந்திரங்கள், ஒரு Cutter, ஒரு Plate Burner ஆகியன வாங்கி தொழிலை ஆரம்பித்தோம்.

எங்கள் மூவரில் ஒருவர் விற்பனைப் பிரதிநிதியாக, மற்றவர் அலுவலகப் பணிகளை கவனிக்க, நான் அச்ச இயந்திரம் மற்றும் உற்பத்தி மற்றும் தயாரிப்பு வேலைகளைக் கவனித்தேன். தொழிற்சாலை, விலை நிர்ணயம், குறித்த நேரத்துக்கு விநியோகிப்பது என்பவற்றில் நல்ல பெயர் எடுத்ததால் எமக்கு வேலை குவியத் தொடங்கியது. மேலும் ஒரு அச்ச இயந்திரம் வாங்க நான் கொரியாவுக்குச் சென்று ஐந்து லட்சம் டாலருக்கு ஐந்து வர்ணங்களில் ஒரே தடவையில் அச்சடிக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை வாங்கினேன்.

அதன் பின்னர் சுவீடன் சென்று ஆறு வர்ண நவீன அச்ச இயந்திரத்தை வாங்கினேன். மூன்று யூனியர்களில் அச்சமயம் மூன்று அச்ச இயந்திரங்கள் இயங்க ஆரம்பித்தன.

எங்களின் விடாமுயற்சி, தொழிற்சாலை என்பவற்றால் எல்லாமே சுபமாகச் சென்றது. நாங்கள் ஓர் ஏக்கர் காணியை சொந்தமாக வாங்கினோம். மூன்று மில்லியன் டாலருக்கு சொந்தக் கட்டிடம் அமைத்தோம். நவீன வசதிகளுடன் அச்சத் தொழிலை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தோம். இப்போது வங்கிகளில் கடன் பெறுவதில் எந்தச் சணக்கமோ, கஸ்டமோ இருக்கவில்லை. ஆனால், வங்கியில் கடன் பெற விரும்பாது மனைவியின் சம்மதத்துடன் எனது வீட்டுக்கு எதிராக கடன் பெற்று தொழிலை வியாபித்தோம்.

இன்றைய நவீன உலகத்துக்கு ஏற்ற வகையில் அதற்குரிய தொழில்நுட்ப உதவிகளுடன் எமது நிறுவனம் அபார வளர்ச்சி கண்டு வளர்ந்து வருகிறது. முப்பதுக்கும் அதிகமானவர்கள் இங்கு பணியாற்றுகிறார்கள்.

நான் படிக்கவில்லை என்று சோர்ந்துவிடாமல், 'முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்' என்ற பழமொழிக்கேற்ப என்னை மாற்றி, National Apprentice Board மூலம் கிடைத்த அச்சத் தொழில் பயிற்சியை விரும்பி அதில் முழுமையாக என்னை ஈடுபடுத்தியதால் ஒரு சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளதாக எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொள்வேன்.

RJ Multi Litho நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியால் கிடைத்த வருமானத்தின் ஒரு பகுதியை இங்குள்ள வைத்திய-சாலைகளுக்கும், அரசாங்கப் பணிகளுக்கும், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும், நான் பிறந்து வளர்ந்த எனது நாட்டுக்கும், நான் படித்த பாடசாலைகளுக்கும், கோவில்களுக்கும் வழங்கி வருவதில் பெரும் திருப்தி அடைகிறேன்.

இயலுமானவரை கஸ்டப்படும் மக்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் உதவி செய்ய முடியுமோ அவைகளை விருப்பத்தோடு செய்து வருகிறேன். "மூன்றாமூத்தில் என் மூச்சிருக்கும், முடிந்த பின்னரே என் பேச்சிருக்கும்" என்பதுவே எனது வாழ்வின் அர்த்தம்.●

தமிழ் இனப்படுகொலை...

(190ம் பக்கத்திலிருந்து)

தமிழ் இனப்படுகொலைக் கல்வி வாரச் சட்டம், (The Tamil Genocide Education Week Act. (TGEWA) இலங்கை, தமிழ் வம்சானியைச் சேர்ந்த கன்சர்வேட்டிவ் ஸ்காப்பறோ றாஜ் பாரக் தொகுதி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் விஜய் தணிகாசலம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த தனியார் சட்டமூலம், கடந்த ஆண்டு ஒன்றாயோ சட்டமன்றத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1983 முதல் 2009 வரை நடந்த உள்நாட்டுப் போரின் போது தமிழர்களுக்கு எதிராக இலங்கை அரசு நடத்திய இனப் படுகொலையால், தமிழ் ஒன்றாயர்கள் அன்புக்குரிய - வர்களை இழந்து உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று தமிழ் இனப்படுகொலை கல்வி வார பிரகடனத்தின் முன்னுரை கூறுகிறது.

அக்பரலி, இலங்கை உள்நாட்டுப் போரைப் பற்றிய சாட்சிகளின் சாட்சியங்களை நீதிமன்றம் கேட்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

நீதியரசர் அக்பரலி ஒன்றாயோ உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில், சிங்களப் பிரதிநிதிகளின் உண்மைக்குப் புறம்பான வாதங்களை நிராகரித்து, தமிழ் இனப்படுகொலையை அங்கீகரித்து நினைவுகூரும் மாகாண சட்டத்திற்கு இன்னும் வலுவேற்றத்து மசோதாவை ஒப்பமிட்டார்.

"ஒன்றாயோ சட்டமன்றம் தமிழ் இனப்படுகொலையையும் அது தொடர்பான கல்வி முயற்சிகள் தொடர்பான சட்டம் இயற்றும் வல்லமையையும், அதை அங்கீகரித்து நினைவு கூரவும் அனுமதிக்கிறது என்றும் அவர் தமது 18 பக்கத் தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். "இது யூத இனத்தின் படுகொலையை (Holocaust) அங்கீகரித்து நினைவுகூரும் மாகாணச் சட்டம் அல்லது உலகப் போர்கள் அல்லது பிற சர்வதேச முரண்பாடுகளில் இடம்பெற்ற இனப்படுகொலைகள் பற்றிய மாகாணக் கல்விக் கொள்கையிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல" எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தமிழ் இனப்படுகொலை கல்வி வாரச் சட்டத்தை எனக் குறிப்பிடலாம். இச்சட்டம் ஒன்றாயோ சட்டசபையிலுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளின் ஏகோபித்த ஆதரவில் கடந்த வருடம் நிறைவேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனப்படுகொலையை அங்கீகரித்து தமிழ் இனஅழிப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வை ஒன்றாயோ மக்களுக்கு ஏற்படுத்தி ஏனையோருக்கும் நடந்த இனப் படுகொலையையும் புகட்டும் வாரமாக ஒவ்வொரு மே மாதமும் 11ஆம் திகதியிலிருந்து 18ஆம் திகதி வரை ஊக்குவிக்கப்பட இருக்கின்றது.

2009ஆம் ஆண்டு மே 18ஆம் நாள், பல ஆயிரக்கணக் - கான தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டு, பல மருத்துவமனைகள் மீது மீண்டும் மீண்டும் வெடிக் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பெண்கள் மீது பாலியல் வன்முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அப்பாவி மக்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு விபரிக்க முடியாத துன்பங்களைச் சமந்த இனப்படுகொலையின் ஓர் அத்தியாயமாகும்.●

சிவ. ஞானநாயக்கன்

விண்வெளியில் விண்மீன்திரள்கள்

விண்வெளியில் இருக்கும் விண்மீன்திரள்களை கலக்சிஸ் (Galaxies) என அழைப்பர். இதனை பால்வெளி, பேரடை, அண்டம் எனவும் கூறுவர். ஒரு பில்லியனுக்கு (நூறு கோடி) மேற்பட்ட விண்மீன்கள் (நட்சத்திரங்கள்), அந்த விண்மீன்களுக்கும் சூரிய குடும்பங்கள் (Solar systems), விண்மீன் துகள்களாலான தூசிப்படலம் (Dust), ஐதரசன் (Hydrogen), ஹீலியம் (Helium) போன்ற வாயுக்கள் (Gases), மற்றும் கருந்துளை (Black Hole) எல்லாம் சேர்ந்து ஓர் ஈர்ப்பு விசையால் (Gravity) ஒன்றாக அசைகின்ற ஒரு குழு விண்மீன்திரள் என அழைக்கப்படும்.

பால்வழி விண்மீன்திரள்

நாம் வாழும் எமது பூமியும் எமது சூரிய குடும்பமும் இருக்கும் விண்மீன் திரளை பால்வழி அல்லது பால்வீதி (milky way) எனக்கூறுவர். விண்மீன்திரளுக்கு பால்வழி என ஏன் பெயர் வந்தது? பூமியில் இருந்துகொண்டு நாம் விண்மீன்திரளைப் பார்த்தால் பாலை ஊற்றிவிட்டதுபோல் அல்லது பால் வழிந்து ஓடுவதுபோல் தெரிந்ததால் அவ்வாறு அழைத்தனர். கிரேக்க மொழியில் Galaxies என்பது பால்வட்டம் (milky circle) ஆகும்.

நாம் இருக்கும் பால்வழி விண்மீன் - திரளில் இருந்துகொண்டே அதைப் பார்ப்பதால் அது எமக்கு ஒரு கோல் (bar) போலத்தெரிகிறது. இதன் உண்மையான தோற்றத்தைப் பார்க்க வேண்டுமாயின் பால்வழிக்கு வெளியே நின்று அதனைச் செய்ய வேண்டும். அப்போது பால்வழி விண்மீன்திரள் ஒரு சுருள் (spiral) போலத் தெரியுமென வானவியலாளர் கூறுகின்றனர். இதனால் வானவியலாளர் எமது பால்வழி விண்மீன்திரளுக்கு சுருள் விண்மீன்திரள் (Barred spiral galaxy) எனப்பெயரிட்டனர்.

கலிலியோ கலிலி என்ற இத்தாலிய நாட்டைச் சேர்ந்த வானவியலாளர் 1610ம் ஆண்டில் பால்வழி விண்மீன்திரளை தனது தொலைநோக்கியால் ஆராய்ந்து அதில் பல தனித்தனியான விண்மீன்கள் இருக்கின்றன என முதலில் ஆவணப்படுத்தினார். இந்தப் பால்வழியில் இருக்கும் ஒரு விண்மீன்தான் சூரியன். சூரியனுக்கு இருக்கும் சூரியக் குடும்பம்போல ஏனைய விண்மீன்களுக்கும் அவற்றுக்குரிய சூரியக் குடும்பங்கள் உண்டு.

விண்மீன்திரள்கள்

1610ம் ஆண்டிலிருந்து 1920ம் ஆண்டுவரை வானவியலாளர் எல்லோரும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் (Universe) பால்வழி எனப்படும் ஒரேயொரு விண்மீன்திரள் மட்டும் இருக்கின்றது என்றும், பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா விண்மீன்களும் இந்தப் பால்வழி விண்மீன்திரளிலேயே இருக்கின்றன எனவும் கருதினர்.

1920ம் ஆண்டில் எட்வின் பவல் ஹபிள் என்ற வானவியலாளரே முதன்முதலில் பால்வழி விண்மீன் பிரபஞ்சத்தில் பல விண்மீன்திரள்கள் ஒன்று என விஞ்ஞான சமூகத்துக்குத் தெரிவித்தவர். அப்போது அவரது கொள்கைக்கு எதிராக பெரும் விவாதங்கள்

இடம்பெற்றன. இறுதியில் பிரபஞ்சத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விண்மீன்திரள் உள்ளன என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதன்பின்னரே பிரபஞ்சத்திலுள்ள பல விண்மீன்திரள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

2016ம் ஆண்டுவரை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் 200 பில்லியன் (20 ஆயிரம் கோடி) விண்மீன்திரள்கள் இருக்கலாமென வானவியலாளர்கள் கருதினர். 2016ல் இவர்கள் தாம் இதுவரை கருதியதைவிட பத்து மடங்கு அதிகமான விண்மீன்திரள்கள் இருக்கின்றன என அறிவித்தனர். அவர்களது கணிப்பீன்படி பிரபஞ்சத்தில் 2 ரில்லியன் (200 ஆயிரம் கோடி) விண்மீன்திரள்கள் உள்ளன. 2

ரில்லியன் என்பது 2 உடன் பன்னிரண்டு பூச்சியங்களைச் சேர்த்து எழுதும் எண் ஆகும்.

விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியைப் பாருங்கள். 1920ம் ஆண்டுவரை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பால்வழி என ஒரேயொரு விண்மீன்திரளே இருந்தது எனக்கருதிய வானவியல் வல்லுனர்கள், 2016ம் ஆண்டில் 2 ரில்லியன் அளவு இருப்பதாகக் கணித்துள்ளனர்.

விண்மீன்கள்

பிரபஞ்சத்தில் 2 ரில்லியன் அளவு விண்மீன்கள் இருப்பதாகக் கணித்த பின்னர் அமெரிக்காவின் நியூயோர்க் மாகாணத்திலுள்ள கோர்னல் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த வானவியல் வல்லுனரும் பெளதிகவியல் பேராசிரியருமான டேவிட் கோர்னரிச் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு செப்ரில்லியன் (ஆயிரம் முக்கோடி) அளவு விண்மீன்கள் இருக்கின்றன என கணித்துள்ளார். ஒரு செப்ரில்லியன் என்பது 1 உடன் 24 பூச்சியங்களைச் சேர்த்து எழுதும் எண்ணாகும்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பால்வழி விண்மீன்திரளைவிட வேறுபல விண்மீன்திரள்களும் எமது அயலவர்களாக உள்ளனர். இனி அவைகளைப் பார்ப்போம்.

அன்ட்ரோமிடா விண்மீன்திரள்

எமக்கு அருகிலுள்ள விண்மீன்திரளின் பெயர் அன்ட்ரோமிடா (Andromeda). இது சூரியனிலிருந்து 2.5 ஒளியாண்டுகள் தூரத்திலுள்ளது. ஒளியாண்டு என்றால் என்ன எனப் பார்த்துவிட்டு தொடர்வோம். இதன் அர்த்தம் ஒளி ஒரு வருடத்தில் செல்லும் தூரமாகும். ஒளி ஒரு செக்கனில் அண்ணளவாக மூன்று லட்சம் கிலோமீற்றர் தூரம் செல்கிறது. இதனால் ஒரு வருடத்தில் செல்லும் தூரம் பத்து ரில்லியன் கிலோமீற்றரேன அண்ணளவாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அன்ட்ரோமிடா விண்மீன்திரள் எமது பால்வழி விண்மீன்திரளைவிட கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு பெரியது. இதன் வடிவத்தை வைத்து இதை பால்வழி விண்மீன்திரளின் இரட்டைச் சகோதரி எனவும் அழைப்பர். பூமியிலிருந்து பார்க்கும்போது அன்ட்ரோமிடா இராசியில் இந்த விண்மீன்திரள் இருப்பதால் இதனையும் அன்ட்ரோமிடா என அழைத்தனர்.

இந்த விண்மீன்திரள் பெரிதானபடியால் கபில் விண்வெளி தொலைநோக்கி இதை பதினொரு துண்டுகளாகப் படமெடுத்தது. இப்படங்களைச் சேர்த்து இந்த விண்மீன்திரளின் வடிவத்தை 2017ம் ஆண்டிலேயே வானவியலாளர் உறுதி செய்தனர்.

பால்வழி விண்மீன்திரளுடன் அன்ட்ரோமிடா விண்மீன்திரள் இன்னும் ஐந்து பில்லியன் (500 கோடி) ஆண்டுகளில் மோதும் என வானவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் அறிந்தது மாதிரி விண்மீன்திரள்களும் தூசிப்படலம் மற்றும் வாயுக்கள் பெருமளவில் உள்ளபடியால், இரண்டு விண்மீன்திரள்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதும்போது அவற்றுள் இருக்கும் விண்மீன் - களோ அல்லது கோள்களோ ஒன்றுடன் ஒன்று மோதும் சாத்தியக்கூறுகள் மிகவும் குறைவு. (உங்களுக்கு நிம்மதிப் பெருமூச்சு வருகிறதா?)

சுழல் விண்மீன்திரள்

எமது பால்வழி விண்மீன்திரளுக்கு சற்றுத் தொலைவில் இருக்கும் இன்னொரு விண்மீன்திரள் சுழல் விண்மீன்திரள் (Whirlpool Galaxy). இது எமது சூரியனிலிருந்து 23 மில்லியன் ஒளியாண்டுகள் தூரத்திலுள்ளது. இது 1773ம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அப்போது இது எமது பால்வழி விண்மீன்திரளிலுள்ள ஒரு விண்மீன் கூட்டம் என கருதப்பட்டது. சூழல் விண்மீன்திரள் எமது பால்வழி விண்மீன்திரளிலும் சிறியது. பூமியிலிருந்து பார்க்கும்போது வேட்டைநாய்கள் இராசியில் (Canes Venatic Constellation) இராசியில் இந்த சூழல் விண்மீன்திரள் இருக்கிறது.

ஹபிள் விண்வெளி தொலைநோக்கி (picture)

வானவியலாளரின் விண்மீன்திரள் பற்றிய அறிவு வளர்ச்சிக்கு 1990ம் ஆண்டில் விண்வெளிக் - குச் செலுத்தப்பட்ட ஹபிள் விண்வெளி தொலைநோக்கி (Hubble Space Telescope) முக்கியமான காரணமாக

இருந்ததுடன் இன்றும் தொடர்ந்து அவ்வாறு வருகிறது.

பிரபஞ்சத்தில் எம்மால் அவதானிக்கக்கூடிய பகுதி 93 பில்லியன் ஒளியாண்டுகளை விட்டமாகக் கொண்ட கோளப்பகுதி. ஹபிள் விண்வெளி தொலைநோக்கி இந்தப் பிரபஞ்சவெளியில் மிகவும் சிறிய பகுதியை பன்னிரண்டு நாட்களாகத் தொடர்ந்து ஒருமுகப்படுத்தி படம் எடுத்தது. அதில் மட்டும் பத்தாயிரம் விண்மீன்திரள்கள் இருந்ததைக் கண்டு அதனை ஆராய்ந்த வானவியலாளர் வியந்தனர். இதனை வைத்தே பிரபஞ்சத்தில் 200 பில்லியன் விண்மீன்திரள்கள் இருக்கின்றதென அவர்களது 2016ம் ஆண்டுக்கு முந்திய நிலைக்கு வந்தனர். 2016ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஆய்வுகளால் இது இரண்டு ரில்லியன் அளவுக்கு அதிகரிக்கப்பட்டது.

ஹபிள் விண்வெளி தொலைநோக்கி எடுத்த படங்களை வைத்தே பிரபஞ்சத்திலுள்ள விண்மீன்திரள்களை அவற்றின் வடிவத்துக்கு ஏற்ப மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தினர். அவை சுருள் விண்மீன்திரள் (Spiral Galaxy), நீள்வட்ட விண்மீன்திரள் (Elliptical Galaxy), ஒழுங்கற்ற விண்மீன்திரள் (Irregular Galaxy) என்பவை.

பால்வழி விண்மீன்திரள் பற்றிய விபரங்கள்

நாங்கள் இருக்கும் பால்வழி விண்மீன்திரளின் வயது 13.73 பில்லியன் ஆண்டுகளேன வானவியலாளர் கணித்துள்ளனர். இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு புள்ளியிலிருந்து பேரொலியுடன் ஆரம்பித்தது. எமது பால்வழி விண்மீன்திரளின் விட்டம் ஒரு இலட்சத்திலிருந்து ஒன்றரை இலட்சம் ஒளியாண்டுகள்வரை இருக்கலாமெனவும் அது ஓராயிரம் ஒளியாண்டுகள் தடிப்புள்ளதாக இருக்கலாமெனவும் வானவியலாளர்களால் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 400 பில்லியன் விண்மீன்களும் 100 பில்லியன் கோள்களும் இருக்கலாமென கூறப்படுகிறது. கோள்கள் என்பவை விண்மீன்களைச் சுற்றி வருபவை. 100 பில்லியன் கோள்களில் பதினேழு பில்லியன் கோள்கள் பூமி போன்ற வடிவத்தையும் பூமியளவு திண்மத்தையும் கொண்டுள்ளதென தெரிவித்துள்ளனர்.

எமது பால்வழி விண்மீன்திரளின் நடுவில் மிகப்பெரிய கருந்துளை ஒன்று உள்ளது. கருந்துளையென்பது ஒளி உட்பட எதுவுமே அதிலிருந்து வெளியேற முடியாதளவு வலுவான ஈர்ப்புச் சக்தியைக் கொண்டுள்ள பிரமாண்டமான திணிவு. எமது சூரியனைவிட 4 மில்லியன் மடங்கு பாரமானது இந்தக் கருந்துளை. இதன் ஈர்ப்பு சக்தியால்தான் எமது பால்வழி விண்மீன்திரளிலுள்ள சகல பொருட்களும் ஒன்றாக ஒரு குழுவாக அசைகின்றன.

இந்தக் கருந்துளையில் Sagittarius A என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இது தனுசு இராசியும் விருச்சிக இராசியும் சந்திக்கும் இடத்தில், பூமி சூரியனை சுற்றும் பாதைக்கு 5.6 பாகை தெற்குப் பகுதியில் இருக்கிறது.

1993ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் முதன்முதலாக பால்வழி விண்மீன்திரளின் மத்தியிலிருந்து தனுசு இராசியின் திசையில் ரேடியோ அலைகள் பூமிக்கு வருவது வானவியலாளர்களால் அவதானிக்கப்பட்டு அதற்கு Sagittarius A எனப்பெயரிட்டனர்.●

இரா. சம்பந்தன்

அன்றைய இலக்கியங்களில் இன்றைய இலங்கை

இலங்கைத் திருநாட்டை இகழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் பாடிய இலக்கியவாதிகள் பலர். ஆனால் கம்பன் ஒருவன்தான் இலங்கை பற்றிச் சரியான கருத்தொன்றைச் சொல்லியிருக்கின்றான். அவன் கோட்டுக் காட்டிய ஒரு செய்தியே இலங்கையின் பல அவலங்களுக்கு இன்றும் பின்புலமாக இருக்கின்றது.

இலங்கையைச் சுற்றி ஒரு மதில் இருக்கின்றது. அந்த மதிலுக்குள்ளே காற்று நுளைய மாட்டாது. சூரியனுடைய வெளிச்சமும் அங்கே புகுந்து விடாது. அங்கே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களே மக்களுக்கு எமனாக இருப்பதால் வெளியில் இருந்து இன்னொரு இயமன் போய் அந்த மக்களுக்கு தனது வல்லமையைக் காட்டிவிட முடியாது. அப்படி இயமனாலேயே போக முடியாதபோது மற்றத் தேவர்கள் இலங்கைக்குள் போக இயலாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது வீண் வேலையாகத்தான் முடியும்.

இந்த உலகத்தில் பிரளயமே ஏற்பட்டு எல்லாமே அழிந்தொழிந்து போனாலும், அழியாமல் என்றும் நிலைத்து நிற்பது அறம் என்று சொல்லப்படுகின்ற தருமம். அந்தத் தருமம் நுளைய முடியாத நாடு இலங்கை என்றான் கம்பன். ஆம்! தருமம் இல்லாத நாடு இலங்கை. இது தான் உண்மை.

கறங்கு கால்புகா கதிரவன் ஒளி புகா
மறலி மறம் புகா மற்று வானவர் புகாரென்கை வம்பே
திறம்பு காலத் யாவையும் சிதையினும் சிதையா
அறம் புகாது அந்த அணிமதில் கிடக்கை நின்று அகத்தின்

அறம் தவறிக் கொடுமையான ஆட்சி நடக்கும் ஒரு நாட்டிலே வறிய மக்களால் எப்படியும் வாழ்ந்துவிட முடியும். காரணம் ஏதுமில்லாமல் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள். ஆனால் அந்த நாட்டிலே பணக்காரர்களின் நிலைதான் மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது என்பார் திருவள்ளுவர். கையிலே பணம் உண்டு. ஆனால் எதையுமே வாங்க முடியவில்லை என்ற ஒலத்தை அவர்கள் மத்தியில்தான் இலங்கை மண்ணில் இன்று கேட்க முடிகின்றது. எரிபொருள் நிரப்பு நிலையங்களே அதற்குச் சான்றாக நிற்கின்றன.

இன்மையின் இன்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படன்

முறைசெய்யா மன்னவன் கோட்கீழ்ப்படன் உடைமை இன்மையின் இன்னா என்று சந்தி சேர்த்துப் பார்க்கும்போதுதான் இந்தக் குறளின் பொருள் இன்றைய இலங்கைச் செல்வந்தர்களை நினைவூட்டும். ஆட்சியைச் சரியான வழியில் நடத்தத் தெரியாத ஓர் அரசின் கீழே வாழ வேண்டிய நிலை வந்தால் சொத்துடைமை - தான் வறுமையைவிடக் கொடியது என்பது இக்குறளின் கருத்தாகும். இலங்கையில் ஆட்சி அமைத்த அரசுகள் தமிழ்

மக்களுக்குச் செய்த கொடுமைகள் பல. கல்வியிலே தரப்படுத்தல், இன - அழிப்புகள் என்று ஆரம்பித்து உலக நாடுகளின் துணையோடு விடுதலைப் போராட்டத்தை முறியடிக்கின்றோம் என்ற போர்வைக்குள் செய்த கொலைகள், வன்புணர்வுகள், சிறையிடப்பு, காணாமலாக்கப்படுதல் போன்ற கொடுமைகள் பல.

எந்த மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காக ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் இதை - யெல்லாம் செய்தார்களோ, அந்த மக்களாலேயே வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டு, குடும்பம் குடும்பமாக தூர்த்தப்பட்டு, உயிர் தப்பினால் போதும் என்று உலங்கு வானூர்திகளில் ஏறித் தமிழ்ப் பகுதிகளில் அந்த மக்களிடமே சரணடைந்த மாற்று நிலையைக் காண்கின்றோம். கொள்ளையடித்த செல்வம் கைகொடுக்கவில்லை.

வள்ளுவர் சொன்னார் - ஓர் ஆட்சியிலே மக்கள் துன்பப்பட்டு இனிப் பொறுக்கமுடியாது என்று கண்ணீர் விட்டு அழும் நிலை ஏற்பட்டால், அந்தக் கண்ணீர்தான் அவர்களின் ஆட்சி அதிகாரத்தையும் செல்வத்தையும் அழிக்கும் மிகப்பெரிய படைக்கலமாகும் என்று. இது இலங்கையில் இன்று நிரூபண - மானது. குடைநிழல் இருந்து குஞ்சரம் ஊாந்தோர் நடை மெலிந்து நடந்ததைக் கண்டது இந்த உலகம்.

அல்லல் பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை

நியாயமற்ற முறையில் தமிழர்தம் விடுதலைப் போராட்டம் முறியடிக்கப்பட்டபோது முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் வீசப்பட்ட செல்கள் ஏராளம். துப்பாக்கிக் குண்டுகளைப்போல உடலைத் துளைத்து கணப்போதில் மரணத்தை ஏற்படுத்தாமல், தீப்பிழம் - புகளாக சீறிவந்த செல்களால் அப்பாவி மக்கள் வெந்து மடிந்தார்கள். இத்தீய செயலை இரக்கமின்றிச் செய்தார்கள் அன்று. திருக்குறள் எச்சரித்தது.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயிலும் அஞ்சப் படும்

பரிமேலழகர் இந்தக் குறளுக்கு உரை எழுதியபோது மிகப்பெரிய தத்துவம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். தீய செயல்கள் நெருப்பைவிடக் கொடுமையானவை. காரணம், நெருப்பினுடைய தாக்குதல் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே நடக்கும். அது யாரையும் தேடிச் சென்று தொடர்ச்சியாகத் தண்டித்துக்கொண்டு இருக்காது. ஆனால், தீய செயல்கள் வேறு ஒருகாலத்தில் வேறு ஒரு தேசத்தில் மட்டுமல்ல வேறொரு தேசமெடுத்துப் பிறத்தாலும் தேடிவந்து தண்டிக்கும். அது பொல்லாதது என்று எழுதினார். அப்படிப் பார்க்கின் இன்று நடப்பவை தென்னிலங்கை ஆட்சியாளருக்கு ஆரம்ப தண்டனை - களாகவே தெரிகின்றது. காலம் மாறும், இடம் மாறும், தேசம் மாறும் - பொறுத்திருப்போம்.●

விருதுகள் - 2022

வாழ்த்தி மதிப்பளித்து பாராட்டுவோம் !

‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக ‘தமிழர் தகவல்’ விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், உற்றார், உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்துதலில் பணியாற்றுவவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் ‘தமிழர் தகவல்’ விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த 30 ஆண்டுகளில் சமூக - சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, ஊடகப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பவைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களே அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். ‘வாழ்நாள் சாதனையாளர்’ விருதினை பதின்மூன்று பிரமுகர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோரும் சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் ‘தமிழர் தகவல்’ விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலிய, ஐரோப்பிய, நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பத்தொன்பது தமிழ்ச்சான்றோர், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழரல்லாத சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக் (கிமை பிஹழஸ) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கனடாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான ‘ரொறன்ரோ ஸ்டார்’ பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான ‘தமிழர் தகவல்’ விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த 29 ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கனடா தின விழாவிலுமாகச் சேர்த்து 263 பிரமுகர்கள் ‘தமிழர் தகவல்’ விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் எண்மர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை 271 ஆகியுள்ளது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் ‘தமிழர் தகவலே’ முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைத் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

*Life has its Rewards
Work has its Awards*

வாழ்நாள் சாதனையாளர் மருத்துவ கலாநிதி பேராசிரியர் இந்திரன் இந்திரகிருஷ்ணன்

2022ம் ஆண்டிற்கான தமிழர் தகவலின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, புகழ்பெற்ற அறிவியல் ஆய்வாளரும், மருத்துவத்துறையில் உள்ளக உடற்கூற்றியல் பேராசிரியரு - மாண ஈழத்தமிழ் மருத்துவ அறிஞர் மருத்துவ கலாநிதி இந்திரன் இந்திரகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த இவர், கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் உயர்நிலைக் கல்வியை முடித்து, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ பீடத்தில் பட்டம் பெற்றார். இவரது தந்தை திரு. புலனேந்திரன் அவர்களும் தாயார் திருமதி கிருஷ்ணாத்தாய் அவர்களும், நான்கு பிள்ளைகளில் இளையவரான இவருக்கு சிறிய வயதிலேயே பொதுப்பணியின் மதிப்பீடுகள் பற்றி அறிவூட்டி ஊக்கப்படுத்தினர்.

இவரது தந்தையார் இலங்கையில் கைத்தொழில் மற்றும் விஞ்ஞான விவகார அமைச்சின் மூத்த பணிப்பாளராக சேவையாற்றியவர். பெற்றோர் இருவரினதும் வழிகாட்டலில் தனது மருத்துவப் பட்டப்படிப்பை முடித்த பின்னர், உள்ளக உடற்கூற்றியல் மருத்துவம் பற்றிய முதமாணிப் படிப்பை இங்கிலாந்திலும் பின்னர் அமெரிக்காவிலும் கற்று முடித்தார். இவரது சேவை மனப்பான்மை மக்கள் மத்தியில் இவரை மிகவும் திறமைமிக்க ஒரு மருத்துவராக பரிணமிக்க வழிசெய்தது.

அமெரிக்காவில், அட்லாண்டா மாநகரின் புறநகர்ப் பகுதியில், உள்ளக உடற்கூற்றுக் குடலியல் துறையில் தனியார் பயிற்சிக்கான ஒரு நிறுவனத்தை நடத்துவதுடன், இவர் எமோரி பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தில் பேராசிரியராகவும் பணி புரிகின்றார். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் தேசிய மருத்துவ அமைப்புகளின் உயர்நிலை அங்கத்தவராகவும் சில சர்வதேச ஆலோசனைக் குழுக்களில், தேசிய ரீதியில் அமெரிக்காவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துப - வராகவும் செயலாற்றி வருகிறார்.

2016ம் ஆண்டு, ஜோர்ஜியா மாநிலத்தின் முன்னாள் ஆளுநர் நேதன் டீல், இவருக்கு ஜோர்ஜியா சுகாதாரப் பணிப்பாளர் மன்றத்தில் ஆளுநரின் தனிப்பட்ட அங்கத்துவ நியமனம் வழங்கிக் கௌரவித்தார். மதிப்பார்ந்த இந்த நியமனத்தைப் பெற்ற, ஆசிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த முதல் மருத்துவர் என்ற சிறப்புக்குரியவர் இவர். நோயாளிகளின் பராமரிப்பில் இவர் கொண்டுள்ள அக்கறையை வெகுவாகப் பாராட்டிய அமெரிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. ஜான்சன், “அமெரிக்க கனவை அடைவதென்பதன் அர்த்தத்தின் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு முன்னோடி மருத்துவர்” என்று பாராட்டினார்.

இவரது கல்விசார் பங்களிப்புகளும் ஆய்வுகளும் தேசிய மற்றும் சர்வதேச மருத்துவ இதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவில் இவர் பணியாற்ற வழிவகுத்தது. டாக்டர் இந்திரகிருஷ்ணன்,

இங்கிலாந்தின் இலண்டனில் உள்ள அரசு மருத்துவ ஆய்வு மன்றத்தின் சிறப்புத் தேர்வுக்குழுவில் ஒருவராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு தமது சேவைகள் சென்றடைய வேண்டும் எனும் நலநோக்குடன் அமெரிக்க தமிழ் மருத்துவ சங்கத்தின் ஜோர்ஜியா பிரிவின் ஆளுநராக பதவி வகித்ததுடன், இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவர்களின் ஜோர்ஜியா சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவ - ராகவும், ஜோர்ஜியா உள்ளக உடற்கூற்றியல் மருத்துவ மன்றத்தின் முன்னாள் தலைவராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

குடல் புற்றுநோயைத் தடுப்பது பற்றிய ஆய்வுகளில் அத்த ஆர்வம் கொண்ட இவரையும் இவரது சகாக்களையும் இத்துறையில் அவர்கள் ஆற்றிவரும் பெரும் பணிகளையும் பாராட்டி 2014ம் ஆண்டில், NASDAQ பங்குச்சந்தை நிதியம் நியூயார்க் பங்குச் சந்தையின் தொடக்க மணியை அடிக்க இவர்களை வேண்டி அழைத்தது

இவரது முன்முயற்சியினால் முன்னாள் ஜோர்ஜியா ஆளுநர் நேதன் டீல் மற்றும் தற்போதைய ஆளுநர் பிரையன் கெம்ப் ஆகியோர் மார்ச் மாதத்தை ஜோர்ஜியாவில் குடல் புற்றுநோய் விழிப்புணர்வு மாதமாக அறிவிக்கும் பிரகடனங்களில் கையெழுத்திட்டுள்ளனர். இவர் ஜோர்ஜியா மாநகரின் குடல் புற்றுநோய் வட்ட மேசையின் வழிகாட்டல் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினராகவும் உள்ளார். பிப்ரவரி 14, 2018ஐ ஜோர்ஜியா மாநிலத்தில் டாக்டர் இந்திரகிருஷ்ணன் தினமாக பிரகடனப் - படுத்தி, மாநில சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி ஜோர்ஜியா மாநில பிரதிநிதிகள் சபை இவரைக் கௌரவித்தது.

ஜோர்ஜியா மாநிலத்தின் சட்டமன்ற வரலாற்றில் முதன் முறையாக, ஆசிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த அமெரிக்கர் ஒருவர், தேசத்திற்கும் மாநிலத்திற்கும் செய்த மாபெரும் சேவைக்காக, அவரது பெயரில் ஒரு தினத்தை அறிவித்துக் கொள்வதற்கான மதிப்புமிக்க கௌரவம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

மருத்துவத் தொழிலுக்கு அப்பால் கல்விப் பணி, நோயாளர் - களுக்கான ஆதரவுப் பணி மற்றும் மாநில சமூகத்திற்கு அவர் ஆற்றிய சேவையைப் பாராட்டி ஜோர்ஜியா சென்சுபை 2017இல் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

ஜோர்ஜியாவின் பொதுச் சபையின் உறுப்பினர்களால் வழங்கப்படும் இந்த தனித்துவமான அங்கீகாரம், சமூகத்திற்கு சேவை செய்வதோடு தங்கள் துறைகளில் மிகவும் பாராட்டத் - தக்க சாதனைகளைச் செய்தோர், உள்ளூர் வல்லுனர்கள் மற்றும் பிரபலங்களை கௌரவிக்கும் ஒன்றாக ஜோர்ஜியா சட்டசபையின் காப்பகத்தில் உள்ளது. அதில் இவர் பற்றிய பாராட்டுத் தீர்மானமும் அடங்கும்.

(214ம் பக்கம் வருக)

Tamils' Information Lifetime Achievement Award for the Year 2022 Professor **Indran B. Indrkrishnan**

Tamils' Information Lifetime Achievement Award for the Year 2022 is presented to a renowned Medical Practitioner, an accomplished Researcher, Scholar, and Professor in the field of Internal Medicine and more specifically on Gastroenterology.

Born in Jaffna Sri Lanka he had his high school education at Royal College, Colombo and entered the medical faculty of the University of Colombo. Youngest of four children, his father the late Mr. Bhuvanendram and his mother Krishnathai taught and encouraged him the invaluable merit of serving others. His father worked as Director of the Ministry of Industries and Scientific affairs in Sri Lanka and both his parents guided him to apply himself to his studies that eventually led him to pursue the medical education at the University of Colombo.

After completing his medical degree in Colombo he proceeded to London, England and later to the United States to complete his post-graduate medical studies in Gastroenterology. It was at home that he learned to help others in need, and this spirit of service became very dexterous in his work as a Medical Doctor. He is always open to people looking for some kind of help.

In addition to running a clinic for Private Practice in Gastroenterology in the Suburbs of Atlanta, in the US, Dr. Indrkrishnan is also a Professor at Emory University school of Medicine. He is also a Fellow of American College of Gastroenterology, American College of Physicians, Royal College of Physicians of

London, England and Royal College of Physicians and Surgeons of Canada. He has also been serving on the International advisory board representing the United States, for the Royal College of Physicians of London, UK.

Former Governor Nathan Deal of the State of Georgia honoured him by granting him a gubernatorial appointment to the Georgia board of Healthcare Workforce in 2016 and Dr. Indrkrishnan continues to serve in the Board.

Dr. Indrkrishnan is the first physician of Asian descent to have received the honour of this appointment U.S. Representative Hank Johnson, D-Ga, applauded Dr. Indrkrishnan's appointment stating that Dr. Indrkrishnan's excellent work for his patients is only matched by the hard work he puts into his family and community. "Dr. Indrkrishnan is well known as an embodiment of what it means to achieve the American Dream," said Congressman Johnson.

His academic contributions and pursuits have also led him to serve on the editorial board of many national & International medical journals. He has written and published a number of research papers in the field of Gastroenterology and hepatology and served as an examiner on the specialty questions group board for the Royal College of Physicians of London, England.

With the desire to make his services available to the Tamil community, he held the position of Governorship of the Georgia Chapter of American Tamil Medical Association and was Past President of

Georgia Association of Physicians of Indian heritage as well as Past President of Georgia Gastroenterological & Endoscopy society.

Dr. Indrakrishnan has a special passion & interest for the prevention of colorectal cancer. In 2014 NASDAQ invited him along with his co-board members of Fight colorectal cancer Inc., a national nonprofit patient advocacy organization to ring the opening bell in New York to honor the colorectal cancer survivors and advocates. At his Initiative, the Former Georgia Governor Nathan Deal and the present incumbent Governor Brian Kemp have signed proclamations declaring the month of March as the colorectal cancer awareness month in Georgia. Dr. Indrakrishnan is also a member of the steering committee of Georgia colorectal cancer round table.

A remarkable honour conferred on him was the Georgia state House of Representatives honoring him by passing a resolution at the state assembly with the Declaration of February 14th, 2018, as Dr. Indrakrishnan Day in Georgia.

For the first time in the history of Georgia State's Legislature, an American of Asian heritage was awarded with such a prestigious honor of having a day declared after his name, for his remarkable service to the nation and state. Chairman Brooks Coleman admired Dr. Indrakrishnan for his service to the community that goes above and beyond his medical profession which extends to education, philanthropy and advocacy and cited a number of instances where Dr. Indrakrishnan helped many individuals and organizations in times of their dire needs and exigencies.

The Georgia Senate passed a resolution in 2017 honoring Dr Indrakrishnan's service to Georgia. The Resolution, a unique recognition, awarded by members of Georgia General Assembly honors constituents, local heroes, and celebrities who have made highly commendable achievements in their fields along with serving the community. The resolution stays in the archives of the Georgia Assembly.

Dr. Claire Sterk, President of Emory University, at the time of the recognition stated that "Dr. Indrakrishnan has an outstanding record of service to patients and families across Georgia. In his roles as physician, healthcare leader, and teacher, he embodies the spirit of Emory University and Emory Healthcare, delivering quality care with integrity and with the kind of compassion that transforms communities,".

Dr. Indran Indrakrishnan was described "as something of a celebrity among south Asian immigrants" in the New York Times by the Pulitzer Prize winning writer Natalie Angier in a feature article titled "The changing American family" in November 2013. She encapsulates the impact by the likes of Dr. Indrakrishnan imparted on America as a society. "Dr. Indrakrishnan is part of a new tide of immigration that has been sweeping America, upending old voting blocs, reconfiguring neighborhoods, diversifying local restaurant options and casting a fresh perspective on the meaning of traditional family value," she wrote.

Dr. Indrakrishnan was awarded "person of the year-2011" by the Greater Atlanta Tamil Sangam, the largest Tamil Sangam in the USA for his exceptional community services & philanthropic activities towards Tamils & other ethnic minorities. Georgia Asian Times Magazine honored and awarded him as one of 25 most Influential Asian Americans in Georgia in 2016 & again 2018. Indian Union Minister Chaudhary Birender Singh awarded him with the globally reputed "Bharat Gaurav Award" in 2016 on behalf of the India International Friendship Society (IIFS) which confers this prestigious award to luminous personalities who have made outstanding contributions in their personalized fields including science, technology, education, politics and social work.

His wife Gayathri a qualified Chartered Accountant / Certified Public Accountant has always been supportive of all his endeavours and their daughter Harini is presently a medical student at the Medical College of Georgia.

- Professor **A.J.Chandrakanthan**

முதன்நிலை இளையோரில் ஒரு துருவ நட்சத்திரம்

The Outstanding Youth Award for the year 2022 is presented to Ms. Sinthu Senthillmohan who completed her Honours Bachelor of Science degree in Biology, Psychology, Neuroscience & Behavioural Sciences at McMaster University in Hamilton, ON and is currently in the Final year of her Doctor of Medicine degree at the University of Toronto. In both these institutions she received many accolades including, a citation in the Dean's Honours list and President's Award of Excellence in the former and the Temetry Faculty of Medicine's Mary Cassidy Award, from the latter, in recognition of her outstanding contributions in extracurricular activities in the Faculty of Medicine at the University of Toronto. She has also excelled in research and publications in the field of tropical medicine and demonstrated a strong altruistic spirit of volunteerism.

இளம் மருத்துவருக்கான தனது உயர் கல்வியைக் கற்று, தனித்துவமான ஒரு தடத்தினை பதித்துவரும் செல்வி. சிந்து செந்தில்மோகனுக்கு இந்த ஆண்டுக்கான தமிழர் தகவலின் முதன்நிலை இளையோர் சாதனை விருது வழங்கப்படுகிறது. ஹமில்டனிலுள்ள மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் உயிரியல், உளவியல், நரம்பியல் மற்றும் நடத்தைசார் மனவறிவியலில் தமது இளம் விஞ்ஞானமாணி சிறப்பு பட்டப் படிப்பை நிறைவுசெய்த பின்னர், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடத்தில் தொடர்ந்து மருத்துவ கல்விப் பயிற்சியை மேற்கொண்டு வரும் இவர் 2023ம் ஆண்டில் இதனை நிறைவு செய்யவுள்ளார்.

மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் இளம் விஞ்ஞானமாணி மாணவியாக பாராட்டுக்குரிய பல விருதுகளைப் பெற்ற சிந்து, இப்பல்கலைக்கழக பீடாதிபதியின் அதிசிறந்த மாணவர் நிரலில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். தலைமைத்துவப் பண்புகள் கொண்ட சிறந்த மாணவராக பல்கலைக்கழகத் தலைவரின் விருதினை 2019 ஜூனில் பெற்றவர். இந்த விருது மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழக

சமூகத்தின் சமூக, பண்பாட்டு கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதில் உன்னத பங்களிப்பை வழங்கும் மாணவர்களைப் பாராட்டி அங்கீகரிக்கும் பெருமைபெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2021 மார்ச்சில் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் டெமெர்டி மருத்துவ பீடத்தில், பாடநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட இவரது நடவடிக்கைகளின் சிறந்த பங்களிப்பைப் பாராட்டி வழங்கப்படும் மேரி கசிடி நிதிவிருதினைப் பெற்றார்.

தமது கல்வி முயற்சிகளை மேம்படுத்துவதற்காக, இவர் 2016 முதல் 2019 வரை மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில், கலாநிதி பென் எவன்ஸின் ஆய்வகத்தில் மரபணு நுண்ணாய்வுகள் மூலம் சில பாலின - இணைவுடைய புரதங்களின் வெளிப்பாடு வடிவங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் உதவி ஆய்வாளராகப் பணியாற்றினார்.

அமெரிக்காவின் மாசசூசெட்ஸில் உள்ள கடல் உயிரியல் ஆய்வகத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சிப் பயிற்சியாளராக இருந்துள்ளார். மேலும், டாக்டர். பென் எவன்ஸ் மற்றும் டாக்டர். மார்கோ ஹார்ப் ஆகியோரின் மேற்பார்வையின் கீழ் ஆபிரிக்காவின் நகம் கொண்ட தவளைகளின் பாலின நிர்ணயம் குறித்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்.

2018 செப்டம்பர் முதல் டிசம்பர் வரை ஹமில்டனில் உள்ள மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்வேறு கல்வித்துறைகளிலுள்ள மாணவர்களுக்கு புதிய உயிரியல் கருத்துகளைக் கற்பிப்பதை உள்ளடக்கிய வாராந்த பயிற்சிகளை இவர் நெறிப்படுத்தினார். இலங்கை போன்ற வெப்பமண்டலப் பகுதிகளில் சதேச மருத்துவ அறிவு - நெறிகள், மற்றும் இன, கலாசார மத சமத்துவம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் மக்மாஸ்டர் மாணவர் சங்க இதழில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பல்கலைக் கல்விச் சாதனைகள், ஆய்வு நாட்டங்கள் மற்றும் சமூக ஈடுபாடு ஆகியவற்றைப் பாராட்டி, செல்வி. சிந்து செந்தில்மோகன் இந்த ஆண்டுக்கான தமிழர் தகவலின் முதன்நிலை இளையோர் சாதனை விருதுடன் (Outstanding Achievement Award) தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

பன்முக வாத்திய இசைக்கலை இளவரசர்

வாத்திய இசை உலகில் சர்வதேச ரீதியில் புகழ் பெற்றவர், கனடாவில் கடந்த பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக இசைத்துறையில் பிரகாசித்து வரும் கலைஞர் ஃபயஸ் ஸவாஹிர் அவர்கள்.

இலங்கையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு இசையமைத்த பெருமைக்குரிய மூத்த கலைஞர் கே. எம். ஸவாஹிர் எனும் தமது தந்தையின் கரங்களைப் பிடித்து இத்துறையில் கால் பதித்த தனயன் ஃபயஸ், மிக இளவயதில் மரபுசார் இசை, மின்இசைக்கருவி, மன்டலின் மற்றும் தாளக்கருவிகளை (Classical music, keyboard, mandolin and percussive instruments) தமது தந்தையிடம் கற்று, துறைசார் உயர் போதனையை திருமதி அருந்ததி சிறீரங்கநாதன், இசைக்கலைஞர் எஸ். கே. பரராஜசிங்கம், மேலைவாத்தியக் கலைஞர் கிளைட் பெர்னான்டோ ஆகியோரிடம் முறைப்படி கற்றுத் தேறியவர்.

தமது 24 வயதில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இசைக்கலைஞராக பதவியேற்ற பெருமை இவருக்குண்டு. உலகளாவிய புகழ்பெற்ற ஒலிபரப்பாளரும் அறிவிப்பாளருமான பி.எச்.அப்துல் ஹமீட் அவர்களது மேடை நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவரோடு உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று புகழ் ஈட்டியவர் ஃபயஸ் ஸவாஹிர் அவர்கள்.

மின்இசைக் கருவியே இவரது பிரதானமான வாத்தியமாகிய போதிலும், பல்வகை வாத்தியங்களையும் லாவகமாகக் கையாளும் வல்லமை பெற்ற இவர் ஹிப்-ஹொப், ஜாஸ், ரொக், பொப் உட்பட கர்நாடக - இந்துஸ்தானி கலைவடிவங்களிலும் கைதேர்ந்தவர்.

பிரபல்யமான 'சூப்பர்சன்ஸ்' (Supersons) வாத்தியக் குழுவின் நிறுவனரும் அதிபரும் இவரே. பன்மொழி இசை நிகழ்வு - களிலும் தமது பங்களிப்பை வழங்கி வருபவர். இசை உலக மேதைகளான எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம், கே. ஜே. ஜேசுதாஸ், டி.எம். செளந்தர்ராஜன், பி. சசீலா மற்றும் கார்த்திக், சிறீநிவாசன், விஜய் பிரகாஷ், ஸ்வேதா மோகன் உட்பட பலருக்கு பல மேடைகளில் முன்னணி இசை வழங்கிய பெருமை இவருக்குண்டு.

கனடிய தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனத்துக்கு பி.எச். அப்துல் ஹமீட் எழுதிய பாடல் வரிகளை எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம் பாடியபோது அதற்கு இசை அமைத்ததை பெரும் பேறாக ஃபயஸ் அவர்கள் மனதில் கொண்டுள்ளார். இவரது பல இசை வெளியீடுகள் (Albums) ரொறன்ரோவில் கர்நாடக - தமிழ் - கிறிஸ்தவ பாடல்களுடன் வெளிவந்துள்ளது.

தமக்கென தனியான இசைப்பதிவுக்கூடத்தை (studio) அமைத்திருக்கும் ஃபயஸ் அவர்கள் இசைத்தட்டுகளை மட்டுமன்றி திரைத்துறை மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் துறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்து வருகிறார்.

இத்தனை சிறப்புகளுடன் இசை உலகில் தனித்துவமான இளவரசராக பவனி வரும் ஃபயஸ் ஸவாஹிர் அவர்களுக்கு தமிழர் தகவலின் இவ்வருட இசைக்கலை சாதனை விருதுடன் தங்கப்பதக்கமும் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறது.

ஆக்கத்திறன் மிகுந்த படைப்பாற்றல் கலைஞர்

பரதக் கலையை கனடிய மண்ணில் ஆராதித்து வளர்த்து வரும் நடனக் கல்லூரிகளில் முக்கியமான ஒன்றாக 'நாட்டிய சமர்ப்பணா கலைக்கூடம்' மிளிர்கிறது. ஒன்றரை தசாப்தத்துக்கு மேலாக இதன் அதிபராகவும் ஆசிரியராகவும் விளங்குபவர் பரதகலா வித்தகர் திருமதி ரஜனி மதிவர்ணன்.

தாயகத்தில் ஆறு வயதுச் சிறுமியாக இருக்கும்போது பிரபல ஆசிரியர் திருமதி கிருஷாந்தி ரவீந்திராவிடம் முறையாக பரதம் கற்க ஆரம்பித்த இவர், இத்துறையில் பல தராதரங்களையும் பட்டங்களையும் பெற்றவர். வடஇலங்கை ஆசிரிய சபையின் நடனத்துறை ஆசிரியத்தகுதியை முதலாந்தரத்தில் பெற்றவர்.

தமிழகத்தின் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த கலைக்காவேரி நுண்கலைக் கல்லூரியில் 1999 முதல் 2003 வரை நடனக்கலையை கற்று இளநுண்கலைப் பட்டத்தையும், முதுநுண்கலைப் பட்டத்தையும் பெற்றதுடன், முதலாந்தர சித்திக்கான தங்கப்பதக்கத்தையும் தமதாக்கியவர். தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்தில் நடனத்துறையில் கலாநிதி பட்டக் கல்வியை மேற்கொண்டு வருகிறார்.

2004ம் ஆண்டில் கனடாவில் தமது நாட்டிய சமர்ப்பணா கலைக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நூற்றுக்கணக்கான இளையோருக்கு இக்கலையை போதித்து வருகிறார். அத்துடன் ரொறன்ரோ கத்தோலிக்க கல்விச்சபையின்

நிர்வாகத்தில் இயங்கும் பாடசாலைகளில் உயர்கல்வி திறமைச்சித்தி வகுப்பில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

நடனத்தை அரங்கேற்றத்துக்காகவன்றி முழுமையான திறமை அடிப்படையில் தமது மாணவர்களின் அரங்கேற்றத்தை நிகழ்த்தி வருவது இவரது தனிச்சிறப்பு. இத்துறைசார் திறமையை இவரிடம் கண்டு நாட்டிய சிரோன்மணி, கலைக்காவலர், பல்கலா வித்தகர், நாட்டிய கலாமணி போன்ற பல சிறப்புக் கௌரவங்கள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிரித்தானிய பாராளுமன்ற வளாகத்தில் 2019ல் உலக சாதனை விருது (Global Achievement Award) இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

இந்தியா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், நோர்வே மற்றும் கனடா ஆகிய நாடுகளில் நடனப் போட்டியில் நடுவராகப் பங்காற்றிய இவர் தாயகத்தில் தெல்லிப்பளையை பிறந்தகமாகக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணம் இராமநாதன் கல்லூரியில் உயர்வகுப்பு வரை கல்வி பயின்றவர்.

நடனக் கலையில் புதிய வகை அம்சங்களைப் புகுத்துவதற்கு செயலாற்றலும் கற்பனைத் திறனும் கொண்ட படைப்பாற்றல் மற்றும் ஆக்கத்திறன் (Creative) ஆகியவை நிரம்பிய உன்னத கலைஞராகத் திகழும் திருமதி ரஜனி மதிவர்ணன் அவர்கள் இவ்வருட தமிழர் தகவல் நடனக்கலைத்துறை விருதுடன் தங்கப்பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

பொதுப்பணிக்கு வயது தடையற்ற சேவையாளர்

சமூகத்தின் வளர்ச்சி என்பது அதில் செயற்படுபவர்கள் கூட்டாக இணைந்து இயங்குவதில் தங்கியுள்ளது. இதற்கு வயது ஒரு தடையாக இருக்க முடியாது. வயது என்பது வெறும் எண் மட்டுமே (Age is just a number) என்பதை சிந்தனையில் நிறுத்திச் செயற்படுபவர் எல்லோராலும் அன்பாக சிவா என அழைக்கப்படும் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மானிப்பாயிலுள்ள கட்டுடை என்ற சிற்றூர் இவரது பிறந்தகம். புகழ் பெற்ற யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் உயர் கல்வி மேற்கொண்டவர். 1960ன் ஆரம்பத்தில் 'சிங்கர்' தையல் இயந்திர நிறுவனத்தில் விற்பனைத்துறையில் வெளியக கணக்காய்வாளராக நியமனமாகி குறுகிய காலத்தில் மாவட்ட முகாமையாளர், பிராந்திய முகாமையாளர் என பதவி உயர்வு பெற்றவர். இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனவிரோத செயற்பாடுகள் இவரையும் நாட்டை - விட்டு வெளியேறச் செய்தது. 1986ல் ஓமான் மத்திய பணியக மையத்தில் பணிபுரியச் சென்றவர், இலங்கை நிலைவரம் மோசமடைந்த காரணத்தால் குடும்பத்துடன் இணைவதற்காக 1988ல் நாடு திரும்பினார்.

1994ல் கனடாவுக்கு புதிய குடிவரவாளராக வந்த சிவா அவர்கள் தம்மை தமது குடும்ப பராமரிப்புடன் மட்டும் நிறுத்திவிடாது, குழந்தைகளின் எதிர்கால கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளலானார். இதனால் குழந்தைகள் கல்வி நிதியம் என்ற நிறுவனத்தில் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கான நிதி சேகரிக்கும் திட்டத்தில் பிரதிநிதியாக இணைந்து சுமார் இரண்டு தசாப்தங்களாக திறமையாகப் பணியாற்றி பிராந்திய இயக்குனராக பதவி உயர்வு பெற்றார்.

அதேசமயம், படிப்படியாக சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் பங்குபற்ற ஆரம்பித்த வேளையில், தாயகத்தில் தாம் கல்வி கற்ற யாழ். மத்திய கல்லூரி அவர் முன்னால் வந்தது. பல வருடங்கள் கனடாவிலுள்ள மத்திய கல்லூரி முன்னாள் மாணவர் அமைப்பின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இக்காலத்தில் மேற்படி மாணவர் அமைப்பு பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி நிதி சேகரித்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

உலகின் அனைத்து நாடுகளையும் இணைத்து இயங்கும் உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் முக்கியஸ்தராகவும், கனடிய கிளையின் பொருளாளர், செயலாளர், தலைவர் ஆகிய பதவிகளையும் பொறுப்பேற்று நேரகாலம் பாராது இயங்கி இதன் வளர்ச்சிக்கு இன்றும் பெரும் பங்காற்றி வருகிறார். பண்பாட்டு இயக்க மாநாடுகள், சிறப்பு அமர்வுகள், திருக்குறள் மாநாடு போன்றவை இவரது தடம் பதித்த சாதனைகள்.

இது தவிர மார்க்கம் முதியோர் அமைப்பு, கட்டுடை மருதமன்றம் போன்றவற்றின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும், நிர்வாகிகளில் ஒருவராகவும், ஆலோசகர்களில் ஒருவராகவும் பணியாற்றி வருகிறார். இவை தவிர இங்குள்ள வேறு சமூக அமைப்புகளிலும் தமது நேரத்தின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி செயற்பட்டு வருகிறார்.

மனைவி ஜெகா, மகன் சுரேஷ், மகள் பிரியா, மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் அடங்கிய குடும்பத்தின் தலைவராக வாழ்ந்து வரும் சிவா கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழர் தகவலின் இவ்வருட சமூக சேவைக்கான விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

மருத்துவமும் இலக்கியமும் இணைந்த 'மாவிலி மைந்தன்'

கவிஞர் எழுத்தாளர் பேச்சாளர் சமூக ஆர்வலர் என நன்கு அறியப்பட்ட திரு. சண்முகராஜா சின்னத்தம்பி யாழ்ப்பாணத்தில் நெடுந்தீவில் பிறந்தவர். செவிலியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்று பயிற்சியை ஆரம்பித்த இவர் இத்துறையில் பல்கலைக்கழக தராதரப் பத்திரமும் பெற்றவர்.

இலங்கையில் பல பாகங்களில் செவிலியர் பயிற்சி கல்லூரியின் விரிவுரையாளராகவும், உதவி அதிபராகவும் பணியாற்றியதோடு கனடாவில் மருத்துவமனை அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் 2001 முதல் 2013 வரை கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இவரிடம் பயின்ற பல மாணவர்கள் பிரித்தானியா, கனடா போன்ற நாடுகளில் மருத்துவத் - துறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

கல்வியாலும் தொழிலாலும் மருத்துவத்துறை சார்ந்தவராக இருப்பினும், தமிழ் மொழி மீதும், தமிழ் இலக்கியம் மீதும் ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த பற்றினால் கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஆர்வம் செலுத்தினார். முறைப்படி யாப்பிலக்க - ணம் பயின்று மரபுக் கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்ததோடு, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார்.

எழுத்தை தவமாகக் கொண்ட திரு. சண்முகராஜா சின்னத்தம்பி அவர்கள் தாம் பிறந்த மண்ணை மறவாத - வராக மாவிலி மைந்தன் என்ற புனைபெயரை தமதாக்கி இலக்கிய உலகில் பவனி வருகிறார்.

தன்னார்வ மருத்துவ உதவி அமைப்பான செளக்கியதான இயக்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளை, கனடாவில் இயங்கும் நெடுந்தீவு பழைய மாணவர் மன்றம், நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியம், கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் போன்ற - வற்றில் பல்வேறு பதவிகள் வழியாக தொண்டாற்றியவர். கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகத்தின் ஆரம்பகால தலைவராக நான்காண்டுகள் கழகத்தை வழிநடத்திய இவர் கனடா தொல்காப்பிய மன்றத்தின் இணைச் செயலாளராக

பணிபுரிகிறார். கனடியத் தமிழர் சமுதாயத்துக்குப் பயன்தரும் மருத்துவ கட்டுரைகளை தமிழர் தகவல் இதழிலும், தமிழியல் மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளை தாய்விடு மாத இதழிலும் எழுதி வருகிறார். கவியரங்கங்கள், ஆய்வரங்கங்கள், நூலாய்வுகள், பட்டிமன் - றங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளில் இவரின் பங்களிப்பு வரவேற்பைப் பெற்றது.

கனடா கவிஞர் கழகத்தின் கவிதை, இலக்கிய, இலக்கண பயிலரங்க வகுப்புகளை கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக சிறப்புற நடத்தி வருகிறார். கனடாவில் தமிழ் மரபுத் திங்கள் செயற்பாடுகளிலும் இவருடைய பங்களிப்பு சிறப்பானது. தமிழ்நாடு அரசின் செந்தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்ட இயக்கம் செயற்படுத்தி - வரும் தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் இவரின் பங்களிப்பு அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது.

2012ம் ஆண்டில் 'வைகறை வானம்' என்ற மகுடத்தில் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்ட இவரது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பு நூல் 'மனவெளி மேகங்கள்' விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. தமிழ்நாடு திருவள்ளூர் இலக்கிய மன்றமும் நல்லழகம்மை செல்லப்பன் அறக்கட்டளையும் நடத்திய சிறந்த தமிழ் மரபுக் கவிதை நூலுக்கான போட்டியில் 'மனவெளி மேகங்கள்' முதற்பரிசு பெற்றது. இவர் எழுதிய பாடல்கள் பல ஒலி, ஒளி இறுவட்டுகளாக வெளிவந்துள்ளன. கனடிய நுண்கலைக் கல்வி நிலையங்களில் வாய்ப்பாட்டு, நடனம், நாட்டிய நாடகம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் இவரது கவிதைகள், பாடல்கள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் அணி செய்துவரும் கவிஞர் சண்முகராஜா சின்னத்தம்பி 'மாவிலி மைந்தன்' தமிழர் தகவலின் இவ்வருட எழுத்துப் பணி மற்றும் இலக்கியப் பங்களிப்புக்கான விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்.

சமூக வழிகாட்டியாக மிளிரும் செயல் வீரர்

1985ம் ஆண்டு கனடாவில் ஓர் அகதியாக வந்து இறங்கியபோது, விமான நிலையத்தில் இவரை வரவேற்கவோ வழிகாட்டவோ எவரும் இருக்கவில்லை. ஆனால், கடந்த 25 வருடங்களுக்கு மேலாக இங்கு வாழும் தமிழருக்கு இவர் ஒரு வழிகாட்டியாக உள்ளார் என்று கூறினால் அது மிகைப்படுத்தல் அல்ல. செந்தி என்ற பெயரால் நன்கு அறியப்பட்ட செந்தி செல்லையாவே இவர் என்பதை கூறித்தான் தெரிய வேண்டுமென்பதில்லை.

தொலைபேசிச் செய்திச் சேவையுடன் தனது வழிகாட்டும் பணியை 1994ல் ஆரம்பித்த செந்தி, காலத்தின் தேவை - யறிந்து 1996ல் 'தமிழன் வழிகாட்டி' என்னும் வணிக தகவல் கைநூலை வெளியிட ஆரம்பித்தார். வருடாந்தம் தொடர்ந்து ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பக்கங்களுடன் வெளிவரும் இப்பிரசுரத்தில் சுமார் 150க்கும் அதிகமான பக்கங்கள் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் வாழும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் சேவைகள் பற்றிய விபரங்களை உள்ளடக்கியது.

தமிழர் சமூக வணிக நிறுவனங்களை பரந்துபட்ட அளவில் அறிமுகப்படுத்தவும், அவர்களின் வணிகத்தை மேம்படுத்தவு - மென 2003ல் வர்த்தகச் சோலை என்ற வணிகக் கண் - காட்சியை (Carnivel) ஆரம்பித்து பல வருடங்கள் தொடர்ந்து நடத்திய பெருமையும் இவருக்குரியது. இந்நிகழ்வு தெற்காசிய சமூகத்தின் கொண்டாட்டமாகவும், பிரபல கலைஞர்கள், ஒலிபரப்பாளர்கள் பங்கேற்கும் மேடையாகவும் திகழ்ந்தது.

மாறிவரும் நவீன உலகுக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் 2009ல் மூன்று இணையத் தளங்களை உருவாக்கியது

இவரது சேவையை மையப்படுத்திய படிமுறை வளர்ச்சியின் ஒரு மைற்கல். கனடிய தபாந்தலை வெளியீட்டு பணியகத்தின் அனுசரணையுடன் அகிம்சாமூர்த்தி மகாத்மா காந்தி, மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் உட்பட பல தலைவர்க - ளுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் தபாந்தலை வெளியீட்டு அதன் மூலம் சேகரித்த நிதியை பொதுப்பணிகளுக்குச் செலவிட்டுள்ளார். கனடிய உரிமைகள் சாசனத்தை தமது தந்தை (அமரர்) பொ.செல்லையா அவர்கள் மூலம் 2001ல் மொழியாக்கம் செய்து, அச்சேற்றி வெளியிட்டது செந்தியின் சேவைகளில் வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியது.

கனடிய மண்ணில் பல புது அமைப்புகள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், முதியோர் சங்கங்கள் என்பவற்றின் வளர்ச்சியில் பங்களித்தவர் இவர். சில சமூக அமைப்புகளின் ஆலோசக - ராகவும் இயங்கி வருகிறார்.

RBC வங்கி 2014ம் ஆண்டில் தெரிந்தெடுத்த 25 கனடிய குடிவரவாளர்களில் ஒருவராக இடம்பெற்ற செந்தி செல்லையா அவர்களுக்கு பொதுமக்களின் நாற்பதாயிரம் வாக்குகள் கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தும்பி போல சுற்றிச் சுற்றி பறந்து அநேகமான நிகழ்வுகளிலும் பங்குபற்றி, அனைவரது அன்புக்கும் பாத்திரமாகி 'தம்பி' என்று அவர்களால் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்படும் மதிப்பினைப் பெற்ற திரு. செந்தி செல்லையா அவர்கள் இந்த வருட தமிழர் தகவலின் வணிகத்துறை முன்னோடி விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி பெருமைப்படுத்தப்படுகிறார்.

பன்முக ஆற்றல்மிகு தனித்துவ தொழில் முன்னோடி

பத்தொன்பது வயதில் தாயகத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள் - ளான ஓர் இளைஞர், கனடிய மண்ணில் எவருமே எதிர்பார்த்திராத தனித்துவமான தொழிற்சாலைத் தொழிலாளைத் தெரிந்தெடுத்து அதிலும் பிரகாசிப்பது தனித்துவமானது. திரு. ரவி கனகசபை இதனைத் தனது வாழ்வில் சாதனையாக்கி சமூகத்தில் முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறார்.

பாடசாலையில் உயர்கல்வியை முடிக்காத இவர் முதலில் மத்திய கிழக்கு நாடொன்றுக்குச் சென்று சாதாரண welder/filiter ஆக அமெரிக்க நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றினார். விடுமுறையின்போது நாடு திரும்பிய இவர் இனரீதியான வன்செயல்களிலிருந்து தப்பி கனடாவில் குடியேற நேர்ந்தது. இங்கு தனது உயர் படிப்பை தொடர தீர்மானித்து முப்பதாவது அகவைக்குள் அதனை நிறைவு செய்தார். அதேசமயம் இரவு நேர வகுப்புகளில் இணைந்து இலத்திரனியல் பொறியியலாளர் படிப்பை மேற்கொண்டு இத்துறைசார் அறிவையும் வினைத்திறனையும் விருத்தி செய்தார்.

தீ பாதுகாப்பு நிறுவனம் ஒன்றில் உதவியாளராக தொழிலை ஆரம்பித்து, தாமதமின்றி Canadian Fire Alarm Association சான்றிதழைப் பெற்று துறைசார் நிபுணரானார். பணியாற்றிய நிறுவனத்தில் பொதுமுகாமையாளர் பதவி கிடைத்ததாயினும், தமது சொந்த நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற அவா அவரிடம் தொடர்ந்தது. கனடாவில் முதன்முதலாக தமிழர் ஒருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவரது நிறுவனம் தீ அபாய அறிவிப்பு சம்பந்தமானது.

துணிவான தலைமைத்துவம், இடைவிடாத பொறுப்புணர்வு என்பவற்றால் விரைவில் இடைநிலை தொழில் நிறுவனமாக இது முன்னேறியது. பதினைந்து ஆண்டுகால முடிவில் ரவி கனகசபை தனது நிறுவனத்தை விற்பனை செய்துவிட்டு இப்போது அந்நிறுவனத்தின் தொழில் ஆலோசகராக கடமையாற்றி வருகிறார்.

ஆர்தர் தீ பாதுகாப்பு இன்ஃ என்பது இவரது நிறுவனத்தின் பெயர். ரொறன்ரோ பெரும்பாக வாடிக்கையாளர்களுக்கு

2001ம் ஆண்டிலிருந்து இந்நிறுவனம் சேவையாற்றி வருகிறது. சகலவிதமான தீ பாதுகாப்பு, தீ அடக்கம், அவசரகால விளக்கங்கள் சம்பந்தமான சேவைகளை இந்நிறுவனம் அதி விசேட கவனம் செலுத்தி பெயர் பெற்றது.

வாடிக்கையாளர்களுக்கு மிகச்சிறந்த தரமான சேவை, தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம், பெறுமதியான தரமான பொருட்கள் விநியோகம் என்பவை இவரது தொழிலின் முன்னேற்றத்துக்கான முக்கிய காரணம். அது மட்டுமன்றி தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு மற்றும் நிர்மாணப் பணி - களுக்கும் இந்நிறுவனம் ஆலோசனைச் சேவைகளை வழங்குகிறது.

பிரசித்தி பெற்ற வாகன விற்பனை நிலையம், வாடகை மற்றும் தொழில் நிலையங்களில் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தீ பாதுகாப்பு மற்றும் தடுப்புச் சேவைகளில் அனுபவம் பெற்ற ரவி கனகசபை, குறிப்பாக தீ எச்சரிக்கைக் கருவிகள், தீ குழாய், நீர் விசிறும் கருவி, புகை எச்சரிக்கும் கருவி, தீ அணைக்கும் கருவி, அவசரகால விளக்கு, கரியமில வாயு வெளியேற்றம் என்பவற்றில் சிறப்பான பரிசோதனை, பராமரிப்பு அனுபவத்தில் தமக்கென தனிப்பெயரை பொறித்துள்ளார்.

இவற்றுக்கப்பால் பல பொது அமைப்புகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தி பங்காற்றி வருகின்றார். வன்னிப் புனர்வாழ்வு நிறுவனம், கனடிய வர்த்தக சம்மேளனம், மிஸ்டர் தமிழ் கனடா அமைப்பு, வறுத்தலை கிராம கல்வி முன்னேற்ற முயற்சி போன்றவை இவரது தன்னார்வ சேவையைப் பெற்ற குறிப்பிடக்கூடிய சில.

கனடிய தமிழர் சமூகத்தில் பத்தொரு பதினொன்றாக இல்லாமல், வித்தியாசமான தனித்துவம் பெற்ற தொழில் முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி பெயர் பெற்றுத் துலங்கும் ரவி கனகசபை அவர்களுக்கு, தமிழர் தகவல் தொழிற்சாலை முன்னோடி விருதுடன் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறது.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

மூன்று தசாப்த சுவடுகள் பற்றிய மறுவாசிப்பு

தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடொன்றில் அலைவுச் சமூகமாக வாழும் நிலையில், மூன்று தசாப்தங்களைக் கடந்தும் அந்தச் சமூகத்தின் வாழ்வைப் பதிவு செய்தவாறு, மாதந்தவறாது ஒவ்வொரு ஐந்தாம் திகதியும் வெளிவரும் ஒரேயொரு சஞ்சிகை தமிழர் தகவல்.

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை அகவை முப்பத்தொன்றை முடித்து முப்பத்தியிரண்டில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தொடர் - காலத்தில், பல சவால்களை எதிர்கொண்டவாறு தமது இருப்பை வலுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வோடியைந்த சஞ்சிகையாக இது திகழ்கிறது.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் - 1991ம் ஆண்டில் கனடாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் தோற்றம் தற்செயலானது அல்ல. இது தோன்றிய சூழ்நிலை துயரங்கள் சூழ்ந்ததாகவே இருந்தது.

திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்டதோர் பயணத்தினூடாக இலங்கையிலிருந்து கனடா வரவில்லை. சடுதியாக அவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளும் (மகனும் தந்தையும் இரண்டு வார குறுகிய இடைவெளியில் இறந்தனர்), அவரைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட மரண வலைகளுமே இலங்கையை விட்டு வெளியேற வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தத்தை அவருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் ஏற்படுத்தியது. அவர்களது பாதுகாப்பைக் கருதிய சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையே (Amnesty International) அவர்கள் எந்த நாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் முடிவு செய்தது.

சாதாரணமானவர்களால் இந்த இழப்புகளிலிருந்து மீள்வது கடினம். ஓர் ஊடகம் என்ற உணர்வை நாடி - நரம்புகள் என்ற அனைத்திலும் தீராவெறியாக ஏற்றிக்கொண்ட ஒருவரால்தான், மீண்டும் விட்ட இடத்திலிருந்து ஊடகப்பணியைத் தொடர முடியும்.

கனடா வந்திறங்கிய ஓரிரு மாதங்களிலேயே தமிழர் சஞ்சிகையை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். ஊடகப்பணியைத் தன்னினம் சார்ந்த அறத்தோடு ஆற்றியமைக்காகவே ஒரேயொரு மகனை இழந்த திருச்செல்வம் அவர்கள், அதே பணியைத்

தொடர்வதே தமது மகனுக்குச் செய்யும் நன்றி எனக் கருதினார். இச்சஞ்சிகையே ஓரளவுக்கு அவரையும் அவரது துணைவியார் ரஞ்சி திரு அவர்களையும் ஆற்றுப்படுத்துவதாயிற்று.

எப்போதுமே தன் துயரப் பின்புலத்தை எங்கும் வெளிப்படுத்த - துவதை விரும்பாத திருச்செல்வம் அவர்கள், என்றுமே அவை குறித்து தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையில் எழுதியதில்லை. பிறரையும் எழுதுவதற்கு அனுமதித்ததில்லை.

கனடாவில் அவ்வப்போது ஓரிரு இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் தோன்றிய போதிலும், அவை யாவும் நிலைத்து நிற்கவில்லை. 1991 பெப்ரவரி மாதத்தில் தமிழர் தகவலின் முதலாவது இதழ் மலர்ந்தது. இச்சஞ்சிகையின் முதன்மை இலக்கு கனடா தொடர்பான பயன்மிக்க தகவல்களைத் தமிழர்களுக்கு வழங்குவதே. அதேவேளை, தமிழர் எதிர்கொண்ட, எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைப் பதிவு செய்து, தீர்வுகளைக் கண்டறியும் வழிகளைத் தேடும் நோக்கிலும் இதன் ஆக்கங்கள் அமைய வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்தச் சஞ்சிகையை உருவாக்கிச் செல்வதில் தமக்குத் துணையாக ஒரு குழுவையும் அமைத்துக் கொண்டார். தொடக்க காலத்தில் எழுதுவதற்குரிய எழுத்தாளர்களையும் அடையாளம் கண்டு, அவர்களையும் இணைத்தபடி பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். காலவோட்டத்தில் மெல்ல மெல்ல சில வணிக அனுசரணையாளர்களும் சஞ்சிகையின் இருப்புக்கு பங்களராயினர்.

இவ்வாறு தன் பயணத்தை ஆரம்பித்த தமிழர் தகவல், பல்துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்த அனைத்துலக தமிழ்ச் சமூகத்தோடு அணைந்து தானும் வளர்ந்தது. தமிழருடைய பல்துறை எழுச்சிகளையும் மாதந்தோறும் தவறாமல் பதிவு செய்யும் ஆவணமாக தமிழர் தகவல் வளர்ச்சி கண்டது.

பன்முகப் பண்பாடு கொண்ட புதிய வாழ்தளத்தில் மரபுசார் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்த ஒரு சமூகம் எத்துணை இடர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டுமோ, அத்தனை இடர்களையும் தமிழ்ச்சமூகம் எதிர்கொண்டது. ஒருபுறத்தில் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்க, மறுபுறத்தில் புதிய வாழ்வோடு போராடித் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர் சிலர். இவை பற்றிய புதிய

தகவல்களைத் தமிழர் தகவல் பதிவு செய்தது மட்டுமன்றி, சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளையும் கட்டுரைகளாக வெளியிட்டது.

இவ்வாறான வாழ்வியல் புலத்தில், வாழ்வானது காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்களால் மாறிச்செல்வது இயல்பு. அந்த மாற்றங்களுக்கேற்ப, இதழ்களும் தம்மை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழர் தகவல் இதனை நன்கு உணர்ந்திருந்தது. சஞ்சிகையை தொடர்ந்து வாசிப்போருக்கு இது நன்கு தெரியும்.

புதிய குடிவரவாளர்களுக்கான (முக்கியமாக அகதிகள்) சட்டங்களும் நடைமுறைகளும் காலங்களுக்கேற்ப மாறியவாறு இருக்கும். அவ்வாறான மாற்றங்கள் அனைத்தையும் மாதந்தோறும் தமிழர் தகவல் தவறாமல் சமூகத்துக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே வழங்கி வருகின்றது. இன்றும் பலர் அவ்வாறான தகவல்களை அறிவதற்குத் தமிழர் தகவல் இதழ்களை மாதந்தோறும் தேடிப்பெறுவதை நாம் அறிவோம்.

தமிழர் தகவல் கனடாவில் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக் - கியிருக்கின்றது. எமக்கு எழுத வராது என்று ஒதுங்கிய பலரை இழுத்து வந்து எழுத வைத்துப் பின்னாளில் நூல்களை வெளியிடும் அளவுக்கு அவர்களை ஆக்கியது தமிழர் தகவல். இதில் கல்வியாளர்கள், சட்டவாளர்கள், மருத்துவர்கள் மற்றும் துறைசார் பிரமுகர்கள் அடங்குவர். அவர்களே பிற்காலத்தில் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தெரிவித்துள்ளனர். காலஞ்சென்ற அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் தமது ஒவ்வொரு நூலிலும் இதனைத் தவறாது குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் கனடாவில் வெளியான வார, மாதாந்த அச்ச ஊடகங்கள் யாவும் விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு உரியனவாக இருந்தன. பின்னாட்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக யாவும் கட்டணமற்ற இலவச இதழ்களாகவே மாறின. ஆனால், தமிழர் தகவல் தொடக்க காலத்திலிருந்தே கட்டணமற்ற இதழாக, 'சமூகத்திலிருந்து சமூகத்துக்கு' (From the community to the community) என்ற மகுட வாக்கியத்துடன் வெளிவருவதை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தமிழர் தகவல் இதழ்களில் தொண்ணூறுகளில் எழுதிய பலர் காலமாகி விட்டனர். ஆனால், அவர்களுடைய எழுத்துகளும் கருத்துகளும் தகவலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழர் தகவல் புதிய பரிமாணத்துக்குள் பயணித்துக் கொண்டிருப்பதை ஆழ்ந்து வாசிப்பவர்கள் அறிவார்கள்.

புதிய தலைமுறைகளை 'தமிழ் வாழ்வியல்' என்ற இலக்கில் வார்த்து, வளர்க்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு அலைவுச் சமூகத்துக்கு உண்டு. இதைப் பெரும்பணியாக ஊடகங்கள் பொறுப்பேற்றுச் செய்ய வேண்டும். கனடாத் தமிழ்ச்சமூகம் சார்ந்த ஆழ்ந்த சிந்தனைத் தளத்தில் வெளியாகின்ற ஊடகங்கள் யாவும், எமது இரண்டாம் தலைமுறையின் வளர்ச்சியிலும் எழுச்சியிலும் ஆழமாகப் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

இதை நன்குணர்ந்த தமிழர் தகவல் புதிய தலைமுறையினரை எழுத்தாளர்களாக்கி வருகின்றது. மாதந்தோறும் பல இளையோர் இரு மொழிகளிலும் எழுதி வருகின்றனர். ஆண்டு மலர்களில்

இவர்களுக்கென பல பக்கங்கள் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த எழுத்துகள் வழியே எழும் இளையோர் தம்மை சமூகப் பணிகளுக்கும் ஏற்புடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளத் தலைப்பட்டுவிட்டனர். இதுவரை சுமார் நூற்றைம்பதுக்கும் அதிகமான இளையோர் (முக்கியமாக மாணவர்) தமிழர் தகவலிலேயே முதன்முதலாக எழுத ஆரம்பித்தவர்கள் என்பது கவனிப்புக்குரியது. இந்த ஆரோக்கியமான பணியை தமிழர் தகவல் அளவுக்கு மன்றைய ஊடகங்கள் முன்னெடுக்கத் தொடங்கவில்லை.

தமிழர் தகவல் வருடந்தோறும் வெளியிடும் ஆண்டு மலர் மிகவும் போற்றுதற்குரிய ஆவணக் களஞ்சியமாகவும் தகவற் பெட்டகமாகவும் திகழ்ந்து வருகின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டு மலருமே அலைவுச் சமூக வாழ்வியலின் கடந்தகால, நிகழ்கால ஆவணப்பதிவு என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு சமூகத்தை மையப்படுத்தி, அச்சமூகத்துக்குள் வெளியாகும் ஊடகம் அச்சமூக வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அச்சமூகத்தின் ஆக்கபூர்வமான எழுச்சிக்கு ஊக்கியாக இருக்க வேண்டும். தமிழர் தகவலின் மாதாந்த இதழ்களும் ஆண்டு மலர்களும் இந்த ஊடக அறத்தை முழுமையாகவே பின்பற்றி அமைந்துள்ளன.

1992ம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்ற 'தமிழர் தகவல்' முதலாவது ஆண்டு மலரின் முகப்பு

இதுவரை வெளியான அனைத்து ஆண்டு மலர்களும் யாழ். பல்கலைக்கழகம் உட்பட, உலகின் பல நூலகங்களில் பாதுகாத்து வாசிப்புக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அலைவுச் சமூகத்தின் வாழ்வை ஆராய முற்படுகின்றவர்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்படும் நூல்களில் இந்த ஆண்டு மலர்களே முதன்மை பெறுகின்றன. இதில் வெளியாகும் கட்டுரைகள் அனைத்தும் 'மறுவாசிப்பு'த் தன்மை கொண்டன என்பதே இதன் ஆவண இயல்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

அலைவுச் சமூகத்தின் வாழ்வியலைப் பல கோணங்களிலும் ஆய்வுகளாகவும் தகவல்களாகவும் வெளியிட்டு வரும் ஆண்டு மலர்கள் அடுத்த தலைமுறையின் வளர்ச்சியையும் தனித்துவமாக அடையாளப்படுத்தி வருகின்றது.

கொரோனா தொற்றுப் பேரிடர் காரணமாக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் குறைந்தது சில வாரங்களேனும் தமிழ் சமூகத்துக்கான ஊடகங்கள் எதுவும் அச்சேறவில்லை. சில ஊடகங்கள் வெளிவருவது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஒருசில இணையவழி ஊடகங்களாக மாறிவிட்டன. எனினும், தமிழர் தகவல் தரம் குன்றாமல், அச்சடிக்கப்பட்டு, தடையற்ற விநியோகமும் குறித்த நாளில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எல்லாமே மூடப்பட்டிருந்த நிலையில், எங்கள் வீட்டுவாசலில், வணிக

நிறுவனங்களில், பணித்துறை அலுவலகங்களில் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையைப் பார்த்தபோது, ஓர் ஊடகரின் தளர்வறியா உறுதியின் வெளிப்பாடு மீண்டும் ஒருதடவை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

தமிழர் தகவல் ஆண்டுதோறும் நடத்தும் ஆண்டுமலர் வெளியீட்டு விழா தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ரொறன்ரோ மாநகர - சபையின் அங்கத்தவர் சபா மண்டபத்தில் இந்த விழா தொடர்ச்சியாக 1992ம் ஆண்டிலிருந்து இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்த அரங்கில் முதலாவது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டிலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து நடைபெறும் ஒரு சமூக நிகழ்வாக இடம்பெறுவதால் கனடியத் தமிழர் சமூகம் பெருமிதம் கொள்கிறது. தமிழ் இருக்கை, ஆங்கில இருக்கை என இரண்டு அமர்வுகளாக இவ்விழா இடம்பெறும். ஆரம்பமும் முடிவும் நேரம் தவறாமல் என்பது இதன் நேர்த்திக்கும் ஒழுங்குமுறைக்கும் தனித்துவச் சிறப்பை வழங்குகிறது.

இந்த விழாவில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல்துறை சார்ந்த பிரமுகர்கள் விருது வழங்கி தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மதிப்பளிக்கப்படுகிறார்கள். தமிழர் அல்லாதவர்களும், புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களும் இந்த மதிப்பைப் பெற்று வருகின்றனர். வயது வித்தியாசமின்றி மூத்தோர்களும் இளையோர்களும் மாணவர்களும் சமமாக மதிப்பளிக்கப்படும் ஒரு விழாவாக இது அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. 29வது ஆண்டு விழா வரை 263 பிரமுகர்கள் தமிழர் தகவல் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பது வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியது.

தான் தோற்றம் கொள்ளும் சூழலையும் அதன் தேவைகளையும் ஓர் ஊடகம் முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதன் வழியே அந்த சமூகத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் பணியில் பங்குகொள்ள வேண்டும். தமிழர் தகவல், தன்னுடைய உள்ளடக்கத்தால் மட்டும் சிறப்புப் பெறவில்லை. ஊடக அறத்தின் வழியே, சமூகம் எவ்வாறு தன்னை நிகழ்த்திச் செல்ல வேண்டும் என்ற அறிவுரையையும் வழங்குகின்றது.

தமிழர் தகவலின் முப்பது ஆண்டுகள் தாண்டிய வரலாறு, உலகளாவிய தமிழ் சஞ்சிகைகளுக்கு ஒரு பாடநூலாக அமைகின்றது. இதனைத் தோற்றுவித்து இன்றளவும் அதன் இலக்குத் தவறாது வெளியிட்டு வரும் முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களும் அவர் சார்ந்த குழுவினரும் பாராட்டுதற்குரியவர்கள்.

முப்பதாவது ஆண்டுமலர் வெளியீடு புதியதோர் பரிமாணத்தில் 2021ம் ஆண்டில் நிகழ்த்தப்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அது புதியதோர் உச்சத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டியது. தொற்றுநோய் பேரிடரால் அது பின்தள்ளப்பட்டதால் முப்பதாவது மற்றும் முப்பத்தோராவது ஆண்டுகள் இணைந்த பூர்த்தி மலராக (30+) இளமகிழ் சுவடு என்ற மகுடத்தில் இன்றும் இளமையாக வெளிவருவது புதுமையாக அமைந்து மகிழ்ச்சி தருகிறது.

தமிழர் தகவலின் இருப்புக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் அனைவருக்கும் இதன் நீண்டகால எழுத்தாளன், வாசகன், பங்காளன் என்ற பெருமையுடன் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.●

வாழ்நாள் சாதனையாளர் மருத்துவ கலாநிதி இந்திரன் இந்திரகிருஷ்ணன்

(202ம் பக்கத்திலிருந்து)

இந்த அங்கீகாரத்தின் போது, எமோரி பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவர் டாக்டர் கிளாரி ஸ்டெர்க், ஜோர்ஜியா முழுவதும் நோயாளிகள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு சேவை செய்ததில் இவர் மிகச்சிறந்த சாதனை படைத்துள்ளார் எனவும், மருத்துவர், பராமரிப்பாளர், ஆசிரியர் போன்ற அவரது பணிகளில், இவர் எமோரி பல்கலைக்கழகம் மற்றும் எமோரி சுகாதார நிறுவனம் ஆகியவற்றின் உணர்வை உள்ளடக்கி, தரமான பராமரிப்பை நேர்மையுடனும், சமூகங்களை மாற்றும் பேரிடர்க்கத்துடனும் வழங்குகிறார் என்று பாராட்டினார்.

நியூயோர்க் டைம்ஸில் புலிட்சர் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் நடாலி ஆஞ்சியர், 'மாறிவரும் அமெரிக்க குடும்பம்' என்ற தலைப்பில், நவம்பர் 2013ல் எழுதிய ஒரு சிறப்புக் கட்டுரையில், "மருத்துவ கலாநிதி இந்திரன் இந்திரகிருஷ்ணன் தெற்காசிய அமெரிக்கர்களிடையே நன்கு அறியப்பட்ட புகழ்மிக்க ஒருவர்" என்று விபரித்தார்.

தமிழர்கள் மற்றும் பிற இன சிறுபான்மையினருக்கான சமூக சேவைகளையும் மற்றும் பரோபகார செயல்களையும் பாராட்டி அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய தமிழ்ச் சங்கமான அட்லாண்டா பெரும்பாக தமிழ்ச் சங்கம் வைத்திய கலாநிதி இந்திரகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு '2011ம் ஆண்டின் சிறந்த நபர்' விருதினை வழங்கியது. ஜோர்ஜியாவின் ஏசியன் டைம்ஸ் இதழ் 2016, 2018ம் ஆண்டுகளில் ஜோர்ஜியாவில் உள்ள 25 செல்வாக்கு மிக்க ஆசிய அமெரிக்கர்களில் ஒருவராக இவரைக் கௌரவித்து விருது வழங்கியது.●

Awards Ceremony

An awards ceremony makes people feel that their work is valued. It shows approval and gratitude for each person's good job, and it makes people aware that good work will be rewarded. It shows others, such as the general public and other staff members, that you're aware of outstanding accomplishments.

Recognition motivates others to strive for excellence and we all benefit from it. Recognition motivates people. For instance, if a social worker receives an award for an outstanding performance in the outreach program, other social workers will strive to do better also, so that they too can be recognized. Being rewarded for doing well is one of the biggest incentives anyone can receive.●

என்றோ ஒரு நாள் உலகம் உணர முடியும் !

“என்றோ ஒரு நாள், தமிழ் மக்களின் சுயாட்சிக்கான அவரது போராட்டத்தை உலகம் உணர முடியும் என்று நம்புகிறோம்” என தராக்கி சிவராமின் பிள்ளைகளான வைஷ்ணவி சிவராம், வைதேகி சிவராம், அன்ட்ரூ சேரலாதன் தர்மரட்ணம் ஆகியோர் தங்கள் தந்தையின் பதினைந்தாம் ஆண்டு (2020) நினைவஞ்சலியில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த நினைவஞ்சலியின் மொழிபெயர்ப்பு கீழே பிரசுரமாகிறது.

2020

ஆண்டு எங்கள் தந்தையின் மரணத்தின் பதினைந்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கிறது, இன்றுவரை, அவரது

கொலைக்காக யாரும் தண்டிக்கப்படவில்லை. இதைக் கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்படவில்லை, எங்கள் குடும்பம் அவர்களிடம் இருந்து எந்த நீதியையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இலங்கை அரசு தனது பிரசாரத்திற்கு எதிராக உண்மை நிலைமைகளை எழுதும் ஊடகவியலாளர்களைக் குறிவைத்துத் தாக்கி வருகிறது.

இலங்கையில் காணாமல் போன, தாக்கப்பட்ட அல்லது கொலை செய்யப்பட்ட பல ஊடகவியலாளர்கள் குறித்த பொறுப்புக்கூறல் பற்றிய கவனக்குறைவு இன்றுவரை இலங்கையில் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது.

கொலை செய்யப்பட்ட எங்களது தந்தையின் உடல் இலங்கை நாடாளுமன்றத்திற்கு அருகிலேயே காணப்பட்டதென்பது இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரத்தின் நிலை மற்றும் இலங்கை அரசின் நிலைப்பாட்டுக்கு உடன்படாத ஒருவரை மௌனிக்க வைக்க இலங்கை அரசு எந்த அளவிற்கு செல்லும் என்பது பற்றிய ஒரு தெளிவான நினைவுட்டலாகும்.

உள்நாட்டுப் போரின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் காணாமல்போன தங்களது அன்புக்குரியவர்களைப் பற்றித் தொடர்ந்து பதில்களைத் தேடும் பலரைப் போலல்லாமல், எங்கள் தந்தையின் உடலை மீட்டெடுக்க முடிந்தமைக்கும், மேலும் சில உண்மைகளை அறிய முடிந்தமைக்குமாக நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்கள்.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்காமல் எங்கள் தந்தையைப் பற்றிப் பேசுவதென்பது கடினமானதும், சாத்தியமற்றதுமானதும் என்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் ஒரு இளைஞனாக, இலங்கையில் உள்ள தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான படுகொலைகளால் எங்கள் தந்தை பெரிதும் துயரப்பட்டார்.

இதன் விளைவாக, அவர் தனது கல்வியை நிறுத்த முடிவுசெய்து, இலங்கை அரசால் கட்டமைப்பு ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டு வரும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவர் தனது வாழ்க்கையையும் எழுத்துகளையும் இந்த நோக்கங்களுக்காக அர்ப்பணித்தார்.

முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலையில் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் முடிவடைந்த வழியைக்காண அவர் வாழ்ந்திருந்தால் அவர் எவ்வளவு சிதைந்திருப்பார் என்பதை அவரது பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் அடக்கடி சிந்தித்துப்

பார்க்கின்றோம். இலங்கை அரசால் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக அங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கொடூரமான அட்டூழியங்கள் அவரை உடைத்துப் போட்டிருக்கும். அதனால்தான், எங்கள் தந்தைக்கு மரியாதை செலுத்துவது மட்டுமல்லாமல், போரின்போது உயிரிழந்த அனைவரையும், குறிப்பாக முள்ளிவாய்க்கால் போரின் முடிவில் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களை நினைவுகூர வேண்டிய அவசியத்தையும் நாங்கள் உணர்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் கொலையுண்ட எங்களது தந்தைக்கான நீதி என்பது முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலையின் போது நிகழ்த்தப்பட்ட போர்க்குற்றங்களுக்கு இலங்கை அரசைப் பொறுப்பேற்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதே ஆகும். ஆயுத மோதலின் இறுதிக் கட்டத்தில் இலங்கை இராணுவத்திடம் சரணடைந்த தமிழ் இளைஞர்கள் குறித்த நீதியும், பொறுப்புக்கூறலும் அந்த இளைஞர்கள் மீது அன்பு வைத்துள்ள அவர்களது குடும்பங்களுக்குத் தேவையானது.

இடப்பெயர்வுகளில் தொடர்ந்து வாழும் குடும்பங்களுக்கும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இலங்கை அரசின் ஒடுக்கு - முறையின் கீழ் வாழும் அனைவருக்கும் முறையான நீதி தேவையானதாகும்.

எங்களைப் பாதுகாத்து, எங்களுக்கு அடைக்கலம் தந்ததோடு மேலும் சிறப்பான வாழ்க்கையை எங்களுக்கு வழங்கிய மிகவும் அன்பான தந்தையாக எங்களது தந்தையை அவரது குழந்தைகளாகிய நாம் நினைவில் கொள்கிறோம்.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தனக்குத் தெரியவந்த போதெல்லாம் பொருளாதார ரீதியாக சிரமப்படும் மாணவர்களுக்கு நிதி உதவிகளை வழங்கினார். இருப்பினும், அவரது குடும்பத்தை விடவும், உதவி தேவைப்படுபவர்களை ஆதரிப்பதும், தனது எழுத்தின் மூலம் தனது தமிழ் மக்களின் இறையாண்மையைக் காப்பதும் அவரது மிக உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருந்தது. பல உயிர் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொண்ட பின்னரும் அவர் வெளிநாடு செல்ல மறுத்து, தனது பணியும், சேவையும் இலங்கையில் இருப்பதாகவே உறுதியாக வாதிட்டார்.

இவற்றையெல்லாம் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, அப்பா தான் மிகவும் ஆழமாக நேசித்ததைச் செய்து அதற்காகத் தனது உயிரைக் கொடுத்தார் என்பதில் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். என்றோ ஒரு நாள், தமிழ் மக்களின் சுயாட்சிக்கான அவரது போராட்டத்தை உலகம் உணர முடியும் என்று நம்புகிறோம்.●

நஞ்சி திரு - இணை ஆசிரியர், 'தமிழர் தகவல்'

பயணப் பதிவு

தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை 1991ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் தனது முதல் இதழை விரித்தது. அவ்வேளை கனடாவில் சுமார் ஐம்பதின்மூன்று வரையான தமிழர்களே வாழ்ந்து வந்ததாக குடிவரவுத் தகவல் தெரிவிக்கின்றது.

1990களில் புதிய குடிவரவாளர்களுக்கான கனடிய அரசாங்கங்களின் சேவைகளும் தகவல்களும் ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் மட்டுமே கிடைத்தன. இப்போது போன்று தமிழர்களின் அமைப்புகள் இங்கு பெருமளவில் இருக்கவில்லை. இதனால் இங்கு குடியேறிய 90 வீதமான தமிழர்கள் - முக்கியமாக அகதிகள் தமக்கான தேவைகளை நிறைவேற்ற பல பிரச்சனைகளை சந்தித்தனர். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு தமிழில் தகவல்களையும் கனடிய சேவை விபரங்களையும் மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக தமிழர் தகவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முதல் வருடத்தில், மாத இதழ்கள் 16 பக்கங்களுடனேயே வெளிவந்தது. விடயதானங்களை எழுதுபவர்களின் தன்னார்வ பங்களிப்பும், பொதுமக்களின் வரவேற்பும் சஞ்சிகையின் பக்கங்களை அதிகரித்து கிரமமாக சஞ்சிகையை வெளியிட வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை தெரியப்படுத்தியது.

தமிழர் தகவலை வெளியிட ஆரம்பித்தபோது எடுக்கப்பட்ட சில தீர்க்கமான முடிவுகள் - விளம்பரங்கள், தேவையான நிதி என்பவை இதுவரை நேர்த்தியாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தகவலின் முன் அட்டையில் விளம்பரம் எதுவும் பிரசுரிப்பதில்லை. இதழின் நடுப்பக்கம் வரையும் கட்டுரைகள் மட்டுமே இடம்பெற வேண்டும். கிடைக்கும் விளம்பரங்கள் நடுப்பக்கத்துக்கு பின்னால் வரும் பக்கங்களில் மட்டுமே, கட்டுரைகளுக்கு இடையிடையே இடம்பெற வேண்டும்.

36 பக்கங்களில் வரும் மாத இதழில் மூன்றிலொரு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் விளம்பரங்கள் இடம்பெற வேண்டும். பிரசுரமாகும் விளம்பரங்களால் கிடைக்கும் நிதி அச்சுப் பதிவுக்குப் போதாது. இதனால் ஏற்படும் நிதிப் பற்றாக்குறையை அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் நிறுவனம் பொறுப்பேற்றுள்ளது.

தமிழர் தகவல், 'சமூகத்திலிருந்து சமூகத்துக்கு' என்ற மகுட வாக்கியத்துக்கு ஏற்ப, எக்காரணம் கொண்டும் இதன் வெளியீட்டுச் செலவுக்கு எந்தவொரு அரசாங்கத்திடமிருந்தோ அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்தோ நிதி உதவி பெறுவதில்லை என்ற முடிவு இன்றுவரை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. கொரோனா பேரிடர் காலத்தில் இங்குள்ள ஊடகங்களுக்கு அரசாங்கத்தினால் நிதி உதவி

வழங்கப்பட்டபோது அதற்கான விண்ணப்பப் படிவம் தமிழர் தகவலுக்கும் கிடைத்தது. ஆனால், அதற்கு விண்ணப்பிக்காது சமூகத்தின் ஆதரவோடு எந்தத் தடங்கலுமின்றி பேரிடர் காலத்திலும் தமிழர் தகவல் மாதந்தவறாது அதே ஐந்தாம் திகதியில் வெளிவந்தது.

1989ம் ஆண்டு மே மாதம் தமிழர் தாயகத்தில் உயிர் பறிக்கப்பட்ட யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி உயர்வகுப்பு மாணவன் எஸ்.தி. அகிலனின் ஞாபகார்த்தமாக அவரது பிறந்த ஐந்தாம் திகதியில் தமிழர் தகவலை வெளியிடுவதற்காக அவரின் பெற்றோரால் அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் நிறுவப்பட்டது.

தகவலில் இதுவரை சுமார் 560க்கும் அதிகமானவர்கள் உலகம் முழுவதும் இருந்து எழுதியுள்ளனர். இவர்களில் சுமார் 200 பேர் தமிழர் தகவலிலேயே முதன்முறையாக எழுத ஆரம்பித்தவர்கள். 150க்கும் அதிகமான மாணவர்-இளையோர் தமிழர் தகவலில் எழுதியுள்ளனர் என்பது இங்கு பதியப்பட வேண்டியது.

கடந்த 29 ஆண்டுகளில் தமிழர் தகவலுக்கு தன்னார்வத்துடன் பங்களித்த சுமார் 160 பேர் ஒன்றாறியோ அரசின் தன்னார்வத் தொண்டர் சேவை விருதை 2,5,10,20,25,30 ஆண்டுகளுக்கென பெற்றுள்ளனர் என்பது முக்கியமான தகவல்.

கனடிய தமிழர் சமூகத்தில் விருது வழங்குவது என்பதை முதன்முதலாக ஆரம்பித்த பெருமை தமிழர் தகவலுக்கே உண்டு. இவ்வருட விழாவை 271 பிரமுகர்கள் இந்த விருதினைப் பெற்றுள்ளனர்.

தமிழர் தகவல் என்பது, இதில் எழுதுபவர்கள் - சமூகப் பணிக்கான உதவி என்ற அடிப்படையில் விளம்பரங்களை வெளியிடுபவர்கள் - பிரதியுபகாரம் எதனையும் எதிர்பாராது பங்களித்து வரும் தன்னார்வத் தொண்டர்களின் கூட்டு முயற்சியின் ஒட்டுமொத்த அடையாளம். இங்கு ஒவ்வொருவர் பெயரையும் தனித்தனியாக கூட்ட முடியாவிடினும், முதலாவது இதழிலிருந்து இன்றுவரை இதன் தயாரிப்பில் தொழில்நுட்பவிய - லாளராகவும், வரைகலை நிபுணராகவும் பங்களித்து வரும் திரு. சசிகரன் பத்மநாதன் நன்றியுடன் பெயர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்.

தமிழர் தகவல் கவர்ச்சிக்கு இடமளிக்காது விடயதானங்களுக்கு முக்கியமளிக்கும் ஒரு வெளியீடு. பரபரப்பான செய்திகள் இடம்பெறுவதில்லை. திரையுலக செய்திகளோ படங்களோ கிசுகிசுக்களோ இடம்பெறாது. இதில் தகவல் மட்டுமே இடம்பெறும். தகவல் மட்டுமேதான் !●

SILVER SPONSORS - 2022

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic
416 266 5161

Ambal Trading
Parliament & Wellesley
416 928 6665

Kubera Accounts & Tax Services
100 Coppard Avenue, Markham
416 897 0897

S. Ganthiy
KEVTAX
416 84 1866

Abbirami Catering
Always first in the line
416 266 5372

Thipan
Matrix Legal Services
416 494 3857

Rave P. Raveenthiran
Sales Representative - HomeLife Future Realty
416 567 2462

Vearar Takeout & Catering
5790 Sheppard Ave. E. #3, Scarborough, ON. M1B 5J6
416 299 4541 / 647 293 6634

Nantha Caters
Best caters in Town
416 Nantha (416 626 8421)

Babu Florist
Fresh Flower Experts
416 754 8282

Kanagambikai Gold House
Leading Jewellers
416 269 7197

Indran Sweet & Ice Cream
8 Shadlock St, #6, Markham
416 321 7552

M. Kasipillai & Sons
Money Transfer Pioneers
416 267 8221

S. Sivaneswaralingam
Uncle Tony Restaurant
416 455 6650

Ragavan Ramanathan AMP
Mortgage Specialist
416 579 7533

Siva Kanapathypillai
416 899 6044

PROMAR AWARDS & PROMOTIONS

416 291 2344

30+31 Annual Platinum Sponsors

Shri Panchadchara Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa **416 271 2181 / 905 501 0011**

Jude Anthonypillai
Barrister, Solicitor, Notary Public
416 332 8547

Dr. U. Somasundaram
Family Doctor
1200, Markham Rd, Unit - 15, Scarborough
416 439 8085

Kamal Navaratnam
RE/MAX Community Realty Inc.,
416 450 2424

My Mechanic
Auto & Tire
4530 Steeles Ave.E, Markham
905 946 1000

Muthuraman Rajeevikaran
RJ Multilitho **416 524 6520**

Ketha
NKS Draperies & Blinds
416 321 6420

Raj Nadarajah
RE/MAX Excel Realty Ltd
416 333 6115

Ranjan Francis
Homelife Galaxy Realty Ltd., - **416 816 1220**

6 Kumars Silk House
2651 Eglinton Ave. E, & Majestic City
416 267 6666 / 647 261 4542

Amma Pawn Broker
2425 Eglinton Ave. E, Unit: 5A
416 757 0034

Chapel Ridge
Funeral Home and Cremation Centre
Vilosan Sivatharman Funeral Director **416 993 0826**
Christeen Seevaratnam Funeral Counsellor **416 238 6759**

Thava Eliyathamby
Member Broker, Century 21 Affiliate
416 992 7989 & 416 665 4756

A Well - Wisher - Toronto